

ACADEMIA ROMÂNĂ
Institutul Național de Cercetări Economice „Costin C. Kirițescu”

Bibliografie
ECONOMICĂ
ROMÂNEASCĂ
– 1852-1917 –

Volumul 4

CENTRUL DE INFORMARE ȘI DOCUMENTARE ECONOMICĂ

INSTITUTUL NAȚIONAL DE CERCETĂRI ECONOMICE
„COSTIN C. KIRIȚESCU”

**BIBLIOGRAFIE ECONOMICĂ
ROMÂNEASCĂ
- 1852-1917 -**

Lucrare realizată în cadrul Programului general de cercetare
al Institutului Național de Cercetări Economice „Costin C. Kirițescu”

Domeniul strategic: 6. Cercetări pentru dezvoltarea durabilă a țării (economie, social, juridic, mediu)

Direcția prioritară: 6.22. Dezvoltarea și crearea de instrumente de lucru - dicționare, baze de date, arhive etc.

Promovarea, diseminarea și valorificarea rezultatelor cercetărilor institutelor din rețeaua INCE

Coordonator: CS I dr. Valeriu Ioan-Franc, membru corespondent al Academiei Române

Tema de cercetare: 6.22.1. Gândirea economică românească 1918-2018. Biografii și bibliografii esențiale – cercetare selectivă retrospectivă, etapa a III-a: Literatura economică românească în ultima jumătate a secolului al XIX-lea, până la 1917. Cercetare bibliografică selectivă retrospectivă (etapa I).
Coordonator: CS I dr. Valeriu Ioan-Franc, membru corespondent al Academiei Române

Colectivul de autori:

*Valeriu Ioan-Franc, membru corespondent al Academiei Române
– coordonator –*

Mihaela Burugă, CS III

Paula Neacșu, CS

Nicolae Login – redactor I A

Ovidiu Sîrbu – redactor I A

Dorina Gheorghe – redactor I A

Luminița Login – documentarist principal

Adelina Bigică – redactor

Mihaela Carmen Boboc – redactor

Colectivul de autori adresează mulțumiri

[prof. dr. Victor Axinciuc], membru de onoare al Academiei Române

CENTRUL DE INFORMARE ȘI DOCUMENTARE ECONOMICĂ
București, 2023

ACADEMIA ROMÂNĂ
INSTITUTUL NAȚIONAL DE CERCETĂRI ECONOMICE „COSTIN C. KIRIȚESCU”

**BIBLIOGRAFIE
ECONOMICĂ
ROMÂNEASCĂ
- 1852-1917 -**

Volumul 4

Centrul de Informare
și Documentare Economică

București, România

Editor: Valeriu IOAN-FRANC

Redactori:

Mihaela BURUGĂ, Ortansa CIUTACU,
Dorina GHEORGHE, Ovidiu SÎRBU, Mihaela Carmen BOBOC

Culegere text: Mirela AGAPI, Carmen DIȚULESCU

Prezentare grafică, machetare și tehnoredactare:

Luminița LOGIN, Nicolae LOGIN

Toate drepturile asupra acestei ediții aparțin Institutului Național de Cercetări Economice
"Costin C. Kirițescu". Reproducerea, fie și parțială și pe orice suport, este interzisă
fără acordul prealabil al editorului, fiind supusă prevederilor legii drepturilor de autor.

ISBN general

ISBN 978-973-159-293-0

ISBN volumul 4

ISBN 978-973-159-298-5

Apărut 2023

Cuprins

Bunul econom, Orăștie	7
Calea ferată, București.....	39
Calendar pentru poporul românesc, Brașov	42
Calendarul Amicul poporului, Sibiu.....	45
Calendarul Bunului econom, Sibiu.....	50
Calendarul poporului, Sibiu	53
Calendarul românului, Caransebeș	55
Câmpul, București.....	57
Cărțile săteanului român, Gherla.....	66
Casa rurală, Grindu, apoi Urziceni (jud. Ialomița).....	69
Civilizația, Buzău.....	73
Columna lui Traian, București	75
Comerțul și industria, București.....	77
Concordia, București	80
Concordia, Pesta.....	82
Conservatorul.....	87
Conservatorul progresist, București	89
Conservatorul, București	92
Constituționalul, București	101
Constituționalul, București	107
Cuprins general	458

Bunul econom, Orăștie
(Bunul Econom, organul
“Reuniunii economice în Orăștie”
(25 decembrie 1899/6 ianuarie 1900 –
31 martie 1908)
- Săptămânal (duminica) -
Redactor: Ioan Moța
Proprietar-editor: Ioan Mihai

(Dela 23 Iun./6 Iulie înlocuește cuvântul “organul”, din subtitlu, cu cuvântul “proprietatea”. Dela 30 Dec. 1901/12 Ian. 1902: “Bunul Econom, revistă pentru agricultură, industrie și comerț”. Organul “Reuniunii Economice din Orăștie” și a “Reuniunii române de agricultură din comitatul Sibiiului”. Dela 5/18 Mai 1901, propr.-editor: Ioan Moța; delat 30 Dec. 1901/12 Ian. 1902, prim colaborator: Const. P. Barcianu, până al 31 Aug./13 Sept. 1903, red. responsabil: Ioan Fleșeriu (până la 22 Iun./5 Iulie 1902), propr. și editor: Aurel P. Barcianu (până la 27 Iun./10 Iulie 1904). Dela 29 Iun./12 Iulie 1902, red. responsabil: Aurel P. Barcianu (până la 27 Iun./10 Iulie 1904). Dela 4/17 Iulie 1904, red. responsabil: George Suciul (până la 2/15 Ian. 1905 și delat 2/15 Apr. 1906), Propr.-editor: Institutul «Minerva». Dela 9/22 Ian. 1905, red. responsabil, propr. și editor: Vasile Domșa și delat 26 Sept./8 Oct. 1905, red. responsabil: Adrian Cristea (până la 26 Martie/8 Apr. 1906). Suplement: “Spicuri Literare, Aduș literar la «Bunul Econom»”. Orăștie. 1 Ian.-7 Iulie 1901. De la 20 ianuarie 1907-31 martie 1908, subtitlul este: Revistă pentru agricultură, industrie și comerț. Organ al „Reuniunii economice din Orăștie” și al „Reuniunii române de agricultură din Comitatul Sibiiului”. 1 pe săptămână. Proprietar-editor: Vasile Domșa. Redactor-responsabil: George Suciul. De la 18 dec. 1907 apare la Deva, cu subtitlul: „Revistă pentru progres economic, social și cultural”. Organ oficios al „Reuniunii române de agricultură din Comitatul Sibiiului” al „Reuniunii economice din Orăștie”, al băncii industrial-economiche „Industria” din Deva, al Reuniunii 2 de înmormântare din Deva și Murăș-Cristur”. De la aceeași dată, proprietar și editor: Banca „Industria” în Deva; de la 1 ian. 1908, redactor responsabil: August A. Nicoară. Când redacția și administrația se mută la Deva, revista scoate și un supliment: „Cucii din Ardeal. Foaie umoristică și de literatură populară cu ilustrații”. Deva, 1/14 ian.-1 febr. 1908.)

1902 (an III, 12 ianuarie – 14 decembrie)

(Colaborator: S. Kovacovici)

- An III, nr. 1, ianuarie 12, p. 1 – Fleșeriu, Ioan și alții, *Cătră onorați cetitori*: Se vorbește despre problemele pe care ziarul urma să le trateze în paginile sale, locul principal acordându-se problemelor economice.
- An III, nr. 1, p. 1-2 – *Cronică*: Aprecierea, din punct de vedere economic, asupra anului scurs. Rezultatele în agricultură au fost sub medie și, prin urmare, și în industrie și comerț.
- An III, nr. 1, p. 4-5; nr. 2, p. 4-5, nr. 3, p. 4 – *Nutrețurile*: Sfaturi privind semănatul și pregătirea diferitelor nutrețuri.
- An III, nr. 1, p. 7 – *Moșia Baronului G. Szentkereszty*: Cumpărarea moșiei de către marele proprietar și președinte al "Reuniunii Economice", dr. Ioan Mișu din Orăștie (500 jugăre cu suma de 120.000 coroane).
- An III, nr. 2, p. 1 – *Muncă și iar muncă*: Despre munca ce întruchipează experiența acumulată a societății (progresul).
- An III, nr. 2, p. 6 – *Ce să facem în Ianuarie?*: Despre lucrările agricole.
- An III, nr. 4, p. 1 – *Școala în serviciul industriei*: Despre necesitatea însușirii cunoștințelor (prin școală) în vederea progresului în agricultură, industrie și comerț.
- An III, nr. 4, p. 1-2 – *Însemnătatea prelegerilor practice*: Despre importanța prelegerilor economice populare ținute prin comune, caracterizate ca factori care au influență hotărâtoare asupra însușirii cunoștințelor avansate de către populația agricolă.
- An III, nr. 4, p. 4 – *Recolta nutrețurilor ierboase și prepararea fânului*: Semănatul și recoltarea lupinului și mohorului.
- An III, nr. 4, p. 5; nr. 5, p. 4 – *Porcii*: Descrierea diferitelor rase de porci, prăsirea lor și recomandările concrete de încrucișare a rasei din țară cu cea indică.
- An III, nr. 5, p. 1 – *Distribuirea proprietății*: Date statistice și comentariu privind proprietatea pământului. Se exprimă părerea că țara poate prospera economic numai atunci când proprietatea este distribuită în modul cel mai prielnic (adică în mod egal între proprietatea mică, mijlocie și mare – după cantitatea de pământ, și nu după numărul de familii). Se afirmă că statistica arată că în Ungaria predomină categoric proprietatea mare, care aduce cu sine sărăcia excesivă a micilor proprietari.
- An III, nr. 5, p. 4; nr. 6, p. 4-5 – *Oile*: Despre diferite rase și prăsirea oilor.
- An III, nr. 5, p. 7 – *Ce să facem în Februarie?*: Despre lucrările agricole.
- An III, nr. 7, p. 1 – *Vieța este lucru (Editorial)*: Întotdeauna, la organizarea diferitelor societăți economice și culturale, în scopul dezvoltării economiei, în general, și a agriculturii, în special.
- An III, nr. 7, p. 1-2 – *Dela Reuniunile noastre*: Despre prelegerile economice ținute în fața țăranilor privind uneltele noi folosite în agricultură (mașina de semnat grâu etc.).
- An III, nr. 7, p. 4-5; nr. 8, p. 4-5; nr. 10, p. 4-5 – *Sămănța plantelor agricole și semănatul lor*: -

- An III, nr. 8, p. 1 – *Comasațiunile (Editorial)*: Despre actualitatea comasărilor în Transilvania, care însă ar fi contra intereselor micilor proprietari.
- An III, nr. 9, p. 1 – *Fapte laudabile*: Referiri la scrisoarea dl T. Hațieg din Lugoj către inițiatorul asociațiilor locale de maiștri cojocari, reuniuni agronomice etc.
- An III, nr. 9, p. 5 – *Ce să facem în Martie?*: Despre lucrările agricole.
- An III, nr. 10, p. 1 – *Voci autorizate (Editorial)*: Referiri la scrisoarea doctorului Ioan Mișu din Orăștie, publicată în "Libertatea", din care reiese că el susține un program de "scutirea unui minim de avere de sub contribuție, de sub execuție și vindere, contribuția progresivă..." etc.
- An III, nr. 10, p. 4-5 – *Capra*: Despre prăsirea și nutrirea caprelor.
- An III, nr. 10, p. 5; nr. 11, p. 4 – *Epurele de casă*: Diferite soiuri și condiții de îngrijire ale iepurilor de casă.
- An III, nr. 11, p. 1-2 – *Dela Reuniunile noastre*: Prelegeri despre altoit.
- An III, nr. 11, p. 4; nr. 12, p. 4; nr. 13, p. 4 – *Sămănța plantelor agricole și sămănatul lor*: -
- An III, nr. 11, p. 5-6 – *Premii*: Pentru plantare de păduri.
- An III, nr. 12, p. 1 – *Școala în serviciul economiei (Editorial)*: Învățătorii au sarcina să susțină prelegeri teoretice cu demonstrații practice, prelegeri ținute în fața țăranilor.
- An III, nr. 13, p. 1 – *Programa noului ministru de Comerț Horánszky (Editorial)*: Încurajarea în măsură egală a tuturor ramurilor economice. Condamnarea tendințelor socialiste și, în același timp, căutarea de rezolvări ale problemelor muncii.
- An III, nr. 14, p. 1-2 – *Rotațiunea plantelor*: Sfaturi de a nu semăna o plantă sau alta (menționându-le concret), mai mulți ani într-un loc.
- An III, nr. 14, p. 3 – *Cum cultivăm ceapa*: -
- An III, nr. 15, p. 1 – *Munca plugarului*: Îndeamnă la cultivarea mai ridicată a pământului și învățătura, pe lângă aceasta, a diferitelor meserii.
- An III, nr. 15, p. 4; nr. 16, p. 4-5; nr. 17, p. 4 – *Recolta*: Sfaturi privind recoltarea cerealelor.
- An III, nr. 16, p. 1-2 – *Dela Reuniunile noastre*: Despre stimularea creșterii animalelor de rasă prin premieri. Inițiativa de formare a fondurilor pentru crearea asociațiilor de promovare a meseriilor.
- An III, nr. 16, p. 6 – *Concurs*: Concurs organizat de către "Asociația pentru literatura română și cultura poporului român" pentru cele mai bune rezultate obținute în pomărit și stupărit.
- An III, nr. 16, p. 7 – *Ce să facem în Aprilie?*: Despre lucrările agricole.
- An III, nr. 17, p. 1 – *Învățământul practic (Editorial)*: Susține părerea ministrului Instrucțiunii Publice în ceea ce privește accentuarea învățământului practic (meserii etc.), pe seama reducerii părții care devine funcționărimă. "Forțele creatoare să fie dezvoltate, iar nu birocrațismul."
- An III, nr. 17, p. 4-5; nr. 18, p. 4-5; nr. 19, p. 4-5; nr. 20, p. 4 – *Economia vitelor sau zootehnia*: Despre specia și rasele animalelor. Prăsirea și înmulțirea lor.

- An III, nr. 17, p. 6 – *Ce să facem în Mai?*: Despre lucrările agricole.
- An III, nr. 18, p. 1 – *Venituri accesorii ale agricultorului (Editorial)*: Îndemnul la cultivarea stupăritului, pe lângă activitatea în agricultură.
- An III, nr. 18, p. 2 – Macrea, Nicolau și alții, *Însoțirea economică "Agricola" din Hunedoara*: Despre necesitatea creării asociațiilor economice pentru propășirea economică a țăranilor în toate direcțiile.
- An III, nr. 20, p. 1 – *Meseriile și plugăritul*: Îndemnul țăranilor de a împreuna plugăritul cu câte o meserie.
- An III, nr. 20, p. 4-5; nr. 21, p. 5; nr. 22, p. 4-5; nr. 23, p. 4 – *Agrologia*: Formarea pământurilor agricole. Compoziția și clasificarea pământurilor. Ameliorări sau îmbunătățiri ale pământului.
- An III, nr. 21, p. 1-2 – *Literatura noastră agricolă și bibliotecile populare*: Trecere în revistă.
- An III, nr. 22, p. 1 – *Adevăruri (Editorial)*: Răspunzând la critica făcută ziarului, că toate lucrurile le vede mai mult în negru, afirmă că unele bănci pentru creditul dat țăranilor iau până la 15% camătă.
- An III, nr. 23, p. 3 – *Statistica muncitorilor străini intrați în România*: Pe anul 1901.
- An III, nr. 24, p. 1 – *Școală de agricultură românească (Editorial)*: Despre înființarea școlii de agricultură românești (școală practică) în programul cărora intră și meseriile strâns legate de agricultură.
- An III, nr. 24, p. 1-2 – *Tovărășii pentru comerț cu ouă*: Propagandă pentru înființarea tovarășilor și folosul lor.
- An III, nr. 24, p. 4-5 – *Lucrarea pământului*: Despre folosirea plugului în condițiile cele mai bune.
- An III, nr. 25, p. 1-2 – *Preocupări economice*: Extrase din articolul sub titlul *Preocupări economice* publicat la "Tribuna Poporului" despre întovărășiri de lapte și ouă.
- An III, nr. 25, p. 4-5; nr. 26, p. 4 – *Aratul*: Scopul și procedura avansată a aratului.
- An III, nr. 25, p. 7 – *Ce să facem în Iulie?*: Despre lucrările agricole.
- An III, nr. 26, p. 1 – *Reuniunile (Editorial)*: Necesitatea întreținerii legăturilor între asociațiile economice (a meseriașilor etc.).
- An III, nr. 26, p. 1 – *O nouă bancă românească*: Înființarea Băncii (societate pe acțiuni) "Economie" în opidul Cohalm, cu capitalul social de 60.000 coroane, necesare pentru acordarea de credit populației.
- An III, nr. 26, p. 4-5; nr. 27, p. 4-5; nr. 29, p. 4 – *Îngrășămintele*: Despre îngrășămintele naturale ale pământului și tratarea lor.
- An III, nr. 28, p. 4-5; nr. 29, p. 4-5; nr. 30, p. 4 – *Irigațiunile sau udarea pământului*: Despre pământurile ce trebuie irigate și sistemele de irigație.
- An III, nr. 29, p. 1-2 – *Altoit de vară a pomilor*: -

- An III, nr. 30, p. 4-5; nr. 32, p. 4; nr. 33, p. 4; nr. 34, p. 4; nr. 35, p. 4; nr. 36, p. 4; nr. 37, p. 4; nr. 39, p. 4; nr. 40, p. 4; nr. 42, p. 4; nr. 42, p. 4; nr. 43, p. 4; nr. 44, p. 4 – *Pasările de casă*: Despre rasele găinilor și producția de ouă. Curcile. Găinușa. Gîsca. Rața. Porumbeii.
- An III, nr. 31, p. 6 – *Ce să facem în August?*: Despre lucrările agricole.
- An III, nr. 34, p. 1 – *Expozițiile*: Expozițiile ca imbold pentru propășirea agricolă și, în general, economică.
- An III, nr. 34, p. 5 – *Comitetul R.E.D., I-a expoziție de vite aranjată de "Reuniunea Economică din Orăștie"*: Programul privind expoziția, premiarea pentru cele mai bune vite etc.
- An III, nr. 35, p. 5 – *Învățământul agricol în Licee*: Comunică despre învățământul agricol în liceele din România (privind cunoașterea plantelor, pădurilor, vitelor etc.) – liceele din Buzău și Piatra Neamț. În locul limbilor facultative italiană și engleză, se vor preda cunoștințe agricole.
- An III, nr. 35, p. 6 – *Ce să facem în Septembrie?*: Despre lucrările agricole.
- An III, nr. 36, p. 1-2 – *Pregătiți-vă pentru a planta pomi roditori*: Procesul asupra pregătirii pământului și săditul propriu-zis.
- An III, nr. 37, p. 1; nr. 38, p. 1; nr. 39, p. 1; nr. 40, P. 1 – *Învățământul profesional*: Învățământ profesional privind agricultura, industria și comerțul. Necesitatea ținerii pasului cu știința.
- An III, nr. 37, p. 1-2 – *Sămănatul grâului*: Pregătirea pământului, alegerea seminței etc.
- An III, nr. 37, p. 5 – *Distribuirea proprietății în România*: Distribuirea pe baza Legii rurale din 1864.
- An III, nr. 39, p. 5 – *Statistica agricolă a României*: Privind producția de cereale în anul 1902.
- An III, nr. 41, p. 1 – *Expoziția dela Sibiu (Editorial)*: Expoziția agricolă și de meșteșug.
- An III, nr. 41, p. 6 – *Ce să facem în Octombrie?*: Despre lucrările agricole.
- An III, nr. 43, p. 1-2 – *Închiderea expoziției române din Sibiu*: Extrase din cuvântul de închidere al expoziției al lui Victor Tordășianu: despre industrie ca izvor de căpetenie al bogăției omenești etc.
- An III, nr. 43, p. 6 – *Ce să facem în Noembrie?*: Despre lucrările agricole.
- An III, nr. 44, p. 1 – *Școalele de repetiție economice (Editorial)*: Cel mai potrivit mijloc pentru răspândirea cunoștințelor economice (de agricultură pentru adulți).
- An III, nr. 44, p. 1-2 – *Însemnătatea arăturilor adânci*: -
- An III, nr. 45, p. 1-2 – *Rezultatele practice ale expoziției industriale din Sibiu (Editorial)*: Extrase din articolul publicat de "Revista Economica" referitor la diferite exponate industriale.
- An III, nr. 45, p. 2-3 – *Îngrijirea vitelor în cursul iernii*: Cu privire la grajduri, curățirea vitelor etc.
- An III, nr. 45, p. 4; nr. 46, p. 4; nr. 47, p. 4-5; nr. 48, p. 4; nr. 49, p. 4; nr. 50, p. 4; nr. 51, p. 4 – *Cultura cerealelor*: Specii ale grâului, pregătirea pământului favorabil pentru însămânțare. Secara. Orzul. Ovăzul. Meiul. Hrișca. Cucuruzul.

An III, nr. 46, p. 1 – *Un mijloc lesnicios de câștig pentru agricultori (Editorial)*: Se recomandă, pe lângă ocupația agricolă, creșterea păsărilor de casă.

An III, nr. 46, p. 1-2 – *Reuniunea femeilor române din comitatul Hunedoarei*: Pentru înființarea primului atelier de industrie de casă românească.

An III, nr. 48, p. 6 – *Ce să facem în Decembrie?*: Despre lucrările agricole.

An III, nr. 49, decembrie 14, p. 1 – † *Dr. Ioan Rațiu*: Necrolog.

1903 (an IV, 11 ianuarie – 27 decembrie)

(Colaborator: S. Kovacovici)

An IV, nr. 1, ianuarie 11, p. 1-2 – *La sfârșit de an (Editorial)*: Trecere în revistă a rezultatelor obținute în agricultură, precum și a unor aspecte din relațiile comerciale cu alte state privind produsele agricole.

An IV, nr. 1, ianuarie 11, p. 4; nr. 2, p. 4 – *Cartoful*: Despre cultivarea cartofului (varietăți de cartofi, semănatul, recolta și păstrarea).

An IV, nr. 2, ianuarie 18, p. 1-2 – *Cum sporim venitele agricultorului?*: Sfaturi privind lucrarea pământului, creșterea animalelor etc.

An IV, nr. 2, ianuarie 18, p. 4; nr. 3, p. 4 – *Napul pentru nutreț și de zahăr*: Despre cultivarea sfeclei (varietăți, semănat, recoltă).

An IV, nr. 3, ianuarie 25, p. 1-2 – *Pentru ce trebuie să introducem soiuri mai bune de vite?*: Arată că șase soiuri de vite corespund cel mai bine condițiilor Transilvaniei.

An IV, nr. 3, ianuarie 25, p. 2 – *Adunare generală a "Reuniunii române de agricultură din comit. Sibiiului", în Bungard*: Despre desfășurarea adunării privind activitatea comitatului. Ținerea conferinței despre "Cultura pământului după comasare".

An IV, nr. 3, ianuarie 25, p. 4; nr. 6, februarie 15, p. 4 – *Inul*: Despre cultivarea inului (varietăți, semănat, recoltă).

An IV, nr. 3, ianuarie 25, p. 5 – *Cum trebuie să mulgem vacile?*: -

An IV, nr. 4, februarie 1, p. 1-2; nr. 5, februarie 8, p. 1-3 – *Cum să venim în ajutorul țăranului, ca să nu ajungă la sapă de lemn? (Editorial)*: Constată situația materială grea a țăranului român, din cauza dărilor mari și a cametelor exagerat de mari luate de către băncile de credit.

An IV, nr. 4, februarie 1, p. 2 – *Tordășianu, Victor, Programul de lucru al "Reuniunii române de agricultură din comit. Sibiiului pe 1903"*: Planificarea activității pe diferite aspecte (creșterea vitelor, cultivarea pomilor, crearea tovărășiilor agricole și însoțirilor de credit).

An IV, nr. 4, februarie 1, p. 4 – *Valoarea gunoiului de galițe pentru agricultură*: -

An IV, nr. 5, februarie 8, p. 3 – *Osvadă, V.C., Roada anului 1902*: Date privind recolta cerealelor pe 1902 și aprecierea cantității care rămâne, după export etc., pe cap de locuitor.

An IV, nr. 5, februarie 8, p. 4 – *Oasele în agricultură*: Oasele, ca materie de îngrășămintă.

- An IV, nr. 6, februarie 15, p. 1-2 – *Proiectul tarifului vamal austro-ungar și agricultura noastră*: Date privind vama la produsele agricole. Se apreciază că vama protejează agricultura, deschizând perspective mai bune pentru țărănime.
- An IV, nr. 7, februarie 22, p. 1-2; nr. 8, martie 1, p. 1-2 – Osvadă, Vasile C., *Ce ne învață datinele bune?*: Despre așa-numita “hopșă” (într-ajutorarea țăranilor în caz de pierdere a vitelor) și necesitatea organizării tovărășiilor de asigurare pentru vite, a reuniunilor de înmormântare.
- An IV, nr. 7, februarie 22, p. 4 – *Greblele (grătarele) în grajdurile cailor*: Sfaturi privind construirea normală a grătarelor pentru hrănirea cailor.
- An IV, nr. 7, februarie 22, p. 4 – *Influența căldurii soarelui asupra pomilor în cursul iernei*: -
- An IV, nr. 7, februarie 22, p. 4 – *Pentru meseriași*: Procedul privind pregătirea chitului pentru sticlărie și măsurie.
- An IV, nr. 7, februarie 22, p. 6-7 – Direcțiunea, “*Ardeleana*”, *instituit de credit și de economii, societate pe acții în Orăștie (convocare)*: Se publică raportul de activitate, contul bilanțului, contul profiturilor și pierderilor etc.
- An IV, nr. 8, martie 1, p. 4 – *Cânepa*: Despre cultivarea cânepii (varietăți, semănat, recoltă etc.).
- An IV, nr. 8, martie 1, p. 5 – *Grăpatul fânațelor*: Despre grapă și procedul de grăpat.
- An IV, nr. 8, martie 1, p. 5 – *Pentru ferari*: Călirea ciocanelor și diferitelor oțeluri.
- An IV, nr. 8, martie 1, p. 4; nr. 9, martie 8, p. 4 – *Rapița*: Despre cultivarea rapiței (semănat, lucrări de întreținere, recoltă).
- An IV, nr. 9, martie 8, p. 1-2 – *Primăvara (Editorial)*: Sfaturi cu privire la pregătirea semințelor, întreținerea vitelor etc.
- An IV, nr. 9, martie 8, p. 4 – *Lintea*: Despre cultivarea linteii (procedul semănatului).
- An IV, nr. 9, martie 8, p. 5 – *Curățitul nucilor*: Curățirea pomilor de nuci.
- An IV, nr. 9, martie 8, p. 5 – *Curățiti brăsdarul și cormana plugului de rugină*: Procedul curățatului.
- An IV, nr. 10, martie 15, p. 1-2 – Osvadă, Vasile C., *Contra usurei de bucate*: Propune crearea tovărășiilor de împrumut pentru ușurarea situației țăranilor.
- An IV, nr. 10, martie 15, p. 4 – *Mazărea*: Despre cultivarea mazării (condiții de semănat, recoltă etc.).
- An IV, nr. 10, martie 15, p. 4 – *Fasolea*: Despre cultivarea fasolei (varietăți, semănat, recoltă).
- An IV, nr. 10, martie 15, p. 4; nr. 12, martie 29, p. 4; nr. 13, aprilie 5, p. 4; nr. 14, aprilie 12, p. 4 – *Prăsirea și creșterea cailor*: -
- An IV, nr. 10, martie 15, p. 5 – *Sterilitatea taurilor*: Modul de a evita sterilitatea.
- An IV, nr. 10, martie 15, p. 5 – *Ceva despre cartofii de sămânță*: -

- An IV, nr. 11, martie 23, p. 1-2 – Osvadă, V.C., *Din pildele altora*: Aprecieri asupra organizării tovărășiilor economice în Ungaria, supuse Guvernului. Preconizează creșterea tovărășiilor românești independente (în Transilvania).
- An IV, nr. 11, martie 23, p. 2 – Pop Hossu-Longin, Elena, *Apel*: Apel făcut în numele “Reuniunii femeilor” din Hunedoara pentru sprijinul dezvoltării industriei de casă românești.
- An IV, nr. 11, martie 23, p. 4 – *Cum trebuie sădiți pomii?*: -
- An IV, nr. 11, martie 23, p. 4 – *Sămânța de trifoi*: Modul de pregătire a seminței.
- An IV, nr. 12, martie 29, p. 1-2 – *Plantați nuci pe pășuni*: Îndemnul la plantarea nucilor, procedeul plantării, îngrijirii, recoltei etc.
- An IV, nr. 12, martie 29, p. 5 – *Ceva despre îngrijirea pomilor roditori în cursul primăverii*: -
- An IV, nr. 13, aprilie 5, p. 1-2 – Osvadă, Vasile C., *Pentru însoțiri*: Îndeamnă la crearea însoțirilor românești în Transilvania, după exemplul celor făcute la inițiativa Guvernului ungar.
- An IV, nr. 13, aprilie 5, p. 2 – *George Barițiu*: În legătură cu cei 10 ani de la moarea lui G. Barițiu.
- An IV, nr. 13, aprilie 5, p. 5 – *Pregătirea vitelor pentru munte*: Pregătirea vitelor pentru pășunatul la munte.
- An IV, nr. 13, aprilie 5, p. 5 – *Cultivați lucernă!*: Îndemnul la cultivarea lucernei și modul de cultivare.
- An IV, nr. 14, aprilie 12, p. 1-2 – Osvadă, Vasile C., *America – nenorocirea noastră*: Împotriva emigrării românilor în America.
- An IV, nr. 14, aprilie 12, p. 2 – *Nouă “Societate economică” în Racovița, comitatul Timiș*: Informare despre organizarea societății exprimându-i-se sprijinul moral.
- An IV, nr. 14, aprilie 12, p. 4; nr. 16, aprilie 26, p. 4; nr. 17, mai 3, p. 4; nr. 18, mai 10, p. 4 – *Vitele mari cornute*: Diferite rase, condiții de creștere etc.
- An IV, nr. 14, aprilie 12, p. 5 – *Împărțirea grădinei de legumi*: Despre schimbarea cultivării legumelor pe o parcelă.
- An IV, nr. 15, aprilie 19, p. 4 – *Pentru ferari*: Despre modul de ascuțire pilelor.
- An IV, nr. 15, aprilie 19, p. 4 – *Ce soiuri de cucuruz și când să sămănăm?*: -
- An IV, nr. 16, aprilie 26, p. 1-2 – Osvadă, Vasile C., *Feriți-vă de agenții pentru întabulații!*: Este împotriva agenților reprezentanți de bănci ungurești. Îndeamnă pe țărani la împrumuturi de la băncile românești din Transilvania.
- An IV, nr. 16, aprilie 26, p. 5 – *Cultura crastaveților*: -
- An IV, nr. 17, mai 3, p. 5 – *Ceva despre roitul stupilor*: -
- An IV, nr. 18, mai 10, p. 1-2 – *Strângeți și cultivați plante medicinale*: Arată ce plante medicinale se pot cultiva, precum și posibilitatea de creștere a veniturilor prin vânzarea acestor plante.

- An IV, nr. 18, mai 10, p. 4 – *Bivolul*: Apariția, răspândirea, condiții de creștere a bivoulului.
- An IV, nr. 18, mai 10, p. 5 – *Conservarea lemnelor destinate a ședei în pământ*: -
- An IV, nr. 18, mai 10, p. 5 – *Pentru economi*: Un mijloc ca vacile ce dau puțin lapte să devină mai lăptoase. Morcovi pentru cai.
- An IV, nr. 19, mai 17, p. 1-2 – Osvadă, Vasile C., *Feriți-vă de amăgitori*: Se pronunță împotriva socialiștilor, pe care îi identifică ca evrei, caracterizându-i ca mincinoși, antireligioși etc.
- An IV, nr. 19, mai 17, p. 4 – *Pentru meseriași*: Despre cleiul de lipit spărturile la vasele de lemn. Lemnul care nu se aprinde (procedeul de a prepara asemenea lemn).
- An IV, nr. 19, mai 17, p. 4 – *Udatul legumelor și a florilor*: Sfaturi privind condițiile udatului.
- An IV, nr. 20, mai 25, p. 1-2 – *Examenele la școlile populare*: Critică programul școlilor pentru faptul că nu acordă atenția cuvenită cunoștințelor practice (privind cunoașterea plantelor, a animalelor etc.).
- An IV, nr. 20, mai 25, p. 4 – *Pentru meseriași*: Distrugerea carilor din mobile. Cum se scoate rugina de pe obiectele nichelate. Repararea tuburilor de cauciuc de la roțile bicicletei.
- An IV, nr. 20, mai 25, p. 4 – *Pentru economi*: Care purcei trebuie oprîți pentru prăsilă etc.
- An IV, nr. 21, mai 31, p. 4 – *Pentru meseriași*: Curățitul blănilor. Sfaturi pentru brutari de a scoate pâine cu o culoare plăcută. Curățirea vaselor de tinichea.
- An IV, nr. 21, mai 31, p. 4 – *Pentru economi*: Apă și sare pentru porci. Rețele distrugătoare de insecte vătămătoare în grădinile de pomi și legume etc.
- An IV, nr. 22, iunie 7, p. 4 – *Pentru meseriași*: O vopsea durabilă pentru lemn (procedeul de a o prepara etc.).
- An IV, nr. 22, iunie 7, p. 4 – *Pentru economi*: Nutrețul verde pentru cai. Mijloc contra umflării ugerului. Comportamentul vitelor de căldură prea mare.
- An IV, nr. 23, iunie 14, p. 4 – *Pentru meseriași*: Un nou mijloc pentru distrugerea buretelui de casă. Cleiul pentru lipit sticlă pe metal.
- An IV, nr. 23, iunie 14, p. 4 – *Pentru economi*: Scăldatul cailor. Inul și puricii de pământ. Țesălatul și periatul vitelor.
- An IV, nr. 24, iunie 21, p. 1 – Osvadă, Vasile C., *Grijiți de vetrele voastre*: Împotriva plecării (emigrării) românilor în alte țări, mai ales în America.
- An IV, nr. 25, iunie 28, p. 1-2; nr. 26, iulie 5, p. 1-2 – *Starea economică a țăranului român din Ardeal și Ungaria*: Reproducerea în cea mai mare parte a articolului, sub titlul de mai sus, din "Revista Economica" din Sibiu, în care se face o comparație între traiul țăranului român din Ardeal, din trecut și în perioada respectivă. Se constată că s-au făcut progrese însemnate.
- An IV, nr. 25, iunie 28, p. 4 – *Pentru economi*: Când trebuie cosită iarba pentru fân.
- An IV, nr. 25, iunie 28, p. 4 – *Pentru meseriași*: Petele de rugină de pe obiectele de fier. Cocă (clei, în germ. *Kleister*) pentru hârtie, să se usuce repede.

- An IV, nr. 26, iulie 5, p. 3 – *“Albina”, institut de credit și de economii în Sibiu*: Se susține ca pozitivă hotărârea *“Albinei”* de a acorda împrumuturile ipotecare de la 1.000 de coroane în sus cu 5½% etc. (reproducere din *“Revista Economica”*).
- An IV, nr. 26, iulie 5, p. 4 – *Pentru economi*: Cum se împiedică ca uscatul să nu devină prea moale. Contra muștelor la vite. Distrugerea căpușelor la oi.
- An IV, nr. 26, iulie 5, p. 4 – *Pentru meseriași*: Pericolul vopselei cu păcură pe fier. Cum se curăță obiectele de cositor.
- An IV, nr. 27, iulie 12, p. 2 – *Comerțul și industria sunt viitor*: Îndeamnă pe părinți să trimită copiii la învățătura de comerț și meserii.
- An IV, nr. 27, iulie 12, p. 4 – *Pentru meseriași*: Păstrarea funiilor. Clei pentru lipit piele.
- An IV, nr. 27, iulie 12, p. 4 – *Pentru economi*: Nutreț verde timpuriu. Alungarea gărgărițelor din magaziile de grâu. Furnicile la cosituri. Buțile în care a fost vin de poame.
- An IV, nr. 28, iulie 19, p. 1-2 – *Sprijinirea culturii și preparării inului și cânepii din partea statului*: Susține proiectul de lege în legătură cu cultivarea și prepararea inului și a cânepii din partea statului, recomandându-se țăranilor români să inițieze crearea însoțirilor în acest sens.
- An IV, nr. 28, iulie 19, p. 4 – *Pentru economi*: Despre floarea-soarelui, folosul din producerea florei-soarelui. Floarea sau mucezeala la vin.
- An IV, nr. 28, iulie 19, p. 4 – *Pentru meseriași*: Pentru fântânari – despre gaze otrăvitoare la fântâni și modul de a le lichida. Clei pentru muște.
- An IV, nr. 29, iulie 26, p. 1-2 – *Asigurați-vă recoltele contra incendiului (Editorial)*: Recomandă țăranilor să se înscrie în societățile de asigurare.
- An IV, nr. 29, iulie 26, p. 3-4 – *Întrunirile dela Domeniul Coroanei a României*: Despre discuțiile ce se poartă în fiecare an privind activitatea economică, la întrunirile șefilor diferitelor domenii ale Coroanei (lucrarea pământului, pomăritul etc.).
- An IV, nr. 30, august 2, p. 1-2 – *Culegerea, sortarea și împachetarea fructelor*: -
- An IV, nr. 30, august 2, p. 4 – *Pentru economi*: Despre aratul miriștilor. Când se curăță cireșii. Pentru ce păsările de casă mănâncă nisip. Poamele viermănoase nu trebuie lăsate să zacă sub pomi.
- An IV, nr. 30, august 2, p. 4 – *Pentru meseriași*: Cum se distinge un fildeș adevărat de unul vegetal. Lac pentru grilajuri (ștachete).
- An IV, nr. 31, august 9, p. 1-2 – *“Asociațiunea” și adunarea ei generală la Baia-mare*: Preconizează ca *“Asociațiunea”* să orienteze activitatea sa spre reuniuni de agricultură, meserii și comerț.
- An IV, nr. 31, august 9, p. 4 – *Pentru economi*: Ovăzul pentru îmbunătățirea laptelui. Când se face recolta cartofului etc.
- An IV, nr. 31, august 9, p. 4 – *Pentru meseriași*: Sleirea (lipirea) metalelor.
- An IV, nr. 32, august 16, p. 4 – *Pentru economi*: Conservarea laptelui. Urzica. Distrugerea torțelului.

- An IV, nr. 32, august 16, p. 4 – *Pentru meseriași*: Argintirea fără argint.
- An IV, nr. 33, august 23, p. 4 – *Pentru economi*: Despre conservarea strugurilor. Îngrijirea bucatelor (grâului) după treierat. Cum se dau medicamente flude vitelor.
- An IV, nr. 32, august 16, p. 4 – *Pentru meseriași*: Bronzatul statuilor de ghips (ipsos). Cerneală pentru a scrie pe sticlă.
- An IV, nr. 34, august 30, p. 2 – *Ceva despre lăptării*: Condiții pentru crearea lăptăriilor: lucrări tehnice, conducere comercială și cercetarea laptelui.
- An IV, nr. 34, august 30, p. 2-3 – *Expoziția industriașilor din Sibiu*: Se trece în revistă deschiderea expoziției, iar apoi se vorbește despre exponate etc.
- An IV, nr. 34, august 30, p. 4 – *Pentru economi*: Ce se poate semăna încă din august în grădina de legume. Un mijloc contra omizilor verzi (curechiului). Când e timpul potrivit pentru pregătirea pământului pentru semănat. Vinul de miere.
- An IV, nr. 34, august 30, p. 4 – *Pentru meseriași*: Unsoare lichidă pentru uns trăsurile sau mașinilor. Curățirea coarnelor de cerb ca decorațiuni.
- An IV, nr. 35, septembrie 5, p. 4 – *Pentru economi*: Schimbarea penelor găinilor. Ariceala. Îngrășarea găștelor.
- An IV, nr. 35, septembrie 5, p. 4 – *Pentru meseriași*: Conservarea lemnului.
- An IV, nr. 36, septembrie 13, p. 4 – “*Agricola*”, *însoțire economică de magazin și anticipațiuni în Hunedoara*: Raportul direcțiunii către prima adunare generală a însoțirii.
- An IV, nr. 37, septembrie 20, p. 1 – † *Constantin Popovici-Barcianu*: Necrolog.
- An IV, nr. 37, septembrie 20, p. 4 – *Pentru economi*: Condiții care trebuie să existe pentru sădirea pomilor primăvara și toamna. Cepe uriașe. Curățitul cailor.
- An IV, nr. 37, septembrie 20, p. 4 – *Pentru meseriași*: Cu se scoate rugina din oțel. Pentru brutari – despre lipirea crăpăturilor la cuptoare.
- An IV, nr. 39, octombrie 4, p. 4 – *Pentru economi*: Tokay preparat din vin indigen.
- An IV, nr. 40, octombrie 11, p. 1 – *Isoare de câștig*: Se recomandă promovarea, pe lângă agricultură, a diferitelor ocupații pentru țărani, strâns legate de pământ, de așezarea geografică a satului, de distanța până la oraș etc.
- An IV, nr. 40, octombrie 11, p. 1-2 – *Agricultura în Statele Unite ale Americii*: Se trec în revistă rezultatele obținute în agricultura americană (diferite subramuri), subliniindu-se faptul că se pot învăța multe din experiența lor (întrebuințarea mașinilor mai practice etc.).
- An IV, nr. 40, octombrie 11, p. 4 – *Pentru economi*: Nutrirea roiurilor pe timp ploios. Apărarea verzei contra omizilor etc.
- An IV, nr. 40, octombrie 11, p. 4 – *Pentru meseriași*: Pentru sticlari – despre modul spălatului sticlelor. Pentru zidari – cum se apără zidurile de a fi străbătute de ploaie.
- An IV, nr. 41, octombrie 18, p. 1-2; nr. 42, octombrie 25, p. 1-2; nr. 43, noiembrie 1, p. 1-2 – *Isoare de venit*: Sfaturi date țăranilor de promovare a meseriei împletitului de corfe,

dându-le indicații concrete privind procesul muncii. Cultivarea viermilor de mătase. Îndemnul de organizare a tovărășiilor de producție și valorizare.

An IV, nr. 41, octombrie 18, p. 4 – *Pentru economi*: Claponul-cloșcă. Făina de oase în hrana vitelor. Stârpirea moliilor din fagurii albinelor. Fabricarea șampaniei fine. Cleiul de pe cireși, pruni, caiși etc.

An IV, nr. 41, octombrie 18, p. 4 – *Pentru meseriași*: Lipirea metalelor. Cum se cunoaște dacă o stofă de lână are bumbac.

An IV, nr. 42, octombrie 25, p. 3 – *Pentru economi*: Distrugerea cărăbușilor etc.

An IV, nr. 42, octombrie 25, p. 3 – *Nepreocupat, Dela Reuniunile noastre*: Despre a 13-a expoziție de vite – activitatea reușită a Reuniunii privind răspândirea raselor bune de vite.

An IV, nr. 43, noiembrie 1, p. 3 – *Pentru economi*: Saltelele rustice.

An IV, nr. 44, noiembrie 8, p. 2; nr. 45, noiembrie 15, p. 2; nr. 46, noiembrie 22, p. 1-2 – *Hrana țaranului*: Circulara trimisă agenților săi de către dl I. Kalinderu, administrator al Domeniilor Coroanei din România, în care menționează și problema dezvoltării economice a românilor din Ardeal.

An IV, nr. 44, noiembrie 8, p. 2 – *Pentru economi*: Omida sfeclelor.

An IV, nr. 46, noiembrie 22, p. 2 – *Pentru economi*: Ovăzul de dat cailor. Mâncărimea calului.

An IV, nr. 47, noiembrie 29, p. 1 – *Industria casnică (Editorial)*: Preconizează producerea îmbrăcămintei prin intermediul industriei casnice, subliniindu-se menținerea portului național.

An IV, nr. 47, noiembrie 29, p. 1-2; nr. 49, decembrie 13, p. 1-2 – *Agricultura Ungariei*: O recenzie asupra cărții publicate de către Ministerul Agriculturii ungar privind dezvoltarea ei de la 1897 la 1903.

An IV, nr. 47, noiembrie 29, p. 3 – *Pentru economi*: Mijloc de a cunoaște vechimea oului. Ieșirea udului cu sânge la boi sau vaci.

An IV, nr. 47, noiembrie 29, p. 3 – *Pentru meseriași*: Cea mai ieftină și bună vopsea pentru lațuri. Contra pereților umezi.

An IV, nr. 48, decembrie 6, p. 1-2 – *Cultivarea și folosul cânepei (Editorial)*: Se arată și procedeul topirii cânepii.

An IV, nr. 48, decembrie 6, p. 3 – *Pentru economi*: Influența diferitelor îngrășăminte de pământ.

An IV, nr. 49, decembrie 13, p. 1; nr. 50, decembrie 20, p. 1; nr. 51, ianuarie 3, p. 2 (anul 1904); nr. 5, februarie 14, p. 1 (anul 1904) – *Sfaturi*: Recomandă țăranilor să nu împrumute bani de la țăranii bogătași, ci de la bănci (asta însă cu multă chibzuială).

An IV, nr. 49, decembrie 13, p. 3 – *Pentru economi*: Macul.

An IV, nr. 50, decembrie 20, p. 3 – *Pentru economi*: Cum se îngrașă porcii. Transplantarea arborilor.

An IV, nr. 51, decembrie 27, p. 3 – *Pentru economi*: Arborii prea viguroși.

1904 (an V, 17 ianuarie – 8 ianuarie 1905)

(Colaborator: S. Kovacovici)

- An V, nr. 1, ianuarie 17, p. 2; nr. 2, ianuarie 24, p. 3 – *Brânza de Brie*: Modul de producere.
- An V, nr. 1, ianuarie 17, p. 2; nr. 2, ianuarie 24, p. 2; nr. 3, ianuarie 31, p. 2 – *Soia Hispida*: Circulara lui Kalinderu, administratorul Domeniilor Coroanei (România), adresată agenților de pe aceste domenii pentru a îmbunătăți hrana omului prin cultivarea de *soia hispida*.
- An V, nr. 1, ianuarie 17, p. 3 – *Pentru meseriași*: Conservarea lemnului. Pentru cizmari și papucari – întrebuițarea uleiului de terebentină pentru păstrarea pielii.
- An V, nr. 1, ianuarie 17, p. 3 – *Pentru economi*: Ce trebuie făcut pentru a avea arbori frumoși și pentru sporirea fructelor.
- An V, nr. 1, ianuarie 17, p. 4-5 – Delaolt, I. Nic., *Băutura vacilor în timpul iernii*: Sfaturi practice privind condițiile ce trebuie asigurate pentru băutura vacilor în timpul rece.
- An V, nr. 1, ianuarie 17, p. 5-6; nr. 2, ianuarie 24, p. 5-6; nr. 4, februarie 7, p. 2; nr. 5, februarie 14, p. 2; nr. 6, februarie 21, p. 2; nr. 7, februarie 28, p. 2; nr. 8, martie 6, p. 2; nr. 9, martie 13, p. 2; nr. 10, martie 20, p. 2; nr. 11, martie 27, p. 2; nr. 12, aprilie 3, p. 2 – Pantaleon, Lucuța și alții, *A 15-a adunare generală a "Reuniunii rom. agricole din Sibiu"*: Despre diferite probleme economice, punându-se accentul pe progresele făcute în dezvoltarea agriculturii din Sibiu.
- An V, nr. 3, ianuarie 31, p. 1-2 – *Școale economice*: Extrase din articolul dr. I. Mișu, în care se arată câte și ce fel de școli economice există în Ungaria, începând cu anul 1898, procentul românilor la aceste școli etc., apelul pentru înființarea școlilor românești.
- An V, nr. 4, februarie 7, p. 3 – *Pentru economi*: Cartofi înghețați.
- An V, nr. 8, martie 6, p. 3 – *Pentru economi*: Lipsa de poftă de mâncare la cai și porci. Pielele proaspete.
- An V, nr. 9, martie 13, p. 1 – *Din pilde vechi la fapte noi (Editorial)*: Arată evoluția băncilor românești (din Ardeal) și îndeamnă a crearea tovărășiilor (magazine de bucate, asigurarea împrumutată de vite, cumpărarea de mașini agricole, vânzarea produselor agricole, vânzarea produselor industriale și altele).
- An V, nr. 9, martie 13, p. 3 – *Fabricarea oțelului*: Procedul fabricării.
- An V, nr. 10, martie 20, p. 3 – *Viieritul*: Despre cultivatul viilor în Ardeal, în ce condiții naturale, apărarea de diferite boli etc.
- An V, nr. 11, martie 27, p. 1; nr. 12, aprilie 3, p. 1-2; nr. 14, aprilie 17, p. 1 – *Dreptul cel mai mare (Editorial)*: Despre dreptul de vot, alegerea deputaților pentru Dietă. Explică dreptul de vot (legi) la diferite niveluri (comună, comitat, dietă etc.).
- An V, nr. 11, martie 27, p. 3 – *Economie*: Despre mulsul cu electricitate.
- An V, nr. 11, martie 27, p. 3 – *Răspuns*: La întrebările primite de ziar privind Legea din 1884 despre devenirea meseriașilor de sine stătători.

- An V, nr. 11, martie 27, p. 4 – *Curs de contabilitate pentru meseriași*: Cursul a fost inaugurat de “Reuniunea sodalilor români din Sibiu” și a fost considerat ca o acțiune cultural de mare importanță pentru “clasa de mijloc” (scurte informații).
- An V, nr. 12, aprilie 3, p. 4 – *Grevă în Ruschița*: Grevă a 150 de muncitori mineri, în scopul de a obține de lucru în cursul întregii săptămâni (numai 3 zile pe săptămână se dă de lucru muncitorilor).
- An V, nr. 12, aprilie 3, p. 6 – *Dela “Reuniunea rom. de agricultură din comit. Sibiu”*: Program de lucru: diferite forme de răspândire a cunoștințelor avansate (organizarea expozițiilor, ținerea cursurilor, împărțirea între membri în mod gratuit a diferitelor soiuri de semințe etc.).
- An V, nr. 15, aprilie 24, p. 3; nr. 16, mai 1, p. 6; nr. 19, mai 22, p. 6 – *Serate de-ale meseriașilor români*: Arată folosul seratelor, la care se propagă cunoștințe avansate din domeniul economiei, aducând exemplul societății săsești de într-ajutorare.
- An V, nr. 17, mai 8, p. 1-2; nr. 18, mai 15, p. 3 – *Cultura tutunului de sămânță turcească*: Descrie condițiile necesare pentru semănat, procedeul răsădirii, recoltei etc.
- An V, nr. 17, mai 8, p. 2-3 – *Lucerna*: Despre diferite soiuri de lucernă și modul cultivării ei.
- An V, nr. 18, mai 15, p. 1-2 – *Ce e nou? La Români (Editorial)*: Despre diferite evenimente (Adunarea Academiei Române din București, comemorarea lui George Bariț etc.).
- An V, nr. 19, mai 22, p. 1-2; nr. 20, mai 29, p. 1-2; nr. 21, iunie 5, p. 1-2; nr. 22, iunie 12, p. 1-2; nr. 24, iunie 26, p. 1-3; nr. 25, iulie 3, p. 1-2; nr. 26, iulie 10, p. 1-2; nr. 27, iulie 17, p. 2-3 – *Asociațiuni economice*: Despre rămânerea în urmă a agriculturii ungurești, în general, precum și a celei românești. Sfaturi agricole. Importanța asociațiilor și influența lor asupra economiei rurale românești.
- An V, nr. 19, mai 22, p. 1-2 – *Comerțul lemnos al României în 1903*: Date statistice.
- An V, nr. 23, iunie 19, p. 1-2 – *Gospodăria țării*: Despre veniturile și cheltuielile statului.
- An V, nr. 25, iulie 3, p. 4; nr. 26, iulie 10, p. 2 – Tofan, Pavel, *Corespondență*: Propune organizarea de cursuri pentru dezvoltarea stupăritului.
- An V, nr. 25, iulie 3, p. 6 – *Stipendii pentru studenții școlii de agricultură din Cluj*: Stipendii date de Direcția Institutului de Agricultură Regională din Cluj pentru ocuparea a 12 locuri gratuite pe anul școlar 1904-1905.
- An V, nr. 27, iulie 17, p. 1 – † *Aurel Popovici-Barcianu (Editorial)*: Necrolog [A.P.B. a fost editor-proprietar și redactor al revistei “Bunul Econom”].
- An V, nr. 27, iulie 17, p. 4 – Tordășianu, Vic., *Economie*: Despre uscătoare de poame, proprietatea Comisiei Economice a comitatului Sibiu, puse în mod gratuit la dispoziția populației.
- An V, nr. 28, iulie 30, p. 1-2 – *Înlăturarea lipsei de nutreț*: Extrase din instrucțiunea dată de ministrul Agriculturii ungurești privind cultivarea și păstrarea nutrețului.
- An V, nr. 29, august 7, p. 1 – *Scumpete (Editorial)*: Despre scumpete, ca urmare a secetei. Propune a se organiza pentru preîntâmpinarea greutăților.

- An V, nr. 29, august 7, p. 1 – *Cum să ne apărăm contra lipsei de nutreț?*: Prin folosirea tuturor rezervelor (folosirea nutrețului verde, de paie, pleavă, ciocani de cucuruz etc.).
- An V, nr. 29, august 7, p. 5 – *Însoțirea "Agricola" din Hunedoara*: Despre succesele însoțirii în afacerile de bucate și avansurile pe vite.
- An V, nr. 30, august 14, p. 1 – *Bunacuvoință*: Despre ținerea de cuvânt a meseriașilor și, în general, a oamenilor. Atacă pe greviști și pe socialiști, denumindu-i mincinoși.
- An V, nr. 31, august 21, p. 1 – *Concurența (Editorial)*: Despre concurența în comerț și folosul ei pentru consumatori. Îndeamnă pe țărani la urmarea școlilor agronomice pentru o producție cât mai bună și calitativă.
- An V, nr. 31, august 21, p. 1-2 – A.P.R., *Despre arat*: Despre cerințele de bază ale aratului, executat după secerat.
- An V, nr. 31, august 21, p. 2-3 – *Frunzările ca nutreț*: Se arată cum și în ce condiții trebuie pregătite frunzele pentru nutreț.
- An V, nr. 32, august 28, p. 1-2 – *Să învățăm carte!*: Afirmă că nu se mai poate vorbi de lipsa de școli și, prin urmare, toți părinții trebuie să-și trimită copiii la școlarizare. Subliniază că cele mai bune școli sunt cele în care elevii învață despre agricultură și industrie.
- An V, nr. 32, august 28, p. 2 – *Manarie, Iar, preot ortodox și proprietar, Sfaturi economice*: Cum se dă paielor de grâu mirosul de trifoi uscat sau de fân și materii nutritive necesare și cum se pot face gustoase la mâncare.
- An V, nr. 33, septembrie 4, p. 1-2; nr. 34, septembrie 11, p. 2-3 – *Starea noastră culturală*: Extrase din cuvântarea lui Iosif Vulcan, președintele Societății pentru Fond de Teatru Român, în Brad, la 15/28 august 1904.
- An V, nr. 34, septembrie 11, p. 6 – *Comisariatul general al expoziției, Expoziția agrară din București (1904)*: Despre expoziția agrară, care cuprinde: agricultura cu toate derivatele, silvicultură, viticultură, zootehnie, piscicultură, apicultură, mașini agricole, mine și cariere, industria casnică etc.
- An V, nr. 35, septembrie 18, p. 1 – *Asociațiunea la Timișoara (Editorial)*: Apelează pentru aderarea la asociație, pentru literatura română și cultura poporului român, care are ca scop propășirea românilor în toate domeniile.
- An V, nr. 35, septembrie 18, p. 3 – *Lictarul*: Despre modul uscării prunelor.
- An V, nr. 36, septembrie 25, p. 3 – *A XIV-a Expoziție de vite arangită de "Reuniunea rom. de agricultură din com. Sibiu"*: Despre programul expoziției și premiarea celor mai bune vite.
- An V, nr. 37, octombrie 2, p. 2-3 – *Cauza economică a poporului nostru*: Se constată că baza existenței țăranilor este economia de câmp, de vite și se propune (Asociația pentru cultura poporului român) alcătuirea unui plan de dezvoltare a agriculturii.
- An V, nr. 38, octombrie 9, p. 2 – *Culesul viilor și al pomilor*: Se indică, având în vedere anul secetos, modul cu trebuie procedat la cules.

- An V, nr. 38, octombrie 9, p. 2-3 – Ionescu, Dim. D., *Din România. Agricultura noastră în progres*: Critică Guvernul că nu acordă atenția cuvenită măsurilor necesare pentru dezvoltarea agriculturii.
- An V, nr. 39, octombrie 16, p. 1-2 – *Ajutor reciproc*: Se constată că majoritatea populației trece printr-o criză – lipsuri materiale. Propune băncilor și altor instituții de stat să ajute oamenii în rezolvarea problemelor (prin reducerea cametei pentru împrumuturi la minimum etc.).
- An V, nr. 39, octombrie 16, p. 2-3; nr. 40, octombrie 23, p. 3; nr. 41, octombrie 30, p. 4 – *Instrucțiuni preliminare pentru plantarea și îngrijirea viilor noi*: Reprodus din "Câmpul" (România).
- An V, nr. 40, octombrie 23, p. 2 – *Economie*: Semănături de trifoi roșu etc.
- An V, nr. 40, octombrie 23, p. 4-5 – "Învingătorul", *Serate ale meseriașilor români*: Istoricul "Școlii speciale de piele și de pantofărie subvenționată de stat în Sibiu".
- An V, nr. 41, octombrie 30, p. 1 – *Măsurile guvernului în vederea lipsei de nutreț (Editorial)*: Măsurile luate de Guvern și de comitate în vedere lichidării lipsei de cucuruz și nutreț.
- An V, nr. 41, octombrie 30, p. 2-3 – "Strugurel", *Expoziția de vite din Răhău*: Despre expoziția de vite de prăsilă și împărțirea premiilor în bani pentru cele mai bune exemplare.
- An V, nr. 42, noiembrie 5, p. 4; nr. 43, noiembrie 12, p. 2-3 – *Încurajarea cultivaării și prelucrării cânepei și inului*: Extrase din Ordinul ministrului Agriculturii, având a bază articolul de lege XIV din 1904, referitor la investițiile de stat, pentru promovarea cultivării cânepei și inului.
- An V, nr. 42, noiembrie 5, p. 1-2 – *Activitatea noastră economică*: Constată mari lipsuri privind existența unui număr mic de școli practice, tovărășii agricole, reuniuni agricole etc. Aprobă inițiativa Asociației – prin secția economică – de a îmbunătăți situația pe diferite căi (ținerea prelegerilor economice etc.).
- An V, nr. 43, noiembrie 12, p. 2; nr. 44, noiembrie 20, p. 1-2 – *Școala de repetiție economică în noul "Proiect de lege" al d-lui ministru Berzeviczy*: Aduce proiectul de lege, menționând că au intervenit schimbări, în sensul introducerii în exclusivitate a limbii maghiare.
- An V, nr. 43, noiembrie 12, p. 3-4; nr. 44, noiembrie 20, p. 2-3 – *Memorandul Episcopului bisericii gr. și române din Ungaria și Transilvania, înaintat d-lui ministru de instrucțiune Berzeviczy, în chestiunea reformelor școlare*: Respinge introducerea limbii maghiare în exclusivitate în școlile din Transilvania.
- An V, nr. 43, noiembrie 12, p. 4-5; nr. 44, noiembrie 20, p. 4 – *Nucul*: Despre nuc în general, modul cultivării lui și folosul în hrana nucului.
- An V, nr. 44, noiembrie 20, p. 1 – *Lăptăritul în Germania (Editorial)*: Despre succesele obținute de germani în lăptărit. Articol scris în scopul stimulării românilor din Transilvania pentru propășirea lăptăritului.

- An V, nr. 44, noiembrie 20, p. 3-4 – *Grădinile comunale de pomi*: Reamintește ordinul înființării grădinilor comunale de pomi în comitatul Sibiu, făcut prin Statutul comitatens (nr. 120, din anul 1903). Apelează la îndeplinirea acestui ordin de interes comun.
- An V, nr. 45, noiembrie 27, p. 2-3; nr. 47, decembrie 11, p. 1-3; nr. 50, ianuarie 1 (1905), p. 1-3 – Iorga, N., membru corespondent al Academiei Române, *Ștefan-cel-mare, Mihai-viteazul și Mitropolia Ardealului*: Expunere la ședința solemnă de la 2 iulie 1904 pentru serbarea de patru sute de ani de la moartea lui Ștefan cel Mare.
- An V, nr. 45, noiembrie 27, p. 1 – *Înființarea unui fond cultural comun al băncilor române (Editorial)*: Fondul pus la dispoziția “Asociației pentru literatura română și cultura poporului român”, în scopul ridicării poporului pe teren cultural și economic.
- An V, nr. 45, noiembrie 27, p. 3-4 – *Cultura cartofului*: Despre folosul introducerii cartofului în mâncarea țaranului. Diferite soiuri de cartofi în țară și modul cultivării lui (reprodus din “Albina”).
- An V, nr. 46, decembrie 4, p. 3-4 – *Budgetul statului pro 1905*: Bugetul statului ungar.
- An V, nr. 46, decembrie 4, p. 5 – *Încurajarea industriei naționale*: Despre întrunirea industriașilor mari din țară (România), convocați de ministrul Stoicescu, pentru a-i consulta din nou asupra proiectului său de lege, în vederea încurajării industriei naționale.
- An V, nr. 47, decembrie 11, p. 1-2 – *Chestii economice*: Răspunde unui ungar (É), care a scris un material în legătură cu problema raporturilor dintre naționalități (unguri, români și sași) din Ardeal. Ziarul îl combate pe acesta, care susține teoria colonizării Ardealului cu maghiari, în scopul propășirii – chipurile – Transilvaniei din punct de vedere economic.
- An V, nr. 47, decembrie 11, p. 3-4 – Picard, Léon (L’Economiste Européen), *Situațiunea economică în Austro-Ungaria*: Cuprinde perioada 1892-1904 (date statistice) privind diferite ramuri economice, în special comerțul, constatând existența unei instabilități.
- An V, nr. 47, decembrie 11, p. 4-5 – *Cultura macului*: -
- An V, nr. 48, decembrie 18, p. 1-2 – *Ce să lucrăm în decembrie? (Editorial)*: Sfaturi pentru țărani de a face socoteala activității anului care se termină, precum și a întocmirii planului pentru anul care vine.
- An V, nr. 48, decembrie 18, p. 3 – *Plugul cu abur*: Despre invenții românească a generalului Pascu – plugul cu aburi: întrebuițarea plugului și prioritate.
- An V, nr. 48, decembrie 18, p. 4 – *Plantatul vițelor altoite*: Reprodus după revistele “V.H.” și “A”.
- An V, nr. 50, ianuarie 1, p. 3-4 – Mucichescu, D., *Cîteva lucrări ce trebuie să se facă în grădina școlii*: Executarea diferitelor lucrări: împărțirea grădinii, gunoitul, semănatul, apa – un bun prilej pentru ca învățătorul să pună în practică știința agricolă, în vederea instruirii practice a elevilor (reprodus după “Câmpul”).
- An V, nr. 51, ianuarie 8, p. 1-2; nr. 52, ianuarie 8, p. 1-2 – *Reuniunea rom. de agricultură din comitatul Sibiului*: Cea mai activă reuniune – cea din comitatul Sibiu –, pe care o

conduce președintele Demitriu Comșa. Se constată că primele succese economice au început odată cu crearea reuniunilor.

An V, nr. 51, ianuarie 8, p. 2-4; nr. 52, ianuarie 8, p. 2-4 – *Dela reuniunea a 2-a de înmormântare din Deva*: Referiri la lucrarea directorului August A. Nicoară privind înființarea unei școli economice și de industrii în care să învețe orfanii.

An V, nr. 51, ianuarie 8, p. 4-5; nr. 52, ianuarie 8, p. 4-5 – Nicolescu, N. și Stoinescu, Gh., *Clădirea fașurilor*: -

1905 (an VI, 15 ianuarie – 27 august)

(Colaborator: S. Kovacovici)

An VI, nr. 1, ianuarie 15, p. 1-3; nr. 2, ianuarie 22, p. 2-3; nr. 3, ianuarie 29, p. 3; nr. 4, februarie 5, p. 2-3 – *Al XVI-lea Raport General al Comitetului Central al "Reuniunii rom. de agricultură" din comitatul Sibiului pentru anul 1903*: Privind întrunirile agricole, cultura animalelor de prăsilă, cultura pomilor, Școala practică de economie din Săliște.

An VI, nr. 2, ianuarie 22, p. 1-2 – *Ceva despre starea noastră materială*: Critică starea de înapoiere economică și culturală a românilor din Ardeal și apelează la activitatea mai susținută pentru propășirea generală.

An VI, nr. 2, ianuarie 22, p. 2 – *Meseriile viitorului*: Constată cu regret faptul că multe dintre meserii sunt înghițite de industria mare și, totodată, pune în evidență acele meserii care și în viitor rămân de sine stătătoare.

An VI, nr. 4, februarie 5, p. 1-2 – *Anul Economic 1904 (Editorial)*: Extrase din articolul publicat în "Revista Economica" despre anul economic 1904 în Ungaria.

An VI, nr. 4, februarie 5, p. 2 – *Dreptul de apă*: Legea art. 23 din 1885, a vizjogról și comentariul ziarului.

An VI, nr. 4, februarie 5, p. 3 – E.G., *Gunoitul de grajd*: Despre gunoitul de grajd: pregătirea lui, întrebuințare etc.

An VI, nr. 4, februarie 5, p. 5 – *Calendarul stuparului*: Sfaturi pentru stupăritul în ianuarie și februarie.

An VI, nr. 5, februarie 12, p. 1 – *Programul economic al deputaților noștri (Editorial)*: Tratează probleme care ar trebui să stea în atenția deputaților români aleși în Dietă, cum sunt: lupta pentru transformarea radicală a sistemului de date, reducerea dării de pământ, introducerea contribuției progresive, apărarea intereselor muncitorilor în mod echitabil în raport cu munca lor etc.

An VI, nr. 5, februarie 12, p. 1-2 – *Dreptul de apă*: Legea art. 23 din 1885, a vizjogról.

An VI, nr. 5, februarie 12, p. 2-3; nr. 6, februarie 19, p. 3; nr. 7, februarie 26, p. 2-3 – Comșa, Demetriu, president, *Al XVI-lea Raport general al CC al "Reu. de agr." Din comitatul Sibiului pt. anul 1903*: -

- An VI, nr. 5, februarie 12, p. 5 – *Date statistice din România*: Suprafața agricolă, populația, bugetul pe anul 1904. Se arată că, din numărul total al populației, un milion sunt de origine din Transilvania.
- An VI, nr. 6, februarie 19, p. 1 – *Țăranul și știința plugăritului (Editorial)*: Se arată că în fața agricultorilor se pun cerințe mai mari privind producția agricolă, având în vedere creșterea dărilor, micșorarea pământului odată cu creșterea populației etc. Se menționează că știința despre agricultură, însușirea ei, reprezintă una dintre căile principale pentru mărirea producției agricole.
- An VI, nr. 6, februarie 19, p. 2-3 – Măr., *Lucrările din grădină în luna lui februarie*: Despre lucrările în grădina de pomi și în grădina de altoi.
- An VI, nr. 6, februarie 19, p. 3-4 – D.I., *Alimentarea (hrana) găinilor a produce și iarna ouă*: -
- An VI, nr. 7, februarie 26, p. 1-2 – Vulcan, Iosif, *Cu toată lumea bine*: -
- An VI, nr. 7, februarie 26, p. 4 – *Soia sau fasolea japoneză*: Descrierea culturii respective, modul de semănat, recolta etc.
- An VI, nr. 8, martie 5, p. 1 – *Agricultură, industrie și comerț (Editorial)*: Despre rămânerea în urmă în agricultură, industrie și comerț – principalele ocupații și necesitatea învingerii acestei rămăneri.
- An VI, nr. 8, martie 5, p. 2 – Măr., *Învățătorii și științele economice*: Despre cauzele inexistenței condițiilor pentru angajarea mai activă a învățătorilor în răspândirea științei economice (programul școlar prea încărcat, care nu cuprinde știința economică etc.).
- An VI, nr. 8, martie 5, p. 3 – V.S.M., *Mătasa artificială*: Modul producției, costul ei și folosul mătăsii artificiale ca îmbrăcăminte.
- An VI, nr. 8, martie 5, p. 3 – *Instituțiunea agronomică internațională*: Informație despre inițiatorii creării acestei instituții, cu sediul la Roma, care ar studia agricultura mondială din mai multe puncte de vedere și ar ajuta dezvoltarea ei.
- An VI, nr. 9, martie 12, p. 1-2 – D.I., *Munca ca factor de progres*: Despre muncă – factorul esențial de progres. Însă munca e privită, în general, și din punctul de vedere al claselor sociale.
- An VI, nr. 9, martie 12, p. 3; nr. 10, martie 19, p. 2-3; nr. 13, aprilie 9, p. 3 – *Extrase din Legea de pescărit*: -
- An VI, nr. 9, martie 12, p. 3-4 – *Sămânța de cucuruz*: Sfaturi privind alegerea boabelor pentru sămânță.
- An VI, nr. 10, martie 19, p. 1-2; nr. 13, aprilie 9, p. 1 – *Probleme asupra progresului agriculturii noastre*: Face propuneri concrete: întrebuințarea semințelor alese, consacrarea pământului culturilor celor mai bănoase, întrebuințarea îngrășămintelor chimice, mecanica intensivă a operațiilor și manevrărilor agricol, irigațiile etc. (după "A.P.R." de D.I.).
- An VI, nr. 10, martie 19, p. 2 – Măr., *Cauzele nerodirii pomilor*: Cauzele nerodirii pomilor: pământul necorespunzător, coroana pomului prea deasă etc.

- An VI, nr. 11, martie 26, p. 1-2; nr. 12, aprilie 2, p. 1-2 – *Prelegeri publice pentru popor (Editorial)*: Despre necesitatea ținerii de prelegeri populare privind agricultura, industria și comerțul. Apără orânduirea existentă, considerând-o dată pe veci de Dumnezeu.
- An VI, nr. 11, martie 26, p. 2-3 – Măr., *Lucrările din grădină în luna martie*: Despre lucrările în grădina de pomi.
- An VI, nr. 11, martie 26, p. 5 – *Căalendarul stuparului*: Recomandări privind activitatea stuparului în luna martie.
- An VI, nr. 11, martie 26, p. 3; nr. 12, aprilie 2, p. 3 – Moga, V.S., *Lucrările agricole în luna Martie*: Sfaturi privind modul semănării grâului, ovăzului, mazărichii, meiului. În grădina de legume. În podgorii. Creșterea vitelor.
- An VI, nr. 12, aprilie 2, p. 2-3 – Dumitrana, Ilie, *Cultivarea soiei în România*: Despre metodele cultivării soiei, dovedite ca cele mai sigure și practice.
- An VI, nr. 12, aprilie 2, p. 3 – Pop, Adr., *Din legile urbariale-comasașionale*: Despre iobăgie și dispariția ei prin prisma legilor de la 1836 la 1871.
- An VI, nr. 13, aprilie 9, p. 2-3; nr. 16, aprilie 30, p. 2 – *Cum s-ar putea instala o stupărie în cazarmă*: Scopul: propagarea acestei culturi bănoase etc.
- An VI, nr. 14, aprilie 16, p. 1-2 – *Scrisoare deschisă către "Reuniunile femeilor române" din orașe și sate*: Apelează la lupta împotriva alcoolismului.
- An VI, nr. 14, aprilie 16, p. 2-3; nr. 16, aprilie 30, p. 2 – *Lucrările din grădina de altoi în luna Aprilie, precum și o consemnare a unor soiuri de pomi nobili*: -
- An VI, nr. 14, aprilie 16, p. 3 – Dumitrana, Ilie, *Metode practice pentru prepararea din "soie"*: Produse din soia: lapte dulce, brânză, cafea etc.
- An VI, nr. 15, aprilie 23, p. 1-2 – *Timpurile bune strămoșești neuitavere pentru starea economilor*: Despre necesitatea adaptării la cerințele timpului pentru progresul economic.
- An VI, nr. 15, aprilie 23, p. 2-3 – Vlaicu, D., econom, *Cultivarea practică a cucuruzului*: Împărtășirea propriei experiențe privind aratul, semănatul, săpatul și culesul cucuruzului.
- An VI, nr. 16, aprilie 30, p. 5 – *Institut nou social economic*: Informare despre înființarea institutului sub firma "Industria" – institut industrial-economic și de credit ca societate pe acțiuni cu sediul în Deva. [Informații].
- An VI, nr. 17, mai 7, p. 3 – Iarca, D., *Productivitatea (prăsierea) albinelor*: Despre matcă, hrănirea ei și ouat.
- An VI, nr. 17, mai 7, p. 3 – Todica, Gavril, *Cartele, trusturi și ringuri*: Explică trăsăturile lor.
- An VI, nr. 17, mai 7, p. 3-4 – *Varietăți de porumb*: Despre varietățile de porumb în Ungaria și România.
- An VI, nr. 18, mai 14, p. 1-2 – *Profitul expozițiilor (Editorial)*: Tendința veșnică a omului de a stăpâni din ce în ce mai multă natură. Expozițiile, ca pilde în acest sens. Marea importanță a expozițiilor agricole (cea din Sibiu) pentru progresul în dezvoltarea agriculturii, în ridicarea producției agricole.

- An VI, nr. 18, mai 14, p. 3 – Măr., *O consemnare de pomi nobili: Despre pere.*
- An VI, nr. 18, mai 14, p. 3 – Iarca, D., *Cultivarea cucuruzului (porumbului) după procedura lui Hermann: După "T. Bratt".*
- An VI, nr. 18, mai 14, p. 4; nr. 19, mai 21, p. 3; nr. 20, mai 28, p. 2 – *Dela "Reuniunea de agricultură din c. Timiș":* Programul de activitate al societății economice comunale ca despărțăminte ale "Reuniunii de agricultură din comitatul Timiș" (formarea diferitelor societăți, procurarea împreună a semințelor etc.).
- An VI, nr. 19, mai 21, p. 1-2 – *Expoziția de lucruri de mână aranjată de "Reuniunea femeilor române din Sibiu", din 8-15 mai a.c. (Editorial):* Scopul expoziției: înființarea Școlii române de industrie și menaj modern și exemplar în Sibiu.
- An VI, nr. 20, mai 28, p. 1-2 – *Expozițiunea națională română (Editorial):* Afirmă că, în timpul guvernării de 40 de ani a regelui Carol I Hohenzollern, România a progresat economicște în toate domeniile (reprodus după "Curierul Financiar").
- An VI, nr. 20, mai 28, p. 3; nr. 21, iunie 4, p. 3; nr. 22, iunie 11, p. 2-3 – Todica, G., *Dărilor:* Constată că dărilor constituie o povară grea, mai ales pentru țărani. Explică ce fel de dări există și pentru ce se dau.
- An VI, nr. 21, iunie 4, p. 3-4; nr. 22, iunie 11, p. 3 – *Care este scopul Congresului internațional din Budapesta contra alcoolismului ținând din 11-16 sept. a.c.?:* Cu ajutorul puterii științei să contribuie, cu forțele unite, la lichidarea alcoolismului. Arată consecințele negative ale alcoolismului privite din mai multe puncte de vedere.
- An VI, nr. 21, iunie 4, p. 2-3 – *Dela "Reuniunea de agricultură din c. Timiș":* Propagarea industriei de casă și despre prelegeri economice.
- An VI, nr. 22, iunie 11, p. 2; nr. 23, iunie 18, p. 2 – *Comerciu:* Explică conținutul și însemnătatea comerțului. Diferite categorii de comerț (interior, exterior, apoi angro și cu amănuntul etc.).
- An VI, nr. 22, iunie 11, p. 3 – *Dela "Reuniunea de agricultură din c. Timiș":* Nutrirea găinilor pentru producerea ouălor mari. Despre expoziția economică în Panciova.
- An VI, nr. 22, iunie 11, p. 4 – Iarca, D., *Mărul Bătul:* Cel mai bun si din Ardeal.
- An VI, nr. 23, iunie 18, p. 3 – *Reuniunea rom. agricolă din Sibiu și pomăritul:* Expune diferite aspecte din activitatea Reuniunii privind pomăritul (împărțirea pomilor pădureți, altoirea etc.).
- An VI, nr. 23, iunie 18, p. 3-4 – *Dela "Reuniunea de agricultură din c. Timiș":* Vizitele excursioniștilor țărani făcute la domeniul erarial din Mezöhegyes în scopuri instructive – pentru promovarea agriculturii (creșterii animalelor etc.) avansate.
- An VI, nr. 23, iunie 18, p. 6-7; nr. 24, iunie 25, p. 4-5 – *Istoricul gândacilor de mătasă:* Propagă folosul cultivării viermilor de mătase.
- An VI, nr. 24, iunie 25, p. 4 – *Cultura cucuruzului:* Cerințele sistemului Hermann – săparea cucuruzului de atâtea ori cât cere pământul.
- An VI, nr. 24, iunie 25, p. 4 – *Institutul internațional de agricultură:* Extrase din cele 10 articole prin care se reglementează organizarea, scopul și modul de funcționare a

institutului. Una din sarcinile principale al institutului constă în studierea, publicarea și comunicarea către cei interesați, cât mai repede posibil, a statisticilor referitoare la diferite aspecte ale activității în domeniul agriculturii.

An VI, nr. 25, iulie 2, p. 3-4; nr. 26, iulie 9, p. 2-3 – *Cărbunele: Întrebuințarea lui și diferitele feluri de cărbune.*

An VI, nr. 26, iulie 9, p. 3-4 – *Dela "Reuniunea de agricultură din c. Timiș":* Diferite aspecte ale activității expuse la adunarea generală de primăvară (crearea societății pentru plugul de abur, prășila vitelor, cultivarea pomilor etc.).

An VI, nr. 26, iulie 9, p. 4-5 – *Calendar economic:* Despre lucrările agricole în luna iulie: acasă, în grajd, în grădină, la vie etc.

An VI, nr. 27, iulie 16, p. 1-2; nr. 28, iulie 23, p. 1-2 – Volănescu, Panait I., *Societățile țărănești în Danemarca:* Despre societățile țărănești daneze – în scopul impulsivării țăranilor români în promovarea agriculturii avansate.

An VI, nr. 27, iulie 16, p. 4-5 – *Deschiderea "Școalei pentru economia și industria de casă" în Sibiu:*

An VI, nr. 28, iulie 23, p. 2-3 – Georgescu, Ioan, *Cunoștințe folositoare pentru un econom:* Menționează, în general, lipsurile țăranului român și îl îndeamnă la însușirea cunoștințelor economice, în scopul dezvoltării agriculturii și ridicării nivelului său de trai.

An VI, nr. 28, iulie 23, p. 5 – *Sfaturi în economie:* Când trebuie făcut cositul ierbii.

An VI, nr. 29, iulie 30, p. 1-2 – Georgescu, Ioan, *Industria mare:* Despre lupta între Austria și Ungaria în domeniul economic. Date statistice, începând cu anul 1900, privind industria hârtiei, a zahărului și a scrobellei de albituri. Propagă înființarea întreprinderilor mari.

An VI, nr. 29, iulie 30, p. 2-3 – Chimist, *Rășine elastice:* Producerea și folosirea cauciucului și gutapercii.

An VI, nr. 29, iulie 30, p. 4 – Iarca, D., *Sfaturi practice în economie:* Trifoiul ca aliment și mijloace contra îmbolnăvirii vitelor care mănâncă trifoi.

An VI, nr. 30, august 6, p. 2-3 – Georgescu, Ioan, *Societățile de consum:* Despre folosul societăților de consum în general. Date statistice în anii 1900-1904, privind activitatea societății numite "Hangya" (familia), cu ajutorul căreia s-au înființat mai multe societăți și filiale de felul ei.

An VI, nr. 30, august 6, p. 3-4 – Economul D.I., *Poamele:* Modul de preparare și folosul lor în hrana omului.

An VI, nr. 30, august 6, p. 34-5; nr. 31, august 13, p. 3; nr. 36, septembrie 17, p. 3; nr. 37, 24 septembrie, p. 3 – *Comunicațiuni dela "Reuniunea de agricultură din c. Timiș":* Extrase din Raportul anual al "Reuniunii de agricultură din comitatul Timiș" (despre lucrarea pământului și cultura plantelor, despre nobilitarea grâului și a cucuruzului, despre plantele industriale și cultura vitelor).

- An VI, nr. 30, august 6, p. 5 – Sântîmbrean, Ioan, înv. gr.-or., *Despre grădinele de pomărit dela școalele noastre populare*: Critică delăsarea privind crearea grădinilor de pomărit, apelând la învățători să fie pildă în această privință.
- An VI, nr. 31, august 13, p. 1-2 – Georgescu, Ioan, *Reuniunea economică internațională*: Vorbește despre necesitatea Reuniunii și ținerea Congresului economic la Roma, analog celui care a dezbătut probleme agricole pe plan mondial. Lucrările “Reuniunii economice internaționale” constau în studierea, publicarea și vestirea cât mai grabnică, celor interesați, asupra statisticilor privitoare la cultura economică, la roadele de câmp și prețurile vitelor, la negoț și meșteșuguri etc.
- An VI, nr. 31, august 13, p. 2-3 – *Expozițiunea generală din 1906 în România*: La expoziție vor fi prezentate mai ales horticultura și viticultura.
- An VI, nr. 31, august 13, p. 3-4; nr. 32, august 20, p. 4-5 – *Lucrările Congresului Băncilor populare din România*: Discursul de deschidere al d-lui D. Protopopescu, președintele Congresului al II-lea al Băncilor Populare. Îndeamnă la muncă și economie, la bizuirea pe forțele proprii (după “Curierul Băncilor populare”).
- An VI, nr. 31, august 13, p. 4-5 – *Calendar economic*: Lucrările în august: la casă și curte, în grad, pe câmp, în livezi, în grădină, la vie, în pivniță, în pădure.
- An VI, nr. 32, august 20, p. 5 – *Comiții agricole*: Explică scopurile “Reuniunii Române de agricultură din comitatul Sibiu”, care s-a întemeiat la 29 ianuarie 1887 (de a lucra la perfecționarea tuturor ramurilor agriculturii etc.), înființarea secțiilor sau comisiilor agricole și sfera activității lor.
- An VI, nr. 33, august 27, p. 2-3 – Georgescu, Ioan, *Banii*: Istoricul banilor.

1906 (an VII, 21 ianuarie – 30 decembrie)

(Colaborator: S. Kovacovici)

- An VII, nr. 2, ianuarie 21, p. 1-2; nr. 3, ianuarie 28, p. 2 – Georgescu, Ioan, *Gunoii*: Despre modul păstrării și întrebuințării gunoiului.
- An VII, nr. 3, ianuarie 28, p. 2 – *Ținerea și îngrijirea vitelor*: Sarea pentru vite.
- An VII, nr. 3, ianuarie 28, p. 3 – *Creșterea vermilor de mătasă*: Sfaturi și instrucțiuni practice.
- An VII, nr. 4, februarie 4, p. 1-2 – Domșa, Vasile, *Viitorul nostru*: Constată un anumit progres economic, mai ales în ceea ce privește activitatea băncilor și, în același timp, îndepărtarea oamenilor de biserică – fapt supus criticii autorului.
- An VII, nr. 4, februarie 4, p. 4 – *Favorurile legii pentru dobândirea dreptului de voluntar pe un an, pentru cei cari n-au terminat școale secundare*: Comentariu asupra legii respective.
- An VII, nr. 4, februarie 4, p. 5 – Savastos, Elena, *Oțetul*: Repararea și folosirea oțetului.
- An VII, nr. 4, februarie 4, p. 5-6 – *Ținerea și îngrijirea vitelor*: Despre hrana vitelor.
- An VII, nr. 4, februarie 4, p. 9-10 – Nicoră, August A., *Dela “Industria”, bancă industrial-economică, societate pe acții în Deva*: Comunicat oficial cu privire la scopurile instituției, modul funcționării etc.

- An VII, nr. 5, februarie 11, p. 3-4 – Georgescu, Ioan, *Roadele însoțirilor în străinătate*: Aduce exemple din câteva țări. Roadele sunt de două feluri: materiale și morale. Materiale – împărțirea dividendelor sau a câștigului după capitalul depus, iar cele morale – cinste, iubire față de alții etc. Se preconizează partea morală în activitatea viitoare a însoțirilor române.
- An VII, nr. 5, februarie 11, p. 5 – *Ținerea și îngrijirea vitelor**: Alegerea și ținerea vitelor de prăsilă (* Cumpărați și citiți *Ținerea și îngrijirea vitelor* de Eugen Brote.).
- An VII, nr. 6, februarie 17, p. 2 – *Societate de lăptărit*: Reproduce din "Rev. B." despre înființarea în Lechința a unei tovărășii pentru valorizarea prisosului de lapte de vacă; scopul publicării este influențarea țăranilor români în organizarea tovărășiilor.
- An VII, nr. 6, februarie 17, p. 2-3 – *Ținerea și îngrijirea vitelor*: Îngrijirea livezilor pentru pășuni.
- An VII, nr. 6, februarie 17, p. 3-4; nr. 7, februarie 25, p. 3-4 – *Agricultura*: Alegerea seminței de semănat.
- An VII, nr. 7, februarie 25, p. 1 – Georgescu, Ioan, *Socoteala în economie*: Îndeamnă pe țărani să facă socoteala la sfârșit de an. Dă sfaturi concrete cum trebuie făcută socoteala în economie, considerând-o unul dintre factorii de seamă pentru prosperitatea gospodăriei.
- An VII, nr. 7, februarie 25, p. 2 – *Ținerea și îngrijirea vitelor*: Ce fel de nutrețuri să se semene în arături.
- An VII, nr. 8, martie 4, p. 1; nr. 9, martie 11, p. 1-2 – Georgescu, Ioan, *Cambiul (vechselul)*: Condițiile în care a apărut vecselul și întrebuițarea lui.
- An VII, nr. 8, martie 4, p. 1-2 – *Ținerea și îngrijirea vitelor*: Sfaturi cu tot ce trebuie făcut în îngrijirea vitelor în afară de nutrirea lor (curățenie etc.).
- An VII, nr. 8, martie 4, p. 2; nr. 9, martie 11, p. 2-3 – *Pomărit*: Tăierea surcelului de altoit. La ce depărtarea se sădesc pomii unii de alții. Când și cum se fac gropile pentru sădirea pomilor. Când se plantează pomii. Isprăvirea plantării.
- An VII, nr. 9, martie 11, p. 2 – *Ținerea și îngrijirea vitelor*: Despre cheltuiala chibzuită.
- An VII, nr. 9, martie 11, p. 4-5 – G.S., *Floarea soarelui*: Pământul pentru cultivare. Semănatul. Lucrările de întreținere. Recolta. Producția.
- An VII, nr. 10, martie 18, p. 1-2; nr. 11, martie 25, p. 1-2 – Georgescu, Ioan, *Meseriile și negoțul*: Critică atitudinea negativă a românilor față de meserii și negoț – ramuri de mare însemnătate.
- An VII, nr. 10, martie 18, p. 2 – *Agricultură*: Cum se îngrașă pământul și cum se seamănă lucerna.
- An VII, nr. 10, martie 18, p. 2-3; nr. 11, martie 25, p. 2-3; nr. 12, aprilie 1, p. 4 – *Cultura Dudului sau Agudului*: Frunza dudului (agudul, frăgarul, pomitarul) – hrana viermilor de mătase. Înmulțirea dudului. Culegerea frunzei.

- An VII, nr. 10, martie 18, p. 4-5; nr. 11, martie 25, p. 4 – *Prăsirea albinelor*: Despre procesul prăsirii, combătând diferite păreri greșite cu privire la aceasta.
- An VII, nr. 11, martie 25, p. 2 – Tordășianu, Victor, *Programul de lucru al comitetului central al "Reuniunii române de agricultură din comitatul Sibiiu" pro 1906*: Întruniri agricole, premieri pentru cele mai bune vite, cumpărarea de vite de prăsilă, împărțirea pomilor etc.
- An VII, nr. 11, martie 25, p. 4-5 – *Grădinărit*: Săpatul grădinii. Semănatul legumelor.
- An VII, nr. 11, martie 25, p. 5 – *Sfaturi*: Alimentarea puilor de găină.
- An VII, nr. 12, aprilie 1, p. 1-2 – Georgescu, Ioan, *Emigrările și morala*: Poziția împotriva emigrărilor în America, cauzele pe care le consideră insuficient de fundamentate.
- An VII, nr. 12, aprilie 1, p. 3-4 – Nicolaescu, N.; Stoenescu, G., *Roirea albinelor*: -
- An VII, nr. 12, aprilie 1, p. 5 – *Rău stăm*: Date privind scăderea natalității, în 1905, în Ungaria, apreciind că emigrarea crește, mortalitatea e mare, crimele sporesc... Domnii din frunte nu se interesează de nevoile poporului.
- An VII, nr. 13, aprilie 8, p. 1-3 – Georgescu, Ioan, *Folosul pomăritului*: Folosul pomăritului privit din mai multe puncte de vedere – pentru îmbunătățirea nivelului de trai, sănătate etc.
- An VII, nr. 13, aprilie 8, p. 3-4; nr. 14, aprilie 15, p. 4; nr. 17, mai 6, p. 4 – *Grădinărit*: Lucrări pregătitoare în grădina de legume. Rotația în grădina de legume.
- An VII, nr. 13, aprilie 8, p. 4; nr. 14, aprilie 15, p. 4; nr. 16, aprilie 29, p. 3-4; nr. 17, mai 6, p. 4-5 – *Creșterea viermilor de mătăsă*: Curățarea odăilor și a paturilor pe care se cresc viermii de mătase. Clocirea seminței și ieșirea viermilor. Vârsta întâi. Vârsta a doua. Vârsta a treia și a patra. Vârsta a cincea.
- An VII, nr. 14, aprilie 15, p. 2-3 – Georgescu, Ioan, *Economia Argentinei*: Despre economia Argentinei și mai cu seamă despre creșterea animalelor, în scopul de a influența țărani români din Transilvania spre o dezvoltare avansată a creșterii animalelor, a vânzării produselor din carne și conservelor.
- An VII, nr. 15, aprilie 22, p. 1 – O., *Bursa și organizarea economică*: Apreciază că bursa e locul unde capitaliștii cumpără și vând în mare toate produsele, manipulând cu tot felul de speculații. Românii le propune să facă muncă economică, iar în cadrul acesteia organizări practice: asociații, reuniuni și tovărășii de tot felul.
- An VII, nr. 15, aprilie 22, p. 3 – *Sfecla de nutreț și cultura sa*: -
- An VII, nr. 16, aprilie 29, p. 1 – Georgescu, Ioan, *Scumpirea banilor*: Despre ridicarea dobânzii (cametei) băncilor austro-ungare.
- An VII, nr. 16, aprilie 29, p. 3 – M.P., *Agricultură*: Cultura linteii.
- An VII, nr. 17, mai 6, p. 2; nr. 18, mai 13, p. 2-3 – Georgescu, Ioan, *Mulsul vacilor*: Sfaturi practice pentru mulsul reușit.
- An VII, nr. 17, mai 6, p. 4 – *Plantarea de pomi din Poplaca*: Prelegere teoretică și demonstrații practice făcute de către învățători.

- An VII, nr. 18, mai 13, p. 1-2 – *Comunismul, socialismul și anarchismul*: Explică în multe privințe în mod just concepția și programul comuniștilor. Totodată, ocupă o poziție negativă față de comunism, declasându-l antireligios și, ca atare, antițărănesc.
- An VII, nr. 18, mai 13, p. 3-4 – *Învățăturile unei cărți*: Recenzia cărții lui Jules Méline: *Să ne întoarcem la sate*. Autorul, în urma crizelor de supraproducție, a ajuns la concluzia că singurul teren de muncă ar fi, și în viitorul îndepărtat, pământul.
- An VII, nr. 19, mai 20, p. 1-2 – Georgescu, Ioan, *Economia Japoniei*: Arată cum japonezii s-au dezvoltat economic prin hărnicie și iscusință.
- An VII, nr. 20, mai 27, p. 1-2 – Georgescu, Ioan, *Institutede naționale boeme*: Institutele de credit, care au de 10 ori mai multe rezerve decât cele din Ungaria și, ca atare, pot servi ca exemple pentru activitatea reușită.
- An VII, nr. 21, iunie 3, p. 3-4 – *Proprietatea mică în Ungaria*: Date statistice privind mica proprietate, care a devenit și mai mică de la 1848 încoace. Cele mai multe moșii se află în mâna marilor proprietari de pământ, care au mai mult de 100 jugăre de pământ.
- An VII, nr. 21, iunie 3, p. 5 – *Societățile pentru vinderea ouălor*: Propagă înființarea societăților respective, arătând beneficiile acelor care fac parte din acest societăți.
- An VII, nr. 22, iunie 10, p. 1-2 – *Pluguri electrice*: Descrierea plugului electric, arătând ce foloase aduce agriculturii punerea lui în funcțiune.
- An VII, nr. 24, iunie 24, p. 2 – *Lupta pentru trai*: Atacă pe comuniști, susținând teza că pământul niciodată nu va fi al tuturor și că lupta pentru trai constituie legea supremă (în sensul luptei pentru interesele proprii).
- An VII, nr. 24, iunie 24, p. 3-4; nr. 25, iulie 1, p. 1-2 – Sglimbea, Oct., *Înaintarea economică a comunei Săliște*: Despre dezvoltarea meseriilor și a industriei.
- An VII, nr. 25, iulie 1, p. 2-4 – *Secerișul*: Arată în ce condiții trebuie făcut secerișul.
- An VII, nr. 26, iulie 8, p. 3-4 – *Cultura ardeiului*: Despre cultivarea ardeiului: semănatul, răsăditul, recolta etc.
- An VII, nr. 27, iulie 15, p. 1-2; nr. 28, iulie 22, p. 1-2 – *Baza organizării noastre*: Propagă înființarea diferitelor tovărășii (însoțiri etc.), pe care trebuie să le sprijine băncile.
- An VII, nr. 29, iulie 29, p. 2; nr. 30, august 5, p. 2-3 – *Școala economică de repetiție*: Condițiile organizării Școlii economice de repetiție și obligativitatea organizării (după instrucția publică de la 24 septembrie 1902).
- An VII, nr. 30, august 5, p. 1-2 – Georgescu, Ioan, *Reuniunile economice*: Despre importanța reuniunilor economice. În Ungaria există numai două reuniuni românești mari: la Sibiu și la Orăștie, reuniuni care vor spori în viitorul apropiat, cu sprijinul celor mai activi români.
- An VII, nr. 31, august 12, p. 4-5 – Manolescu, Gh., *Hrănirea rațională a vitelor*: -
- An VII, nr. 32, august 19, p. 1-2 – Georgescu, Ioan, *Tovărășiile economice*: Face comparații între modul lucrării pământului în perioada respectivă și trecut, când existau mașini

agricole. Sfătuiește pe țărani să se organizeze în diferite tovarășii pentru folosirea mai eficace a mașinilor agricole, pentru propășirea agriculturii în general etc.

- An VII, nr. 32, august 19, p. 3-4 – *Dela expoziția română*: Extrase din apelul dr. C.I. Istrati, în legătură cu primul Congres român de științe sociale, în care se vorbește despre faptul că nu există o lucrare de sinteză care să oglindească starea socială română. În acest scop, congresul – prin diferite comisii – va dezbate diferite studii asupra vieții țărănești și îmbunătățirii ei. În acest sens, se vorbește despre raportul lui V.M. Kogălniceanu – *Istoricul chestiunii țărănești*.
- An VII, nr. 32, august 19, p. 4-5 – Șerbănescu, N.G., *Folosul arăturilor de toamnă*: După “Albina”.
- An VII, nr. 32, august 19, p. 5 – *† Axentie Severu*: Un scurt necrolog.
- An VII, nr. 33, august 26, p. 1-2 – *O problemă mare*: Extrase din articolul *Asocierea economică și culturală a țăranilor*, publicat în “Poporul Român” pe data de 16 august 1906, în care se vorbește despre ideile principale care trebuie să stea la baza asocierilor în scopul îmbunătățirii stării lucrătorilor (agricoli), de exemplu: 1) mijlocirea lucrului la gazdele din sat și din alte părți; 2) stabilirea plății în coînțelegere cu proprietarii; 3) sfat și scut gratuit în toate afacerile dintre lucrători și gazde; 4) ajutor din partea societății membrilor ajunși în nevoie fără vina lor. Apoi, în scop cultural: 1) aranjarea prelegerilor, discuțiilor din toate ramurile științelor economice, sociale și politice; 2) aranjarea diferitelor cursuri la timpul potrivit etc.
- An VII, nr. 33, august 26, p. 4 – *Persecul*: Procedul îngrijirii piersicului.
- An VII, nr. 35-36, septembrie 9, p. 7-8; nr. 37-38, octombrie 14, p. 6-7 – German, Ioan, *Îmbrățișarea meseriilor și a negoțului*: Sfaturi pentru însușirea meseriilor și a negoțului, arătând folosul lor față de agricultură.
- An VII, nr. 35-36, septembrie 9, p. 9 – *Greva din Petroșeni*: Greva muncitorilor mineri din Petroșani pentru mărirea salariilor și pentru condiții de muncă normale.
- An VII, nr. 37-38, octombrie 14, p. 7-8; nr. 39, octombrie 21, p. 2-3, nr. 40, octombrie 28, p. 3-4 – *Agricultura ungară*: Date statistice și comentariu cu privire la diferite culturi agricole, suprafața acordată cultivărilor și producția obținută în 1906 față de perioadele precedente.
- An VII, nr. 40, octombrie 28, p. 1-2; nr. 41, noiembrie 4, p. 2-3; nr. 42, noiembrie 11, p. 4; nr. 43, noiembrie 18, p. 3-4; nr. 44, noiembrie 25, p. 1-2 – *Administrația domeniului coroanei la expoziția generală română din București*: Catalogul pavilionului domeniului Coroanei, care cuprinde diferite aspecte ale activității și modului organizării domeniilor Coroanei.
- An VII, nr. 41, noiembrie 4, p. 1; nr. 42, noiembrie 11, p. 1-2; nr. 43, noiembrie 18, p. 1-2 – *Marea industrie ungară*: Istoricul dezvoltării industriei în Ungaria, accentul fiind pus pe descrierea expozițiilor industriale ungare.
- An VII, nr. 43, noiembrie 18, p. 2-3 – Hamsea, N., *Nutrirea, îngrijirea și folosirea cailor*: -
- An VII, nr. 44, noiembrie 25, p. 2-3 – I.G., *Gunoii verde*: Arată în ce constă, ce folos aduce și cum trebuie procedat cu gunoiul verde.

- An VII, nr. 45, decembrie 2, p. 1; nr. 46, decembrie 9, p. 1-2 – *Comerțul Ungariei cu Orientul: Date statistice și comentariu privind comerțul Ungariei, cuprinzând perioada de la 1892 la 1906.*
- An VII, nr. 45, decembrie 2, p. 1-2 – Hamsea, N., *Îngrășatul și folosul porcilor: Sfaturi privind modul îngrășării porcilor, tăierea lor și folosirea cărnii.*
- An VII, nr. 47-48, decembrie 16, p. 1-2 – *Școale practice pentru popor: Despre reorganizarea școlilor practice de agricultură.*
- An VII, nr. 47-48, decembrie 16, p. 3-4 – *Lucerna ca nutremânt pentru vite: -*
- An VII, nr. 49, decembrie 30, p. 3-7 – Bude, Octavian, preot, *O vorbă către preoții și învățătorii noștri: Sfaturi pentru preocuparea ridicării culturale, agricole etc. a țăranului, în care un rol mare îl joacă ziarele (“Bunul Econom” etc.).*
- An VII, nr. 49, decembrie 30, p. 7-9 – Hamsea, N., *Ernatul stupilor: Pregătirea stupilor (hrana pentru albine) pentru perioada iernii.*

1907 (an VII, 6 ianuarie – an VIII, 18 decembrie)

(Colaborator: S. Kovacovici)

- An VII, nr. 50-52, ianuarie 6, p. 5-8 – Hamsea, N., *Cum să petreacă tinerii țărani Români timpul ernei?: Sfaturi pentru cititul ziarelor și cărților, mai cu seamă a celor în care se găsesc instrucțiuni practice pentru lucrarea pământului și alte ocupații.*
- An VII, nr. 50-52, ianuarie 6, p. 10-11 – *Despre administrarea pădurilor comunale: Comentariul articolului de lege XXXI din 1879.*
- An VII, nr. 50-52, ianuarie 6, p. 17-20 – *Țăranii în Danemarca: Instrucția țăranilor. Lăptăriile cu vapori. Sisteme de participare. (“Deșteptarea”).*
- An VIII, nr. 1, ianuarie 20, p. 1-4 – Bude, Octavian, *O lămurire: Răspunde lui Osvadă pentru învinuirea că l-a prezentat în lumină falsă pentru a familiariza țăranul cu însoțirile sătești. Autorul susține că, din contra, el e pentru propășirea agriculturii cât mai repede și mai cu seamă pe baza organizării lui în diferite însoțiri etc.*
- An VIII, nr. 1, ianuarie 20, p. 4-5 – Dumitrana, Ilie, apicultorul celei mai mari stupării raționale din Oltenia (România), *Albinăria (apicultura): Îngrijiri în timpul iernii.*
- An VIII, nr. 1, ianuarie 20, p. 15-16 – *Sfaturi: Adăparea vitelor iarna. Îngrijirea pomilor iarna.*
- An VIII, nr. 3, februarie 3, p. 1-2; nr. 5, februarie 15, p. 1-2; nr. 7, martie 3, p. 1-2 – *Tipografiile românești: Date istorice despre tipărirea cărților românești.*
- An VIII, nr. 3, februarie 3, p. 4-6 – Voina, N., *Răspuns dlui I.R. din R.: Privind diferite coșnițe, construirea lor conform condițiilor naturale pentru stupărit.*
- An VIII, nr. 3, februarie 3, p. 6-11 – Manasie, Iar, preot și econom, *Răspuns domnului preot Octavian Bude: În legătură cu articolul lui Bude, O lămurire, în care se susține – după Iar – că țăranul român a rămas în urmă, ceea ce Manasie Iar nu admite.*
- An VIII, nr. 4, februarie 10, p. 2-3 – *Vitele de prăsilă: Alegerea și îngrijirea corespunzătoare.*

- An VIII, nr. 4, februarie 10, p. 4-5 – Hamsea, N., *Napii sau sfeclele*: Semănatul, săpatul, recolta etc.
- An VIII, nr. 4, februarie 10, p. 8-10 – *Întrebări și răspunsuri*: Se referă la diferite probleme în legătură cu cultivarea pământului, creșterea animalelor etc.
- An VIII, nr. 5, februarie 17, p. 2-6 – Voina, N., *Albinăria (apicultura)*: Iernatul stupilor.
- An VIII, nr. 5, februarie 17, p. 6-8; nr. 6, februarie 24, p. 6-8 – *Prăsirea peștilor*: Despre prăsirea peștilor în general, alcătuirea lacului de pești etc.
- An VIII, nr. 6, februarie 24, p. 1-4 – N.V., *Fraților economi!*: Constată că sunt timpuri grele pentru țărani și dă sfaturi concrete pentru a îmbunătăți condițiile de trai – prin dezvoltarea agriculturii etc.
- An VIII, nr. 7, martie 3, p. 3-7 – Botean, Ioan, preot și econom, *Tot la chestiunea economică și a introducerilor tovarășiilor sătești*: Împărtășirea experienței privind lucrarea mai avansată a pământului și sfaturi despre cum trebuie lucrat în tovarășii.
- An VIII, nr. 8, martie 10, p. 4-5 – *Rasele animalelor*: Explică noțiunea de “rasă” și apoi o concretizează la oile “Merinos”.
- An VIII, nr. 8, martie 10, p. 6-8 – Hamsea, N., *Să prăsim vite*: Accentul pe alegerea rasei corespunzătoare condițiilor concrete, îngrijirea lor etc.
- An VIII, nr. 8, martie 10, p. 8-9 – Dumitrana, Ilie, *Fasolea gigantică și cultura ei*: -
- An VIII, nr. 9, martie 17, p. 1-2 – *Însoțiri de credit (Editorial)*: Preconizează înființarea însoțirilor la sate după sistemul și statutele “Raiffeisen”, care se bazează pe răspunderea solidară a întovărășiților.
- An VIII, nr. 9, martie 17, p. 2-7 – Tomescu, D., *Ziarele noastre ca element cultural*: Părerea autorului despre rolul pe care trebuie să-l aibă ziarul. Critică ziarele care duc lupte politice, în numele diferitelor partide. Susține că rolul cel mai pozitiv îl joacă ziarele române transilvănene, ce duc lupta pentru interesele naționale ale românilor. (Din “Răvașul”).
- An VIII, nr. 9, martie 17, p. 7-8 – *Rasele animalelor*: Vorbește despre rase cultivate. Prezintă apoi rasa curată engleză de porci.
- An VIII, nr. 9, martie 17, p. 8-10; nr. 13, aprilie 14, p. 5-7 – *Prăsirea peștilor (urmare)*: -
- An VIII, nr. 9, martie 17, p. 10-12 – Milarez, D., *Mazărea*: Sfaturi privind cultivarea mazării.
- An VIII, nr. 10, martie 24, p. 3-5 – *Soiul pomilor noștri*: Soiurile de mere. Soiurile de pere.
- An VIII, nr. 10, martie 24, p. 5-7 – Dumitrana, Ilie, *Scosul stupilor din locul de ernat și îngrijirea lor*: Se vorbește despre necesitatea de a schimba din timp locul stupilor în care au fost adăpostiți în timpul iernii.
- An VIII, nr. 10, martie 24, p. 7-8 – *Despre hrana bucatelor și nutrețurilor*: Sistemul rotației în semănatul diferitelor culturi,
- An VIII, nr. 10, martie 24, p. 9 – *Văruirea pomilor*: Despre folosul și procedeul văruirii pomilor.

- An VIII, nr. 11, martie 31, p. 1-2; nr. 12, aprilie 7, p. 3-5; nr. 13, aprilie 14, p. 7-91; nr. 15, aprilie 28, p. 6-8; nr. 16, mai 5, p. 8-10; nr. 18, mai 19, p. 8-10 – *Statutele însoțirii "Tovărășia Agricolă" pentru agricultură, magazin și anticipațiuni în (sediul):* Model: scopul și mijloacele, cotele. Membrii însoțirii. Direcțiunea. Comitetul de supraveghere. Bilanțul anual. Profitul și pierderile însoțirii. Fondul de rezervă etc.
- An VIII, nr. 11, martie 31, p. 3-4; nr. 12, aprilie 7, p. 4-6; nr. 13, aprilie 14, p. 9-11; nr. 14, aprilie 21, p. 7-10 – Garoiu, Nicolae, *Proiect de tovărășie pentru asigurarea vitelor:* Din "Țara Noastră".
- An VIII, nr. 11, martie 31, p. 5-6 – Hamsea, N., *Îngrășatul găștelor:* -
- An VIII, nr. 11, martie 31, p. 7-8 – *Răscoală țărănească în România:* Apreciază că răscoala are o cauză obiectivă – condițiile grele ale țărănimii. Vinovați ar fi evreii, care dețin cele mai mari moșii. Ziarul se situează împotriva luptelor armate ale țărănimii și pentru restabilirea păcii pe cale pașnică. Sfătuiește regele Carol să rezolve problema țărănească. (Reproducere din "Ț. Rom.").
- An VIII, nr. 12, aprilie 7, p. 6-8 – Hamsea, N., *Despre arături:* Sfaturi privind arăturile primate prin prisma evaluării culturii semănate.
- An VIII, nr. 13, aprilie 14, p. 2-3 – *O lămurire:* Răspuns la atacul lui C. Osvadă, care a criticat ziarul "Bunul Econom" că e împotriva însoțirilor.
- An VIII, nr. 13, aprilie 14, p. 4-5 – Hamsea, N., *Cum trebuie așezați stupii?:* Despre locul și modul așezării stupilor.
- An VIII, nr. 14, aprilie 21, p. 1-2 – *Comasările:* Despre avantajele comasărilor.
- An VIII, nr. 14, aprilie 21, p. 2-4 – Hamsea, N., *Trifoiul:* Condiții pentru cultivarea trifoiului și întrebuințarea lui.
- An VIII, nr. 14, aprilie 21, p. 5-7 – *Evenimentele din România:* Publică *Apel către cetățeni*, editat de "Monitorul Oficial", în legătură cu răscoala țăranilor. În Apel se cheamă țăranii la stabilirea păcii și înțelegerea cu moșierii.
- An VIII, nr. 15, aprilie 28, p. 1-4 – Bude, Octavian, *Nu pricep:* Tot despre conflictul autorului cu C. Osvadă, în legătură cu problema tovărășiilor, care atacă pe Bude că e contra organizării tovărășiilor etc.
- An VIII, nr. 15, aprilie 28, p. 5-6 – Hamsea, N., *Bobul de cucuruz verde ca hrană pentru vite:* -
- An VIII, nr. 17, mai 12, p. 1-3 – Nicolau, Iosif, *Viierul român sau noaua cultură a viilor:* Îndrumări practice pentru vieri (prescurtarea broșurii cu titlul de mai sus, de același autor).
- An VIII, nr. 17, mai 12, p. 3-5 – Spic., *Pentru "Tovărășia":* Polemizează cu Osvadă în legătură cu tovărășiile, susținând că Osvadă tinde spre monopolizarea lor.
- An VIII, nr. 18, mai 19, p. 2-4 – I.G., *Săpatul cucuruzului:* -
- An VIII, nr. 18, mai 19, p. 6-8 – Hamsea, N., *Agricultura la Chinezi:* Despre succesele obținute în creșterea producției și, în mod special, modul gunoaitului pământului.
- An VIII, nr. 20, iunie 2, p. 6-7 – *Păstrăvul:* Condiții de creștere a păstrăvului etc.

- An VIII, nr. 20, iunie 2, p. 7-11 – Nicolaescu, N.; Stoinescu, G., *Stup fără matcă (bezmetic):* Pricinile pieirii mătcii. Semnele după care se cunoaște stupul bezmetic. Lucrătoare ouătoare. (Din "Albina").
- An VIII, nr. 21, iunie 9, p. 5-7 – Pantaleon, Lucuța; Tordășianu, Vic., *Monografiile comunelor – concurs cu premii:* Despre concursul cu premii organizat de CC al "Reuniunii române de agricultură din comitatul Sibiu" pentru monografa comunelor, care cuprinde perioada de la întemeierea lor până la 1907 (inclusiv latura economică).
- An VIII, nr. 22, iunie 16, p. 3-5 – Tordășianu, Vic., *Îmbrățișarea meseriilor:* Despre folosul meseriilor și a unei repartizări proporționale a meseriașilor români în Transilvania.
- An VIII, nr. 23, iunie 23, p. 6-7 – Hamsea, N., *Rolul mașinilor în agricultură:* Avantajul lucrării pământului cu mașini față de mijloacele mai primitive.
- An VIII, nr. 23, iunie 23, p. 7-9 – Popescu-Daja, medic veterinar, *Vacile și bivolițele de lapte:* Cunoașterea unei vaci sau bivolițe bune de lapte.
- An VIII, nr. 25, iulie 7, p. 1-4 – Maniu, Nicolau, paroh, *O scurtă descriere din trecutul comunei Băcăinț*
- An VIII, nr. 25, iulie 7, p. 4-5 – Hamsea, N., *Meseriile:* Sfaturi pentru învățarea meseriilor, denumite "plugul cel mai bun".
- An VIII, nr. 26, iulie 14, p. 2-3 – *Date istorice despre parochia "Porcurea"*
- An VIII, nr. 27, iulie 21, p. 2-3 – Hamsea, N., *De ce nu înaintează țărani noștrii?:* Cauza: necunoașterea de a scrie și citi.
- An VIII, nr. 27, iulie 21, p. 4-6 – Moga, V.S., *Lucrările agricole în luna Iulie:* Seceratul ovăzului. Inul. Lintea. Mazărea. Culesul cânepii. În grădina de pomi. În podgorie. Vitele de muncă. Tunsul mieilor. Albinele.
- An VIII, nr. 27, iulie 21, p. 8-9 – *Producțiunea untului în Olanda:* Arată cum în Olanda, cu pământurile nisipoase, prosperă creșterea vitelor și se obține o producție mare de unt. Temelia succeselor – existența societăților mari economice.
- An VIII, nr. 28, iulie 28, p. 6-10 – *Rodirea pământului:* Despre îngrășămintele chimice (procedeul îngrășării pământului la diferite culturi).
- An VIII, Nr. 29, august 4, p. 4-8; nr. 30-31, august 18, p. 11-16; nr. 32-33, septembrie 1, p. 17-20; nr. 34-35, septembrie 15, p. 17-22; nr. 36-37, septembrie 29, p. 8-12 – *Istoria proprietății de pământ la românii dela noi:* Conferința profesorului de agronomie George Maior.
- An VIII, nr. 30-31, august 18, p. 1-2 – Hamsea, N., *Stupăritul în economie:* Critică nepriceperea în stupărit și propagă folosul lui.
- An VIII, nr. 30-31, august 18, p. 19-22; nr. 32-33, septembrie 1, p. 9-13 – *Cum să promovează în timpul de față chestiunile economice?:* Se referă, în primul rând, la diferite măsuri întreprinse de stat pentru dezvoltarea agriculturii.
- An VIII, nr. 32-33, septembrie 1, p. 5-6 – Hamsea, N., *Creșterea vitelor:* Sfaturi pentru creșterea reușită a vitelor.
- An VIII, nr. 32-33, septembrie 1, p. 6-9 – Georgescu, Ioan, *Potcovitul cailor:* -

- An VIII, nr. 34-35, septembrie 15, p. 3-8 – *Cum să promovează în timpul de față chestiunile economice?*: Industria de casă și industria agricolă. [Susține ideea că trebuie promovată industria de casă, care de un timp se află în declin. Este de părerea dezvoltării industriei agricole.] (Din “Rev. Econ.”).
- An VIII, nr. 34-35, septembrie 15, p. 14-15 – *Cum lucră frații Bucovineni la răspândirea economiei naționale?*: Circulara Secretariatului însoțirilor economice române din Bucovina, semnată de dr. Lupu și Cuparencu, privind starea economiei *naționale* în Bucovina și recomandarea pentru membrii însoțirilor de a se abona la diferite ziare economice, printre care și “Bunul Econom”, considerând citirea foilor ca una dintre căile pentru dezvoltarea agriculturii.
- An VIII, nr. 34-35, septembrie 15, p. 27 – *† Iosif Vulcan*: Necrolog.
- An VIII, nr. 36-37, septembrie 29, p. 1-2 – *Pământurile bisericesti și școlare (Editorial)*: Sfaturi pentru preoți și învățători de a lucra pământul pe care-l au la dispoziție (în numele bisericii sau școlii), de a fi buni economi – pildă în introducerea metodelor avansate în lucrarea pământului.
- An VIII, nr. 36-37, septembrie 29, p. 6-7; nr. 40-41, octombrie 27, p. 6-7 – *Grădina pentru școală de pomi*: Sfaturi practice de a face și îngriji grădina pentru școala de pomi.
- An VIII, nr. 36-37, septembrie 29, p. 15-20 – *Cum să promovează în timpul de față chestiunile economice?*: Meseriile și industria. [Constată că industria mare e inexistentă și propune diferite măsuri pentru promovarea meseriilor și industriei.] (Din “Rev. Econ.”).
- An VIII, nr. 38-39, octombrie 13, p. 5-7 – *Cum să promovează în timpul de față chestiunile economice?*: Institutele economico-financiare – vorbește despre necesitatea înființării însoțirilor de credit sistem Raiffeisen și altele.
- An VIII, nr. 38-39, octombrie 13, p. 23-24 – *Stuparul, Ce e de făcut toamna la albine?*: Sfaturi practice (de specialist).
- An VIII, nr. 40-41, octombrie 27, p. 3-6 – N.H., *Probleme nedeslegate*: Despre analfabetismul românilor din Ungaria (date statistice).
- An VIII, nr. 40-41, octombrie 27, p. 9-10 – *Exploatarea pădurilor*: Pădurile le exploatează străinii. Este de părere să se organizeze societăți românești pentru exploatarea pădurilor.
- An VIII, nr. 42-43, noiembrie 10, p. 11-12 – *Cum erau omorâți țărani pe vremea răscoalelor țărănești*: Declarația a doi țărani din comuna Viașu (jud. Mehedinți), în care se condamnă autoritățile care au înăbușit în sânge răscoala țărănească pentru pământ.
- An VIII, nr. 46-47, decembrie 18, p. 1-5 – Nicoară, August, m.p., director general la banca “Industria” și redactor la “Bunul Econom”, *Rămas bun, Orăștie!*: Arată că, începând cu 1 decembrie 1907, tipografia “Minerva” și “Bunul Econom” au trecut în proprietatea Băncii “Industria” din Deva. Scopurile băncii industrial-economice “Industria” sunt menționate, printre altele: lărgirea economiei naționale și industriei din patrie etc.
- An VIII, nr. 46-47, decembrie 18, p. 7-8 – Nicoară, August, *Tovărășia centrală din Orăștie*: Despre înființarea tovarășiei centrale și scopurile ei: înflorirea satelor (preocuparea economiei multilaterale atât în cea ce privește producția agricolă, cât și comerțul etc.).

Calea ferată, București

*(Calea Ferată, revista săptămânală. Apărarea
intereselor statului, ale funcționarilor și ale
comercianților. Legislație și jurisprudență.
Statistică. Studii și reforme)*

(13/25 martie 1897-16/28 ianuarie 1899)

- Săptămânal -

(Dela 8/20 Mai 1897: "Calea Ferată. Revistă comercială a transporturilor pe uscat și pe apă. Legislație și jurisprudență. Statistică. Studii și reforme". Dela 4/16 Ian. 1899, suprimă din subtitlu cuvintele "pe uscat și pe apă". Din [Martie] 1898, 2 pe lună. Dela 16/28 Ian. 1898, director: Ioan Posescu.)

1897 (an I)

- An I, nr. 1, p. 5-6 – Anonim, *Repaosul de duminică la căile ferate*: -
- An I, nr. 2, p. 1 – Posescu, Ioan, *Manoperile se dau pe față*: -
- An I, nr. 2, p. 14 – *Repaosul de duminică la căile ferate române*: -
- An I, nr. 3, p. 21; nr. 4, p. 29; nr. 5, p. 37; nr. 6, p. 45; nr. 7, p. 53; nr. 9, p. 69; nr. 11, p. 85; nr. 12, p. 93; nr. 13, p. 101; nr. 15, p. 117; nr. 17, p. 133; nr. 18, p. 141; nr. 25, p. 197; nr. 26, p. 205-206; nr. 27, p. 213-214; nr. 28, p. 221-220; nr. 29, p. 229; nr. 30, p. 241; nr. 33, p. 265-266; nr. 34, p. 265-266; nr. 35, p. 382; nr. 36, p. 289-290; nr. 37, p. 297; nr. 38, p. 309; nr. 39, p. 313-314; nr. 40, p. 321-322; nr. 41, p. 328-330; nr. 42, p. 334-335 – Posescu, Ioan, *Memoriul funcționarilor C.F.R.*: -
- An I, nr. 5, p. 33 – Posescu, I., *Responsabilitatea personală a crimelor*: -
- An I, nr. 5, p. 34 – *Procesul Maria Tătaru*: -
- An I, nr. 8, p. 58 – Theodoru, *Funcționarii C.F.R. și tratamentul lor*: -
- An I, nr. 9, p. 67 – *Victimele la C.F.R.*: -
- An I, nr. 12, p. 92 – Theodoru, C., *Caznele personalului de tren*: -
- An I, nr. 13, p. 102 – Anonim, *Pensia muncitorilor*: -
- An I, nr. 15, p. 111-116 – Posescu, I., *Responsabilitatea personală a crimelor de la calea ferată*: -
- An I, nr. 17, p. 131 – Ichim, *Procesul Maria Tătaru*: -
- An I, nr. 17, p. 134 – Anonim, *Încă o victimă*: -
- An I, nr. 18, p. 137-139 – Posescu, I., *Industria*: -
- An I, nr. 19, p. 147 – Theodoru, C., *Șefii de manevră*: -
- An I, nr. 22, p. 173 – *Magazinul de consum de la C.F.R.*: -
- An I, nr. 25, p. 193-194, nr. 26, p. 201-203 – Posescu, I., *Mișcarea funcționarilor căilor ferate din România*: -
- An I, nr. 27, p. 209-210 – Posescu, I., *Statutele casei de pensionari*: -
- An I, nr. 31, p. 246, nr. 34, p. 269-270 – Posescu, I., *Bugetul căilor ferate*: -
- An I, nr. 36, p. 284-285 – Posescu, I., *Abuzuri cu diurnele la C.F.R.*: -
- An I, nr. 38, p. 301-302, nr. 39, p. 309-310, nr. 40, p. 317-319 – Posescu, I., *Proiectul de buget al căilor ferate pe 1898*: -
- An I, nr. 38, p. 304-305, nr. 39, p. 312, nr. 40, p. 320-321, nr. 41, p. 327-328 – Raclis, Alexandru, *Din nerușinările administrației C.F.R.*: -
- An I, nr. 42, p. 334 – *Cum se fac mutările la C.F.R.*: -
- An I, nr. 42, p. 333-334 – Anonim, *Cum s-a votat bugetul*: -

1898 (an II)

- An II, nr. 2, p. 9-10 – Posescu, I., *35 ani de muncă*: -

- An II, nr. 16, p. 137-139 – Posescu, I., *Bazele organizației corpului căilor ferate*: -
- An II, nr. 16, p. 143 – G., *Reflecții asupra muncii și a răsplății*: -
- An II, nr. 17, p. 153-154 – Posescu, I., *Sistemul amenzilor*: -
- An II, nr. 20, p. 201-202 – Anonim, *Concediile*: -
- An II, nr. 22, p. 235-236 – Anonim, *Accidentele pe căile ferate*: -
- An II, nr. 24, p. 268-269 – Marte, *Pedepsele în administrația căilor ferate*: -
- An II, nr. 25, p. 283-284 – Anonim, *Transformările la căile ferate*: -

Calendar pentru poporul românesc,

Brașov

*(Calendariu pentru poporul românesc pe anul...:
întocmitu pe gradurile și clima Transilvaniei, Ungariei,
Țărei Românești și Moldaviei)*

(1852-1865)

Autor: George Barițiu

*(Tipărit cu caractere chirilice în limba română. Alte forme de titlu în diferiți ani: Călințaru
pentru poporul român, Călințariu pentru poporul român, Călințariu pentru poporul
românesc cu privire la mai multe cerințe ale lui.)*

1852

Pentru agricultură, p. 8-10.

1853

B. (probabil G. Barițiu), *Istoria comerțului presantată*, p. 9-21.

1854

Date statistice despre Transilvania, p. 63-68.

1855

Probabil George Barițiu, *Care este caracterul românului*, p. 15-20.

Cunoștințe economice, p. 33-38: Agricultură și prăsirea vitelor.

1856

Date statistice pentru comerțul, industria, drumurile ferate, marina, poștele Austriei, p. 5-10.

Date financiare din Austria, p. 10-11.

Despre polițe, p. 11-20.

Iarși cunoștințe economice, p. 20-: Pământul, laptele, carnea, pometul.

Din statistica Transilvaniei, p. 26-30.

Societatea agronomică din Ardeal, p. 30-32.

1857

Articole de folos comun, p. 6-: Aplicațiunile fierului.

Despre purtarea catastifelor, p. 12-19: Indicațiuni valoroase de contabilitate.

Cunoștințe de agricultură, p. 19-25.

1858

Albinele, p. 1-6.

Iarea, Dimitrie, *Despre comerț*, p. 35-38.

1860

B., *Porturile românești (haine)*, p. 36-45.

I.I., *Însușirile fizice ale pământului*, p. 46-51 (probabil reproducere I. Ionescu).

Negură, Nicolae, *Băutura, mâncarea și locuința*, p. 53-55.

Din terminologia neguțătorilor colonialiști, p. 58-61.

1861

Despre porturi și portrete românești, p. 14-24.

1862

Școala lemnarilor în Dacia pre timpul Romanilor, p. 4-6.

Winterhalder, Eric, *Asigurarea mutuală în contra pericolului de incendiu*, p. 19-29.

1863

Barițiu, G., *Despre artele frumoase cu aplicarea lor la cerințele poporului românesc*, p. 1-17:
Arhitectura, zugrăvitul, pictura, muzica.

1865

Barițiu, G., *Ioanu Maiorescu*, p. 2-11: Viața și activitatea lui I.M.

Calendarul Amicul poporului, Sibiu
(Amicul poporului, călindariu pe anul...)
(1861-1941)

Redactor: V. Romanu

(Scris în cirilice. "Amicul pop." e tipărit la Sibiu și e redactat de V. Romanu.)

1861

Romanu, V., *Principii generale de economie*, p. 13-26.

Romanu, V., *Cunoștințe de agricultură. Soiurile și calitățile pământului; moduri de îmbunătățirea lor; analisisul pământului*, p. 27-31.

1862

Din scrisul de aur al lui Franclin. Mijloc de a te înavuți, p. 50-58 .

1864

Gunoiiul, p. 37-52.

Romanu, V., *Scurta descriere a vieții lui Basil Lasislau Popu*, p. 42-48.

Bușiță, *Pomăritul practic*, p. 50-58 .

Un folos nou din cucuruz, p. 81-82: Valorificarea frunzelor și a cocenilor.

1865

Dr. Simeonu Barnuțiu, p. 52-66: Viața și activitatea lui.

Stupăritul, p. 66-82.

1866

Popu, Stefanu, studinte în Blaj, *Economice – Transilvania*, p. 25-35: Îndrumări generale de economie rurală.

Romanu, V., *Ceva despre nutrețul vitelor*, p. 56-66.

Porianu, Ion, *Gardul viu*, p. 67-71.

1867

Lipsa de scrieri populare, p. 1-5.

Să fim cu mai multă grijă pentru înavuțirea poporului, p. 9-17: Un dialog între un preot și un deputat.

Catehism agronomic. Despre pământ, p. 22-41.

Societăți de împrumut, p. 41-47.

De unde ne veni ră plantele cele mai folositoare, p. 47-51.

Udarea rațională a pomilor, p. 51-53.

1868

Învățăături agronomice, p. 30: Agricultura, gunoiul, agricultura mecanică etc.

Prin ce se avuțește sau îmbogățește omul?, p. 56-60.

Animalele ca barometru pentru țăran, p. 73-74.

Tabacul, p. 83-88.

1869

Învățăături agronomice, p. 23-42: Semănatul, produsele etc.

Institutele de asigurațiune și Banca "Transilvania", p. 42-53.

1871

Curățatul pomilor. Zarzavaturi, p. 17-27.

Rezultatele numărătoarei de popor din 1870, p. 59-63.

1872

Un articol pentru econoamele noastre; cultivarea grădinei, p. 62-68.

Despre cultura viței de vie, p. 68-71.

1873

V.R., *Institutul de credit și economii „Albina”*, p. 26-39.

Stupăritul, p. 42.

1874

Urbariul și pădurile în Banat, p. 93-100.

1875

Relațiunile proprietății de pământ în Transilvania, p. 94-97.

Severu, Axentie, *Însemnătatea gunoiului în agricultură*, p. 97-104.

1876

Folosul plantelor de casă, p. 94-95.

Istoria agriculturii, p. 96-99.

1877

Aurelian, P.S., *Agronomia: trifoiul roșu*, p. 1-99.

Pozițiunea și pământul viei, p. 99-101.

1878

Clasificarea pământurilor după plante, p. 89-.

Îngrășatul porcilor, p. 96-99.

1880

Tratarea și conservarea mijloacelor de nutremînt, p. 108-114.

Întocmirea internă a pivniței, p. 114-116.

1881

Contabilitatea în economia casei, p. 93-96.

Tratarea și conservarea mijloacelor de nutremînt, p. 101-105.

1882

Cîteva date despre noua numerotare a poporului în Ungaria, la 31-XII-1880, p. 94-100.

Semnele pentru cunoașterea calității pământului de cultivat, p. 100-102.

Poamele, tratarea și întreb. lor, p. 102-107.

Cum se îngrijesc stupii peste iarnă?, p. 107-108.

1884

Despre polițe, p. 96-105.

1886

George Barițiu, p. 27-38: O schiță biografică.

Visarion Roman, p. 38-42: O schiță biografică.

Dr. I.C. Drăgescu, p. 63-72: Reprodus din "Maternologia".

1888

Gr. Sima al lui Ioan, Când să se samene, p. 84-87.

Georgescu, I., Influența săminței asupra recoltei, p. 87-88.

G.S.I.I., Și gunoiul cere îngrijire, p. 88-90.

1889

Gr. Sima al lui Ioan, *Originea banilor*, p. 79-83.

Gr. Sima al lui Ioan, *Trebuințele unui plan de lucrare în economia de câmp și de vite*, p. 83-85.

Cultivarea gardului viu, p. 86-90.

Tragerea vinului nou de pe drojdii, p. 90-92.

Păstrarea poamelor nobile peste iarnă, p. 93-95.

Sfîrpirea tăciunelui, p. 96-97.

1891

Gătirea unei răsadnițe, p. 89-91.

Limpezirea vinurilor turburi, p. 91-93.

1893

Andronescu, N.N., agronom, *Cultura inului*, p. 75-77.

Economice: Cînepa; Topitul inului și al cănepei; Vasele de vin, p. 85-88.

1897

Lucrarea pămîntului, p. 64-70: Reprodus din "Agronomia" de Alexandre De Vrànyi.

1898

Jubileul "Albinei", p. 53-56.

Paternie Cosma, p. 56-58: O schiță biografică.

Ioan Hannia, p. 62-63: O schiță biografică.

Lucrarea pămîntului, p. 84-87: Reprodus din "Agronomia" de Dr. Vrànyi.

Calendarul Bunului econom, Sibiu

(1877-1881)

1877

Tractarea gunoiului de grajd, p. 29-36.

Plugul – Grapa, p. 37-39.

Economia vitelor, p. 42-50.

Pomăritul, p. 51-59.

Vieritul, p. 59-62.

Stupăritul, p. 62.

Legumăritul, p. 63.

Mătăsăritul, p. 63-66.

1878

Marienescu, Atanasie Marin, *Femeia economului român*, p. 28-32.

Economia câmpului p. 33-50.

Economia vitelor, p. 50-60.

Pomăritul, p. 61-68.

Vieritul, p. 69-72.

Stupăritul, p. 73-74.

Legumăritul, p. 75-76.

Mătăsăritul, p. 77-78.

1879

Oasele la îngrășarea pământului, p. 49-50.

Economia câmpului, p. 49-61.

Economia vitelor, p. 61-68.

Pomăritul, p. 69-73.

Vieritul, p. 73-75.

Florăritul, p. 75-77.

1880

Cu puteri unite!, p. 55-57: Se recomandă înființarea de asociațiuni agricole.

Unelte agricole, p. 57-70.

Scutul pomilor; Gîndacul de mai; Sarea, p. 73-78.

1881

Legea pentru regularea posesiunii și pentru comasare din 1880, p. 52-68.

Economia schimbătoare în grădina de legume, p. 71-73.

Oaia merinos, p. 73-75.

Fragile, p. 76-79.

Grădina școalei; Mașina de semănat; Grebla cu cai; Triorul, p. 79-86.

Calendarul poporului, Sibiu
(*Călindarul poporului*)
(1886-1899)

1886

Sfaturi practice pentru cari au să vândă sau să cumpere, p. 45-48.

Comșa, D., *Fînațele și cultura lor*, p. 49-55.

Coșbuc, G., *Noi vrem pământ!*: Poezia este însoțită de comentarii favorabile.

1898

George Pop de Băsești, p. 87-90: Scurtă ședință biografică.

Înaintarea economică-națională, p. 105-106: Informațiuni sumare.

Despre dări și termine, p. 112-114.

Asigurarea contra focului, p. 114-115.

Întinerirea pomilor, p. 115-116.

1899

Cum să ajungem la mai bine, p. 128-130.

Calendarul românului, Caransebeș
(Calendarul Romînului)
(1888-1900)

(Publicație apărută la Caransebeș începând cu anul 1888. În paginile revistei era publicat calendarul religios, dar și povestiri, poezii, date istorice etc.)

1888

Cultura porumbului, p. 90-92.

Zece porunci ale asigurațiunii, p. 92-93.

1890

Economia în asigurare, p. 98-102.

1892

Nutritia animalelor domestice, p. 83-95.

1893

Creangă, Ion, *Ion Roată și Vodă Cuza*, p. 57-61.

Creangă, Ion, *Ion Roată și Unirea*, p. 62-65.

1894

Meșteșugul, plug de aur, p. 78-82: Reprodus după "Meseriașul român".

1895

Despre sărăcirea poporului, p. 85: Se scrie despre: lene, beție, necruțare.

1896

Liuțu, Ion, *Biografia lui Marian Doda*, p. 84-87.

Să plantăm arbori în jurul agrilor noștri, p. 95-97.

Ceva despre vite, p. 97-99.

1898

Despre pomete, p. 116-126.

1899

Despre alegerea profesiunilor, p. 90-103.

Stîrpirea omidelor, p. 112-116.

1900

De ale economiei, p. 125-129: Stomacul animalului, grajdul.

Câmpul, București

*(Câmpul, organul Societății agronomice a absolvenților
școlilor de agricultură din țară)*

(1 aprilie 1902 – 15 decembrie 1924)

- Bilunar -

**Administratori giranți: Ion Colman,
Dumitru N. Popescu**

(Sub direcțiunea unui comitet. Dela 15 Ian. 1903, suprimă din subtitlu cuvintele "din țară".

Dela 15 Ian. 1904, 1 pe lună. Din Ian.-Iun. 1906, comitetul de redacție: C. Sachelarie, Max Rotariu și R. Grabovski. Colaboratori (din Ian. 1906): S.P. Radianu, Dr. Maximilian Popovici (pînă în oct. 1908), I. Gherman, Marin Stănescu, D. Dădărlat, C.I. Dodu, I.I. Sgândăr, D. Cojocaru, I. Theodoreanu, Dumitru Vasiliu (pînă în apr. 1908), I. Thoma, S. Teodorescu Kirileanu (pînă în mai 1909), Gr. Predescu, Al.I. Florescu, Dobre Rădulescu, G.D. Elefteriu, Gh. Manolescu (pînă în mart. 1910), P. Lascu (pînă în iun. 1907), D. Milarez (pînă în mart. 1910), D.G. Vasiliu, A. Carabella (pînă în aug. 1909 și din dec. 1909 pînă în mart. 1910), I.G. Braghină (pînă în apr. 1908), St.I. Goilav, Alex. P. Dediu și Alexandru Georgescu. (pînă în mart. 1910). Din mart. 1907 indică și componența comitetului de redacție: P. Mihăescu, C. Filipescu și M. Vasilescu. În iul. 1907 apare printre colaboratori Gh. Cipăianu. Din aug. 1907 nu mai menționează comitetul de redacție. În nov. 1908 intră în numărul colaboratorilor: V. Lovinescu, iar în iun. 1909: P. Roziade și I. Pricină. Din febr.-mart. 1910 suprimă lista colaboratorilor, pe care o publică cu începere din apr. 1910, la care adaugă următoarele nume: dr. Horia Lupan, dr. Agricola Cardaș, Rom. Enculescu, D.I. Ștefănescu, M.E. Mihăescu și M. Vasilescu. Din febr. 1911 nu mai dă lista colaboratorilor. Din ian. 1915 „comisiunea de redacție și supraveghere” este compusă din: I.S. Ordeanu (pînă în dec. 1915), I. Pricină, V. Negruși și A. Julea. Din 1 ianuarie 1921-15 decembrie 1924 (XIV: 1-XVII: 24), subtitlul este: Foae pentru săteni. Apar 2 pe lună. [Publicată] de către Societatea Agronomilor, prin îngrijirea d-lor: G. Cipăianu, G. Ionescu-Sisești, Alexandru Nasta, C. Sandu Aldea, D.I. Ștefănescu, D.G. Chițoiu, E. Grințescu, P. Mihăescu, C. Sachelaride, G. [I.] Savin (ultimii patru, pînă la 15 dec. 1922.)

1902 (an I, aprilie-decembrie)

(Colaborator: G. Vanghele)

An I, nr. 1, aprilie 1, p. 1-2 – [Scopul ziarului]: Scopul înființării ziarului este: 1) susținerea ideii înființării proprietății mijlocii în țară reprezentată prin absolvenții școlilor de agricultură; 2) de-a veni în ajutorul celor care vor să se ocupe cu agricultura practică și să facă afaceri de cultură a pământului; 3) de-a lucra la întărirea principiului solidarității între membrii societății; 4) de-a lucra la îmbunătățirea și propășirea agriculturii în genere, prin toate mijloacele; 5) de-a înființa o revistă în care se vor trata chestiuni de specialitate.

An I, nr. 1, aprilie 1, p. 2-3 – I.G.B., *Viitorul agriculturii noastre*: Agricultura din România nu a dat roadele scontate cu toate condițiile naturale favorabile din cauza lipsei unei exploatare științifice a solului. Se propune pentru viitor: îngrășarea solului cu îngrășăminte chimice sau naturale, după nevoi; reorganizarea pe baza procedurilor tehnice și științifice; reorganizarea învățământului agricol care să producă cadre tehnice specializate; se recomandă cultura cu mai multă atenție a cânepei și inului pentru a nu mai fi importate; de asemenea, se recomandă extinderea grădinăritului de către români; crizele agricole de până acum se aplică prin lipsa metodelor agricole științifice.

An I, nr. 1, aprilie 1, p. 4-5 – I.G.B., *Mijloacele practice de propagarea economiei rurale*: Cauzele înapoierii agriculturii sunt moravurile țăranului și munca nesistematică, modul de a trăi, faptul că lasă totul pe seama naturii. Pentru o oarecare rezolvare se propune înființarea de școli rurale primare unde ei să fie de mici pregătiți, școli în care să predea persoane competente alese din cadrele ce-au absolvit școli superioare de agricultură. Se recomandă lămurirea țăranilor de către conducerea satelor în ședințe duminicale, apoi editarea unei reviste pe înțelesul acestora care să le fie distribuită și lămurită prin discuții.

An I, nr. 1, aprilie, p. 8 – [Recomandări de stîrpiri a gărgăriței de mazări]: Se recomandă fie tratarea semințelor cu sulfură de carbon în cantitățile de 50-60 gr. pentru 50 kg sămânță, fie uciderea insectelor în timpul verii sau iernii prin ardere.

An I, nr. 1, aprilie, p. 11 – [Experiență cu privire la posibilități de stîrpire a ruginei grîului]: Experiența s-a făcut pentru a se stabili în ce sens acționează distanța dintre dinții semănătoarei asupra creșterii acestui parazit. Concluzia: depărtarea dintre limitele semănătoarei are mai multă influență asupra ruginii decât cantitatea de sămânță întrebuințată.

An I, nr. 1, aprilie, p. 11-12 – Mungescu, M., *Înmulțirea pomilor*: Se dau indicații de alegere a solului și a seminței și apoi de semănare a pomilor. Se stabilesc perioadele favorabile și indicate și se dau sfaturi și pentru altoirea pomilor.

An I, nr. 2, aprilie 15, p. 13-15 – P.F.M., *Cuvinte asupra rutinei și mijloacelor de a îmbunătăți agricultura la sate*: Acestea ar fi următoarele: copiilor de țărani să le se insuflă din școala primară dragostea de pământ, pentru a reveni după absolvire la locul de unde au plecat; absolvenții să aibă posibilitatea de a pune în practică ce-au învățat și să nu fie priviți cu neîncredere; să se organizeze la sate gospodării model care să fie popularizate.

- An I, nr. 2, aprilie 15, p. 15-16 – *Calitatea grâului din recolta anului 1900*: Extras din studiul făcut de C. Roman, directorul stațiunii agronomice. S-a stabilit că: 1. puterea germinativă a grâului românesc este mare; 2. pentru îmbunătățirea soiurilor este nevoie de selecție; 3. calitatea grânelor din Moldova este superioară. Ar trebui aclimatizat acest grâu; 4. grânele produse de țărani sunt mai ușoare decât cele produse de marii cultivatori.
- An I, nr. 2, aprilie 15, p. 17-18 – Protopopescu, I.G., *Cultura inului*: Se vorbește despre cultura anului. Se descrie planta, condițiile în care crește, varietățile sale, originea seminței, recoltarea și păstrarea fibrei.
- An I, nr. 2, aprilie 15, p. 19-20 – Athanasescu, S., [*Societatea Agronomică a Absolvenților Școlilor de Agricultură din țară*]: Situația elevului agronom este deplorabilă din cauza faptului că nu are posibilitatea de aș pune în practică cunoștințele din lipsă de teren agricol. De aceea s-a cerut printr-un memoriu ministerului să se acorde absolvenților posibilitatea de a-și putea cumpăra teren agricol în condiții convenabile, pe care să-l plătească în rate etc.
- An I, nr. 3, mai 1, p. 22-24 – *Fermele model*: S-au înființat două ferme model: Laza (Vaslui) și Studina (Romanați), cărora li s-a acordat fond de bani necesar întreținerii. Au dat rezultate pozitive, mai ales cea de la Studina.
- An I, nr. 3, mai 1, p. 24-25 – Dărdîlat, D., *Întocmirea unei grădini în jurul casei*: Autorul recomandă cultivarea unei bucați de pământ din jurul casei chiar în mediul urban, arătând foloasele acestei mici grădini. După aceea dă un exemplu de organizare a acestei mici grădini.
- An I, nr. 3, mai 1, p. 25-26 – Cojocar, N.D., *Înființarea unei vii*: Autorul dă sfaturi celor care doresc să-și înființeze o vie. Arată cum trebuie făcute lucrările tehnice ca desfundatul pământului, îngrășatul, natura îngrășământului, cantitatea, apoi se ocupă de nivelarea și pichetarea terenului.
- An I, nr. 3, mai 1, p. 26-27 – P.E.M., *Învățământul agricol la sate*: Pentru ca copiii de țaran ce-au terminat școli de specialitate să se întoarcă de unde au plecat, este nevoie ca de mici să fie obișnuiți să iubească agricultura. Altă problemă este ca la recrutarea elevilor pentru școlile practice să se țină seama dacă au apoi unde practica ce-au învățat ca să mai micșoreze din greutate.
- An I, nr. 3, mai 1, p. 28-30 – Voiculescu, I., *Folosul societăților economice de ajutor*: Articolul trece în revistă cauzele pentru care țăranii din comuna Tunari (Ilfov) nu obțin rezultate prea bune în muncă. Acesta ar fi reaua gospodărire. Autorul îi îndeamnă pe țărani să se unească într-un fel de bancă a satului, de unde la nevoie să poată împrumuta, după o prealabilă depunere mică în fiecare zi. Îi mai sfătuiește să formeze o tovărășie pentru a putea vinde mai bine produsele lor.
- An I, nr. 4, mai 15, p. 33-34 – *Cine trebuie să facă agricultură*: Articolul delimitează într-un fel pe cei ce ar putea face agricultură, indicându-i pe cei născuți din părinți țărani. Enumeră apoi categoriile de agricultori, unele cu rezultate mai bune, altele cu rezultate mai slabe în muncă.
- An I, nr. 4, mai 15, p. 41-42 – Angheliescu, M., *Din nevoile țăranilor*: Discutând despre nevoile țăranilor, arată că cu toate că s-au îmbunătățit condițiile de muncă, unelte etc.,

țăranul nu-și poate procura bucata de pământ din cauza prețului ridicat sau a chiriei. Trăiesc mizerabil nu au condiții omenești, unelte...

- An I, nr. 4, mai 15, p. 42-43 – Mungescu, M., *Înmulțirea pomilor roditori*: Autorul dă sfaturi pentru înmulțirea pomilor roditori. Se ocupă de prepararea semințelor, a terenului și apoi a păstrării seminței pe timpul iernii.
- An I, nr. 4, mai 15, p. 44 – [*Scurt istoric al civilizației*]: Se face un istoric al dezvoltării omului pe etape, ajungându-se la păstorit, etapă care începe să ridice probleme.
- An I, nr. 5, iunie 1, p. 45-49 – Radianu, S.P., *Îmbunătățirea agriculturii*: Autorul îndepărtează ideea unora de-a importa specialiști străini pentru cultura pământului susținând că altele sunt condițiile climatice din România. Trebuie puse în aplicare cunoștințele tehnice primite la școlile de specialitate.
- An I, nr. 5, iunie 1, p. 51-52 – Dârdelat, D.I., *Grădinăritul*: Ținându-se cont de hotărârea luată de a se extinde grădinăria încep sfaturile practice pentru aceasta, și anume pentru întocmirea unei grădini în jurul casei: semănat, udat, plivit, plantat etc.
- An I, nr. 5, iunie 1, p. 53-54 – Gherman, I., *Semănatul porumbului*: Autorul se ocupă de semănatul pământului. Începe cu recomandări de preparare a solului, timpul de semănat, plivit etc.
- An I, nr. 5, iunie 1, p. 54-56 – Begnescu, N. Remus, *Creșterea albinelor*: Autorul se ocupă de creșterea albinelor prezentând: stupăritul, albina, matca, trântorii, larva, fagurele etc., dând date generale.
- An I, nr. 6, iunie 15, p. 61-62 – *Scrisoarea lui N. Filipescu, președintele de onoare al societății*: Se discută ideea propusă ca absolvenții școlilor practice să primească pământ de la stat prin regie. Este de acord ca ei să aibă funcția de adminitatori, însă nu cu celelalte propuse susținând că pământul trebuie arendat. Este de acord cu împrumutarea absolvenților de școli practice agricole, sperând în înființarea fermelor-model.
- An I, nr. 6, iunie 15, p. 64-65 – Cojocaru, N.D., *Înființarea unei vii*: La tema "Înființarea unei vii", autorul contribuie cu articolul "Plantatul viilor". El arată epoca de plantare, prepararea plantei și procedeul tehnic de plantare.
- An I, nr. 6, iunie 15, p. 65-68 – Athanasescu, I., *Industria fructelor*: Se dau indicații pentru cultivarea și prepararea fructelor. Se ocupă de: întrebuințarea fructelor; recoltarea și conservarea; bolile pomilor și remediile acestora.
- An I, nr. 6, iunie 15, p. 68-70 – Gherman, I., *Semănatul porumbului*: Se prezintă procedeul tehnic de semănare a pomului. Se dau exemple de mașini cu care se poate efectua semănarea și se mai ocupă și de seceratul grâului, indicând timpul și procedeele indicate de muncă.
- An I, nr. 7, iulie 1, p. 79 – *Cultura bumbacului*: Ministerul Domeniilor acordă în anul 1900 lui Comănescu 100 ha plătibili în 20 ani, pe care să cultive bumbac.
- An I, nr. 7, iulie 1, p. 79-82 – Almasy, George, dr., *Cercetări ornitologice în Dobrogea*: Societatea centrală de ornitologie din Ungaria, hotărăște să facă cercetări de specialitate în Dobrogea pentru: a stabili curentul de imigrare a păsărilor de pe teritoriul ungar, ce trebuie căutat în Dobrogea; pentru a studia forma și distribuția păsărilor.

- An I, nr. 7, iulie 1, p. 82-84 – Cojocaru, N.D., *Despre cultura mărului*: Se vorbește despre cultura mărului, și anume despre soiurile mai deosebite și felul cum se obțin acestea.
- An I, nr. 7, iulie 1, p. 84-85 – Athanasescu, S., *Propășirea culturii grânelor indigene*: Soiurile de grâu românesc sunt superioare celor din Ungaria. De aceea ele trebuie îmbunătățite prin selecție și cultură aleasă. Se indică și metode de lucru mai bune pentru aceasta și se revine din nou la ideea de împrumutarea a absolvenților școlilor practice de agricultură.
- An I, nr. 7, iulie 1, p. 91-92 – *[Istoric al agriculturii]*: Se continuă discuția despre istoricul agriculturii, trecându-se în revistă perioada nomadă și transformarea nomazilor în plugari.
- An I, nr. 7, iulie 1, p. 92 – *Cursul efectelor*: Mișcarea de export prin Brăila și Sulina s-a făcut normal, dar cu prețuri slabe din cauza calamităților piețelor europene. Obligațiile președintelui județean și comunal 5% lei 93 cu urcare de 2 lei. Valorile funciare rurale 5% au urcat cu 2 lei. Valorile funciare urbane 5% din București și Iași au crescut cu 2-3 lei. Rentele au avansat de la ½ până la 1% pentru emisiuni de 4%.
- An I, nr. 8, iulie 15, p. 93 – *Premiul "Societății Agronomice"*: Societatea hotărăște acordarea unui premiu de 200 lei pentru cea mai bună monografie a culturii pământului.
- An I, nr. 8, iulie 15, p. 93-100 – *[Soluții pentru folosirea îngrășămintelor pentru sol]*: Se discută toate propunerile și soluțiile indicate pentru folosire îngrășării solului. Se ocupă despre îngrășămintele naturale, dar mai ales despre cele chimice.
- An I, nr. 8, iulie 15, p. 95 – *[Statistică asupra producției de grâu în România între 1862-1892]*: Se expune un tablou al producției mijlocii a grâului în România pe hectar, între 1862-1892.
- An I, nr. 8, iulie 15, p. 102-103 – Ordeanu, I.S., *Ce vite să creștem?*: Din nu se știe ce motive, creșterea animalelor a devenit deficitară pentru România, ajungându-se la achiziționarea prin import a cailor etc. Se recomandă o scădere a exportului de carne pentru refacerea balanței creșterii animalelor.
- An I, nr. 8, iulie 15, p. 106-107 – *Animalele stricătoare*: S-a făcut un memoriu de către silvicultorul-șef, Gheorghiu, cu privire la pagubele pe care le aduc animalele de pradă statului.
- An I, nr. 8, iulie 15, p. 107-108 – *[Scurt istoric al agriculturii]*: Articolul se ocupă de începuturile culturii, trecând în revistă dezvoltarea agriculturii în antichitate.
- An I, nr. 9, august 1, p. 110-111 – *Plângerile absolvenților din școlile de agricultură*: Situația absolvenților școlilor de agricultori nu se îmbunătățește. Ei cer ministerului să fie incluși în următoarea reformă agrară pentru a fi împrumutați.
- An I, nr. 9, august 1, p. 112-115 – Almasy, George, dr., *Cercetări ornitologice în Dobrogea*: Se continuă descrierea expediției făcută în Dobrogea în acest scop.
- An I, nr. 9, august 1, p. 117-121 – Fătu, Nicolae, *Ridicarea bunăstării materiale și morale a țăranului român din partea proprietarilor mari*: Analizează motivele pentru care România are agricultură slab dezvoltată, iar țărani trăiesc foarte greu. Cauzele ar fi: lucrarea nesistematică a pământului; lipsa de cunoștințe tehnice; lipsa de animale și

unelte; comportarea arendașilor. Se recomandă proprietarilor încercări de rezolvare a situației.

- An I, nr. 9, august 1, p. 122-124 – [*Scurt istoric al agriculturii*]: În continuare se discută despre încercările de creștere a posibilităților de cultivare din cauza măririi populației. Apoi agricultura se dezvoltă mai mult pentru a începe să fie ajutată de știință: biologie, chimie etc.
- An I, nr. 10, august 15, p. 125-131 – *Cestiunea învățământului agricol*: Se continuă discuția referitoare la învățământul agricol și dezvoltarea lui în România. Se reiau problemele rezolvate ale absolvenților acestor școli. Se propune să se formeze chiar o școală superioară de agricultură.
- An I, nr. 10, august 15, p. 134-135 – Dumitrescu, I., *Ciuma albinelor*: Se analizează boala numită "ciuma albinelor". Se cercetează toate etapele bolii pentru a putea fi cunoscute de stupari și a lua măsuri la timp.
- An I, nr. 10, august 15, p. 136-137 – *Reconstituirea viilor nimicite de filoxeră*: Se trec în revistă disputele ce există în conducătorii din Ministerul Agriculturii. Se ajunge la concluzia că din cauza relei gospodării a viței americane și a neaplicării la timp a metodelor tehnice, situația este foarte nelalocul ei.
- An I, nr. 10, august 15, p. 138-140 – Almas, George, dr., *Cercetări ornitologice în Dobrogea*: Se continuă relatarea expediției făcută în Dobrogea pentru cercetări.
- An I, nr. 11, septembrie 1, p. 140-143 – *Proprietatea mică în România*: Se face o analiză a proprietății mici din România de la secularizarea averilor mănăstirești. De la 1864 se discută despre împrumutările făcute. Referitor la proprietatea mică s-a ajuns la concluzia că ea nu ajunge decât să-l hrănească pe cel ce-o muncește, după muncă multă, spre deosebire de gospodăria mare care aduce venituri importante.
- An I, nr. 11, septembrie 1, p. 146-147 – Dumitrescu, I., *Ciuma albinelor*: Se continuă discutarea bolii "ciuma albinelor", indicându-se remediile pentru boală.
- An I, nr. 11, septembrie 1, p. 147-149 – *Cestiunea silviculturii în România*: Se dă o explicație criticii făcute conducătorilor pepinierii statului, de unde pornesc mlădițele necesare culturii.
- An I, nr. 11, septembrie 1, p. 152-157 – *Societatea agronomică a absolvenților școlilor de agricultură*: Se expune statutul și regulamentul interior a absolvenților școlilor de agricultură.
- An I, nr. 11, septembrie 1, p. 157-159 – Almas, George, dr., *Cercetări ornitologice în Dobrogea*: Se continuă relatarea expediției făcute în Dobrogea și descrierea unora dintre speciile întâlnite.
- An I, nr. 12, septembrie 15, p. 159 – Gherman, I., *Semănatul grâului*: Pentru a fi semănat grâul trebuie tratat pentru a distruge vătămătorii. Se dau indicații pentru separarea și tratarea grâului.
- An I, nr. 12, septembrie 15, p. 161-165 – Vasiliu, I.I., *Plantațiunea drumurilor*: Se recomandă plantarea pomilor pe marginile drumurilor indicându-se soiurile ce s-ar adapta și făcându-se o trecere în revistă a istoricului acestor probleme în Europa.

- An I, nr. 12, septembrie 15, p. 166-168 – Bernfeld, I., *Agricultura*: Se recomandă predarea stupăritului în școli primare. Se descrie construcția unui stup și se propune ministerului încurajarea acestei ramuri care aduce mult profit.
- An I, nr. 12, septembrie 15, p. 168-169 – Zarma, E., *Îmbunătățirea vitelor noastre bovine*: Se dau sfaturi practice pentru îmbunătățirea raselor de vite, atât pentru lapte, cât și pentru carne. Se indică urmărirea procedeelelor urmate de Olanda și Anglia.
- An I, nr. 12, septembrie 15, p. 169-172 – *Problema viticulturii în România*: Se continuă dezbaterile care au scopul de-a explica cauzele ce-au dus la slaba dezvoltare a viticulturii în România și anume, nealegerea judicioasă a soiurilor și folosirea în alte scopuri a fondurilor destinate.
- An I, nr. 12, septembrie 15, p. 172-174 – *Statistica recoltelor pentru anul 1901-1902*: Se dă un tablou statistic al recoltelor pe acest an. Se expune hotărârea luată de-a împărți România în 5 grupuri agricole: 1. Șesurile Siretului și Prutului; 2. Carpații Moldovei; 3. Carpații Munteniei; 4. Șesurile Dunării.
- An I, nr. 12, septembrie 15, p. 174-175 – Dumitrescu, I., *Propolisul*: Continuându-se sfaturile practice cu privire la stupărit se dau date despre propolis, substanța vegetală, folosită de albine pentru lipirea stupului.
- An I, nr. 12, septembrie 15, p. 175-176 – Milarez, D., *O mică privire asupra unei exploatațiuni sistematice*: Se face o descriere a moșiei Postovari, considerată o gospodărie model ce dă rezultate pozitive, cu scopul de-a servi de model.
- An I, nr. 13, octombrie 1, p. 177-179 – S.P.R., *Exploatarea proprietății*: Se prezintă condițiile la care trebuie să se supună producția agricolă: condiții naturale; condiții sociale. Se prezintă sistemele de exploatare a pământului: proprietar cultivator; arendaș sau contract de arendare; meteiaj și părtășie. Se descriu cele trei procedee.
- An I, nr. 13, octombrie 1, p. 179-182 – *Reconstituirea viilor*: Este prezentat procedeul de plantare a viștelor altoite americane. Se arată cum să se prepare pământul, cum să se planteze sau să se conserve vița până la plantare.
- An I, nr. 13, octombrie 1, p. 189-190 – Ordeanu, I.S., *Culesul viilor și prepararea vinului*: Autorul dă sfaturi cu privire la culesul viilor și prepararea vinului. Se descriu procedeele folosite pentru prepararea vinului (se descriu soiurile de struguri).
- An I, nr. 13, octombrie 1, p. 194-196 – Almasy, George, dr., *Cercetări ornitologice în Dobrogea*: Se descrie expediția făcută de grupul de cercetători unguri în Dobrogea, Lacul Sinoe, Gura Smeica, Malceauna etc.
- An I, nr. 14, octombrie 15, p. 197-200 – S.P.R., *Educația elementară agricolă*: În anul 1883 s-a hotărât educația agricolă în școli primare care însă nu s-a făcut rațional. S-a hotărât introducerea învățământului agricol în cazărmi la Romanați, după pilda Belgiei.
- An I, nr. 14, octombrie 15, p. 197-199 – Zarma, Em., *După ce cunoaștem calitatea grâului*: Se prezintă elementele care ajută calificarea calității grânelor crescute în România.
- An I, nr. 14, octombrie 15, p. 202-203 – Argus, *O premieră particulară model și serviciul viticol al statului*: S-a ajuns la concluzia că nu numai statul trebuie să se străduiască să refacă baza viticolă a țării ci chiar și particularii. Se dă ca exemplu pepiniera viticolă de la Scăeni a lui P. Bălăceanu, în stare înfloritoare.

- An I, nr. 14, octombrie 15, p. 206-207 – Vasiliu, I.I., *Plantațiunea drumurilor*: Se reia ideea plantării pomilor fructiferi de-a lungul drumurilor. Din analiza făcută reiese că situația este deficitară, recomandându-se înființarea unei pepiniere speciale condusă de un personal adecvat care să asigure puieții.
- An I, nr. 14, octombrie 15, p. 207-208 – Stănescu, Marin, *Îmbunătățirea vitelor*: Statul încearcă să ia măsuri pentru îmbunătățirea rasei vitelor care au degenerat. Cauza nu o constituie îndepărtarea de la rasa de unde provin, ci proasta administrație a islazurilor și pășunilor. Se recomandă alocarea unor fonduri pentru îmbunătățirea raselor și trebuie educat țăranul să cultive pe lângă casă nutreț.
- An I, nr. 14, octombrie 15, p. 211 – *Distrușgerea cuscutei din semănăturile de lucernă*: Este vorba de metodele inginerului Laparent care a întrebuițat carbonizarea superficială a lemnului contra cuscutei. Procedul a fost pus în practică cu ajutorul unor lămpi cu flacăra cărora flamba locul infectat.
- An I, nr. 15, noiembrie 1-15, p. 213-218 – *Alimentarea rațională a vitelor*: Se dau date generale despre categorii de alimente, calități care depind de regiune. Se mai discută și despre alte condiții: igienă, gospodărire etc.
- An I, nr. 15, noiembrie 1-15, p. 218-220 – Vasilescu, Mihai, *Vrem pământ*: Cauza nu o constituie îndepărtarea de la rasa de Articolul intitulat "Vrem pământ" se ocupă de situații fără de rost în care se găsesc elevii absolvenți ai școlii de agricultură care nu au unde își exercita meseria.
- An I, nr. 15, noiembrie 1-15, p. 220-221 – Predescu, Grigore, *Din nevoile agriculturii*: Agricultură are multe lipsuri din care cauză nu se poate dezvolta: lipsă de cunoștințe tehnice aplicate; lipsa de vite în muncă din cauza lipsei de nutreț; lipsă de unelte. Se recomandă statului procedul de-a împrumuta semințe de nutreț țăranilor și folosirea cadrelor cu calificare.
- An I, nr. 15, noiembrie 1-15, p. 221-222 – *Cultura experimentală cu plante și îngrășăminte*: Este prezentată Decizia Ministerului de Agricultură cu privire la cultura experimentală cu plante și îngrășăminte.
- An I, nr. 15, noiembrie 1-15, p. 223-224 – Dârdălat, D.I., *Grădinăritul*: Se continuă sfaturile pentru întocmirea unei grădini în jurul casei și anume prepararea îngrășămintelor.
- An I, nr. 15, noiembrie 1-15, p. 225-226 – *Îmbunătățirea rasei vitelor*: Se dau două decizii: Prima se referă la înființarea de tamazlăcuri de vite moldovenești pe lângă fermele model Studina și Laza. A doua se referă la condițiile pe care trebui să le îndeplinească arendașii la arendarea pământurilor și anume este vorba de îndatorirea de-a procura sătenilor tauri de prăsilă.
- An I, nr. 15, noiembrie 1-15, p. 226-230 – Almasy, George, dr., *Cercetări ornitologice în Dobrogea*: Se termină descrierea expediției, prezentându-se speciile găsite în Dobrogea.
- An I, nr. 15, noiembrie 1-15, p. 231-232 – *[Despre legume]*: Sunt prezentate legumele ce se cultivă pentru rădăcină, care sunt descrise și cărora li se dau câteva caracteristici (morcov, pătrunjel, păstârnac).

An I, nr. 16, decembrie 1-15, p. 233-236 – *Industria în România*: Se dau grupurile în care se împarte industria țării cu elemente constitutive: 1. ape gazoase și coniacuri; 2. arte grafice și cartonage; 3. bazalt artificial și ceramică; 4. cafea, ciocolată, paste alimentare; 5. cărămidă.

An I, nr. 16, decembrie 1-15, p. 236-241 – Pătrășcoiu, D., *Alimentația rațională a vitelor*: Sunt prezentate metodele de îngrășare dându-se rațiile alimentare pe rasă, vârstă, kilogram.

An I, nr. 16, decembrie 1-15, p. 247-248 – Predescu, Grigore, *Silvicultura*: Articolul aduce câteva elemente de bază care trebuie cunoscute în silvicultură. Discută despre rolul pădurilor în clima țării. Recomandă o mai bună gospodărire a pădurilor.

1903 (an II, ianuarie-februarie)

(Colaborator: G. Vanghele)

An II, nr. 1, ianuarie 15, p. 5-7 – S.P.R., *Agricultura română*: Articolul cuprinde idei generale despre agricultura din țară, ocupându-se mai ales de problemele care duc la progresul și dezvoltarea ei.

An II, nr. 1, ianuarie 15, p. 7-9 – *Tratatele de comerț*: Se discută despre balanța comercială care este în deficit din cauza iportuui mare. Acesta din cauza unei greșite orientări date exportului în diferite piețe nerentabile.

An II, nr. 1, ianuarie 15, p. 15-16 – Ordeanu, I.S., *Culesul viilor și prepararea vinului*: Se prezintă culesul și sortarea soiurilor de struguri, epoca în care are loc evenimentul și prepararea vinului ales.

An II, nr. 1, februarie 1, p. 17-20 – S.P.R., *Agronomi iluștrii*: Fișa biografică a agronomului I. Ionescu de la Brad, cu o fotografie.

An II, nr. 2, 1 februarie, p. 21-24 – *Lipsa de capital în agricultură*: Se discută despre prima cauză ce nu permite dezvoltarea agriculturii- lipsa de capital. Se dau date teoretice asupra problemei fără referiri practice.

An II, nr. 2, 1 februarie, p. 24-25 – Hagiescu-Miriște, H., *Tunderea pomilor*: Articolul se ocupă cu istoricul tunderii pomilor roditori. Se discută și despre scopul tunderii.

Cărțile săteanului român, Gherla

*(Cartile sateanului romanu, scriere periodica pentru
trebuintiele poporului romanu)*

(Ianuarie 1976 – [1/13 decembrie 1886])

- Lunar -

Redactor responsabil: Nicolae Fekete Negruțiu

(Colaborator: Teodoru Petrisioru [numai în 1876]. Din Ian. 1880, suprimă subtitlul pe care-l păstrează pe copertă. Din Ian. 1877, propr. și editor: Nicolae Fekete Negruțiu. Tipografii la Cluj, Sibiu, Brașov și Gherla.)

1876 (Cluj)

- Nr. 1, p. 12-16; nr. 2, p. 25-30 – *Despre cauzele sărăciei poporului român, urmările ei și încercarea de a le delătura*: [Din cuventulu Amicului poporului romanu Joanu Axente Severu cetitu în adunarea “Asociațiunei transilvane pentru literatur’a și cult. popor. rom.” tienute la Dev’a în 1874 – cu unele schimbări în cuvente].
- Nr. 3, p. 43-48; nr. 4, p. 59-64; nr. 5, p. 73-76 – Densusianu, Ar., *Țăranul român în venitoriu (viitor)*: Cuvântare ținută la Adunarea de la Ciucul Mare a Asociației.
- Nr. 8, p. 119-125 – *Plugul schimbător. Foloasele travalicului*: După “Economul”.
- Nr. 11, p. 168-174 – *Tractarea gunoiului de grajd*.
- Nr. 11, p. 174-175 – *Alegerea vitelor de prăsilă*.
- Nr. 12, p. 188-191 – *Măiestria de a te înovuți*.
- Nr. 12, p. 177-179 – *Oftatul țăranului*: O poezie.

1877 (Cluj)

- Nr. 2, p. 24-29 – *Folosul măestriilor*: Dialog între doi școlari.
- Nr. 5, p. 73-80 – Avram, N., învățător, *Grădinăritul*: Un plan sistematizat.
- Nr. 7, p. 108-115 – Comșa, D., *Pomăritul*.
- Nr. 11, p. 176-179 – Marienescu, At.M., *Femeia economului român*.

1878 (Sibiu)

- Nr. 1, p. 8-12 – *Despre industria de casă și industria mică*: Idei dezvoltate de G. Barițiu într-o cuvântare.
- Nr. 3, p. 42-46 – Dulfu, Petru, *Lenea este începutul răutăților*: Cuvântare pentru popor.
- Nr. 11, p. 198-199 – *Oasele ca material prețios la îngrășarea pământului*.

1879 (Sibiu)

- Nr. 1, ianuarie 3, p. 13-14 – *Despre cultura cucuruzului*.
- Nr. 4, aprilie 3, p. 65-71; nr. 5, mai 3, p. 75-83; nr. 7, iulie 3, p. 97-100; nr. 8, august 3, p. 105-108; nr. 9, septembrie 3, p. 120-123 – *Prelegeri de stupărit*.

1880 (Gherla)

- Nr. 5, mai, p. 50-59; nr. 6, iunie, p. 68-70 – Baiulescu B., preot, *Despre stricăciunea vinarsului*.
- Nr. 8, august, p. 87-88 – Hendea, Ion, învățător, *Despre școala de pomărit și lipsa ei*.

1882 (Gherla)

Nr. 4, aprilie, p. 38-40; nr. 5, mai, p. 51-52; nr. 6, iunie, p. 59-61 – Rieger, R., *Baia de aur a economului este groapa cu gunoi.*

Nr. 8, august, p. 80-83 – O.L., *Coliba țăranului: Se face apologia colibei.*

Nr. 8, august, p. 85-87; nr. 9, septembrie, p. 98-100 – Aurelian, P.S., *Malura și tăciunele, văruiatul grâului de sămânță.*

1883 (Gherla)

Nr. 2, februarie, p. 23-24; nr. 3, martie, p. 38-40; nr. 4, aprilie, 49-50 – *Prelegeri din stupărit.*

1884 (Gherla)

Nr. 1, ianuarie, p. 3-16 – *Epistole către săteni: Despre "economisare" (păstrare).*

Nr. 2, februarie, p. 18-24 – *Pomăritul practic.*

Nr. 10, octombrie, p. 101-108; nr. 11, octombrie, p. 118-120 – Axentie, *De-ale economiei: Dizertație economică.*

1885 (Gherla)

Nr. 1, ianuarie, p. 10-14 – Dulfu, Petru, *Lenea este începutul răutăților.*

Nr. 3, martie, p. 46-47; nr. 4, aprilie, p. 61-62; nr. 5, mai, p. 74-76 – I.V.B., *Despre cultivarea pomilor.*

Casa rurală, Grindu, apoi Urziceni **(jud. Ialomița)**

(Casa rurala, revista enciclopedica)

(Ianuarie 1890 – octombrie 1898)

- Lunar -

Redactor: Dobre Ștefănescu

(Grindu [Ialomița], Ian. 1890-Oct, 18991 și Ian.-Noemvrie 1895, apoi Urziceni, Ian-Oct. 1898. 1 pe lună. Colaboratori [până în Oct. 1891]: N.D. Arbore [până în Dec. 1890], M. Călinescu, P.P. Constanțian [până în Dec. 1890], St. Constantiniu [până în Dec. 1890], C. Dimitrescu, I.St. Furtună, P. Grigorescu [până în Dec. 1890], C.I. Lupu [până în Dec. 1890], Petre Mohor, Valerian G. Negrescu, N.G. Nicolau [până în Iulie 1890], I. Petrescu [până în Dec. 1890], St. Popescu, Theodor I.V. Popovici [până în Iulie 1890], I. Popovici-Suceveanu [până în Dec. 1890], Z.D. Rădulescu, I. Pop Reteganul, Petre Stoica, Iacob Strungaru și G. Tănăsescu.

Proprietatea Soc. "Speranța" din Grindu. Din Ian. 1895, adaugă la subtitlu cuvântul "lunară". Directori: George Cernat [Ian.-Noemvrie 1895] și Dobre Ștefănescu (Ian.-Oct. 1891 și din Ian. 1898). Red.: Dobre Ștefănescu [Ian.- Noemvrie 1895]. Colaboratori [din Ian.-Oct. 1891]: N.N. Andronescu, G. Crăiniceanu, Dimitrie Guga, Gr. Gheorghiu, Gr. Maniu, R. Marinescu și G. Popescu. Din Ian. 1898, propr.: Dobre Ștefănescu.)

1890 (an I, mai)

(Colaborator: I. Alexandrescu)

An I, nr. 5, mai, p. 113-117 – *Societățile de lăptărie din Württemberg*: Agricultură este cu deosebire, în mâna micilor proprietari. Există în Württemberg pentru asociații pentru societăți cu răspundere solidară. Guvernul le-a acordat numeroase ajutoare. Descrie fiecare din asociații, cea din Aichsteten, cea din Heldenfingen, cea din Gerstetten, cea din Gerabronn. Prima a pornit de la asociația a opt agricultori care posedau 152 de vaci și a ajuns la în patru ani la 27 de asociați. Cea de-a doua a fost înființată în 1880 de 30 de asociați. Cea de-a treia a fost înființată în 1882 de către 39 de agricultori și în 1884 a ajuns la 150 de asociați și, în sfârșit, cea de-a patra a pornit de la 30 de asociați.

1895 (an III, ianuarie-noiembrie)

(Colaborator: I. Alexandrescu)

An III, nr. 1, ianuarie, p. 8-11 – Negulescu, G.P., *Arendașii și cultura sistematică*: -

An III, nr. 3, martie, p. 50 – Cernat, George, [*Comerțul exterior*] (*Cronica agricolă*): Guvernul german a luat precauțiuni contra importului cărnii de porc ce se aduce în butoaie din Austria, deoarece în multe rânduri s-a constatat că e provenită de la animale bolnave.

An III, nr. 3, martie, p. 50 – Cernat, George, [*Comerțul exterior*] (*Cronica agricolă*): De la 12/24 februarie înapoi în Franța s-a oprit importul – tranzitul animalelor de specie bovină provenite din SUA din cauza epidemiei ce bântuie acolo.

An III, nr. 3, martie, p. 50 – Cernat, George, [*Comerțul cu vite*] (*Cronica agricolă*): Guvernul austriac a luat măsuri restrictive contra vitelor din Germania, precum și a celor din Ungaria din cauza epidemiilor ce ar exista printre vitele acestor din urmă țări. Carnea s-a scumpit în străinătate și, cum în România domnește printre vite cea mai completă sănătate, e foarte probabil că exportul va fi posibil, iar prețul vitelor se va ridica.

An III, nr. 3, martie, p. 50-51 – Cernat, George, [*Raporturile dintre proprietari și arendași*] (*Cronica agricolă*): Cere să se legifereze raporturile dintre beneficiari și arendași stabilindu-se condițiile de arendare și de exploatare, de concesiuni pe termene îndelungate, de participare din partea proprietarului la îngrășăminte și celelalte îmbunătățiri ale solului.

An III, nr. 5, mai, p. 98 – Cernat, George, [*Societate agricolă*] (*Cronica agricolă*): În Italia s-a format o societate agricolă din inițiativa parlamentarilor italieni. Este de dorit ca și agricultorii români să ia pildă.

An III, nr. 5, mai, p. 98 – Cernat, George, [*Expoziție horticolă internațională*] (*Cronica agricolă*): De la 22 la 28 mai are loc la Paris, în Grădina Tuileries o expoziție horticolă internațională. În timpul expoziției se va ține și un congres horticol.

An III, nr. 5, mai, p. 98-99 – Cernat, George, [*Învățământul agricol*] (*Cronica agricolă*): Ministrul Agriculturii a intervenit pe lângă Ministerul Instrucțiunii Publice ca în fiecare județ

să se trimită câte un învățător care să participe, timp de 45 de zile, la cursurile teoretice și juridice ce se vor ține anul acesta la București.

- An III, nr. 5, mai, p. 99 – Cernat, George, [*Învățământul agricol*] (*Cronica agricolă*): În Legea învățământului se prevede ca pe lângă fiecare școală să fie o grădină botanică pentru elevii din clasele III-V. Aceste grădini trebuie cultivate de învățătorul respectiv împreună cu elevii, după manuale teoretice agricole. Cere ca ministerul să urmărească aplicarea acestor dispoziții și să acorde premii, medalii etc. Ar trebui ca însuși ministerul să distribuie școlilor semințe de tot felul de arbori și pomi. Să se înființeze și un număr de stupi, câte 20-30 de fiecare școală.
- An III, nr. 7, iulie, p. 167 – Cernat, G., *Cultura cu aburi în România (Mecanizare agricolă)*: Oricine dorește să fie agricultor sistematic și să obțină beneficii mari, trebuie să introducă în exploatare plugul cu aburi. Autorul recomandă plugul cu aburi al fabricii John Fawler din Anglia.
- An III, nr. 8, august, p. 180-181 – Cernat, George, [*Învățământul agricol*] (*Cronica agricolă*): Ministerul a luat măsura ca din pepinierele statului de pomi roditori, pepiniere care numără mai multe mii de pomi de varietate deosebită, se vor distribui mai mult de jumătate la școlile de agricultură, precum și la mai toate școlile rurale din țară.
- An III, nr. 8, august, p. 180-181 – Cernat, George, [*Învățământul agricol*] (*Cronica agricolă*): Un avicultor (I.-E. Muntenescu) va înființa în comuna Tunari (jud. Ilfov) o școală în care se vor preda cursuri gratuite de avicultură rațională, de apicultură și de sericicultură. Școala este destinată numai fiilor de săteni care au absolvit cursul primar. George Cernat propune ca acest curs să fie urmat și de către 2-3 învățători din fiecare județ, pe cheltuiala județului. Au fost organizate cursuri de sericicultură la Văratec (jud. Neamț) și de apicultură la Roman.
- An III, nr. 9, septembrie, p. 194-195 – Cernat, George, [*Statistica recoltelor pe 1894-1895*] (*Cronica agricolă*): S-a semănat grâu pe 1.438.000 hectare, media pe hectar 16,70, dând o recoltă de 24.139.870 hectolitri. Județele care au cultivat mai multe cereale sunt: Ialomița, Covurlui, Tulcea și Constanța. Se dau cifre privind: secara, orzul, ovăzul și rapița.
- An III, nr. 10, septembrie, p. 218-220 – Cernat, George, *Sindicatul agricole*: Citează pe P.S. Aurelian care, în revista "Economia Națională", a ajuns la concluzia că asociația, sub orice formă, dă rezultate bune, insistând pe agricultori să se asocieze și ei în sindicate agricole. P.S. Aurelian dă ca exemplu Franța, unde numărul de sindicate agricole este foarte mare. Aceste sindicate au format o uniune. G. Cernat combate un articol, apărut în „Amicul agriculturii” din 1895 (1 octombrie), în care arată dificultățile care stau în calea organizării de sindicate agricole în România. G. Cernat arată, din contră, că agricultorii români se pot asocia, citând Bulgaria, unde sindicatele agricole sunt în plin avânt.
- An III, nr. 10, septembrie, p. 221-222 – Cernat, George, *Cum stăm [Asociațiile agricole]*: Reproduce un articol din "Buletinul Camerei de Comerț din Focșani", în care se pledează pentru crearea de asociații agricole, arătând ce progrese mari au făcut asociațiile (sindicatul) agricole în Bulgaria, unde Banca Națională și Banca Imperială Otomană acordă credite acestor asociații.

An III, nr. 11, noiembrie, p. 241-243 – Cernat, G., *Agricultura în școală*: Agricultura românească a rămas la mijloacele primitive. Crizele agricole ar putea fi evitate dacă s-ar face o agricultură sistematică cu mijloace moderne. Agricultorii români nu știu să-și cultive pământul, deoarece nu au nicio pregătire profesională. Sunt prea puține școli agricole. Puțini elevi frecventează Școala Centrală de Agricultură de la Herăstrău. G. Cernat propune introducerea științelor agricole în școală. Învățământul agricol trebuie să înceapă de la școala primară. Să nu fie copil care, trecând prin școala primară rurală, să nu aibă cunoștințe profesionale agricole. Remarcă faptul că, deși Legea învățământului prevede că fiecare comună rurală este obligată să procure școlii primare un loc de cel puțin o jumătate de hectar pe care învățătorul să-l cultive împreună cu elevii lui, aplicarea acestor măsuri a fost neglijată de autorități. Cere ca munca învățătorului să fie răsplătită cu premii și măsura de mai sus să fie aplicată.

An III, nr. 11, noiembrie, p. 260-263 – Sorescu, Ioan Gr., *Criza agricolă*: S-a propus de către unii, drept soluție pentru evitarea crizei, crearea de industrii anexe agriculturii. I. Sorescu nu crede că o asemenea soluție este bună, deoarece industria cere piețe de desfacere, mărfuri competitive, care atrag concurența inevitabilă a altor țări industriale. Arată că și în materie strict agricolă a început concurența, deoarece se cultivă intensiv, cu mașini perfecționate, folosindu-se îngrășăminte chimice eficiente. Autorul este pentru adoptarea unei soluții mixte în care și industria anexă și agricultura propriu-zisă să aibă o participare egală. Pentru apărarea agriculturii de secetă, autorul cere construirea unei largi rețele de irigații.

1898 (an IV)

(Colaborator: I. Alexandrescu)

An IV, nr. 4, p. 81-82 – Iordănescu, Dan, *Relativ la industria casnică*: -

Civilizația, Buzău

(Civilisația)

(27 februarie-24 martie 1896)

- Săptămânal -

(Sub direcția unui comitet.)

1896 (an I)

An I, nr. 1, p. 1-2 – Anonim, *Un singur cuvânt [Despre repaosul de duminică. Necesitatea obținerii lui]: -*

An I, nr. 2, p. 1-2; nr. 3, p. 1-2 – Anonim, *Tradiția ziarului nostru este pentru căpătarea repaosului de duminică: -*

Columna lui Traian, București

(Columna lui Traianu)

**(2 martie 1870 – [mai] 1875;
ianuarie 1876 – decembrie 1877;
ianuarie 1882 – decembrie 1883)**

- Bisăptămânal -

Director: B.P. Hasdeu

(Dela 19 Oct. 1870, se adaugă subtitlul: "Politica. Istoria. Științele economice. Giurisprudența. Medicina. Științele naturale. Poesia. Litteratura poporană. Bibliografia. Etc.". Dela 2 Ian. 1872, înlocuește cuvântul "Giurisprudența" cu cuvântul "Dreptu". Din Ian. 1875: "Columna lui Traian", la care adaugă, din Ian. 1876, subtitlul: "revista mensuala pentru istoriă, lingvistică și psihologia poporana". Dela 26 Sept. 1870, 1 pe săpt.; dela 15 Sept. 1872, 2 pe lună și dela 1 Iun. 1873, 1 pe lună. În 1877, colaboratori: A.I. Odobescu, Dim. A. Sturdza, A. Papadopol-Calimach, Dr. Gr.G. Tocilescu, Dr. C. Esarcu, G.I. Frollo, Dr. Barbu Constantinescu, G.D. Teodorescu, Dr. A. Xenopol, M. Gaster, P. Ispirescu și P. Georgescu. Numerele din Oct.-Dec. 1883 s'au tipărit în 1884.)

1870 (an I)

An I, nr. 11, p. 3-4; nr. 13, p. 3-4 – Romniceanu, dr., *Igiena rurală*

An I, nr. 11, p. 3 – Brătianu, Theodor, *Un cuvânt despre finanțe*

An I, nr. 13, p. 2 – Hașdeu, *Ocenele în România*

An I, nr. 18, p. 4 – Romniceanu, dr., *Igiena publică*

An I, nr. 39, p. 3-4 – Felix, dr., *Morbiditatea în România*

1871 (an II)

An II, nr. 10, p. 38; nr. 11, p. 37-38; nr. 12, p. 41-42; nr. 14, p. 49-51; nr. 16, p. 58-59 – Hașdeu,
Moșile statului român

An II, nr. 10, p. 38-39 – N., *Guvernele române față cu Dunărea*

1874 (an V)

An V, nr. 7, p. 185-188 – Tocilescu, Gr.G., *Industria sării în România*

Comerțul și industria, București

***(Comerțul și industria, ziar comercial,
industrial, economic, financiar)***

(10 octombrie 1899 – 1 ianuarie 1901)

- Săptămânal -

Director: B.P. Hasdeu

(În Iulie și August 2 pe lună. Sub direcțiunea unui comitet.

Dela 5 Dec. 1899, director și propr.: I.R. Goga.)

1899 (an I)

- An I, nr. 2, p. 1-2 – Anonim, *Comerciul*
An I, nr. 3, p. 1 – A., *Comerciul și comerciantele romîn*
An I, nr. 3, p. 1-2; nr. 4, p. 1; nr. 5, p. 1; nr. 6, p. 1-2 – Anonim, *Ruina comericiului*
An I, nr. 4, p. 1-2 – Anonim, *Industria și industriașul romîn*
An I, nr. 5, p. 1-2 – Anonim, *Comerciul ambulant*
An I, nr. 7, p. 1 – Anonim, *Cartelurile și trusturile*
An I, nr. 8, p. 1 – Anonim, *Reforma impozitelor*
An I, nr. 9, p. 1-2; nr. 10, p. 1-2 – *Industria pielăriei*
An I, nr. 10, p. 1 – Anonim, *Impositul și societățile în comandită*

1900 (an I-an II)

- An I, nr. 13-14, p. 1-2 – *Industria petroleului*
An I, nr. 13-14, p. 2 – *Industria laptelui, brînzei și untului*
An I, nr. 17-18, p. 1-2 – R.J., *Meseriașii romîni*
An I, nr. 20, p. 1. – N., *Societățile cooperative*
An I, nr. 20, p. 1-2 – A.P., *Mișcarea meseriașilor romîni*
An I, nr. 20, p. 1 – *Spiritul de asociație*
An I, nr. 34, p. 1 – *Capitalurile străine în țară*
An I, nr. 37, p. 1-2 – A.N., *Balanța comercială*
An I, nr. 37, p. 1 – *Căile noastre ferate dușmane intereselor comercianților și industriașilor*
An I, nr. 38, p. 1-2 – Stanciu Stănescu, N., *Societățile cooperative*
An I, nr. 39, p. 1-2 – Șerban, G.D., *Consolidarea comericiului cinstit*
An I, nr. 40, p. 1 – *Comercianții și meseriașii noștri*
An I, nr. 44, p. 1-2 – Nicolescu, C.D., *Bazele unei industrii la noi*
An I, nr. 44, p. 1 – “Standard Oil” și monopolizarea bogățiilor petrolifere ale Romîniei
An I, nr. 44, p. 1 – Șerban, G.D., *Lipsa creditului*
An II, nr. 1, p. 1 – *În jurul băncilor noastre*
An II, nr. 1, p. 2 – Camel, *Scumpirea pînii*
An II, nr. 1, p. 3; nr. 4, p. 2; nr. 5, p. 2 – Nicolescu, C.D., *Bazele unei industrii la noi*
An II, nr. 2, p. 1 – Irg., *Comercianții și meseriașii noștri*
An II, nr. 3, p. 1-2 – E.N., *Politica noastră minieră*
An II, nr. 5, p. 1 – Bujor, P., *Industria cărnurilor conservate*

An II, nr. 4, p. 1-2 – Șerban, G.D., *Patentele și bancherii*

An II, nr. 6, p. 1 – Șerban, G.D., *Criza și industriile*

An II, nr. 9, p. 2 – Șerban, G.D., *Mișcarea meseriașilor*

An II, nr. 9, p. 1 – *Nepriceperea oamenilor noștri politici în chestii financiare*

Concordia, București

(Concordia, jurnalul politicu și litteraru)

(6 februarie – 6 august 1857)

- Bisăptămânal -

Redactor-șef: C.A. Krețulescu

Editor: E. Grantu

(Cu caractere semi-cirilice.)

1857 (an I, 6 februarie – 6 august)

An I, nr. 1, p. 4; nr. 3, p. 4 – I.B., *Despre raportul moralei cu economia politică*: -

An I, nr. 7, p. 1 – Crețeanu, G.Z., *Egalitate înaintea legii*: -

An I, nr. 7, p. 1 – Bălăceanu, I., *Boerii*: -

Concordia, Pesta

(Concordia, Diurnalu politicu și literariu)

(3/15 august 1861 — 25 decembrie 1870)

- Bisăptămânal -

Redactor responsabil, proprietar și editor:

Sigismundu Popu

(Dela 3 Ian. 1863, red. responsabil: Alesandru Romanu
și dela 1 Dec. 1866, iar Sigismundu Victoru Popu.)

1862 (an II, 4 februarie – 12 decembrie)

- An II, nr. 10, februarie 4, p. 39; nr. 11, februarie 8, p. 43; nr. 12, februarie 11, p. 46; nr. 18, martie 4, p. 69-70 – *Universitatea săsească și egala îndreptățire a naționalităților*: -
- An II, nr. 19, martie 8, p. 73-75 – *Un student de economie vorbește colegilor lui dela alte științe*: Studentul este Ioane Chitu.
- An II, nr. 23, martie 22, p. 89; nr. 24, martie 25, p. 91-92; nr. 25, martie 29, p. 95-96; nr. 26, aprilie 2, p. 102-103 – M.B., *Cultivarea și îmbunătățirea stării poporului*: -
- An II, nr. 31, aprilie 19, p. 121; nr. 32, aprilie 22, p. 125-126 – Rusu, I.V., *Conservarea autonomiei interne a Transilvaniei și pe timpul anexării sale la Ungaria (1002-1526)*: -
- An II, nr. 33, aprilie 26, p. 129-130 – *Tratarea bugetului*: -
- An II, nr. 34, aprilie 29, p. 134-135 – *Bugetul cancelariei de curte pentru Ungaria*: -
- An II, nr. 35, mai 15, p. 139 – *Bugetul cancelariei de curte pentru Ardeal*: -
- An II, nr. 37, mai 22, p. 145; nr. 40, iunie 1, p. 153 – *Cît pot purta din dare țările coroanei Sf. Ștefan (după "Ost und West")*: -
- An II, nr. 42, iunie 7, p. 161; nr. 43, iunie 12, p. 169 – C.c, *Proiectul de Confederațiune danubiană*: -
- An II, nr. 51, iulie 10, p. 201-202; nr. 52, iulie 13, p. 205-206 – Severu, Axente, *Pentru ce se arată cei mai mulți români indiferenți față cu expozițiunea din Brașov*: -
- An II, nr. 53, iulie 17, p. 211; nr. 54, iulie 20, p. 213; nr. 55, iulie 24, p. 217-218; nr. 56, iulie 27, p. 221; nr. 57, iulie 31, p. 225; nr. 59, august 7, p. 229 – *Deslegarea cestiunei ungurești*: -
- An II, nr. 56, iulie 27, p. 223-224; nr. 57, iulie 31, p. 227-228; nr. 94, noiembrie 25, p. 372 – *Cestiunea căilor ferate: Interesant în sine, privitor la problemele economice ale României*.
- An II, nr. 75, septembrie 20, p. 298; nr. 92, noiembrie 18, p. 363 – *Banca ipotecară pentru Ungaria*: -
- An II, nr. 90, noiembrie 11, p. 355; nr. 91, septembrie 15, p. 359 – *Societatea cumpărătoare și arendătoare de pământ*: -
- An II, nr. 90, noiembrie 11, p. 356; nr. 91, septembrie 15, p. 360-361; nr. 92, noiembrie 18, p. 364 – Vulcanu, Iosifu, *Scrieri despre răscoala lui Horia și Cloșca*: -
- An II, nr. 99, decembrie 12, p. 391-392 – Barițiu, G., *Grofi și baroni românești*: Reprodus din "Gazeta Transilvaniei".

1863 (an III, 31 ianuarie – 17 noiembrie)

- An III, nr. 9, ianuarie 31, p. 33-34 – *Unu român, Universitatea săsească și fundul regesc*: -
- An III, nr. 31, aprilie 18, p. 123-124; nr. 32, aprilie 21, p. 127-128; nr. 33, aprilie 25, p. 131-133; nr. 34, aprilie 28, p. 135-136; nr. 35, mai 2, p. 140-141; nr. 36, mai 5, p. 143-144; nr. 37, mai 9, p. 147-148; nr. 38, mai 12, p. 151-152 – *Protocolul Congresului național român ținut la Sibiu, la 8 aprilie 1863*: -

- An III, nr. 85, octombrie 10, p. 368 – *Împrumuturi noi de stat*: -
- An III, nr. 86, octombrie 13, p. 373-374 – *Misiunea Prof. N. Ionescu la Palermo: În legătură cu N. Bălcescu*.
- An III, nr. 87, octombrie 17, p. 376-377; nr. 88, octombrie 20, p. 380-381; nr. 89, octombrie 24, p. 384-385 – *Votul universal decretat: Articol de C.A. Rosetti, reprodus din "Romînul"*.
- An III, nr. 94, noiembrie 10, p. 403-404; nr. 95, noiembrie 14, p. 407; nr. 96, noiembrie 17, p. 411 – *Votul universal în România*: -

1864 (an IV, 29 martie – 2 decembrie)

- An IV, nr. 25, martie 26, p. 98 – *Despre căile de feru din Transilvania: Extrase din Raportul Carol Manzer privitor, între altele, la traseul principalei căi ferate transilvane. Ipoteze: legătura prin Sibiu-Câineni sau Braşov-Buzău*.
- An IV, nr. 26, martie 29, p. 101 – *Legea rurală în România*: -
- An IV, nr. 41, mai 21, p. 162-163; nr. 42, mai 24, p. 167-168 – *O justificare în cauza grănicerilor români din Transilvania: Aspecte juridice*.
- An IV, nr. 49, iunie 18, p. 194 – *Românii austriaci și lovitura de stat din România*: -
- An IV, nr. 55, iulie 9, p. 219-220 – *Cuvîntul reprezentantului universităţii din Iaşi la înmormîntarea lui S.M.*: -
- An IV, nr. 97, decembrie 2, p. 390-391 – *Roşu, Teodor, D. Teleki despre răscoala lui Horia*: -

1865 (an V, 28 ianuarie – 19 septembrie)

- An V, nr. 8, ianuarie 28, p. 29 – *B., Contribuţiuni de consum: Bugetul pe 1865. Repartiţie pe diverse taxe de consum și venituri indirecte, precum și pe diverse regiuni și țări ale Monarhiei*.
- An V, nr. 9, ianuarie 31, p. 33 – *Date statistice: Date demografice, administrative și agricole*.
- An V, nr. 10, februarie 3, p. 37 – *Bocşianu, N., Moise Nicoară și contemporanii lui*: -
- An V, nr. 11, februarie 7, p. 42-43; nr. 12, februarie 11, p. 46-47 – *Măreței umbre a doctorului în drepturi Simeone Barnuțiu*: -
- An V, nr. 19, martie 7, p. 74-75 – *Lege pentru întrebuințarea celor trei limbi ale țării*: -
- An V, nr. 26, aprilie 1, p. 101 – *G.B., Căpătarea moșiei sau a domeniului din Blaj*: -
- An V, nr. 44, iunie 3, p. 175-176; nr. 45, iunie 6, p. 178-180; nr. 46, iunie 10, p. 183 – *Eötvös, Iosif, Cestiunea naționalităților: Reproducere dintr-o broșură a lui I.E.*
- An V, nr. 48, iunie 18, p. 191 – *Cestiunea naționalităților: În legătură cu o broșură a lui I. Eötvös (din "Die Zukunft")*.
- An V, nr. 51, iunie 27, p. 203-204 – *Aprecierea unor propuneri de bancă: Reprodus din "Opiniunea națională"*.

An V, nr. 75, septembrie 19, p. 306 – *Date statistice și deducere din ele pentru dietă*: Statistică efectuată de tinerimea română.

1866 (an VI, 20 ianuarie – 15 noiembrie)

An VI, nr. 3, ianuarie 20, p. 10-11; nr. 4, ianuarie 25, p. 14-15; nr. 5, ianuarie 28, p. 18-19 – Papiu-Illarionu, A., *Horia și Cloșca*: După "Trompeta Carpaților", dintr-un studiu al lui A.P.I.

An VI, nr. 6, februarie 2, p. 23 – Popu, Stefanu, *Agricultura*: -

An VI, nr. 16, februarie 24, p. 67; nr. 17, februarie 27, p. 74-75 – *Revoluțiunea din 23 faur din București*: -

An VI, nr. 24, martie 5, p. 106-107 – *Unele observațiuni despre începutul constituțiunii și civilizațiunii în Ungaria*: -

An VI, nr. 25, martie 8, p. 112 – *Fondurile românești în Transilvania*: Fonduri ale fundațiilor.

An VI, nr. 38, mai 12, p. 170-171; nr. 39, mai 15, p. 173; nr. 40, mai 19, p. 177-178 – G.B. (G. Barițiu), *Sătenii*: -

An VI, nr. 85, noiembrie 4, p. 365-366; nr. 86, noiembrie 8, p. 369-370; nr. 87, noiembrie 11, p. 373-374; nr. 88, noiembrie 15, p. 377-378 – P., *Părerii în cauza naționalităților*: -

1867 (an VII, 20 ianuarie – 31 decembrie)

An VI, nr. 18, martie 14, p. 72; nr. 26, aprilie 11, p. 103 – *Adresa tinerimei române din Pesta către G. Barițiu*: Un omagiu al tinerimii din Pesta, Viena, Gratz și Zürich.

An VI, nr. 57, august 4, p. 226-227 – *Unitatea monetelor*: -

An VI, nr. 66, septembrie 5, p. 261-262; nr. 79, noiembrie 3, p. 315 – *Un român ardelean, Contemplațiuni asupra stării actuale din Transilvania*: -

An VI, nr. 67, septembrie 8, p. 265-266 – *Colonizarea Secuilor*: -

An VI, nr. 68, septembrie 12, p. 272; nr. 69, septembrie 15, p. 276 – *Liga de pace a democrațiilor Europei*: În prezența lui Hugo, Garibaldi etc.

An VI, nr. 76, octombrie 20, p. 302-303; nr. 77, octombrie 23, p. 306-307; nr. 78, octombrie 28, p. 310; nr. 79, noiembrie 3, p. 314-315; nr. 80, noiembrie 6, p. 318-319; nr. 81, noiembrie 8, 322-323; nr. 82, noiembrie 13, p. 326-327 – Cosma, A., *Dreptul public al Românilor de Simion Bărnuțiu*: Este comentată cartea lui S. Bărnuțiu, de 472 pagini, apărută la Iași.

An VI, nr. 83-84, noiembrie 16, p. 330-331; nr. 91, decembrie 12, p. 360; nr. 92, decembrie 15, p. 364; nr. 95-96, decembrie 31, p. 376 – Grozescu, V., *Meditațiuni românești*: În nr. 91 vorbește și despre spiritul social.

An VI, nr. 88, decembrie 1, p. 347 – *Circulară către toate jurisdicțiunile transilvane*: Privește cărțile funduare.

An VI, nr. 90, decembrie 8, p. 357-358; nr. 91, decembrie 12, p. 361-362; nr. 92, decembrie 15, p. 365; nr. 93, decembrie 19, p. 369-370 – Hajdeu, B.P., *Boerii în fața tronului și boerii în fața poporului*: Reprodus după "Românul".

Conservatorul

(1 noiembrie 1856 – iulie 1857)

- 7 numere în total -

Redactor: Nicolae Locusteanul

(I. Eliade Rădulescu)

(Articole extrase din primele 3 numere s'au publicat în limba franceză subtitlul «Le Conservateur», ? Noemvrie 1856-Ian. 1857, în aceleași condițiuni ca și ediția română.)

1856 (an I)

An I, nr. 1-2, p. III + 187 p. – Russo, N., *Încercare asupra dreptului public al Românilor sau România și Turcia*: Conține elemente de gândire socială și economică.

1857 (an II)

An II, Anexe, p. 1-24 – Russo, N., *Către D.D. deputați chemați în virtutea art. 24 al tratatului de la Paris a exprima dorințele poporului român*: Elemente de gândire economică.

An II, Anexe, p. I-XL – Russo, N., *Apel la unire*: Cu referire la problema proprietății.

An II, nr. 3-4, ianuarie-februarie, p. 107-108 – *Boeria, ce a fost și ce este*: -

An II, nr. 3-4, ianuarie-februarie, p. 139-148 – Bălăceanu, I., *Boerii*: -

Conservatorul progresist, București
(Conservatorulu progresistu, organu politicu,
commercialu și litterariu)

(29 decembrie 1859 – ianuarie 1861)

- Săptămânal -

Director și redactor responsabil: C.N. Brăiloiu

(Dela 15 Ian. 1860, 2 pe săpt. Dela 1 Iun. 1860, director și red. responsabil: S. Marcovici în lipsa titularului. Cu caractere semi-cirilice. Unele articole sunt și în limba franceză.

“Conservatorulu progresistu” fuzionează cu “*Timpul*”. Jurnalul politicu-comercialu”.
București. 17 Dec. 1856-5 Dec. 1857 și 2 Apr. 1860-5 Fevr. 1861. În urma fuziunii apare ziarul
“Unirea. Jurnal politic, commerciale, litterariu”. 16 Fevr. 1861-5 Iun. 1862.)

1860 (an I, 5 ianuarie – 23 iunie)

- An I, nr. 2, ianuarie 5, p. 5 – Ghica, Dimitrie, *Stare de spirit a timpului: ambițioșii reformatori care atacă principiul sacru al proprietății*: -
- An I, nr. 4, ianuarie 15, p. 14-16 – [Răspuns atacurilor “Dâmboviței” și “Naționalului” în chestiunea progresului și proprietății]: -
- An I, nr. 5, ianuarie 19, p. 18-20; nr. 6, ianuarie 22, p. 22-23; nr. 7, ianuarie 26, p. 27-28 – *Oare care idei asupra proprietății*: -
- An I, nr. 6, ianuarie 22, p. 21-22 – *Oamenii trecutului*: Apărarea proprietății împotriva atacurilor radicalilor. Precizări de poziție.
- An I, nr. 9, februarie 2, p. 34-35 – [Polemică cu “Naționalul”]: -
- An I, nr. 10, februarie 5, p. 37 – [B. Catargiu răspunde cu “Naționalului” care atacă pe boieri]: -
- An I, nr. 10, februarie 5, p. 37-38; nr. 24, martie 22, p. 83-84 – [Necesitatea institutelor de credit financiar]: Răspuns unui ziarist care cere bancă de scont, nu credit financiar.
- An I, nr. 11, februarie 9, p. 42-44 – *Chestia mînăstirilor închinată*: -
- An I, nr. 13, februarie 16, p. 51-52 – Arsaki, Ap., *Crisa financiară*: -
- An I, nr. 14, februarie 19, p. 53-55; nr. 15, februarie 23, p. 58-60; nr. 16, februarie 26, p. 61-63; nr. 19, martie 4, p. 75-76; nr. 20, martie 8, p. 78-79; nr. 21, martie 11, p. 83-84 – Arsaki, Ap., *Chestiunea proprietății înaintea Adunărilor legislative*: -
- An I, nr. 17, februarie 28, p. 65-66 – [Dezvoltarea societății românești. Plaga funcționarismului. Nevoia ocupațiilor productive]: Reprodus din “Monitorul Oficial” nr. 41.
- An I, nr. 32, aprilie 22, p. 126-127 – V., *Agricultura în Principatele Unite*: Starea rea a agriculturii și remediile ce se impun.
- An I, nr. 33, aprilie 26, p. 130 – *Apel către alegători*: Înaintea alegerilor se expun țelurile luptei conservatorilor.
- An I, nr. 33, aprilie 26, p. 131-132; nr. 39, mai 19, p. 154-155; nr. 42, mai 29, p. 166 – B., *Dicționarul antiproprietarilor și patriotismul cu pogonul*: -
- An I, nr. 35, mai 3, p. 138-139 – *Despre cutiile de păstrare*: Propune și susține înființarea caselor de economii.
- An I, nr. 37, mai 12, p. 145-146; nr. 38, mai 15, p. 152 – *Asociația de credit financiar din Württemberg*: Descrie sistemul de credit pe care-l consideră ca un model.
- An I, nr. 38, mai 15, p. 149-150 – *Știri din întru* [Comisia Centrală de la Focșani a numit o comisie pentru studiul problemei agrare]: Membri: Arsake, T. Brătianu, A. Moruz, N. Suțu, T. Docan.
- An I, nr. 38, mai 15, p. 150-151 – [Programul noului cabinet al Moldovei. Cuviința noului prim ministru și o circulară către prefect]: Ministrul Kogălniceanu este bine primit.
- An I, nr. 48, iunie 23, p. 1-4 – [Polemică cu “Romînul” pe toate chestiunile la ordinea zilei, inclusiv a proprietății]: -
- An I, nr. 69, p. 273-274 – B., *Votul de împrumut*: -

An I, nr. 75, p. 297-298; nr. 76, p. 301-302; nr. 77, p. 305-306; nr. 80, p. 317-318 – B., *Străinii și colonizarea*: -

An I, nr. 93, p. 370 – Anonim, *Despre dobândirea și distribuirea bogățiilor în orice societate bine organizată*: -

Conservatorul, București
(Conservatorul, ziar cotidian)
(15 decembrie 1900 – 15 noiembrie 1914)
- Zilnic -

(Dela 14 Apr. 1901, suprimă subtitlul. «Conservatorul» apare în locul ziarelor:
«Constituționalul» București, 15 Iun. 1889-14 Dec. 1900, și «Timpul», București,
15 Martie 1876-17 Martie 1884 și 13 Noembrie 1889-14 Dec. 1900, cari fuzionează. Din 3/16
ianuarie 1907-15 noiembrie 1914, zilnic, în ediție de seară. Supliment (2 foi) la 16 apr. 1914.)

1900 (an I)

An I, nr. 5, p. 1 – *Petroleul și finanțele României*: -

1901 (an I)

An I, nr. 25, p. 1 – Baci, *Liberalii și impozitul suplimentar*: -

An I, nr. 31, p. 1 – Anonim, *Autorii crizei*: -

An I, nr. 40, p. 1-2 – G.G., *Marile economii*: -

An I, nr. 56, p. 1-2; nr. 57, p. 1-2; nr. 59, p. 1-2; nr. 60, p. 1-2; nr. 61, p. 1-2; nr. 62, p. 1-2; nr. 65, p. 1-2; nr. 69, p. 1-2; nr. 73, p. 1-2; nr. 74, p. 1-2; nr. 76, p. 2; nr. 78, p. 1-2 – Nenițescu, Dim., *Sarcinile proprietății rurale [fragmente]*: -

An I, nr. 94, p. 1 – Ghica, M.G., *Bugete și impozite*: -

An I, nr. 100, p. 1 – Anonim, *Impozite practice*: -

An I, nr. 115, p. 1; nr. 116, p. 1; nr. 117, p. 1; nr. 118, p. 1 – Anonim, *Imoralitatea cartelurilor*: -

An I, nr. 120, p. 1; nr. 121, p. 1; nr. 122, p. 1 – Anonim, *Convenția cu banca*: -

An I, nr. 121, p. 1 – Anonim, *Noul impozit al Dlui Sturdza*: -

An I, nr. 121, p. 2 – Bucurescu, G., *Agricultura*: -

An I, nr. 128, p. 2; nr. 132, p. 2; nr. 136, p. 2; nr. 141, p. 2; nr. 174, p. 1-2 – Bucurescu, G., *Agricultura la noi*: -

An I, nr. 143, p. 1; nr. 145, p. 1; nr. 148, p. 1; nr. 150, p. 1 – Cantacuzino, Mihail G., *Convențiunea cu Banca Națională*: -

An I, nr. 153, p. 1; nr. 154, p. 1; nr. 155, p. 1; nr. 156, p. 1; nr. 157, p. 1; nr. 160, p. 1; nr. 161, p. 1 – Nequizel, *Biletul Băncii Naționale*: -

An I, nr. 175, p. 2 – Anonim, *Agricultura*: -

An I, nr. 190, p. 1; nr. 191, p. 1; nr. 192, p. 1; nr. 193, p. 1; nr. 195, p. 1; nr. 196, p. 1; nr. 198, p. 1; nr. 200, p. 1; nr. 201, p. 1 – Cancicov, V.T., *“Epoca” și ancheta sa economică*: -

An I, nr. 213, p. 1; nr. 234, p. 1; nr. 248, p. 1; nr. 249, p. 1; nr. 250, p. 1; nr. 252, p. 1 – Lens, Ion Maxim, *Sindicatul Agricole*: -

An I, nr. 219, p. 1-2; nr. 223, p. 1-2 – Cobîlcescu, Grigorie, *Zăcămintele petrolifere ale Carpaților*: -

An I, nr. 235, p. 1 – Anonim, *Finanțele Dlui Carp și căderea dela Februarie*: -

An I, nr. 235, p. 1-2 – Erdeleanu, Dr., *Cercetările științifice și industria petrolului*: -

An I, nr. 238, p. 1 – Anonim, *Efectele cartelului*: -

An I, nr. 273, p. 1-2 – Rădulescu-Olt, R., *Criza agricolă și măsuri de remediere*: -

An I, nr. 274, p. 1-2 – B.M., *Acțiunea partidelor politice în România*: -

An I, nr. 277, p. 1 – Anonim, *Cartel și cartel*: -

An I, nr. 287, p. 1 – Ghica, M.G., *Convențiunile comerciale*: -

1902 (an II)

An II, nr. 12, p. 1 – Bucurescu, C., *Program financiar*: -

An II, nr. 28, p. 1 – Căpităneanu, N.R., *Două sisteme financiare*: -

An II, nr. 28, p. 1; nr. 30, p. 1; nr. 31, p. 1; nr. 32, p. 1; nr. 33, p. 1 – Cantacuzino, Gr.G., *Desvoltarea noastră economică în raport cu mijloacele noastre de transport și cu debușeurile porturilor noastre*: -

An II, nr. 38, p. 1-2 – Nenițescu, D.S., *Reflecțiuni asupra crizei financiare*: -

An II, nr. 48, p. 2; nr. 49, p. 2; nr. 50, p. 2; nr. 51, p. 2; nr. 52, p. 2; nr. 53, p. 2; nr. 54, p. 2; nr. 55, p. 2; nr. 56, p. 2 – Bacaloglu, Al.G., *Controlul banilor publici*: -

An II, nr. 80, p. 2; nr. 81, p. 2; nr. 82, p. 2 – Mrazec, L., *Distribuirea geologică a zonelor petrolifere în România*: -

An II, nr. 83, p. 1-2 – Anonim, *Industria noastră de petrol și reînnoirea convențiilor vamale*: -

An II, nr. 88, p. 1; nr. 89, p. 1; nr. 101, p. 1; nr. 106, p. 1; nr. 115, p. 1; nr. 121, p. 1; nr. 131, p. 1; nr. 143, p. 1; nr. 145, p. 1; nr. 147, p. 1; nr. 149, p. 1; nr. 151, p. 1; nr. 153, p. 1; nr. 160, p. 1; nr. 166, p. 1; nr. 171, p. 1 – Altair, *Finanțele și agricultura*: -

An II, nr. 94, p. 1 – Anonim, *Finanțe liberale și finanțe conservatoare*: -

An II, nr. 111, p. 2 – Anonim, *Cîteva date asupra petrolului român*: -

An II, nr. 117, p. 1-2; nr. 118, p. 1-2; nr. 119, p. 1-2; nr. 120, p. 1-2; nr. 123, p. 1; nr. 124, p. 1; nr. 126, p. 1-2 – Moteanu, C.I., *Datoria noastră publică*: -

An II, nr. 120, p. 2 – Anonim, *Imperialismul englez și exportul nostru de cereale*: -

An II, nr. 176, p. 1; nr. 177, p. 1-2; nr. 180, p. 1; nr. 181, p. 1; nr. 182, p. 1 – I.G.B., *Capacități agronomice și spiritul reformator al liberalilor*: -

An II, nr. 179, p. 1 – Altair, *Aurul și biletul băncii naționale*: -

An II, nr. 181, p. 1; nr. 184, p. 1; nr. 185, p. 1; nr. 188, p. 1; nr. 192, p. 1; nr. 193, p. 1; nr. 198, p. 1 – Vasidex, *Partidul liberal și finanțele române*: -

An II, nr. 184, p. 2-3 – Braghina, Ion G., *Homesteadul americanilor sau Legea Căminului și proprietatea mică la noi*: -

An II, nr. 207, p. 1-2; nr. 208, p. 1-2 – Popovici, Maximilian, *Tovărășiile agricole*: -

An II, nr. 252, p. 1; nr. 258, p. 1; nr. 260, p. 1; nr. 269, p. 1; nr. 275, p. 1; nr. 282, p. 1; (1903) nr. 8, p. 1 – Altair, *Excedentul bugetului*: -

1903 (an III)

An III, nr. 7, p. 1; nr. 10, p. 1; nr. 12, p. 1; nr. 18, p. 1 – Anonim, *Desființarea accizelor*: -

An III, nr. 25, p. 1; nr. 26, p. 2 – Butoianu, Horațiu, *Convențiunile comerciale ale României*: -

An III, nr. 25, p. 1; nr. 26, p. 1; nr. 27, p. 1; nr. 28, p. 1; nr. 29, p. 1 – Anonim, *Proiectul schimbării legii creditului urban și rural*: -

An III, nr. 49, p. 1-2; nr. 50, p. 1-2; nr. 51, p. 1-2 – Lahovary, Emil N., *Despre marea proprietate*: -

An III, nr. 55, p. 1 – Anonim, *Legea maximului*: -

An III, nr. 69, p. 1-2 – Asistent, *Rolul social al elitei intelectuale*: -

An III, nr. 91, p. 1-2; nr. 92, p. 1-2; nr. 94, p. 1 – Costinescu, Emil, *Industrializarea țării: Rezumatul unei conferințe*.

An III, nr. 106, p. 1-2 – N.I., *Lupta economică*: -

An III, nr. 146, p. 1; nr. 147, p. 1 – Lahovary, Ion, *Partidul Liberal și finanțele României*: -

An III, nr. 182, p. 1-2; nr. 183, p. 1-2; nr. 184, p. 1-2; nr. 185, p. 1-2; nr. 186, p. 1-2; nr. 187, p. 1-2 – Panaitescu, P.N., *Meseria și meseriașii români*: -

An III, nr. 217, p. 1 – Anonim, *Reaua stare a țărănimii*: -

An III, nr. 229, p. 1-2; nr. 230, p. 1-2 – Kalinderu, I., *Situația populației rurale*: -

An III, nr. 276, p. 1 – Căpităneanu, N.R., *Colectivizarea proprietății mari*: -

1904 (an IV)

An IV, nr. 10, p. 1-2; nr. 23, p. 1-2; nr. 27, p. 1-2; nr. 28, p. 1-2; nr. 32, p. 1-2; nr. 33, p. 1-2; nr. 48, p. 1-2; nr. 49, p. 1-2 – Galeriu, A.G., *Un episod din viața politico-economică a d-lui Sturdza în chestiunea petrolului*: -

An IV, nr. 14, p. 1-2 – Galeriu, A.G., *Însemnătatea țărilor petrolifere*: -

An IV, nr. 17, p. 1; nr. 19, p. 1; nr. 22, p. 1 – Arion, Scarlat C., *Casa rurală*: -

An IV, nr. 35, p. 1-2; nr. 41, p. 1; nr. 45, p. 1 – Nenițescu, Dimitrie S., *În jurul tarifului vamal*: -

An IV, nr. 36, p. 1 – Căpităneanu, N.R., *Tariful vamal*: -

An IV, nr. 44, p. 1; nr. 47, p. 1; nr. 54, p. 1; nr. 61, p. 1; nr. 71, p. 1; nr. 80, p. 1 – Altair, *Tariful vamal. Empirismul și știința*: -

An IV, nr. 46, p. 1 – Nenițescu, Dimitrie S., *Tariful vamal și industria casnică sătească*: -

An IV, nr. 47, p. 1 – Darvari-Buzescu, A., *Agricultura și noul proiect de tarif vamal*: -

An IV, nr. 48, p. 1 – Cosăcescu, N., *Industria națională*: -

An IV, nr. 55, p. 1 – Darvari-Buzescu, A., *Agricultură și industrie*: -

An IV, nr. 55, p. 1-2 – Flor, E., *Studiu introductiv asupra băncilor populare de Gr. și I. Patrașcoiu: Recenzie*.

An IV, nr. 70, p. 1 – Anonim, *Stat bogat, țară săracă*: -

An IV, nr. 129, p. 1 – Anonim, *D. Sturdza și petrolul*: -

An IV, nr. 139, p. 2 – Anonim, *Chestiuni economice și industriale*: -

An IV, nr. 153, p. 1-2 – Anonim, *Industria*: -

An IV, nr. 181, p. 1 – M., *Foametea și sugrumarea băncilor populare*: -

An IV, nr. 191, p. 1; nr. 192, p. 1 – Altair, *Agricola și cămătarii*: -

An IV, nr. 198, p. 1; nr. 199, p. 1; nr. 204, p. 1 – Altair, *Agricola e cămătar*: -

An IV, ianuarie 6/19, p. 1 – *Ministrul Streinătăței*: D. Sturdza...”a închinat interesele armatei noastre interesului personal al fabricii Krupp”...

An IV, ianuarie 15/28, p. 1-2 – *Un episod din viața politică-economică a d-lui D.A. Sturdza în chestiunea petrolului*: -

An IV, ianuarie 20/februarie 2, p. 1-2 – Galeriu, A.G., *Însemnătatea țărilor petrolifere*: -

An IV, ianuarie 27/februarie 9, p. 1 – *Interpelarea Principelui C. Brâncoveanu*: Chestiunea comenzii de armament din străinătate.

An IV, februarie 7/20, p. 1-2 – Galeriu, G., *Un episod din viața politico-economică a d-lui D.A. Sturdza în chestiunea petrolului. IV. Reglementarea pieței petrolului*: -

An IV, februarie 8/21, p. 1-2 – Galeriu, G., *Un episod din viața politico-economică a d-lui D.A. Sturdza în chestiunea petrolului. V. Puterea productivă a Statelor Unite în materie de petrol*: -

An IV, februarie 14/27, p. 1-2; martie 3/16, p. 1-2; martie 4/17, p. 1-2 – Galeriu, G., *Un episod din viața politico-economică a d-lui D.A. Sturdza în chestiunea petrolului. VII. VIII. IX.*: -

An IV, martie 4/17, p. 1 – *Timpul ne dă dreptate*: Neregulile comise de Guvernul liberal în chestiunea comenzilor de arme.

An IV, martie 18/30, p. 1 – Altair, *Tariful vamal. IV. Balanța comercială. Împrumuturile tezaurului în străinătate*: -

An IV, aprilie 22/mai 5, p. 1 – *Chestiunea tunurilor la Senat*: Comanda de tunuri la uzina Krupp, deși calitatea armamentului (de la Krupp) e inferioară.

An IV, aprilie 28/mai 11, p. 1 – *Este sau nu nevoie urgentă de a se comanda tunuri?*: Comanda de tunuri de la uzinele Krupp, în interesul capitaliștilor străini.

An IV, aprilie 28/mai 11, p. 1 – *Răspunderea d-lui Sturdza*: Guvernul Sturdza servește interesele bancherilor de la Berlin în chestiunea comenzilor de armament.

An IV, mai 4/17, p. 1 – *Iarăși tunul. Condeie zilnice*: Înțelegerea lui D. Sturdza cu Krupp în chestiunea cumpărării de armament.

An IV, mai 16/29, p. 1 – *Filobudgetarii colectiviști*: Fraudele Guvernului. Afacerea Krupp.

An IV, iunie 1/14, p. 1 – *Concesiunea tramwayului*: -

An IV, iunie 10/23, p. 1 – *Funest accident de tramway*: Concesiunea tramvaielor.

An IV, iunie 15/28, p. 1 – *D. Sturdza și petrolul*: Chestiunea concesiunii terenurilor petrolifere.

An IV, iunie 19/iulie 2, p. 1 – *Samsarul necinstit*: Chestiunea concesiunii terenurilor petrolifere.

An IV, iunie 20/iulie 3, p. 1 – *Ură sau lingușire*: Atitudinea lui Dim. Sturdza în problema participării capitalului american la exploatarea petrolului.

- An IV, iunie 26/iulie 9, p. 1 – *Al 2-lea congres*: În comanda armamentului, Guvernul liberal a servit interesele Germaniei.
- An IV, iunie 27/iulie 10, p. 1 – *Efectuarea comandei de tunuri la Krupp*: Tunurile cumpărate de la Krupp sunt inferioare – afacerile liberalilor cu capitaliștii germani în această comandă.
- An IV, iulie 8/21, p. 1 – *Comanda tunurilor...*: Eșuarea încercării lui Sturdza de a comanda ilegal tunuri din Germania.
- An IV, iulie 10/23, p. 1 – *O întrebare*: Politica personală abuzivă a lui Dim. Sturdza în chestiunea petrolului și a importului de tunuri.
- An IV, iulie 11/24, p. 1 – *În jurul tratativelor*: În tratativele comerciale cu Germania, Guvernul liberal servește interesele acestora.
- An IV, iulie 18/31, p. 1 – *Ultima nădejde în M.S. Regele*: În comanda de tunuri, Guvernul servește interesele Casei Krupp, păgubind statul cu tunuri de proastă calitate.
- An IV, iulie 20/august 2, p. 1 – *Convenția cu Germania*: Guvernul liberal servește interesele Germaniei (în explorarea terenurilor petrolifere, comanda de tunuri, industriei).
- An IV, iulie 23/august 5, p. 1 – *Chestiunea tunurilor*: Dim. Sturdza sacrifică interesele țării “în fața intereselor uzinei Krupp”.
- An IV, iulie 25/august 7, p. 1 – *Comanda tunurilor*: Răspunderea liberalilor în privința pagubelor aduse statului prin importul tunurilor de calitate proastă.
- An IV, iulie 27/august 9, p. 1 – Bidu, C., *Industria noastră*: -
- An IV, august 15/28, p. 1 – Altair, *Oprirea exportului de porumb. III. Măsurile guvernului pentru săteni insuficiente și nepractice*: -
- An IV, august 17/30, p. 1 – Altair, *Oprirea exportului de porumb. IV. Shylock*: “Operațiunile Băncii Naționale cu sătenii sunt absolut neregulate.”
- An IV, august 18/31, p. 1 – Altair, *Oprirea exportului de porumb. V. Proprietarii și sătenii*: -
- An IV, august 19/septembrie 1, p. 1 – Altair, *Oprirea exportului de porumb. VI. Recolta din 1904. Reservele*: -
- An IV, octombrie 10/23, p. 1 – *Dezbaterile parlamentare*: Dezbaterile parlamentare nu se mai publică în “Monitorul Oficial”.

1905 (an V)

- An V, nr. 38, p. 1; nr. 39, p. 1 – Anonim, *Cartelul*: -
- An V, nr. 38, p. 1-2 – Haneș, Petru V., *Tinerețea lui Mihail Kogălniceanu*: -
- An V, nr. 40, p. 1-2 – Moteanu, C.S., *Obligațiunile Băncii Naționale*: -
- An V, nr. 41, p. 1-2; nr. 42, p. 1-2 – Moteanu, C.S., *Finanțele partidului liberal*: -
- An V, nr. 66, p. 1 – Anonim, *Hrana țăranului*: -
- An V, nr. 82, p. 1 – Crivetz, Teodor, *Conversiunea din 1881. D. P.P. Carp raportor*: -

- An V, nr. 85, p. 1; nr. 90, p. 1; nr. 91, p. 1; nr. 94, p. 1; nr. 97, p. 1 – Crivetz, Teodor, *Împrumuturile Statului. Procentul. 1866-1877*: -
- An V, nr. 88, p. 1 – Anonim, D. Costinescu și conversiunea: -
- An V, nr. 101, p. 1 – Crivetz, Teodor, *Datoria publică. Amortismentul*: -
- An V, nr. 109, p. 1 – Crivetz, Teodor, *Unificarea datoriei publice*: -
- An V, nr. 262, p. 1 – Anonim, *Colectiviștii și concesionarea terenurilor petrolifere*: -
- An V, ianuarie 26/februarie 8, p. 2 – *Mare întrunire conservatoare din Capitală. Resumat din discursul d-lui Mihail Antonescu: Chestiunea împroprietăririi țăranilor.*
- An V, martie 2/15, p. 1 – *Tot în chestia pădurilor: Pădurile statului în mâna exploatatorilor țăranimii.*
- An V, martie 8/21, p. 1 – *Din isprăvile "Bandeii negre" dela ministerul domeniilor în afacerea pădurilor Statului*: -
- An V, martie 8/21, p. 3 – *Informațiuni: Restrângerea dreptului de pășunare în pădurile statului.*
- An V, martie 13/26, p. 1 – *Impudența și imprudența: Chestiunea vânzării pădurilor statului.*
- An V, martie 24/aprilie 6, p. 1-2 – *Noul budget și veniturile Statului. Evaluările veniturilor Statului. Legea patentelor. Impozitul pe consumațiunea vinului. Replantarea viilor distruse. Imposibilitatea de a se echilibra budgetul prin economii:*
- An V, martie 29/aprilie 11, p. 1 – *Taxa pe vin*: -
- An V, martie 30/aprilie 12, p. 1 – *Creditul județean și comunal: Date statistice.*
- An V, martie 31/aprilie 13, p. 2 – *Budgetele: Proiectul de buget al Ministerului Domeniilor, Agriculturii, Industriei și Comerțului pe 1905-1906.*
- An V, aprilie 2/15, p. 1 – *Modificarea legii comunale: Expunerea de motive. Legea.*
- An V, aprilie 2/15, p. 1 – *Conversiunea: Condițiile încheierii conversiunii favorabile bugetului țării.*
- An V, aprilie 5/18, p. 1 – *Un eveniment financiar: Discuția proiectului de lege pentru conversiunea rentei convertibile de 5 la sută din 1881-1880, din 1892 și 1893, în rentă de 4 la sută.*
- An V, aprilie 14/27, p. 1 – *Procese de intențiuni: Chestiunea interesării capitalului străin în problema terenurilor petrolifere și cu prilejul conversiunii.*
- An V, aprilie 28/mai 11, p. 1 – *Campanii pătimașe: Guvernanții români servesc interesele capitaliștilor străini.*
- An V, aprilie 30/mai 13, p. 1 – *Iarăși chestia tunurilor: Chestiunea comenzilor de armament din Germania.*
- An V, mai 7/20, p. 1 – *[Concesionarea terenurilor petrolifere] (Editorial): D.A. Sturdza a încheiat cu "dr. Fialla, avocat nepetrolist din Viena, un contract relativ la concesiunea terenurilor petrolifere aparținând Statului român..."*.

- An V, mai 10/23, p. 3 – *Informațiuni*: Societatea petroliferă internațională română va înființa o sucursală la București.
- An V, mai 15/28, p. 1 – *Sunt inconștienți*: Concesionarea terenurilor petrolifere unor societăți străine.
- An V, mai 18/31, p. 1 – *Resboiu de exterminare*: Chestiunea concesionării terenurilor petrolifere.
- An V, mai 25/iunie 7, p. 3 – *[Contract cu Standard Oil] (Informațiuni)*: Contractele încheiate de P. Carp cu “Standard Oil” și “Disconto”.
- An V, mai 26/iunie 8, p. 1 – *Ședința de eri*: Problema concesiunii terenurilor petrolifere ale statului.
- An V, mai 26/iunie 8, p. 1-2 – *D.D.A. Sturdza și chestiunea petroleului*: Textul “Proiectului de contract al arendărei terenurilor petrolifere, parafat la 10 Septembrie 1904 de d-nii D.A. Sturdza și dr. N. Fialla [Societate austriacă]”.
- An V, iunie 9/22, p. 1 – *Procedeele d-lui Sturdza*: Partidul Liberal servește interesele capitaliștilor străini.
- An V, iunie 9/22, p. 1 – *Istorie junimistă*: Chestiunea concesionării terenurilor petrolifere.
- An V, iunie 12/25, p. 1 – *Indiferent...*: Chestiunea concesionării terenurilor petrolifere ale statului.
- An V, iunie 12/25, p. 1 – *La Toamnă*: Problema concesionării terenurilor petrolifere.
- An V, iunie 21/iulie 4, p. 1 – *O primejdie economică*: Lipsa de grijă a Guvernului în regimul pădurilor. Societățile străine care exploatează păduri în România “profită de ignoranța proprietarilor, mai ales a moșnenilor”.
- An V, august 31/septembrie 13, p. 1 – *Expozițiunea. III*: În lucrările pentru expoziție se angajează antreprenori străini.
- An V, septembrie 14/27, p. 1 – *Din faptele zilei. Vina guvernului*: Exploatarea petrolului la Buștenari se face numai de către străini.
- An V, septembrie 23/octombrie 6, p. 1 – *Expoziție națională*: Guvernul încearcă să justifice, în fața acuzațiilor aduse de opoziție, că fondurile enorme cheltuite pentru expoziție vor avea și o consecință bună: se va da posibilitate de lucru unui mare număr de șomeri, la construcțiile expoziției.
- An V, septembrie 24/octombrie 7, p. 1 – *Din faptele zilei. Expoziția Națională*: Risipa Guvernului: se cheltuiesc 4 milioane lei pentru expoziție. “Fabrici părăsite... din cauza crizei și-au reluat activitatea grație necesităților pe cari le-a creat expoziția...”
- An V, septembrie 25/octombrie 8, p. 1 – *Din faptele zilei. Expoziția Națională*: Se motivează depășirile de cheltuieli (de la 1.600.000 lei la 4.000.000 lei), pentru organizarea expoziției. Se recunoaște “sacrificiul” pe care-l face statul în acest scop.
- An V, septembrie 27/octombrie 10, p. 1 – *Expoziția Națională*: Opoziția acuză Guvernul de risipă în privința cheltuielilor de organizare a expoziției. Lucrările mari s-au dat întreprinderilor străine, nesocotindu-se ofertele românilor.

- An V, octombrie 6/19, p. 1 – *Concesiunea iluminatului. I-II*: Răspuns opoziției la critica adusă Guvernului în chestiunea concesionării iluminatului capitalei unor capitaliști străini.
- An V, octombrie 8/21, p. 1; octombrie 9/22, p. 1; octombrie 11/24, p. 1; octombrie 14/27, p. 1 – *Din foloasele noiei concesiuni a iluminatului. I-IV*: Se arată foloasele pentru Comuna București prin prelungirea concesiunii de iluminat cu compania străină.
- An V, octombrie 11/24, p. 1 – *Concesiile*: Articol extras din “Prezentul”, în legătură cu problema concesiunii iluminatului și a tramvaielor.
- An V, octombrie 12/25, p. 1 – *Limbuții au amuțit*: Chestiunea concesionării iluminatului capitalei, chestiunea capitalului străin în industriile românești.
- An V, octombrie 13/26, p. 1 – *Lumina cifrelor*: Chestiunea exploatării concesiunii de iluminat prin regie. Se arată foloasele acordării concesiunii Companiei de Gaz.
- An V, octombrie 16/29, p. 1 – *Concesionarea iluminatului*:
- An V, octombrie 18/31, p. 1; octombrie 19/noiembrie 1, p. 1; octombrie 20/noiembrie 2, p. 1 – *Probitate Ocultistă. I-II*: Discuții în legătură cu prelungirea concesiunii iluminatului unei companii străine.
- An V, octombrie 18/31, p. 1; octombrie 19/noiembrie 1, p. 1 – *Edilitatea Capitalei. I-II*: Utilizarea unor ingineri străini în lucrările de alimentare a orașelor cu apă.
- An V, octombrie 20/noiembrie 2, p. 1 – *Din faptele zilei. Chestia iluminatului*: Opoziția critică concesiunea iluminatului votată de Consiliul Comunal.
- An V, octombrie 20/noiembrie 2, p. 2 – *Presa și concesia iluminatului*: Articole favorabile concesiei, externe, din ziarele “Adevărul”, “Prezentul” și “La Roumanie”.
- An V, octombrie 23/noiembrie 5, p. 1; octombrie 28/noiembrie 10, p. 1; octombrie 29/noiembrie 11, p. 1; octombrie 30/noiembrie 12, p. 1; noiembrie 2/15, p. 1 – *Oferta Elias & Company*: Se arată că de pe urma ofertei Societății “Elias & Comp.” (cu capital românesc), comuna păgubește. Se subliniază avantajele convenției cu Compania de Gaz.
- An V, noiembrie 4/17, p. 1 – *Concesia iluminatului – interview cu d. M. Cantacuzino, primarul Capitalei. Istoricul și avantajele concesiei. Oferta românească. Partea politică*: -
- An V, noiembrie 27/decembrie 10, p. 3; noiembrie 29/decembrie 12, p. 1 – *Proiect de lege pentru darea în concesiune a terenurilor petrolifere ale Statului*: Proiect depus la Senat: Guvernul concesionează pe termen de maximum 50 de ani loturi de maxim 100 ha terenuri petrolifere cunoscute și 1.000 ha terenuri necunoscute.
- An V, decembrie 1/14, p. 1 – *Colectiviștii și Concesiunea terenurilor petrolifere*: Opoziția acuză Guvernul că prin Legea pentru concesionarea terenurilor petrolifere au fost favorizate capitalurile străine.
- An V, decembrie 1/14, p. 2 – Lahovari, I.N., *Ministrul agriculturii, industriei, comerțului și domeniilor. Concesionarea terenurilor petrolifere. Expunerea de motive a proiectului de lege*: -

Constituționalul, București

(Constitutionalul, Bucuresci)

(22 iulie 1876 - ianuarie 1877 și iunie - 7 august 1877)

- Bisăptămânal -

(Dela 10 Dec. 1876 – 7 Aug. 1877 nu a apărut ziarul. La 7 Aug. 1877: o foaie are titlul român și alta titlu francez: "*Le Constitutionnel*", cu aceeași materie. 1 pe săpt.)

1876 (an I, 25 iulie – an I, 10 decembrie)

(Colaborator: Cornelia Daminescu, Radu Stroe)

- An I, nr. 2, iulie 25, p. 1-2 – Costache, Manolache, *Adevăratul act de acusațiune. Raportul comisiunei, citit în ședința de la 9 dec. 1869, relativ la actele și reaua administrare financiară sub guvernul Rosetti-Brătianu, 1867-1868 (Comisiunea de anchetă parlamentară)*: Raportul analizează situația financiară a țării în perioada anilor 1867-1868, scoțând la iveală o serie de nereguli legate de nerespectarea legilor statului și cheltuirea nejudicioasă a fondurilor.
- An I, nr. 2, iulie 25, p. 2 – [*Deficite bugetare*]: Din compararea bugetelor anilor 1867 și 1868, rezultă că volumul creditelor și al datoriilor tinde să scadă. Dacă la începutul anului 1866 datoria publică a fost de 96.982.837 lei vechi, pentru anul 1868 ea a fost de 15.797.262 lei.
- An I, nr. 4, august 1, p. 2-3 – *Dare de seamă adresată d-lui Ministru al Financelor asupra arendării moșiilor Statului pe perioada 1876-1886 (Administrațiunea generală a domeniilor și pădurilor statului)*: Darea de seamă analizează greutatea întâmpinate în arendarea moșiilor în perioada 1876-1886, numărul de moșii arendate, veniturile obținute din arendare și respectarea legilor statului cu privire la arendare. Se alătură un tabel al moșiilor puse la licitație în perioada 1876-1886.
- An I, nr. 6, august 8, p. 3 – *D. Dimitrie Sturdza, ministrul lucrărilor publice din 1866 și d. Dimitrie Sturdza, ministrul lucrărilor publice din 1876*: Autorul analizează activitatea lui D. Sturdza în funcția sa de ministru al Lucrărilor Publice în 1866 și consideră că D. Sturdza nu merita să ocupe aceeași funcție în 1876. Comentariu pe marginea broșurii lui D. Sturdza, intitulată *Finanțele României*. Articolul se referă la “politica” lui Sturdza față de concesiunea Barkley pentru linia București-Giurgiu și arată pagubele aduse țării prin Convenția Sturdza. Acesta e omul cel chemat azi – spune autorul – să rezolve complicațiile între stat și Compania Crawley, să dea impuls comerțului și industriei... Această “achiziție” este una din cele mai nenorocite, căci Sturdza este tot acela din 1966.
- An I, nr. 7, august 12, p. 1 – [*Neajunsuri în administrația Rosetti și Brătianu*]: Analiza deficiențelor semnalate în administrația Rosetti-Brătianu: micșorarea Tezaurului, compromiterea împrumuturilor, stagnarea tranzacțiilor comerciale, mizeria poporului.
- An I, nr. 7, august 12, p. 3; nr. 10, august 22, p. 1 – *Cestiunea Crawley*: Din lipsă de bani, statul român a hotărât interzicerea de a se încasa, la 1.VII.1867, valorile certificatelor ce s-au eliberat concesionarilor pentru lucrările și aprovizionările făcute până la această dată, dacă valoarea acelor certificate nu se ridică la 10.608.000 franci. Cestiunea Crawley fiind supusă Camerei printr-o “Convențiune Adițională” încheiată între ministrul de Finanțe, de Lucrări Publice și Compania Crawley, și aceasta nemărginindu-se numai la a o respinge, după cum a făcut, ci arogându-și și dreptul de a judeca lucrul, adică a se constitui în tribunal arbitral și a se pronunța și asupra lucrărilor executate de companie și asupra dreptului ce ar avea de a fi plătită până la 1 iulie 1876, Guvernul a trebuit să renunțe forțat la încheierea unei noi învoieli, iar plata bonurilor în circulație eliberate concesionarilor pentru lucrări și materiale

executate și aprovizionate până la epoca mai sus indicată să o lase în judecata celui în drept.

An I, nr. 9, august 22, p. 1 – [*Măsuri care dezorganizează și distrug sistemul nostru de căi de comunicații*]: Comentatorul ziarului se declară împotriva măsurii privind suspendarea lucrărilor pe traseele șoselelor începute a fi construite în țară. El arată că intemperiiile vor cauza multe prejudicii acestor drumuri și, totodată, finanțelor noastre, lucrările neterminate trebuind să fie refăcute atunci când se vor relua.

An I, nr. 10, august 22, p. 1 – [*Măsuri de stat pentru sprijinirea agriculturii*]: De pe urma slabei recolte au de suferit nu numai arendașii statului, ci întreaga masă de agricultori, “căci ruina lor este ruina clasei celei mai întinse, mai avute și mai muncitoare și prin urmare ruina chiar a averii statului”. “Pentru proprietari aceasta este o suferință temporară, pentru arendașii Statului însă, o ruină, o miserie completă, decă Statul nu se va îngriji de soarta lor și nu se va opri de a lua acele măsuri de vinderea garanției.”

An I, nr. 10, august 22, p. 1; nr. 11, august 26, p. 1 – [*Adevărata cauză a “discreditului” statului român*]: Comentatorul ziarului combate ideea potrivit căreia lipsa de bani pe piața noastră internă, ca și lipsa de credit pe piața europeană ar fi cauzate de faptul că nu există în general bani. El consideră că adevărata cauză este politica financiară necorespunzătoare a Guvernului și, în mod deosebit, a lui C.A. Rosetti – ministrul de Finanțe. Autorul se declară împotriva emiterii de hârtie-monedă. Autorul este împotriva înfățișării stării reale a finanțelor țării, deoarece aceasta duce la discreditarea statului. De aceea se ridică împotriva lucrării lui Sturdza, intitulată *Finanțele României*.

An I, nr. 10, august 22, p. 1-2 – *România și chestiunea orientului*: Pornind de la frământările interne ale Guvernului și Imperiului Otoman și, în primul rând, de la înlocuirea sultanului Murad al V-lea, autorul arată că România nu trebuie să participe la frământările politice și economice ale Europei, că nu trebuie să adere la pacte și coaliții care divizează Europa. El cere o “politică națională” și “încredere în sprijinul binevoitor al cabinetelor europene”.

An I, nr. 10, august 22, p. 3 – *Vamele țării în mâinile radicalilor*: Autorul avertizează, folosind cazuri concrete, asupra greșelilor și abuzurilor petrecute în finanțele statului în domeniul vămilor. El atrage atenția că aceste greșeli pot avea grave urmări asupra bunului mers al comerțului exterior al țării, din care ar avea de pierdut atât particularii, cât și statul.

An I, nr. 11, august 26, p. 1 – [*Măsuri anticomerciale*]: Critică poziția cu totul neclară a Ministerului Lucrărilor Publice și Comerțului în legătură cu admiterea și recunoașterea legalității ocupației de “mijlocitor de schimb și samsar”. El arată că aceasta aduce grave prejudicii dezvoltării comerțului român, permițând străinilor să concentreze în mâinile lor mari părți din acesta.

An I, nr. 11, august 26, p. 2; nr. 13, septembrie 2, p. 1-2 – *Excursiunea Ploiești-Predeal*: Pentru a reda și alte aspecte în “Chestiunea Crawley” se publică un reportaj realizat cu ocazia unei excursii pe ruta Ploiești-Predeal. Se face o prezentare tehnico-economică a drumului de fier Ploiești-Predeal, înfățișându-se aspecte de ordin financiar, economico-industrial și tehnic.

- An I, nr. 11, august 26, p. 3 – *Înființarea fabricilor de hârtie în România*: Lipsa fabricilor de hârtie se datorește condițiilor impuse de Guvern la înființarea unei astfel de fabrici: o producție zilnică de 4.000 kg sau 1.460.000 kg pe an, în calități anterior stabilite. Chiar dacă s-ar realiza această producție, ea nu are asigurată desfacerea, consumul intern fiind prea mic.
- An I, nr. 15, septembrie 10, p. 1 – [*Împrumut de 42 milioane lei*]: Împrumutul necesar statului (42 milioane lei) se va contracta cu o casă de bancă de la Paris, cu o dobândă de 15%. Creditul se garantează cu ipotecarea bunurilor statului.
- An I, nr. 20, septembrie 26, p. 3; nr. 21, septembrie 30, p. 3 – Pencovici, Alexandru, *Raport despre congresul internațional de statistică în a noua sa sesiune din Buda-Pesta*: Raportul cuprinde lucrările statistice din România de la înființarea Serviciului General de Statistică și greutățile întâmpinate pe parcurs. Este, de asemenea, menționat volumul cheltuielilor ocazionate de întreținerea și funcționarea acestui serviciu.
- An I, nr. 22, octombrie 5, p. 2-3 – Alecsandri, V., *Costache Negri*: La moartea lui Costache Negri, autorul îi prezintă viața și activitatea.
- An I, nr. 23, octombrie 10, p. 1 – [*Cauza unor calamități în agricultură*]: Comentatorul ziarului arată că în popor domnește o stare de spirit cu totul agresivă și antiguvernamentală, ca urmare a neîndeplinirii niciunei măsuri de îmbunătățire a sorții țaranului din multele anunțate înainte de alegeri și, în primul rând, a măsurii conform căreia se desființau contribuțiile și plățile pentru despăgubirea pământurilor împărțite cu ocazia reformei agrare.
- An I, nr. 25, octombrie 21, p. 2 – Minos, *Armata română sub D. general Florescu*: Autorul face o amplă prezentare a situației materiale și financiare a armatei române, dând detalii asupra înzestrării și echipării ei.
- An I, nr. 25, octombrie 21, p. 3 – *Oblăduirea domnilor celor mai vechi (Din cronica stolnicului Cantacuzino)*: Se citează din *Cronica stolnicului Cantacuzino* pasaje referitoare la organizarea internă a țării, la volumul tributului către Înalta Poartă, la veniturile cămării și ale domniei.
- An I, nr. 26, octombrie 28, p. 1-2; nr. 28, noiembrie 7, p. 2 – *Din actele ministerului de răzbel*: Comentatorul ziarului înfățișează aspecte ale utilizării creditelor deschise Ministerului de Război, arătând ineficiența cheltuirii lor, precum și abuzurile ce au apărut în legătură cu aprovizionarea armatei.
- An I, nr. 27, octombrie 31, p. 3 – Bălăceanu, I.; Zinoview, I., *Convențiune de comerț și de navigațiune încheiată între România și Rusia*: Se dă publicității Convenția comercială și de navigație dintre România și Rusia, încheiată la 15/27 martie 1876.
- An I, nr. 29, noiembrie 14, p. 2 – *Cestiunea Crawley*: Autorul consideră ca nelegal refuzul statului de a elibera concesiunilor certificate pentru lucrările efectuate și materialele aduse pe traseul viitoarelor lucrări. De asemenea, el consideră că acest refuz va discredita și mai mult statul român și va avea grave urmări economice, știut fiind faptul că "asemenea lucrări cer capitaluri mari și nu se pot efectua decât numai cu ajutorul capitaliștilor și al piețelor străine".

- An I, nr. 29, noiembrie 14, p. 2 – *Manoperile radicalilor în alegeri și Regia monopolurilor tutunurilor*: Se citează din Raportul Direcției Generale către Consiliul Regiei Tutunului pasaje referitoare la prejudiciile aduse statului prin politica radicalilor. Astfel, se subliniază faptul că răspândirea știrii potrivit căreia Regia se va desființa a determinat o largă cultură ilicită a tutunului, astfel că consumația controlată a scăzut mult în favoarea consumului de tutun cultivat ilicit, consum care ocolește verigile statului. Tot în raport se arată că acționarii Regiei au subscris un capital de 12.000.000 lei, care aduce Tezaurului român un venit anual de 8.010.000 lei.
- An I, nr. 30, noiembrie 18, p. 3 – *Impozitul mobilier și legea pentru sporirea patentelor*: Se reproduce din “Curierul financiar” un articol în care autorul se declară împotriva impozitului mobilier – care aduce “mari perturbări în finanțele țării..., sărăcia și disperarea în căminul fiecărui contribuabil” – și a patentelor. El arată că menținerea și sporirea patentelor afectează puternic forța financiară și concurențială a negustorilor și industriașilor și-i tentează să scape de greutatea lor prin includerea în costurile de desfacere și producție și, deci, transmiterea lor asupra consumatorilor. În locul acestor două impozite, autorul propune un impozit pe venit după modelul englez sau american.
- An I, nr. 30, noiembrie 18, p. 4 – [*Limitarea culturii de tutun din sămânță românească și turcească*]: Consiliul Administrativ al Regiei Monopolului Tutunurilor anunță limitarea culturii de tutun din sămânță românească și turcească pentru anul 1877 la 3.000 pogoane (se dă și repartitia pe județe), ca urmare a stocurilor mari existente din producția anilor 1875-1876 și a consumului intern scăzut.
- An I, nr. 32, noiembrie 28, p. 1 – *Moratoriul*: Comentează știrea după care un grup de delegați propun Guvernului “să decreteze moratoriul... ca să vie în ajutorul comerțului”. Autorul se declară împotriva acestei politici care, zice el, “va da ultima lovitură creditului nostru” și îi va face mai susceptibili pe posesorii externi de bani la cererile de creditare ale statului român. El consideră că, prin moratoriu, comerțul nostru nu numai că nu va câștiga, dar va avea enorm de pierdut.
- An I, nr. 32, noiembrie 28, p. 2 – *Criza financiară – Împrumutul forțat*: Comentând incapacitatea Guvernului de a rezolva problemele financiare ale țării, autorul arată că, în fața refuzului creditorilor străini de a acorda împrumuturi statului român, Guvernul a recurs la o măsură extremă, împotriva căruia el se declară fără nicio rezervă, și anume: “Un împrumut forțat de o sută de milioane!... prin care... fiecare cetățean ce are o avere oarecare, un bun al său, o proprietate a sa, va fi obligat să dea guvernului actual, și obligat în numele unei legi, și executat întocmai ca acela împotriva căruia Statul ar avea o hotărîre definitivă pentru o datorie oarecare de bani...”.
- An I, nr. 32, noiembrie 28, p. 2 – [*Asupra situației financiare*]: Se arată că, drept urmare a proastei administrări a finanțelor statului de către Guvern, statul român este silit să accepte cele mai oneroase condiții pentru a contracta un credit extern sau să apeleze la măsuri extreme de genul împrumutului forțat. El arată că, la 1 martie 1876, în Tezaurul țării exista un gol de 16.000.000 lei, provenit din rămășițe de venituri neîncasate sau devenite neîncasabile. El arată că administrarea finanțelor este cu atât mai ineficientă, cu cât lipsa de bani se simte în condițiile în care nu s-au contractat noi lucrări publice de mare amploare, nu s-au plătit creanțele unor vechi

creditori, lefurile funcționarilor publici și pensiile nu se plătesc cu lunile etc. În legătură cu lefurile funcționarilor publici, el arată că sunt în permanență efectele de reduceri între 15 și 25% practicate de stat și de dobânzi de 40% datorate de funcționari cămătarilor de la care s-au împrumutat pe perioadele în care nu li s-au plătit lefurile.

An I, nr. 33, decembrie 2, p. 1-2; nr. 34, decembrie 10, p. 2 – *George Costa-Foru [necrolog]*: Necrologul juriconsultului și omului politic George Costa-Foru. Cuvântările rostite cu acest prilej fac bilanțul activității sale.

An I, nr. 33, decembrie 2, p. 2-3; nr. 34, decembrie 10, p. 2-3 – Boerescu, B., *Cuvânt funebru la înmormântarea lui G. Costaforu în ziua de 30 noiembrie 1876*: Evocă viața, activitatea și personalitatea decedatului.

An I, nr. 34, decembrie 10, p. 2 – *Miseria țăranului sub guvernul actual*: Consideră că nu din cauzele mizeriei țăranului, cu largi și nefaste implicații în producția agricolă a țării, se constituie măsura ministrului de Război de a ordona în plină campanie de vară chemări sub arme atât dintre recruți, cât și dintre rezerviști.

1877 (an II, 7 august)

(Colaborator: *Cornelia Daminescu*)

An I, nr. 49, august 7, p. 2 – *România agricolă*: Extras din ziarul "La Finance" din Bruxelles, cu privire la agricultura României. Articolul susține necesitatea introducerii în agricultura României a mașinilor agricole ca factor oponent al concurenței agriculturii americane. De asemenea, în articol se susține ideea imensei însemnătăți a unei Societăți Agricole și se punctează principalele ei sarcini: 1. fondarea unei Academii Agricole Române; 2. introducerea învățământului agricol în școlile primare; 3. crearea unei Bănci Agricole.

Constituționalul, București
(Constituționalul, București)
(15 iunie 1889 – 14 decembrie 1900)
- Zilnic -

“Constituționalul” apare în locul ziarelor “*Romania liberă*”, București, 15 Mai 1877 – 14 Iun. 1889 și “*Epoca*”, București, 16 Noembrie 1885 – 14 Iun. 1889, cari fuzionează; iar la 14 Dec. 1900 fuzionează și el cu “*Timpul*”, București, 15 Martie 1876 – 17 Martie 1884 și 13 Noembrie 1889 – 14 Dec. 1900 și apare în locul lor: “*Conservatorul, ziar cotidian*”, București, 15 Dec. 1900 – continuă. “Constituționalul” a fost oprit de a intra în Ungaria, în 1891. Căutând să pătrundă sub titlul “*Gazeta Nouă*” a fost din nou oprit.)

1889 (an I, 15/27 iunie – an I, 30 decembrie)

(Colaborator: Radu Stroe)

- An I, nr. 1, iunie 15/27, p. 1, col. 5; p. 2, col. 1 – Dobrescu, D., *Împroprietărirea însurățeilor*: Se reproduce textul unei circulare a ministrului Domeniilor prin care se anunță trecerea în proprietatea statului a pământurilor abandonate de însurățeii împroprietăriți, precum și a arendării de către comune a acelor terenuri pentru care nu sunt plătite drepturile statului.
- An I, nr. 1, iunie 15/27, p. 3, col. 3 – *Bugetele în bloc (Ziarele de azi) [din "Națiunea"]*: Se condamnă procedura Parlamentului de a vota în bloc bugetele a șase ministere, considerându-se că resursele statului ar fi trebuit să fie supuse unei ample discuții.
- An I, nr. 1, iunie 15/27, p. 3, col. 4 – *Krahul creditului urban din Iași (Ultime informațiuni)*: Ca urmare a epuizării resurselor proprii și împrumutate, Creditul Urban din Iași a suspendat plățile și a făcut cerere pentru a fi creditat cu 200.000 lei de către stat.
- An I, nr. 1, iunie 15/27, p. 4 – *[Societate de asigurare]*: Societatea de asigurare "Națională", constituită pe acțiuni, are un capital de trei milioane lei aur.
- An I, nr. 1, iunie 15/27, p. 4; nr. 5, iunie 20/iulie 2, p. 3-4 – *[Finanțe-bursă]*: Date asupra operațiunilor de bursă (marfare și valutare) la Bursa din București și la câteva case particulare. [Această rubrică apare permanent.]
- An I, nr. 2, iunie 16/28, p. 3, col. 4; nr. 3, iunie 17/29, p. 2, col. 4 – *[Plata salariilor] (Ultime informațiuni)*: Toți funcționarii statului protestează contra măsurii luate de conducerea Ministerului de Finanțe de a nu plăti timp de 1½ luni salariile tuturor funcționarilor publici. Aceasta ca o consecință a dispoziției de a se achita mandatele de salarii numai după data de 20 ale lunii.
- An I, nr. 2, iunie 16/28, p. 4 – *Banca Națională a României*: Dinamica operațiunilor și fondurilor Băncii Naționale a României în 1889 comparativ cu 1888. [Această rubrică apare permanent.]
- An I, nr. 4, iunie 18/30, p. 1, col. 5 – P., *Aplicarea legii vânzării moșiilor statului, în loturi*: Se critică faptul că nu a fost întocmit un regulament de aplicare al legii și se publică extrase din instrucțiunile Ministerului Domeniilor în legătură cu aplicarea acestei legi.
- An I, nr. 6, iunie 21/iulie 3, p. 1, col. 5 – *Pregătiri de luptă ale opoziției*: Succintă caracterizare a principalelor grupări politice (conservatorii și liberalii disidenți).
- An I, nr. 6, iunie 21/iulie 3, p. 2, col. 3-4 – *[Creditul urban Iași] (Informațiuni)*: Se dezminț zvonurile după care Creditul Urban din București ar susține o campanie de defăimare a Creditului Urban din Iași, desemnând un avocat care să sfătuiască pe deținătorii scrisurilor funciare să se debaraseze de ele.
- An I, nr. 6, iunie 21/iulie 3, p. 3, col. 3 – *[Contra modificării sistemului monetar] (Ultime informațiuni)*: Se arată că, printr-un memoriu ce-l va înainta Ministerului de Finanțe, Banca Națională va protesta numai contra schimbării sistemului monetar, nu și contra principiului menținerii etalonului-aur.

- An I, nr. 6, iunie 21/iulie 3, p. 3, col. 4 – [*Necrolog*] *Constantin N. Brăiloiu*: Se anunță încetarea din viață a lui C.N. Brăiloiu.
- An I, nr. 7, iunie 22/iulie 4, p. 1-2 – E., *Creditul urban din Iași*: Se arată condițiile și neregulile ce au determinat situația grea a Creditului Urban Iași.
- An I, nr. 7, iunie 22/iulie 4, p. 2, col. 3 – [*Bibliografie*] (*Informațiuni*): Se anunță apariția broșurii *Banca Națională și valuta noastră*, de Andrei A. Popovici.
- An I, nr. 7, iunie 22/iulie 4, p. 2, col. 4 – [*Mină de cărbuni*] (*Informațiuni*): La Schela (jud. Gorj) a fost descoperită o mină de antracit. Costul cărbunilor este inferior celor importați.
- An I, nr. 8, iunie 23/iulie 5, p. 1, col. 5, p. 2, col. 1 – *Îmbunătățirile introduse de D. Duca la Căile Ferate Române*: Se publică în rezumat o serie de circulare ale directorului general al CFR, privind îmbunătățirea transportului și asistenței sociale.
- An I, nr. 8, iunie 23/iulie 5, p. 3 – [*Dezordinea financiară*] (*Ultime informațiuni*): Se arată că prevederile financiare ale lui G. Vernescu nu s-au realizat, veniturile statului fiind în scădere, iar vânzarea bunurilor statului din Dobrogea a produs numai 1/10 din prevederi.
- An I, nr. 9, iunie 24/iulie 6, p. 1, col. 2-3; nr. 10, iunie 26/iulie 8, p. 1, col. 3-4 – Volenti, N., *Pentru ce constituționalii?*: Caracterizează unele grupări politice și, în primul rând, pe “constituționali”, cu P.P. Carp în frunte, arătându-se că aceștia sunt singurii care consideră că actuala lege fundamentală a țării este în măsură să asigure prosperitatea României.
- An I, nr. 9, iunie 24/iulie 6, p. 1, col. 5; p. 2, col. 1 – *Aplicarea legii bunurilor statului*: Se apreciază că aplicarea legii cu privire la “îndestularea cu pământ a țăranilor” este mult îngreunată din cauza formalității excesive și greoaie. Se propune simplificarea acesteia pentru accelerarea ritmului împrumutării.
- An I, nr. 9, iunie 24/iulie 6, p. 2 – [*Plata salariilor profesorilor*] (*Informațiuni*): Se arată că dispoziția ministrului de Finanțe G. Vernescu, ca plata salariilor profesorilor pe timpul vacanței să se facă la 15 iulie și 15 august, în loc de 1 iulie, a produs o mare nemulțumire în rândurile acestora.
- An I, nr. 9, iunie 24/iulie 6, p. 2 – *Situația financiară* (*Informațiuni*): Se cere ministrului de Finanțe să ia măsuri de publicare a situației Tezaurului Public. De asemenea, se cere publicarea raportului în baza căruia a fost destituit Bejan, comisarul Guvernului pe lângă Creditul Funciar Urban din Iași.
- An I, nr. 9, iunie 24/iulie 6, p. 2 – [*Plata datoriei publice*] (*Informațiuni*): Se cere ministrului de Finanțe să dea explicații privind neplata la 1 iunie a cupanelor rentei de stat.
- An I, nr. 9, iunie 24/iulie 6, p. 3 – *Un fapt grav (Ziarele de azi)* [*din “Națiunea”*]: Se arată că întârzierea promulgării Legii bugetare se datorește condițiilor neregulate urmate cu ocazia votării bugetelor, dându-se raportorul și ministrului de Finanțe mandatul “să combine ulterior” suma globală a bugetului.
- An I, nr. 10, iunie 26/iulie 8, p. 3, col. 1-4 – Maior, George, *Falșificarea semințelor*: Prezentând o serie de date asupra bazei furajere din România și asupra costului furajării pe moșii a vitelor țăranilor, autorul face o serie de propuneri pentru extinderea culturilor furajere și stimularea pe această cale a creșterii vitelor.

- An I, nr. 11, iunie 27/iulie 9, p. 1 – *Relatări grave*: Se condamnă condițiile neregulate în care au fost votate bugetele, arătându-se că unele amendamente votate de Adunare au fost suprimate ulterior, dându-se mandat raportorului general și ministrului de Finanțe să încheie ulterior balanța veniturilor și a cheltuielilor statului.
- An I, nr. 11, iunie 27/iulie 9, p. 1 – P., [*Încasarea restanțelor de impozite*] (*un fapt grav*): Se critică dispoziția dată de ministrul de Finanțe de a se urmări încasarea impozitelor restante din perioada 1866-1889, care va crea o nemulțumire generală a contribuabililor.
- An I, nr. 11, iunie 27/iulie 9, p. 3 – *Politica economică a partidului liberal (Ziarele de azi)* [*“Voința națională”*]: Se arată că politica economică a Partidului Liberal este caracterizată prin tendința de a înlocui regimul vamal convențional printr-un tarif autonom și proclamarea unei politici protecționiste. Se arată, de asemenea, că succesele sale din politica economică se datoresc în mare parte încrederii pe care Partidul Liberal o inspiră străinilor, precum și “eminentei” conduceri a finanțelor țării.
- An I, nr. 14, iulie 1/13, p. 3, col. 2-3; nr. 15, iulie 2/14, p. 3, col. 2 – *Podul peste Dunăre (Ziarele de azi)* [*din “Națiunea”*]: Se arată că eficiența economică a construirii unui pod peste Dunăre, pentru a lega pe calea ferată Constanța cu restul țării. Se insistă asupra importanței construirii acestui pod, atât pentru comerțul interior al țării, cât și pentru dezvoltarea legăturilor comerciale între Occident și Orient, cu tranzit prin România.
- An I, nr. 16, iulie 4/16, p. 2, col. 2-4; nr. 17, iulie 5/17, p. 2, col. 5, p. 3, col. 2; nr. 18, iulie 6/18, p. 2, col. 2-4 – *Înstreținerea bunurilor statului*: Se publică textul Regulamentului de aplicare a Legii privind înstrăinarea bunurilor statului: beneficiari legii, modalitatea de aplicare a ei, condițiile de vânzare a loturilor etc.
- An I, nr. 16, iulie 4/16, p. 3 – *Înstreținerea bunurilor statului (Ziarele de azi)* [*din “Românul”*]: Se arată că rezultatele pe care le va da Legea de înstrăinare a bunurilor statului depind în mare măsură de modul cum va fi aplicată legea. Cu această ocazie se arată neregularitățile întâmplate cu ocazia aplicării Legii rurale din 1866.
- An I, nr. 17, iulie 5/17, p. 1 – [*Reforme economice sociale*] (*Pierde-vară*): Se critică activitatea Guvernului care, în loc să studieze și să pregătească reformele necesare pentru consolidarea economică a țării, pentru ridicarea stării plugarilor și meseriașilor, pierde vremea în “mărunțișuri d’ale zilei”.
- An I, nr. 18, iulie 6/18, p. 1-2 – *Școala de arte și meserii*: Se face un istoric al școlii, arătându-se nevoia reorganizării ei. Se analizează un proiect de organizare care prevede înființarea unei secții pentru simpli lucrători și a unei secții pentru maiștri. Se arată, de asemenea, necesitatea ca școala să fie dotată cu utilajele necesare pentru instrucția elevilor.
- An I, nr. 19, iulie 7/19, p. 3 – *Socialismul la noi (Ziarele de azi)* [*din “Lupta”*]: Se critică activitatea grupului de sub conducerea lui I. Nădejde, care nu face decât să exploateze starea mizeră a populației rurale. Se arată că, dacă ar fi adevărați socialiști, ei ar trebui să susțină proprietatea colectivă.
- An I, nr. 20, iulie 8/20, p. 1, col. 3-4; nr. 21, iulie 9/21, p. 1, col. 3-4; nr. 22, iulie 11/23, p. 1, col. 3-4; nr. 24, iulie 13/25, p. 1, col. 3-4; nr. 25, iulie 14/26, p. 1, col. 2-3 – M., *Reflecțiuni*

asupra vieții noastre politice: Deosebiriile dintre partidele și grupările politice se datoresc promovării pe primul plan al programelor lor, a intereselor de grup. Acest lucru e dovedit de aceea că, atât timp cât a durat consolidarea, ca stat independent a României, și când erau, deci, amenințate prin interesele sociale și cele de grup, lupta politică dintre partide nu a îmbrăcat forme esențiale și interesele economice particulare au fost subordonate celor generale. Efectul primordialității intereselor de grup se concretizează în faptul că programele politice și problemele social-economice de mare importanță pe care le ridică acestea sunt utilizate în scopuri pur propagandistice și progresul social al țării stagnează. Se apreciază că singura grupare politică ce promovează pe primul plan interesele generale sunt “constituționaliștii”.

An I, nr. 20, iulie 8/20, p. 2, col. 1-4 – Maior, George, *O invențiune românească*: Utilizarea mașinilor și instrumentelor agricole la noi în țară trebuie să țină seama de forța motrice de care dispune țăranul. Se recomandă tehnica de lucru cu greutate redusă, după modelul transilvănean. Se dau date asupra înzestrării tehnice a agriculturii noastre.

An I, nr. 20, iulie 8/20, p. 3 – *Creditul urban din Iași (Ziarele de azi)*: Se arată că principala cauză care a provocat căderea Creditului Urban din Iași este amestecul politicii de partid în instituțiile financiare ale țării. Se consideră că Guvernul este dator să intervină, pentru ca această instituție să poată trece prin criza actuală.

An I, nr. 23, iulie 12/24, p. 1, col. 5; p. 2, col. 1 – Aurelianu, P.S., *Expoziție de produse agricole și industriale a țărilor balcanice la București [din “Economia națională”]*: Pornindu-se de la comunitatea de interese a țărilor balcanice privind dezvoltarea economică, autorul propune inițierea unei expoziții periodice de produse agricole și industriale a tuturor acestor țări. Se arată că, în acest fel, se vor putea dezvolta între ele legături reciproce cu efecte favorabile asupra întregului comerț exterior, asupra ansamblului dezvoltării lor.

An I, nr. 24, iulie 13/25, p. 1, col. 2-3 – *Budgetul*: Se apreciază nefavorabil bugetul pe exercițiul financiar în curs, specificându-se că el subminează stabilitatea financiară, atât prin excesul în utilizarea creditelor extraordinare, cât și prin modul defectuos de echilibru.

An I, nr. 24, iulie 13/25, p. 1 – *Îndoitul etalon în Statele-Unite ale Americii*: Se arată consecințele defavorabile ale introducerii sistemului bimetalist în Statele Unite în anul 1878 și se consideră că România a scăpat de această “calamitate financiară” grație Guvernului junimist ce a susținut și introdus monometalismul.

An I, nr. 28, iulie 18, p. 1 – *Împrumutul Vernescu*: -

An I, nr. 31, iulie 22, p. 1 – *Bilanțul băncii*: -

An I, nr. 31, iulie 22, p. 1 – *Un răzeș dela Scurta, Industria față cu sătenii*: -

An I, nr. 40, august 3, p. 1 – P., *Guvernul și reforma tocmelilor agricole*: -

An I, nr. 43, august 6, p. 1 – *Un răzeș dela Scurta, Industria și proprietatea cea mare*: -

An I, nr. 47, august 11, p. 1 – *Mașinele și muncitorii*: -

- An I, nr. 48, august 12, p. 1; nr. 66, septembrie 5, p. 1; nr. 72, septembrie 13, p. 2; nr. 86, septembrie 30, p. 2 – Crupenski, C.Em., *Statistica*: -
- An I, nr. 50, august 15, p. 1 – *Noul împrumut*: -
- An I, nr. 53, august 19, p. 1 – *Situația Băncii Naționale*: -
- An I, nr. 55, august 22, p. 2 – G., *Instalațiunile forestiere de pe domeniul coroanei Mălini*: -
- An I, nr. 57, august 24, p. 1 – Un răzeș dela Scurta, *Definițiunea producțiunii*: -
- An I, nr. 59, august 26, p. 1 – *Ciocoii*: -
- An I, nr. 65, septembrie 3, p. 1 – P., *Împrumutul de 50 milioane*: -
- An I, nr. 66, septembrie 5, p. 1; nr. 67, septembrie 6, p. 1; nr. 68, septembrie 7, p. 1 – Un răzeș dela Scurta, *Fazele prin care trec popoarele ce pier*: -
- An I, nr. 72, septembrie 13, p. 1 – *Industria artificială în România*: -
- An I, nr. 97, octombrie 13, p. 1 – *Convenția Austro-Română*: -
- An I, nr. 107, octombrie 26, p. 1 – Djuvara, T.G., *Comerțul României cu Bulgaria*: -
- An I, nr. 113, noiembrie 3, p. 2 – Un răzeș dela Scurta, *Cum s-ar putea crea un curent politico-economic*: -
- An I, nr. 140, decembrie 8, p. 1 – Holban, A., *Raport supra creditului de 1.369.000 lei pentru venirea în ajutor a Creditului Urban din Iași*: -
- An I, nr. 144, decembrie 13, p. 1 – *Reforma în impozite*: -
- An I, nr. 155, decembrie 29, p. 1 – Un răzeș dela Scurta, *Raporturile d'între rentă și dobândă, d'între valorile fonciere și acele circulatorii*: -
- An I, nr. 156, decembrie 30, p. 1 – Un răzeș dela Scurta, *Economia politică este ea o știință?*: -

1890 (an I, 3/15 ianuarie – an II, 30 decembrie/11 ianuarie)

(Colaborator: P. Alexandrescu)

- An I, nr. 158, ianuarie 3/15, p. 1 – *Reformele țărănești (Editorial)*: Consideră ineficace întreaga legislație țărănească aparținând Partidului Liberal. Comentând discursul la mesajul tronului, ținut de Take Ionescu, care spune că Partidul Conservator se află în dilemă: ori face reformele țărănești și atunci va lucra contra intereselor clasei pe care o reprezintă, ori va ține seama de aceste interese și nu va face nimic pentru țărani, autorul afirmă că nu există antagonism între interesele marii proprietăți și interesele țărănimii. Citează în acest sens pe Careour și dă ca pildă Legea vânzării bunurilor statului către săteni.
- An I, nr. 159, ianuarie 4/16, p. 2 – *[Podul peste Dunăre] (Informațiuni)*: Astăzi, la ora 3, se încheie termenul ultim al licitației pentru adjudecarea construirii podului peste Dunăre. Ministrul Lucrărilor Publice va prezida personal această licitație. Se contează pe prezența a patru sau cinci case din cele chemate să concureze. Este probabil însă că estimația devizului va fi întrecută din cauza crizei grave care bântuie industria metalurgică și șarbonajele în toată Europa.

- An I, nr. 159, ianuarie 4/16, p. 2 – [*Asociație de comercianți*] (*Informațiuni*): Mai mulți mari comercianți din capitală, în scopul de a se putea feri de oamenii fără scrupule care abuzează de credulitatea comercianților, au întemeiat “Unirea Creditorilor pentru România”, imitând exemplul străinătății. Scopul acestei asociații este de a organiza un serviciu de informații comerciale spre a sfârși abuzurile ce se comit zilnic și care induc în eroare pe comercianți la acordarea de credite. În al doilea rând, să procure membrilor ei mijlocul de a apăra interesele lor legitime în cazuri de insolvență și falimente.
- An I, nr. 159, ianuarie 4/16, p. 3 – [*Convenția comercială cu Austria*] (*Ultime informațiuni*): Peste câteva zile, Consiliul de Miniștri se va pronunța asupra problemei reluării tratatelor în vederea încheierii unui tratat de comerț între Austro-Ungaria și România.
- An I, nr. 160, ianuarie 5/17, p. 1 – *Podul peste Dunăre*: Ieri s-a ținut licitația pentru podul peste Dunăre. Licitarea s-a făcut în plicuri sigilate prin care fiecare concurent trebuia să indice prețul unitar la 30 de serii de lucrări. Dintre cele șapte firme străine care au concurat, prețul cel mai convenabil a fost oferit de societatea Fives-Lille (7.657.617,75 lei). Cum însă această societate franceză nu a indicat cubul unor serii de prețuri facultative, se vor reface calculele pentru această ofertă și oferta cea mai apropiată făcută de Braine-le-Comte. După estimările provizorii făcute de ing. Saligny, rezultă că tot oferta societății Fives-Lille este cea mai bună. Această societate a mai construit și podul de la Cosmești.
- An I, nr. 161, ianuarie 6/18, p. 1 – *Podul peste Dunăre*: Verificările făcute de serviciul ing. Saligny au stabilit că oferta Casei Fives-Lille pentru podul peste Dunăre este cea mai avantajoasă, întrecând cu mai bine de 100.000 lei oferta societății Braine-le-Comte. Aprobarea licitației este certă. Firmele concurente și-au manifestat mulțumirea față de condițiile obiective în care s-a desfășurat concurența. Reprezentantul societății Gouin s-a oferit să facă *à foifait* întreaga lucrare, cuprinzând podul cel mare, podul peste Borcea, viaducturile etc.
- An I, nr. 161, ianuarie 6/18, p. 1 – *Bilanțul “României”* [*Reforme social-economice*]: Un organ liberal-conservator, “România”, făcând bilanțul anului 1889, afirmă că două reforme au fost realizate: Legea vânzării bunurilor statului și bugetele echilibrate. Precizează că Legea vânzării bunurilor statului este opera grupării junimiste (P.P. Carp-Titu Maiorescu).
- An I, nr. 162, ianuarie 9/21, p. 1 – *N’are dreptate* [*Probleme economice*] (*Editorial*): Comentează acuzația adusă de G. Panu junimiștilor că ar fi *cezariani* în problemele economice. Junimiștii sunt pentru intervenția statului spre a protejui pe cei slabi și a combate proletariatul și contra concepției economice *laisser faire, laisser passer*. Probabil pentru acest mediu sunt cezarieni.
- An I, nr. 162, ianuarie 9/21, p. 1 – *Daruri prefăcute* [*Taxa de 5% asupra salariilor*]: Socotește că acest impozit este greu. Guvernul junimist a voit să desființeze acest impozit și să umple golul bugetar, transformând nedreapta dare a căilor de comunicație cu importul proporțional pe categorii. Proiectul nu s-a putut vota. S-au propus, în schimb, cele 3% zecimi adiționale asupra foncierii, patentelor și licențelor.

- An I, nr. 164, ianuarie 11/23, p. 1 – *Podul peste Dunăre*: Consiliul de Miniștri a confirmat referatul ministrului Lucrărilor Publice și a adjudecat construcția podului societății Fives-Lille cu 7.837.278 lei. Din cele șapte firme concurente, cea mai scumpă a fost oferta societății Danube Bridges Company – 17.039.126 lei.
- An I, nr. 164, ianuarie 11/23, p. 3 – *[Vânzarea pământurilor la țărani] (Ultime informațiuni)*: Comisiile pentru vânzarea moșiilor la țărani întâmpină mari dificultăți pentru a constata cât pământ posedă locuitorii. Aceasta provine din cauză că rolurile de contribuție sunt rău întocmite, dar și din cauza relei-credințe a administrației interioare. Ar fi oportun să se revină asupra ideii manifestate în Corpurile Legiuitoare, acum câțiva ani, de a se parcela pământurile pe care locuitorii le posedau în indiviziune.
- An I, nr. 165, ianuarie 12/24, p. 2 – *[Șoseaua Cîmpu-Lung-Bran] (Informațiuni)*: Consiliul de Miniștri a aprobat licitația pentru terminarea șoselei Câmpulung-frontiera Transilvaniei. Adjudecarea s-a făcut pe oferta care a admis 2,75% sub deviz. Antreprenorul va trebui să termine lucrarea în timp de doi ani.
- An I, nr. 167, ianuarie 14/26, p. 1 – *Cum se'i tratezi? [Probleme social-economice]*: Junimiștii sunt acuzați că în programul lor ar figura: asasinarea țăranilor și "cufundarea țării în împrumuturi de milioane". Recunoaște că rășcoalele țărănești au trebuit să fie potolite folosind mijloace tari de represiune. Împrumutul junimist din 1888 a fost destinat să acopere cheltuielile impuse de aplicarea legilor "colectiviștilor" (liberalilor), iar împrumutul din 1889 a fost și el destinat acoperirii unor datorii moștenite.
- An I, nr. 172, ianuarie 20/februarie 1, p. 1 – *Tot tineri [Probleme social-economice] (Editorial)*: Un organ liberal-independent afirmă că *dorințele* sunt ca problema cea mai importantă privind ridicarea morală și materială a muncitorimii să fie rezolvată, ținându-se socoteala de progresul continuu realizat în altă parte și de soluțiile practice dobândite în alte țări. Ziarul atrage atenția că nu este suficient să se vorbească în termeni vagi de un principiu. E nevoie să se formuleze soluții, nu deziderate.
- An I, nr. 172, ianuarie 20/februarie 1, p. 1 – *Lucrări publice*: Este probabil că anul acesta vor fi începute liniile Craiova-Calafat și Iași-Dorohoi. Aceste linii sunt studiate, aprobate și dotate cu creditele necesare. A treia lucrare va fi refacerea liniei Piatra-Bacău în cale largă. Această transformare se va face de către Serviciul de Întreținere. Inginerii CFR vor stabili locul pe care se va ridica viitoarea gară centrală. Îndată ce studiile pentru creditul de 830.000 lei vor fi terminate, se vor începe proiectele pentru racordarea șoselelor naționale cu șoselele din Transilvania și pentru construirea podului peste Siret lângă Bacău. Se mai menționează și alte lucrări.
- An I, nr. 174, ianuarie 23/februarie 3, p. 2 – *Conferința despre economie de F. Laurent, tradusă de I.M. Rîureanu [Recenzie] (Bibliografie)*: Autorul afirmă că propaganda pentru economie în școli constituie "cea mai bună invenție spre îmbunătățirea poziției materiale ori intelectuale a clasei muncitoare".
- An I, nr. 174, ianuarie 23/februarie 3, p. 3 – *[Probleme de silvicultură] (Ultime informațiuni)*: În conferința publică ținută aseară la societatea "Progresul silvic" s-a vorbit despre silvicultura la Expoziția Universală din Paris. În rezumat, V. Cârnu-Munteanu a făcut un studiu comparativ asupra speciilor lemnoase ale Europei și ale celorlalte

țări extra-europene, arătând interesul pe care îl are România de a favoriza creșterea arborilor de dimensiuni mari, deoarece acești arbori sunt din ce în ce mai rari și mai scumpi. A atras atenția asupra necesității de a se întreprinde lucrări pentru “stingerea” torenților și “restaurarea” munților.

An I, nr. 175, ianuarie 24/februarie 4, p. 1-2 – P., *Noul împrumut comunal de 16 milioane*: Consiliul Comunal al orașului București a fost convocat să discute condițiile noului împrumut. Au fost expuse scopurile pentru care se va contracta împrumutul de 16.000.000 lei. Procentul va fi de 5%. Realizarea împrumutului nu va impune nicio sarcină nouă comunei, deoarece peste doi ani se stinge împrumutul Poumay a cărui anuitate este de 1.000.000 lei.

An I, nr. 176, ianuarie 25/februarie 5, p. 2 – *Revoluțiunea muncii*: Se reproduce din ziarul “Tageblatt” din Budapesta un articol cu titlul de mai sus. În Berlin, se scrie în acest articol, se discută Legea contra socialiștilor. Grevele care au început anul trecut și la care au luat parte sute de mii de muncitori sunt ciocnirile de avangardă care preludiază revoluția socială de mâine.

An I, nr. 176, ianuarie 25/februarie 5, p. 3 – *[Vinzări de pământuri la țărani] (Ultime informațiuni)*: În ziua de 15 ianuarie s-au vândut la 111 țărani părți din moșia statului Odaia Turcească din comuna Mătășaru, jud. Dâmbovița.

An I, nr. 177, ianuarie 26/februarie 6, p. 1 – *Împrumuturile*: Răspunde acuzației făcute junimiștilor că ar “cufunda” țara în împrumuturi, arătând că împrumuturile din 1888-1889 au fost contractate pentru acoperirea unor datorii pe care Guvernul junimist le-a moștenit de la predecesori. Brătianu încheiase cu Banca Națională un angajament să-i plătească împrumutul de 26.000.000 lei, datorat acestor bănci, pe bilete ipotecare, încetul cu încetul, câte un milion de lei pe an, ceea ce contribuia la menținerea agioului, prin aruncarea pe piață a unei prea mari cantități de bilete de bancă. Junimiștii s-au gândit să plătească mai repede acest împrumut și de aceea au contractat împrumutul ultim din 1889.

An I, nr. 179, ianuarie 28/februarie 9, p. 1 – *Cine înșală? [Reforme financiare] (Editorial)*: Guvernul actual, pe lângă o sumă de alte proiecte însemnate, a pregătit proiecte de legi pentru pensii, pentru modificarea impozitului pe căile de comunicații și chiar pentru desființarea taxei de 5% (asupra salariilor).

An I, nr. 180, ianuarie 30/februarie 10, p. 1 – *Podul peste Dunăre*: S-a început o campanie violentă în această problemă. Se afirmă că societatea Fives-Lille nu va putea face cu prețul adjudecat decât un *pod de carton* și că o nouă licitație se impune față de diferența ce există între 7.500.000 lei ceruți de concesionar și 17.000.000 lei preținși de un concurent.

An I, nr. 182, februarie 2/14, p. 1-2 – Chiru, C., *Irigațiunile în România*: La Societatea Națională de Agricultură, C. Chiru a vorbit despre irigații și drenaje, insistând asupra importanței capitale a unor asemenea lucrări. C. Chiru prezintă proiectul inginerului Gioaia care propune construirea unui canal de la Tr. Severin, sub poalele Carpaților până spre Galați și Brăila. Condițiile geologice și geografice ale României îngăduie lucrările de irigație și drenaje. Conferențiarul pledează pentru canalizarea râurilor principale. Arată starea actuală a irigațiilor. Conferința a apărut și în broșură.

- An I, nr. 183, februarie 4/16, p. 1-2 – *Laboratoarele de chimie*: Se recenzează *Anuarul laboratoarelor de chimie organică pe anul 1889-1890*, în care se expun cercetările făcute în aceste laboratoare. Se referă la importanța chimiei pentru economia națională.
- An I, nr. 183, februarie 4/16, p. 2 – *[Portul peste Dunăre] (Informațiuni)*: “Monitorul industrial” din Paris, cu data de 6 februarie (st.r.), arată că oferta firmei Cail, deși cu 4 milioane mai mult decât oferta societății Fives-Lille, era mai avantajoasă și conchide că va fi nevoie de o nouă licitație.
- An I, nr. 183, februarie 4/16, p. 2 – *[Noi construcții la c.f.r.] (Informațiuni)*: Direcția Generală a CFR va întreprinde anul acesta refacerea totală a Gării Buzău și mărirea tuturor instalațiilor de cale ferată.
- An I, nr. 184, februarie 6/18, p. 1 – *Chestiunea lucrătorilor*: La 23 ianuarie (spon ziarele germane) s-a dat un prânz la prințul Bismarck. A luat parte și împăratul. A declarat că intenționează să amelioreze situația muncitorilor. Împăratul declară că va întreba oficial guvernele Franței, Angliei, Belgiei și Elveției dacă sunt dispuse să se înțeleagă cu Germania asupra posibilității de a se satisface dorințele muncitorilor. Împăratul a cerut ministrului de Comerț să facă propuneri concrete pentru protejarea muncitorilor. Împăratul cere legi care să îngăduie înființarea de sindicate astfel ca muncitorii să-și exprime liber doleanțele lor. Ziarul “Constituționalul” amintește că și în România s-au făcut propuneri similare. În expunerea de motive la proiectul P.P. Carp asupra meseriilor, se vorbește de regimul de muncă, de salarii, de asigurări sociale.
- An I, nr. 184, februarie 6/18, p. 2 – *[Comerțul cu vinuri] (Informațiuni)*: Primăria Capitalei, în înțelegerea cu CFR, studiază înființarea unei hale de vinuri noi în interiorul orașului. Profitând de Gara Municipală de la Cotroceni, s-a stabilit acolo o rampă provizorie de vinuri. Pe viitor, deci, expedierea vinurilor se va face fie prin Gara de Nord, fie prin Gara Municipală (Cotroceni).
- An I, nr. 184, februarie 6/18, p. 2 – *[Pregătirea profesională a mecanicilor c.f.r.] (Informațiuni)*: De la Direcția Generală CFR se anunță că zvonul despre angajarea unor mecanici străini nu este exact. Se vor crea școli practice pentru actualii mecanici.
- An I, nr. 185, februarie 7/19, p. 1 – *Podul peste Dunăre*: Așa cum a anunțat “Monitorul industrial” din Paris, s-a pornit și în câteva ziare românești o campanie pentru anularea licitației.
- An I, nr. 185, februarie 7/19, p. 2 – *[Industria spirtului] (Informațiuni)*: Interesele industriei spirtului au condus la convocarea unei adunări a marilor fabricanți de spirt din țară. În urma dezbaterilor urmate s-a ales un comitet care să reprezinte interesele acestor fabricanți.
- An I, nr. 187, februarie 9/21, p. 1 – *Pâinea*: Deși nicio condiție obiectivă nu justifică o asemenea măsură, proprietarii de fabrici de pâine au hotărât să scumpească acest aliment esențial. Primăria, prin manutanța sa, fabrică 25.000 de pâini pe zi, pe care le distribuie populației, la prețul anterior scumpirii. Pe lângă aceasta, nouă brutari nu au acceptat să crească prețul.
- An I, nr. 194, februarie 17/martie 1, p. 1 – *Un finanțiar [Probleme financiare] (Editorial)*: Arată că, datorită lui G. Vernescu (fost ministru de Finanțe), s-au contopit anul trecut

două proiecte (etalonul aur și preschimbarea stocului de argint în monedă-aur) în unul singur. Legea nu a fost sancționată, deci nu a fost pusă în aplicare. Dacă se promulga, Banca Națională trebuia să plătească biletele prezentate la ghișeul ei în aur. Nu putea să facă acest lucru până nu se schimba stocul ei în aur. Ulterior, ministrul de Finanțe Ghermani, a depus iar două proiecte separate.

An I, nr. 197, februarie 21/martie 5, p. 1 – *Neapărat [Reforme social-economice] (Editorial)*: Socotește că Guvernul trebuie, neapărat, să treacă prin Parlament modificarea Legii creditelor agricole și noua Lege a tocmelilor agricole. Guvernul, care a stârpit agioul, trebuie să sfârșească cu consolidarea deplină a valutei românești. Etalonul aur, schimbarea stocului metalic al Băncii Naționale și modificarea organismului acestui institut financiar vor realiza acest articol al *crezului junimist*. Guvernul, care a făcut ca moșiile statului să se vândă în loturi mici *numai* la țărani, trebuie să reorganizeze creditele agricole și să poată oferi țăranilor mijloacele de stabilire și de muncă prin ameliorarea Legii tocmelilor agricole.

An I, nr. 197, februarie 21/martie 5, p. 2 – *[Banca Națională] (Informațiuni)*: Raportul Consiliului de Administrație al Băncii Naționale constată că beneficiile brute realizate de bancă în anul 1889 sunt de 3.625.543,24 lei și dividendul acționarilor este de 82,25 lei pentru fiecare acțiune.

An I, nr. 199, februarie 23/martie 7, p. 1 – *Șoselele*: Serviciul șoselelor a fost, până acum, sacrificat, iar cheltuielile de întreținere, “așa numitul *pietriș* era vaca cu lapte pe care o mulgeau miniștrii de finanțe de câte ori aveau nevoie de un supliment pentru echilibrarea bugetului”. De unde pentru întreținerea drumurilor în 1880 era afectată suma de 1.700.000 lei, în 1889 ea a scăzut la 1.200.000 lei. În bugetul 1889-1890, cifra a fost ridicată la 2.470.000 lei. În bugetul 1890-1891, cifra a fost din nou ridicată la 3.380.000 lei, iar pentru lucrări noi, se va veni cu un credit extraordinar.

An I, nr. 199, februarie 23/martie 7, p. 2 – *[Probleme monetare] (Informațiuni)*: Comisia Ministerului de Finanțe a recunoscut statului dreptul de a impune Băncii Naționale orice măsură legislativă, tinzând la apărarea stocului metalic și, mai ales, dreptul de a limita emisiunea biletelor sub cifra admisă de legea în vigoare.

An I, nr. 199, februarie 23/martie 7, p. 2 – *[Comerțul de vinuri] (Informațiuni)*: Serviciul CFR, de acord cu primăria, studiază înființarea unei hale de vinuri în Gara Municipală Cotroceni. Planurile au fost întocmite de ing. Grant. Cum însă o asemenea lucrare nu se poate improviza și, deocamdată, comerțul de vinuri va trebui să se mulțumească cu actuala rampă de la Gara de Nord, Direcția CFR a luat dispoziția de a scădea taxa de magazinaj pentru vinuri de la 10 bani la 2 bani pe suta de kilograme și pe zi.

An I, nr. 199, februarie 23/martie 7, p. 2; nr. 200, februarie 24/martie 8, p. 2; nr. 201, februarie 25/martie 9, p. 2 – Barbovescu, Ioan, *Studii asupra politicii comerciale și industriale a României*: Începe prin a face o analiză critică a politicii industriale și comerciale din diferite state, citând pe Necker, *Eloge de J.B. Colbert – Discours*, 1780; P. Clément, *Lettres, instructions et mémoires de Colbert*; P. Clément, *Histoire de Colbert*, 1874; Clamageran, *Histoire de l'impôt en France*; Araskhanirtz, *Die Pauszösische Getreide-handels-politik* în Schmoher's Staats und Socialiswiesenschaftliche. Forschungen Bd. IV, 3, 1883; Lexis, *Französische Ausführpramie*, 1870; Scheel, *Die Trage der Handelsbilanz*

unsere Zeit, 1883; Julie, *Fellmeth zur lehne von der internationalen Zahlungsbilanz*, Heidelberg, 1877. Cuprinsul studiului: I. Anul 1892; II. Priviri critice asupra politicii comerciale internaționale în general și asupra politicii industriale în diferite state europene; III. Priviri istorice asupra politicii comerciale și industriale a României până în zilele noastre. IV. Starea producției agricole în România: a) natura; b) munca; c) capitalul; V. România față cu schimbul economic internațional; VI. Politica comercială firească a României; VII. Măsurile și mijloacele prin care România poate ajunge la o neatârnamare economică.

An I, nr. 200, februarie 24/martie 8, p. 1 – *Tezaurul public*: Ministerul Finanțelor a publicat situația Tezaurului Public. Se constată că pe exercițiul 1888-1889 s-a înregistrat un excedent de aproape trei milioane lei, iar din împlinirile și plățile efectuate s-a realizat un excedent de aproape 700.000 lei. Se dau apoi o serie de cifre și de date în legătură cu Tezaurul Public.

An I, nr. 200, februarie 24/martie 8, p. 1 – *Lucrătorii în Anglia*: În Anglia, grevele se succed, dar opinia publică este contra oricărei intervenții a statului, cu riscul chiar de a vedea prăbușindu-se una din cele mai mari industrii naționale, iar presa publică compromisă de pe urma conflictelor dintre muncitori și capital. Patronii s-au asociat și ei într-un sindicat spre a rezista cererilor muncitorilor. În Anglia se vrea desfășurându-se liber jocul natural al diverselor interese, chiar dacă s-ar solda cu experiențe triste.

An I, nr. 201, februarie 25/martie 9, p. 1 – *Datoria publică*: Când Partidul Colectivist (Național-Liberal) a părăsit puterea, datoria publică a statului român era de 789.352.833 lei. În cursul anului 1888-1889, datoria publică a crescut cu 138.386.954 lei. De atunci s-a mai contractat un împrumut de 50.000.000 lei și s-au efectuat amortizări, iar datoria publică s-a ridicat la 900.771.506 lei. Împrumutul Oppenheim este stins. În 1899 se vor stinge împrumuturile de la Casa de Depuneri și obligațiunile CFR 5%. Cel mai depărtat împrumut este acela al căii ferate Suceava-Roman-Iași (51.534.640 lei) care se va stinge în anul 1968.

An I, nr. 203, februarie 28/martie 12, p. 1-2 – *Conferința din Berlin [Probleme muncitorești]*: Guvernul german a invitat mai multe state spre a discuta problema raportului dintre muncitori și patroni și mijloacele de ameliorare a stării muncitorimii. Ordinea de zi stabilită de Guvernul german se referă la: reglementarea muncii în mine, munca copiilor și a femeilor în mine, reducerea orelor de muncă în mine, protecția muncii subterane, reglementarea muncii duminica, reglementarea muncii copiilor, a tinerilor, a femeilor.

An I, nr. 203, februarie 28/martie 12, p. 2 – [*Țăranii cer pământ*] (*Informațiuni*): 150 de țărani din Vlașca s-au prezentat ieri la Ministerul de Domenii pentru a cere pământ. Li s-a făgăduit că se va face tot ce se poate pentru realizarea cererii lor.

An I, nr. 205, martie 2/14, p. 1 – Un răzeș de la Scurta, *Sistemele de creditare*: Citează o definiție a creditului formulată de Ch. Coquelin, cupă care creditul este o manifestare de încredere. Autorul afirmă că noțiunea de credit este legată de Legea generală a circulației capitalului.. O garanție reală (ipotecară) este mai sigură, dar polița este preferată chiar dacă procentele sunt mai mici. Polița (cambia) este mai puțin sigură

ca ipoteca, dar este preferată pentru rapiditatea ei de circulație. Pe lângă aceasta, polița este pe termen scurt, iar ipoteca pe termen lung.

- An I, nr. 205, martie 2/14, p. 2 – [*Asocierea funcționarilor comerciali*] (*Informațiuni*): Toți funcționarii comerciali din capitală, din toate ramurile comerțului, și anume hăinărie, lipscănărie, încălțăminte, pânzărie, fierărie, căvăfie etc., sunt convocați la Adunarea Generală ce se va ține în Sala Ateneului vechi, duminică, 4 martie, când se vor pune bazele “Societății Generale a Impiegaților Comerciali din Capitală” și se vor vota statutele.
- An I, nr. 207, martie 4/16, p. 2 – [*Probleme țărănești*] (*Informațiuni*): Consiliul de Miniștri a admis, între altele, luând în discuție proiectul de lege pentru vânzarea bunurilor statului în loturi mici, ca pădurile mai mici de 50 hectare să nu se vândă, că să se dea comunelor rurale pentru a le constitui un capital de exploatare, fie pentru pășune, fie pentru amenajări silvice.
- An I, nr. 207, martie 4/16, p. 3 – [*Transportul petrolului*] (*Ultime informațiuni*): Direcția Generală CFR a luat dispoziția pentru înzestrarea parcului său cu încă 50 de vagoane-cisternă pentru transportul petrolului. Cererile de oferte pentru construcția acestor vagoane au fost adresate principalelor uzine (din străinătate).
- An I, nr. 208, martie 6/18, p. 1 – *Un act junimist* [*Problema agiului*]: Când, în 1888, junimiștii au venit la Guvern, piața românească era sub apăsarea unui agio de 16%. La sfârșitul lui 1888, agioul scăzuse sub 3%. În 1899, agioul dispăruse cu totul. Se afirmă că junimiștii au sporit, în schimb, datoria publică. La 1 aprilie 1888, datoria publică era de aproape 800.000.000 lei. La 1 aprilie 1890, datoria publică va fi de aproximativ 900.000.000 lei. Aceasta nu este o creștere mare, deoarece, între timp, s-au contractat câteva împrumuturi, și anume două împrumuturi în străinătate și mai multe împrumuturi în țară. Arată că junimiștii vor lupta mereu contra agioului și pentru păstrarea aurului în țară.
- An I, nr. 211, martie 9/21, p. 1 – *Bugetul*: Bugetul, deși sporit cu câteva milioane la cheltuieli utile și deși echilibrat, suferă două specii de critici, una financiară și alta politică. Impozitele ar trebui să fie mai echitabile și, în același timp, mai productive pentru Fisc. Pe junimiști, orice concepție îndrăzneată, care are ca fundament echitatea, nu-i sperie. În ceea ce privește argumentele de ordin politic pe care le va ridica opoziția, ele nu sunt demne a fi luate în considerare.
- An I, nr. 213, martie 11/23, p. 1 – *Buget normal*: Comentând raportul cu care a fost prezentat bugetul, raport în care bugetul este socotit *normal*, arată că expresia trebuie luată ca un deziderat. Buget normal ar fi acela în care veniturile și cheltuielile sunt întemeiate pe legi organice. Numai astfel, o sumă de discuții ar fi inutilă și dezbaterile s-ar concentra asupra părților esențiale ale îmbunătățirii impozitelor.
- An I, nr. 214, martie 13/25, p. 2 – *Creditele agricole*: Arată cum aplicarea legii a fost deficitară. Pentru a scuti Corpurile Legiuitoare de o revizuire parțială a celor 10 legi care guvernează această materie, Consiliul de Miniștri a decis să propună o nouă reglementare, și anume: întemeierea unui institut de credit agricol, termenele să fie mult mărite, suma de împrumutat să fie micșorată spre a folosi micilor agricultori, scăderea procentelor, suprimarea contului curent cu banca și înființarea unui fond de rulment al statului, alcătuirea unui fond special pentru a se acorda avansuri de

600 lei țăranilor cumpărători de loturi și scutirea de timbru pentru orice act privitor la împrumuturile agricole.

An I, nr. 217, martie 17/29, p. 1 – *Finanțe (Editorial)*: Comentând discuțiile purtate în Parlament pe marginea bugetului, ziarul își mărturisește preferințele pentru impozitele indirecte și reclamă ca și averea mobilă să ia parte la sarcinile publice. Se pun multe speranțe pe monopolul băuturilor spirtoase. Se analizează atitudinile diferitelor grupări politice din Parlament față de buget.

An I, nr. 218, martie 18/30, p. 1-2 – *Conferința din Berlin (Probleme muncitorești internaționale)*: Se publică o corespondență între împăratul Germaniei și Papă privind scopul conferinței internaționale. Împăratul comunică Papei scopul acestei conferințe, care este ameliorarea, pe plan internațional, a sortii muncitorilor. Papa răspunde că va sprijini această conferință și orice inițiativă care va duce la salvagardarea intereselor clasei muncitoare. Muncitorul nu trebuie exploatat “cu un instrument ordinar” fără a ține seama de *demnitatea lui de om*.

An I, nr. 223, martie 24/aprilie 5, p. 1-2; nr. 224, martie 25/aprilie 6, p. 2 – *Rezoluțiunile Conferinței din Berlin pentru protejarea lucrătorilor [Probleme muncitorești]*: Conferința Internațională din Berlin a formulat următoarele deziderate sub formă de rezoluții: reglementarea muncii în mine, reglementarea muncii de duminică, reglementarea muncii copiilor, reglementarea muncii femeilor. În cazul în care statele participante la conferință vor da urmare acestor reglementări, se dau o serie de recomandări destinate să asigure aplicarea acestor rezoluții.

An I, nr. 225, martie 27/aprilie 8, p. 1 – Un răzeș de la Scurta, *Originea înscrisurilor funciare*: Arată că legislația rutinară franceză, plecând de la adagiul “plus cautionis in re est quam in persona”, a complicat mecanismul creditului și proprietarii au ajuns aserviți și victime ale cămătarilor, dar România a adoptat această legislație și a dat pe proprietari legați de mâini și de picioare “în ghiarele bancherilor ovrei”. Un comerciant german, Buhring, a fondat o bancă de credit funciar în timpul lui Frederic cel Mare și, astfel, s-au produs cele dintâi înscrisuri funciare. S-au stabilit, astfel, raporturi impersonale între capital și averea funciară.

An I, nr. 227, martie 29/aprilie 10, p. 2 – *[Fabrica de hârtie Letea] (Informațiuni)*: Statul a făcut sacrificii pentru această fabrică a cărei administrație este sub așteptări. Acum 18 luni s-au comandat două vagoane de celuloză care nu au fost plătite, deși comanda a fost efectuată la timp. Fabrica Letea face răspunzător, în mod greșit, statul pentru această neonorare de comandă.

An I, nr. 229, martie 31/aprilie 12, p. 1-2 – *Mișcarea populației pe 1888*: În populația urbană, excedentul de nașteri este de 4.375, iar în populația rurală de 56.609. Morți din cauză de boală 156.803, din întâmplare 1.596 și sinucideri 275. Se arată că datele sunt extrase din broșura pe care Ministerul Agriculturii a trimis-o redacției asupra mișcării populației din România pe anul 1888.

An I, nr. 230, aprilie 1/13, p. 1 – *Doe scoli [Probleme sociale] (Editorial)*: Atât vechiul liberalism, cât și vechiul conservatorism sunt depășite. Și unii, și alții nu înțeleg problemele economice, nici nevoile sociale, nu au pătruns niciodată trebuințele muncitorilor. Crede că școala nouă va învinge pentru faptul că înțeleg și simt aceste mari probleme.

- An I, nr. 231, aprilie 5/17, p. 1 – *Apel către țară [Probleme social-economice]*: Examinează în spirit critic apelul către țară al colectiviștilor și reproșează folosirea unor formule vagi și generale. Așa, de pildă, se spune în apel că liberalii vor fi în frunte pentru a dezlega problemele sociale și economice “care frământă lumea modernă”, dar nu se precizează nici problemele și nici soluțiile.
- An I, nr. 231, aprilie 5/17, p. 2 – Săghinescu, V., *Societățile de Economie*: Amintește de lucrarea lui F. Laurent despre economie tradusă în limba română. Arată că a examinat pe teren cum se efectuează propaganda pentru copiii a spiritului de economie. Descrie cum s-a format o societate de economie în Huși (1878) și cum s-a dezvoltat această mică societate locală. În 1881 s-a înființat la București o societate cu numele “Casa de economie a țării”. Preconizează să se întemeieze cât mai multe societăți locale de economie.
- An I, nr. 231, aprilie 5/17, p. 2; 232, aprilie 6/18, p. 1; nr. 233, aprilie 7/19, p. 1; nr. 234, aprilie 8/20, p. 1; nr. 235, aprilie 10/22, p. 1; nr. 236, aprilie 11/23, p. 1 – C., *Apel către țară [Probleme economice. Probleme agrare] (Editorial)*: Arată că în apelul către țară al colectiviștilor (liberalilor), noțiunile continuă să fie vagi, formulările eliptice de conținut. Pentru tratatele de comerț, se spune în “apel” că se va ține seama de interesele țării. Ceea ce este perfect elementar. Se vorbește de tariful vamal, dar nu se precizează nimic. Se denunță Convenția cu Serbia, sub motiv că marfa austriacă s-ar putea introduce prin Serbia. Se vorbește în apel de reforma impozitelor, modificarea licențelor și transformarea accizelor în taxe de consum. Se condamnă cu vehemență impozitele directe, fără nicio discriminare. Se făgăduiește că institutele de credite vor fi apărate etc. Nimic nu apare în “apel” cu privire la chestiunile morale, la raporturile dintre muncă și capital. Singurul punct care nu este vag privește industria națională. Despre problemele țărănești, apelul formulează făgăduiala că așa cum s-a ocupat în trecut, se va ocupa în viitor. Dar nicio altă precizare. Cu privire la tocmelile agricole, apelul este mai clar. Se vorbește de “cultivare prin pământ”. Analizează acest punct din program, pe care îl critică. Apelul analizează problema creditelor agricole. Ziarul arată ce s-a făcut în această materie, ororile care au fost săvârșite și noua lege a creditelor agricole, prin care se aduc substanțiale ameliorări creditelor agricole, și anume a creat împrumuturi pe amanet, a alocat fonduri de unde să se dea împrumuturile, a limitat suma cu care se poate împrumuta țăranul ca să nu beneficieze agricultorii mari și mijlocii.
- An I, nr. 232, aprilie 6/18, p. 1-2 – *Congres și Expozițiune [Problema vinicolă]*: Societatea de Agricultură din Craiova organizează un congres și o expoziție. La congres se va discuta importanța viilor în România, care sunt cele mai bune soiuri și metode de cultură, care sunt bolile viței-de-vie, metodele cele mai bune pentru fabricarea și conservarea vinurilor, problema prețurilor, a asociațiilor pentru desfacerea vinurilor, sindicatele, pregătirea profesională, expozițiile, exportul și propaganda în străinătate. Se lansează invitația ca la expoziție să fie trimise vinuri, rachiuri, aparate pentru cultura viei. Se vor decerna medalii și premii.
- An I, nr. 232, aprilie 6/18, p. 3; nr. 233, aprilie 7/19, p. 2; nr. 234, aprilie 8/20, p. 2 – Barbovescu, Ioan, *Studii asupra politicii comerciale și industriale a României*: Se analizează politica comercială și industrială în Franța din timpul lui Ludovic al XIV-lea, influența enciclopediștilor, teoria fiziocrată, concepțiile lui Rousseau,

D'Alambert și Diderot, principiile lui Quesnay, teoria lui Turgot, regimul lui Ludovic al XVI-lea.

- An I, nr. 233, aprilie 7/19, p. 1 – *Accisele Capitalei*: Bugetul orașului București se alimentează mai ales din accize. În 1886, accizele figurau în buget cu suma de 4.350.305 lei, dar nu s-au încasat decât 3.836.513 lei. Dar în 1888-1889 se înscrie suma de 4.002.200 lei și se încasează cu 78.565 lei mai mult. Aceasta datorită unei administrații cinstite, spre deosebire de administrația colectivistă când contrabanda era în floare.
- An I, nr. 234, aprilie 8/20, p. 1 – *Mărcile de fabrică*: Explică dispozițiile înscrise în tratatul pentru mărcile de fabrică, încheiat cu Franța. A folosi, spre inducerea publicului în eroare, o marcă, o firmă aparținând altei societăți, vânzând sub denumiri de prestigiu produse inferioare, constituie o gravă abatere penală ce trebuie sancționată cu severitate.
- An I, nr. 237, aprilie 12/24, p. 1 – *Excrocheria comercială și dijma colectivistă [Problema mărcilor de fabrică]*: Critică afirmațiile făcute de un adversar liberal care a pretins că tratatul mărcilor de fabrică este destinat să aducă cea mai mare perturbație comerțului. S-a mai afirmat că "pentru gustul unor străini" unele magazine au fost percheziționate. Ziarul "Constituționalul" relevă faptul că s-au falsificat anumite produse străine de către unii negustori incorecți. Ziarul observă că până și un economist de talia lui P. Aurelian a putut afirma că tratatul pentru mărcile de fabrică "este una din loviturile care s-au adus industriei". Este același Aurelian care, în 1879, susținea necesitatea unui asemenea tratat. Ziarul precizează că, încă din 1883, există o convenție internațională cu 19 state, iar cu doi ani înainte se încheiaseră asemenea convenții cu Italia și cu Belgia. Convențiile fuseseră încheiate de guverne liberale.
- An I, nr. 238, aprilie 13/25, p. 2; nr. 239, aprilie 14/26, p. 2; nr. 240, aprilie 15/27, p. 2 – Barbovescu, Ioan, *Studii asupra politicii comerciale și industriale a României*: Studiază doctrina fiziocraților. Citează pe Quesnay, apoi liberalismul, citând pe Adam Smith. Citează pe Levasseur, *Histoire des classes ouvrières en France: depuis la conquête de Jules César jusqu'à la révolution*, Paris, 1859, pe Neumark, *Turgot et ses doctrines*, Paris, 1885; pe Henry W. Farnany, *Die unsere französische Gewerbe politik von Colbert bis Turgot*, Schmoller's Forschungen, Leipzig, 1878. Mai citează pe Hobbs, Locke, David Hume și Chill, pe Noel, *Histoire du commerce exterieur de la France depuis la révolution*, Paris, 1895, pe Block, *Dictionnaire de l'administration française*, Paris, 1878, pe Necker, *Traité de l'administration des Finances*, 1784.
- An I, nr. 242, aprilie 18/30, p. 1-2 – *Mișcarea lucrătorilor*: Se reproduce din "L'Indepëndance Belge" un articol sub titlul de mai sus, în care se arată că în legătură cu sărbătorirea zilei de 1 mai părerile muncitorilor și asociațiilor respective sunt împărțite. Unii vor să lucreze, alții să sărbătorească. Trade Union-urile sunt contra încetării lucrului în ziua de 1 mai. În Austria, situația este mai gravă din cauza tulburărilor din Moravia, Galiția și Silezia. În Germania, organele oficiale nu se opun ca 1 mai să fie sărbătorit, dar patronii se opun.
- An I, nr. 242, aprilie 18/30, p. 2 – *Manifestația de 1 Maiu*: Se publică telegrame din Viena, Graz, Budapesta și Paris, în care se arată cum se va sărbători 1 mai. În Viena, sărbătorirea a fost autorizată, în Ungaria nu s-a dat autorizare, în Franța au fost operate arestări pentru anarhiști.

- An I, nr. 242, aprilie 18/30, p. 2-3 – *[Foametea în Galiția] (Informațiuni)*: S-a constituit în București un comitet de ajutor “pentru peritorii de foame” din Galiția. (Este vorba de țărani și muncitori polonezi.) Se publică scrisori de mulțumire din partea Comitetului Central din Lemberg și din partea Comitetului Polon din București pentru ajutoarele trimise.
- An I, nr. 243, aprilie 19/mai 1, p. 1-2 – *Starea semănăturilor*: Reproduce după revista “Economia națională” un articol care anunță că, în general, semănăturile de toamnă se arată mulțumitoare. Rapița făgăduiește o recoltă bună. Porumbul a fost semănat prea devreme. Semănăturile de primăvară sunt mediocre din cauza lipsei de ploaie.
- An I, nr. 244, aprilie 20/mai 2, p. 1 – *Convenția cu Serbia [Tratatul de comerț cu Serbia] (Editorial)*: Liberalii consideră tratatul drept un act de trădare, deoarece deschide porțile mărfurilor austro-ungare cu care România este în război vamal. În acest timp, Austro-Ungaria este ostilă tratatului, deoarece conține clauza națiunii cele mai favorizate și periclitează intrarea produselor românești în Austro-Ungaria. Ziarul relevă că tratatul oferă avantaje numai mărfurilor de *origină* și de *manufactură* sârbești. România nu are decât de câștigat din acest tratat.
- An I, nr. 244, aprilie 20/mai 2, p. 3 – *[Socialiștii români și 1 Mai] (Ultime informațiuni)*: Socialiștii români sunt cei mai cuminiți socialiști din lume. Pe când în străinătate ei se revoltă contra organizației actuale și fac manifestații în zilele de lucru, socialiștii români au crezut de cuviință a lucra în ziua de 1 mai și, ca semn că se unesc cu ceilalți socialiști din lume, ei vor petrece duminică cu zgomot.
- An I, nr. 245, aprilie 21/mai 3, p. 1 – *Manifestațiile de 1 Mai*: Se publică telegrame din Franța, Germania, Austria și Anglia. În Franța s-au făcut unele arestări. Manifestațiile au decurs în liniște. În Berlin nu s-a semnalat nici dezordine. În Viena, 40.000 de muncitori au manifestat într-o ordine perfectă. În Anglia, muncitorii au făcut “o plimbare” la Hyde Park. Duminică vor face o mare manifestație.
- An I, nr. 246, aprilie 22/mai 4, p. 1 – *În sesiunea asta [Probleme social-economice] (Editorial)*: Făcând bilanțul sesiunii parlamentare, sunt relevate câteva reforme, printre care: modificarea Legii pensiilor din 1868, stârpirea agioului care compromitea comerțul românesc și scumpea marfa. Dar această consolidare nu va fi sigură până când nu se va schimba stocul integral al Băncii Naționale în aur, până nu se va reduce proporția biletelor emise și până nu se va ameliora acțiunea administrativă a Institutului Național de Scompt și Circulațiune.
- An I, nr. 246, aprilie 22/mai 4, p. 1 – *Manifestațiile de la 1 Mai*: Se arată că la Paris s-au luat unele măsuri privative de libertate și s-a descoperit o tipografie anarhistă. Marchizul de Mores a fost arestat și inculpat pentru instigare și provocare la manifestații ostile. Președintele Sindicatului boulangist a fost și el arestat. La “Bursa Muncii” este agitație din cauza arestării unui fruntaș muncitoresc.
- An I, nr. 247, aprilie 25/mai 6, p. 3 – *Mișcarea lucrătorilor*: La Madrid a avut loc o mare manifestație socialistă la care au luat parte peste 10.000 de muncitori. S-a cerut reducerea zilei de lucru la 8 ore. Guvernul spaniol a răspuns că problema va fi studiată. La Barcelona, greva continuă. Legea marțială s-a întins pe întreaga regiune Catalonia. S-au făcut adunări zgomotoase. În Londra, două procesiuni imense la care au luat parte peste 100.000 de muncitori s-au îndreptat spre Hyde Park.

Muncitorii cer regim de 8 ore de muncă pe zi. La Livorno, birjarii, personalul tramvaielor și omnibuzelor, brutarii s-au pus în grevă. La San Francisco, muncitorii s-au pus în grevă și cer reducerea zilei de muncă la 8 ore.

An I, nr. 247, aprilie 25/mai 6, p. 3 – *Expoziția rusească la București*: Ziarul “Le Nord”, care apare la Bruxelles și care este organul Cancelariei rusești din Petersburg, publică un articol în care emite sugestia de a se organiza la București o expoziție rusească industrială cu caracter permanent. E vorba și de introducerea navigației rusești pe Dunăre. Rușii vor să organizeze, sub forma unei expoziții permanente, un mare magazin în care să se vândă mărfuri ieftine pentru populația săracă și mijlocie. Ziarul “Românul”, citat de “Constituționalul”, se împotrivesc acestei idei, deoarece socotește periculos ca un agent rus “să aibă în buzunar la fiecare moment contul exact al situației comerciale din România”.

An I, nr. 248, aprilie 26/mai 8, p. 1 – *Guvernul nostru [Probleme social-economice] (Editorial)*: Făcând bilanțul guvernării, arată că, în mai puțin de doi ani, a stârpit agioul, a sechestrat linia ferată din nordul Moldovei, dând-o în deplina stăpânire a țării și cu folos bănesc, a destinat moșiile statului numai țăranilor, înlesnind împrumutarea lor, a îmbunătățit considerabil vechea Lege a pensiilor. Țăranii, negustorimea și funcționarii, “cele trei strate însemnate ale țării”, au beneficiat de pe urma guvernării conservatoare “care nu s-a speriat de revendicările socialiste”.

An I, nr. 248, aprilie 26/mai 8, p. 2 – Barbovescu, Ioan, *Studii asupra politicii comerciale și industriale a României*: Analizează politica economică a Guvernului francez revoluționar (1789-1792), apoi politica economică franceză sub domnia lui Napoleon I. După căderea acestuia, politica economică franceză se liberalizează într-o oarecare măsură. Începe să-și facă apariția concepția protecționistă. Contra protecționismului vamal se creează un puternic curent care își va găsi expresia în legislația economică sub domnia lui Napoleon III.

An I, nr. 248, aprilie 26/mai 8, p. 2 – *[Exportul sării] (Informațiuni)*: În privința licitației pentru sare, ce s-a ținut zilele acestea la Belgrad, se știe că nici regia românească și nici regia ungară nu s-au prezentat la licitație cu oferte, ci au tratat direct cu statul sârb. Deși propunerile ungare sunt mai avantajoase, ele nu au fost admise. După cât se cunoaște, datorită simpatiilor ce încălzesc reciproc pe români și pe sârbi, este sigur că oferta românească va fi acceptată, chiar dacă sarea românească ar fi ceva mai scumpă, dat fiind că sarea românească e mult superioară sării din Transilvania și Maramureș.

An I, nr. 248, aprilie 26/mai 8, p. 2 – *[Vinzări de moșii ale statului la țărani] (Informațiuni)*: Moșia statului din com. Vițioaia, jud. Prahova, a fost scoasă la vânzare și împărțită țăranilor. Comisia a decis că față de numărul mare al solicitanților s-ar putea face vânzarea câte unui lot unui număr de țărani și nu unuia singur. Ministerul Domeniilor statului a trimis o circulară prin care a cerut tuturor comisiilor numite pentru vânzarea pământului către țărani să activeze lucrările.

An I, nr. 249, aprilie 27/mai 9, p. 1 – *Convenția cu Serbia*: Convenția a fost atacată pe motiv că marfa austro-ungară s-ar putea strecura în țară prin Serbia, grație acestei convenții. Ziarul răspunde că această convenție este destinată să strângă relațiile comerciale ale României cu statele din Peninsula Balcanică. O convenție cu Turcia a fost deja

încheiată. Statul român ar fi mulțumit să încheie o asemenea convenție comercială și cu Bulgaria. Avantajele bănești nu sunt prea mari și termenele sunt prea mici, dar interesul ca România să joace un rol în Balcani este major. Parlamentul sârb a votat tratatul comercial cu România cu strigătul: "Trăiască România!".

An I, nr. 252, mai 1/13, p. 3 – [*Construcția de cale ferată*] (*Ultime informațiuni*): De mulți ani se agită ideea de a se prelungi calea ferată de la Gara Turnu Măgurele până la debarcaderul corăbiilor. Problema era dacă portul trebuie menținut acolo unde este situat acum sau trebuie deplasat cu șase kilometri în aval la punctul zis Flămânda. Doi miniștri s-au deplasat la fața locului și au decis ca linia ferată să se prelungească până la chei.

An I, nr. 252, mai 1/13, p. 3 – [*Probleme viticole*] (*Ultime informațiuni*): S-a anunțat că viile răpuse de filoxeră vor fi plantate cu tutun spre a le readuce la viață. Localnicii nu acceptă însă această îndrumare. Ziarul sfătuiește regia să facă tot ce este posibil să stăruie în această direcție și să determine pe viticultori să planteze tutunul spre a salva cultura viticolă.

An I, nr. 256, mai 5/17, p. 1 – Holban, A.D., *Obstrucționismul Băncii Naționale* [*Probleme monetare*]: Banca Națională se împotrivesc Legii monetare. Consiliul de Administrație al acestei bănci este o asociație de traficanți de bani, iar Banca Națională – un stat în stat, cu marile și inadmisibilele ei privilegii.

An I, nr. 256, mai 5/17, p. 2 – Maior, George, *Clădirile țărănilor*: Marea cangrenă a satelor românești este locuința insalubră. Țăranul locuiește în bordeie care seamănă cu vizuinile de troglodiți. Vitele sunt ținute iarna afară. Țăranii din Transilvania și Banat au o locuință mult superioară. Trebuie, pe lângă pământ și unelte de muncă, să se asigure țăranului și o locuință omenească. Formulează o serie de propuneri, inspirate din străinătate, cum trebuie să se exercite controlul asupra construcțiilor țărănești: casa de locuit și grajdurile.

An I, nr. 256, mai 5/17, p. 2 – [*Probleme de transport*] (*Informațiuni*): Cel dintâi transport de vagoane de marfă comandate la Saint-Denis din Franța a plecat din fabrică alaltăieri. Convoaiele vor urma din zece în zece zile. Campania de toamnă este asigurată.

An I, nr. 256, mai 5/17, p. 3 – [*Împrumutul comunei București*] (*Anunț*): Comuna București a fost autorizată să contracteze un împrumut de 16.000.000 lei. Comuna emite 16.000.000 lei aur în obligațiuni purtătoare de dobândă de 5%. Amortizarea se va face al pari în 80 de trimestre prin tragere la sorți din șase în șase luni. Prețul subscripției este de 93 lei aur pentru 100 lei capital nominal. Publicul este invitat să subscrie la împrumut.

An I, nr. 257, mai 6/18, p. 1 – *Adversarii* [*Probleme financiare*]: Ziarul "Constituționalul", reprezentând ramura junimistă a Guvernului conservator, făgăduiește că, după ce s-a votat Legea vânzării moșiilor statului numai sătenilor, după ce a stârpit agioul și a votat Legea pensiilor, va face reforma creditelor agricole pentru ca săteanul să găsească cu înlesnire aici mijloacele de procurare a instrumentelor agricole. Va face și reforma Băncii Naționale pentru a înfrâna specula celor ce urmăresc să se îmbogățească din sărăcia pieței românești.

An I, nr. 257, mai 6/18, p. 1-2; nr. 258, mai 8/20, p. 1-2; nr. 259, mai 9/21, p. 1-2; nr. 260, mai 10/22, p. 1-2 – Holban, A.D., *Obstrucționismul Băncii Naționale [Probleme monetare]*: Analizează Legea organică din 11 aprilie 1880, spre a arăta că Banca Națională nu este o bancă particulară, ci o instituție financiară de stat care își conservă dreptul de a suspenda executarea tuturor măsurilor băncii care ar fi contrare intereselor statului. Definește rolul băncii în raporturile sale cu statul. Se precizează în lege că biletele se vor plăti, la cerere, în aur sau în argint. Cât despre moneda de aur, ea poate fi belgiană, franceză sau italiană. Moneda de argint trebuie să fie exclusiv de argint. Or, Banca Națională, în loc să plătească, la cerere, în aur, a plătit exclusiv în argint. Pe când publicul cerea aur, i se impunea agioul de 10-15-20%. Guvernul are dreptul să privegheze operațiunile de scont și emisiune. Valoarea fiecărui bilet nu va putea fi mai mică de 20 lei. Din 90.000.000 cât este emisiunea totală a biletelor, sunt puse în circulație 32.000.000 de bilete a 20 lei. Moneda de hârtie nu trebuie mărunțită. Numai țările nenorocite, care trăiesc sub regimul hârtiei-monedă și care trec prin crize grele, au adoptat monedă de hârtie mărunțită. De aceea, în aceste țări nimeni nu este sigur de valoarea monedei ce o are în buzunar. În concluzie, Banca Națională nu are niciun contract sinalagmatic cu statul, ea nu se poate amesteca în regimul monetar al țării, acționarii băncii nu se pot opune transformării stocului metalic, operațiunile comerciale ale băncii sunt strict limitate de lege, circulația și emisiunea fiduciară constituie un drept regalian (reprodus de ziarul “Timpul”).

An I, nr. 257, mai 6/18, p. 3 – *[Comerțul cu sare] (Ultime informațiuni)*: Se precizează că nu s-a făcut la Belgrad licitație pentru cumpărarea de sare. Atât regia ungară, cât și regia română au tratat direct și pe cale de bună înțelegere cu regia sârbească. Grație unei “combinații ingenioase” s-a obținut un preț bun (35 lei tona) cu posibilitatea unei măriti a comenzii cu 40%. Se va contracta și un export de sare în Bulgaria.

An I, nr. 261, mai 12/24, p. 3 – *[Împrumutul comunei București] (Ultime informațiuni)*: Subscrierea la împrumutul (de 16.000.000 lei) municipalității capitalei a început astăzi dimineață. Împrumutul a avut un mare succes. Până azi la ora 2 (14) s-au scris peste 351.000.000 lei. Se poate ca, continuând așa cum a decurs subscripția până acum, acoperindu-se de 22 de ori împrumutul lansat, până mâine să se acopere, probabil, încă de 20 de ori (în total de 42 de ori împrumutul solicitat).

An I, nr. 262, mai 13/25, p. 2 – *[Împrumutul comunei București] (Informațiuni)*: Până ieri, la orele cinci fără un sfert (17 fără un sfert) s-au scris 437.000.000 lei pentru împrumutul de 15.000.000 (în realitate, de 16.000.000 lei). Împrumutul municipal s-a acoperit numai într-o singură zi de 30 de ori. Față de acest rezultat, s-a luat măsura de a se încheie subscripția la acest împrumut.

An I, nr. 262, mai 13/25, p. 3 – *[Anunț bibliografic] (Ultime informațiuni)*: Andrei Popovici a scos la lumină o foarte importantă lucrare, având ca subiect *Banca Națională și valuta de aur*.

An I, nr. 263, mai 15/27, p. 2 – *[Greve] (Informațiuni)*: Greva franzelarilor va trebui să înceteze vrând-nevrând. Proprietarii și antreprenorii franzelăriilor care suferă de grevă au scris la Pesta spre a li se trimite lucrători. Deja s-au anunțat proprietarii de franzelării că mai mulți lucrători au fost expediați spre București.

- An I, nr. 265, mai 17/29, p. 1 – *Căpătuiala [Probleme social-economice] (Editorial)*: Acuză pe liberali că au rămas întotdeauna străini la problemele sociale. Liberalii au combătut Legea vânzării bunurilor statului numai la țărani, au combătut Legea pentru constituirea capitalului Creditului Agricol menit a fi un ajutor, nu un speculator al nevoilor țăranului, au combătut Legea pensiilor, au combătut măsurile pentru salvarea comerțului de tirania agioului.
- An I, nr. 266, mai 18/30, p. 1; nr. 267, mai 19/31, p. 1 – Holban, A.D., *Creditul public și emisiunea biletelor de bancă*: Legea organică din 1880 a Băncii Naționale nu este un contract sinalagmatic în ce privește reglementarea creditului public și circulația monetară. Banca Națională s-a organizat după principiile fundamentale ale “Băncii de Francia”, întemeiată în virtutea Legii din 24 germinal anul 11 al Republicii Franceze. Capitalul ei s-a pornit exclusiv de acționari, fără amestecul Guvernului. Peste puțin timp, “Banca de Francia” s-a lansat în speculații financiare care au dus la o criză mare. Napoleon Bonaparte a etatizat banca, căci, din momentul în care i s-a dat privilegiul de a bate monedă, banca este și a imperiului, nu numai a acționarilor. Face istoricul “Băncii de Francia” spre a arăta că statul francez, sub toate regimurile, a intervenit energic pentru a restabili dreptul regal al statului în ce privește supravegherea emisiunii de monedă și de hârtie-monedă. Conchide că aceste bănci privilegiate au caracterul unei instituții de stat, cât privește emisiunea biletelor, circulația și proporția “cupurilor” și stocul metalic. Chiar și operațiunile de bancă propriu-zise, cum sunt sconturile, trebuie să se facă sub supravegherea statului.
- An I, nr. 266, mai 18/30, p. 1-2; nr. 268, mai 20/iunie 1, p. 1-2; nr. 269, mai 23/iunie 4, p. 1-2; nr. 270, mai 24/iunie 5, p. 1-2; nr. 271, mai 25/iunie 6, p. 1-2; nr. 272, mai 26/iunie 7, p. 2; nr. 274, mai 29/iunie 10, p. 1-2; nr. 280, iunie 5/17, p. 1-2 – *Școlile noastre sătești*: Arată importanța învățământului primar la țară și deficiențele actuale ale școlilor sătești. Analizează menirea învățământului la sate și examinează mijloacele acestui învățământ, care sunt: instruirea și disciplina. O mare problemă este aceea a localurilor de școli. Examinează starea de azi a învățământului și face statistica localurilor de școli existente față de populația școlară și conchide că ar trebui 30.000.000 lei pentru a construi școli necesare celor 432.458 de copii care nu au unde învăța. Se cheltuiește foarte mult pentru fortificații și armament. Trebuie fonduri, însă, și pentru școlile de la țară. Încheie arătând rolul mare al școlii.
- An I, nr. 268, mai 20/iunie 1, p. 2 – *[Calea ferată] (Informațiuni)*: Se vor începe de îndată studiile pentru liniile București-Craiova direct prin Caracal, București-Oltenița prin Obor, Dorohoi-Noua Suliță, Bârlad-Galați și se vor termina studiile liniei Pitești-Curtea de Argeș.
- An I, nr. 269, mai 23/iunie 4, p. 1 – Holban, A.D., *Creditul public și emisiunea biletelor de bancă*: Citează pe economistul *Sismondi*, care arată că statul trebuie să-și exercite controlul în ceea ce privește emiterea și circulația monedei. *Adam Smith* spune că hârtia de bancă este asemănătoare aripilor lui Icar și că numai aurul constituie singurul teren sigur al circulației. Citează pe *Ricardo*, care susține că moneda de hârtie trebuie să se sprijine pe o acoperire în aur. *Wolowschi* analizează și el rolul și limitele monedei-hârtie. Toate aceste citări sunt destinate să pledeze pentru o lege de modificare a Legii organice a Băncii Naționale.

- An I, nr. 270, mai 24/iunie 5, p. 1 – *Drumurile*: Guvernul a cerut un credit de 22.600.000 lei pentru sporirea căilor de comunicații în toată țara. De la 1876, construcția căilor ferate a fost foarte neglijată. Timp de 11 ani s-au construit numai 405 km de șosea, din care numai 145 km au fost construiți de stat.
- An I, nr. 271, mai 25/iunie 6, p. 1 – *Șoselele*: Se arată necesitatea de a se construi drumul de la Târgu Jiu la frontieră, de la Argeș la frontieră, de la Piatra în Bucovina, de la Târgoviște la Brașov, de la Buzău în Transilvania, de la București la Alexandria, de la Tulcea la Constanța și Mangalia. Trebuie construit un pod peste Siret, peste Teleajen, peste Prahova și peste Ialomița.
- An I, nr. 280, iunie 5/17, p. 3 – [*Mișcarea funcționarilor comerciali*] (*Ultime informațiuni*): De câteva zile a început pentru funcționarii comerciali din capitală o mișcare ce are drept scop înființarea unei societăți a funcționarilor comerciali și legiferarea repausului în zilele de duminică și de sărbători. Societatea este deja înființată. Ieri, funcționarii comerciali s-au adunat la Ateneul cel vechi spre a se consfătuși. În ceea ce privește lupta pentru repausul duminical, mai multe branșe de prăvălii au aderat.
- An I, nr. 281, iunie 6/18, p. 2; nr. 283, iunie 8/20, p. 2; nr. 284, iunie 9/21, p. 2 – Barbovescu, Ioan, *Studii asupra politicii comerciale și industriale a României*: Cu privire la mișcarea industrială din Franța Revoluției din 1848, spune că încep să prindă unele idei “fantastice” izvorâte din misticismul fiziocratic, cum ar fi înlăturarea proprietății particulare, socializarea întreprinderilor, colectivizarea proprietății etc. Amintește de mișcarea lui Babeuf, Liga egalilor. Un alt curent este acela al lui Sismondi, pe care autorul îl analizează. Trece apoi la Saint-Simon, apoi la Fourier, Victor Considerant, Prudhomme și Louis Blanc.
- An I, nr. 283, iunie 8/20, p. 1 – P., *Asociațiunea industriașilor*: S-a întemeiat o asociație, sub președinția lui P.S. Aurelian, pentru apărarea industriașilor. S-a stabilit ca la toamnă să se organizeze un mare miting al industriașilor.
- An I, nr. 283, iunie 8/20, p. 3 – [*Probleme de transporturi*] (*Informațiuni*): Consiliul de Miniștri a aprobat adjudecarea celor din urmă trei loturi de terasamente și lucrări de artă ale căii ferate Calafat-Craiova. În același consiliu s-a aprobat licitația pentru 48 de vagoane-cisternă pentru petrol, în favoarea societății belgiene de la Raismer.
- An I, nr. 283, iunie 8/20, p. 3 – [*Comerțul cu sare*] (*Informațiuni*): S-a expediat până acum în Serbia, de către regia română, sare în cantitate de trei milioane kilograme. Expediția de primăvară de 9.500 tone trebuie să se efectueze până la sfârșitul lunii iulie.
- An I, nr. 284, iunie 9/21, p. 1 – *Serviciul român de navigație* (*Editorial*): Regia are de predat Serbiei 25.000 tone de sare în fiecare an, eventual chiar 40.000 tone. Transportul trebuie să-l facă de la Giurgiu, pe Dunăre, până în Serbia. Acest transport ar fi trebuit să fie efectuat de societățile străine de navigație fluvială. S-a luat inițiativa, atunci, a organizării unui Serviciu Român de Navigație Fluvială. Problema este aceea a organizării unui astfel de serviciu. Să fie de stat sau concesionat? S-ar putea face o experiență spre a se vedea care sistem este mai bun. Deocamdată, Regia Monopolurilor a cerut Parlamentului fondurile necesare pentru crearea unui serviciu de remorhere și șlepuri mici, material care va fi completat cu bacuri și cu vaporul “Constanța”. Creditul necesar a fost votat.

- An I, nr. 284, iunie 9/21, p. 1 – *Transportul sărei [Comerțul cu sare]*: Camera a votat creditul de un milion de lei cerut de Regia Monopolurilor Statului, în vederea creării unui Serviciu Român de Transporturi pe Dunăre. Vasele românești vor duce sarea de la Giurgiu în porturile sârbești și, pentru a nu se întoarce goale, Direcția Regiei a intrat în tratative cu Primăria Capitalei ca să-i furnizeze din Serbia piatră de granit pentru pavaje și cărbuni de pământ, articole a căror calitate și ieftinătate vor aduce câștig Primăriei București.
- An I, nr. 284, iunie 9/21, p. 3 – *[Probleme viticole] (Informațiuni)*: La Drăgășani s-au distrus 50 pogoane de vie pe care Comisia Filoxerică le-a constatat a fi atinse de filoxeră. La Gara Drăgășani nu se mai primesc vinuri spre a fi expediate în vreo parte a țării decât cu condiția ca vasele să fie spălate cu leșie.
- An I, nr. 285, iunie 10/22, p. 2 – *[Probleme viticole] (Informațiuni)*: Printr-o decizie ministerială, s-au dat dispoziții să fie distruse în întregime focarele de filoxeră din anumite comune din jud. Vlaşca. Se iau și alte măsuri de pază și de limitare a flagelului.
- An I, nr. 287, iunie 12/24, p. 1-2 – Aurelian, P.S., *Asociațiunea industriașilor*: În “Apelul” semnal de P.S. Aurelian, se arată evoluția României de la un stat exclusiv agrar la un stat agrar-industrial. Semnalează faptul că un număr de capitaliști români și-au investit capitalurile lor în industrii. România, în scurt timp, a reușit să aibă propria ei industrie. Față de aceste începuturi, este necesar să se ia măsuri pentru încurajarea și protejarea industriei naționale. În acest scop, s-a luat decizia să se înființeze o asociație sub denumirea de “Industria – societate pentru încurajarea și apărarea industriei naționale”. Se vor organiza expoziții, se vor premia atelierile profesionale care vor forma elevi. Apelul este semnat de: P.S. Aurelia – președintele Comitetului de inițiativă, precum și de membrii acestui comitet: Marinescu-Bragadiru, Teodor Nica, M. Th. Mandrea, G.G. Assan.
- An I, nr. 287, iunie 12/24, p. 2 – *Invențiunea biletelor de bancă*: Se reproduce din ziarul “Era nouă” un articol în care se face istoricul biletelor de bancă în lume, care și-au făcut apariția cu 119 ani înainte de era creștină, în China, sub domnia împăratului U-ti.
- An I, nr. 287, iunie 12/24, p. 3 – *Conversiunea [Conversiunea obligațiunilor rurale]*: Ziarul “Lupta” arată de ce a preferat pentru conversiunea obligațiunilor rurale titlul 4%, iar nu cel de 5% la care s-a raliat Guvernul. Ziarul “Constituționalul” nu este de această părere și demonstrează de ce titlul “ideal” la care trebuie, deocamdată, să se tindă pentru întreaga datorie este acela de 4%.
- An I, nr. 287, iunie 12/24, p. 3 – *[Industria națională] (Ultime informațiuni)*: Una dintre cele mai “superbe” instalații de industrie națională este Fabrica de cherestea a lui Țenov, mare negustor din Brăila. Fabrica este montată în com. Mălini. Este vorba ca această fabrică să treacă în mâinile unei societăți românești de exploatare de păduri.
- An I, nr. 288, iunie 13/25, p. 1 – *Fapte, nu vorbe [Probleme economice] (Editorial)*: Arată că, în prima fază, Guvernul a dat Legea pentru vânzarea moșiilor statului numai la țărani, cu îlesniri de plată și avansuri pentru cumpărare de inventar agricol. În a doua fază, s-a votat Legea băncii, autorizarea conversiunii obligațiunilor 6%, Legea pensiilor, creditele pentru șosele, crearea unei mici flotile de comerț.

An I, nr. 288, iunie 13/25, p. 2 – *[Lucrări publice] (Informațiuni)*: S-au început de mult lucrările de debleiere a tunelului de la Bărboși. Peste șase săptămâni se va putea circula prin el. Se fac lucrări de docuri, bazin și întărire la gura acestuia. Se vor pune la dispoziția comerțului elevatoarele care sunt montate, precum și magazinele de mărfuri care vor fi transformate în magazie de cereale. La Brăila se fac lucrări în port. Se fac studii spre a găsi posibilitatea de accelerare a descărcării din vagoanele de marfă. În Brăila funcționează o mare fabrică de făină instalată în condiții moderne (Fabrica Millas).

An I, nr. 288, iunie 13/25, p. 2; nr. 290, iunie 15/27, p. 2; nr. 291, iunie 16/28, p. 2; nr. 293, iunie 19/iulie 1, p. 2; nr. 294, iunie 20/iulie 2, p. 2; nr. 296, iunie 22/iulie 4, p. 2; nr. 297, iunie 23/iulie 5, p. 2; nr. 301, iunie 28/iulie 10, p. 2; nr. 302, iunie 29/iulie 11, p. 2; nr. 303, iulie 1/13, p. 2 – Constantin, C., *Băile din țară*: Arată că cei mai mulți români merg la băi în străinătate, unde își cheltuiesc banii. Ies anual cam 3.500.000-4.000.000 lei. Autorul s-a gândit dacă nu s-ar putea descoperi și organiza stațiuni climatice în România, pentru ca toți acești bani să rămână în țară. A vizitat cele mai multe asemenea stațiuni în străinătate, iar în 1878 a început să lucreze pentru o societate balneară românească “cu care să putem îmbrățișa, în mod serios, această ramură economică”. Face un istoric al tuturor încercărilor făcute în acest sens în România. Enumeră localitățile cu ape minerale (80 la număr), care se găsesc în țară, între care Balta Albă (București), Bălțătești, Călimănești, Cozla (Piatra), Lacul Sărat, Olănești, Pucioasa, Slănic Moldova, Strunga (Roman) etc. Arată că, din punct de vedere economic, instituția balneară a preocupat guvernele statelor europene. Guvernul român a fost preocupat încă din 1880 de această problemă. S-a început efectuarea captării apelor minerale pentru care s-a afectat un fond de un milion de lei. S-a făcut mai târziu și un regulament de exploatare a surselor minerale. Examinează legislația din alte țări în ce privește stațiunile balneoclimatice, principiile de organizare și recomandă aceste prescripții regulamentare Guvernului român. Se analizează noul regulament din 1890, care a creat un monopol al direcției băilor statului. Se cercetează apoi bugetul 1890/1891 și critică unele dispoziții și repartizări de fonduri în legătură cu exploatarea așezămintelor balneare. Analizează condițiile ce urmează a fi realizate pentru a asigura rentabilitatea așezămintelor balneare. Propune să se alcătuiască un proiect de lege în care să se prevadă ca serviciul de administrație al băilor să fie separat de serviciul captării de izvoare, organizarea concesiunilor, taxe, gratuități, organizarea umplerii cu ape minerale a sticlelor care ar putea fi vândute în țară și în străinătate, măsuri severe de igienă a localurilor, îndrumări de ordin financiar, exploatarea nămolului.

An I, nr. 289, iunie 14/26, p. 1-2 – *Sfârșitul sesiunii [Probleme economice]*: Reproduce un articol cu acest titlu părut în ziarul “Era nouă” din Iași, în care se examinează bilanțul legislativ al Sesiunii parlamentare încheiate. S-au votat Legea pensiilor, Legea băncii etc. Regretă că nu s-a votat noua întocmire a creditelor agricole, care s-au dovedit asupritoare pentru țărani. Modificările relative la bancă și la creditul public au devenit un fapt împlinit. Se remarcă măsurile care au dus la dispariția agioului.

An II, nr. 290, iunie 15/27, p. 3 – *Protecțiunea muncii*: Pe marginea unui articol apărut în ziarul “Lupta”, sub acest titlu, articol care este reprodus în textul ziarului, “Constituționalul” recunoaște că una dintre cele mai însemnate și mai complexe

probleme social-economice care preocupă lumea modernă este protecția muncii care constă, în trăsături generale, în angajarea muncitorilor, reglementarea orelor de muncă, asigurarea obligatorie contra accidentelor, contra șomajului, contra bătrâneții etc.

An II, nr. 292, iunie 17/29, p. 3 – [*Lucrări publice*] (*Informațiuni*): Cei șase kilometri de fruntarie ale șoselei Lotru-Câineni au fost adjudecați ieri cu prețul de 422.000 lei. Lucrările vor începe imediat.

An II, nr. 293, iunie 19/iulie 1, p. 2 – Pop, Mihail, *Lucru de mână în școalele de băeți*: Arată că, în alte țări mai înaintate, învățământul a fost pus în slujba creării de meseriași, de negustori etc. Este vorba ca la toamnă să se prezinte proiectul de lege de organizare a învățământului. Trebuie să se introducă în școli lucrul de mână. Mai ales școlile sătești, care au rolul de a forma marea masă a poporului, trebuie orientate spre acest scop.

An II, nr. 293, iunie 19/iulie 1, p. 2-3 – [*Repausul duminical*] (*Informațiuni*): Ieri, Corporația Pantofarilor a obligat pe colegii lor care nu au închis prăvăliile conform angajamentului luat să se supună dorinței majorității care cere aplicarea repausului în ziua de duminică.

An II, nr. 293, iunie 19/iulie 1, p. 3 – [*Probleme fiscale*] (*Informațiuni*): Consiliul Comunal al Capitalei a delegat un consilier comunal să se îngrijească de serviciul accizelor, ale cărui venituri s-au dublat în ultimul an.

An II, nr. 294, iunie 20/iulie 2, p. 2 – *O taxă cu accis nedreaptă*: Un număr mare de comercianți au adresat Ministerului de Interne o petiție prin care cere ridicarea taxei de acciză, impusă contra dispozițiilor precise ale legii respective, asupra surogatului de cafea ce se fabrică în București și în țară. Petiția, reprodusă în întregime, arată că în București s-a înființat Fabrica de surogat de cafea Heinrich Franck Söhne. Primăria București vrea să perceapă acciza, deși legea nu enumeră surogatul de cafea printre mărfurile supuse acestei taxe.

An II, nr. 295, iunie 21/iulie 3, p. 3 – [*Lucrări publice*] (*Ultime informațiuni*): S-a adjudecat asupra societății de construcții, construcția terasamentelor pentru linia ferată de la Pucioasa la Lăculețe, jud. Dâmbovița, în valoare de un milion de lei.

An II, nr. 295, iunie 21/iulie 3, p. 3 – [*Banca Națională*] (*Ultime informațiuni*): Comisia, care a fost aleasă de Consiliul de Administrație al Băncii Naționale spre a începe tratative cu Ministerul de Finanțe pentru punerea în aplicare a noii Legi monetare, a căzut de acord cu ministrul asupra tuturor problemelor. Astfel, lucrările acestei Comisii sunt sfârșite și Legea monetară se va aplica fără nicio rezistență din partea Băncii Naționale.

An II, nr. 295, iunie 21/iulie 3, p. 3 – *Dare de seamă [Societăți de asigurare]*: Se publică darea de seamă a societății de asigurare "Unirea", prezentată de Direcția Adunării Generale, în numele Consiliului de Administrație pe exercițiul anului 1889. Se arată greutățile pe care le-a întâmpinat societatea și, mai ales, lupta cu concurența societăților străine. Societățile mutuale sunt un mijloc de a mări puterile productive ale țării, diminuând specula. Pe principiul că daunele se plătesc întotdeauna și numai de asigurați și că aceste daune nu se plătesc din capitalurile acționarilor, se poate

ajunge la dezvoltarea mutualității, înlăturarea “speculei de înnavuțire a străinilor din munca cetățenilor”.

- An II, nr. 296, iunie 22/iulie 4, p. 2-3 – *[Probleme de pensii] (Informațiuni)*: Se arată că în statutele de pensii ale salariaților CFR au fost introduse unele articole adiționale prin care se stabilesc condițiile în care un salariat poate deveni membru al acestei case.
- An II, nr. 296, iunie 22/iulie 4, p. 3 – *Prăvăliile [Repaosul duminical]*: Poate sau nu Consiliul Comunal să facă un regulament prin care să oblige pe comercianți să închidă prăvăliile duminica? Răspunsul nu este dat. Se pronunță doar datele problemei. Reproduce și unele rânduri, în această problemă, din ziarul “Românul”.
- An II, nr. 296, iunie 22/iulie 4, p. 3 – *Anunț [Societățile de asigurare]*: “Dacia Română, societăți de asigurări în București” anunță împărțirea averii grupei de asociații mutuale de supraviețuire a anului 1890 a foste societăți “România”.
- An II, nr. 297, iunie 23/iulie 5, p. 3 – *Asigurarea vorierilor [Asigurări sociale] (Ziarele de azi)*: Ministerul de Comerț al Franței va depune în sesiunea viitoare a Camerei franceze un proiect de lege prin care organizează asigurarea mutuală obligatorie contra accidentelor mortale sau a celor care duc la incapacitatea de muncă. Ziarul reproduce un articol din ziarul “Lupta”, adăugând că în Belgia principalul proiect de lege cu care se va ocupa Camera în sesiunea sa extraordinară va fi acela prin care se înființează o Casă de prevedere pentru accidente de muncă.
- An II, nr. 297, iunie 23/iulie 5, p. 3 – *Moșiile statului (Ziarele de azi)*: Problema vânzării în loturi a moșiilor statului la țărani preocupă atenția opiniei publice. Critică faptul că nu sunt cunoscute de cei interesați formalitățile ce sunt de îndeplinit, procedura adoptată de Ministerul de Domenii. Dă ca pildă un articol din ziarul “Românul”, în care un arendaș de moșie mărturisește că nu știe nici azi cum se aplică legea vânzării acestor moșii.
- An II, nr. 297, iunie 23/iulie 5, p. 3 – *[Mașini agricole] (Ultime informațiuni)*: Ieri dimineață a avut loc un concurs de mașini agricole pe moșia Școlii Herăstrău. Au luat parte mai multe firme străine, și anume: Wood, Massey, Hornsby, Jonston și Adriace. A doua probă a fost cu mașinile trase de cai: s-a încercat dacă mașinile pot tăia și lega grâul căzut și încurcat. S-a acordat premiul I (medalia de aur) mașinii Wood, premiul II (medalia de argint) mașinii Massey și premiul III mașinii Adriace.
- An II, nr. 299, iunie 26/iulie 6, p. 1 – *Răsboiul vamal Austro-Român*: În ziarul oficios “Fremdenblatt” din Viena se arată că industriașii se plâng de pagubele cauzate industriei germane de războiul vamal cu România. Ziarul german critică acest val de plângeri publice în ceea ce privește urmările acestui război, urmări dăunătoare, nu numai industriei germane, dar mai ales agricultorilor români. Socotește inutilă și primejdioasă “această gălăgie” destinată doar să arate “dușmanului” slăbiciunea industriei germane.
- An II, nr. 300, iunie 27/iulie 9, p. 1 – *Cestiuni economice*: Mai mulți proprietari și cultivatori de vii din Drăgășani au cerut ministrului Lucrărilor Publice să înființeze un târg de vinuri de felul celor din alte state mai înaintate din punct de vedere economic.

- An II, nr. 300, iunie 27/iulie 9, p. 3 – *[Probleme de transport] (Ultime informațiuni)*: Aproape 400 din vagoanele de marfă comandate societății de la Saint Denis sunt sosite în țară. Expedițiile pe care societatea este obligată să le efectueze se fac regulat, așa că proprietarii de cereale nu vor avea de suferit. Însă lipsa de locomotive este încă foarte mare și construcția celor comandate în străinătate nu merge prea repede.
- An II, nr. 300, iunie 27/iulie 9, p. 3 – *[Problema furnizării de petrol] (Ultime informațiuni)*: Greutățile pe care Direcția Generală CFR le întâmpină cu furnitura de petrol au îndemnat conducerea să alcătuiască un nou caiet de sarcini care să fie folosit ca bază la adjudecarea acestor furnituri, stabilindu-se condiții privind punctul de inflamabilitate și densitate a petrolului ce urmează a fi furnizat.
- An II, nr. 302, iunie 29/iulie 11, p. 1-2 – *Aplicarea legii bunurilor*: Se publică o circulară privind aplicarea acestei legi. Se cere să se facă, de către fiecare serviciu tehnic al fiecărui județ, un memoriu asupra situației moșiei statului ce trebuie vândută țăranilor și determinarea prețului pe hectar în raport cu o serie de elemente indicate în circulară. A doua operațiune este verificarea planului moșiei respective, apoi parcelarea în loturi de 5 hectare. Arată cum trebuie organizată vânzarea, care trebuie făcută individual, nu pe grupe. Aplicarea legii trebuie făcută bine și repede.
- An II, nr. 303, iulie 1/13, p. 1 – *Școlile Ministerului Agriculturii*: În dorința de a se da o mai bună organizare școlilor de agricultură, meserii și comerciale ale statului și de a se stabili programe noi mai apropiate de învățământul teoretic, ministrul Agriculturii, Industriei, Comerțului și Domeniilor a cerut direcțiilor acestor școli să convoace Conferința profesorală pentru revizuirea programelor.
- An II, nr. 304, iulie 3/15, p. 1 – *Zi de odihnă [Problema repaosului duminical] (Editorial)*: Reamintește că în 1874 se făcuse un regulament prin care se stabilea că toate zilele de sărbătoare creștinească, precum și ziua de duminică să fie zi de repaus. S-a protestat atunci cu violență contra acestui “atentat la libertatea individuală”. Acum vin cereri din ce în ce mai multe ca aceste zile să fie respectate ca zile de odihnă. Sunt însă anumite categorii de lucrători care tocmai duminica și în zilele de sărbătoare lucrează și câștigă mai mult, cum sunt birjarii și actorii. Ziarul sfătuiește ca statul să nu se amestece în această problemă, rămânând ca fiecare să fie stăpân pe “ceasurile și zilele sale de muncă”.
- An II, nr. 305, iulie 4/16, p. 1 – *Vitele noastre*: Reamintește că în timpurile cele mai îndepărtate se făcea în țară o întinsă cultură de vite, mai ales cornute și cai. Astăzi, această cultură a degenerat cu totul. S-a alcătuit, de către Ministerul Agriculturii, o comisie care să studieze mijloacele spre a ajunge la regenerarea vitelor cornute (bovine și ovine). Comisia va întocmi un proiect de lege.
- An II, nr. 306, iulie 5/17, p. 3 – *Întreprinderi naționale [Stațiunile balneo-climatice] (A 2-a ediție. Ziarele de azi)*: Se constată că presa românească a început să se preocupe de problema izvoarelor minerale. Citează în acest sens ziarul “Lupta” în care a apărut un articol sub titlul *Întreprinderi naționale*. Ziarul “Constituționalul” adaugă că avântul luat în anii din urmă de băile românești a dat de gândit străinilor, care au văzut cum le scapă clientela din România și care au început, cu oarecare succes, să ia contramăsuri care au dus la o nouă creștere a numărului de pașapoarte eliberate.

- An II, nr. 307, iulie 6/18, p. 1 – *Transportul călătorilor [Probleme de transport]*: Direcția Generală a CFR a redus prețul de transport de călători. Aceasta a dus la o sensibilă creștere a numărului de călători și de venituri, cu 12,37% în ce privește numărul călătorilor și cu 5,80% în ce privește veniturile. Este prezentat un tabel comparativ de călători și venituri din traficul local pe lunile martie, aprilie și mai ale anilor 1888, 1889 și 1890.
- An II, nr. 307, iulie 6/18, p. 3 – *[Greve] (Ultime informațiuni)*: Azi, toți lucrătorii din atelierele primăriei de la Mihai-Vodă au făcut grevă. Ei nu au venit la lucru. Motivul grevei este că s-a creat o preferință între lucrători: unora li se plătesc salariile la 3 ale lunii, altora la 5-6-7 ale lunii. Primarul i-a înlocuit pe toți greviștii.
- An II, nr. 308, iulie 7/19, p. 2; nr. 309, iulie 8/20, p. 2 – Maior. G., *Chestiunea cailor*: Arată marea importanță economică ce o poartă creșterea cailor prin organizarea unor mari herghelii, după modelul austro-ungar. Arată ce s-a făcut în această direcție în străinătate și formulează o serie de propuneri de ordin zootehnic și strict economic.
- An II, nr. 310, iulie 10/22, p. 3 – *[Mișcarea Cooperatistă] (Informațiuni)*: În Societatea Cooperatorilor se agită ideea de a organiza o expoziție la primăvară în București. Cooperatorii cred că progresele industriei din țară în anii din urmă asigură succesul expoziției.
- An II, nr. 310, iulie 10/22, p. 3 – *[Probleme viticole] (Informațiuni)*: În urma unui referat al Serviciului Filoxeric, prin care se arată ivirea filoxerei în comunele Cocărești și Cepari, din jud. Romanați, și în comunele Coșula și Storești, jud. Botoșani, în apropiere de vestitele podgorii ale Drăgășanilor și Cotnarilor, s-a luat măsura distrugerii radicale a acestor focare.
- An II, nr. 311, iulie 11/23, p. 1 – *Protecțiunea muncii*: Problema muncii este cea mai însemnată pe care o are de soluționat societatea modernă. Soluționarea este impusă de două curente, unul din partea organizațiilor sindicale și altul din partea claselor conducătoare. Astăzi, statul este convins că este în drept să intervină cu măsuri de protecție a muncii. Păcatul este că aceste două curente au apucat o cale greșită: calea politică. Intransigenții cred că problema muncii nu va fi rezolvată decât prin ascendentul pe care muncitorii îl vor dobândi prin sufragiul universal. Problema poate fi soluționată numai pe cale socială, așa cum face azi Germania (reprodus după ziarul "Era nouă" din Iași).
- An II, nr. 311, iulie 11/23, p. 2 – *Învățământul tehnic*: Consiliul profesoral al Școlii de Arte și Meserii a înaintat Ministerului Industriei un memoriu în care cere ca ucenicia să înceapă la vârsta de copil, pentru absolvenții școlii să die deschise porțile școlii de ingineri, să se organizeze școli de ucenici. Combate ucenicia care se practică în ateliere și care îl transformă pe copil în servitorul patronului și nu în elev care urmează cursuri cu caracter teoretic și practic.
- An II, nr. 313, iulie 13/25, p. 1 – *Trocarii [Probleme agrare]*: Denunță cauzele pentru care s-a întins pelagra la sate. S-au dat dispoziții pentru înființarea de cuptoare de uscat pentru porumbul de măcinat. Aceste cuptoare nu au fost încă construite.
- An II, nr. 315, iulie 15/27, p. 1 – *Răscoalele țărănești*: Constată că cele mai apropiate cauze ale răscoalelor țărănești sunt, pe lângă nemulțumirea adunată într-un lung șir de ani, datorită împilărilor de tot soiul suferite de la cei ce exploatează pământul,

“destrăbălarea administrativă”, justiția părtinitoare și hoția ajunsă mijloc de guvernare. Acuză pe liberali că instigă țăranimea.

- An II, nr. 315, iulie 15/27, p. 1-2 – *Adevărul neadeverat [Problema creșterii viermilor de mătasă]*: Arată că Ministerul Agriculturii, contrar celor afirmate de ziarul “Adevărul”, se preocupă de această problemă. Ministerul a pus gratuit la dispoziția cultivatorilor de mătase mașina pe care o are la Școala de Arte și Meserii din capitală pentru torsul firelor de mătase și a angajat și lucrătoare pentru acest serviciu și un mecanic. Până acum s-au tors 150 kg mătase.
- An II, nr. 315, iulie 15/27, p. 3 – *[Lucrul manual] (Ultime informațiuni)*: S-a organizat în jud. Suceava, la Mălini, un curs de lucru manual, în cursul lunii august. Se vor preda sculptură și dogărie. La 25-26 august, la terminarea cursului, se va organiza o expoziție cu obiectele lucrate de cursanți.
- An II, nr. 316, iulie 17/29, p. 1 – *De profundis [Probleme economice]*: Guvernul junimist a desființat agioul consolidând valuta, a introdus modificări de structură în Banca Națională, urmărește combaterea proletariatului rural, a legiferat vânzarea moșiilor statului în loturi mici numai țăranilor.
- An II, nr. 317, iulie 18/30, p. 1 – A., *Amploiații comerciali*: Ironizează o adunare a funcționarilor comerciali ținută în Sala Ateneului vechi și revendicările lor pentru repausul duminical, relevând exclamația unui orator care a spus că până și turcii au repausul de duminică.
- An II, nr. 319, iulie 20/august 1, p. 1 – *Noile linii de tramway din Capitală*: Se vor înființa 9 linii de tramvai. Primăria Capitalei a concedat construcția acestor linii unei societăți olando-belgiene Kempfen și Orlet. Condițiile sunt mult mai avantajoase decât cele din contractul cu actuala societate concesionară (cu care municipiul se află în proces în fața instanței supreme).
- An II, nr. 320, iulie 22/august 3, p. 1 – *Pavagiile Capitalei*: Arată construcțiile edilitare care se fac în București, bulevarde, alinieri, canalizări etc. Relevă însă că pavajele sunt deteriorate și cere măsuri de reparație.
- An II, nr. 320, iulie 22/august 3, p. 1 – *[Transportul cerealelor] (Ultime informațiuni)*: Toți deputații Buzăului au venit în București și au cerut ministrului Lucrărilor Publice să ia grabnice măsuri spre a pune la dispoziția agricultorilor vagoanele necesare pentru transportul cerealelor, vagoane cu totul insuficiente azi.
- An II, nr. 321, iulie 24/august 5, p. 1 – *Era nouă [Probleme social-economice] (Editorial)*: Explică ce înseamnă era nouă, adică noua orientare a junimiștilor. Ea înseamnă lupta pentru căpătarea legilor economico-sociale care să asigure munca, creșterea bunei stări materiale și intelectuale a țării, organizarea învățământului, lupta pentru o idee, nu pentru o persoană.
- An II, nr. 321, iulie 24/august 5, p. 2 – Nițescu, M.G., inginer hotarnic, *Observații asupra aplicațiunii legii rurale*: În aplicarea Legii rurale din 1864 s-au făcut unele erori. Pământul dat de proprietarii mari țăranilor clăcași nu a fost parcelat și suprafața prevăzută în tabele s-ar putea să nu corespundă cu suprafața de pe teren. De aceea formulează o serie de propuneri și verificarea planurilor și tabelelor, locuitorii să se

parceleze singuri între ei, din parcelare să se scoată vatra satului, țărani să nu vândă pământul decât țăranilor. Propune și alte măsuri pentru marea proprietate.

An II, nr. 323, iulie 26/august 7, p. 2 – *Poduri și drumuri*: Denunță faptul că drumurile și podurile dintre Titu și Găești sunt într-o stare foarte proastă. Arată pagubele mari ce se aduc comerțului și, mai ales, comerțului cu cereale, prin nerepararea acestor drumuri și poduri.

An II, nr. 325, iulie 29/august 10, p. 1 – *Era nouă [Probleme sociale] (Editorial)*: Exaltând opera Guvernului junimist și minimalizând opera guvernelor liberale, autorul subliniază faptul că Guvernul actual a ridicat creditul extern, a întărit puterea “ruralilor” prin Legea împărțirii domeniilor statului. Desigur, adaugă autorul editorialului, țăranul român mai are lipsă de multe ca să ajungă până la acel grad de putere pe care îl vedem la țăranii statelor apusene. Între clasele sociale, cea care a fost neglijată până acum este clasa meseriașilor, care constituie temelia orașelor noastre și unul din cei mai principali factori ai statului modern.

An II, nr. 329, iulie 31/august 12, p. 1 – *Igiena publică față cu comuna rurală*: Se afirmă de unii că România ar fi Belgia Orientului. Legea comunală românească este copiată după legea belgiană, dar oamenii care o aplică sunt cu totul deosebiți de cei din Belgia. În Belgia, comunele dispun de un fond al epidemiilor. În România, un asemenea fond nu există. Există însă un fond al epizootiilor. Coloniile engleze au cheltuit pentru combaterea variolei două milioane și jumătate de franci. În România nu se face nimic în această direcție. Epidemiile seceră populația de la sate, dar organele locale, ca și cele centrale nu fac nimic.

An II, nr. 329, iulie 31/august 12, p. 1 – *Zilele de prestațiuni*: Se publică o circulară a Ministerului de Interne cu privire la lucrutul șoselelor cu zile de prestație. Evidențiază ca prefectul să atragă atenția sătenilor că prestația este o obligație legală și utilă. Se va ține seama de faptul de a nu vexa pe cei pe care legea nu-i obligă la prestație. Se atrage atenția la grija ca biletele prin care se constată efectuarea prestației să fie bine întocmite. Se pune în vedere să nu rămână rămășițe.

An II, nr. 330, august 1/13, p. 1 – *Meseriașii noștri*: S-a pus întrebarea care alcătuire de stat este mai bună, care contribuie la creșterea bunei stări social-generale și la independența materială, adică financiară a statului. Face istoricul colbertismului în Franța. Socotește necesară ocrotirea meseriilor, astfel ca statul să nu cadă sub dominația fabricanților mari, a plutocrației, a capitalului. Examinează doctrina fiziocrată a lui François Quesnay. Colbert spunea că arta și meseriile domnesc în lume, iar fiziocrații au răspuns că forța dominantă este puterea naturii. Statul trebuie întemeiat pe agricultor. În realitate, statul trebuie să acorde o egală protecție și meseriilor și agriculturii. Amintește de recomandarea lui P.P. Carp, după care statul trebuie să confere meseriașilor dreptul de a se angaja în corporații, să le fie garantată munca și să fie apărați contra concurenței neleale la care sunt supuși.

An II, nr. 330, august 1/13, p. 3 – *Sarea*: Opoziția consideră contractul încheiat cu Serbia pentru exportul sării ca un scandal. Ziarul arată că afirmația nu este dovedită cu nimic și că, în realitate, contractul este foarte avantajos pentru interesele economice ale țării.

- An II, nr. 331, august 2/14, p. 2; nr. 332, august 3/15, p. 2; nr. 337, august 10/22, p. 2; nr. 338, august 11/23, p. 2; nr. 339, august 12/24, p. 2 – *Școala rurală*: Arată proasta organizare a Inspectoratului Școlar, schimbarea revizorilor școlari în fiecare an. Situația materială a comunelor, felul dominant de muncă, așezarea geografică a comunelor au o directă înrâurire asupra nivelului de înțelegere a copiilor de țărani. Examinează programul școlilor rurale. Nu este rolul școlii rurale de a pregăti pe copilul de țăran să intre la liceu, ci să-i dea copilului cunoștințele practice în legătură cu profesiunea lui viitoare de bază – agricultura. Trece apoi la problema localurilor de școală de care satele suferă mult. Clădirile actuale sunt improvizate, în case vechi și murdare. Abordează, în sfârșit, problema recrutării personalului didactic rural. Acest personal se recrutează prin concurs dintre absolvenții școlilor primare. Propune ca aceștia să facă un an cursuri speciale. Analizează Legea instrucțiunii publice și aprobă măsurile disciplinare severe ce se pot lua contra învățătorilor culpabili. Analizează regulamentele școlare pe pământul ce se dă școlilor. De câte ori statul vinde pământ țăranilor, clădirile mai bune de pe aceste pământuri ar trebui rezervate școlilor. Trece apoi la examinarea cărților de școală și a raporturilor dintre școala rurală și Consiliul General al Instrucțiunii Publice, consiliu în care școala rurală nu este deloc reprezentată, ceea ce este indamisibil.
- An II, nr. 331, august 2/14, p. 3 – [*Probleme de transport*] (*Informațiuni*): Din cauza lipsei de material rulant se simte mare nevoie de vagoane pentru cerealele din Moldova. Cumpărătorii de produse au primit ordin din partea comanditarilor lor să nu mai efectueze cumpărături pentru motivul că nu pot transporta aceste produse.
- An II, nr. 332, august 3/15, p. 1 – *Lipsa de vagoane*: Cultivatorii și neguțătorii din mai multe părți ale țării s-au plâns de lipsa de vagoane pentru transportul de produse. Din Botoșani se anunță că efectele măsurilor luate de CFR s-au făcut simțite.
- An II, nr. 333, august 4/16, p. 3 – *Monopolul tutunurilor*: Reproduce un articol din ziarul "Lupta", în care se propune să se renunțe la exportul de tutun în Anglia și Italia ca să poată da consumatorilor de tutun din țară tutun mai bun și mai ieftin. Ziarul "Constituționalul" arată că "Lupta" face o mare eroare: țigarele cele mai bune care se vând în țară sunt de tutun turcesc, tutun scump, nu de tutun indigen.
- An II, nr. 335, august 8/20, p. 3 – [*Comerțul cu tutun*] (*Informațiuni*): Debitanții evrei de tutunuri se găsesc în număr mare nu numai în comunele urbane, dar și în comunele rurale. În județele de peste Milcov, acești debitanți "nu-și mai sfârșesc depozitul". Numai lipsa de control explică acest abuz, mai ales în comunele rurale, deși ministerul a dat dispoziții precise.
- An II, nr. 335, august 8/20, p. 3 – [*Probleme monetare*] (*Informațiuni*): Monedele de aramă străine – grecești, bulgărești și sârbești – au inundat, iarăși, în mare număr, piețele României. Mai ales pe piețele din Moldova, schimbul se face, în cea mai mare parte, cu monede de aramă grecești. Odată cu deschiderea tranzacțiilor comerciale din acest an, aceste piese au intrat, în mari cantități, în țară. Adeseori, nu se mai văd zile întregi piese de aramă românești. Ministerul de Finanțe a dat un ordin prin care se oprește această inundație a aramei străine.

- An II, nr. 336, august 9/21, p. 1 – *Industria națională*: Se laudă industria națională de foiță de țigară înființată de căpitanul Creangă, fiul marelui prozator Ion Creangă. Se dau amănunte asupra produsului și a calităților lui.
- An II, nr. 336, august 9/21, p. 2 – G., *Școalele comerciale*: Extinderea comerțului cu statele europene și majorarea capitalului românesc pun problema ca noile întreprinderi să fie conduse cu pricepere. Tot așa, stabilimentele financiare românești cer un număr din ce în ce mai mare de salariați pregătiți. Toate acestea sunt de natură să impună organizarea acestor școli. La aceasta se mai adaugă un alt argument: copiii din țările vecine, care fug de tendințele de maghiarizare a școlilor comerciale ungurești și de școlile apusene care sunt prea departe și foarte costisitoare, ar prefera să-și facă pregătirea profesională în școlile comerciale din România.
- An II, nr. 336, august 9/21, p. 2 – *[Fabrica de postav] (Ultime informațiuni)*: Prima concesiune acordată colonelului Alcaz pentru fabrica sa a fost din anul 1878 până în 1884. În 1883, concesiunea i-a fost prelungită până în 1904. Concesiunea privește furnizarea de către Fabrica Alcaz de stofe necesare Ministerului de Război. La un moment dat Fabrica Alcaz a furnizat stofe rele care i-au fost însă restituite. Totuși, problema rezilierii concesiunii a fost pusă în dezbaterea Consiliului de Avocați și este probabil că va face obiectul unui proiect de lege.
- An II, nr. 338, august 11/23, p. 1 – *Sarea (Editorial)*: Răspunzând unui ziar de opoziție, care pretindea că tratatul comercial pentru exportul de sare încheiat cu Serbia ar fi păgubitor pentru statul român, prezintă o serie de calcule din care reiese că regia română vinde Serbiei cu 35 lei o marfă care o costă, nu 40 lei, cum afirmă ziarul de opoziție, ci 30,54 lei. România exportă în Serbia 32.000 t pe an, și nu 9.500 t ca în trecut. Pentru aceste 32.000 t, regia încasează 1.120.000 lei, din care, scăzându-se cheltuielile de 832.000 lei, rămâne, în fiecare an, nu o pagubă de 150.000 lei, cum a afirmat ziarul de opoziție, ci un venit de 288.000 lei.
- An II, nr. 338, august 11/23, p. 1; nr. 339, august 12/24, p. 1; nr. 340, august 14/26, p. 1; nr. 341, august 15/27, p. 1; nr. 342, august 17/29, p. 1 – *Exportul sărei în Serbia*: Se publică, în extensie, referatul Direcției Generale a Regiei Monopolurilor Statului către Consiliul de Administrație. Face un istoric al administrației acestui monopol al sării, arătând îmbunătățirile care s-au realizat, ceea ce a dus la scăderea prețului sării. Expune legăturile comerciale cu statele vecine și contractele încheiate cu Casa Anglo-Bank din Viena, cu Bulgaria. Faptul care a contribuit la încheierea acestor contracte a fost calitatea superioară a produsului românesc. Examinează licitațiile și propunerile care s-au făcut în legătură cu exportul sării. Trece apoi la propunerile regiei ungurești făcute Serbiei pentru exportul sării din Ungaria și Transilvania. Arată cum a reușit regia românească să fie preferată înaintea Ungariei. Justifică de ce prețul sării românești a fost scăzut. Examinează apoi transportul pe Dunăre al sării și reducerile la CFR obținute pentru transport.
- An II, nr. 341, august 15/27, p. 2; nr. 342, august 17/29, p. 2; nr. 347, august 23/septembrie 4, p. 2 – George din Crîngul, *Soarta absolvenților școlilor speciale*: Autorul constată că școlile profesionale nu lipsesc. Lipsesc, în schimb, specialiștii, deoarece aceste școli nu scot specialiști, ci funcționari. Cauza este că statul nu s-a îngrijit să dea absolvenților îndrumarea și ajutorul necesar. Analizează fiecare grup de școli speciale, începând cu școlile de comerț. Aceste școli nu au scos comercianți, ci

slujbași la stat. Sunt de condamnat, alături de stat, două corporații: Asociația Absolvenților Școlilor de Comerț și Camerele de Comerț. Absolvenții români nu au unde face practică, să învețe meseria, deoarece comerțul este în mâna evreilor și evreii nu primesc decât pe evrei să învețe, pe teren, meseria de negustor. Camerele de Comerț nu fac nimic în această direcție. Ce fac școlile de meserii? Cea mai mare parte din meseriași în numeroase branșe sunt unguri, care au absolvit școli în România. Chiar ungurii din Transilvania au absolvit, în proporție de 80%, școli de meserii în România, recunoscute peste hotare pentru calitatea lor deosebită. În ceea ce-i privește pe absolvenții români, statul nu s-a îngrijit să-i plaseze, să-i ajute, să le înlesnească crearea unui atelier. Trecând la școlile de agricultură, arată lipsa de sprijin și încurajare din partea arendașilor și proprietarilor (în afară de faptul că școala iarăși este defectuos organizată, lipsindu-i cursurile de specialitate de căpetenie). Dă numeroase pilde despre această totală lipsă de grijă, de prostul tratament care se aplică de către aceștia tinerilor absolvenți ai școlilor de agricultură. De altfel, și statul a fost total absent în grija față de acești absolvenți. Arată că lipsesc și ferme-model pe lângă școlile de agricultură. Face o serie de propuneri pentru buna folosire a absolvenților de școli de agricultură.

An II, nr. 342, august 17/29, p. 3 – *Cursurile de industrie manuală*: Se comunică din Brăila că s-au deschis cursuri de industrie manuală pentru învățători. Cursurile privesc lucrări în pai, în lemn, tâmplărie, strungărie. Învățătorii au prins meșteșugul în scurt timp și ei, la rândul lor, vor da îndrumări copiilor în vederea tehnicizării școlilor primare.

An II, nr. 342, august 17/29, p. 3 – Cantuniar, N., *Istoria universală a comerțului, evul vechi și mediul (Bibliografie)*: A apărut *Istoria universală a comerțului, evul vechi și evul meu* de N. Cantuniar, profesor de istorie la Școala comercială din Craiova.

An II, nr. 343, august 18/30, p. 1; nr. 344, august 19/31, p. 1 – *Cestiunea sărei (Editorial)*: Ziarul "Voința națională" a afirmat că tratatul de comerț cu Serbia privind exportul sării este ruinător pentru statul român, deoarece sarea, care costă statul 42,01 lei tona, se vinde Serbiei cu 35 lei. Acestei afirmații, "Constituționalul" îi opune o serie de precizări din care reiese că sarea costă statul la Gura Ocnei 7,2 bani, iar nu 10,82 bani, la care se adaugă costul transportului. Contractul cu Serbia este avantajos pentru că, chiar cu 35 lei tona, statul are un beneficiu: pentru acest contract, va da de lucru, la iarnă, la mulți țărani, pentru că fără aceste 30.000 tone de sare ce se exportă anual în Serbia, traficul pe liniile Buda-Slănic și Câmpina-Doftana, construite special pentru deservirea salinelor, ar fi scăzut simțitor, pentru că, în fine, acest export a dus la înființarea primului serviciu românesc fluvial pe Dunăre.

An II, nr. 346, august 22/septembrie 3, p. 2; nr. 350, august 26/septembrie 7, p. 2; nr. 351, august 28/septembrie 9, p. 2; nr. 359, septembrie 7/19, p. 2 – Barbovescu, Ioan, *Studii asupra politicii comerciale și industriale a României*: Invocând pe Thering, autorul combate liber-schimbismul și cercetează realitățile economice din Anglia. Face un lung istoric al evoluției industriale și comerciale din Anglia.

An II, nr. 347, august 23/septembrie 4, p. 1 – *Regia Monopolurilor Statului*: Dă o serie de precizări în ce privește veniturile fiecărui monopol în parte: *Tutunul* – plus de încasări 209.105 lei, *Timbrele* – plus de încasări 273.986 lei, *Chibriturile* – 30.321 lei,

Cărțile de joc – 6.421 lei, *Sarea* – 310.936 lei. În total, Regia încasează în plus față de anul trecut, de la toate monopolurile, 830.874 lei.

An II, nr. 347, august 23/septembrie 4, p. 3; nr. 358, septembrie 6/18, p. 2 – *Primul curs de lucru manual ținut la Mălini*: Dă o serie de amănunte asupra cursurilor de lucru manual pentru învățători. Lucrul manual nu este o meserie, nici o industrie. El trebuie să facă din absolvenții școlilor primare rurale buni gospodari. Lucrul manual a fost introdus în multe școli primare din Occident. Învățătorul nu va face din elevi meseriași, dar le va da gustul pentru meserii.

An II, nr. 354, septembrie 1/13, p. 3 – *Funcționarii comerciali*: Duminică, 26 august, s-a făcut inaugurarea Societății Funcționarilor Comerciali. În cursul desfășurării festivității s-a arătat care sunt țelurile acestei asociații: repausul duminical și ajutorarea în caz de nevoie (boală, accident, deces etc.) a membrilor ei.

An II, nr. 357, septembrie 5/17, p. 1 – *Școala de poduri și șosele*: Sunt relevate marile calități ale acestei școli. Școala oferă un debușeu pentru licee, școli reale și școli de meserii. Spre a fi admis în Școala de poduri și șosele se cere candidatului să fie absolvent al uneia din acele școli medii. Or, școlile reale, de pildă, sunt foarte rare. Propune să fie primiși la examenul de admitere chiar și cei care nu au diploma de absolvire a uneia din aceste școli. Tot așa, nu trebuie să se ceară absolvenților școlilor de meserii un certificat de cinci clase gimnaziale. Mulți din actualii elevi ai acestei școli nu au trecut prin gimnaziu. Se poate organiza un examen de admitere foarte sever, dar fără a li se cere diplome.

An II, nr. 357, septembrie 5/17, p. 3 – *[Conversiunea unei părți din datoria publică] (Ultime informațiuni)*: Cu această conversiune s-a însărcinat un sindicat format din Casele Disconto-Gesellschaft, Bleichröder din Berlin și M.A. Rothschild din Frankfurt. Acest sindicat își rezervă dreptul de a se adresa și unor case din Paris. Partea din datorie care se convertește este cea formată din obligațiunile CFR 6%. Capitalul reprezentat de aceste acțiuni este de 230.960.000 lei. Această datorie se convertește cu rentă 4%. Capitalul care va fi reprezentat de rentă este de 274.375.000 lei. Această rentă s-a cedat pe prețul de 85 lei și 25 bani suta cu deducere de 1% drept cheltuieli ale sindicatului. S-a impus sindicatului să cedeze noua rentă detentorilor vechi pe preț maxim de 87,50 lei suta și să primească vechile obligațiuni pe preț de 102 lei suta. Beneficiul care rezultă pentru stat din această conversiune va fi de peste 35.000.000 lei, repartizat pe 33 de ani, adică mai mult de 1.000.000 lei pe an.

An II, nr. 361, septembrie 11/23, p. 1 – *Stabilitatea în stat [Probleme monetare]*: În cadrul acestui articol, în care se subliniază politica junimistă de stabilitate a instituțiilor de stat, se arată, între altele, că reglementarea sistemului românesc monetar a fost primul pas datorită căruia țara a fost scutită de fluctuațiile și capriciile străinătății sau ale speculanților, s-a întărit comerțul, s-au înlăturat schimbările atât de periculoase ale jocului de bursă care erau o adevărată nenorocire pentru comerțul și instituțiile de credit românești tinere și încă șovăitoare la orice eșec neașteptat. Stabilitatea în finanțe, în administrație și în justiție – iată cele trei dintre cele mai demne opere ale actualului Guvern ("Era nouă", Iași).

An II, nr. 363, septembrie 13/25, p. 1 – *Navigația românească*: Răspunzând unor ziare care au denunțat faptul că Guvernul nu mai vrea navigație românească pe Dunăre,

hotărând să subvenționeze o societate de navigație străină, "Constituționalul" afirmă că navigația română nu va fi suprimată, dat fiind faptul că cei care s-au angajat să procure statului vasele necesare pentru transportul sării în Serbia cer un termen prea lung. Directorul Regiei Monopolurilor a tratat la Viena spre a obține în 15 sau 20 de zile vasele necesare spre a avea un început de navigație românească pe Dunăre.

An II, nr. 364, septembrie 14/26, p. 3 – *[Conversiune de obligațiuni de stat] (Ultime informațiuni)*: În curând, Ministerul de Finanțe va denunța plata obligațiunilor 6% căi ferate, iar sindicatul care a luat pe seama lui conversiunea acestor obligațiuni va chema la subscripție spre preschimbarea titlurilor 6% căi ferate în titluri 4% rentă amortibilă. De obicei, termenul pentru o asemenea schimbare nu e de lungă durată.

An II, nr. 365, septembrie 16/28, p. 1 – *Cu mila [Probleme financiare] (Editorial)*: Arată că ceea ce incită opoziția este faptul că Guvernul actual a rezolvat unele mari probleme financiare, stârpind agioul, stabilind etalonul aur, ceea ce a dus la creșterea acțiunilor Băncii Naționale. Împrumuturile au fost realizate cu mari avantaje pentru stat și conversiunea datoriei 6% a dus la realizarea unui beneficiu de cel puțin 1.000.000 lei pentru stat.

An II, nr. 365, septembrie 16/28, p. 3 – *Prospect [Împrumutul de stat]*: Se publică prospectul pentru împrumutul de 274.375.000 franci francezi sau 222.243.750 mărci germane, capital nominal de rentă 4% amortizabilă din 1890, scutit de orice impozit român. Dobânzi și capital plătibile în aur. Amortizare *al pari* în 33 de ani. Se tipărește și o publicație prin care cheamă la plată obligațiunile de stat 6% emise pentru răscumpărarea căilor ferate Roman-Vârciorova. Se stabilesc și condițiile de subscriere la împrumutul în aur din 1890 a rentei române de 4%.

An II, nr. 366, septembrie 18/30, p. 1 – *Șoselele*: Relevă faptul că ziarul "Românul" critică întreg sistemul prestațiilor în natură, sistem cu care nu se pot realiza prea mulți kilometri de drum și cere transformarea prestației în natură într-o dare în bani. Ziarul "Constituționalul" constată că obiecția este serioasă, dar nu dă alte detalii.

An II, nr. 370, septembrie 22/octombrie 4, p. 1 – *P., Erezii financiare*: Răspunzând ziarului "Bucarest" (în limba franceză), care formulează obiecții cu privire la conversiunea rentei 4%, și anume că a scutit titlurile și cupoanele noii rente de impozite și că a dat creditul țării pe mâna finanței germane, arată că nu e prima oară când titlurile și cupoanele unui nou împrumut sunt scutite de impozite; în același timp, împrumutul nu a fost lansat numai în Berlin, dar și în Paris, Bruxelles, Zürich și Basel.

An II, nr. 372, septembrie 25/octombrie 7, p. 1 – *Din alb, negru! [Probleme fiscale] (Editorial)*: În 1886 s-a votat Legea asupra licențelor, care trebuia pusă în aplicare la 1 aprilie 1886. Legea a fost promulgată, dar nu a fost aplicată din motive electorale, amânându-se punerea în vigoare a acestei legi până la un nou recensământ. Acest nou recensământ s-a făcut. Deci, era normal ca legea să intre în vigoare.

An II, nr. 372, septembrie 25/octombrie 7, p. 2 – *A.M.E., Regenerare [Probleme de silvicultură]*: Arată că în "Revista Pădurilor" pe luna august a apărut un articol sub acest titlu, în care se face un apel călduros adresat silvicultorilor să lupte pentru introducerea

unei exploatări sistematice. Ziarul "Constituționalul" este de acord cu ceea ce se preconizează în acest articol, pe care îl reproduce în întregime.

An II, nr. 375, septembrie 28/octombrie 10, p. 1-2 – *Munca femeilor*: În cursul sesiunii viitoare, Camera franceză va fi chemată să stabilească, în detaliu, munca femeilor în fabrici. Deși în România industria este abia la începutul ei, este bine să se urmărească mișcarea legislativă din Occident în acest sens. Pledează pentru un regim de drepturi pentru femei și bărbați. Femeia trebuie admisă în toate activitățile industriale și comerciale în raport cu forțele ei fizice. Legiuitorul trebuie să fie liberal cu patronii, dar, totodată, trebuie să apere pe cei care au nevoie de protecția lui. Femeia muncitoare trebuie plătită pentru munca pe care o prestează, în raport cu puterile ei și randamentul muncii ei.

An II, nr. 375, septembrie 28/octombrie 10, p. 2-3 – *Memoriu asupra stării învățământului rural în jud. Buzău [Școala rurală]*: Memoriul se ocupă de localurile de școală și arată că aproape jumătate din localurile școlare sunt improprii, iar multe comune nu au niciun local de școală. Pe lângă aceasta, copiii nu vin la școală din cauza relei stări economice a țaranului și, în sfârșit, nu toți învățătorii sunt pregătiți, iar cei pregătiți sunt prost plătiți și la bunul plac al politicienilor.

An II, nr. 375, septembrie 28/octombrie 10, p. 3 – *[Conversiunea datoriilor] (Ultime informațiuni)*: Conversiunea obligațiunilor 6% căi ferate a reușit. Din 230.960.000 obligațiuni 6% aflate în circulație, s-au prezentat la conversiune 80%, iar subscripția în numerar pentru acoperirea soldului neprezentat la conversiune s-a acoperit de mai multe ori. Numai în țară subscrierile în numerar au întrecut suma de 82.000.000 lei.

An II, nr. 378, septembrie 28/octombrie 10, p. 2 – *[Lucrări publice] (Informațiuni)*: Lucrările șoselei Timna-Prunișorul, care va completa linia București-Vârciorova, au fost adjudecate de constructori români. Terasamentele vor începe imediat, deoarece antreprenorii dispun de balastul necesar.

An II, nr. 380, octombrie 4/16, p. 1 – *Navigație românească*: Direcția Generală a Monopolurilor Statului a cumpărat cu prețul de 110.000 fiorini "cel mai bun și mai puternic vas de pe Dunăre", cu șlepurile lui necesare, care vor ridica la fiecare transport 1.500 tone, adică un miliard și jumătate de kilograme de sare. Piese principale ale flotei vor fi făcute la cea dintâi casă de construcții din Viena, P. Mayer, iar mașinile în atelierele lui Escherwyss din Elveția. Direcția Regiei se ocupă acum cu bandiera flotei. Iar peste 15 zile se va vedea la Giurgiu cel dintâi transport de sare pe Dunăre "sub bandieră românească".

An II, nr. 382, octombrie 6/18, p. 1 – *Navigația românească (Editorial)*: Nu a existat până acum o navigație românească. Sub Bibescu-Vodă s-a făcut o încercare neizbutită. Azi, problema este rezolvată. În câteva zile se va fixa definitiv organizarea flotei românești. La Comisia care va fixa această organizare iau parte și reprezentanții caselor străine (Mayer – Viena și Escherwyss – Elveția. Aceste case s-au angajat să predea la 1 mai și 1 iunie anul viitor câte un remorcher cu patru șleपुरi. Aceste remorchere vor putea transporta și călători. Primul vas care a fost cumpărat la Viena va purta numele de *Doamna Despina*, soția lui Neagoe-Voievod și fiica ultimului cneaz sârb, în cinstea prieteniei româno-sârbești.

- An II, nr. 383, octombrie 7/19, p. 2 – *Socialiștii germani*: Se vorbește de Legea contra socialiștilor votată în Germania de pe urma căreia s-au efectuat 900 de expulzări, au fost condamnate 300 de persoane și au fost arestați peste 1.300 de socialiști. Suma totală a condamnărilor pronunțate a fost cam de 1.000 de ani închisoare sau reclusiune. Această lege a dus la o creștere substanțială a prestigiului Partidului Social-Democrat. Numărul voturilor a crescut de la 102.000 în 1871 la 1.427.000 la ultimele alegeri. Socialiștii dispun azi de 19 ziare, 40 de săptămânale și 2 foi umoristice. Donațiile pentru frontul Partidului Social-Democrat german au venit și din România.
- An II, nr. 385, octombrie 10/22, p. 3 – De La Grye, B., *Bibliografie silvică [Eleuterescu: Lucrările de întreținere și ameliorare ale pădurilor]* (Recenzie): În revista franceză “Revue des eaux et forêts” din octombrie a apărut o recenzie a lucrării *Lucrări de întreținere și ameliorare ale pădurilor* de Eleuterescu, fost elev la Școala forestieră din Nancy. Recenzia este semnată de B. De La Grye.
- An II, nr. 386, octombrie 11/23, p. 2 – *Podul peste Dunăre (Informațiuni)*: Se descrie solemnitatea punerii pietrei fundamentale. Regele Carol I a arătat că această operă va face epocă în istoria Europei. Podul unește Marea Nordului de Marea Neagră. Podul de la Fetești va avea o lungime de 750 m. Temeliile se fac la o adâncime de 27-30 m. Înălțimea va fi de 30 m spre a lăsa liberă trecerea celor mai mari vapoare fluviale. Construcția podului se va termina în patru ani. Acest pod este cel mai mare de pe continentul european și e clasat al treilea din lume. Această operă arată forța economică a regatului României.
- An II, nr. 390, octombrie 16/28, p. 1 – *Sporurile Regiei*: Se publică un tabel oficial privind situația Regiei Monopolurilor Statului cu vânzarea tutunului, timbrelor, chibriturilor, cărților de joc și sării. În total, sporurile Regiei pentru semestrul I al anului 1890 sunt în sumă de 1.126.507 lei.
- An II, nr. 393, octombrie 19/31, p. 2 – *[Muncitorii socialiști]* (Informațiuni): Muncitorii din București, “așa preținși socialiști”, au publicat un manifest pentru alegerile de la Colegiul III, manifest care, printre altele, făgăduiește desființarea accizelor. Lista muncitorilor are în frunte pe C. Mille.
- An II, nr. 393, octombrie 19/31, p. 3 – *[Mișcarea comercială]* (Ultime informațiuni): Un comerț destul de mare se face în districtul Gorj cu poamele, mai ales cu perele, care se vând de către țărani peste graniță la Petroșani și de acolo se transportă cu trenul la Budapesta și Viena, unde sunt foarte căutate. Odată cu terminarea liniei ferate între Tg Jiu și Pasul Surduc până la frontieră, din care se lucrează acum ultimii 7 km, se înțelege că și acest comerț, precum altele mai însemnate, va ajunge să se întindă din ce în ce mai mult.
- An II, nr. 394, octombrie 20/noiembrie 1, p. 3 – *[Portul Constanța]* (Informațiuni): Serviciul pentru desăvârșirea proiectului portului Constanța este întocmit. Decretul va fi publicat zilele acestea. După calculele făcute de Guerard, inginerul-șef al portului Marsilia, ales ca îngrijitor-consultant pe lângă serviciul român, proiectele vor fi gata în primăvara anului viitor, astfel ca în 1891 să se înceapă lucrarea.
- An II, nr. 396, octombrie 23/noiembrie 4, p. 2; nr. 397, octombrie 24/noiembrie 5, p. 2 – Un amic al progresului național, *Comercianți români în țara lor*: Comerțul în România nu

se face de către români. Orașele, mai ales din Moldova, au devenit palestinieni, în frunte cu orașul Iași. Luând ca exemplu orașul Huși, arată că în 1840 erau 1.000 de evrei și azi sunt 4.000. În 1850 erau în Huși 60 de comercianți români. În 1865, numărul comercianților români s-a redus la 2/3, iar numărul comercianților evrei s-a ridicat la 50. Azi, numărul comercianților evrei a trecut de 100 numai la Huși, iar numărul comercianților români s-a înjumătățit. În 1840 erau în toată România 100.000 de evrei, azi sunt peste 250.000. Propune măsuri economice pentru remedierea acestei catastrofe naționale în plină dezvoltare. Să se facă societăți comerciale industriale românești. Inițiativa privată trebuie să opereze rapid. Să se organizeze case de economii care să acorde credite românilor, deoarece cămătarii evrei iau procente uzurare. Atrage atenția că până și comerțul de librărie este acaparat de evrei. Să se interzică absolvenților români din școlile de comerț să ocupe posturi de funcționari.

An II, nr. 399, octombrie 26/noiembrie 7, p. 3 – [*Corpul tehnic*] (*Ultime informațiuni*): Ministerul Lucrărilor Publice a numit o comisie care să studieze două probleme, interesând Corpul Tehnic al Statului: 1. încurajările ce trebuie acordate inginerilor produși de Școala românească de poduri și șosele, spre a-i pune pe picior de egalitate cu diplomații școlilor străine; 2. mijlocul de a permite înaintarea în Corpul Inginerilor Conducători.

An II, nr. 399, octombrie 26/noiembrie 7, p. 3 – [*Căi ferate*] (*Ultime informațiuni*): Ziarele din Budapesta au anunțat racordarea Căilor Ferate Române cu cele austro-ungare. Or, numai ieri au sosit la minister propunerile ungare. Este probabil că, folosindu-se acest prilej, se va examina și legătura șoselelor ce se construiesc în jud. Gorj și Muscel până la trecătorile Transilvaniei.

An II, nr. 400, octombrie 28/noiembrie 9, p. 3 – *Etalonul de aur în România*: Se reproduce un articol sub acest titlu, apărut în "Neue Freie Presse" din 24 octombrie (s.n.), în care se arată că în România a intrat în vigoare etalonul aur. Banca Națională și-a transformat în aur o parte mare din stocul ei de argint. Se știe, spune ziarul austriac, că în România condițiile economice, în urma războiului vamal, nu sunt tocmai înfloritoare. Totuși, aceasta nu a împiedicat pe români să întreprindă modificarea valutei. Gestul plin de curaj al Guvernului român, conchide N.F.P., ar trebui imitat de Austro-Ungaria.

An II, nr. 404, noiembrie 2/14, p. 1 – *Navigația românească*: Când Alexandru Ghica-Vodă și-a luat investiția, a obținut de la sultan dreptul de a pune pe vasele ce ar naviga pe Dunăre pavilionul românesc. În urma acestui fapt, a fost construită în 1843, de către întreprinderea Vilara, prima corabie românească. Această corabie, din motive politice europene nu a putut arbora pavilionul românesc. Pentru acea corabie, Cezar Bolliac a închinat un poem.

An II, nr. 405, noiembrie 3/15, p. 2; nr. 406, noiembrie 4/16, p. 2; nr. 407, noiembrie 6/18, p. 2; nr. 408, noiembrie 7/19, p. 2; – *Pensiunile funcționarilor*: Se publică Regulamentul pentru punerea în aplicare a Legii pensiilor funcționarilor civili și eclesiastici.

An II, nr. 407, noiembrie 6/18, p. 1 – *Navigația românească*: A avut loc solemnitatea punerii bazei, în portul Severin, a unui început de navigație românească. Directorul General al Regiei Monopolurilor Statului a arătat că înființarea acestui serviciu este urmarea

indispensabilă a contractului încheiat cu statul sârb pentru furnituri de sare. Această convenție nu este numai o bună afacere în sine, care îngăduie statului român să sporească exportul uneia din principalele avuții ale solului românesc, dar ea a impus, pentru executarea la termen a obligațiilor contractuale, să se facă această încercare de navigație românească.

An II, nr. 414, noiembrie 15/27, p. 2 – [*Probleme viticole*] (*Informațiuni*): S-a aprobat înființarea unei stațiuni filoxerice cu o pepinieră de vițe americane în comuna Urlați, achiziționându-se una din viile cele mai propice pentru aceasta. S-a cumpărat și o jumătate de hectar pentru conservarea naftalinei. S-a deschis pentru aceasta un credit extraordinar în sumă de 22.000 lei.

An II, nr. 416, noiembrie 17/29, p. 3 – [*Exportul de carne*] (*Informațiuni*): Consiliul Comunal al Vienei s-a ocupat de scumpetea cărnii. Un referent, între alte propuneri, a cerut ridicarea interdicției de import de vite din România și Rusia. Apoi a mai cerut să se instituie zalhanale la frontierele ruse și române și importul acestei cărnii în vapoare plumbuite. În cursul dezbaterilor, referentul a mai adăugat că își rezervă dreptul de a cere ca taxa de import a cărnii să fie minimală sau ca importul să fie scutit de orice taxă. Consiliul Comunal a propus, de asemenea, să se instituie zalhanale la frontiera română și rusă și să se permită introducerea vitelor românești pe piața Vienei.

An II, nr. 416, noiembrie 17/29, p. 3 – [*Probleme industriale*] (*Ultime informațiuni*): Lucrările pentru răscumpărarea Fabricii de postav Alcaz s-au terminat la Ministerul de Război. Dosarul va fi supus Consiliului de Miniștri.

An II, nr. 417, noiembrie 18/30, p. 1 – [*Cuvântul tronului*] (*Probleme economice și financiare*): Arată că ministrul de Finanțe a știut să mențină creditul statului, să stabilească etalonul de aur, să efectueze conversiunea obligațiunilor 6% ale căilor ferate în titluri de rentă amortizabilă 4%, să pună bazele unui Serviciu de Navigație românească, să prezinte, la vreme, un buget echilibrat care să îngăduie reducerea la jumătate a bazei de 5% asupra salariilor funcționarilor. La lucrări publice s-au executat căi ferate și șosele, s-au construit docurile și bazinele de la Galați, Brăila și Giurgiu, s-a început podul peste Dunăre.

An II, nr. 422, noiembrie 25/decembrie 6, p. 1 – [*Datoria publică*]: Datoria publică la 1 aprilie 1890 se ridică la suma de 900.518.176 lei. Ca urmare a conversiunii obligațiunilor 6% căi ferate, cifra s-a ridicat la 934.718.040 lei. Anul viitor va trebui să se facă un împrumut de 45 milioane lei pentru continuarea unor lucrări extraordinare; pe lângă aceasta, statul a luat asupra lui o parte din anuitatea împrumutului contractat de Casa de Pensii și o parte din anuitatea împrumutului Ateneului Român; mai trebuie plătite pagubele de război orașelor Giurgiu și Calafat. Toate acestea vor ridica anuitatea datoriei publice la suma de 57.249.907 lei. Făcând o comparație între bugetul pe 1888-1889 și bugetul anului viitor, rezultă o scădere de 4.500.000 lei la datoria publică, deși Guvernul, între timp, a fost obligat să contracteze noi împrumuturi ale căror anuități se ridică la 11.711.000 lei. Aceasta se datorește stingerii împrumutului Oppenheim, conversiunii obligațiunilor 6% și stârpirii agioului.

An II, nr. 423, noiembrie 27/decembrie 8, p. 1; nr. 424, noiembrie 28/decembrie 9, p. 1; nr. 425, noiembrie 29/decembrie 10, p. 1; nr. 426, noiembrie 30/decembrie 11, p. 1; nr.

428, decembrie 2, p. 1 – *Veniturile Statului*: Bugetul general pentru 1890-1891 se prezintă la *venituri* cu 168.615.000 lei, iar la *cheltuieli* cu 167.834.836 lei. Veniturile au crescut cu aproape 4.000.000 lei, echilibrându-se astfel cu cheltuielile prevăzute. Veniturile din *contribuții directe* sunt întemeiate pe datele noului recensământ, cu un spor, față de bugetul curent, de 3.310.000 lei. În ceea ce privește *contribuțiile indirecte*, sporul față de bugetul anului curent va fi de 1.100.000 lei. Pentru *monopoluri* se menține cifra din bugetul curent. Veniturile Ministerului Domeniilor pentru anul viitor sunt de 23.406.000 lei, înregistrând un plus de 105.000 lei. Se examinează apoi veniturile fiecărui minister în parte, care reprezintă sporuri sensibile față de bugetul anului curent.

An II, nr. 423, noiembrie 27/decembrie 8, p. 2 – [*Exportul de carne*] (*Informațiuni*): Scumpetea cărnii de vacă din Viena a dat și zilele trecute prilej unor noi discuții în secția de aprovizionare a Consiliului Comunal vienez. S-a cerut deschiderea graniței rusești și românești. Directorul pieței vieneze a răspuns că granițele nu pot fi deschise pentru carnea de vacă până când nu este gata oborul pentru examinarea ei. Un consilier a replicat că boala vitelor nu este originară din România, deoarece ea se arată și în Alpi și, în consecință, cere să se permită importul vitelor din România.

An II, nr. 426, noiembrie 30/decembrie 11, p. 1 – A., *Adresa Camerii* [*Probleme economico-financiare*] (*Editorial*): Cele două grupări conservatoare pe care se sprijină Guvernul au afirmat în toți anii că reformele pe care voiesc cât mai curând să le vadă împlinite sunt: problemele țărănești, introducerea proporționalității în impozitele directe.

An II, nr. 429, decembrie 4, p. 1; nr. 431, decembrie 6, p. 1 – *Comerțul Bulgariei. Un raport*: Este vorba de raportul lui T. Djuvara, ministrul României la Sofia, asupra situației comerciale bulgare, important prin faptul vecinătății și al raporturilor pe care România le are cu această țară. În 1882, comerțul Bulgariei era de 75.000.000, din care 41.000.000 import și 34.000.000 export. În 1889 importul singur a atins cifra de 71.000.000 și exportul 80.000.000. Importul privește textilele, produsele animale, alimentare, chimice etc., iar exportul – produse alimentare și animale. Comerțul cu România: Bulgaria a importat în 1886 pentru suma de 3.279.638, iar în 1889 pentru suma de 2.339.439. Bulgaria a exportat în România în 1886 pentru suma de 1.290.371, iar în 1889 pentru 1.590.607. Comerțul slab se datorește faptului că bulgarii aplică taxe foarte grele mărfurilor sârbești și românești. Austro-Ungaria face României o grea concurență. În special la sare. Dar calitatea proastă a sării austro-ungare va duce la recucerirea de către România a pieței bulgare.

An II, nr. 435, decembrie 12/24, p. 1 – *Loteriile*: Ministerul de Justiție a pus în aplicare Legea din 1883 care interzice loteriile, deoarece se făceau abuzuri cu vânzarea, la țară, de lozuri și participări la câștig. La țară a pătruns și păgubitorul obicei de a se face joc de cărți. Combate utilitatea loteriilor. Nu trebuie îngăduită plasarea de mici capitaluri pe titluri de mică valoare care se rătăcesc deseori printre hârtii.

An II, nr. 435, decembrie 12/24, p. 2 – [*Problema creșterii cailor*] (*Informațiuni*): Comisia însărcinată de Ministerul de Război cu elaborarea unui proiect de lege pentru îmbunătățirea rasei cailor a întocmit un raport bazat pe ideea instalării unor depozite de armăsari, pe propunerea reorganizării Hergheliei de la Nucet, pe

înființarea de depozite de creștere de cai, cu încurajarea creșterii cailor și alte propuneri de ordin administrativ.

An II, nr. 447, decembrie 29/ianuarie 10, p. 1-2 – *Meseriașul român*: Autorul analizează criza prin care trece categoria socială a meseriașilor (“Era nouă”, Iași).

An II, nr. 448, decembrie 30/ianuarie 11, p. 1-2 – *Împădurirea Dobrogei*: Se publică un raport al unui subinspector silvic în care se arată că măsurile de împădurire a Dobrogei nu au dat rezultate. Se vorbește în raport și despre plantarea bălților, arătând că plantarea de 15-20.000 de sălcii anual nu servește la nimic. Face o serie de propuneri.

An II, nr. 448, decembrie 30/ianuarie 11, p. 3 – *[Comerțul cu sare] (Ultime informațiuni)*: Regia Monopolurilor Statului a încheiat un contract cu armatorul Manassis ca acesta să încarce în vasele sale, pe timpul iernii, o cantitate de cel puțin 6.000 tone sare pentru a fi transportate în Serbia. Se va transporta, “dar încet-încet”, pe calea ferată la Giurgiu sarea trebuincioasă primului transport.

An II, nr. 448, decembrie 30/ianuarie 11, p. 3 – *[Probleme industriale] (Ultime informațiuni)*: Fabrica de conserve alimentare din Tr. Severin funcționează în bune condiții; s-a ajuns să se taie pe zi de la 70 la 80 de porci. Iată un mijloc real pentru încurajarea creșterii porcilor.

An II, nr. 448, decembrie 30/ianuarie 11, p. 3 – *[Folosirea sării] (Ultime informațiuni)*: Administrația Regiei Monopolurilor Statului se ocupă să găsească mijlocul pentru denaturarea sării spre a putea fi folosită la hrana vitelor la un preț mult mai redus decât acela cu care se vinde sarea de consum obișnuită.

1891 (an II, 5/17 ianuarie – an III, 25 decembrie/6 ianuarie)

(Colaborator: P. Alexandrescu)

An II, nr. 452, ianuarie 5/17, p. 1 – *Fabricile Alcaz [Probleme industriale]*: Consiliul de Miniștri a aprobat tranzacția-donație încheiată între Alcaz și Ministerul de Război. Principalele clauze ale donației erau: statul să cumpere tot materialul ce există, să plătească orașului Buhuși o rentă anuală, iar Alcaz să dăruiască fabrica cu toate dependențele ei și să renunțe și la privilegiile ce le are pentru cea de a doua sa fabrică din Piatra-Neamț. Consiliul de Miniștri cere numai ca renta către orașul Buhuși să fie transformată într-o sumă fixă de 150.000 lei, plătită odată pentru totdeauna.

An II, nr. 453, ianuarie 8/16, p. 2 – Aurelian, P.S., “*Politica noastră vamală*” [Recenzie] (Informațiuni): Se recenzează studiul sub acest titlu, studiu în care P.S. Aurelian susține sistemul economic în vigoare. Pledează pentru libertatea de acțiune, deoarece țara și lumea întregă se află în transformare. Aurelian susține autonomia vamală cu tarif general. Citează în această ordine de idei *Studiul economic asupra comerțului general al României* de Șt. Vasilescu, care este convins că România nu are nevoie de a încheia convenții comerciale dacă se întocmesc bine tarifele vamale.

An II, nr. 453, ianuarie 8/16, p. 2 – Vasilescu, Șt., *Studiul economic asupra comerțului general al României* (Informațiuni): Este semnalată apariția lucrării. Șt. Vasilescu, șef de birou la

Ministerul Domeniilor, arată că România n-are nevoie de nicio convenție comercială dacă se întocmesc bine tarifele (una dintre concluzii).

An II, nr. 454, ianuarie 9/12, p. 1-2; nr. 466, ianuarie 23/februarie 4, p. 1-2; nr. 483, februarie 14/26, p. 1-2; nr. 494, februarie 27/martie 11, p. 1-2; nr. 507, martie 14/26, p. 1-2; nr. 509, martie 16/28, p. 1-2; nr. 518, martie 28/aprilie 9, p. 1-2; nr. 519, martie 29/aprilie 10, p. 1-2; nr. 601, iulie 11/23, p. 1-2; nr. 602, iulie 12/24, p. 1-2; nr. 603, iulie 13/25, p. 1; nr. 607, iulie 18/30, p. 1-2; nr. 609, iulie 20/august 1, p. 1-2; nr. 627, august 14, p. 1-2; nr. 628, august 15, p. 1; nr. 634, august 23, p. 1; nr. 635, august 24/septembrie 5, p. 2; nr. 636, august 25/septembrie 6, p. 1-2 – *Meseriașul român*: Autorul analizează criza prin care trece categoria socială a meseriașilor. Prima cauză a crizei este datorită distanței care s-a creat între diverse clase sociale. Contactul cu Apusul a rafinat gusturile și oamenii nu mai sunt mulțumiți cu marfa produsă de meseriași. La aceasta s-au adăugat importul de mărfuri străine și ieftine și invazia de elemente alogene, în special evreii. Făcând o analiză a conținutului etnic al diverselor clase sociale românești, autorul afirmă că pătura conducătoare din țară s-a subțiat sensibil, deoarece anticamera acestei pături, burghezia, este alcătuită în marea ei majoritate din evrei inasimilabili. Orașul Iași, de pildă, are 60.000 de locuitori, din care 25.000 sunt români și 35.000 sunt evrei, în cea mai mare parte, și alți străini. Comercianții români reprezintă 16%, comercianții evrei 80%, meseriașii români 25%, meseriașii evrei 68%. Examinează, în lumina acestor date, masa electorală. Arată că industria și comerțul căzând în mâna evreilor, românii au ajuns dependenți de guverne, ceea ce falsifică voința națională și, deci, întreaga viață politică a țării. Analizează componența și starea de spirit a clasei intelectuale și o critică pentru lipsa ei de înțelegere a realităților românești. Constată că nu numai în România, dar și în alte state mult mai înaintate, mica industrie trece prin aceeași criză grea, fiind covârșită de industria mare, dar meseriașul are acolo posibilitatea să se angajeze în întreprinderile mari, ceea ce nu poate face însă meseriașul român, din lipsă de mari și numeroase întreprinderi industriale mari. De altfel, atât meseriașii români, cât și meseriașii evrei sunt victimele capitalismului modern. Autorul trece apoi la analiza învățământului profesional care dă numeroase promoții de funcționari, nu de meseriași. Critică programa analitică a școlilor de meserii. Nu se rezervă suficient timp pentru lucrările practice din ateliere. Așa se explică de ce elevul de la școlile de meserii este cu totul nepregătit profesional și moral. În spațiul unei jumătăți de veac, România a trecut prin două mari crize care au împiedicat formarea unei industrii naționale, deoarece dezvoltarea ei nu s-a desfășurat evolutiv, ci prin salturi inegale. Trebuie luate măsuri vamale pentru a salva meseriile de la concurența industriei străine. Constată că, din cauza acestei crize a meseriilor românești, s-a produs o descreștere a populației românești. Și nu numai o diminuare a populației, dar și o decădere morală, în timp ce populația evreiască este în plină creștere. La Iași, de pildă, 16% dintre români se ocupă cu meseriile, iar evreii 34%; 6% dintre români se ocupă cu negoțul, pe când procentul de evrei în negoț este de 22%. Aproape toate capitalurile sunt în mâna evreilor. Analizează epoca actuală pe care o socotește dominată de principiul naționalității. Prin faptul că industria mare a ruinat industria mică, dat fiind că numai statele mari dispun de o industrie mare, s-a ajuns la o aprigă luptă pentru piețele de desfacere. Face o serie de propuneri, între altele, o politică vamală a industriei indigene,

așezându-se taxe mari vamale pe mărfurile care se produc și în țară. Pe lângă aceasta, marea criză agricolă prin care trece țara, din cauza scăderii prețurilor cerealelor, dovedește că România nu trebuie să rămână numai o țară agricolă. Trebuie să se înființeze o industrie națională care să prelucereze materia primă care se găsește în țară. Spre această industrie mare în formare se vor îndrepta toate capitalurile disponibile românești și, totodată, meseriașii români mânați de concurența mărfii străine. Laudă eforturile depuse de P.P. Carp pentru soluționarea problemei meseriilor. Se ocupă apoi de mișcarea intelectuală a țării în legătură cu meseriașii români. Pune un accent deosebit pe dezvoltarea cercetării științifice. Ca mijloace de îndreptare propune reorganizarea școlilor de meserii, crearea de asociații de producție, adoptarea unui sistem vamal protecționist ("Era nouă", Iași).

An II, nr. 456, ianuarie 11/23, p. 1 – *Mai departe [Probleme economice] (Editorial)*: Actuala formație guvernamentală (junimisto-conservatoare) își propune să completeze opera reformelor țărănești, organizând avansul în bani și protejând pe țărani contra exploatării cămătarilor.

An II, nr. 456, ianuarie 11/23, p. 1 – *Falimentele*: Falimentele se succed pe piața românească în mare număr, dar casele de comerț principale nu au fost angrenate în această catastrofă. Străinii reprezintă 90% din falimente, pe când românii 10%. Cauza principală este că cei mai mulți comercianți străini vor să facă comerț *fără bani*. Comercianții evrei cumpără marfa pe credit, fără să deburseze un ban și de aceea o cumpără cu 100% mai scumpă. O marfă cumpărată în asemenea condiții nu poate fi ușor vândută. Comercianții evrei au făcut din comerț o "adevărată înșelătorie". Tribunalul de Comerț a luat măsura să se exercite un serios control al operațiunilor comerciale.

An II, nr. 460, ianuarie 16/28, p. 2 – *Pământurile noastre*: Se comentează o conferință sub acest titlu, ținută de Popovici-Lupa la Societatea Centrală Agricolă. Conferențiarul a examinat, din punct de vedere geologic, formația pământului de agricultură din România și, mai ales, compoziția lui mineralogică. Stabilește o serie de categorii de pământuri care se găsesc în țară și arată cum a făcut, folosind toate aceste date, să ajungă, pe moșia Școlii de agricultură de la Strihareț, la o producție a porumbului de 80-90%.

An II, nr. 461, ianuarie 17/29, p. 1 – *Taxa de 5% [Editorial]*: Taxa fusese înființată în 1878 (asupra salariilor) pentru a întâmpina cheltuielile necesitate de război. Totuși, au trecut 10 ani și, deși războiul s-a terminat de mult, taxa nu a fost suprimată. În 1890, Guvernul dobândind prin conversiunea obligațiunilor 6% o scădere la două milioane în anuitatea datoriei publice, s-a propus să se reducă taxa la 1%.

An II, nr. 465, ianuarie 22/februarie 3, p. 2 – *Vacile cu lapte*: Se comentează o comunicare făcută de V.C. Munteanu asupra calităților lactifere ale vacilor din țară. Vacile din Moldova au dat la Școala de Agricultură din Ferăstrău (Herăstrău), în 1890, 467 litri de lapte pentru fiecare 100 kg din greutatea vacii, iar de la vacile românești încrucișate cu tauri olandezi s-au obținut 480 litri de lapte. La Academia Agricolă de la Hohenheim în Württemberg, vacile de rasa Simmenthal au dat câte 452 litri de lapte pentru fiecare 100 kg greutate vie. Laptele obținut de la vacile românești este mai bogat în unt decât lapte obținut în Occident.

- An II, nr. 468, ianuarie 25/februarie 6, p. 2 – *Conferințele “Progresului Silvic” [Probleme de silvicultură]*: La 19 ianuarie au început conferințele. S-a ținut conferința lui Antonescu despre “Tratamentul grădinaritului și aplicațiunea sa în România”. Este vorba de grădinaritul pentru masivele păduroase de la munte.
- An II, nr. 470, ianuarie 27/februarie 8, p. 1 – *Statistica orașului București*: În 1878 populația capitalei era de 177.646 locuitori. După recensământul din 1889, populația capitalei s-a ridicat la 194.633, dintre care 135.212 români creștini ortodocși, 23.887 mozaici, 17.212 catolici și 7.185 protestanți. În București sunt 26 de bărbați și 10 femei care au trecut peste vârsta de 100 de ani. Analfabeți: 102.870 locuitori.
- An II, nr. 475, februarie 5/17, p. 1 – *Duminica [Repausul duminical]*: Arată că s-au strâns mii de semnături pe cererile pentru legiferarea repausului duminical. Autorul declară că nu înțelege ca Guvernul și Parlamentul să se amestece în această problemă. Dar salariații se pot uni în asociații și să ceară patronilor să accepte repausul. Muncitorii pot folosi și arma grevei. Autorul socotește că muncitorii au dreptul să se sindicalizeze și să facă grevă.
- An II, nr. 475, februarie 5/17, p. 2 – *Repausul de Duminică*: Funcționarii comerciali, la care s-au asociat și un număr de comercianți, au adresat Parlamentului o cerere pentru reglementarea repausului duminical. Argumentele pe care se sprijină aceasta sunt în număr de trei: să folosească duminica spre a-și completa cultura, să aibă o zi de repaus spre a-și reface forțele și să meargă să se închine la localurile lor de rugăciune.
- An II, nr. 477, februarie 7/19, p. 1 – *O reclamă nereușită [Taxa de 5%]*: Guvernul lui Th. Rosetti a înlocuit impozitul pe căile de comunicație cu un impozit pe venit. Cu această ocazie a scăzut și taxa de 5% asupra tuturor salariilor. Dar acest Guvern nu a avut timpul să-și pună în aplicare proiectele. Guvernul actual, grație operațiunii de conversiune a obligațiunilor 6% căi ferate în rentă amortibilă, a putut propune reducerea taxei de 5%. S-a cerut de către unii chiar desființarea completă a acestei taxe.
- An II, nr. 477, februarie 7/19, p. 3 – *[Probleme silvice] (Ultime informațiuni)*: Sâmbătă, 9 februarie, se vor ține în localul Ministerului de Domenii două conferințe, și anume conferința lui G. Stătescu despre pădurile statului și ale stabilimentelor publice și conferința lui Corodeanu despre exploatarea pădurilor statului în comparație cu pădurile Domeniilor Coroanei.
- An II, nr. 479, februarie 9/21, p. 1 – *Românii din Banat și azilurile de copii (Cestiunea zilei)*: O telegramă din Timișoara anunță că o întrunire de 600 de români a ales să protesteze contra intenției azilurilor de copii, care tind să maghiarizeze celelalte naționalități. Comisia a hotărât să obțină un număr mare de locuri în Cameră. O altă decizie luată a fost aceea de a înființa un Cerc Național Român cu reședința la Timișoara.
- An II, nr. 480, februarie 10/22, p. 1 – *Austro-Ungaria [Problema exportului de vite] (Partea exterioară)*: Consiliul Comunal din Viena a adoptat o hotărâre care tinde să ceară Guvernului, înainte de orice lucru, deschiderea granițelor pentru vitele din România.

- An II, nr. 481, februarie 12/24, p. 1 – *Austro-Ungaria [Convenție austro-română feroviară] (Partea exterioară)*: O telegramă din Viena anunță că delegații români și austrieci se vor întruni azi pentru a negocia reînnoirea convenției pentru legătura cu Ițcani. Apoi, delegația română va pleca la Budapesta spre a reînnoi convenția pentru Predeal și să negocieze pentru legătura prin Rotenturm (Turnu Roșu) și prin Ghimeș. Românii cred că pot termina liniile care conduc la aceste puncte în 4-5 ani.
- An II, nr. 481, februarie 12/24, p. 3 – Nacian, I.I., *Cestiunea populației în România (Informațiuni)*: Se anunță apariția lucrării cu titlul de mai sus.
- An II, nr. 482, februarie 13/25, p. 2 – Radianu, S.P., *Transportul lemnului pe apă*: Se publică un rezumat după conferința cu acest titlu, ținută la societatea “Progresul Silvic”. Regulamentul Organic din 1834 a declarat apte a fi navigabile râurile: Jiu, Olt, Argeș, Dâmbovița, Ialomița, Borcea, Prut, Siret, Bistrița și Moldova. Pentru a putea face față concurenței străine, în comerțul cu lemne, trebuie diminuate cheltuielile. Unul dintre mijloacele de micșorare a prețului lemnului este organizarea transportului pe apă a lemnului care este cea mai ieftină cale de transport. Arată că transportul pe apă se face cu *pluta*, care se poate face însă numai pe Siret, Olt, Bistrița. Se practică și transportul pe *bile*. Examinează o serie de modalități pentru dezvoltarea și organizarea transportului lemnului pe apă.
- An II, nr. 483, februarie 14/26, p. 1 – *Austro-Ungaria [Probleme vamale] (Partea exterioară)*: Se publică, în ziarele austriece, o știre din București după care, numai după intrarea în vigoare a noului tarif autonom – care nu stipulează taxe de protecție decât în favoarea câtorva articole, care impune taxe foarte moderate pe celelalte mărfuri și care renunță la taxele “de luptă” –, Guvernul vrea să intre în negocieri comerciale cu statele străine. Aceste negocieri vor avea în vedere, mai ales, să fixeze taxele tarifului autonom. Cele dintâi negocieri vor fi duse cu Austro-Ungaria. Știrea adaugă că, după tariful autonom, raporturile comerciale dintre Austro-Ungaria și România vor fi mai favorabile pentru că, având în vedere moderațiunea taxelor, Austro-Ungaria nu ar putea fi tratată mai rău decât celelalte state, cu condiția ca și Austro-Ungaria să renunțe la tratamentul excepțional impus produselor românești.
- An II, nr. 485, februarie 16/28, p. 1 – *Austro-Ungaria [Problema românilor din Transilvania] (Partea exterioară)*: La întrunirea românilor din Cluj a asistat un mare număr de țărani. Președintele Coriolan a declarat că românii vor înfrățirea cu celelalte naționalități, dar că ei reclamă drepturile lor. La ieșirea din sală, ungurii s-au dedat la manifestări ostile contra românilor.
- An II, nr. 486, februarie 17/martie 1, p. 1 – *Austria [Convenția austro-română] (Partea exterioară)*: Convenția austro-română a fost semnată ieri. Ea cuprinde 23 de articole. Nu este denunțabilă, dar poate fi revizuită din 10 în 10 ani.
- An II, nr. 486, februarie 17/martie 1, p. 1 – Carp, P.P., *Raport asupra tarifului autonom*: -
- An II, nr. 493, februarie 26/martie 10, p. 3 – *Joncțiuni ale liniilor ferate române [Probleme de cale ferată] (Partea economică)*: Din Budapesta se anunță că acolo va sosi delegația Guvernului român spre a trata asupra acestor joncțiuni ce vor fi făcute cât mai curând. E vorba de Turnu Roșu și de Ghimeș. Se crede că tratativele vor fi duse la bun sfârșit, deoarece joncțiunile menționate sunt în interesul ambelor țări. În continuare, este prezentat noul tarif al vapoarelor pe Dunăre.

- An II, nr. 494, februarie 27/martie 11, p. 3 – *Joncțiunile ferate România-Ungaria [Probleme de cale ferată] (Partea economică)*: Tratatul pentru reînnoirea Convenției joncțiunii drumului de fier la Predeal și executarea a două noi joncțiuni la Ghimeș și la Turnu Roșu se apropie de sfârșit. De altfel, o înțelegere fundamentală este deja stabilită. Rezultatul final poate fi așteptat în 3-4 zile.
- An II, nr. 496, martie 1/13, p. 1-2 – *Îmbunătățiri la căile ferate*: Se vor efectua în cadrul fondului de 8.000.000 lei construirea a două gări de triaj și transformarea a două gări, câteva mașini de linii secundare și mașini de călători. Se precizează în articol motivele pentru care se va proceda la aceste lucrări.
- An II, nr. 496, martie 1/13, p. 2 – Mitkievici, I.V., *Progresul silvic. Împăduriri artificiale*: Se arată cum au fost efectuate de către stat împăduriri artificiale pe proprietățile sale din Ciupereni și Piscul Tunari din plasa Câmpul, jud. Dolj, ce rezultate s-au obținut, ce proprietăți salutare are salcâmul și exploatabilitatea pădurii de salcâmi. Se dau cifre concludente.
- An II, nr. 497, martie 2/14, p. 1; nr. 501, martie 7/19, p. 1; nr. 502, martie 8/20, p. 1; nr. 504, martie 10/22, p. 1; nr. 506, martie 13/25, p. 1 – *Bugetul nostru*: Bugetul Ministerului de Război s-a ridicat, anul trecut, la suma de 36.117.134 lei. Sporul de cheltuieli cerut pentru anul acesta a fost de 2.020.998 lei. Se precizează motivele care au plecat pentru acest spor. (Bugetul acesta, ca și toate bugetele ministerelor, care fuseseră depuse la Biroul Adunării Deputaților, nu au mai fost discutate în Adunare, deoarece, între timp, Corpurile Legiuitoare au fost dizolvate.) Trece apoi la bugetul învățământului public și explică sporurile acordate noului buget, între care și sporul pentru construirea a 114 școli rurale. Examinează bugetul Ministerului de Interne și pe cel al Lucrărilor Publice. Sporul de cheltuieli la bugetul Ministerului de Domenii este justificat de reorganizarea regimului silvic după planurile inginerului forestier francez Höffel, de reorganizarea Școlii de Agricultură de la Herăstrău, de majorarea ajutoarelor pentru învățământul industrial și de majorarea subvenției pentru Fabrica de zahăr de la Săcele.
- An II, nr. 497, martie 2/14, p. 1 – *Funcționarii*: Pledează pentru un regim de oarecare stabilitate a funcționarilor care, sub unele guverne, erau concediați în masă și înlocuiți cu clientela electorală.
- An II, nr. 497, martie 2/14, p. 1-2; nr. 498, martie 3/15, p. 1-2; nr. 499, martie 5/17, p. 1-2; nr. 500, martie 6/18, p. 1-2; nr. 501, martie 7/19, p. 1-2 – *Îmbunătățiri la căile ferate*: S-au construit gări de triaj la Brăila și Galați, s-a mărit capacitatea de descărcare prin punerea în exploatare a docurilor. Comerțul a cerut ca transportul grâul să se facă în vrac, nu în saci. Nu toate vagoanele de marfă însă sunt utilizate să transporte marfa în vrac. În ceea ce privește gările de triaj, ele sunt destinate să faciliteze și să urgenteze operațiile de manevrare a vagoanelor. Se constată insuficiența Gării de Nord din București. Cere introducerea liniilor ferate duble. Podul peste Dunăre va amplifica circulația mărfurilor pe calea ferată română. Vor trebui să se transforme, deci, unele gări, cum sunt Tecuri, Adjud. Pe lângă aceasta, vor trebui transformate 14 halte. Se ocupă apoi de marea problemă a accidentelor. Pentru evitarea lor, se cere să se părăsească sistemul actual de semnalizare și de manevrare a acelor, adoptându-se sistemul centralizării manevrei acelor și semnalizării. Face un calcul estimativ al acestor lucrări. Propune schimbarea tipului de linii. Până atunci se

impune mărirea parcului de mașini. Face un calcul privind necesarul de mașini pe care îl fixează la 49. De ce, dat fiind că actualul parc de locomotive numără 29 de mașini, sunt necesare încă 20 de bucăți care ar costa în total 1.200.000 lei (56.000 x 20). Se cere cumpărarea de material rulant. Se semnaleză lipsa mașinilor de călători. Se face o situație a acestor mașini. Sunt astăzi numai 65 de mașini de călători, ceea ce este cu totul insuficient.

An II, nr. 497, martie 2/14, p. 3 – [*Probleme de navigație*] (*Partea economică*): La Londra s-a constituit o societate de navigație pe Dunăre cu un capital de 2.500.000 lire, care va arbora pavilionul românesc. Ea va căuta să asigure exportul și importul, precum și circulația pe Dunăre și mare. Societatea își va organiza serviciul între Brăila, Galați, Tulcea și între Constanța și Varna pentru Londra, Hall, Rotterdam, Anvers.

An II, nr. 498, martie 3/15, p. 3 – [*Problema românilor din Transilvania*] (*Informațiuni*): Femeile române din Sibiu au adresat mulțumiri și îndemn la luptă prelaților români, care în Senatul unguresc au apărut interesele naționale față de proiectul de organizare a azilurilor de copii (în care se impune maghiarizarea copiilor aparținând celorlalte naționalități conlocuitoare).

An II, nr. 498, martie 3/15, p. 3 – [*Probleme de comerț exterior*] (*Partea economică*): Cu începere de la 1/13 martie la 28 iunie/10 iulie, produsele de origine sau de manufactură română ce se vor importa din Italia și reciproc vor fi supuse drepturilor prevăzute de tarifele convenționale care rezultă din tratatele de comerț în vigoare pe timpul perioadei sus-menționate.

An II, nr. 499, martie 5/17, p. 1 – [*Probleme de căi ferate*] (*Partea exterioară*): O telegramă din Viena anunță că Tratatul pentru joncțiunile româno-ungare s-a semnat ieri. Două joncțiuni noi s-au admis: la Turnu Roșu și la Ghimeș. Termenul maximum de deschidere este fixat la șase ani, dar este probabil că liniile ce conduc la aceste joncțiuni se vor construi mai înainte. Gara Predeal rămâne gară internațională până la noi dispoziții.

An II, nr. 500, martie 6/18, p. 3 – [*Problema șantierelor navale*] (*Partea economică*): Ziarul "Bursa" din Galați ridică problema "fabricațiunii de bastimente" în porturi și crede că această problemă nu poate fi soluționată decât prin Legea pentru tariful autonom, căci este vorba de scutirea de taxe vamale a pieselor și uneltelor necesare acestei industrii de mare importanță pentru România.

An II, nr. 502, martie 8/20, p. 1; nr. 503, martie 9/21, p. 1 – *Îmbunătățiri la căile ferate (urmare și sfârșit)*: Se face un calcul al mașinilor de călători în serviciu, pe secțiuni (Severin, București, Galați, Pașcani). Rezultă din aceste calcule că mai sunt necesare încă 30 de mașini. Costul acestora ar fi de 2.250.000 lei (75.000 x 30). Face, în încheiere, un calcul general de cheltuieli ce au devenit necesare pentru completarea parcului de locomotive de călători, locomotive de linii secundare, construirea de gări de triaj, transformări de gări actuale și aparatură pentru centralizarea manevrelor acelor și semnalizărilor și propune un proiect de lege pentru deschiderea unui credit de 8.000.000 lei.

An II, nr. 506, martie 13/25, p. 3 – *Societatea de navigație pe Dunăre și prințul Gagarin (Partea economică)*: Este vorba să se ajungă la un aranjament ca societatea să predea prințului Gagarin toate transporturile ce pleacă de la Galați pe Dunăre la vale cu un

tarif redus și să primească de la acest prinț, cu un tarif redus, toate transporturile ce se trimit prin Porțile de Fier în sus. Consecința acestui aranjament ar fi că Societatea Austro-Ungară de Navigație nu se va mai arăta cu vapoarele ei de la Galați la Marea Neagră.

An II, nr. 508, martie 15/27, p. 1-2 – *Importul asupra băuturilor spirtoase în Franța*: Este vorba de un proiect de lege care realizează o reducere de 79 milioane franci asupra băuturilor spirtoase igienice și compensează această pierdere pentru tezaur printr-un spor de 156 franci până la 195 franci de hectolitr al dreptului asupra alcoolului, spor ce compensează exact pierderea. Acest proiect suprimă exercițiul debitelor de băuturi, unifică drepturile și simplifică perceperea pentru vinuri și cidru, repartizează mai echitabil taxele între diferitele clase de consumatori, reface legislația privind diferite calități de bere printr-o taxare proporțională etc. Se dau apoi mai multe amănunte privind fiecare din aceste reforme.

An II, nr. 508, martie 15/27, p. 3 – *Creditul Funciar Urban din Iași (Partea economică)*: A avut loc Adunarea Generală în care s-a aprobat bugetul pe 1891, s-a numit o comisie care să cerceteze conturile pe 1890, s-a citit raportul cenzorilor și s-a ales noul Consiliu de Administrație.

An II, nr. 511, martie 19/31, p. 3 – *Noul tarif francez (Partea economică)*: Revista "Dr. Perrot's Monatschrift" arată că Franța, cu sistemul ei de tarif general și de tarif minim, apucă o cale greșită. Exportul Franței se cifrează la 3 miliarde franci. Franța importă produse fabricate pentru 700.000 milioane fr. și exportă pentru 1.800 milioane fr. Pentru articole alimentare și pentru vite nu e o deosebire între cele două tarife. Țările care importă articole alimentare din Franța vor fi, deci, cel mai greu atinse, ceea ce le va determina și diminuarea cantităților destinate importului. Politica vamală franceză este o politică electorală. Franța exportă mult articole de lux de care celelalte țări se pot ușor dispensa. Dar Franța nu se poate dispensa de lemn, grâu și vite. Austro-Ungaria și Germania trebuie să se înțeleagă între ele pentru a răspunde astfel noii legislații vamale.

An II, nr. 513, martie 21/aprilie 1, p. 3 – *Tratatul de comerț Austro-German (Partea economică)*: De îndată ce Germania și Austria, scrie ziarul "Le Temps", se vor înțelege, ele vor începe tratative cu Italia și cu Elveția și, dacă aceste tratative vor fi încununate de succes, cele două puteri vor încerca să atragă în această ligă vamală România, Serbia și chiar Belgia, pentru a lupta mai eficace contra protecționismului vamal instituit de Franța și de Rusia.

An II, nr. 514, martie 22/aprilie 2, p. 1 – *Partidele politice și țara [Problemele economice]*: Reproduce un articol din ziarul "Sentinela" din Buzău, în care arată opera Partidului Național Liberal în rezolvarea problemelor agrare. Este drept că el a legiferat vânzarea bunurilor statului la țărani, dar de vânzare au profitat unele categorii de speculați și chiaburi, iar nu țăranimea, căreia nu i s-a acordat nicio înlesnire bănească. Liberalii au creat Banca Națională și au răscumpărat căile ferate Strussberg.

An II, nr. 514, martie 22/aprilie 2, p. 3 – *Stabilimentele industriale [Proteguirea industriei naționale] (Partea economică)*: De la aplicarea Legii pentru ajutorarea industriei naționale (1887) până la sfârșitul lunii februarie 1891, numărul întreprinderilor

căroră s-au acordat beneficiile acestei legi este de 84 (dintre care 4 fabrici de hârtie, 9 fabrici de tăbăcărie, o fabrică de zahăr, o fabrică de instrumente agricole, 5 fabrici de ciment, 14 fabrici de cherestea, 2 fabrici de postav, 4 fabrici de produse chimice, 2 fabrici de sticlă, o fabrică de cafea-cicoare etc.). Sunt enumerate cele 84 de stabilimente industriale.

An II, nr. 514, martie 22/aprilie 2, p. 3 – [*Linia ferată Pitești-Curtea de Argeș*] (*Informațiuni*): Se anunță începerea lucrărilor la 1 aprilie 1891. Construcția liniei s-a adjudecat asupra ing. Radovici și Frangolea pentru 355.000 lei.

An II, nr. 527, aprilie 7/19, p. 1 – Arion, C.C., *Întrunirea noastră (discurs electoral)* [*Probleme social-politice*]: Mizeria morală și materială a țărănimii, deosebirea care s-a creat între orășeni și țărani constituie un pericol social. Cere intervenția statului pentru înlăturarea acestei primejdii sociale. În politica financiară, junimiștii au făcut să dispară agioul, dispariția care face ca azi aurul să curgă în valuri pe piața românească ce a întinerit comerțul românesc. S-a făcut un buget echilibrat, datoria anuității publice a scăzut în trei ani de la 65 milioane la 61 milioane.

An II, nr. 528, aprilie 9/21, p. 1 – *Întrebați conștiința* [*Probleme financiare și economice*]: Făcând o paralelă între liberali și junimiști, autorul recunoaște că sub liberali s-au legiferat tariful vamal autonom și protecția industriei naționale, dar comerțul a suferit și consumatorii la fel. Junimiștii au suprimat agioul care anihila avantajele tarifului autonom. Liberalii au considerat, din contra, agioul ca o binefacere și s-au opus monometalismului de aur. Junimiștii au introdus acest monometalism de aur (etalonul).

An II, nr. 528, aprilie 9/21, p. 3 – *Invenție românească* [*Industria agricolă*]: Se publică un anunț semnat de inventatorul Antigon M. Hurmuzis în care se vorbește de o invenție privind o mașină de ciuruit, curățit și măsurat în mod automat grânele ce ies din treierătoare, fără ajutorul brațelor, și aparate de făcut "plaste" de paie și pleavă după căderea lor din treierătoare. Construcția a fost brevetată cu diploma de onoare a Ministerului Agriculturii. În anunț se dau numeroase detalii tehnice ale acestei mașini care are o lungime de 3 m. Recomandă agricultorilor un mecanism foarte practic pentru formarea șirelor de paie în lungime de 50 m, lățime de 7 m și înălțime de 15 cm.

An II, nr. 531, aprilie 12/24, p. 3 – [*Probleme de comerț exterior*] (*Partea economică*): Ministerul de Comerț a declarat că, după încheierea Convenției comerciale cu Austria, România va negocia, pe baza acestei convenții, cu Elveția, Serbia și Italia. Toate convențiile vor fi încheiate înainte de sfârșitul anului 1891. (Nota nu precizează dacă este vorba de România sau de alte țări. Cred că este vorba de Germania.)

An II, nr. 539, aprilie 21/mai 3, p. 1-2 – *Protecția muncii în Germania*: După cum marile anchete sociale realizate în Anglia au furnizat material unor scriitori ca Mill, Marshall, Karl Marx, Brentano, tot așa dezbaterile în Reichstag asupra proiectului pentru protecția muncii pot furniza material sociologilor. Dezbaterile au dat ocazia teoreticienilor social-democrați să-și desfășoare întreg arsenalul de teorii socialiste. Se fixează prin acest proiect de lege durata muncii femeilor, se reglementează munca minorilor, condițiile igienice din fabrici și ateliere, contractul de muncă, dreptul de coaliție,

problema cantinelor ținute de patroni în propriile fabrici. Contribuția deputaților socialiști a fost certă și necesară.

An II, nr. 540, aprilie 25/mai 7, p. 3 – *Tratatul austro-german (Partea economică)*: Tratatul se va încheia zilele acestea. Negocierile se vor termina mâine. O înțelegere s-a realizat asupra tuturor punctelor. Tratatul economic va completa înțelegerea politică dintre cele două țări. În afară de scăderea reciprocă a tarifelor la mai multe articole, acest tratat asigură pe o perioadă mare stabilitatea raporturilor dintre Austria și Germania. Acesta tratat va exercita o atracție asupra celorlalte state, va ajuta la formarea unei ligi contra protecționismului și va asigura pacea economică alături de pacea politică.

An II, nr. 546, mai 2/14, p. 3 – *[Probleme monetare] (Partea economică)*: Se anunță din Viena că Guvernul austriac a declarat că circulația monetară nu va fi sporită, iar chestiunea etalonului monetar va fi reglementată în același timp cu aceea a hârtiilor. Guvernul se va ocupa cu conversiunea rentei de 5% în raport cu dobânda actuală. Un deputat a vorbit în favoarea căii ferate Câmpulung-Sighet, prin drumul cel mai scurt. Austria, din punct de vedere al comerțului exterior, a scăzut importul și a mărit exportul. Tariful minimal francez este acceptabil pentru toate statele.

An II, nr. 559, mai 17/29, p. 2 – *Capital și muncă*: Ziarul austriac "Neue Freie Presse" critică adresa poporului către clerul catolic cu privire la starea muncitorilor. Scrisoarea poporului conține constatări exacte, dar ea nu trece dincolo de ceea ce s-a legiferat până acum. Scrisoarea se limitează la repausul duminical, la reducerea duratei muncii și la munca femeilor și a copilului. Scrisoarea papală nu adâncește cercetarea în ceea ce privește raporturile dintre muncă și capital. Este prea mare disproporția dintre bogăția unora și sărăcia mulțimii. Salariile sunt prea mici. Biserica propovăduiește egalizarea și fericirea în Lumea de Apoi. Socialiștii o cer aici pe pământ. Papa recunoaște că producția și comerțul au devenit monopolul unei minorități. Papa ar dori ca fiecare muncitor să aibă peticul lui de pământ. Dar ce poate face Biserica în această direcție? Papa vorbește de caritate, dar nu prin caritate se rezolvă marile probleme ale muncii și ale capitalului.

An II, nr. 560, mai 18/30, p. 3 – *Mijloace de ajutorare pentru industrie și comerț în diferite state ale Europei, raporturi ale legațiunilor și consulatelor României (Informațiuni)*: Se anunță tipărirea lucrării de către Ministerul de Externe.

An II, nr. 563, mai 23/iunie 4, p. 3 – *[Probleme de comerț exterior] (Depeși)*: O telegramă din Viena anunță că ministrul de Comerț a trimis, recent, o circulară Camerelor de Comerț, în care le face cunoscut că noul tarif vamal românesc, punând capăt războiului vamal cu România și supunând produsele austro-ungare aceluiași regim ca al celorlalte state, Austro-Ungaria va desființa din partea sa toate măsurile excepționale de care erau lovite produsele românești. În ceea ce privește negocierile comerciale cu România, precum și cu celelalte state, Austro-Ungaria va lucra în acord cu Germania.

An II, nr. 564, mai 24/iunie 5, p. 1-2 – *Scumpetea în Germania*: Critică declarația cancelarului german Caprivi, după care taxele vamale pe cereale nu vor fi reduse. Aceasta menține prețul ridicat al pâinii săracilor. Caprivi spune că ar putea procura pâine ieftină, dar nu vrea să lovească în interesele marilor proprietari agricoli.

- An II, nr. 565, mai 25/iunie 6, p. 1-2 – *Triumful agrarilor în Germania*: Guvernul german nu înțelege să reducă taxele vamale asupra cerealelor înainte de intrarea în vigoare a Tratatului comercial austro-ungar. Guvernul german practică o politică de avantajare a proprietarilor agricoli. Germania duce lipsă de pâine. Măsurile de protejire a marilor proprietari agricoli produc mari nemulțumiri.
- An II, nr. 566, mai 26/iunie 7, p. 3 – Bellamy, Ed., *Looking Backward* [*Singur din veacul său în anul 2000*]: Roman comunist tradus în franțuzește de viconte Combes de Lestrade. Traducătorul romanului scriitorului american Ed. Bellamy arată în “Înștiințare” că lucrarea reprezintă o amestecătură din teoriile lui *Fourier*, *Proudhon* și *Marx*. Urmează prefața. Începând cu nr. 567, ziarul publică romanul la rubrica “Foița ziarului Constituțional”.
- An II, nr. 567, mai 28/iunie 9, p. 1-2 – *Meeting contra drepturilor vamale în Germania*: Mitingul din Berlin, organizat de către Comitetul Electoral Liberal a votat o rezoluție contra protecționismului vamal german, care nesocotește drepturile la hrană și la viață a muncitorimii germane.
- An II, nr. 569, mai 30/iunie 11, p. 2 – *Cestiunea taxelor vamale în Germania*: Presa germană arată că s-au importat anul trecut 876.214 t secară și 672.344 t grâu, iar exportul a fost de 119 t (?). Germania a consumat peste cinci milioane tone de secară și aproape două milioane și jumătate tone de grâu. Proprietarii agricoli germani au furnizat deci o bună parte din cantitățile de grâu și secară la un preț foarte ridicat. Propune o suspendare a taxelor vamale asupra cerealelor spre a determina o scădere sensibilă a prețului grâului și secarei.
- An II, nr. 574, iunie 6/18, p. 1 – *Aplicarea unei legi* [*Legea vânzării moșiilor statului la țărani*] (*Editorial*): Cea mai importantă lege care s-a votat aproape în unanimitate a fost Legea vânzării. După trei ani de la votarea ei, legea însă nu a fost încă aplicată. Această lege trebuie aplicată spre a aduce liniște și bunăstare clasei rurale. Cauza neaplicării ei este faptul că a fost încredințată această sarcină unor oameni incapabili.
- An II, nr. 574, iunie 6/18, p. 3 – [*Probleme de comerț exterior*] (*Partea economică*): O telegramă din Budapesta anunță că Adunarea Deputaților a adoptat proiectul pentru construirea liniei ferate Brașov-Telek. Această linie are ca scop să stabilească o nouă joncțiune cu România.
- An II, nr. 575, iunie 7/19, p. 1 – *Bugetul nostru* (*Editorial*): Menelas Ghermani, autorul bugetului (pe când era ministru de Finanțe în Guvernul precedent), a arătat că bugetul (care nu a putut fi votat de Camera dizolvată) conține o importantă transformare, și anume că veniturile aleatorii au fost suprimate din buget spre a face loc unor cifre cu adevărat bugetare, cu alocații ce au temeiul lor. Evaluarea veniturilor trebuie făcută cu multă circumspecție, chiar cu riscul de a nu da cifra cea mai bună. Acest procedeu corect și cuminte nu a fost urmat de actualul ministru de Finanțe (G. Vernescu).
- An II, nr. 575, iunie 7/19, p. 3 – [*Împrumut*] (*Prospect*): Se publică un prospect privind renta 4% amortibilă din 1891. Este vorba de un apel la subscripție pentru a acoperi suma de 42.000.000 lei sau 34.020.000 mărci germane. Contravaloarea acestui împrumut

este destinată construcției de căi ferate, edificii civile și militare. Noul împrumut va fi emis în obligațiuni la purtător. Se dau detalii asupra condițiilor de subscriere.

- An III, nr. 581, iunie 15/27, p. 1 – *Discuția tarifului (Editorial)*: Tariful vamal are un caracter dublu: el nu este exclusiv un tarif fiscal și nici un tarif protecționist. El întrunește ambele caracteristici. Camerele de Comerț au fost consultate. Doar Comerțul și Industria nu sunt perfect de acord.
- An III, nr. 583, iunie 18/30, p. 1-2 – *Reforme sociale în Austria*: Guvernul austriac a supus trei proiecte de lege: asupra înființării unor consilii de lucrători, asupra organizării facultative a asociațiilor de muncitori și asupra creării unor oficii de învoială între muncitori și patroni. Consiliile de muncitori intermediază între muncitori și patroni. Cu privire la asociațiile de patroni și de muncitori, ele sunt destinate să rezolve litigiile dintre salariați și patroni. Oficiile de învoială sunt un fel de ultime instanțe la care se adresează patronii și muncitorii, când nu s-au înțeles între ei. Ziarul salută această orientare progresistă a Guvernului austriac.
- An III, nr. 584, iunie 19/iulie 1, p. 1 – *Mulțumire [Problema taxelor vamale] (Editorial)*: Încercând unele caracterizări, autorul afirmă că liberalii sunt ultraprotecționiști, iar liberalii conservatori sunt ultraliber-schimbști. Exaltă meritele tarifului vamal preconizat de P.P. Carp, tarif care proteגיעște industriile ce merită această protecție, o protecție care să nu constituie un privilegiu sau un monopol. P.P. Carp socotește că tariful trebuie să fie redus pentru obiectele care nu pot fi fabricate în țară. Ultraschimbismul sau ultraprotecționismul, aplicate în chip absolut, fără să se țină seama de nevoile reale ale țării, sunt profund dăunătoare.
- An III, nr. 584, iunie 19/iulie 1, p. 3 – *[Industria indigenă] (Informațiuni)*: În București s-a înființat o turnătorie de litere sub titlul "Turnătoria de litere a lucrătorilor asociați". Înființarea acestei turnătorii, înzestrată cu mașinile cele mai performante din străinătate, are drept scop dezvoltarea unei meserii puțin cunoscute în țară și scutirea proprietarilor tipografi de cheltuieli de vamă, transport, comision etc., cheltuieli care trec peste 6% din totalul cheltuielilor.
- An III, nr. 585, iunie 20/iulie 2, p. 1 – *Românism (Editorial)*: Arată că liberal-conservatorii au căutat în situația românilor din Regatul unguresc motive pentru a afirma o politică exterioară ostilă Europei Centrale. Totuși, ei au făcut unele discriminări, în anumite numiri în funcții, între românii din Regat și cei din Transilvania. Condamnă o astfel de atitudine.
- An III, nr. 587, iunie 22/iulie 4, p. 1 – *Exproprierea (Editorial)*: Este vorba de țărani împrumutăriți după Legea rurală, cărora li se expropriază părți din pământurile lor, spre a se construi căi ferate, și nu primesc nimic pentru această expropriere. Dă ca exemplu cazul sătenilor din jud. Vlașca. Ei nu au primit nicio despăgubire în bani sau în natură pentru pământurile ce li s-au luat când s-a construit prima linie ferată, București-Giurgiu. Nu este drept ca exproprierea, care îmbogățesc pe unii, să facă din țărani victime.
- An III, nr. 587, iunie 22/iulie 4, p. 1 – *Amendamentul Djuvara [Probleme vamale]*: Critică afirmația făcută în Parlament de dl Djuvara, după care tariful românesc este un tarif minim. Când mai toate produsele ce se importă au fost taxate *mai sus* decât erau aceste taxe în tariful convențional, când sunt taxe *protegitoare* pentru un mare

număr de clienți, când există taxe *prohibitive*, nu se poate vorbi de un tarif *minimal*. Arată că trei considerațiuni au prelevat în alcătuirea tarifului: *protecția* industriei naționale, *avantajul fiscal* și *apărarea consumatorului* de impozite indirecte exorbitante.

An III, nr. 588, iunie 23/iulie 5, p. 1 – *Guvernul și tariful [Tariful vamal]*: Politica și economia sunt două noțiuni separate? Da, în cazul când sunt socotite ca *discipline*, ca abstracțiuni. Dar în viața reală, în raporturile dintre state, în arta politică, a distinge economia de politică este o încercare de teoretizare ruptă de realitate. Politica și economia sunt frați siamezi ce au legături fiziologice atât de strânse încât boala unuia îmbolnăvește pe celălalt și moartea unuia atrage moartea celuilalt.

An III, nr. 589, iunie 26/iulie 8, p. 1 – *[Repausul duminical] (Informațiuni)*: O delegație, compusă din reprezentanți ai Societății Generale a Funcționarilor Comerciali și din mai mulți patroni negustori, s-a prezentat la președintele Adunării Deputaților spre a cere ca repausul duminical să fie imediat legiferat.

An III, nr. 590, iunie 27/iulie 9, p. 1 – *Chestia evreiască*: Numărul evreilor este cu mult prea mare față de populația românească. Problema se pune azi, când Rusia expulzează peste Prut numeroase familii de evrei. Guvernul a luat măsuri să-i oprească, dar unii funcționari se lasă corupți. Aproape întreaga mișcare comercială românească este în mâna evreilor. Autorul crede că trebuie luate măsuri, nu cu caracter antisemit, ci pentru întărirea elementelor naționale. Nu prin legi represive sau prohibitive se poate lupta contra dominației economice evreiești. Trebuie dezvoltat în români simțul solidarității, al muncii și al economiei. Tinerii trebuie educați în sensul de a nu avea ca ideal funcționarismul. Să die îndemnați meseriașii români să se asocieze. Să fie organizate școlile de meserii astfel ca ele să devină pepiniere de meseriași, nu de declassați (reprodus din ziarul “Era nouă” din Iași).

An III, nr. 595, iulie 4/16, p. 2 – *[Populația României] (Informațiuni)*: După statistica Ministerului Domeniilor pe anul 1890, populația României s-ar ridica la 5.044.723 locuitori, adică nu 6.500.000, după cum scria D. Sturdza.

An III, nr. 596, iulie 5/17, p. 1 – *Exproprierea (Editorial)*: Critică formalismul și scumpetea actelor de înstrăinare a imobilelor expropriate, deoarece legea pune în seama vânzătorului cheltuielile pentru alcătuirea actelor de vânzare prin bună înțelegere a imobilului supus exproprierii. Când e vorba de o valoare mai mare, vânzătorul poate face față, dar când actul se referă la câțiva metri pătrați expropriați pentru care se plătesc despăgubiri între 5 și 50 lei, cheltuielile aproape că acoperă prețul. Propune ca statul să ia asupra lui cheltuielile actelor, când valoarea imobilului expropriat nu trece de o mie de lei.

An III, nr. 596, iulie 5/17, p. 1-2 – *Democrația socială și cultura poporului*: Foile antisocialiste germane aruncă vii acuzații socialiștilor, atribuindu-le intenția de a ține masele poporului în ignoranță spre a le stăpâni mai bine. “Berliner Tageblatt” arată că presa democrato-socială critică instituțiile de cultură pentru popor. Pedagogilor socialiști nu le plac așezămintele de cultură. Presa socialistă combate, mai ales, școlile de fete în care se predau elevelor cunoștințe practice de gospodărie. Presa socialistă recomandă școlile organizate de socialiști. Socialiștii critică și asociațiile populare de cultură.

- An III, nr. 596, iulie 5/17, p. 3 – Groza, C., *Studii asupra stării actuale a țeranului nostru. Propuneri pentru îmbunătățirea soartei lui (Bibliografie)*: Este anunțată apariția cărții în Editura Librăriei “I.G. Haimann”, București.
- An III, nr. 598, iulie 7/19, p. 3 – *Finele războiului vamal (Partea economică)*: Presa vieneză arată că s-au terminat dezbaterile Conferinței vamale și comerciale austro-ungare asupra atitudinii față de România. Conferința propune să se desființeze cu totul taxele vamale introduse contra României cu ordonanțele din 1886, deoarece conferința s-a convins că, după introducerea noului tarif vamal român, este exclus tratamentul nefavorabil al produselor austriece în România. Conferința mai propune restabilirea scutirii de vamă pentru morarii austro-ungari ce au de-a face cu România. Cu privire la suprimarea interzicerii importului și tranzitului de vite din România, comisia nu a făcut propuneri, căci această măsură are un caracter strict sanitar, și nu un caracter de represalii.
- An III, nr. 600, iulie 10/22, p. 2 – *Tarifa generală a drepturilor de vamă la importățiune și exportățiune însoțită de note explicative (Informațiuni)*: Se anunță apariția lucrării în Editura Tipografiei “Carol Göbl”.
- An III, nr. 600, iulie 10/22, p. 3 – *Noul regim vamal rusesc (Partea economică)*: Noul tarif vamal rusesc stabilește că vama trebuie plătită în aur. Taxele pe alimente au fost sporite cu 20%. Au fost impuse la taxe materialele de construcție, care până acum erau scutite. Se arată taxa ce trebuie plătită pentru fiecare articol important în parte.
- An III, nr. 601, iulie 11/23, p. 2; nr. 604, iulie 14/26, p. 2; nr. 608, iulie 19/31, p. 3; nr. 612, iulie 25/august 6, p. 2-3; nr. 615, iulie 30/august 11, p. 2; nr. 618, august 2, p. 2; nr. 624, august 10, p. 2; nr. 627, august 14, p. 2; nr. 631, august 20, p. 2; nr. 634, august 23, p. 2; nr. 636, august 25/septembrie 6, p. 2; nr. 637, august 27/septembrie 8, p. 3; nr. 639, august 29/septembrie 11, p. 2; nr. 642, septembrie 3, p. 2; nr. 646, septembrie 7/19, p. 2; nr. 651, septembrie 13/25, p. 2; nr. 653, septembrie 17/29, p. 2; nr. 662, septembrie 27/octombrie 9, p. 2; nr. 669, octombrie 5/17, p. 3; nr. 673, octombrie 10/22, p. 2; nr. 678, octombrie 11/29, p. 2; nr. 682, octombrie 22/noiembrie 3, p. 2; nr. 689, octombrie 31/noiembrie 12, p. 2; nr. 694, noiembrie 6/18, p. 2; nr. 700, noiembrie 14/26, p. 2; nr. 713, noiembrie 30/decembrie 12, p. 2-3; nr. 714, decembrie 1/13, p. 3; nr. 723, decembrie 13/25, p. 2; (1892) nr. 740, ianuarie 9/21, p. 2; nr. 746, ianuarie 16/28, p. 2; nr. 752, ianuarie 23/februarie 4, p. 2 – Barbovescu, Ion, *Politica comercială și industrială română*: Analizează politica comercială internațională, în general, și politica industrială în diferite state. Cercetează mișcarea economică în Franța. Revine asupra politicii internaționale comerciale, în general. Analizează politica comercială și industrială din punctele de vedere ale doctrinelor lui: Noel, *Histoire du commerce extérieur depuis la révolution française*, Block, 1879; Necker, *Traité de l'Ad-tion des finances de la France*, 1784 ; Lavasseur, *Histoire des classes ouvrières en France depuis la conquête de J. César jusqu'à la révolution*, Paris, 1859; A. Neumark, *Turgot et ses doctrines*, Paris, 1885; H.W. Farnany, *Die neue französische Gewerbe politik von Colbert bis Turgot*, Leipzig, 1878. Reia analiza politicii industriale în diverse state europene în lumina teoriilor lui Sismondi, Adam Smith, J.B. Say și Saint-Simon. Trece iarăși la Fourier, apoi la Considerant, analizând din nou doctrina economică a lui Proudhon. Apoi revine la analiza doctrinei lui Adam Smith, apoi la David Ricardo. Cercetează negoțul Marii Britanii cu India și alte colonii și urmărește, critic, aplicarea pe teren a

liberalismului. Autorul revine la Richard al II-lea (1381), la Henric al VIII-lea, la Regina Elisabeta, pentru a urmări formarea flotei comerciale și militare a Angliei. Analizează politica retrogradă a Partidului Conservator englez. Trece la revoluția industrială, la exodul populației rurale la orașe. I. Barbovescu se găsește încă, în foiletonul 15 tot la introducere, analizând politica agrară a Angliei în cele mai mici detalii, citând pe: Pauli; Levi, *History of British Commerce*, London, 1872; Richelot, *Histoire de la reforme douanière en Angleterre*, Paris, 1853; Fr. Bastiat, *Oeuvres completes*, Paris, 1864; Wagner, *Finanzwissenschaften*, Leipzig, 1899. Autorul analizează, în continuare, tot politica industrială a Angliei, de astă dată în secolul al XIX-lea, dezvoltând doctrina cooperatistă a lui Owen, citând operele sale *Wiew views of Society* (1812) și *The Book of the Nrew Moral World* (1820), în care acesta preconizează crearea de asociații muncitorești. Trece apoi la mișcarea *cartiștilor*, care proferează schimbarea ordinii sociale în favoarea muncitorilor. Autorul cercetează evoluția și structura *trade-union*-urilor. El continuă, în articolele care urmează în lanț, să analizeze situația industrială a Angliei și arată noile preocupări ale clasei conducătoare cu privire la ameliorarea situației muncitorilor. În sfârșit, începând cu foiletonul 21, autorul examinează politica comercială a statelor germane, citând pe: L. Brentano, *Die Arbeitergilden des gegenwart*, 1871; Schönberg, *Handbuch des Politischen Oekonomie*, din nou pe L. Brentano, *Distellung des Gebildeten, sozial Frage*, Berlin 1890, apoi pe Schulze-Gävernitz, *Sozial Frieden*, Leipzig, 1890. Autorul continuă, în foiletoanele ce urmează, să studieze situația din statele germane. El analizează doctrina lui List, care a urmărit unificarea Germaniei și a economiei sale (unificarea vamală). Autorul încearcă o biografie ușor romanțată a economistului german care a emigrat în SUA. Vizitează Parisul. Combate teoria liberalistă a lui Adam Smith. Face un larg tur de orizont în doctrina mercantilistă a lui List. Citează din operele sale *Das nazionale System des politische Oekonomie*; citează pe: Weber, *Der Deutsche Zollverein*, 1871; Fischer, *Über den Zollverein*, 1865. Arată împrejurările politice care s-au succedat în strânsă legătură cu evoluția economică. Mai departe, în foiletonul 27, autorul se află încă la introducere și este departe de a ajunge să înceapă examinarea subiectului pe care și l-a propus. El continuă să analizeze politica economică și industrială a statelor germane. Aduce omagii politicii lui Frederic cel Mare. În foiletonul 28 nu termină cu politica economică a statelor germane, în special a statului prusac. Reia, pentru a șasea oară, teoriile economice ale lui Turgot și Adam Smith. Citează pe Fichte, Kant, Schlettwein, Kraus, G. Hoffmann. Se oprește la teoriile lui Fichte, analizându-i studiul *Der Geschlossene Handelntal* (1801). Statul, după Fichte, este un fel de întreprindere de asigurare obligatorie pentru realizarea dreptului omului. El socotește necesar un stat autoritar care fixează anual nevoile populației. Autorul trece la Kant, care își întemeiază teoriile sale sociale pe ideea de libertate. Examinează teoriile cameraliștilor Schlettwein, Kraus și I.G. Hoffmann. Trece în revistă legislația prusacă din 1810-1819 și legislația bavareză. Libertatea industrială este aplicată în Prusia, la Rin, în Boden, în Bavaria. În Nassau, libertatea industrială este introdusă în 1819. Constată existența unei tendințe corporatiste în rândurile meseriașilor. Libertatea industrială este combătută de I.G. Hofmann în studiul *Befugniss zum Gewerbebetrieb*, în care cere restrângerea libertății industriale. Mișcarea contra libertății industriale merge crescând până în 1849. (Nici acum autorul nu a atins subiectul ce trebuia tratat. De

altfel, el va înceta să-și mai publice foiletoanele-fluvii, fiind trimis ca atașat comercial la legația noastră din Berlin.)

An III, nr. 601, iulie 11/23, p. 3 – *Austria și România (Partea economică)*: Ziarele din Budapesta discută aplanarea diferendelor vamale dintre România și Austro-Ungaria și publică o serie de ordonanțe privind reluarea bunelor raporturi economice dintre aceste state. După ce vasele ungare și austriece, precum și mărfurile de proveniență austriacă sau ungară nu vor mai fi supuse în România unui tratament nefavorabil, se vor desființa mai multe ordonanțe care organizau războiul vamal. Mărfurile românești vor fi supuse taxelor vamale generale din tariful austro-ungar. Se înlătură și ordonanța prin care s-a interzis tranzitul de porci, oi, capre și miei din România. Tot așa vor putea fi pe viitor importate din România legume, poame și plante.

An III, nr. 602, iulie 12/24, p. 3 – *D. de Baross asupra relațiilor comerciale cu România (Partea economică)*: Ministrul maghiar de Comerț a deschis azi expoziția ungară din Timișoara, exprimându-și satisfacția față de terminarea războiului vamal austro-român. Terminarea războiului vamal va constitui un mijloc eficace pentru ca raporturile reciproce să devină și mai bune. La aceasta, "Neue Freie Press" adaugă că lumea s-a săturat de acest război vamal. Încheierea convenției comerciale austro-germane duce, în mod firesc, la deschiderea frontierelor austro-ungare către Orient. Speră să se ajungă cu România la o înțelegere politico-comercială, odată ce războiul vamal s-a înlăturat.

An III, nr. 604, iulie 14/26, p. 1 – *Greva birjarilor*: Sub influența grevelor lucrătorilor de la Căile Ferate Franceze, birjarii s-au hotărât să intre în grevă. Ziarul le neagă acest drept la grevă, deoarece marea majoritate nu îndeplinesc condițiile de a fi birjar. Ar avea drept la grevă proprietarii de birje. De ce au intrat în grevă? Ca un pretext contra introducerii tramvaiului. Contra condițiilor de muncă, a salariilor mici se poate face grevă, dar contra progresului nu este îngăduit.

An III, nr. 605, iulie 16/28, p. 1-2; nr. 606, iulie 17/29, p. 1-2 – *Benger, Gottlieb, Cîteva cuvinte asupra politicii viitoare a României [Politica economică a României]*: Consulul român de la Stuttgart a trimis Guvernului un raport în care a formulat anumite propuneri (raportul a apărut în studiul *Starea economică a României 1886-1890 după rapoartele consulilor străini*, publicat de Ministerul Afacerilor Străine). În 1892, aproape toate tratatele comerciale cu statele străine expiră. Se impune deci o politică comercială nouă și bine formulată. Statele se îndreaptă spre noi forme: consolidarea sistemului protecționist și tendința de regrupare de state cu interese comune. Tendința spre uniuni vamale s-a vădit în: uniunea Marii Britanii cu Indiile și coloniile ei, Imperiul Rusesc (cu statele și teritoriile anexate) și statele americane. Commonwealth-ul britanic cuprinde 313 milioane de locuitori sau 21% din toată populația lumii și 17% din glob. Înlăuntrul Commonwealth-ului – uniune vamală, în afară – taxe prohibitive. Imperiul colonial rusesc cuprinde 16% din suprafața pământului și o populație care reprezintă 7% din populația globului. Rusia începe să-și extindă politica imperialistă spre părțile subtropice ale Asiei Centrale. SUA doresc o uniune cu Canada și cu statele americane până la Strâmtoarea Magelan, adică 22% din suprafața globului și 73% din întreaga populație a lumii. Începe acum să se creeze uniunea vamală austro-germană-italiană în care vor intra Elveția și Belgia și poate

statele din Peninsula Balcanică și unele posesiuni turcești din Asia și Siria. România va trebui să intre în această uniune (Zollverein) și va trebui să renunțe la convenții comerciale și să adopte un tarif autonom. Protecționismul vamal românesc nu trebuie să privească decât acele industrii cu caracter agricol pentru care există brațe de muncă și materie primă în țară. Agricultură trebuie perfecționată. România trebuie să ajungă la o cultură *intensivă* agricolă. România trebuie să alcătuiască o linie maritimă de la Hamburg și Bremen direct la porturile Dunării de Jos.

An III, nr. 606, iulie 17/29, p. 3 – *Tariful vamal român (Partea economică)*: Se constată că, azi, produsele tuturor țărilor sunt supuse, la import, taxelor din noul tarif vamal, înlăturându-se războiul vamal cu Austro-Ungaria. Un ziar economic vienez observă că, în acest război, exportul Austriei către România a suferit foarte mult. Înaintea războiului, exportul era de 126.000.000 franci, iar în 1889 de-abia era de 50.000.000 franci. În schimb, a crescut exportul Germaniei de la 41.500.000 fr. în 1895 la 108.000.000 fr. în 1889. Însă și exportul României a suferit la fel. În 1885, România a exportat în Austro-Ungaria produse pentru 83.000.000 fr., iar în 1889, exportul a scăzut la 16.000.000 fr.

An III, nr. 606, iulie 17/29, p. 3 – *[Chestiunea evreiască] (Ultime informațiuni)*: Ziarul aprobă opinia formulată de ziarul "Lupta" care propune că, spre a se scoate complet problema evreiască de pe ordinea de zi, trebuie să se facă o statistică a tuturor evreilor indigeni și străini, a profesiei lor, câți au recrutat, a tuturor proceselor cu țărani ca arendași și a relațiilor lor sociale în comparație cu românii și naționalitățile conlocuitoare.

An III, nr. 607, iulie 18/30, p. 3 – *Recolta (Partea economică)*: "Neue Freie Presse" aduce o serie de date cu privire la starea recoltei în Austro-Ungaria. Deocamdată, prețurile cresc din cauză că nu sunt cereale. Recolta în Rusia este mediocră. În Franța recolta s-a ameliorat. Știrile din România sunt mai rele decât săptămâna precedentă, mai ales cu privire la grâu.

An III, nr. 608, iulie 19/31, p. 3 – *[Lucrări publice] (Informațiuni)*: Ministerul Lucrărilor Publice a hotărât schimbarea traseului liniei ferate Pitești-Curtea de Argeș în ceea ce privește orașul Pitești. Linia care era proiectată prin mijlocul orașului va trece pe valea Argeșului. Acest nou traseu impune statului lucrări de apărare care vor ridica cheltuielile cu vreo 500.000 lei.

An III, nr. 609, iulie 20/august 1, p. 1 – *Porumbul și catargiștii [Probleme de cultură agricolă]*: Un ziar, "Naționalul", propune să fie înlocuit porumbul cu o altă cereală mai producătoare, deoarece porumbul nu se produce mult din cauza condițiilor climatice. Autorul arată că o asemenea propunere este inadmisibilă, deoarece, după datele din "Buletinul Ministerului de Agricultură" (*Studiul terenului arabil din câmpia României*), din cele 4.500.000 ha de pământ, sunt cultivate cu porumb 1.400.000 ha, iar cu grâu 1.200.000 ha. Din studiul citat reiese, scrie autorul, că, dimpotrivă, pământul românesc este bun pentru cultura porumbului și ar putea fi excelent dacă s-ar folosi, pe scară largă, îngrășăminte chimice care nu sunt bine cunoscute de agricultori.

An III, nr. 609, iulie 20/august 1, p. 3 – *Traficul de mărfuri cu România (Partea economică)*: Sub acest titlu, în "Neue Freie Presse" se arată că, în timp ce în cei din urmă patru ani

dinainte de izbucnirea războiului vamal au trecut peste granița românească 35.919.000 chintale metrice de marfă, în cei patru ani următori cantitatea scade la 17.000.000. Scăderea trece peste 50% și izbește mai mult importul de mărfuri românești în Austro-Ungaria. Acesta a scăzut de la 18.186.000 la 3.169.000 chintale metrice, deci cu mai mult de 82%. Din contra, exportul spre România a scăzut numai cu 34%. Însă tranzitul a luat un mare avânt. România s-a folosit, mai ales în anii din urmă, de Dunăre pentru a-și duce spre Occident mărfurile. Importul mărfurilor pentru tranzit s-a ridicat de la 92.000 chintale la 502.000 chintale. Totodată, s-a ridicat și ieșirea mărfurilor spre România, care treceau prin Austria, de la 234.000 la 450.000 chintale. Între acestea au fost și mari cantități de mărfuri austriece ce se exportau, mai întâi, spre Germania și Elveția, acolo se naturalizau și de acolo erau dirijate spre România.

An III, nr. 610, iulie 23/august 4, p. 3 – *Muzău comercial (Partea economică)*: Guvernul otoman, în scopul de a dezvolta relațiile comerciale cu celelalte țări, a dispus să se înființeze un depozit de probe de mărfuri – muzeu comercial – la Constantinopol. Înființarea acestei instituții fiind anunțată oficial Guvernului român, acesta aduce la cunoștința comercianților, industriașilor români să intre în relații cu direcția acestui muzeu spre a expune probe din mărfurile lor.

An III, nr. 610, iulie 23/august 4, p. 3 – *Situația politico-comercială (Partea economică)*: Sub acest titlu, "Neue Freie Presse" publică un articol în care pledează pentru regrouparea economică a statelor pe regiuni. Rusia poate practica o politică economică separată de alte state, deoarece este un imperiu imens, având o dezvoltare economică proprie. Dar dacă se va realiza o uniune vamală austro-ungară-germană cu aliații lor, România și Serbia, vor practica cu greu o politică vamală autonomă. România, nutrind sentimente șovine contra Austro-Ungariei, ca și Franța contra Germaniei, va încerca să-și mențină autonomia vamală. Deocamdată, România și-a fixat un tarif vamal autonom, fără convenții comerciale. Acest act a pus capăt războiului vamal. Dar trebuie schițați și pașii următori. România trebuie să rezolve și problema comerțului cu vite și a condițiilor veterinare. Activitatea cooperativă a politicii comerciale austro-germane se va aplica și față de România. Dar e mai mult ca sigur că economia națională română va suferi pagube mari, dacă România va urma, și pe viitor, o politică vamală autonomă.

An III, nr. 612, iulie 25/august 6, p. 2 – *[Construiri de docuri] (Informațiuni)*: Este vorba ca, la 1 septembrie, să se înceapă construirea docurilor în Iași, în apropiere de gară.

An III, nr. 612, iulie 25/august 6, p. 3 – *Recolta și prețul cerealelor (Partea economică)*: "Neue Freie Presse" scrie că timpul ploios ce se prelungește în Austria a devenit o calamitate pentru recolte. Din toate părțile Europei se anunță numai ploi. În Europa Centrală prețurile s-au ridicat, dar în Occident au scăzut, deoarece se aduc cereale din America. De o săptămână s-au vândut din România în Germania, prin comerțul austriac, 90.000 chintale metrice de grâne și s-a ajuns la un preț mare, până la 10 fiorini *transito*. Se anunță că prețurile nu se vor mai ridica, deoarece America are un disponibil de cereale pe care îl poate folosi în Europa Centrală.

An III, nr. 613, iulie 26/august 7, p. 1 – *Cum ne judecă străinii [Vînzarea bunurilor statului către țărani]*: Reproduce dintr-un raport al consulului elvețian din București pe anul 1888 care, între altele, constată că o mare parte a pământurilor este încă proprietatea

statului. În 1864 s-a făcut o primă împărțire a pământurilor la țărani. După aceea s-au mai făcut unele împărțiri, dar incomplete, ceea ce a dus la răscoala țăranilor. Se analizează Legea vânzării bunurilor statului către țărani în loturi de 5 și 10 hectare, pe lângă care se mai acordă cumpărătorilor țărani un avans de 450 lei spre a-și completa inventarul agricol viu și mort. Nimeni nu poate cumpăra mai mult de 5 hectare. Legea, spune raportul, este străbătută de un spirit "precaut și uman".

An III, nr. 616, iulie 31/august 12, p. 1-2 – *Războiul vamal [româno-austro-ungar]*: Se reproduce din "Era nouă" din Iași un articol sub titlul de mai sus, în care se face istoricul desfășurării acestui război care a durat cinci ani. Se stabilește ce a câștigat România de pe urma războiului vamal. Mai întâi, România și-a putut crea industria ei, iar Austria, după cinci ani, va găsi în România mai multe industrii și mai puține debușuri. Așa, de pildă, înainte de a începe războiul vamal, România cumpără, de la Cernăuți mai ales, numeroase bunuri de larg consum. Se precizează, prin cifre, ce se cumpăra înainte de izbucnirea războiului vamal – valoarea raportată la articolele de marfă achiziționate din Cernăuți. Datorită războiului vamal, România are o industrie, grație căreia multe bunuri ce se cumpărau din afară se fabrică acum în țară.

An III, nr. 617, august 1/13, p. 1-2 – *Convențiile comerciale ale Elveției*: Elveția se plânge de concurența industriei germane în Elveția Occidentală, ceea ce va duce la ruperea tratatelor comerciale cu Germania. Cu Austria, șansele sunt mai numeroase, deoarece tariful autonom elvețian nu creează dificultăți importului cu cereale. Se afirmă că ar fi în interesul celor trei state (Austria, Germania și Elveția) ca negocierile care se duc la Viena să nu fie rupte. Totul depinde de referendumul elvețian asupra noului regim vamal, supus votului popular. Îndată de Italia va încheia tratate comerciale cu Austria și Germania, Elveția va trebui să se supună, de teama războiului vamal.

An III, nr. 618, august 2/14, p. 1 – *Tunelul dela Tg.-Ocna [Extracția sărei]*: A fost inaugurat la Tg. Ocna un tunel de 900 m care leagă salina de calea ferată. La această inaugurare, directorul Monopolurilor Statului a arătat evoluția extracției sării. Relevă faptul că, prin noile instalații moderne (mașini cu aburi) s-a ridicat producția de la 17.000 tone pe an la 150.000 tone. S-a instalat și o moară, precum și o uzină de produse chimice. Se vor introduce lumina electrică și mașinile pentru tăiatul regulat al sării în blocuri cubice.

An III, nr. 618, august 2/14, p. 2 – *[Comerțul cu vite] (Ecouri)*: În Consiliul Comunal din Viena s-a propus ca o delegație să se ducă la Ministerul Comerțului Austriei, să-i spună că oprirea importului vitelor din România constituie o nenorocire pentru Austria și, mai ales, pentru Viena și să ceară ca, până la reglementarea definitivă a importului de vite din România, să se permită în mod provizoriu intrarea și transportul direct la Viena.

An III, nr. 618, august 2/14, p. 2 – *[Probleme industriale] (Ecouri)*: Societatea elvețiană de alimentație din Bâle a hotărât să-și mărească fabricile din Tr. Severin și a cerut, în acest scop, autorizarea Guvernului. În noul stabiliment, societatea va putea să taie, anual, 80.000 de porci pentru export. Ea va mai tăia și boi și oi.

An III, nr. 620, august 4/16, p. 1 – *Case de credit pe amanet (Editorial)*: Stabilește o paralelă economică între anii 1860 și 1890 și arată că, în 1860, nu era serviciu telegrafico-poștal, nu erau șosele, nici căi ferate, nici poduri și nici canale; nu erau Camere de Comerț, nici bancă națională, nici credite funciare sau credite agricole, societăți de asigurare sau țărani împroprietăriți. Dar dacă cei care au oarece stare pot găsi credit, cei fără proprietăți nu pot găsi credit pe baza depozitului obiectelor de valoare ce le-ar poseda. Din cauza aceasta, oamenii fără proprietăți sunt speculați de cămătari. Este deci de mare necesitate să se creeze o casă de credit pentru împrumuturi pe amanet, cu înlesnirea de a stinge datoria în rate și cu procente legale, spre a scăpa de uzura de 60-80% ce se plătește astăzi cu riscul de a pierde în scurt timp și obiectul amanetat. Ar fi de dorit ca noua instituție să nu fie denumită *Muntele de Pietate*, așa cum a fost denumită în alte țări, deoarece nu din pietate, din milă se acordă împrumutul, ci pe bază de valori suficiente, ca orice proprietar.

An III, nr. 620, august 4/16, p. 1-2 – I.N., *Taxa pe cerealele străine în Germania*: Până în 1879, cerealele nu erau taxate la vamă în Germania. De atunci, taxele vamale s-au făcut simțite și marii proprietari agricoli germani au încasat sume mari. Bismarck a contat pe concurența americană, astfel ca prețul cerealelor din Rusia, România și Ungaria să scadă. Dar concurența americană a fost slabă, iar recoltele private din Germania au silit-o să plătească sporul de prețuri suportat de consumatorul german. Citează pe Max Chippel, autorul articolului *Scoborîrea taxelor vamale puse pe cereale și agricultura germană*. Arată evoluția prețurilor cerealelor în diferite țări, conchizând că, din pricina taxelor, s-au scumpit grâul și secara din Germania, “tocmai cu cât sînt taxele pure”. Descrie consecințele acestei politici vamale germane asupra muncitorilor germani, siliți să se hrănească insuficient. Numai marii proprietari beneficiază de pe urma taxelor vamale. Citează pe prof. Matlekovitz care, în “Die Neue Freie Presse” din Viena, arată că marii proprietari agricoli – care nu reprezintă nici a suta parte din populație – trag toate foloasele acestei scumpiri. Propune ca măsuri de îndreptare, sugerate de Graszklanin: să se construiască magazii pe lângă stațiile de căi ferate, să se folosească de creditul dat de bancă statului pe mărfurile puse în magazii. Descrie repercusiunile acestor măsuri asupra pieței românești. Crede că România nu trebuie să facă nicio concesie Austriei în privința produselor industriale. Germania, Franța și Anglia vor cumpăra masiv cerealele și vitele din România.

An III, nr. 620, august 4/16, p. 3 – *[Joncțiuni de căi ferate] (Depeși)*: Din Budapesta se anunță că Adunarea Deputaților a votat cu unanimitate proiectul de joncțiune cu România. S-a arătat că întârzierea se datorește faptului că România nu a fost totdeauna favorabilă acestui proiect, ca dovadă este convenția pentru Predeal care a rămas de la 1895 în suspensie. Guvernul unguresc vede în tratatul actual un gaj al sentimentelor amicale ale țării vecine, care permite să se spere și pentru viitor aceleași relații economice.

An III, nr. 621, august 6/18, p. 1-2 – *Vama franceză*: Proiectul de lege vamal este în discuția Parlamentului francez. Camera s-a arătat favorabilă unui dur protecționism vamal. Există un tarif general și un tarif minimal. Primul este dorit de protecționiști, al doilea se va aplica în tratatele cu state străine. Se crede că Senatul francez va modifica proiectul votat de Cameră. Cu privire la vinuri, prețurile nu au scăzut.

Pentru că sărăcimea nu poate plăti aceste prețuri ridicate, se falsifică vinurile. Taxe ridicate au fost puse și pe cereale și, mai ales, pe vite.

An III, nr. 621, august 6/18, p. 3 – [*Expoziție internațională*] (*Informațiuni*): Generalul american Buthers, președintele Comisiei americane a expoziției universale de la Chicago, a sosit ieri în București, venind din Budapesta, împreună cu Comisia, pentru a invita Guvernul român să participe în mod oficial la expoziția ce se va deschide la Chicago în 1893.

An III, nr. 622, august 8/20, p. 1 – *Problema grânelor*: Rusia a interzis exportul secarei. Această măsură a avut drept efect creșterea prețului secarei în Germania (unde trebuia să fie exportată). În consecință, va crește și prețul grâului. Această creștere s-a produs și în alte state. Agricultorii români vor aștepta să se mai ridice prețurile grâului și secarei. Acum ei sunt în măsură să aștepte, deoarece în porturile Brăila și Galați au fost construite docuri și e de prevăzut că, deși e mai mică recolta decât în alți ani, agricultorii nu se vor putea plânge anul acesta, ceea ce va avea un bun efect asupra finanțelor țării și asupra întregului comerț.

An III, nr. 624, august 10/22, p. 1 – *Guvernul și agricultura* (*Editorial*): Rusia are o proastă recoltă de grâne. Aceasta va avea ca urmare o sensibilă ameliorare a exportului românesc.

An III, nr. 625, august 11/23, p. 2 – [*Congresul socialist din Bruxelles*] (*Istoria zilei*): La acest congres, Bebel a declarat că socialiștii germani nu sunt dezbinați. Jules Guesde spune că acum sunt reprezentate 692 de organizații franceze. Mai sunt cinci delegați englezi, unul suedez și încă unul italian. Ei cer dreptul de a fi prezenți (aceștia aparțin organizațiilor anarhiste), așa cum vor fi prezenți, cu permisiunea lor, la Congresul Anarhiștilor. După câteva discuții, congresul se amână pentru ca diferitele naționalități să-și desemneze delegați.

An III, nr. 625, august 11/23, p. 3 – *Interzicerea exportului rusesc* (*Partea economică*): Se vorbește în Berlin că Guvernul rus va interzice și exportul grâului (după cel al secarei). Germania este silită să importe grâu din străinătate. SUA vor putea exporta 42.000.000 chintale metrice, Austro-Ungaria 3.500.000 chintale metrice și România 5.000.000 chintale metrice.

An III, nr. 626, august 13/25, p. 1-2 – *Congresul socialiștilor*: Anarhiștii încearcă să fie acceptați a lua parte la congres. Sunt înlăturați. Vandervelde (Olanda) face o dare de seamă asupra legislației muncitorești de la 1889 încoace. În America de Sud nu se știe nimic despre o asemenea legislație. În America de Nord, da. În Germania e protejată numai munca femeilor și minorilor cu privire la durata muncii. În Austria sunt proiecte vagi. În Ungaria și Elveția e legiferat repausul duminical și asigurarea contra bolii. În Franța funcționează un Consiliu de muncitori. În Anglia se speră că se vor introduce opt ore pe zi de muncă. Vandervelde cere să se voteze o rezoluție prin care muncitorii din toate țările să ceară guvernelor respective realizarea rezoluției Congresului din 1889 din Paris și să ajungă să preia puterea publică. Bebel spune că democrația socială trebuie să facă să dispară societatea burgheză.

An III, nr. 626, august 13/25, p. 2 – [*Congresul socialist din Bruxelles*] (*De pretutindeni*): A adoptat o rezoluție în care se face un apel către toată muncitorimea, să se unească spre a lupta contra tendințelor spre un nou război, spre a grăbi victoria

socialismului prin organizarea proletariatului. Se combate munca pe bucată și pe acord, care constituie un mijloc de exploatare a muncitorimii. Se cere egalizarea juridică a femeii cu bărbatul. Ziua de 1 mai – declarată zi de sărbătoare internațională. Viitorul congres se va ține în 1893 în Elveția.

An III, nr. 628, august 15/27, p. 1 – *Educația profesională*: Cere să se ia măsuri pentru educația copiilor lipsiți de părinți. Trebuie învățați să știe o meserie. De altfel, nu numai orfanilor le este necesară o educație profesională. Trebuie reorganizate școlile de meserii. Trebuie zăgăzuită tendința spre funcții publice a absolvenților de școli. Să se dea ajutoare substanțiale copiilor săraci, să învețe carte.

An III, nr. 629, august 17/29, p. 3 – [*Situația regiei monopolurilor statului*] (*Partea economică*): Anul trecut, vânzarea la tutun s-a ridicat la 11 milioane, iar anul acesta, la peste 12 milioane; la timbre s-au menținut aceleași venituri. La chibrituri, venitul pe lunile aprilie, mai, iunie și iulie 1891 este de 817.454 lei. La sare, pe aceleași luni, venitul s-a ridicat la peste 2 milioane și jumătate de lei. Se înregistrează un excedent de 1.505.585 lei asupra vânzărilor pe lunile corespunzătoare din anul trecut.

An III, nr. 630, august 18/30, p. 1 – X, *Prestațiunile*: Impozitul prestației în natură este detestat. El are caracterul de calcă. Pe lângă aceasta, prestația în natură dă un randament foarte slab. Prestația are dezavantajul că nu e proporțională. Propune să se introducă o taxă comunală sau județeană de răscumpărare.

An III, nr. 630, august 18/30, p. 1 – *Congresul socialist (de la Bruxelles)*: S-a produs un conflict între Liebknecht și Domela Nieuwenhuis (Olanda) cu privire la atitudinea socialiștilor față de militarism. Olandezul a propus ca soldații să facă grevă în caz de război. Liebknecht s-a opus. Congresul constată că legislația muncitorească a făcut slabe progrese de la 1889. Bebel a subliniat că tendința socialiștilor trebuie să fie suprimarea societății burgheze. Asupra chestiunii evreilor, congresul nu s-a pronunțat. Congresul a cerut egalizarea juridică a femeii cu bărbatul. Cu privire la greve, congresul le-a socotit necesare, dar “periculoase”.

An III, nr. 630, august 18/30, p. 3; nr. 632, august 21/septembrie 2, p. 3; nr. 635, august 24/septembrie 5, p. 3 – “*Neue Freie Presse*” și *tariful nostru vamal (Partea economică)*: Ziarul vienez critică faptul că România a pus taxe de import mai ridicate la mărfurile care se fabrică în alte țări, taxe destinate să protejeze tânăra industrie națională românească. Tariful vamal este îndreptat, crede ziarul vienez, contra importului de mărfuri austriece. Ziarul vienez constată, de pildă, că asupra pielii, mărirea taxei pe care o pun românii, e de 200%. Pentru încălțăminte, taxele vamale au crescut de 4-5 ori; țesăturile de lână sunt taxate cu 75% mai scump ca înainte de războiul vamal. Alte mărfuri sunt taxate de 6-7 ori mai mult. Se compară, apoi, taxele vamale asupra pânzei, batistelor, lemnăriei, petrolului, ceramicii.

An III, nr. 632, august 21/septembrie 2, p. 2 – [*Exportul de cereale*] (*Ecouri*): Ministerul Agriculturii, Industriei, Comerțului și Domeniilor anunță că s-a publicat un ucaz imperial rusesc relativ la oprirea exportului din Rusia al secarei pe ziua de 15 august. Ministerul de Finanțe va fi autorizat să tranșeze, în mod definitiv, toate greutățile ce se vor ivi cu punerea în aplicare a acestui ucaz.

- An III, nr. 632, august 21/septembrie 2, p. 3 – *[Vânzarea grânelor] (Ultime informațiuni)*: Vânzarea grânelor în toate porturile românești a scăzut deodată ieri. Fără îndoială că vor fi ridicate prețurile cerealelor.
- An III, nr. 633, august 22/septembrie 3, p. 1 – *Socialiștii noștri*: Socialiștii români sunt recrutați de pe băncile liceelor și universităților. Socialismul este, într-adevăr, o școală care are teoriile sale în toate domeniile. Se critică actuala așezare economică și politică și se lucrează la un program de reformă fundamentală. La o vârstă fragedă, tânărul este tentat să nege tot, până și existența lui Dumnezeu. România nu este un stat industrial, ci un stat agrar, iar printre țărani este greu de găsit adepți pentru colectivizare. Țăranul român este un aprig luptător pentru proprietate. În România nu există o problemă muncitorească. Socialismul, în România, este un diletantism universitar.
- An III, nr. 633, august 22/septembrie 3, p. 3 – Pătrașcu, Ioan Dima, *Școala poporală și chestiunea socială (Informațiuni)*: A apărut *Școala poporală și chestiunea socială* de Ioan Dima Pătrașcu. Broșura a apărut în Botoșani.
- An III, nr. 634, august 23/septembrie 4, p. 1 – *Finanțele țării sub constituționali*: Se reproduc din raportul consulului austriac pe 1890 pasaje în care se arată că unul din cele mai însemnate acte ale Guvernului român în 1890 este reglementarea definitivă a valutei. Este vorba de introducerea etalonului aur. Prin aceasta, România a intrat în rândul statelor cu valută de aur. Această reformă s-a făcut în liniște, deoarece a fost foarte bine preparată. Stocul metalic al Băncii Naționale a rămas intact. Prin aceasta a fost consolidat creditul țării. A doua reformă este conversiunea celor 230.000.000 ale datoriei căilor ferate 6% în rentă 4%. Raportul arată că împrumutul de 15.000.000 lansat de orașul București a fost acoperit de 28 de ori. Arată apoi din ce se compun veniturile și cheltuielile bugetare pe anul expirat.
- An III, nr. 634, august 23/septembrie 4, p. 1 – *[Problema românilor din Transilvania] (Partea externă)*: Din Hermannstadt (Brașov) se anunță că Comitetul Central al Partidului Român din Ungaria, deliberând asupra știrilor după care Babeș “ar fi căutat să dea oamenilor de stat din România o direcțiune privind atitudinea românilor din Ungaria”, arată că românii din Ungaria și Transilvania “resping ori ce încercare care ar veni din străinătate de a influența atitudinea la particulari”.
- An III, nr. 636, august 25/septembrie 6, p. 1 – *Comunicațiunea în 1890 [Politica tarifară la transporturi]*: Din raportul consulului general al Austriei se reproduce pasajul în care se arată că în anii din urmă politica tarifară urmată de CFR a avut puțină considerare față de comerț. Reforma în politica tarifară inaugurată cu succes în statul ungar a influențat și CFR care au redus tariful pentru persoane pe linii lungi. În ceea ce privește reducerea tarifului pentru mărfuri, el se reduce la acele puține articole al căror transport mai ieftin interesează agricultura și industria națională, în timp ce tariful kilometric rămâne încă neschimbat.
- An III, nr. 639, august 29/septembrie 11, p. 1 – *Soarta țăranilor*: Ironizează afirmația că Guvernul actual nu ar fi moștenit de la Guvernul precedent decât boli sociale, primari rurali abuzivi, credite agricole care au lăsat goi și datori pe țărani. Arată că până acum nicio reformă agrară serioasă nu s-a realizat și nici măcar nu se proiectează.

- An III, nr. 640, august 31/septembrie 12, p. 1 – *Junimiștii și tovărășia [Problema agiului]*: Comentează știrea că Guvernul portughez a oprit de la 1 septembrie intrarea grâului în Portugalia, deoarece transporturile de grâu trebuie plătite cu monedă aur și, importul fiind mare, trebuie iasă o mare cantitate de aur. Acesta este rezultatul măsurii luate de Guvernul portughez care a introdus bimetalismul ce a dus la dispariția aurului și la ridicarea agioului la 45%. Acest agio, adaugă comentatorul, aduce enorme pagube Portugaliei. În România, când agioul era 15,20%, ducea la pagube de 8-10 milioane de aur. De acest flagel a fost scăpată țara de Guvernul junimist. Citează câteva pasaje dintr-un discurs ținut de P.P. Carp în Cameră la 4 februarie 1886.
- An III, nr. 640, august 31/septembrie 12, p. 1-2 – *Asigurarea obligatorie în Germania*: Se analizează funcționarea asigurărilor obligatorii în Germania, citându-se un studiu al prof. H. Geffken din revista "Nineteenth Century", din care se extrag date, statistici și diverse observații.
- An III, nr. 642, septembrie 3/15, p. 1 – *Străinii despre țara noastră [Probleme social-economice]*: Dintr-un raport al Consulatului german din Iași sunt extrase unele pasaje în care se arată că, din marile averi care aparțineau odinioară aristocrației moldovene, nu a rămas prea mult în mâinile proprietarilor. Populația rurală nu-și poate asigura un trai liniștit Țăranii nu știu să lucreze pământul și, pe lângă aceasta, sunt greu exploatați. Agricultură nu se face în condiții de tehnică modernă. În general, puterea de cumpărare a populației rurale este foarte slabă. Burghezia orașelor se completează cu numeroase elemente alogene: ruși, greci, evrei, armeni. Comerțul, industria și meseriile sunt, aproape în întregime, în mâna evreilor. Preponderența israeliților în orașe – și mai ales în Iași – este copleșitoare. 2/3 din populația orașelor moldovenești este evreiască.
- An III, nr. 645, septembrie 6/18, p. 1 – *Etalonul aur. D'acum înainte [Vînzarea moșiilor statului la țărani] (Editorial)*: Arată că Guvernul junimist a consolidat biletul de bancă, a stărpit agioul și a stabilit monometalismul aur, conferind o siguranță în tranzacțiile comerciale. Punerea în vânzare a moșiilor statului *numai la țărani*, în condiții ușoare de cumpărare, și acordarea de avansuri în bani pentru achiziționarea de inventar agricol, se datoresc tot Guvernului junimist, ca și echilibrarea bugetelor și pensiile funcționarilor.
- An III, nr. 645, septembrie 6/18, p. 1 – *Străinii despre țara noastră [Probleme financiar-juridice]*: Din raportul consulului german din Iași sunt extrase pasaje în care se arată în ce condiții se tratează afacerile comerciale în Iași. Analizează dispozițiile Codului Comercial român. Sfătuiește pe comercianții germani să fie atenți în raporturile lor cu negustorii din România, cum să intenteze acțiunile și cum să se apere juridicește.
- An III, nr. 649, septembrie 11/23, p. 3 – *Comerțul de tranzit al Austriei în anul 1890 (Partea economică)*: Războiul vama cu Austro-Ungaria a determinat o creștere puternică a tranzitului mărfurilor prin Austro-Ungaria. România s-a folosit de Dunăre spre a trimite o parte din cerealele sale spre Germania, iar Germania a căutat să trimită pieței românești cât mai mari cantități de manufacturi. În urma acestora, tranzitul României spre Germania și alte țări s-a ridicat cu 1.200%, iar tranzitul spre România s-a dublat.

- An III, nr. 649, septembrie 11/23, p. 3 – *Austria și România (Partea economică)*: O delegație a torcătorilor de lână și bumbac din Boemia a prezentat ministrului de Comerț din Viena o cerere în problema tarifului vamal român. În acest tarif, vama pe țesături de lână este fixată la 200 fr. pe 100 kg, ceea ce face imposibil exportul în România. S-a răspuns că se speră că România va accepta să intre în tratative cu Austro-Ungaria privind această problemă.
- An III, nr. 651, septembrie 13/25, p. 2 – [*Canalul Sulina*] (*Ecouri*): Se reproduce din ziarul "Poșta" din Galați informația după care gura Dunării, Sulina, face, pe o distanță de mai mulți kilometri, până la intrarea în mare, trei coturi în formă de M care opresc curentul rapid al fluviului și prin depozite mari de mâl împiedică circulația vaselor cu tonaj mare. Comisia Dunăreană a făcut un proiect de canalizare a cărui valoare se ridică la 5 milioane de lei.
- An III, nr. 654, septembrie 18/30, p. 1-2 – *Socialiștii germani*: Socialiștii germani își vor ține adunarea la Erfurt. De când cu ridicarea regimului de stare de asediu, socialiștii por activa la lumină. Faptul că activează în legalitate le-a diminuat din prestigiul lor revoluționar, ceea ce a dus la certuri și nemulțumiri în sânul lor. S-a creat o opoziție contra celor trei șefi: Bebel, Liebknecht și Singer. Alături de o extremă dreaptă socialistă bavareză, există o extremă stângă saxonă și berlineză.
- An III, nr. 659, septembrie 24/octombrie 6, p. 1 – *Politica financiară sub junimiști*: Se reproduc din raportul comercial al consulului general elvețian din București, pe anul 1889, pasaje în care se arată că, spre a se efectua retragerea biletelor ipotecare depuse la Banca Națională, Guvernul din 1889 a contractat un împrumut în aur de 32.500.000 franci cu 4% și având curs de emisiune de 80, rambursabil în rate anuale până în 1933. În august 1889 s-a contractat un al doilea împrumut de 50.000.000 fr., tot în rentă 4%, rambursabil în 46 de ani. Împrumuturile au fost repede acoperite, ceea ce denotă creditul ridicat al statului. În primăvară, în luna aprilie, Guvernul a transformat în aur tot stocul metalic al Băncii Naționale. Laudă aceste operații financiare și efectele lor sănătoase.
- An III, nr. 660, septembrie 25/octombrie 7, p. 3 – *Importul de grâne în Elveția (Partea economică)*: Din Zürich se scrie că în timpul din urmă s-a importat mai mult grâu din America decât din România și Rusia, iar grâul unguresc s-a importat puțin, fiind scump. Grâul din România satisface mai mult prin calitatea lui, dar s-a scumpit și el în ultimul timp. Pe Rusia nu se poate conta, împrejurările de-acolo fiind prea nesigure, așa că rămâne America de Nord care, prin recolta ei colosală, oferă garanția cea mai bună pentru tranzacții.
- An III, nr. 661, septembrie 26/octombrie 8, p. 1 – [*Expoziție cehă*] (*Partea exterioară*): 30 de români din Transilvania au sosit ieri la Praga. A doua zi au vizitat expoziția. Domnul Sedlack a rostit un discurs în care a relevat că eforturile națiunilor cehă și română au același scop. Domnul Jarnik, vorbind în limba română, asigură pe români de marea simpatie pe care cehii o poartă poporului român, deoarece aceste două națiuni au aceeași soartă. A răspund domnul Mureșan. Publicul ceh a ovaționat pe români.
- An III, nr. 661, septembrie 26/octombrie 8, p. 1 – *Exproprierea [Exproprierea pentru utilitate publică]*: Până acum, exproprierea pentru utilitate publică efectuate pe pământurile

țăărănești nu au fost plătite. Ministerul Lucrărilor Publice se ocupă de modificarea Legii pentru exproprierea de utilitate publică în ceea ce privește terenurile țărănești, spre a autoriza statul să le plătească.

An III, nr. 663, septembrie 28/octombrie 10, p. 3 – *Aspirațiuni comerciale rusești la Dunărea de Jos (Partea economică)*: Din Belgrad se scrie că se vor aduce mari cantități de petrol din Batumi pe Dunăre în sus. Rusia are de gând să înființeze, la Belgrad, o expoziție permanentă de mărfuri rusești. Societatea Rusească de Navigație explorează posibilitățile unei mai active prezențe rusești pe piețele balcanice. Austro-Ungaria va încerca să țină piept acestei expansiuni comerciale rusești.

An III, nr. 664, septembrie 29/octombrie 11, p. 1-2 – *Confederația balcanică*: Ziarul "Neue Freie Press" din Viena a primit o corespondență din Belgrad în ce privește ideea confederației balcanice. În vederea susținerii acestui proiect, s-a convocat o adunare care, ulterior, a fost contramandată. Ziarele sârbești au primit cu entuziasm această idee și au încurajat adunările studenților sârbi și români la Tr. Severin și la Giurgiu. Guvernul sârb crede acum oportun să abordeze cu seriozitate acest proiect. Dificultățile sunt încă destul de mari, izvorând, mai ales, din animozitatea dintre cele trei naționalități care locuiesc în Macedonia. Unele cercuri sârbești preconizează să se solicite concursul Roevici. Dar cele mai multe ziare relevă faptul că această confederație, care este destinată să reducă la minimum influența marilor state, nu trebuie să se așeze, singură, sub oblăduirea Rusiei. Din confederație ar urma să fie excluse, provizoriu, Turcia și Bulgaria.

An III, nr. 665, octombrie 1/13, p. 1 – *Pădurile statului*: Se citează un raport al unui inginer silvic, C. Stătescu, care denunță proasta exploatare a pădurilor statului. Din vreo 980 de păduri de pe o suprafață de 887.000 hectare, numai 33 de păduri de pe o suprafață de 46.800 hectare sunt oarecum în curs de amenajare (s-au decretat amenajamentele). Analizează și situația pădurilor Eforiei Spitalelor Civile care se găsesc într-o situație similară. Așa se explică de ce România, țară cu mari suprafețe împădurite, este nevoită să importe lemn.

An III, nr. 667, octombrie 3/15, p. 1-2 – *Institutul statistic internațional*: Enumeră congresele internaționale statistice organizate sub inspirația lui Wappäns, Quetelet și Engels. A fost întemeiat Institutul Statistic Internațional la Londra. Primul său congres a fost în 1887, la Roma. Laudă activitatea lui Luigi Bodio, secretarul general al institutului. Ultimul congres a fost anul acesta, la Viena.

An III, nr. 673, octombrie 10/22, p. 1 – *Socialiștii germani*: Se vorbește de Congresul de la Erfurt, unde opoziția condusă de Werner nu și-a putut impune punctul de vedere. Se relevă personalitatea unuia dintre fruntașii social-democrației germani, Singer, care este un mare industriaș. Se zice că și-ar fi donat toată averea Partidului Social-Democrat. Este evreu ca și Liebknecht, alt fruntaș social-democrat. Există și o aripă de dreapta a social-democraților, condusă de Vollmar, naționalist și monarhist.

An III, nr. 677, octombrie 16/28, p. 1 – *Prietenie excepțională [Probleme vamale]*: Până la expirarea tratatelor de comerț încheiate de Franța, Guvernul va cere Camerei autorizația de a stabili relații comerciale provizorii. Belgia, Olanda, Elveția, Spania și Portugalia se vor bucura de tariful minim dacă aceste state vor acorda, la rândul lor, Franței beneficiul națiunii cele mai favorizate. Deci, națiunile cele mai

favorizate, ca Germania, Anglia, Austro-Ungaria, Grecia, Mexic, Rusia și Turcia, vor fi supuse tarifului minim. Tariful maxim va fi aplicat României, Italiei și SUA.

An III, nr. 677, octombrie 16/28, p. 1-2 – *Franța și Spania [Tratate de comerț]*: În ajunul expirării Tratatului de comerț franco-spaniol, viticultorii spanioli se tem ca vinurile lor să nu mai poată pătrunde în Franța. “Le Temps” crede că abrogarea tarifului scăzut pentru vinurile spaniole s-ar solda nefericit, ca urmare a eventualelor contramăsuri spaniole. Franța s-ar putea găsi izolată față de politica Triplei Alianțe (Austria, Germania, Italia) care ar dori să atragă și Spania, creându-se un adevărat monopol între cele patru state.

An III, nr. 678, octombrie 17/29, p. 1-2 – *Congresul lucrătorilor căilor ferate de la Paris*: Congresul s-a ocupat de noile statute și directive ale sindicatului: retragerea obligatorie după 25 de ani de serviciu, fără limită de vârstă; fixarea unui minim de salariu bazat pe mijloacele necesare traiului, fixarea zilei de lucru la 8 ore; plata orelor suplimentare și repausul săptămânal. S-a discutat dacă noțiunea de grevă să figureze în statute și condițiile în care se va declara greva generală.

An III, nr. 681, octombrie 20/noiembrie 1, p. 1 – *Situația politico-comercială*: Tratatul comercial între statele din Europa Centrală merg favorabil. După ce Austria și Germania vor termina tratativele cu Italia, se vor începe tratative cu Serbia, apoi cu Elveția. Marea campanie de a îngloba un număr mare de state în această alianță comercială a Europei Centrale are sorti de izbândă.

An III, nr. 681, octombrie 20/noiembrie 1, p. 1 – *Salubritatea Capitalei*: -

An III, nr. 684, octombrie 24/noiembrie 5, p. 1; nr. 688, octombrie 30/noiembrie 11, p. 1; nr. 691, noiembrie 2/14, p. 1 – *Cernik, Salubritatea Capitalei*: -

An III, nr. 685, octombrie 25/noiembrie 6, p. 1 – *România în parlamentul austriac*: În Parlamentul austriac a fost abordată problema raporturilor comerciale cu România. Se speră că Ungaria nu va face dificultăți când va fi vorba să se trateze cu România. S-a insistat asupra prea marii scumpiri a cărnii, căreia nu i se poate aduce alt leac decât prin deschiderea graniței române (pentru importul de vite). S-a afirmat că ar fi o iluzie să se creadă că piața românească ar putea fi recâștigată. România și-a creat o industrie proprie, iar Germania, Anglia și Franța au câștigat teren în această țară și s-au stabilit acolo definitiv. Se crede că opinia publică din România nu este favorabilă unui tratat comercial cu Austro-Ungaria. Ministrul de Comerț austriac și-a exprimat credința că România ar vrea să facă, un timp oarecare, experiența tarifului vamal autonom.

An III, nr. 687, octombrie 29/noiembrie 10, p. 3 – *Exportul de grâne din România (Partea economică)*: Statistica comercială în România arată că pe intervalul ianuarie-mai 1891 s-a exportat mai mult porumb, apoi grâu. Până la sfârșitul lunii mai, s-au exportat din România cam 6 milioane chintale metrice de cereale; exportul s-a mărit, mai ales după ce s-a cunoscut rezultatul recoltei și după ce Rusia a oprit exportul secarei.

An III, nr. 690, noiembrie 1/13, p. 2 – *[Veniturile din consumația alcoolului] (Ecouri)*: Un inspector financiar a publicat recent un tabel rezumativ asupra consumului alcoolului din cereale, fabricat în cele 49 de fabrici de spirt, în perioada 1890-1891. Taxele pe care statul le-a perceput pentru acestei băuturi s-au ridicat la suma de

8.552.609 lei. Acest total de încasări prezintă, față de prevederile bugetare, un excedent de 2.802.606,09 lei.

An III, nr. 691, noiembrie 2/14, p. 1 – *Legea vânzării (moșiilor statului la țărani)*: Arată că a primit plângeri cu privire la modul în care se aplică această lege. Legea prevede că au drept să cumpere loturi toți sătenii ce posedă mai puțin de un pogon. Precizează că legea a fost încălcată, deoarece nu s-au întocmit tabele cu oameni lipsiți de pământ și pentru că s-a vândut pământ țăranilor care aveau, prin moșteniri, peste un pogon de pământ.

An III, nr. 693, noiembrie 5/17, p. 1-2 – *Discursul Contelui Kalnoky [Probleme economice]*: Răspunzând, în Parlamentul austriac, diverselor întrebări ce i s-au pus, ministrul ungar, Contele Kalnoky, spune, între altele, că România a făcut până acum cele mai mari progrese datorită originii sale latine. Se manifestă în această țară o schimbare favorabilă. Speranța că România va urma și în viitor aceeași orientare este cu atât mai înaintată, cu cât România urmărește, ca și Austro-Ungaria, o politică conservatoare bazată pe *statu-quo*.

An III, nr. 695, noiembrie 7/19, p. 3 – *Comerțul României cu țările străine (Partea economică)*: Ministrul de Finanțe publică rezultatele comerțului exterior pe intervalul ianuarie-iulie 1891. S-a importat pentru suma de 278.536.424 lei și s-a exportat pentru suma de 84.043.782 lei. Exportul de cereale înregistrează la porumb cifra de 36.422.771 lei și la grâu cifra de 27.025.022 lei.

An III, nr. 696, noiembrie 8/20, p. 3 – *Tîrgul de vite de la Constanța (Partea economică)*: Arată ce vite au intrat în obor. În curând, grajdurile vor fi complete, după cererile deja înregistrate. Exportul de 2.000 de berbeci se va face când marea va fi mai liniștită.

An III, nr. 700, noiembrie 14/26, p. 1 – S., *Prea mulți negustori*: Face un aspru rechizitoriu asupra ușurinței cu care se practică meseria de comerciant. Critică cu severitate Codul de Comerț care îngăduie existența unei numeroase pletore de negustori recrutați fie dintre proști, fie dintre pungași. Arată numărul mare de falimente, multe dintre ele frauduloase. Cere o modificare a Codului de Comerț și o întărire a funcțiilor Camerei de Comerț.

An III, nr. 703, noiembrie 17/29, p. 2 – *Repausul duminical (Ecouri)*: Camera de Comerț a votat o rezoluție ca toate magazinele (în afară de farmacii, birturi și cafenele) să fie închise duminica. Patronii sunt obligați a lăsa liberi muncitorii și funcționarii în ziua de sâmbătă de la ora 5 (17).

An III, nr. 711, noiembrie 28/decembrie 10, p. 1 – *Comerțul nostru*: Examinează comerțul cu lemne. Se importă lemn de foc și se exportă lemn de foc; se importă și se exportă trunchiuri de brad. Se exportă și se importă lemn de construcție. Balanța comercială cu lemn este pasivă.

An III, nr. 712, noiembrie 29/decembrie 11, p. 1; nr. 715, decembrie 3/15, p. 1-2; nr. 717, decembrie 5/17, p. 1-2 – *Convențiile comerciale. Austria. Germania. Liga economică*: Au fost supuse Camerei Deputaților din Viena convențiile vamale cu Italia și Germania. Franța și Rusia sunt izolate și politicește și economicește. Multe din mărfurile lor "se vor izbi de un zid de granit". În aceste convenții, taxele pe grâne, lemne, vite sunt reduse, mărfurile industriale se bucură de avantaje vamale. Astfel,

proprietarii agricoli germani, până acum privilegiați, au suferit o înfrângere netă. Marea victorie a Austriei va fi atunci când se va înțelege cu Serbia și România. Arată apoi cuprinsul expunerii de motive la convențiile comerciale dintre Austria, Germania, Italia, Belgia și Elveția. Întreg teritoriul economic ce este acoperit de aceste tratate numără 133 de milioane de locuitori. Este prevăzută clauza națiunii cele mai favorizate. Se face referire în expunere la tariful convențional. Prin aceste convenții, Austria a obținut o poziție favorizată față de Rusia și România, prin reducerea taxei pe făină, secară și ovăz. În expunerea de motive se dau o serie de detalii privind raporturile comerciale cu statele semnatare. Aceste convenții au venit în discuția Comisiei ungare în care se constată în ce constau avantajele obținute de Ungaria. Avantajele privind produsele Ungariei sunt analizate în funcție de convențiile Ligii economice a Europei Centrale.

An III, nr. 719 bis, decembrie 8/20, p. 1 – [*Tratatele de comerț*] (*Partea exterioară*): În cursul discuției în Camera austriacă, un deputat a cerut ca Guvernul austriac să apere, în negocierile pe care le va duce cu Serbia și România, interesele industriilor textile și metalurgice. Alt deputat a sfătuit Guvernul să aibă cea mai mare prudență la încheierea Convenției veterinare cu România; același deputat declară că el nu este contra desființării taxelor asupra cerealelor românești, se teme însă de importarea pestei bovine. Un deputat accentuează însemnătatea restabilirii relațiilor comerciale cu România, mai cu seamă cu Bucovina. Temerea importării vitelor din stepele rusești nu este întemeiată și, de vreo câțiva ani, granița românească este închisă vitelor rusești.

An III, nr. 733, decembrie 25/ianuarie 6, p. 1-2 – Bosianu, Const. E., *Reorganizarea învățământului profesional*: Cercetează diverse forme ale învățământului profesional (Școala de poduri și șosele, școlile de muzică, de agricultură etc.). Se oprește la școlile de comerț și analizează proiectul de lege respectiv, este de acord cu diviziunea acestor școli în două grade, nu e de acord cu excluderea fiilor de străini născuți și crescuți în țară, face o serie de observații privitoare la programa analitică, la numirea corpului didactic, la organizarea concursurilor etc.

1892 (an III, 3/15 ianuarie – an IV, 31 decembrie/12 ianuarie)

(Colaborator: P. Alexandrescu)

An III, nr. 737, ianuarie 3/15, p. 3 – [*Relațiile comerciale austro-române*] (*Partea economică*): În cursul discuțiilor în Adunarea Deputaților din Viena, s-a exprimat dorința ca etalonul monetar să fie reglementat, apoi s-a arătat însemnătatea ce o prezintă reînnoirea relațiilor comerciale cu România. Cu toate opreliștile de ordin veterinar (importul de vite), se speră totuși ca situația actuală în privința României să fie în curând modificată într-un mod favorabil.

An III, nr. 738, ianuarie 4/16, p. 1 – *Legea din 1886 (privitoare la unele schimburi de teren)*: Legea prin care Ministerul de Domenii este autorizat să schimbe locurile recunoscute inalienabile ale sătenilor expropriați cu alte locuri în întindere egală pe proprietățile statului este aspru criticată. Această lege nu a fost eficientă. Schimbul este, practic, imposibil, deoarece nu toate pământurile rurale se învecinează cu domeniile statului. Astfel, se oferă, în schimb, țăranilor pământuri situate la zeci de kilometri

depărtare de satul și de gospodăria lor. Ministerul de Domenii este autorizat să cumpere chiar pământuri de la particulari spre a le da țăranilor la schimb. Dar puțini proprietari sunt dispuși să vândă din pământul lor.

An III, nr. 739, ianuarie 5/17, p. 3 – [*Problema românească în Ardeal*] (*Depeși*): La întrunirea alegătorilor români din comitatul Timiș, ținută la Timișoara, Ungureanu a insistat asupra faptului că limba română este apăsată, deoarece românii nu pot înființa școli din propriile lor resurse. Întrunirea a hotărât să trimită la Sibiu delegați spre a afirma acolo existența națiunii românești.

An III, nr. 741, ianuarie 10/22, p. 1 – [*Relațiile comerciale*] (*Partea exterioară*): Camera austriacă a Deputaților a adoptat o rezoluție prin care se cere Guvernului să negocieze cu celelalte state pentru adoptarea unor baze uniforme ale unei statistici comerciale. Camera a mai adoptat o rezoluție prin care se cere Guvernului să protejeze industriile austriacă și ungară, care au fost lovite prin convențiile comerciale. Rezoluția cere ca, în tratativele ce vor fi purtate cu România și cu Serbia, să se țină seama de interesele industriei de textile și metalurgice.

An III, nr. 741, ianuarie 10/22, p. 2 – Radianu, S.P., *Biografia agronomului Ion Ionescu de la Brad*: Arată activitatea lui și înrâurirea covârșitoare ce a avut-o asupra dezvoltării agricole a țării. A luat parte la Revoluția din 1848. A lucrat pentru desființarea clăcii (boierescului). A organizat și a dirijat lucrările de statistică științifică. A ținut cursuri de agricultură. A fost ales deputat și a activat în această calitate pentru apărarea intereselor țărănești. A înființat o școală de agricultură la Brad (Roman). Se dă o listă de 20 de studii privind problemele agricole.

An III, nr. 742, ianuarie 11/23, p. 1 – *Regia monopolurilor statului*: Se publică o dare de seamă asupra încasărilor regiei de la 1 aprilie la 31 decembrie 1891. În rezumat, vânzările regiei (tutun, sare, chibrituri, cărți de joc și timbre) se ridică la 36.997.580 lei. Vânzarea în anul curent se ridică la 39.326.319 lei. Diferența este de 2.482.058 lei, în plus.

An III, nr. 744, ianuarie 14/26, p. 1 – Generalul Manu, *Întrunirea conservatoare de la 2 ianuarie 1892*: Între altele, Generalul Manu arată, în discursul său, importanța măsurii de a suprima agioul, realizată de Guvernul junimist. Moșiile statului vor fi vândute în loturi mici numai țăranilor ce nu au pământ. În viitor, Guvernul va modifica Legea vânzării moșiilor statului la țărani, în sensul de a facilita Creditele Agricole să acorde împrumuturi țăranilor spre a-și cumpăra unelte și vite. Guvernul actual își propune să revizuiască legile impozitelor în așa fel încât statul să fie scutit să mai recurgă la împrumuturi. Se va modifica Legea tocmelilor agricole spre a feri pe țărani de exploatare. Se va asigura comerțului o prestație mai mare. Se va interzice comerțul ambulant.

An III, nr. 745, ianuarie 15/27, p. 3 – [*Tarife vamale*] (*Informațiuni*): "Le Temps" afirmă că România a cerut beneficiul tarifului minim francez, dar trebuie să se examineze dacă acest stat acordă Franței tratamentul cel mai avantajos. Dacă s-ar stabili vreo înțelegere între aceste două țări, atunci ar trebui să se aștepte ratificarea Parlamentului, care nu se va întruni decât la 16 februarie. Deci de la 1 februarie până la noi ordine va trebui să se aplice produselor românești tariful general.

An III, nr. 745, ianuarie 15/27, p. 3 – *[Greve] (Informațiuni)*: O parte din ziare nu vor apărea, deoarece s-au declarat greve parțiale de către lucrătorii tipografi pentru că cea mai mare parte din atelierele din capitală au acordat reducerea timpului de lucru de la 10 ore la 9 ore, iar altele nu au acordat nicio reducere.

An III, nr. 747, ianuarie 17/29, p. 1-2 – *Discursul domnului Al.N. Lahovari, ministrul afacerilor streine [Problema Agiului] (Discurs ținut la o adunare electorală)*: Între altele, Al. Lahovari vorbește de suprimarea agioului realizată de Guvernul junimist. Când M. Ghermani a devenit ministru de Finanțe, agioul ajunsese la 22%. Agioul s-a suprimat prin două măsuri: s-au retras din circulație biletele ipotecare în sumă de 32.000.000 lei și, prin aceasta, s-au dezrobit bunurile statului care erau ipotecate pentru această sumă și s-a putut vinde pământul în loturi mici țăranilor. S-au transformat, apoi, în aur 25.000.000 lei argint, schimbare care nu a costat statul decât 6.000.000 lei. În ceea ce privește datoria publică, în 1888, aceasta era de 66 milioane lei. Astăzi, datoria publică este de 61 milioane lei. În ultimii patru ani, statul s-a împrumutat cu 227 milioane lei pentru a termina unele lucrări care încărcau bugetul cu dobânzi. Dobânda la acest împrumut este de 11 milioane lei față de dobânda anterioară de 27.000.000 lei, deci 16.000.000 lei mai puțin. Arată în comparație bugetele deficitare de la 1884-1889 și bugetele echilibrate după 1889. S-a redus taxa pe băuturi spirtoase de la 8 bani la 5 bani și s-a suprimat taxa de 5% asupra salariilor.

An III, nr. 750, ianuarie 21/februarie 2, p. 1 – *Tratatele de refacțiuni [Probleme de căi ferate]*: Foaia oficială a Căilor Ferate ungare analizează transportul de orice marfă numai spre România. Aici se cere un venit anual din transporturi de 300.000 franci, cu condiția ca transportul să se facă numai pe calea ferată. În această refacțiune figurează și stația Baziaș, care este în legătură cu Serviciul de Navigație pe Dunăre. Publicația cere ca acela ce transportă marfa să depună o cauțiune de 10.000 fiorini. Pentru trecerea de la Gunja Brcko se percepe o taxă de 12 crăițari de către Agenția liniilor ferate ungare.

An III, nr. 753, ianuarie 24/februarie 5, p. 1 – *Apel către alegători [Probleme economice]*: Pledează, între altele, pentru armonia claselor sociale și înălțarea lor, mai ales “a acelor straturi adânci care reprezintă temelia edificiului național”. Trebuie aplicate corect Legea vânzării moșiilor statului la țăranii și Legea creditelor agricole care va înlesni, prin avansuri, mijloacele necesare la mutarea noilor proprietari. Se vor vota tabelele de evaluări prevăzute de Legea creditelor agricole. Toate acestea vor face din cei 180.000 de agricultori tot atâtia gospodari. Legea tocmelilor agricole va căuta să armonizeze interesele proprietarilor cu buna stare a muncitorimii. Se vor reorganiza școlile de meserii, de agricultură și de comerț. Școlile profesionale trebuie să furnizeze industriei și comerțului tehnicieni, nu birocrați. Se va face o lege cu privire la condiția meseriașilor. Căile de comunicații nu mai corespund avântului economic din ultimii ani. Se va vota o nouă lege a drumurilor care, printr-o rațională coordonare a resurselor sale, să permită statului realizarea unui program general de lucrări. Se va propune o lege pentru organizarea corpului tehnic și o lege asupra apelor, punând bazele pentru reglementarea regimului apelor. Bugetele vor fi riguros echilibrate. Se va proceda la reforma anumitor impozite spre a se realiza o repartiziune cât mai echitabilă a sarcinilor publice. Se vor

reforma Legea licențelor și Legea patentelor. Noul tarif vamal va fi aplicat cu strictețe. Creditele Agricole vor fi reorganizate pentru ca funcționarea lor să fie pusă în concordanță cu Legea vânzării moșiilor statului la țărani. Apelul este semnat de: Lascăr Catargiu, P.P. Carp, Alexandru Lahovari, Menelas Ghermani, Alexandru Marghiloman, General I. Lahovari, C. Olănescu, Take Ionescu.

An III, nr. 756, ianuarie 28/februarie 9, p. 3 – *[Naviagația pe Dunăre] (Depeși)*: În Camera austriacă s-a pus în discuție proiectul de subvenție acordată Companiei de Naviagație pe Dunăre. Această companie se află în jenă financiară și trebuie ajutată. Motive politice și comerciale impun menținerea pavilionului austriac pe Dunăre. S-au expus apoi împrejurările care au cauzat, între altele, întreruperea relațiilor comerciale cu România. Societatea austriacă trebuie să lupte contra convenției dintre România și Serbia, care au de gând să favorizeze naviagația lor națională. Concurența companiei (rusești) Gagarin este și mai însemnată.

An III, nr. 757, ianuarie 29/februarie 10, p. 1-2 – *Discursul d-lui C.C. Arion [Probleme economice] (Discurs electoral)*: Guvernul Conservator a trecut linia Cernăuți-Iași din mâna străinilor în mâna statului. S-a reușit să devină România singura țară exportatoare de sare în Serbia, înlăturând concurența austro-ungară. S-a înființat o flotilă comercială românească pe Dunăre.

An III, nr. 760, februarie 2/14, p. 1 – *Pentru țărani*: Autorul reamintește ce s-a afirmat în apelul către alegători al Partidului Conservator, în ceea ce privește reformele agrare. Recunoaște că generația trecută a făcut multe reforme pentru țărani: a desființat claca, i-a împrăștiat. Gândul statornic este să nu existe țăran fără pământ, să nu mai fie lăsat țăranul să fie victimă a cămătarilor. De aceea s-a decis ca moșiile statului să se vândă numai țăranilor, și numai acelor țărani care nu au mai mult de un pogon. În același timp, s-au preconizat mijloacele necesare spre a înzestra pe țărani cu inventar agricol suficient. Creditul Agricol va fi reorganizat spre a face posibilă această înzestrare a țăranului cu inventarul agricol necesar.

An III, nr. 761, februarie 3/15, p. 3 – *Tariful vamal autonom austriac (Partea economică)*: Presa austriacă anunță că Austria nu s-a putut înțelege cu Portugalia și, deci, pentru mărfurile din Portugalia se va aplica tariful vamal autonom. Numai trei state din Europa nu și-au asigurat binefacerile noului regim vamal convențional: Rusia, România și Portugalia. Pentru importul din România au fost stabilite chiar taxe vamale ridicate până în iulie trecut. De atunci, războiul vamal dintre Austria și România a încetat și Guvernul austriac aplică față de România, iarăși, taxe vamale din tariful general.

An III, nr. 770, februarie 13/25, p. 1 – *Răspunsuri [Probleme financiare] (Editorial)*: Se afirmă că guvernarea conservatoare a suprimat agioul, a făcut conversiunea unei mari părți din datoria publică, de la 6% la 4%, a scăzut impozitul spirtoaselor, a desființat taxa asupra salariilor. Cu toate acestea, bugetele au fost excedentare. Astfel, contul definitiv al exercițiului 1889-1890 s-a încheiat cu un excedent de 10.000.000 lei, din care, scăzându-se suma de 1.200.000 lei afectată ca resursă în bugetul anului curent, rămâne disponibilă o sumă de 8.743.965 lei.

An III, nr. 772, februarie 15/27, p. 1-2 – *D'ale stării noastre sanitare*: Este vorba de raportul domnului Felix, în care se expun rezultatele anchetei întreprinse în județele Argeș,

Dâmbovița, Prahova și Vlașca. Constată că condițiile igienice ale țării se ameliorează cu încetul, traiul țăranilor devine, ici-colo, mai bun, salubritatea comunelor face progrese lente. Arată că personalul administrativ și sanitar este indolent. Trebuie adoptată și o politică de prevenire a bolilor.

An III, nr. 781, februarie 26/martie 9, p. 1 – *Discursul tronului [Probleme economice] (Editorial)*: Comentează mesajul tronului și arată solicitudinea Partidului Conservator pentru sătean: reorganizarea Creditelor Agricole pentru a satisface nevoile săteanului, ameliorarea Legii vânzării moșiilor statului la țărani.

An III, nr. 782, februarie 27/martie 10, p. 1 – Z., *Trebuințele Constanței (Din Dobrogea)*: Arată nevoia de a transforma Constanța într-un mare centru comercial (acest prim port al țării la Marea Neagră) și într-o mare stațiune balneară. Trebuie să se întreprindă: canalizarea orașului cu apă, școli, spitale, plantații în jurul orașului, o șosea bine pietruită până la băi etc.

An III, nr. 783, februarie 28/martie 11, p. 1 – *Românii în Bucovina (Cestiunile zilei)*: Se telegrafiază din Cernăuți că ieri a avut loc conferința reprezentanților alegătorilor români. Au luat parte 300 de fruntași, bărbați de încredere, care au hotărât unanim solidaritatea tuturor românilor bucovineni în afacerile politice, naționale, bisericesti, precum și în organizarea Partidului Național reprezentat prin societate "Concordia". S-au făcut ovații Baronului Vasilco.

An III, nr. 783, februarie 28/martie 11, p. 1 – *Arendarea moșiilor statului*: Deși condițiile pentru arendarea moșiilor statului erau cunoscute, arendașii au protestat violent și au amenințat cu greva. Desigur că aceste condiții de arendare sunt mai oneroase ca în trecut. Dar ele sunt impuse, parte din cauza Legii vânzării bunurilor statului la țărani și parte nevoii unei moderne gospodăririi a averii statului. Prețurile oferite la licitație de coaliția mascată a arendașilor nu satisfac nevoile unei bune administrații a moșiilor statului.

An III, nr. 783, februarie 28/martie 11, p. 1-2 – *Comitele Leo Tolstoi (Starea socială în Rusia)*: Arată rolul Contelui Lev Tolstoi, propaganda pentru reîntoarcerea poporului rus spre creștinismul primitiv, lupta contra indolenței și incorectitudinii birocrăției rusești. Lev Tolstoi este păzit la locuința lui la de Iasnaia Poliana și împiedicat să ia contact cu țăranii și să-i ajute. Faptul de a-și ajuta aproapele se pedepsește cu moartea civilă. Numai țarul, autocrat, are dreptul să ajute. Oamenii sunt ridicați noaptea de la locuințele lor și trimiși, fără judecată, în Siberia. Țarul și birocrăția țaristă trăiesc în ura cumplită contra civilizației europene, contra culturii occidentale. Atmosfera în care își duc viața țarul și administrația lui este ura.

An III, nr. 783, februarie 28/martie 11, p. 2 – *Importanța studiilor statistice în țară și fondarea unei noi direcțiuni pe lângă Ministerul agriculturii de d-nu P.P. Carp, Ministrul agriculturii, industriei, comerțului și domeniilor*: Se reproduce un articol din "Revista agricolă" din Craiova, în care se subliniază importanța statisticii. Arată avântul ce-l luase statistica sub îndemnul economistului Marțianu, pe la 1861. După moartea lui Marțianu, serviciul creat s-a descompus. Nu s-a mai întreprins niciun studiu. Laudă inițiativa noului ministru al Agriculturii, P.P. Carp, de a înființa o direcție a statisticii pe lângă acest minister spre a servi agriculturii, comerțului și industriei.

- An III, nr. 784, februarie 29/martie 12, p. 2 – [*Probleme de sericicultură*] (*Ecouri*): Ministerul Agriculturii, Industriei, Comerțului și Domeniilor aduce la cunoștința doritorilor de a se ocupa cu sericicultura că ministerul posedă 2.000 g de sămânță de gândaci de mătase galbenă, originară din Munții Pirinei și o oferă gratuit celor care vor face cerere ministerului, cu condiția de a restitui cantitatea primită din aceea pe care o vor obține prin culturi.
- An III, nr. 784, februarie 29/martie 12, p. 1 – Z., *Planul Constanței (Din Dobrogea)*: Arată necesitatea ca acest oraș să sufere mari transformări. Trebuie, oarecum, zidit din nou. Trebuie făcut un plan general de dezvoltare. Piața Ovidiu trebuie lărgită. În loc de patru străzi care duc spre port, să fie trei, dar mult mai largi.
- An III, nr. 786, martie 3/15, p. 2, nr. 788, martie 5/17, p. 2 – *D'ale stării noastre sanitare*: Domnul Felix a făcut inspecții sanitare în jud. Argeș, Dâmbovița, Prahova și Vlașca. În unele comune din Argeș, în care locuitorii sunt ceva mai învățați, sunt puține cazuri de pelagră. Țăranii își fac făina din grâu amestecat cu mălai. În jud. Brăila, unde nu se cultivă porumb, sătenii nu suferă de pelagră și se hrănesc mai bine. Recomandă să se acorde o mare atenție ameliorării culturii porumbului. Trebuie scos numaidecât din consum porumbul stricat. Nu este recomandată panificarea din porumb, ci numai din grâu. Rolul cel mare pentru îmbunătățirea traiului săteanului incumbă școlii. La conferințele învățătorilor trebuie să asiste și un medic. Fetele trebuie să învețe din școală țesutul. Trebuie să se înființeze la școlile rurale un curs practic de agricultură. Învățătoarele trebuie să le învețe pe eleve și arta menajului. Laptele și produsele lactate intră prea puțin în alimentația săteanului. Locurile de pășune se împuținează și se împuținează, în același timp, și vitele. Medicii veterinari au datoria să nu reducă inspecția la o simplă semnătură pe condică. Sunt sate care nu au fost vizitate de medicul veterinar cu anii.
- An III, nr. 787, martie 4/16, p. 1 – *Budgetul nostru (Editorial)*: Regimul liberal a lăsat, acum patru ani, un buget care cuprindea la venituri suma de 160.666.324 lei, iar la cheltuieli suma de 159.432.765 lei, în care intra și cifra de 8.129.805 pentru agio. Regimul conservator prezintă un buget de 179.700.000 lei, cu un spor de peste 19.000.000 lei, iar la cheltuieli aceeași sumă, deci cu un spor de aproape 20.000.000 lei. Veniturile statului au crescut cu 8 milioane la impozite indirecte și cu 3 milioane la monopoluri. S-au acordat sume în plus Ministerelor de Lucrări Publice și Instrucțiunii Publice. Deși au fost suprimate unele taxe (5% asupra salariilor) și au fost reduse altele (asupra băuturilor spirtoase), veniturile statului s-au sporit cu 12%.
- An III, nr. 793, martie 11/23, p. 2; nr. 794, martie 12/24, p. 2 – Maior, George, *O nouă sistemă de retribuțiune a lucrătorilor*: Explică noul sistem de retribuție care constă în participarea muncitorilor la beneficiile și rezultatele întreprinderii respective. Toate celelalte sisteme de salarizare s-au dovedit inechitabile. Aceste vechi sisteme de salarizare au dus la scandaloasele contraste între marea bogăție a unora și marea sărăcie a altora. Această divergență a dat naștere la lupta dintre muncă și capital. Salarizarea după durată-timp desconsideră forța și zelul individual. Retribuția după acord sau bucată este oarecum mai echitabilă, dar dacă din punct de vedere cantitativ sunt avantaje, din punct de vedere calitativ, lucrul suferă. Sistemul de pensii are calitățile și marile lui defecte. Introducerea mașinii cu aburi și a electricității a redus pe

muncitor la o simplă unealtă de muncă. Sistemul participării la beneficiu s-a experimentat în Franța și s-a extins și în alte țări. Se arată în ce industrii s-a introdus acest sistem. Sistemul acesta a fost introdus întâia oară în Franța în 1840. Arată, după calcule, avantajele aplicării acestui nou sistem, ce se poate introduce și în fabrici mari și în fabrici mici. Participarea dă un mare imbold muncitorilor și îi face mult mai atenți și mai vigilenți în executarea, de către ei și tovarășii lor, a lucrărilor.

An III, nr. 801, martie 20/aprilie 1, p. 1 – *Situații financiare (Editorial)*: Constată că bugetele din anii 1889-1890 și 1890-1891 au lăsat un excedent de 9.315.209, pe când toate celelalte nouă bugete anterioare nu au lăsat împreună decât un excedent de 628.711 lei. În ultimele două bugete (1889-1890 și 1890-1891) s-a sporit cu 2.500.000 lei bugetul școlilor, cu peste 3 milioane bugetul armatei, cu 2 milioane bugetul lucrărilor publice și cu aproape un milion bugetul Ministerului de Interne, deci, în total, 9.000.000 lei. Pe lângă aceasta, nu numai că în ultimele două exerciții nu s-a majorat niciun impozit, dar s-a desființat taxa de 5% asupra salariilor și s-a redus impozitul asupra băuturilor spirtoase. S-ar putea pretinde însă că ar trebui scăzută din excedentul de 9.315.209 lei cifra de 4.097.539, deoarece este luată din veniturile extraordinare. Chiar făcând această scădere, tot rămân 5.217.669 lei. Dacă însă s-ar scădea din excedentul de 628.711 lei din precedentele nouă bugete veniturile extraordinare, aceste venituri se ridică la suma de 25.040.628 lei.

An III, nr. 802, martie 21/aprilie 2, p. 1 – *Liberalii și țărani*: În polemică cu ziarul "Voința", autorul afirmă că Partidul Conservator, adică boierii, nu a fost contra reformei agrare din 1864. Din contra, clasa dominantă, formată din fruntașii conservatori și liberali, a voit să împrăștiarească pe țărani. Răspunzând ziarului "Voința", care laudă pe liberali pentru actul împrăștiării însurășeilor, autorul afirmă că acest act aparține într-adevăr Partidului Liberal, dar nu ca realizare a unui punct din programul acestui partid, ci ca urmare a unui război glorios. În datinile acestei țări este înscrisă tradiția multiseclară ca, după un război fericit, să se dea pământ soldaților, adică țăranilor. Autorul postulează ideea că toate legile pentru vânzări de pământ țăranilor "poartă pecetea interesului burgheziei liberale". Prin Legea vânzării moșilor statului la țărani, liberalii nu au urmărit întemeierea micii proprietăți țărănești, ci îmbogățirea burgheziei rurale liberale.

An III, nr. 802, martie 21/aprilie 2, p. 1-2 – Roman, Corneliu, *Struguri și vinuri din viță americană*: În calitate de chimist, autorul arată că, supunând la analiză anumite sorturi de viță americană, a stabilit că aceste varietăți sunt bogate în zahăr (15-24,6%). Strugurii de viță americană cuprind însă prea mult acid (în medie peste 1%), pe când strugurii indigeni conțin în medie 0,6%. Strugurii americani nu ar putea fi folosiți ca "struguri de mâncare". Conchide că numai vinurile produse din viță americană, altoită însă cu viță românească, vor conveni gustului și vor avea calitățile cerute de consumator.

An III, nr. 803, martie 22/aprilie 3, p. 1 – *Datoria publică (Editorial)*: Arată că bugetele conservatoare au lăsat un excedent de 9.315.209 lei, pe când bugetele din ultimii 9 ani ai guvernării liberale au lăsat abia un excedent de 628.751 lei. În aprilie 1888, când liberalii au părăsit puterea, datoria publică era de 765.889.991 lei, cu o anuitate de 54.546.788 lei, plus peste 8 milioane lei cheltuieli de remisiuni și agio. La aceste sume se mai adaugă trei împrumuturi de peste 200 milioane lei. În aprilie 1892,

datoria publică va fi de 968.804.728 lei. Această datorie, deși cu peste 200 milioane lei mai mare decât cea lăsată de liberali, reclamă însă o anuitate de 57.495.007 lei, adică o anuitate cu 5.181.586 lei mai mică decât anuitatea pe care o plăteau liberalii pentru o datorie cu 200 milioane lei mai mică. Aceasta se datorește stingerii împrumutului Oppenheim și, mai ales, stârpirii agioului și conversiunii obligațiilor 6% ale căilor ferate. În 1892-1893, Guvernul va contracta un împrumut de 55 milioane lei.

An III, nr. 803, martie 22/aprilie 3, p. 1-2; nr. 804, martie 24/aprilie 5, p. 1-2 – *Țărănimea și nobilimea în Rusia*: Bântuie în Rusia o mare foamete. S-a ajuns la această stare din cauza incapacității administrației rusești și a absolutismului rigid indiferent față de nevoile poporului rus. Citează doi publiciști ruși, G.J. Uspensky și A.N. Terpigoriev, care descriu viața mizerabilă a țaranului rus. Beția face ravagii. Bigotismul, la fel. Preoții fac servicii divine pentru sănătatea “vitelor ortodoxe”, pentru ovinele și bovinele țaranilor. Țăranul rus este abrutizat. Preoții traficează cu credința religioasă și spoliază pe țăran. Cauza acestei decadențe este atribuită de Uspensky desființării pripite a iobăgiei. Terpigoriev este de altă părere. El crede că trebuie căutată cauza în decadența marilor proprietari ruși. Foștii proprietari umblă în zdrențe și au ajuns în mizerie. În concluzie, Terpigoriev spune că Rusia țaristă merge spre pieire, cu un țar autocrat și o birocrație indolentă și necinstită.

An III, nr. 805, martie 25/aprilie 6, p. 1 – *O criză [Probleme agricole] (Editorial)*: Agricultorii sunt îngrijorați de încetarea comerțului cu grâu și de scăderea prețului acestui produs. Nu sunt cereri din străinătate. La Anvers țara posedă un mare stoc de grâu care nu se cumpără. Aurelian a găsit cauza în taxa de cinci mărci la suta de kilograme impusă de tariful german asupra grâului românesc, în timp ce altor state Germania le-a impus o taxă de 3,5 mărci la suta de kilograme de grâu. S-a răspuns că afirmația nu este exactă. Germania, pe de o parte, și România, pe de altă parte, aplică tariful general respectiv. Cauzele crizei sunt trecătoare. Ele trebuie căutate în altă parte (nu se precizează unde).

An III, nr. 805, martie 25/aprilie 6, p. 1-3; nr. 806, martie 27/aprilie 8, p. 1-2; nr. 807, martie 28/aprilie 9, p. 1-3 – Istrati, C., doctor, *Răspuns la o critică (Problema școlară sub aspect social)*: Arată starea de întunecime a păturii rurale. Cei care știu carte, la țară, sunt foarte puțini, în timp ce străinii care au acaparat comerțul și industria sunt instruiți. Acești străini știu ce mare importanță are cartea. Trebuie să se facă totul ca învățământul primar să fie cât mai extins la țară. Școala săteanului trebuie să fie nu numai școală propriu-zisă, dar și un mic centru de cultură practică, în care copilul și țăranul să învețe cele mai bune metode de cultură a pământului, să știe să îngrijească locuința, să știe să-și îngrijească sănătatea. Cartea săteanului să fie nu numai o carte de citire, dar și o mică enciclopedie practică. Învățământul primar la sate, într-o țară în care orașele au încăput pe mâni străine, se impune a fi reorganizat ca să se ajungă la o populație sătească prosperă și la ridicarea din straturile țărănești a tinerilor care să înlocuiască încetul cu încetul burghezia străină de la orașe. (Restul articolului privește învățământului secundar și al universității.)

An III, nr. 806, martie 27/aprilie 8, p. 1 – *Prețuirea loturilor (Editorial)*: Sistemul adoptat la început a fost arenda moșiei înmulțită cu 20. Acest sistem era nedrept. Or, arenda este fluctuantă. Moșii de calitate aproape egală au fost arendate la prețuri foarte

diferite. P.P. Carp, autorul Legii de modificare a Legii vânzării moșiilor statului, preocupat ca țăranul să poată ajunge proprietar, plătind o rată mai mică decât prețul cu care se închiriaza azi pământul, a alcătuit tabele de prețuri mai înainte stabilite. G. Panu, arătând că sistemul vechi era nedrept, critică sistemul Carp și propune să se stabilească un minim de 100 lei pogonul și un maxim de 200 lei pogonul. P.S. Aurelian critică și el sistemul Carp. Explică avantajele acestui sistem, care are calitatea de a nu lăsa prețurile loturilor la aprecierea, uneori arbitrară, a comisiilor locale.

An III, nr. 807, martie 28/aprilie 9, p. 3 – [*Probleme c.f.r.*] (*Ultime informațiuni*): Consiliul de Miniștri a aprobat o licitație de 100 vagoane pentru prețul de 1.750.000 lei. Aceste vagoane vor fi luminate cu lămpi sistem Lafaurie și cu frâne de aer comprimat Westinghouse. Lucrul foarte curios al acestei licitații este că, dintre cele 22 de societăți invitate, dintre care 14 au concurat, cele mai scăzute prețuri au fost oferite de întreprinderea Grondona din Milano. Pentru prima oară, industria metalurgică italiană iese învingătoare într-un însemnat concurs internațional.

An III, nr. 808, martie 29/aprilie 10, p. 1 – *Un atac* [*Probleme bugetare*] (*Editorial*): Bugetul acestui exercițiu este echilibrat prin folosirea unui venit extraordinar de peste trei milioane lei, luat din excedentul bănesc constatat la închiderea exercițiului 1890-1891. Normal este ca excedentele să fie folosite pentru plata datoriei publice. Dacă nu s-a făcut astfel, aceasta se datorește nevoii de a acoperi cheltuielile determinate de progresul neconținut al țării. Autorul arată că cei care atacă acest procedeu sunt tocmai liberalii care, în bugetele 1880-1889, au folosit veniturile extraordinare pentru echilibrarea acestor bugete.

An III, nr. 809, martie 31/aprilie 12, p. 3 – [*Arendarea moșiilor statului*] (*Ecouri*): “Journal de la Société royale de l’Est de la Belgique” publică un articol în care subliniază că progresele economice ale României au fost rezezi în ultimii ani. Ministerul de Domenii procedează la arendarea moșiilor statului. În jud. Buzău au fost arendate 23 de moșii cu 321.800 lei față de 240.808 lei în perioada precedentă. În Ialomița s-au arendat 31 de moșii cu un spor de peste 600.000 lei. Agricultură română a luat o dezvoltare de mare întindere. Acum 10 ani cultura agricolă cuprindea 4 milioane ha, acum ea trece de 5 milioane ha. Exportul de cereale a trecut de la 127 milioane lei acum 10 ani la 223 milioane lei azi. Se vând moșii ale statului, în loturi mici, țăranilor, iar arendașii sunt obligați să rezerve loc pentru pășune. În viitor, Guvernul proiectează să reorganizeze creditele, să modifice Legea vânzării bunurilor statului la țărani și să organizeze poșta rurală.

An III, nr. 809, martie 31/aprilie 12, p. 3 – [*Inovație – mașini agricole*] (*Ultime informațiuni*): S-a depus la biroul Camerei o cerere a unui mare agricultor, N.G. Danielescu, din jud. Ilfov, prin care cere un brevet pentru invenția sa numită plugul-sapă. Această invenție este destinată să determine o schimbare însemnată în munca pământului. Acest instrument “unic în lume până azi” oferă “imensul” avantaj “de a suprima ogoarele”, căci cu ajutorul lui se poate ara și semăna în porumbiște și în vii, astfel că semănăturile de toamnă se pot face și la timp și cu economie de către agricultorii care nu au ogoarele pregătite. Pe lângă acest avantaj, mașina lui Danielescu prășește și mușuroiește, fiind, în același timp, și plug, ca cele mai bune pluguri cunoscute.

- An III, nr. 810, aprilie 1/13, p. 1 – *Protecția industriilor (Editorial)*: Acum câțiva ani s-a votat o lege pentru protecția industriei naționale. De atunci, multe industrii indigene s-au putut crea și dezvolta. Singurele industrii care pretind că nu sunt apărate sunt morile cu aburi pentru fabricarea făinii. Până acum s-a refuzat morilor cu abur beneficiul Legii pentru protecția industriei naționale. Legea acordă scutiri de vamă, scutiri de impozite, reduceri pe CFR etc. întreprinderilor care au un capital de cel puțin 50.000 lei și un număr de muncitori români. Morile cu aburi nu justifică o asemenea protecție deoarece legea a fost făcută spre a apăra industriile care nu pot concura cu fabricile străine, ori, industria făinii a dobândit un spor însemnat de la aplicarea tarifului general. Pe lângă aceasta, morile cu aburi concurează zdrobitor cu sutele de morari mai mici care nu pot beneficia de avantajele legii.
- An III, nr. 810, aprilie 1/13, p. 2 – *[Meseriașii români din Transilvania] (Ecouri)*: Românii din Transilvania și Ungaria fac progrese, nu numai în arte și științe, dar și în meserii. Societatea “Meseriașul român” din Brașov, al cărei scop este extinderea meseriilor între români, a publicat raportul ei de activitate din care se vede că în cursul anului s-au așezat la diferite meserii 60 de băieți. În total, la sfârșitul anului 1891 erau așezați în Brașov 204 elevi-meseriași.
- An III, nr. 811, aprilie 2/14, p. 1 – *Poșta și telegraful (Editorial)*: Parlamentul a votat o Lege pentru înființarea unui serviciu telefonic, începând cu centrele mari și terminând cu rețelele interurbane, așa cum funcționează azi legătura telefonică dintre Brăila și Galați, adoptându-se taxele cele mai reduse. O altă lege este aceea pentru organizarea poștei rurale care se va face prin agenții numiți de stat. Statul se înscrie cu un ajutor de 10.000 lei pentru poșta rurală a fiecărui județ. A treia lege modifică și completează actuala organizare telegrafo-poștală, aducându-se înlesniri publicului, comerțului și presei. Enumeră toate aceste înlesniri ce se aduc prin noua lege PTT.
- An III, nr. 812, aprilie 3/15, p. 1-2 – Romniceanu, Romul, *Industria și comerțul Elveției*: Se dau câteva date geografice privind Elveția, după care se relevă faptul că această țară are 1.000 de hoteluri cu aproape 70.000 de paturi, servite de un personal de 16.000 de lucrători. În 1889, Elveția poseda 3.000 km de cale ferată cu peste 18 mii de salariați. Elveția este dotată cu numeroase forțe naturale susceptibile a fi utilizate. Ea se găsește la începutul industrializării sale. Capitaluri se găsesc abundente în centrele comerciale Geneva și Bâle (Basel). Aproape 1.800 de fabrici textile, 115 fabrici de pielărie, aproximativ 400 de fabrici alimentare, 115 de produse chimice, 272 de hârtie, 234 de industria lemnului, 191 fabrici de ceasornice, 249 de industria mașinilor etc. În total, 2.786 de fabrici cu 159.534 de muncitori. În comerț, importul în 1888 era de 827 milioane lei, în 1890 de 725 milioane lei. Arată apoi, pe țări și pe produse, la cât se ridică valoarea importului în Elveția. Se arată unele cifre privind exportul. Moneda Elveției este de peste 52 milioane, din care 14.588.000 în aur. Elveția face parte din Uniunea Monetară Latină și se servește, mai ales, de moneda franceză. Din punct de vedere bancar, la finele anului 1890, cele 35 de bănci elvețiene aveau emise bilete pentru 174 de milioane, iar la sfârșitul lunii octombrie 1891, stocul de aur era de 60 de milioane.
- An III, nr. 815, aprilie 9/21, p. 1 – *Creditul agricol*: Comentează proiectul de lege de modificare a Legii creditelor agricole, modificare destinată să îngăduie aceste credite să ajute

pe țărani să cumpere, în loturi mici, moșii ale statului. Este drept că de la 1881 până la 1887 s-au făcut vreo 12 modificări la această lege. Legea inițială nu a creat o singură instituție de credit agricol, ci mai multe, pentru ca astfel, cu vremea, ele să se transforme în societăți de capitaliști și, deci, să pună țărănimea la bunul plac al burgheziei liberale. Din punct de vedere conservator, statul trebuie să dea mâna cu țărănimea pe deasupra burgheziei liberale. Proiectul de lege este destinat să înlocuiască puzderia de mici credite printr-o singură instituție de credite care să nu lase pe țărani sub exploatarea burgheziei urbane și rurale.

An III, nr. 816, aprilie 10/22, p. 1 – *Legea monetară Austro-Ungară*: Parlamentul austro-ungar va discuta proiectul de lege asupra introducerii coroanei ca valută. Moneda principală e piesa de 20 de coroane aur. Ca greutate monetară se va introduce kilogramul cu 1.000 de grame. Dintr-un kilogram de aur fin se vor bate 164 de piese de câte 20 de coroane și 328 de piese de câte 10 coroane. Ca monede de argint se vor bate în valuta cea nouă. Se iau măsuri în ce privește hârtia. În altă ordine de idei, cei doi miniștri de Finanțe (austriac și ungar) vor încheia o convenție comercială în care se va indica raportul în care cele două state vor bate monedele de aur și de argint. Se iau și măsuri pentru un viitor împrumut pe care îl va combate Guvernul austriac, ținându-se seama de stocurile disponibile ale caselor. Probabil că suma va fi cam între 50 și 60 milioane fiorini.

An III, nr. 816, aprilie 10/22, p. 2 – [*Probleme de cultură agricolă*] (*Ecouri*): Stațiunea agricolă de la Ferăstrău (Herăstrău), organizând încercări pe teren cu patru varietăți de orz și trei amestecuri pentru nutreț, asistentul acestei stațiuni, Popovici-Lupa, a vizitat locurile unde se fac aceste experiențe și a constatat că rezultatele sunt bune. Cu acest prilej, Popovici-Lupa a vizitat Fabrica de coniac și exploatarea agricolă J. Naville din Berheci și Fabrica de spirt a lui Papali (Munteni – Vaslui), care este cea mai mare din țară și una din cele mai mari din Europa, constatând că ambele întreprinderi practică o agricultură rațională.

An III, nr. 816, aprilie 10/22, p. 3 – [*Exportul de vite*] (*Ultime informațiuni*): “*Neue Freie Presse*” din Viena anunță că numeroase comune din Galiția vestică cer Guvernului austriac să permită importul de vite din România, eventual să se reducă taxele de consum asupra vitelor tăiate, fiindcă scumpetea prețului cărnii face imposibilă consumarea cărnii în clasele mai sărace.

An III, nr. 817, aprilie 12/24, p. 3 – *Export de tutun (A doua edițiune)*: În baza convenției încheiate cu Casa I. Grünebaum și fiii din Anglia, Regia Monopolurilor Statului s-a obligat să furnizeze de la 1 milion la 3 milioane de țigarete pe săptămână. Cheltuielile de transport sunt în seama cumpărătorilor. Pe lângă țigarete, regia s-a angajat să furnizeze și o cantitate de tutun negru pentru umplerea țigărilor de foi. Regia Monopolurilor este în ajun de a încheia o convenție cu Germania și cu Italia.

An III, nr. 819, aprilie 15/27, p. 1 – *Serviciul nostru de navigație*: Până acum Serviciul Român de Navigație pe Dunăre posedă trei remorchere și 32 de șleपुरi, adică numai vase pentru transportul mărfurilor. Este vorba să se comande două vase de pasageri. Vapoarele acestea vor fi construite după modelul vapoarelor americane de pe Mississippi, cu un confort englezesc și cu iuțea mare. Anul viitor, Regia Monopolurilor Statului are intenția să construiască două vapoare pe mare, așa că în momentul în care podul de pe Dunăre, la Cernavodă, va fi gata, această nouă cale

să-și găsească complimentul necesar și indispensabil pentru înființarea unui Serviciu Maritim propriu de la Constanța la Constantinopol și la celelalte porturi orientale.

An III, nr. 819, aprilie 15/27, p. 1 – Bosianu, Const. E., *Congresul internațional din Anvers*: La 18 august în acest an va avea loc la Anvers Congresul internațional al economiștilor, industriașilor, comercianților, patronilor și lucrătorilor, cu scopul de a studia legislația vamală și organizarea muncii în Europa. În *secțiunea I* se va cerceta legislația vamală: tratatele de comerț; care este baza unei legislații vamale?; trebuie dreptul *ad-valorem* sau drepturi specifice?; tarifele de penetrare; clauza națiunii cele mai favorizate. În *secțiunea a II-a* se va examina reglementarea muncii și, în special: limitarea orelor de muncă; minimum de salariu; lucrul cu bucata sau în antrepriză; cum se va putea obține o bună statistică internațională a muncii?; în ce condiții se va stabili limitarea orelor de muncă?; este nevoie a se reglementa munca femeii?; se poate ajunge la o înțelegere internațională cu sancțiuni eficiente?; ce influență are asupra salariilor regimul vamal protecționist?

An III, nr. 820, aprilie 16/28, p. 1-2 – Gratyl, P.I. *Proudhon*: Este considerat “primul anarhist”. E un revoltat contra ordinii sociale care tolerează inegalitatea dintre oameni. “Proprietatea este un furt.” Este produsul firesc al unui veac preocupat de ameliorare socială, de repartitie echitabilă și de justiție pentru muncitori. Marii admiratori ai lui Proudhon nu sunt proletarii, ci burghezii. El nu datora nimic societății care l-a lăsat să moară în mizerie. Avea, ce puțin, dreptul să-și apere independența gândirii. Îl însuflețeau mari sentimente, un superb fond de onestitate și principii afirmate cu tărie. Era “dușmanul iacobinilor și comuniștilor”. Era un mistic care nu suprima pe Dumnezeu din credința popoarelor. “Visez, spunea el, o societate în care eu aș fi ghilotinat ca conservator.”

An III, nr. 820, aprilie 16/28, p. 3; nr. 821, aprilie 17/29, p. 3; nr. 823, aprilie 19/mai 1, p. 3; nr. 824, aprilie 21/mai 3, p. 3; nr. 827, aprilie 25/mai 7, p. 3 – *Ministerul Agriculturii, Industriei, Comerciului și Domeniilor. Tabele de moșii adjudecate în diverse licitații*: Se dau amănunte privind moșiile arendate în fiecare județ, arenda și numele arendașului căruia i s-a adjudecat moșia respectivă, plasa și comuna în care este situată moșia, personalul fiecărei moșii arendate.

An III, nr. 821, aprilie 17/29, p. 2 – [*Creditul agricol*] (*Informațiuni*): Pentru ca Legea creditelor agricole să-și atingă scopul în ce privește acordarea de avansuri sătenilor care voiesc să se stabilească pe noile loturi de pe moșiile statului, Guvernul a hotărât să introducă în proiectul de lege pentru reforma Creditului Agricol o dispoziție prin care ministrul Domeniilor, care vinde loturile și este pus în contact direct cu fiecare sătean cumpărător, să fie, de asemenea, și *mijlocitorul* în acordarea avansurilor, rămânând ca ministrul să regleze socotelile cu ministrul Finanțelor.

An III, nr. 822, aprilie 18/30, p. 1 – *Am avut dreptate* [*Probleme sociale*] (*Editorial*): În trecut, C.A. Rosetti, la cererea lui I.C. Brătianu, a confecționat un program pentru Partidul Național Liberal, un program în care se agită problema revizuirii Constituției și câteva propuneri în favoarea proletariatului agricol. Burghezia partidului a înlăturat propunerile cu caracter social-economic și a restrâns problema revizuirii Constituției la ceea ce se potriveaua intereselor ei de clasă.

- An III, nr. 824, aprilie 21/mai 8, p. 1 – *Creditul agricol (Editorial)*: Constată că liberalii combat proiectul de lege pentru reorganizarea Creditului Agricol. Autorul articolului recunoaște că meritul de a fi creat creditele agricole aparține Partidului Liberal. Dar organizarea inițială a fost deficitară, hibridă. Aceste credite nu sunt nici instituții particulare, nici de stat. S-au și emis obligațiuni al căror curs a scăzut vertiginos. Funcționarea acestor credite a fost și ea defectuoasă. Ele au adus unele foloase “albăstrimii” (chiaburimii), proprietarilor, arendașilor și cămătarilor satelor, dar nu țăranilor care au ajuns să plătească o dobândă de 36%, pe lângă faptul că trebuiau să facă față unui formalism birocratic exagerat.
- An III, nr. 825, aprilie 22/mai 4, p. 1 – *Îndreptarea moravurilor [Problema creditelor agricole]*: După Legea vânzării bunurilor vine rândul Legii reformării creditelor agricole al cărei scop este de a face ca această instituție să devină un mijloc de înlesnire reală pentru interesele sătenilor spre a-i ajuta să dobândească pământuri și să le poată păstra și cultiva pe cele dobândite. Nu este partid care să tăgăduiască oportunitatea acestei legi. Atenția trebuie însă îndreptată și asupra aspectelor culturale și sanitare ale stării țăranilor. Nu este suficientă o operă legislativă generoasă. Este nevoie și de o corectă și susținută aplicare a acestei legislații (“Era nouă”, Iași).
- An III, nr. 826, aprilie 23/mai 5, p. 1 – X, *Sărăcele școale de meserii!*: Starea școlilor de meserii este rea. Citează un articol apărut în revista “Amicul agricultorului”, intitulat *Starea învățământului industrial în Iași*. Se spune în acel articol că Ministerul de Domenii a numit o comisie care să se ocupe de școlile de meserii. Această comisie s-a limitat să redacteze o programă analitică bună pentru Școala Politehnică din Iași. Școlile acestea produc teoreticieni cu totul ruși de realitate – se spune în articolul citat. Școlile încarcă pe copii “cu prea multă teorie”. Absolvenții acestor școli nu știu niciun meșteșug. Autorul combate fiecare din aceste postulate și arată că lucrările comisiei alcătuite de Ministerul Domeniilor nu sunt încă terminate.
- An III, nr. 827, aprilie 25/mai 7, p. 1 – *Contra cămătarilor (Editorial)*: Cămătăria era foarte întinsă în România; ea era practică mai ales de evrei. Țăranii sunt și azi victimele cămătarilor evrei și greci. Contra cămătarilor de la orașe, Partidul Liberal a luptat cu succes. La sate însă, cămătăria este în toi. Îmbunătățirea traiului țăranilor, înlesnirea proprietarilor și a exploatării pământului prin avansuri și prin credite înlesnitoare, reforma învoielilor agricole reprezintă mijloacele prin care se va stârpi cămătăria la sate.
- An III, nr. 828, aprilie 26/mai 8, p. 1 – *Terminarea unui conflict [Problema Băncii Naționale]*: Ministrul de Finanțe va propune unele modificări în reglementarea operațiunilor Băncii Naționale. Astfel, se va stabili că 30% din stocul Băncii Naționale va putea consta în trate de prima ordine asupra piețelor Londra și Berlin. Aceasta spre a permite băncii să-și plaseze o parte din stocul ei metallic în valori lesne de realizat, care i-ar produce beneficii. Se va menține biletul de bancă de 20 de lei, dovedindu-se că acest bilet se cere, însă emisiunea lui s-a restrâns la 20% din întreaga emisiune. Biletele vor putea fi plătite în monedă națională liberatorie sau în monedă străină ce are curs legal.
- An III, nr. 830, aprilie 29/mai 11, p. 1 – *[Probleme de irigație] (Ultime informațiuni)*: În curând vor începe lucrările de sondaj în Câmpia Bărăganului pentru a se construi puțuri arteziene. Până acum 15 case din străinătate au făcut oferte Ministerului de

Domenii, care se va pronunța dacă lucrările vor fi făcute în regie sau se vor da în antrepriză.

An III, nr. 832, mai 1/13, p. 1 – *Național-Liberalii și țărani*: Este constatat că Partidul Național Liberal este un partid al clasei mijlocii. Întreaga activitate a acestui partid este crearea, fundamentarea și ridicarea unei clase mijlocii. Țăranii nu constituie pentru ei un obiectiv decât în măsura în care interesează această clasă mijlocie. Pentru a desăvârși realizarea acestui obiectiv, național-liberalii au decis să susțină o reformă electorală care să acorde dreptul de vot numai celor care au cel puțin patru clase primare. Deci un Colegiu Unic, cu excluderea țăranilor de la vot. Adică mai puțin decât sub regimul votului cenșitar.

An III, nr. 834, mai 3/15, p. 1 – *Îndreptare [Probleme de expropriere]*: Până în 1886 exproprierea ce se făceau, în vederea construcției de căi ferate pe pământurile țăranilor, nu se plăteau. În 1886 s-a stabilit să li se dea țăranilor, în locul pământului expropriat, pământ din moșiile statului. Dar, în cele din urmă, nu s-a găsit niciun proprietar care să-și vândă pământurile statului, nici moșii ale statului care să fie învecinate cu pământurile țăranilor expropriați. Soluția găsită mai târziu a fost aceea după care, în cazul în care porțiunea expropriată va fi mai mare de 500 metri pătrați, să se dea o porțiune echivalentă din moșia învecinată a statului, plătindu-se țăranului în compensație, până la efectuarea schimbului, câte 40 de lei pe hectar pe an, iar în cazul în care porțiunea expropriată este mai mică de 500 metri pătrați, precum și în cazul în care nu sunt proprietăți ale statului învecinate, să se acorde țăranului expropriat o despăgubire în bani.

An III, nr. 834, mai 3/15, p. 3 – *[Turburări cu prilejul sărbătoririi zilei de 1 mai] (Ultime informațiuni)*: Prefectul jud. Botoșani a conferit în mai multe rânduri cu miniștrii de Interne, de Justiție, de Instrucție Publică, în privința stării de lucruri pe care manifestațiile pentru 1 mai a dat-o la iveală. Ar fi greu de aprobat procedeele Clubului Muncitorilor din localitate, care și-au făcut din copiii de la Liceul din Botoșani unelte inconștiente pentru nesănătoasa lui propagandă. Au și fost “puși la popreală” câțiva tineri “descreeați” spre a împiedica corupția unor adolescenți incapabili de a se apăra contra “propovăduirilor subversive”.

An III, nr. 834, mai 3/15, p. 3 – *[Probleme industriale] (Ultime informațiuni)*: Fabrica de hârtie de la Letea (Bacău) este pe cale de a fi salvată. Un consorțiu s-a înțeles cu toți acționarii și cu Creditul Urban, principalul creditor, după stat, al fabricii, să se continue exploatarea concesiunii, amânându-se punerea în vânzare cerută de Creditul Urban și de stat. Statul, în cazul în care va primi cei aproape 80.000 lei restanță, va fi de acord să consimtă la această hotărâre. Consorțiul caută să adune sumele necesare pentru a pune fabrica pe picior de mare producție.

An III, nr. 835, mai 5/17, p. 1 – *O interpelare [Problema vânzării moșiilor statului la țărani]*: Se știe că Legea vânzării bunurilor statului la săteni îngăduie această vânzare în loturi mici și numai țăranilor. Un deputat a cerut ca și preoții și învățătorii să fie socotiți țărani în drept de a cumpăra aceste loturi. Ministrul de Domenii (P.P. Carp) s-a opus. Statul nu vinde moșiile sale numai ca să scape de grija de a le arenda. Ideea care a stat la baza acestei legi a fost aceea de a lega de pământul țării cât mai mulți muncitori țărani. Pământul trebuie să ajungă exclusiv în mâna celor ce-l muncesc. Învățătorii și preoții nu-și muncesc singuri pământul. Va veni însă vremea când

statul va trebui să cumpere moșii de la particulari, să le vândă în loturi mici țăranilor. În Anglia, un Guvern conservator a luat inițiativa constituirii unei clase de mici producători (*the small holdings bil*).

An III, nr. 838, mai 8/20, p. 1 – *Împrumuturi [de stat] (Editorial)*: Guvernul a cerut Adunării Deputaților să contracteze o serie de împrumuturi. Lumea are oroare de împrumuturi. Desigur că dacă această antipatie față de împrumuturi ar fi predominat până acum, statul român nu s-ar fi găsit cu o datorie publică atât de mare, dar, în schimb, România ar fi fost un stat foarte înapoiat, fără căi ferate, fără instituții de cultură. Într-un cuvânt, România ar fi fost un stat african. Arată apoi, rând pe rând, de ce fiecare împrumut în parte este necesar. Aceste împrumuturi sunt destinate funcționării noului credit agricol, iar alte împrumuturi sunt destinate unor cheltuieli de ordin militar.

An III, nr. 838, mai 8/20, p. 2 – Mirinescu, dr., *O exploatare nenorocită*: Este vorba de vânzătorii olteni (cei mai mulți dintre ei adolescenți) care vând, cu cobilița pe spate, zarzavaturi, carne etc., cutreierând orașul. Acești copii sunt exploatați, la sânge, de câte un fel de staroste, care îi angajează din satul lor și le plătește cât să nu moară de foame. Ei mănâncă pe trotuar, în praf și dorm în condiții înspăimântătoare. Cei mai mulți vin la spitale bolnavi de dizenterie, febră tifoidă și foarte mulți de tuberculoză. Domnul Mirinescu cere intervenția autorităților publice și a celor medicale pentru a pune capăt acestei drame omenești și acestei groaznice exploatare a omului de către om.

An III, nr. 841, mai 11/23, p. 1 – *Creditul Agricol*: Zilele acestea va veni în discuția Camerei proiectul de lege pentru organizarea Creditului Agricol. Se spune că ministrul de Finanțe va întâmpina și opoziția unor deputați conservatori, deoarece sunt nemulțumiți de ministru, care nu le-a satisfăcut anumite cereri de ordin personal. Se arată că actuala organizare a Creditului Agricol este deficitară. Creditele Agricole au ajuns să fie cămătarul satelor. Cele mai multe sume au fost împrumutate anumitor favoriți. Se va susține de către unii avantajul inițiativei particulare. Dar, când inițiativa particulară duce la exploatarea omului, ea trebuie înfrântă și chiar înlocuită cu inițiativa statului. Nu pot fi lăsate la liberul joc al convențiilor interesele unei clase care nu poate lupta singură contra nevoilor ce o împresoară. Țăranul are tot dreptul la solitudinea țării. În timp de pace, el ne hrănește și, la vreme de război, el ne apără ("Era nouă", Iași).

An III, nr. 842, mai 13/25, p. 1 – *Pentru odihnă [Repausul duminical] (Editorial)*: De câțiva ani funcționarii comerciali (băieți de prăvălie, vânzători, funcționari administrativi) luptă pentru legiferarea repausului duminical. Unii patroni, din proprie inițiativă, au acceptat, alții nu. S-a depus la biroul Camerei un proiect din inițiativă parlamentară în acest scop. Lascăr Catargiu a răspuns că la noi, în România, lumea nu se obosește cu munca și că nu este de acord cu acest proiect de lege. A luat apărarea proiectului de lege și Mitropolitul primat. Guvernul a răspuns că nu a sosit încă vremea să fie luat în considerare un asemenea proiect. Autorul articolelor spune că cei care cer legiferarea repausului duminical sunt prea puțini spre a li se da satisfacție.

An III, nr. 842, mai 13/25, p. 2 – *[Navigațiunea pe Dunăre] (Depeși)*: Din Viena se telegrafiază că raportul Societății de Navigație pe Dunăre constată că, deși navigația a fost deschisă

cu o lună înainte, rezultatele sunt paralizate din cauza stagnării importului cerealelor, stagnare care provine din cauză că piețele Europei Centrale sunt inundate de grâul american. Altă cauză este și încordarea din raporturile Austro-Ungariei cu România. Totuși, buna recoltă a Ungariei și a statelor dunărene ar putea să facă încă favorabilă campania acestui an.

An III, nr. 844, mai 16/28, p. 1 – *Temeri exagerate [Socialismul de stat] (Editorial)*: În cursul dezbaterilor în legătură cu reorganizarea Creditului Agricol, s-a afirmat de către unii deputați că această reorganizare maschează intervenționismul de stat, adică socialismul de stat. Chiar unii membri ai partidului de la putere și-au exprimat această teamă. Aceiași care au combătut Legea vânzării bunurilor statului la țărani, sub cuvânt că s-ar crea țăranilor *un drept* la pământ, combat azi Legea Creditului Agricol, sub cuvânt că s-ar crea țăranilor *un drept la capital*. Guvernul nu proclamă acest principiu, ci va face o înlesnire țăranilor care nu au capital de exploatare a pământului, să devină factori mai productivi în muncă. Socialismul de stat cu armonizarea tuturor claselor sociale așa încât ele să poată trăi mulțumite împreună reprezintă o idee către care ideea de stat evoluează inevitabil.

An III, nr. 844, mai 16/28, p. 1 – *Creditul Agricol în Cameră*: Constată că unii deputați au reacționat violent contra Legii de reorganizare a Creditului Agricol, afirmând că nu vor ca statul să fie bancher, nu vor ca statul să intervină în afacerile economice. Autorul articolului arată că nu se poate încredința capitalului particular Creditul Agricol. O experiență de 11 ani a dovedit că nu există capitaluri particulare suficiente în acest scop. Adversarii Creditului Agricol statal și-au exprimat temerea că sub forma aceasta se legiferează principiul intervenției de stat contra căruia luptă conservatorii. Autorul încearcă să facă o distincție între intervenționismul de stat și socialismul de stat. Socialism înseamnă recunoașterea luptei de clasă, a existenței unui antagonism *iremediabil* între clasele sociale. Intervenționismul de stat nu pleacă de la acest principiu. Faptul că statul împrumută direct pe țăran nu înseamnă socialism. În concepția junimistă statul nu este o societate compusă din clase sociale, ci un organism unitar, cuprinzând pe toți membrii societății deopotrivă.

An III, nr. 847, mai 20/iunie 1, p. 1 – *Mortalitatea [Starea țăranului] (Editorial)*: Se afirmă că nu trebuiau desființate ambulanțele sanitare provizorii. Autorul arată că în locul ambulanțelor sanitare s-au înființat spitale unde țăranul, în tot timpul anului, poate căpăta îngrijire. Dar nu problema curativă este singura interesantă, cât mai ales o operă *preventivă*. Mortalitatea derivă din boli. Cele mai multe boli derivă din sărăcia săteanului, din condițiile mizerabile ale vieții lui. Legea vânzării bunurilor statului la țărani, avansurile pentru instalare și instrumentele de muncă, creditul țăranesc sunt tot atâtea măsuri pentru îmbunătățirea condițiilor de viață ale țăranilor.

An III, nr. 849, mai 23/iunie 4, p. 1 – *Casa de amortizare*: În 1881, când moșiile statului au fost scoase la vânzare, s-a dispus ca banii să fie vărsați la Casa de Depuneri spre a servi la stingerea datoriei publice. Banii însă au fost trecuți ca venit bugetar, echilibrându-se cu aceste sume bugetare, ceea ce constituia o mare eroare. În 1889 s-a luat măsura ca aceste sume de bani să fie vărsate numai la Casa de Depuneri. Pentru reglementarea acestor sume, s-a creat o Casă de Amortizare a datoriei publice, care va răscumpăra obligațiunile și rentele amortizabile ale statului cu fondurile provenite din vânzări de pământ. Răscumpărarea se va face de sindicul

Bursei București, la cursul zilei. Dobânzile plătite de cumpărătorii de pământ (5%) trec în bugetul veniturilor în locul arendelor moșiilor vândute.

- An III, nr. 849, mai 23/iunie 4, p. 1 – *Socialism de stat*: În timpul dezbaterilor privind Legea de reorganizare a Creditului Agricol, s-a adus Guvernului – de către unii – acuzația că face socialism de stat. Expresia “socialist de stat” sau “socialist de catedră” a fost dată de partizanii vechii școli economice acelor tineri profesori universitari germani care au întemeiat o societate cu numele de “Sozial Politik”, cu scopul de a studia relele de care suferă societatea actuală. Numele de socialism de stat a fost creat de manchesterieni, care proferau dispreț pentru această societate (“Sozial Politik”), ce nu are nimic comun cu socialismul care practică suprimarea proprietății. În țările în care ciclul destinilor s-a împlinit, statul poate să se limiteze la rolul de jandarm. În tânărul stat român, statul trebuie să intervină spre a stabili armonia intereselor tuturor claselor sociale. În multe alte state mari europene, statul a intervenit în acest scop, justificând această acțiune prin motivele invocate de socialismul de stat sau de catedră (“Era nouă”, Iași).
- An III, nr. 852, mai 28/iunie 9, p. 1 – *Spre știință [Probleme muncitorești] (Editorial)*: Subliniază faptul că monopolurile statului dau un venit serios (42.204.761 lei în 1891) pentru a arăta că statul este dator să poarte o grijă deosebită muncitorilor. Până acum, administrația monopolurilor a luat câteva măsuri utile pentru muncitorii regiei și ai sării: o sală de așteptare, săli de mâncare în vederea creării de cantine, infirmerii. La Manufactura “Belvedere” s-a înființat o casă de economii și se pregătește organizarea unei case de ajutor și de pensii. Aceste măsuri vor fi extinse la toate întreprinderile monopolurilor statului. Se vor construi locuințe pentru muncitori, creându-se un cartier.
- An III, nr. 854, mai 30/iunie 11, p. 1 – *Bulgaria și România (Cestiunea zilei)*: Ziarul bulgar “Svobodz” publică un articol elogios la adresa României cu prilejul logodnei prințului moștenitor cu nepoata Reginei Victoria a Angliei, face un istoric al legăturilor dintre România și Bulgaria și critică atitudinea Rusiei care a devenit inamicul Bulgariei și, apoi, al României, când a văzut că România refuză să servească drept unealtă la înrobirea Bulgariei. Dacă armatele românești au pus la Grivița și la Plevna prima piatră a eliberării Bulgariei, sprijinul moral al poporului român, arătat Bulgariei în timpul greului an 1885, a contribuit foarte mult la victoria de la Slivnița și la succesul cauzei bulgare.
- An III, nr. 856, iunie 2/14, p. 1 – *O surprindere [Probleme de etică socială]*: În susținerea proiectului de Lege a organizării Creditului Agricol, P.P. Carp a susținut că progresul nu se poate realiza decât pe ideea de armonie socială. Statul trebuie să se bazeze pe comunitatea de interese, pe solidaritatea socială, nu pe o clasă socială. Ideea de luptă socială este de neconceput. Combate ideea pe care o susține ziarul “Românul”, după care, de îndată ce conștiința muncitorului de la orașe și sate s-a deșteptat și a văzut că munca lui umple depozitele patronului cu mărfuri și că din toată această muncă el nu-și poate asigura ziua de mâine, armonie se pare că între aceste două pături sociale nu poate exista.
- An III, nr. 856, iunie 2/14, p. 3 – *[Repauzul duminical] (Informațiuni)*: Toate magazinele de lipscănie, brașovenie, fierărie, lenjerie, ceaprazărie și marchetărie din Ploiești, în urma unei convenții încheiate între patronii acestor magazine, vor fi în toate

duminicile închise, plus în zilele de sărbători bisericești (praznice) de la ora 11 dimineața.

An III, nr. 858, iunie 4/16, p. 1 – *Proprietari și săteni*: Arată care este misiunea socială a proprietarului față de țărani. Un bun proprietar trebuie să se îngrijească de sătenii lui, să contribuie la realizarea unor condiții igienice salutare în care să trăiască familia țăranului. Trebuie să întreprindă o acțiune de propagare a noțiunilor elementare privind sănătatea țăranului.

An III, nr. 859, iunie 5/17, p. 2 – X, *Sărăcele școale de meserii*: Autorul răspunde unor critici formulate în revista "Amicul agricultorului", în legătură cu un articol, sub titlul de mai sus, publicat acum câțva timp în ziarul "Constituționalul". Autorul, în acel articol, luase apărarea școlilor de meserii atacate de revista "Amicul agricultorului".

An III, nr. 860, iunie 6/18, p. 1 – *O soluțiune [Școalele profesionale] (Editorial)*: Organul liberal a prezentat o soluție pentru folosirea absolvenților școlilor profesionale spre a combate tendința spre funcționarism, și anume să se micșoreze numărul școlilor medii teoretice, iar statul, comuna sau județul să avanseze sumele necesare absolvenților acestor școli profesionale spre a-și crea mici ateliere. Organul liberal mai cere înmulțirea școlilor speciale. Soluțiile sunt acceptabile. Conservatorii au organizat, și ei, Creditul Agricol spre a se acorda avansuri sătenilor pentru a-și cumpăra inventarul agricol necesar. Contra acestui credit au luptat liberalii, acuzând pe conservatori că vor să prefacă statul în bancher al țăranilor. Și acum tot liberalii cer ca statul să fie bancherul meseriașilor, avansându-le bani. În ce privește funcționarismul, s-au așezat bariere grele pentru ocuparea de posturi în aparatul administrativ.

An III, nr. 860, iunie 6/18, p. 1 – *Tocmelile agricole*: Proiectul de lege pentru modificarea Legii tocmelilor agricole va fi depus în toamnă pe biroul Parlamentului. Stabilirea unor raporturi echitabile între proprietari și țărani constituie un prim obiectiv. Elementul țăranesc trebuie întărit. Unele interese particulare trebuie să se plece în fața interesului general. Unii vor încerca să invoce dreptul comun în această delicată materie. Ar fi inadmisibil. Apărătorii intereselor egoiste ale unor capitaliști vor încerca să reducă la nimic acest mijloc de emancipare a țăranimii.

An III, nr. 860, iunie 6/18, p. 1-2 – Scorțeanu, Paul, *Dunărea română*: "După cum Egiptul este fiul Nilului, România politică este fiica Dunării." Stabilește două categorii de state: industriale și agricole. Statele agricole hrănesc statele industriale. Statele industriale aprovizionează cu mărfuri statele agricole. Deci schimbul între ele este activ. În consecință, căile de comunicație joacă un rol imens. Subliniază importanța Dunării, despre care Talleyrand spune că reprezintă centrul de gravitate al lumii. Dacă unele state din Occident au ajutat în unele împrejurări România, nu au făcut-o decât de teama ca Dunărea să nu fie stăpânită de Rusia sau de Austria. Rusia "ar pofti mai degrabă la stăpânirea Dunării decât a Constantinopolului." "Cîtă vreme Dunărea liberă va curge dela Pădurea Neagră la Insula Șerpilor, statul român va fi."

An III, nr. 861, iunie 7/19, p. 1 – *Finanțe (Editorial)*: La căderea liberalilor, agioul ajunsese la 20%, taxa de 5% apăsa salariile funcționarilor, taxele pe licențe și patente erau apăsătoare, bugetele erau echilibrate cu împrumuturi de rente. Acum, sub conservatori, agioul a fost suprimat, s-a stabilit etalonul aur, transformând stocul

Băncii Naționale și dând stabilitatea biletului de bancă. S-a desființat taxa de 5% asupra salariilor, s-au redus taxele de licențe și patente. Luni sau marți se va subscrie împrumutul de 75.000.000 lei cu rentă 5%, iar prețul emisiunii este de 96 lei pentru sută.

An III, nr. 861, iunie 7/19, p. 1 – *Grav [Problema socialismului]*: Răspunzând unor critici ce i-au fost adresate, ziarul "Românul" mărturisește că, fiind un organ al ideilor înaintate, "a alunecat pe calea socialismului". "Constituționalul" cere o clarificare. Socialismul pleacă de la ideea luptei de clasă și de la antagonismul ireconciliabil dintre aceste clase sociale. Aceste idei, întreabă ziarul, reprezintă idei înaintate, idei generoase? Ziarul "Constituționalul" afirmă că îmbrățișează orice idee înaintată și generoasă, dar lupta de clasă, ura de clasă nu o socotește o idee generoasă și înaintată. "Constituționalul" este adversar al socialismului, dar nu adversar al muncitorimii. Îmbunătățirea sortii muncitorului este o idee generoasă și înaintată. Ura de clasă, învrăjbirea dintre clasele sociale sunt adversarele progresului social.

An III, nr. 866, iunie 13/25, p. 2 – [*Sericicultură*] (*Ecouri*): Ministerul Agriculturii, Industriei, Comerțului și Domeniilor aduce la cunoștință persoanelor care se ocupă cu creșterea gândacilor de mătase că are instalată, încă din anii trecuți, la Școala de Arte și Meserii din capitală, o mașină sistematică de filat mătase, care este pusă – gratuit – la dispoziția sericicultorilor. Dulapurile folosite azi de sericicultori pentru trasul firelor din gogoși sunt cu totul primitive și nu pot realiza borangicul așa cum se cere în comerț. Mașina sistematică este prevăzută cu 10 căldări și 10 depănători, lucrând – fiecare – separat, ceea ce împiedică orice confuzie între posesorii de gogoși de mătase.

An IV, nr. 868, iunie 16/28, p. 3 – *Manifestarea studenților [Problema românilor din Transilvania]*: Studenții bucureșteni au făcut o manifestație spre a protesta contra tendințelor de maghiarizare și contra răului tratament aplicat românilor din Transilvania de către autoritățile ungurești. Pretutindeni, studenții au fost primiți cu dragoste și încurajați în lupta lor națională pentru apărarea poporului românesc.

An IV, nr. 870, iunie 18/30, p. 1 – *Doze erori [Ideea socialistă]*: Există o oarecare prejudecată contra socialismului. Unii îl socotesc utopic, alții cred că problemele sociale sunt de mică importanță. O seamă de tineri "bine dotați și la spirit și la inimă", dar cărora le lipsește o cultură adâncită, "cad în mrejele socialismului" din care mai târziu ies. Ziarul socialist "Munca", folosind un stil brutal, răspunde acestor afirmații, spunând că solidaritatea nu implică nici dreptatea și nici armonia. Ziarul "Constituționalul" arată că, în fond, *lupta este o activitate*. Această activitate poate fi bună sau rea. Statul are dreptul să găsească un remediu, dacă activitatea este rea, aplicând *dreptatea omenească*, căci acolo unde e dreptate, este și armonie. Ziarul "Munca" precizează că *lupta de clasă* nu înseamnă numai decât *război*. Poate fi și discuție. Situându-se pe acest teren al discuțiilor, "Constituționalul" se arată dispus să intre în dezbateră problema.

An IV, nr. 871, iunie 19/iulie 1, p. 1; nr. 880, iulie 2/14, p. 1; nr. 887, iulie 10/22, p. 1; nr. 889, iulie 12/24, p. 1; nr. 899, iulie 25/august 6, p. 1; nr. 901, iulie 28/august 9, p. 1; nr. 902, iulie 29/august 10, p. 1; nr. 911, august 9/21, p. 1; nr. 920, august 21/septembrie 2, p. 1; nr. 924, august 26/septembrie 7, p. 1 – *Mișcarea populației din România*: Lucrarea, întocmită de Ministerul Agriculturii, Industriei, Comerțului și Domeniilor,

cuprinde patru capitole: căsătoriile, nașterile, decesele și născuții morți. Fiecare capitol este precedat de patru tabele, din care primul tabel este comparativ, privind creșterea sau scăderea populației între 1870 și 1890. Urmează apoi alte trei tabele, continuând mișcarea populației pe județe, mișcarea populației urbane și mișcarea populației rurale. După aceste tabele generale, urmează tabele speciale pe căsătorii, nașteri, decese și născuții morți, împărțite după populația urbană și cea rurală. În total, lucrarea conține un număr de 59 de tabele. Există și un tabel de prisos, și anume tabelul de erate, care în anul viitor nu va mai figura separat. În total, s-au contractat 38.644 de căsătorii în cursul anului 1890 în mediul urban și în cel rural. Dovada ce ne-o aduce acest tabel comparativ al căsătoriilor este că buna stare a populației este în creștere. În mediul rural, ținând seama de raportul de populație, s-au contractat mai multe căsătorii decât în mediul urban. Se cercetează, apoi, cifrele privind nașterile în 1890. Numărul total al nașterilor pe 1890 este de 204.667 de suflete. Cercetând tabelul comparativ al nașterilor pe 1879-1890, sunt de relevat unele oscilații inexplicabile. În unii ani, plusul de nașteri este evident, în alți ani, numărul nașterilor este într-o alarmantă scădere. Aceste surprinzătoare oscilații nu sunt normale.

An IV, nr. 872, iunie 20/iulie 2, p. 1 – *Pentru țerani (Editorial)*: Starea de mizerie în care se găsește țăranimea a constituit obiectul marilor preocupări ale conservatorilor. Țăranimea reprezintă clasa de care depinde “vigoarea” tuturor celorlalte clase sociale. Azi, proprietatea țărănească este asigurată contra înstrăinării. *Toți* țăranii au sau vor avea, fiecare, bucata lor de pământ. Prin avansul ce i se acordă, țăranul care cumpără pământ de la stat va avea inventarul agricol necesar. La toamnă se va veni cu Legea tocmelilor agricole pentru a face să înceteze exploatarea la care este supusă țăranimea.

An IV, nr. 874, iunie 23/iulie 5, p. 1 – *Învoirea cu Germania (Editorial)*: Între ministrul român de Afaceri Străine și ministrul plenipotențiar al Germaniei s-a încheiat o convenție prin care se reglementează, provizoriu (de la 4 iulie la 30 noiembrie), problema importului produselor românești de către Germania. Mai târziu se va încheia un tratat de comerț. Până atunci, Germania oferă României beneficii reale. Unele taxe de import vor fi substanțial reduse. În schimb, România garantează Germaniei aplicarea clauzei națiunii cele mai favorizate și se obligă a nu crește tariful său actual vamal. De altfel, nici până acum nu au fost ridicate taxele vamale la produsele germane. Iar în ce privește clauza națiunii cele mai favorizate, ea e o clauză numai de stil, deoarece România nu a făcut nicio excepție de favoare vreunei țări.

An IV, nr. 875, iunie 24/iulie 6, p. 1 – *Pentru “Românul” [Antagonismul dintre clasele sociale]*: “Românul” afirmă că antagonismul dintre clase este o realitate. La această afirmație autorul răspunde contestând existența unui iremediabil antagonism între clasele sociale. Nu trebuie confundată lupta pentru existență cu antagonismul dintre clase. În orânduirea gentilică sau în familia a existat o luptă surdă între cei conduși și conducători? Capitalul nu este produsul luptei de clasă, spune autorul, ci diverselor împrejurări a luptei pentru existență. O problemă a muncitorimii față de capital există și statul are ultimul cuvânt în soluționarea acestei probleme.

- An IV, nr. 877, iunie 27/iulie 9, p. 3 – [*Tarif vamal*] (*Informațiuni*): Din Paris se telegrafiază că dl Ribot a anunțat Consiliul de Miniștri francez că România cere concesiunea tarifului minim francez, în schimbul celui mai redus tarif al ei.
- An IV, nr. 877, iunie 27/iulie 9, p. 3 – [*Relațiile comercial cu Austro-Ungaria*] (*Informațiuni*): Din Viena se telegrafiază că un deputat austriac, motivându-și interpelarea asupra relațiilor comerciale ale Austro-Ungariei cu România, a declarat că ar fi o pagubă gravă pentru comerțul și industria austro-ungare dacă condițiile românești făcute Germaniei ar fi refuzate Austro-Ungariei. În afară de aceasta, tratatul de comerț austro-german conține declarația solemnă că va servi ca punct de plecare pentru reglementarea raporturilor comerciale ale celor două monarhii cu celelalte state.
- An IV, nr. 877, iunie 27/iulie 9, p. 3 – *Politica vamală rusă (Partea economică)*: Presa rusească combate violent politica protecționistă a Guvernului rus. Această politică protecționistă a dus la decadența comerțului și agriculturii rusești. Țărănimea rusă a început să sărăcească. Guvernul este invitat să scadă taxele de import. Politica protecționistă rusească a dus și la stagnarea industriei rusești pentru că industriașii se mulțumesc cu protecția produselor întreprinderilor lor. S-au pierdut multe piețe de desfacere din statele balcanice, lăsându-le în mâna României, Austriei și Germaniei.
- An IV, nr. 879, iulie 1/13, p. 1 – *Convențiunea cu Germania*: Critică atitudinea presei față de această convenție. Un ziar crede că, aparent, convenția este avantajoasă, dar se teme să nu ascundă o înșelăciune față de Germania. Alt ziar afirmă că, în fond, convenția nu aduce niciun câștig țării. Autorul răspunde că s-a obținut o reducere a taxelor de import pentru cerealele românești, ceea ce va duce la un câștig substanțial pentru agricultorii români.
- An IV, nr. 879, iulie 1/13, p. 3 – [*Comerțul exterior cu Austro-Ungaria*] (*Informațiuni*): Se anunță că ministrul român P.P. Carp a declarat la Viena că România este decisă să nu încheie acum un tratat de comerț cu Austro-Ungaria. România ar vrea, mai întâi, să experimenteze timp de 4-5 ani regimul său vamal actual, dar, îndată ce se va decide a încheia din nou tratate de comerț, va căuta, în interesul comerțului ei, să încheie un tratat cu Austro-Ungaria.
- An IV, nr. 881, iulie 3/15, p. 1 – *Politica economică (Editorial)*: Guvernul a stabilit un tarif vamal autonom, tarif minim prin excelență, adică tariful ce-l poate acorda națiunii cele mai favorizate, legea dând Guvernului dreptul de a majora taxele vamale, ceea ce înlătură nevoia unui tarif maxim pe care Guvernul nu l-a preconizat până acum. Această situație nu exclude dreptul Guvernului de a trata cu alte țări. Pe baza tarifului autonom, România poate acorda avantaje, în schimbul avantajelor ce le pot oferi statele cu care tratează.
- An IV, nr. 881, iulie 3/15, p. 1 – *O interpelare în Camera ungară [Problema românilor din Transilvania] (Cestiunea zilei)*: Un deputat a interpelat Guvernul în Camera ungară asupra memorandumului românilor din Ungaria, calificând această agitație, prezența delegației românești la Viena și memorandumul ca acte de înaltă trădare. Deputatul maghiar regretă atitudinea pasivă a Guvernului în fața acestor tendințe ostile statului. Regretă și anumite simptome ce s-au ivit în România. Pentru a-și păzi independența, România va avea nevoie de Ungaria. Ungurii nu se pot

amesteca în treburile interne ale României. Românii ar trebui să adopte aceeași atitudine față de Ungaria. Cere intervenția justiției maghiare.

An IV, nr. 882, iulie 4/16, p. 1 – *Românii în Camera ungară (Cestiunea zilei)*: Apponyi a declarat în Camera ungară că România sprijină agitațiile românilor din Ungaria; arată activitatea Ligii constituite la București în scopul de a apăra interesele românilor din țările străine. El invită Guvernul să lucreze contra violențelor care tind a discredita Ungaria. Conte Szapary, președintele Consiliului de Miniștri a răspuns că trebuie făcută o distincție între România oficială și România neoficială; cea dintâi a luat măsuri contra agitațiilor. Cât despre românii din Ungaria, ei trebuie să prezinte plângerile lor Parlamentului. Absența lor din Parlament nu este nici în interesul lor și nici al țării. Este de acord că memorandumul românesc conține incorectitudini. Dar, spre deosebire de alți membri ai Parlamentului maghiar, el nu se va lăsa târât la violențe. Sunt suficiente legile ordinare spre a lua măsuri contra agitațiilor.

An IV, nr. 883, iulie 5/17, p. 1 – *Nu vor să înțeleagă [Tariful vamal]*: Nu există nicio contradicție între aplicarea integrală a tarifului românesc vamal și problema încheierii unor convenții comerciale cu diverse state vecine. Acordarea tarifului vamal constituie acordarea clauzei națiunii cele mai favorizate. Convenția provizorie încheiată cu Germania nu încalcă tariful vamal autonom care îngăduie României să acorde avantaje vamale în schimbul altor avantaje vamale consimțite de statele contractante.

An IV, nr. 884, iulie 7/19, p. 1 – *Atitudinea noastră [Problema românilor din Transilvania] (Editorial)*: Răspunde la acuzația ce s-a adus ziarului că păstrează o atitudine de indiferență față de suferințele românilor din Ardeal, în sensul că ziarul Partidului Național Liberal "Voința națională" nu are dreptul să se scandalizeze, că atunci când, pe vremea în care Partidul Liberal era la Guvern, românii ardeleni au fost expulzați din țară ca iredentiști. Ziarul spune că asemenea practici nu au fost folosite de actualul Guvern și că privește cu simpatie mișcarea națională pentru apărarea fraților din Transilvania. Dar la acte de violență nu se poate deda.

An IV, nr. 884, iulie 7/19, p. 1 – *Intervenția statului*: Încearcă să definească termenii noțiunii de "intervenție". Nu există domeniu de activitate în care statul să nu intervină spre a restabili ordinea socială. Întreaga ordine civilă și administrativă, cu legile ei preventive și represive, constituie tot atâtea forme de intervenție statală. Pe teren economic, intervenția statului constituie o problemă specială. Până unde poate interveni statul în acest domeniu? Trebuie să rămână el la rolul de jandarm? Tolstoi spunea că legile sunt o cauză de mizerie omenească, fiindcă ele creează spița de oameni periculoși care se numesc funcționari. După Tolstoi, și rolul de jandarm este discutabil ("Era nouă", Iași).

An IV, nr. 889, iulie 12/24, p. 1 – *Logica "Voinței Naționale" [Tratatele de comerț] (Editorial)*: Ziarul "Voința națională" afirmă că ministrul Afacerilor Străine și-a luat angajamentul formal de a negocia un tratat comercial cu Austro-Ungaria și că numai acel angajament a făcut posibilă înțelegerea cu Germania, angajament care ar fi rămas secret. În realitate, singurul avantaj care rezultă pentru Germania din convenția provizorie încheiată cu ea este doar obligația pentru România de a

încheia tratatul definitiv. Acum urmează negocieri cu Germania până se vor obține avantaje palpabile pentru România.

An IV, nr. 890, iulie 14, p. 1 – *Despăgubirile*: -

An IV, nr. 895, iulie 19/31, p. 1 – *Contraziceri [Tariful vamal] (Editorial)*: Tariful vamal nu a fost făcut în vederea încheierii unei convenții comerciale. Personal, P.P. Carp este adversar al acestor convenții. Însă, dacă în ce privește *importul*, s-a avut în vedere încheierea de convenții și s-a substituit tariful vamal actual tarifului convențional de odinioară și tarifului vamal autonom de altădată (făcut tocmai în vederea încheierii de convenții comerciale), Guvernul este însă liber, având în vedere *exportul*, să încheie convenții comerciale spre a asigura acest export. Se pot încheia convenții fără a aduce vreo atingere tarifului actual; dovadă: convenția provizorie cu Germania. Acelora cu care se tratează li se poate acorda tariful vamal minimal. În ce privește Austro-Ungaria, ministrul austriac de Comerț a declarat că negocierile cu România nu au început încă. Iar în momentul în care o convenție comercială s-ar încheia cu Austro-Ungaria, convenție în care s-ar face unele concesii vamale, aceasta nu înseamnă că s-ar aduce vreo vătămare industriei indigene și meseriilor.

An IV, nr. 895, iulie 19/31, p. 1 – *Leacul funcționarismului [Problema școalelor profesionale]*: Mulți tineri se îndreaptă către școlile teoretice spre a obține dreptul să ocupe o funcție publică. Există o mare disproporție, ca număr de elevi, între aceste două categorii de școli. Sunt numeroși tineri absolvenți de școli teoretice care nu-și găsesc funcții. Starea învățământului meseriilor dă de gândit. Statul nu are decât două școli de arte și meserii și 11 școli, mai mici, de meserii întreținute de comune și de județe, școli care sunt într-o stare de mizerie cumplită. Învățământul agricol se predă în patru școli, din care numai una este de rang secundar (cursuri medii). Școala agricolă de nivel universitar nu există. Învățământul comercial se predă în cinci școli. Câtă vreme învățământul profesional se găsește în această stare, lupta contra funcționarismului va fi grea.

An IV, nr. 895, iulie 19/31, p. 1 – *O colonie socialistă*: Maxence Roldes a scris un articol în "Revue socialiste" despre proiectul unei colonii socialiste. De la 1 septembrie se va porni o campanie de propagandă în Franța, Belgia și Elveția. Vor fi bineveniți și tovarășii germani. Se vor colecta fonduri. Marxiștii sunt contra realizării acestui proiect, deoarece se tem că prea mulți socialiști capabili vor părăsi țara. Primul grup va pleca numai atunci când vor fi asigurate mijloacele de întreținere pe cel puțin șase luni. Terenul cel mai propice este Paraguay, al cărui Guvern este dispus să pună la dispoziția coloniei terenuri gratuite. Colonia se va ocupa cu cultura ceaiului. Unii francezi propun, în locul Paraguayului, Insula Madagascar. Colonia se vrea independentă de capitalism. În colonie nu va exista "prosperitate privată". Fiecare va lua cât vrea și cât îi trebuie din magazinele comunității. Munca va fi obligatorie pentru oricine. Fiecare familie va locui în propria ei colibă. Căsătoria este liberă. Toți coloniștii trebuie să fie căsătoriți, "spre a evita crimele pasionale". Va fi organizată o singură bucătărie pentru toți. Nu va exista nicio religie oficială. Fiecare crede ce vrea. Codul penal va cuprinde numai trei sancțiuni; dojana în atelier, dojana în public și expulzarea din colonie.

- An IV, nr. 896, iulie 22/august 3, p. 1 – *O nostimadă [Tariful vamal]*: Precizează că tariful general al drepturilor vamale este prevăzut a fi aplicat și pentru import și pentru export. S-a legiferat un tarif vamal, o lege prin care se fixează în chip uniform taxele de import, s-a conferit Guvernului dreptul de a majora aceste taxe, atunci când puterile cărora România le-ar oferi tariful vamal minim ar aplica suprataxe sau ar prohibi intrarea în țara respectivă a produselor românești.
- An IV, nr. 897, iulie 23/august 4, p. 1 – *Proorocii [Tariful vamal] (Editorial)*: Guvernul național-liberal a alcătuit un *tarif vamal autonom* care mai târziu a fost înlocuit cu un *tarif convențional*. În tariful autonom unele taxe ridicate au fost reduse prin tariful convențional. El a uzat de represalii, care au dus la despuierea consumatorului român. Represaliile nu au fost aplicate decât la import. Guvernul conservator a modificat tariful convențional și a lăsat la o parte cifrele mari ce figurau fără niciun rost în tariful autonom, alcătuiind tariful vamal actual în scopul de a nu leza nici pe consumatori și nici industria națională și de a ajunge la un *modus vivendi* cu statele în care exportă România. Represaliile nu sunt o armă economică eficace.
- An IV, nr. 898, iulie 24/august 5, p. 1 – *Iarăși tariful [vamal] (Editorial)*: Când au fost clasificate obiectele supuse taxelor vamale, s-au avut în vedere mai multe împrejurări. Taxele nu sunt uniforme, ci diferite. În ce privește acuizarea că prin convenții comerciale s-ar aduce o atingere industriei naționale în dezvoltare, ea este nedreaptă. Ar fi interesant să se precizeze de către presa adversară ce reduceri de taxe ar fi primejdioase. Deocamdată, cu Austro-Ungaria, România nici nu a început să negocieze, iar convenția provizorie cu Germania nu s-a ocupat de tariful vamal.
- An IV, nr. 898, iulie 25/august 6, p. 2 – *Pentru exportatori*: Ministerul Agriculturii, Industriei, Comerțului și Domeniilor aduce la cunoștință că, după înțelegerea provizorie încheiată la 19 iunie (1 iulie) 1892 între România și Germania, cerealele românești se bucură la importarea lor în Germania de clauza națiunii cele mai favorizate. Spre a beneficia de această clauză, exportatorul trebuie să obțină de la Oficiul Consular German din România un certificat de origine. Se dau îndrumări cu datele pe care trebuie să le conțină cererea pentru certificat. Se precizează ce alte formalități trebuie să mai îndeplinească toți cei ce vor exporta în Germania cereale românești.
- An IV, nr. 900, iulie 26/august 7, p. 1 – *Tariful vamal*: Ziarul “Lupta” afirmă că în tariful vamal sunt două categorii de texte: articole “protejate” și articole “fiscale”. Al. Djuvara declară și el că sacrificiul pe care țara îl face prin proiectul de tarif, pentru a încuraja producția națională industrială, va fi de ajuns; pe lângă cifrele privind aceste articole de import protejate, să se adauge faptul că suma totală a articolelor de import a căror taxă a fost ridicată corespunzător cu taxele articolelor similare ale regimului vamal precedent, se ridică la suma de 227.636.342 lei. Ziarul “Constituționalul” arată că afirmația ziarului “Lupta” nu este corectă și că împărțirea articolelor din tariful vamal în două categorii este cu totul arbitrară.
- An IV, nr. 901, iulie 28/august 9, p. 2 – *[Politica economiilor] (Ecouri)*: Serviciul economiilor Casei de Depuneri, Consemnațiuni și Economii publică situația casei pe 30 iunie a.c. Din aceasta reiese că, după ultima situație, erau în circulație 72.810 librete la care s-au mai adăugat cele 2.243 librete eliberate în cursul lunii iunie, deci în total 74.615 librete. Aceste librete reprezintă sumele următoare: 18.343.883 lei primiți, din care

713.610 lei librete retrase, rămânând la 1 iulie 17.633.273 lei. În suma de mai sus figurează casieria centrală cu 6.593.695 lei.

An IV, nr. 903, iulie 30/august 11, p. 2 – Maior, George, dr., *O mică îndreptare [Situția demografică din Transilvania] (Bibliografie)*: Comentează studiul apărut în Budapesta sub titlul *Indicatorul comunelor regatului ungar*. Lucrarea este importantă, ținându-se seama de politica de maghiarizare practică cu violență de Regatul unguresc. După calculele făcute de dr. G. Maior, cifra de 2.800.000-2.900.000 lei este cifra adevărată, reprezentând populația românească din Transilvania. Autorul broșurii maghiare omisese un număr de 300.000 de români.

An IV, nr. 904, iulie 31/august 12, p. 1 – *Să fim drepi [Probleme țărănești] (Editorial)*: Ziarele de opoziție afirmă că Guvernul conservator a făgăduit că se va ocupa de țărani. Nu a realizat, în toți acești patru ani, decât Legea vânzării moșiilor statului la țărani și Legea de reorganizare a creditului agricol. Dar legea principală, Legea muncilor agricole nu a trecut. Ziarul "Constituționalul" crede că prin cele două legi nu s-a făcut *totul* pentru țărani, dar s-a făcut un mare pas înainte pentru întemeierea proprietății mici țărănești și pentru ridicarea țaranului român "proletar", pe când guvernele liberale s-au străduit să întemeieze o burghezie rurală, îngăduind să cumpere moșii de la stat numai sătenilor avuți. Tot așa, Legea de reorganizare a Creditului Agricol a completat Legea vânzării, dând puțința țaranilor săraci care cumpără pământ de la stat să fie și înzestrați cu inventarul agricol necesar. În ce privește Legea tocmelilor agricole, ea va trece în curând în Parlament.

An IV, nr. 906, august 2/14, p. 1 – *Un nou punct de program [Participarea muncitorilor la beneficii] (Editorial)*: În programul radicalilor a apărut un nou punct. Acest punct nu este nou. Radicalii se situează alături de socialiști. Dar, spre deosebire de socialiști, radicalii admit proprietatea particulară. Însă cer nivelarea societății. Prin acest nou punct de program se aduce însă o atingere principiului proprietății private spre a se apropia de proprietatea colectivă. Dacă socialiștii cer tot folosul capitalului pentru muncitori, ei sunt consecvenți doctrinei lor după care munca este productivă. Radicalii, însă, nu sunt consecvenți, deoarece nu este logic să se atribuie o parte din capital muncitorului, dacă se pornește de la ideea proprietății private. Un stat care ar impune capitaliștilor să împartă câștigul cu muncitorii ar determina o mare scădere a salariilor, din cauza ofertei prea mari de brațe de muncă. În orice caz, produsul s-ar scumpi, capitalistul "ar fi jefuit", iar producția, scăzând în calitate și în cantitate, ar pieri.

An IV, nr. 906, august 2/14, p. 1 – *Educațiunea agricolă*: În Franța, învățământul agricol practic cuprinde: școli-ferme sau ferme-model, școli practice de agricultură, școli naționale de agricultură cu Institutul Agronomic în frunte. Se preconizează, în plus, un învățământ agricol superior în facultăți. Clientela acestui învățământ agricol universitar ar fi fiii de proprietari care au nevoie să-și conducă ei înșiși moșiile. Aceasta se face și la Școala de Înalte Studii Agricole din Viena și a început să se aplice și la Școala Românească de Agricultură de la Herăstrău. În România s-a deschis, la 1 iulie 1891, un credit de 2.681.500 lei pentru a fi întrebuințat la completarea Stațiunii Agronomice, la completarea instalațiilor Școlii Profesionale Regionale Armășești, la transformarea școlilor practice de agricultură din România și Strihareț în școli profesionale regionale și la crearea unui Institut Zootehnic pe

lângă Școala Veterinară. Ministerul intenționează să creeze și câteva *ferme-model* pe lângă pepinierele de viță americană.

An IV, nr. 906, august 2/14, p. 2 – [*Șantiera navale*] (*Ecouri*): Directorul general al Regiei Monopolurilor Statului tratează cu societatea austriacă cumpărarea Șantierului Naval de la Tr. Severin. În cazul în care aceste tratative nu vor ajunge la un rezultat bun, Regia proiectează să construiască un șantier naval propriu pentru a nu fi la discreția străinilor. Dispunând de un șantier propriu, Regia ar putea să ajungă să-și construiască șlepurile necesare, aducând și economii statului. Serviciul flotei române va câștiga considerabil.

An IV, nr. 906, august 2/14, p. 3 – [*Recolta tutunului*] (*Informațiuni*): Recolta tutunului în țară este excelentă anul acesta. Se crede că va rămâne din tutunurile de calitate 3 și 4 un prisos peste trebuințele țării de vreun milion de kilograme, pe care Regia Monopolurilor Statului îl va vinde Angliei.

An IV, nr. 907, august 4/16, p. 2 – [*Comerțul României cu statele străine*] (*Ecouri*): Ministerul de Finanțe a publicat tabelul general al comerțului României cu statele străine în timpul primelor șase luni ale anului 1891 (1 ianuarie-30 iunie). Exporturile se ridică la 84.025.854 lei, iar importurile la 278.636.424 lei. În tone, exportul se ridică la 793.108 tone, iar importul la 368.095 tone.

An IV, nr. 907, august 4/16, p. 2 – [*Tratate de comerț*] (*Ecouri*): Sâmbătă s-a semnat la București un tratat cu Marea Britanie prin care supușii, navele și mărfurile (produse ale solului și ale industriei) ambelor state se vor bucura de tratamentul clauzei națiunii cele mai favorizate. Acest tratat cuprinde șase articole, este fără termen, dar expiră după un an de la denunțare.

An IV, nr. 907, august 4/16, p. 2 – [*Situația financiară*] (*Ecouri*): În cursul lunii iulie 1892, veniturile provizorii ale tuturor liniilor ferate românești au fost de 4.484.170 lei față de 3.777.078 lei din luna corespunzătoare din anul 1891. Transportul călătorilor a produs un venit de 1.292.802 lei față de 1.140.368 lei din iulie 1891, mărfurile cu mare iuțeală – 129.115 lei, iar cele cu mică iuțeală – 2.509.879 lei.

An IV, nr. 908, august 5/17, p. 1 – [*Comuna rurală*] (*Editorial*): Autorul relevă o formulare de principiu a ziarului "Voința națională", după care nu omul cel mai bogat din comună trebuie să fie primar, ci omul cel mai cumsecade, cel mai drept. De aceea, primarul trebuie să fie *ales*, nu numit de la centru. Ziarul "Constituționalul" este de acord cu această formulare, crede însă că primarul, care este un țăran, este din cale afară de copleșit de atribuții pe care nu le poate îndeplini. De aceea, cele mai multe comune sunt conduse de notari care ascultă, nu de voința colectivității comunei respective, ci de ordinele subprefectului.

An IV, nr. 909, august 6/18, p. 1 – [*Înc'o dovadă*] [*tratatele comerciale*]: Când s-a încheiat convenția provizorie cu Germania, s-a spus că Guvernul este dispus să încheie și alte convenții comerciale cu alte state, fără a se aduce nicio atingere tarifului vamal. Dovada este recentul tratat comercial cu Marea Britanie, un tratat foarte scurt ca redactare și substanțial, prin care se fixează clauza reciprocă a națiunii cele mai favorizate, rămânând Guvernului român perfecta libertate în ce privește tariful și legislația sa vamală. Tratatul nu are un termen prestabilit și se prevede că această convenție expiră la un an de la denunțare.

- An IV, nr. 909, august 6/18, p. 3 – [*Lucrări de irigație*] (*Informațiuni*): Zilele acestea vor începe lucrările pentru realizarea unui puț artezian la Bucu-Lata-Sărata în jud. Ialomița. Aparatele necesare au fost cumpărate de la o întreprindere din Galiția și costă 25.000 lei. Lucrările, care se fac în regie, vor fi conduse de un specialist străin. Când puțul va fi gata, se va fonda acolo un sat-model.
- An IV, nr. 911, august 9/21, p. 3 – [*Proteguirea industriei naționale*] (*Ultime informațiuni*): Consiliul de Miniștri a acordat avantajele Legii pentru protecția industriei naționale Fabricii de paste de lemn a lui Esra Penchos din Prahova. Această fabrică este cea dintâi din România și scutițiile de taxe ce i s-au acordat vor contribui la scăderea prețului hârtiei, deoarece materiile prime nu mai sunt taxate prea sever la import. Consiliul de Miniștri a mai acordat asemenea scutiri lui Drăghiceanu din București pentru fabricarea de lucrări din hârtie și cartoane.
- An IV, nr. 913, august 12/24, p. 1 – *Miopii* [*Tratate comerciale*] (*Editorial*): Autorul se plânge că presa de opoziție nu este de acord că încheierea convenției comerciale cu Anglia constituie un succes. Acest tratat a fost încheiat fără termen, cu drept de denunțare de un an. România agricolă își asigură tratamentul națiunii cele mai favorizate din partea Angliei, acordând aceeași clauză puterii contractante, fără însă a se aduce prejudicii industriei naționale. Se minimalizează importanța acestui tratat sub cuvânt că nu există între România și Anglia interese divergente. Dacă asemenea convenții s-ar încheia cu Franța, Germania sau Austro-Ungaria, ele ar constitui succese remarcabile. Autorul articolului nu răspunde direct la această observație, ci relevă meritele Guvernului în politica sa economică, cum ar fi: votarea noului tarif vamal și punerea lui în aplicare (cu toate că tariful e autonom și proteguiește industria națională, împiedicând importul unui număr de clienți din Austro-Ungaria); s-au deschis granițele imperiului vecin pentru cerealele românești. Apoi, înțelegerea provizorie cu Germania. Cu Franța, România este pe cale să obțină tratamentul tarifului minim. Încheierea convenției cu Anglia va da de gândit vecinilor României, care se vor grăbi să accepte clauza națiunii celei mai favorizate pe care România o oferă tuturor puterilor pentru produsele lor industriale, în schimbul clauzei națiunii cele mai favorizate pentru produsele românești.
- An IV, nr. 913, august 12/24, p. 3 – [*Creări de societăți industriale*] (*Partea economică*): Fabrica fondată de M.Th. Mandrea, pentru furnituri militare și încălțăminte, s-a schimbat în societate pe acțiuni. Capitalul ei este de un milion, împărțit în 2.000 de acțiuni a 500 lei bucata. Se menționează numele celor care au subscrie și sumele respective. Au fost aleși administratorii societății.
- An IV, nr. 914, august 13/25, p. 1 – *Munca minorilor*: Se insistă asupra urmărilor biologice nefaste ale muncii minorilor în ateliere și fabrici. Atât la țară, cât și la orașe, copilul, îndată ce împlinește 8-10 ani, este plasat la o muncă zilnică ce sleiește puterile și-l ucide. La țară, minorul are cel puțin noaptea de odihnă. La oraș însă, flagelul este mare. Copiii sunt într-o mare debilitate. În industriile și atelierele cu emanații nocive, copiii duc o viață de infern. Este în interesul neamului, care pierde în asemenea condiții, ca Parlamentul să se ocupe de această problemă. În toate statele civilizate, munca minorilor este reglementată.
- An IV, nr. 914, august 13/25, p. 1 – *Pentru proprietarii de vii*: Arată marea primejdie a filoxerei împotriva căreia s-au luat severe măsuri de distrugere. Proprietarii de vii din

Cotnari s-au opus distrugerii și tratamentului cu sulfură de carbon, astfel că Guvernul a plasat forțe militare pentru distrugerea focarelor. Însă părțile distruse abia reprezintă 1% din întinderea podgoriilor. Guvernul este decis să mențină vițele vechi pământene de valoare și reputație de *vinuri fine* (Cotnari, Odobești și Drăgășani). De aceea s-a întreprins serviciul de priveghere, așa cum s-a făcut în Elveția și în Franța (în Champagne). Din lipsă de priveghere, podgoria din Dealul Mare s-a distrus pe o suprafață de mii de hectare. Vița americană este potrivită a reconstitui podgoriile de calitate secundară.

An IV, nr. 915, august 14/26, p. 1 – *Satul model din Ialomița*: Sunt numeroase proiectele de legi preconizate în favoarea țăranilor. Dar până la votarea și aplicarea lor, Guvernul a și luat măsuri practice. Astfel, este vorba de crearea unui sat-model pe moșia statului de la Bucu. Toți sunt de acord că starea țăranilor este mizerabilă și că unele sate nu se deosebesc de satele de negri din Africa. Cea dintâi ameliorare este cea a locuinței. Se va construi la Bucu un sat-model și o fântână arteziană. Satul-model și puțul artezian trebuie să fie gata într-un an. Apa din fântâna arteziană va fi folosită pentru oameni, vite și irigații (ziarul “Ialomițeanul”).

An IV, nr. 915, august 14/26, p. 3 – *[Unelte agricole] (Ultime informațiuni)*: Sub auspiciile Ministerului de Agricultură se va ține, în zilele de 10, 11 și 12 septembrie, un concurs de instrumente pentru arat (plug, frapă, cultivator și tăvălug) și va fi urmat de o expoziție cu toate uneltele și instrumentele agricole, horticoale și viticole.

An IV, nr. 916, august 15/27, p. 1 – *Pentru proprietarii de vii*: Sub titlul *Filoxera în Șampania* a apărut un articol în “Gazette de Village” din 21 august. Acest articol este reprodus de “Constituționalul” deoarece cuprinde îndemnări folositoare și pentru proprietarii români, cu atât mai mult cu cât plantarea viei din Champagne este aceeași ca și în Cotnari. Atât în Cotnari, cât și în Champagne, butucii de vie sunt răspândiți pe locul plantat cu arborii din pădure, fără niciun rost.

An IV, nr. 917, august 18/30, p. 1 – *Termeni necumpăniți [Revolte țărănești] (Editorial)*: Unele ziare, se plânge autorul editorialului, afirmă că s-au produs trei revolte țărănești. Termenul este exagerat, dar faptele sunt reale. La Viespești, arendașul străin a fost bătut de țăranii (sub bănuiala că a încercat să influențeze Comisia de parcelare a moșiei statului). La Brusturoasa, țăranii nemulțumiți de faptul că au fost aduși muncitori străini care îi concurează, s-au pornit să se răzbune. La Lipia-Bogdani, țăranii și-au manifestat nemulțumirea față de lucrările Comisiei de parcelare. Țăranii, când revendică un drept, vin totdeauna *in corpore*. Iar în cele trei cazuri citate nu au fost *revolte*, în accepția reală a cuvântului, ci conflicte care, numai într-un singur caz, au fost urmate de bătaie.

An IV, nr. 917, august 18/30, p. 1 – *Împroprietărirea țăranilor*: Totalul moșiilor vândute la țăranii, în loturi, este de 179, iar totalul loturilor este de 14.000. În afară de aceste moșii vândute, se vor mai vinde încă vreo 30 de moșii. Sunt unele moșii parcelate din anii trecuți care, fiind arendate, nu au putut încă să fie vândute țăranilor. Acum însă, Ministerul Domeniilor a reziliat contractele cu arendașii și țăranii vor fi, neîntârziat, puși în posesia loturilor respective.

An IV, nr. 918, august 19/31, p. 1 – *Cauza revoltelor [țărănești] (Editorial)*: Ziarele de opoziție susțin că la baza acestor revolte țărănești (pe care autorul editorialelor le socotește

drept simple incidente) ar sta lipsa de pământ pe care, de patru ani, conservatorii l-au promis țăranilor fără a li-l da, din cauza multor restricții pe care Legea și regulamentul vânzărilor le prevăd. Este clar că legea prevede că se va vinde pământul în loturi mici numai celor care nu au deloc pământ. Ziarele de opoziție susțin că ar trebui vândut pământ și celor care au deja pământ și chiar să fie preferați aceștia celor care nu au pământ.

An IV, nr. 921, august 22/septembrie 3, p. 1 – *O idee greșită [Problema vânzării pământului la țărani] (Editorial)*: Ziarul "Timpul" socotește că moșiile statului sunt insuficiente pentru a îndestula toate cererile de pământ și amintește ideea ca statul să cumpere moșii particulare spre a le vinde țăranilor. O asemenea idee scrie "Timpul" ar însemna socialism de stat, primejdia pentru finanțele statului putând duce la o majorare substanțială a valorii moșiilor. "Timpul" propune ca Guvernul să însărcineze pe avocații statului să cumpere pe numele locuitorilor moșiile, să se înțeleagă cu Creditul Funciar Rural, care să împrumute, pe ipotecă, banii necesari cumpărării pământului. Ziarul "Constituționalul" răspunde acestei propuneri că Legea vânzărilor nu privește decât pe țăranii care nu au pământ. Pentru a le înlesni cumpărarea moșiilor particulare, situația s-ar putea adapta. Dar nu pentru țăranii care au deja pământ. Statul poate cumpăra, el însuși, pământ spre a-l revinde țăranilor, dar nu să devină un simplu intermediar între proprietarul de moșie, Creditul Funciar Rural și cumpărători.

An IV, nr. 922, august 23/septembrie 4, p. 1 – *Ușurința [Revoltele țărănești] (Editorial)*: Autorul se plânge că unele incidente fără urmări au fost calificate de unele ziare drept revolte țărănești. Un ziar de opoziție a amintit, între altele, de revolte țărănești din 1888. Asemenea discuții sunt inutile, crede autorul editorialului, și chiar discreditante pentru țară. Asemenea discuții nu sunt de natură să influențeze în bine creditul statului în străinătate. Revoltele din 1888 au fost efectele unor împrejurări "factice", nu nemulțumiri de suprafață. Săteanul român este blând și supus ordinii și statul, prevăzător, s-a îngrijit ca nemulțumirile să fie soluționate. Depinde de înmulțirea populației și ca industria să ia un avânt mai mare, ca unele soluții să fie posibile. Însă "multe secole vor trece încă pentru ca să avem un proletariat muncitor periculos ca în vestul Europei". Să se măsoare pământul și să se numere locuitorii spre a se vedea "că există loc și timp de trăire, liniște și progres".

An IV, nr. 922, august 23/septembrie 4, p. 1 – *Locuința săteanului*: Aduce omagii lui P.P. Carp, ministrul Agriculturii, Comerțului, Industriei și Domeniilor pentru inițiativa de a crea un sat-model în județul Ialomița și își exprimă speranța că o inițiativă similară s-ar putea lua și în Dobrogea, în care locuința săteanului este mai infectă decât grajdurile vitelor din "România-nouă". Multe din locuințele țărănești din Dobrogea inspiră dezgust și groază, fiind îngropate în pământ, murdare, fără aer și fără lumină. Propune ca Guvernul să vândă țăranilor tot materialul necesar pentru construirea caselor, încasând valoarea în rate anuale timp de zece ani, iar pepinierele statului le-ar putea furniza puieți pentru plantare ("Gazeta Dobrogei").

An IV, nr. 923, august 25/septembrie 6, p. 1-2 – *Un bun exemplu [Probleme țărănești]*: Arată că farmaciile de prin sate, destinate să furnizeze *gratuit* medicamente țăranilor, nu sunt de niciun folos, deoarece medicamentele sunt păstrate în condiții care duc la

alterarea lor. Primarul și notarul speculează medicamentele. O doză de sare amară o vând pe o găină! Relevă că vărsatul face ravagii printre copiii de țărani. Cea mai mare parte dintre copii nu sunt vaccinați. Cere să se încredințeze farmacia învățătorilor. Lucrul manual în școlile de la țară este lăsat în părăsire. S-au cerut, la conferințele cu învățătorii de la sate, să răspundă la o serie de întrebări privind folosirea farmaciilor rurale. Au fost întrebați învățătorii ce meserii sunt accesibile copiilor de la țară.

An IV, nr. 923, august 25/septembrie 6, p. 2 – [*Probleme de căi ferate*] (*Ecouri*): Camera de Comerț din Ploiești, după stăruința mai multor petroliști, a propus Direcției Căilor Ferate folosirea drept combustibil la locomotive a păcurii groase ce rămâne după ce s-a extras din păcura brută petrolul și alte derivate. Direcția Generală CFR a răspuns că, pe baza unei propuneri identice și în urma unui contract ce s-a încheiat cu un fabricant de petrol, a transformat o parte din locomotive, adaptându-le pentru folosirea păcurii. Acest fabricant, neputând procura întreaga cantitate de păcură necesară, contractul a fost reziliat și direcția a trebuit să revină la arderea lemnului, transformând din nou furnalele locomotivelor.

An IV, nr. 924, august 26/septembrie 7, p. 1 – *Inteligența liberalilor* [*Problema vânzării moșiilor statului la țărani*] (*Editorial*): Liberalii admit, în principiu, că cei care au mai mult decât un pogon de pământ, au pământ și, deci, vânzările trebuie să se facă la cei care au prea puțin pământ sau deloc. Sunt considerați ca având mai mult de un pogon cei care au mai mult decât un pogon de vie filoxerată. Dispoziția este justă și echitabilă, deoarece Ministerul Agriculturii se ocupă de viile filoxerate. Tot așa este socotit ca având pământ cel ce și-a înstrăinat pământul pe care îl avea de la împrumut sau prin succesiune. Tot așa sunt excluși de la cumpărări de moșii ale statului și cei care au părăsit lotul ce li s-a acordat în Dobrogea. În realitate, sunt preferați cei care nu au fost deloc împrumutați. Toți aceștia nu pot cumpăra pământ în loturi *mici*, dar pot cumpăra loturi *mari* de pământ.

An IV, nr. 926, august 28/septembrie 9, p. 1 – Lupulescu, I., *Școalele de arte și meserii*: În raportul său către Ministerul Domeniilor, ing. I. Lupulescu arată că elevii de la aceste școli sunt foarte slabi la lucrul de mână și propune să se studieze necesitățile principale stabilind gradul de instrucție ce trebuie dat unui bun lucrător, să se elaboreze, după aceea, programul astfel încât elevul să nu învețe nici prea mult, neglijându-și rostul pentru care a intrat în școală, și nici prea puțin, astfel încât să iasă din școală un semidoct. Să se elimine din programă acele cunoștințe indispensabile numai inginerului sau arhitectului. Să se construiască atelierele-școală. Iar la ieșirea din școală, să li se acorde absolvenților posibilități de a-și organiza propriul lor atelier. Elevii cei mai distinși să fie trimiși în străinătate spre a-și completa studiile. După un an de la intrarea în școală, elevii să fie triați. Cei buni să rămână. Ceilalți să fie folosiți în alte scopuri.

An IV, nr. 926, august 28/septembrie 9, p. 2 – *Bîlciul*: La Bârlad, între 20 și 31 august, se organizează, în fiecare an, un bîlci (iarmaroc). În acest iarmaroc se face un întins comerț de vite. Magazinele din localitate și din alte localități din țară își deschid barăci în care își vând mărfurile. Organele de stat controlează vitele, actele lor de proprietate și sănătatea lor. La aceste iarmaroace care se organizează la date diferite, în diverse localități, vin foarte mulți săteni din toate județele învecinate.

- An IV, nr. 926, august 28/septembrie 9, p. 2 – *[Grevă] (Ecouri)*: Numărul lucrătorilor de la Fabrica de lemne din Galați, care au intrat în grevă, e de vreo două sute. Ei cer: reducerea orelor de muncă, să nu li se facă reținerea de 30% din salariu și înlocuirea unor funcționari de care ei nu sunt mulțumiți.
- An IV, nr. 930, septembrie 3/15, p. 2 – *O vorbă imparțială [Grevele muncitorești] (Editorial)*: În ultimul timp, au fost declarate două greve în țară. Greva constituie o problemă internă dintre muncitori și patroni, o problemă în care statul nu trebuie să se amestece. În România însă, țară în care industria a fost înființată *cu ajutorul statului* (“al cărui scop este – a fost și va fi –, nu crearea de capitaliști mari și de exploatare ai muncii, ci crearea de fabrici în care indigenii să aibă de lucru”), problema grevelor e de ordine publică. Grevele, după opinia autorului, nu se justifică. Unele cereri sunt cu totul inadmisibile. În Apus, unde fabricile sunt mari și în care lucrează mulți muncitori, greva se justifică. Pe lângă aceasta, în România nu există o criză de brațe de muncă. Dacă muncitorii unei fabricuțe fac grevă, ei pot fi concediați și un număr împătrit le ia locul. În ce-i privește pe socialiști, ei ajută lenea, insubordonanța și neregula fără să ajungă la o ameliorare generală. Grevele pot determina pe patroni să aducă mână de lucru străină și aceasta poate constitui un pericol, căci fabricile au fost create, între altele, să înlesnească găsirea unor locuri de muncă muncitorilor români.
- An IV, nr. 932, septembrie 5/17, p. 3 – *[Exportul de vite] (Partea economică)*: Ziarul austriac “*Neue Freie Presse*” arată că există la Viena o mare criză a cărnii. Camera de Comerț austriacă a alcătuit o comisie care, analizând problema, a ajuns la unele soluții. Comisia a constatat că prețul cărnii s-a ridicat considerabil. O primă cauză este recolta proastă. A doua cauză este închiderea granițelor spre România și alte țări a exportării de ovine și bovine. Comisia propune să se redeschidă granița spre România. Camera de Comerț și-a însușit această propunere, cu condiția ca România să acorde taxe mai favorabile pentru marfa austro-ungară.
- An IV, nr. 934, septembrie 8/20, p. 3 – *Bâlciul din Călărași (Partea economică)*: De cinci zile s-a deschis acest bâlci. S-au încheiat până acum puține tranzacții. Din 7.645 de vite introduse în obor, au fost vândute numai 2.713.
- An IV, nr. 935, septembrie 10/22, p. 3 – *Tîrgul de vite de la Constanța (Partea economică)*: Informația cuprinde date și cifre privind intrarea și ieșirea vitelor din târg. Au fost vândute în țară 261 de vite mari și 250 de vite mici și în străinătate 7.396 de berbeci.
- An IV, nr. 935, septembrie 10/22, p. 3 – *Tîrgul de rîmători de la Turnu Severin (Partea economică)*: Informația cuprinde date și cifre privind intrarea și ieșirea porcilor din târg. Din 1.961 de capete, 1.418 au fost vândute în țară, 355 în Austro-Ungaria, patru au fost tăiate de societatea elvețiană pentru export și 184 au rămas “în sălașe”.
- An IV, nr. 939, septembrie 16/28, p. 2 – *[Fabrica de cue din Sinaia] (Ecouri)*: Șeful stațiunii a vizitat Fabrica de cuie din Sinaia, care a început să lucreze de câteva săptămâni (fabrica aparține lui Emil Costinescu). Sunt întrebuințați 50 de lucrători și produce pe an 1.200.000 kg cuie de toate dimensiunile și sârmă de toate măsurile cerute în comerț.
- An IV, nr. 939, septembrie 16/28, p. 2 – *Bâlciul din Călărași*: Bâlciul a fost arendat pentru suma de 29.000 lei. Cum arendașul nu a putut depune garanția, Consiliul Comunal a fost

nevoit a-l exploata în regie și, cu toate că bâlciul nu a fost prea frecventat, s-a adunat totuși suma de 33.050 lei, din care urmează a se scădea 4.000 lei cheltuieli care s-au făcut pentru organizare.

- An IV, nr. 939, septembrie 16/28, p. 3 – *Tîrgul de rîmători din Turnu Severin (Partea economică)*: Informația cuprinde date și cifre privind intrarea și ieșirea porcilor din târg și numărul porcilor exportați în Austria sau tăiați de societatea elvețiană.
- An IV, nr. 941, septembrie 18/30, p. 3 – *Tîrgul vitelor din Constanța (Partea economică)*: Informația cuprinde date și cifre privind intrarea și ieșirea vitelor din târg. Au intrat un număr de 1.835 de berbeci, toți fiind vânduți în străinătate.
- An IV, nr. 944, septembrie 22/octombrie 4, p. 1 – *Programul liberalilor [Probleme agrare] (Editorial)*: Autorul își mărturisește indignarea față de faptul că, pe când altădată liberalii au fost împotriva Legii vânzării bunurilor statului către țărani, au înscris azi în program că nu este suficient ca moșile statului să fie vândute țăranilor, dar statul să cumpere și proprietăți particulare spre a le revinde țăranilor.
- An IV, nr. 944, septembrie 22/octombrie 4, p. 3 – *Tîrgul de vite din Constanța (Partea economică)*: Informația cuprinde date și cifre privind mișcarea între 1 și 15 septembrie. S-a vândut pentru străinătate tot ce a intrat, adică 2.445 de oi și berbeci. De la 1 ianuarie la 15 septembrie au intrat 1.826 de vite mari și 18.280 de vite mici. Din acestea au fost vândute în străinătate 8.681 de berbeci și oi.
- An IV, nr. 947, septembrie 25/octombrie 7, p. 1 – *Liberalii și sentimentul ordinei [Problema vânzării moșiilor statului la țărani]*: Ziarul liberal "Voința națională", relevând faptul că într-o comună țăranii au bătut pe toți membrii comisiei și apoi s-au bătut între ei, propune ca Legea vânzărilor să fie aplicată în sensul ca să se vândă pământul mai întâi tuturor locuitorilor unei comune, independent de împrejurarea că acei locuitori nu sunt capi de familie și că au ceva sau au în perspectivă o moștenire. Autorul articolului nu este de acord cu această propunere, deoarece legea a fost făcută în scopul de a vinde pământ celor ce nu au, indiferent dacă sunt sau nu din comuna în care se află moșia ce se vinde. Există o singură preferință: să se vândă mai întâi capilor de familie de pe moșia ce se vinde, când acești capi de familie nu au deloc pământ sau au mai puțin de un pogon.
- An IV, nr. 947, septembrie 25/octombrie 7, p. 1 – *Pentru "La Patrie" [Tariful vamal]*: S-a afirmat de către toate ziarele conservatoare că tariful vamal va rămâne neschimbat și că nimeni nu se va atinge nici de principiul și nici de economia lui. Totuși, ziarul "La Patrie" pune la îndoială această afirmație. Autorul repetă aceeași informație, adăugând că, chiar în ipoteze în care se vor face unele modificări, ele vor fi foarte neînsemnate și că prin ele nu se va aduce nicio atingere nici principiului și nici tarifului vamal.
- An IV, nr. 948, septembrie 26/octombrie 8, p. 1 – *Contul general al minist. finanelor pe ziua de 31 martie 1892*: Ministerul de Finanțe a înaintat acest cont Curții de Conturi. Situația înscrisă, în general, următoarele cifre: venituri evaluate – 168.538.000 lei, venituri încasate – 170.782.353 lei, cheltuieli credite deschise – 170.096.256 lei, excedent propriu exercițiului 1891-1892 – 14.721.524 lei. Adăugând la acest excedent excedentul pe 1890-1891, de 9.943.96 lei, rezultă că la 30 septembrie 1892 tezaurul va dispune de un excedent de 23.275.272 lei.

- An IV, nr. 948, septembrie 26/octombrie 8, p. 3 – *[Probleme comerciale] (Partea economică)*: Ziarul “Galați” afirmă că de mult timp comerțul gălățean nu a străbătut o criză mai acută decât aceea care domnește pe piața acestui oraș. E o stagnare completă și o criză fără precedent. S-au făcut foarte puține tranzacții pe secară. Orzul și grâul sunt neglijate cu totul. S-au vândut abia 50 de vagoane de porumb. Criza de bani provine mai ales din faptul că este în oraș un stoc mare de cereale care nu pot fi exportate, nu numai din cauză că nu sunt cereri, dar mai ales din cauza creșterii navlului care în trei zile s-a ridicat de la 15 la 18 șilingi. Cauzele acestei creșteri, care aduce agricultorilor români atâtea pagube, sunt carantinele în care vapoarele au speze zilnice de la 500 la 800 lei pe zi (din cauza flagelului holerici).
- An IV, nr. 948, septembrie 26/octombrie 8, p. 3 – *Tîrgul de rîmători de la Tr. Severin*: Informația prezintă date și cifre privind acest târg pe perioada de la 1 aprilie la 11 septembrie. Din cei 2.182 de porci intrați, 355 au fost vânduți în Austria, 1.509 în țară, patru au fost tăiați de societatea elvețiană, 314 rămași “în sălaș”.
- An IV, nr. 950, septembrie 28/octombrie 11, p. 1 – *Finanțe conservatoare (Editorial)*: Din situația financiară a anului 1891-1892, la 31 martie 1892, rezultă că la venituri Guvernul este foarte prudent, înscriind cifre sigure. Așa se explică de ce încasările anului trecut, până la sfârșitul lui martie, au dat mai mult cu 2.243.000 lei peste prevederi, statul mai având de încasat încă peste 12 milioane jumătate. Mai rezultă că, la cheltuieli, Guvernul a înscris toate cifrele utile, dar nu a cheltuit tot ce i s-a dat să cheltuiască, el cheltuind cu 14 milioane mai puțin decât se prevăzuse în buget. Chiar în ipoteza în care, până la 30 septembrie, Guvernul va cheltui și acești 14.500.000 lei, bugetul conservator se va încheia cu un excedent de cel puțin 13 milioane. Și dacă la acest excedent se adaugă cele aproape 10 milioane lei excedent din anul 1890-1891, se ajunge la un excedent de 23 milioane lei, plus conversiunea datoriei publice și etalonul aur.
- An IV, nr. 952, octombrie 1/13, p. 2 – *[Avantaje acordate unor fabrici] (Ecouri)*: Prin jurnalele Consiliului de Miniștri din 18 septembrie a.c. se acordă, în virtutea Legii pentru protecția industriei naționale, unele avantaje însemnate Fabricii de mobilă “Stiefler” din București, Fabricii de lemne “Țenov” din Mălini și Societății Române pentru Industria și Comerțul de Petrol și Diferite Derivate din Păcură din București.
- An IV, nr. 953, octombrie 2/14, p. 1-2 – *Împădurirea Bărăganului*: S-a luat inițiativa împăduririi cu salcâmi a terenurilor nisipoase din jud. Ialomița. Începutul s-a făcut în com. Jăgălia-Trămășani, pe o întindere de 900 hectare. Aceste păduri vor opri marile vânturi de la nord. Pe lângă acestea, pădurile atrag ploaia. Dacă această inițiativă va continua, dacă se vor face mai multe fântâni arteziene, dacă se vor construi locuințe țărănești încăpătoare și igienice, pustiul jud. Ialomița, azi așa de puțin locuit, se va transforma într-un ținut frumos și bogat. Marii proprietari sunt invitați să urmeze și ei aceste exemple. Ministerul Agriculturii a mai făcut asemenea plantații și pe moșii Cioara-Radu-Vodă din jud. Brăila.
- An IV, nr. 954, octombrie 3/15, p. 1 – *Nenorociții [Problema Creditului Agricol] (Editorial)*: Ziarul “Voința națională” afirmă că instituția Creditului Agricol va fi concesionată unui consorțiu străin. Ziarul “Constituționalul” arată că afirmația nu corespunde adevărului. În ce privește marea proprietate, Guvernul i-a făgăduit o Bancă

Agricolă după modelul Băncii Naționale. În orice caz, nu se va crea un monopol în profitul vreunei societăți străine.

An IV, nr. 954, octombrie 3/15, p. 1-2 – Mănescu, Th.C., *Influența podului de peste Dunăre asupra porturilor Galați, Brăila și Călărași*: În acest an, Guvernul a luat inițiativa canalizării Borcei. Sunt unii care cred că acest pod, odată pus în funcțiune, va diminua importanța celor trei porturi dunărene. Este sigur că marele beneficiar al acestui pod va fi portul Constanța, dar nu în dauna celor trei porturi, deoarece nu se vor putea încărca în trenurile ce vor circula la Fetești toate stocurile de cereale, iar portul Constanța este încă destul de modest. În ce privește portul Călărași, prin el se scurg cele mai multe cantități de cereale. Agricultorii preferă portul Călărași, fiind mai aproape decât portul Brăila sau portul Constanța. Pe lângă aceasta, canalizarea Borcei va contribui la dezvoltarea porturilor dunărene așa cum a contribuit și contribuie la popularea Bărăganului căile ferate.

An IV, nr. 955, octombrie 4/16, p. 1-2 – *Desființarea accizelor*: Se recenzează o lucrare a lui Em. Protopopescu-Pake, prin care propune desființarea impozitului accizelor ca jignitoare și foarte costisitoare, absorbind 20% din încasări și împiedicând circulația mărfurilor. În afară de Franța, unde se mai practică acest impozit, el este suprimat în Anglia, Germania, Italia și Austro-Ungaria. Propune aplicarea sistemului adoptat de Belgia prin trecerea în seama statului a perceperii veniturilor accizelor și cu aceasta vor dispărea vexațiunile de la bancă. Mărfurile importate vor fi taxate odată cu taxele vamale. Taxa pe vin s-ar percepe în anul în care vinul este vândut.

An IV, nr. 955, octombrie 4/16, p. 3 – *[Problema românilor din Transilvania] (Depeși)*: Într-o corespondență din Budapesta se relatează că Albert Apponyi a declarat în Camera maghiară că România nu merită toate laudele ce i se adresează. Răspunzând acestei afirmații, Kalnoky, din partea Guvernului, relevă că regele și Guvernul României se silesc să țină față cu Austro-Ungaria o atitudine cu totul corectă, dar nu le este ușor întotdeauna să se opună în mod brusc curentelor naționale. Totul trebuie tratat cu calm.

An IV, nr. 960, octombrie 10/22, p. 2 – *[Căile ferate] (Ecouri)*: Veniturile provizorii ale Căilor Ferate pe luna august 1892 ating cifra de 4.337.841 lei, din care, pentru călători, 1.540.523 lei și, pentru mărfuri, 2.636.292 lei.

An IV, nr. 960, octombrie 10/22, p. 3 – *[Vînzare de moșii ale statului la țărani] (Ultime informațiuni)*: În perioada acestei veri s-au vândut la Ministerul Domeniilor 122 de moșii ale statului, având o suprafață de 71.515 hectare și 8.803 m.p., în 14.259 loturi a cinci hectare pe prețul de 27.963.761 lei.

An IV, nr. 961, octombrie 11/23, p. 1 – *Două cifre [Vînzarea moșiilor statului la țărani] (Editorial)*: Relevă că în vara acestui an (1892), Guvernul conservator a făcut 14.259 de țărani proletari, tot atâția proprietari de pământ. A doua cifră: în doi ani, ultimele două bugete au dat un excedent de 23 milioane lei. Până acum, aplicarea niciunui din bugetele anterioare anului 1889 nu a dat asemenea substanțiale excedente.

An IV, nr. 963, octombrie 14/26, p. 3 – *Tîrgul de vite din Constanța (Partea economică)*: Informația prezintă o serie de date și cifre cu privire la mișcarea vitelor în acest târg, pe perioada 1-30 septembrie. Au intrat 3.499 de berbeci și 136 de oi, din care 2.309 de berbeci și 136 de oi au fost vândute în străinătate.

An IV, nr. 963, octombrie 14/26, p. 3 – *Pentru exportatorii de cereale (Partea economică)*: Ministerul de Domenii, considerând că în portul Sulina se vor ivi dese cazuri de transbordări de cereale românești, destinate pentru importul în Germania, din șleपुरi în vapoarele de mare, dă o serie de îndrumări de ordin formal.

An IV, nr. 965, octombrie 17/29, p. 1 – Avinianu, G.Th., *Reforma legii de expropriere*: -

An IV, nr. 966, octombrie 18/30, p. 1; nr. 976, octombrie 31/noiembrie 12, p. 1-2 – Bosianu, Const. E., *Comerțul României în anul 1891 [recenzie]*: Direcția Vămirilor a publicat trei volume cuprinzând comerțul românesc cu țările străine pe 1891. Aceste trei volume împart operațiunile comerciale în patru mari părți: importul, exportul, antrepozitul și tranzitul. Totalul comerțului românesc pe 1891 este de 711.244.768 lei și o cantitate de 2.757.210 tone marfă, din care: importul – 436.682.685 lei, exportul – 274.662.083 lei. Taxele vamale percepute la import sunt de 27.397.996 lei și la export de 4.267 lei, dând un total de 27.402.263 lei. Anglia ocupă primul loc în comerțul general românesc, apoi Germania, Austro-Ungaria, Belgia, Franța. Autorul prezintă date și cifre comparative și studiază evoluția lor. Cu privire la natura mărfurilor exportate, se pot cita: materii făinoase și derivatele lor, grâu, porumb, orz, secară, semințe uleioase, produse animale, brânzeturi, ouă, pește, materii textile, lână, țesături, fructe, legume, lemne de construcție, de foc, doage, vinuri, spirtoase, animale vii. România a importat: materii textile, metale și fabricate metalice, coloniale și fructe meridionale, piei, blănărie, materii minerale, ceramice, produse chimice, uleiuri, ceară, lemne și industrii derivate, combustibili minerali, sucuri vegetale, medicamente, zahăr etc. Autorul observă că multe din bunurile importate s-ar putea fabrica în țară, unde există materia primă respectivă. Mai propune ca marii producători să se asocieze pentru a găsi noi piețe de desfacere. Face apel la capitaliștii indigeni să preia din mâna străinilor exploatarea și industrializarea resurselor din țară. Invită statul să înlesnească pe toți capitaliștii români să-și investească sumele disponibile.

An IV, nr. 968, octombrie 21/noiembrie 2, p. 2 – *[Populația jud. Ialomița] (Ecouri și știri)*: Populația acestui județ este, după cel mai nou recensământ, de 146.630, iar numărul contribuabililor înscrși în rolurile fiscale este de 27.506.

An IV, nr. 969, octombrie 22/noiembrie 3, p. 1 – *Intervenția statului*: În legătură cu noul program al Partidului Național-Liberal, se relevă conținutul unui anteproiect întocmit de o subcomisie a partidului, anteproiect în care se face un loc însemnat intervenției statului, sindicatelor agricole, caselor de asigurări. Autorul articolului obiectează la acest anteproiect că "este îmbuibat de doctrinele liberalismului de la începutul secolului al XIX-lea". A considera că numai libertățile publice sunt lucrul principal pentru progres ar fi o eroare. Statul trebuie să intervină pentru ca inițiativa particulară să se înscrie în ordinea reclamată de natura ei. Organismul social nu trebuie tratat în mod unilateral ("Era nouă" din Iași).

An IV, nr. 971, octombrie 24/noiembrie 5, p. 1 – *Din proiectele guvernului [Învățămintul profesional] (Editorial)*: Multă vreme producția agricolă nu a simțit binefacerile Școlii de Agricultură de la Herăstrău. Același lucru s-a întâmplat și cu școlile de meserii din București și Iași. Comerțul nu a tras niciun folos de pe urma școlilor comerciale. Din expunerea de motive întocmită de P.P. Carp, ministrul Agriculturii, Industriei, Comerțului și Domeniilor, se degajă liniile de evoluție ce vor fi imprimare școlilor

profesionale prin proiectul de lege ce va fi prezentat Parlamentului. (Ziarul publică pe aceeași pagină această expunere de motive.)

- An IV, nr. 974, octombrie 29/noiembrie 10, p. 1 – *Banca Agricolă (Editorial)*: Guvernul a dat publicității proiectul său pentru crearea unei Bănci Agricole. Acest institut de credit ar fi în măsură să pună la dispoziția mării proprietăți sume de bani, pe împrumut, pentru a face față cheltuielilor agricole. Mării agricultori vor putea împrumuta, constituind un gaj în produse, vite, unelte agricole sau warante, pe termen până la nouă luni. Așa ei vor putea sconta polițele girate de agricultorii solvabili, precum și warantele emise de docuri pentru grânele antrepozitate. Banca va putea primi bani sau efecte în depozit, va putea deschide conturi curente pe baza acestor depozite.
- An IV, nr. 975, octombrie 30/noiembrie 11, p. 3 – [*Camera de Comerț*] (*Ultime informațiuni*): Camera de Comerț din București a cerut ministrului: modificarea Legii Camerelor de Comerț, Legii înscrierii firmelor de comerț, Legii comerțului ambulant, Guvernul să consulte Camera de Comerț cu prilejul reînnoirii Convenției comerciale cu Germania.
- An IV, nr. 975, octombrie 30/noiembrie 11, p. 3 – [*Vînzarea moșiilor statului la țărani*] (*Informațiuni*): De la 28 aprilie și până la 18 octombrie a.c., Ministerul Domeniilor a vândut, prin licitație, 211 loturi *mari* în întindere totală de 2.919 hectare pe prețul de 2.737.490 lei. Diferența în plus, peste valoare, este de 1.462.000 lei și prețul mediu pe hectar este de 932 lei.
- An IV, nr. 976, octombrie 31/noiembrie 12, p. 1 – *Fiți mai dreți* [*Probleme economice*] (*Editorial*): Face un bilanț economic al guvernării conservatoare: suprimarea agioului, bugetele excedentare, conversiunea datoriilor, dezvoltarea monopolurilor statului, Creditul Agricol a fost reorganizat. În proiect este Banca Agricolă. Același partid a făcut Legea vânzării bunurilor statului numai la țărani, a făcut o nouă Lege a pensiilor, a înmulțit căile de comunicație, a construit podul peste Dunăre.
- An IV, nr. 976, octombrie 31/noiembrie 12, p. 1 – *Vînzarea în loturi (la țărani)*: Problema care se pune este aceea de a se ști dacă pot cumpăra loturi de la stat, nu numai țărani, ci și preoții și învățătorii. Ministrul Agriculturii a lămurit această chestiune, declarând că loturile de pământ nu se vînd decât acelor care le cultivă personal, ceea ce nu este cazul cu preoții și învățătorii. Un preot sau un învățător poate fi transferat sau îndepărtat. Ce va face cu pământul? Să-l arendeze? Pericolul este că și unii săteni, care au cumpărat pământ, îl arendează. Propune un text de lege care să interzică asemenea arendări ("Era nouă", Iași).
- An IV, nr. 976, octombrie 31/noiembrie 12, p. 1 – [*Probleme industriale*] (*Informațiuni*): Un capitalist englez, Alfred Westrii, a făcut propuneri Guvernului român, în numele mai multor capitaliști englezi, pentru înființarea la Tulcea a unei fabrici de pastă și hârtie de stuf, cu un capital de 2 milioane lei. În schimb, el cere să i se acorde avantajele Legii pentru încurajarea industriei naționale și să i se garanteze, pentru o durată de 25 de ani, o cantitate fixată de stuf sau să i se cedeze un teren care să producă acea cantitate necesară.
- An IV, nr. 977, noiembrie 1/13, p. 1 – *Discuție colectivistă* [*Curtea de Conturi*] (*Editorial*): În unele țări ca Italia, Belgia și Olanda, Curtea de Conturi este însărcinată cu *controlul preventiv* al ordonanțării și câteodată chiar cu acela al autorizării cheltuielilor.

Expunerea de motive a Legii de organizare a Curții de Conturi arată dezavantajele unui asemenea sistem. Autorul recunoaște că un control preventiv al ordonanțării are un caracter mai liberal decât acela al controlului ulterior. Un alt punct este acela privind numirea magistraților acestei Curți. Numire sau alegere? Numire de către ministru sau alegere de către Parlament? Autorul preferă sistemul numirii.

An IV, nr. 977, noiembrie 1/13, p. 3 – *Tîrgul de rîmători din Severin (Partea economică)*: Se dau cifre privind mișcarea rîmătorilor. Din cei 3.312 de rîmători intrați în târg, 355 au fost exportați în Austro-Ungaria și 112 au fost tăiați de societatea elvețiană.

An IV, nr. 978, noiembrie 3/15, p. 1 – *Revolte țărănești*: Un ziar a afirmat că în comuna Fundeni, jud. Buzău, țărani s-au ridicat în masă contra parțialității Comisiei de parcelare și vânzare către țărani a moșiilor statului. S-a mai afirmat că nu s-a dat pământ decât țăranilor care au plătit pe membrii Comisiei. Într-adevăr, țărani din comună și-au reclamat la minister primarul, care ar fi dat certificări inexacte privind drepturile celor ce voiau să cumpere pământ. S-a făcut o anchetă care a constatat că, din cele 100 de vânzări efectuate, 17 au fost incorecte din cauza certificărilor inexacte date de primarul respectiv. Cei 17 locuitori au fost imediat înlocuiți cu alți 17 care aveau dreptul. Cât privește faptul că la altă moșie din Botoșani s-ar fi produs bătăi de pe urma cărora au fost arestați 40 de țărani, faptul relatat este inexact.

An IV, nr. 982, noiembrie 7/19, p. 1 – *Banca Agricolă (Editorial)*: Autorul articolului răspunde unor obiecții ridicate într-un ziar liberal, arătând că este inexact faptul că Banca Agricolă este destinată să folosească depunerile cu dobândă mică spre a le împrumuta cu dobânzi mari. Tot așa, nu corespunde adevărului faptul că Banca Agricolă va fi o bancă de intermediari privilegiați care va exploata creditul agricultorilor și capitalurile mobile din țară. Nu se poate contesta faptul că acționarii băncii vor câștiga și nici nu se poate contesta faptul că cei care vor participa la înființarea băncii vor avea în vedere câștigul, însă folosul pe care îl va prezenta Banca Agricolă va fi că agricultorii, în loc să plătească dobânzi de 15-18%, vor plăti 8-9%. Pentru înființarea Băncii Agricole se cer subscripții de 5.000.000 lei și vărsarea acestei sume. Capitalul va fi ridicat la 15.000.000 lei.

An IV, nr. 982, noiembrie 7/19, p. 2 – *[Criză în vânzarea lemnului] (Ecouri și știri)*: Din cauza lipsei de vagoane și a altor dificultăți pe care comercianții le întâmpină pentru procurarea vagoanelor, lemnele de foc s-au scumpit foarte mult în București. Lemnele se vînd cu 200 lei vagonul, în loc de 150-160 lei vagonul.

An IV, nr. 983, noiembrie 8/20, p. 1 – *Cheltuieli pe 1893-1894 (Editorial)*: Bugetul de cheltuieli se va ridica la cifra de 188.379.500 lei, adică cu 8.779.500 lei mai mult decât cheltuielile exercițiului curent. Sporurile cele mai importante sunt la *datoria publică*, la Ministerul de Interne, la Ministerul de Război și la Ministerul Instrucțiunii Publice. Relevă faptul că, deși cheltuielile au crescut, bugetul va fi excedentar, așa cum au fost cele două bugete conservatoare precedente. Ministerul de Finanțe a fost foarte prudent în stabilirea veniturilor, în anul curent încasările acestor venituri au depășit cu zeci de milioane prevederile.

An IV, nr. 983, noiembrie 8/20, p. 2 – *Fl.D., Gospodăria pe domeniile coroanei*: Pe domeniile situate în regiunea Bistrița (Moldova), au fost amenajate drumuri prin munți spre a

pune în comunicație masivele păduroase cu râul Bistrița, pe apele căreia circulă plutele ce transportă lemnele. Pentru primul grup de exploatare a pădurilor Ticoș și Smâda-Măgura (Domeniul Bicz), s-a construit un drum "american" cu șine de lemn pe care circulă vagonete, de o lungime de șase kilometri, care pune grupul de exploatare în legătură cu râul Bicz pe care sunt instalate 16 ferăstraie mișcate de apă. De aici, printr-un canal, lemnele sunt trimise spre râul Bistrița spre a fi încărcate pe plute. Un al doilea grup de exploatare este cel de la Ața și Bour. De la acel grup pleacă un drum de fier deservit de locomotive de câte 30 de cai-putere. Trunchiurile sunt aduse la fabrică, unde lucrează, printr-o cădere de apă de 12-14 metri, 16 ferăstraie și 3 gateri. De-acolo, lemnele fasonate sunt trimise la Bistrița pe un canal de 20 km. La gura Biczului s-a înființat o fabrică de ciment și o stolerie mare. La fabrică sunt folosiți numai muncitori români. Administrația Domeniilor a construit câteva școli moderne cu tot utilajul necesar, laborator, bibliotecă etc.

An IV, nr. 987, noiembrie 13/25, p. 2 – Braghină, I.G., *Un cuvânt despre intervenția statului și Banca Agricolă*: Intervenția statului pentru a ajuta o clasă socială "care zăbovește în calea progresului" este justificată. Socotește că bine a făcut Guvernul că a legiferat vânzarea moșiilor statului la țărani și că a reorganizat Creditele Agricole spre a ajuta pe țărani să cumpere aceste moșii în loturi mici de câte 5 ha. Cu Banca Agricolă se va completa această operă economică, ajutând și marea proprietate agricolă să fie eliberată de exploatarea cămătarilor. Crearea acestei bănci, care va împrumuta pe bază de amanet cu inventarul agricol, răspunde unei mari necesități economice. Creditul Funciar Rural, azi existent, este greu accesibil din cauza formalismului greoi.

An IV, nr. 987, noiembrie 13/25, p. 2; nr. 1008, decembrie 8/20, p. 2; nr. 1009, decembrie 9/21, p. 2 – Pop, Mihai, *Lucrul manual în școlile de băieți*: Această disciplină are un rol economic. Copiii trebuie deprinși a iubi lucrul încă de pe băncile școlii. Analizează, apoi, rând pe rând, fiecare din meseriile care pot fi deprinse de la vârsta școlară.

An IV, nr. 989, noiembrie 15/27, p. 1 – *Conferința monetară (Cestiunea zilei)*: Delegația SUA, la Conferința monetară din Bruxelles, a prezentat propuneri care tind a restabili raportul valorii dintre cele două metale, de a menține fix acest raport, de a întrebuința întotdeauna cele două metale ca monedă liberatoare, de a desființa restricția legală pentru baterea monedei. Punctele esențiale ale învoielilor internaționale de încheiat ar fi: determinarea unui raport al valorii dintre cele două metale ca monedă, baterea fără restricții a monedelor de aur și de argint, stabilirea unei taxe uniforme pentru baterea metalelor pentru o întrebuințare particulară. Delegația franceză a declarat că orice propunere tinzând la reabilitarea argintului va fi examinată cu grijă. Delegații austro-ungari și germani au declarat că țările lor nu vor modifica legislația lor monetară. Rușii păstrează rezerva. Englezii au aderat la propunerile SUA. Italienii, românii, elvețienii și grecii nu erau autorizați să emită niciun vot.

An IV, nr. 991, noiembrie 17/29, p. 1 – *Cuvântul tronului [Probleme economico-financiare] (Editorial)*: Se relevă că în mesajul regal citit la deschiderea Parlamentului se subliniază situația frumoasă a finanțelor statului. Cheltuielile anului curent se vor acoperi din veniturile proprii ale acestui exercițiu, așa încât Guvernul nu se va atinge de creditul extraordinar de 3.887.000 lei acordat de Parlament anul trecut,

din excedentul anterior. Iar Tezaurul Public, din cauza dezvoltării avuției țării, posedă o sumă de peste 22 milioane lei, rămasă din excedentele anilor trecuți. Mesajul făgăduiește crearea unei Bănci Agricole, reforma tocmelilor agricole, sporirea căilor de comunicație și reforma Legii drumurilor țării.

An IV, nr. 992, noiembrie 18/30, p. 1-2 – *Conferința monetară internațională*: Conferința (la care ia parte și România) a analizat propunerile americane care nu conțin nimic nou. Propunerile sunt doar o dizertație bimetalistă. Propunerile lor sunt următoarele: întrebuițarea ambelor metale ca monedă curentă și restabilirea unei relații fixe a prețului între aur și argint. Punctele cardinale ale acestei uniuni ar fi: baterea monedei fără restricție la aur și argint, cu deplină putere legală de plată, fixarea unei relații de valoare între ambele metale și stabilirea unei taxe de batere a monedei pentru particulari. Aceste propuneri au surprins neplăcut pe membrii conferinței, deoarece sunt nerealizabile și au dus la antipatia guvernelor față de perspectiva unei convenții internaționale, cu atât mai mult cu cât producția argintului “a crescut colosal”. Reportajul citează propunerea lui Adolph Soetbeer în “Neue Freie Presse”, după care baterea monedei de aur trebuie să înceteze dacă va conține mai puțin de 5,8 grame de aur fin. Aceste monede ar trebui retrase de pe piață. În locul acestor monede, guvernele ar trebui să bată monede de argint în raport de valoare de la 20 la 1.

An IV, nr. 993, noiembrie 19/decembrie 1, p. 1 – *Programul liberalilor [Probleme economice]*: Programul conține ideea că statul trebuie să se oblige a procura sătenilor pământ, mijloace de producție și asigurări, precum și propunerea de a se proteja comerțul, industria și agricultura.

An IV, nr. 993, noiembrie 19/decembrie 1, p. 1; nr. 994, noiembrie 20/decembrie 2, p. 1 – *Programul liberalilor [Probleme economice]*: Programul cuprinde ideea ca țăranii să fie înlesniți să-și construiască locuințele, să-și procure vitele și instrumentele agricole necesare. Făcând mereu comparație cu programul conservator, autorul socotește acest program superior celui liberal, pentru că se ocupă de tocmelile agricole astfel ca țăranul să nu mai fie obiect de exploatare. Guvernul conservator a procurat pământ și îi va ajuta, prin mijlocirea creditelor agricole, să-și procure unelte agricole și să-și construiască locuințe. Relevă faptul că programul liberal nu cuprinde nicio referire la muncitorii de la orașe, deoarece muncitorii industriali nu constituie încă o clientelă electorală numeroasă. Spre deosebire de liberali, conservatorii și-au manifestat grija față de muncitorii industriali, alcătuiind un proiect de lege pentru a reglementa raporturile dintre muncitorii industriali și patroni. Guvernul conservator a și creat case de ajutor pe lângă ateliere și fabrici.

An IV, nr. 994, noiembrie 20/decembrie 2, p. 2 – *[Navigația pe Dunăre] (Informațiuni)*: Se telegrafiază din Budapesta că Adunarea maghiară a Deputaților a adoptat proiectul de a se adânci albia Dunării la Porțile de Fier. Ministrul maghiar al Comerțului a declarat că lucrările proiectate au drept scop să îngăduie navelor ce vin de la Galați și Brăila să suie fluviul până la Orșova – capul liniilor de comunicație ale statului unguresc.

An IV, nr. 997, noiembrie 25/decembrie 7, p. 2 – *Aurul și argintul: “Analele minelor”* din Paris a publicat o situație generală a producției aurului și argintului în lumea întreagă (problema fiind de actualitate, cu prilejul Conferinței monetare internaționale de la

Bruxelles, la care ia parte și România). Într-un an se extrag 206.000 kg de aur și 4.447.591 kg de argint, având ca valoare 658.000.000 aurul și 934.000.000 argintul. Principalele țări producătoare de aur sunt: SUA (172 milioane), Australia (117 milioane), Republica Sud-Africană (69 milioane) etc. Iar principalele țări producătoare de argint sunt: SUA, Mexic, Bolivia, Germania etc.

An IV, nr. 1005, decembrie 4/16, p. 1; nr. 1006, decembrie 5/17, p. 1; nr. 1007, decembrie 6/22, p. 1; nr. 1010, decembrie 10/22, p. 1; nr. 1014, decembrie 15/27, p. 1; nr. 1016, decembrie 17/29, p. 1; nr. 1019, decembrie 20/ianuarie 2, p. 1; nr. 1022, decembrie 24/ianuarie 6, p. 1 – *Veniturile bugetare*: Veniturile din *contribuții directe* figurează pe 1893-1894 cu cifra de 28.610.000 lei. Până azi s-au vândut moșii ale statului în valoare de 60 milioane lei, socotit la 5%, ceea ce reprezintă un venit anual de 3.000.000 lei. Impozitul funciar pe acest venit reprezintă suma de 150.000 lei. Veniturile din *contribuții indirecte* însumează 50.955.000 lei, cu un plus de 3.800.000 lei față de bugetul curent. Cifra pentru veniturile *vănilor* a fost fixată la 27.500.000 lei. Veniturile din *monopolurile statului* au fost evaluate la 45.700.000 lei, cu un plus de 1.200.000 lei față de bugetul actual. Veniturile *Ministerului Lucrărilor Publice* sunt evaluate la valoarea soldului net al veniturilor căilor ferate, precum și soldul net al docurilor, adică 14.126.000 lei și 303.000 lei, adică, în total, 14.429.000 lei, cu un spor de 311.000 lei. Veniturile *Ministerului de Interne* au fost evaluate la 8.100.000 lei. Veniturile *Ministerului de Domenii* sunt evaluate la 28.453.000 lei. Se precizează cum se justifică fiecare articol bugetar. Plusul, față de bugetul curent, este de 4.994.600 lei. Veniturile *Ministerului de Finanțe* au fost evaluate la 2.605.000 lei, cu un spor de 663.000 lei față de bugetul în curs. Veniturile *Ministerului de Război* au fost evaluate la 1.378.000 lei, cu un minus de 6.000 lei, ale *Ministerului de Externe* la suma de 175.000 lei, cu un plus de 60.000 lei, ale *Ministerului de Culte și Instrucțiune Publică* la suma de 372.000 lei, cu un plus de 68.500 lei și ale *Ministerului de Justiție*, în care apare numai Buletinul Curții de Conturi, 2.500 lei, cu modificări de evaluare. Se mai adaugă veniturile din *restanțe* (2.700.000 lei), de la *vânzări de bunuri* cu un venit mai mic de 10.000 lei (1.245.000 lei), venituri *întâmplătoare* – 400.000 lei, *amenzi judecătorești* – 700.000 lei, *datoriile sătenilor pentru porumb* – 855.000 lei.

An IV, nr. 1000, noiembrie 28/decembrie 10, p. 1-2 – *Bugetul Statului pe 1893-1894*: Bugetul a crescut de la 159.430.000 lei, cât era în 1888-1889, la 178.470.000 lei în 1892-1893. Fiecare minister a beneficiat de acest spor, în afară de Tezaurul Public care nu a solicitat niciun plus. Din contră, a scăzut cu 677.000 lei. Reducerea datoriei publice este un fapt cert. Ea se datorește stingerii împrumutului Oppenheim, conversiunii obligațiunilor 6% căi ferate și suprimării agioului. Sporul de cheltuieli de 19.000.000 lei s-a obținut fără a se recurge la impozite noi. Din contră, au fost reduse impozitele pe spirtoase și a fost suprimată taxa de 5% asupra salariilor. Proiectul de buget pe 1893-1894 prezintă la venituri și cheltuieli cifra de 188.379.000 lei, cu un spor de 12.665.500 lei față de bugetul actual. Sporul nu se datorește vreunui impozit nou.

An IV, nr. 1003, decembrie 2/14, p. 3 – *[Apicultură] (Ultime informațiuni)*: Ministerul Domeniilor este hotărât să înlesnească lui Gr. Hermes înființarea unei întreprinderi sistematice de apicultură. Ministerul a aprobat un proiect de lege prin care se va acorda acestui apicultor un teren de 228 hectare pe moșia statului Păncești-

Dragomirești (Roman) pe timp de 10 ani. Pe acest teren va fi obligat, în termen de doi ani, să ridice toate construcțiile necesare pentru exploatare care, după 10 ani, devin proprietatea statului. Concesionarul este obligat să întrețină, pe socoteala sa, 10 elevi care să se ocupe de apicultură. Mai este dator să procure stupi școlilor statului.

An IV, nr. 1013, decembrie 13/25, p. 1 – *Convenții de comerț (Editorial)*: Se insistă asupra Convenției comerciale cu Anglia. Prin această convenție, se acordă producției pentru export (cereale și lemne, mai ales) scutirea completă de taxe de import în Anglia, fără a se cere, în schimb, din partea României, vreo abatere de la tariful general vamal. Anul trecut, România a exportat în Anglia marfă de 44.000.000 lei. Preocuparea Guvernului în domeniul economic este să asigure debușuri mari producției, să apere industria națională de concurența industriei străine și să înlesnească traiul consumatorilor, punând taxe mici pe fabricatele care nu se găsesc în țară. Guvernul este în tratative, spre a încheia convenții similare cu Franța, Italia și Germania.

An IV, nr. 1013, decembrie 13/25, p. 1 – *Repaosul duminical*: De doi ani, funcționarii comerciali se agită pe această problemă. S-au depus și două proiecte de lege de către socialistul V.G. Morțun și de către patronul Dumitrescu-Mirea. Autorul articolului crede că problema nu interesează decât o fracțiune mică de muncitori. Muncitorii agricoli nu au nevoie de lege. Ei păzesc, fără să fie nevoie de legi, toate duminicile și toate sărbătorile religioase. În ce privește pe muncitorii industriali, ei sunt foarte puțini în cele câteva întreprinderi industriale, iar alții sunt la meseriașii cu atelierele lor. Primii respectă sărbătorile, iar ceilalți, meseriașii, lucrând la bucată, nu au interes să li se diminueze zilele de lucru. De aceea, ambele proiecte de lege din inițiativă particulară au fost respinse.

An IV, nr. 1018, decembrie 20/31, p. 1 – *Bugetul căilor ferate*: Totalul veniturilor este de 47.638.000 lei, cu un plus de peste trei milioane și jumătate de lei față de bugetul anterior. Cheltuielile pe 1892 se ridică la 29.889.970 lei, prezentând un spor de peste trei milioane de lei. Linia Cernavodă-Constanța are bugetul ei propriu, cu 658.000 lei la venituri și cu 685.695 lei la cheltuieli. Această stare se va schimba odată cu punerea în funcțiune a podului de peste Dunăre.

An IV, nr. 1025, decembrie 30/ianuarie 11, p. 1 – *Datoria publică*: Proiectul de buget pe 1893-1894 prevede credite pentru suma de 68.135.293 lei, cu un spor de 2.797.124 lei față de bugetul actual. Acest buget cuprinde: anuitățile datoriei publice, subvenții și rente, pensii de serviciu, recompense naționale etc. Se dau detalii cifrice privind fiecare dintre aceste capitole.

An IV, nr. 1025, decembrie 30/ianuarie 11, p. 1; nr. 1026, decembrie 31/ianuarie 12, p. 1 – *Sufletul masselor*: -

1893 (an IV, 1/13 ianuarie – an V, 31 decembrie/13 ianuarie)

(Colaborator: P. Alexandrescu)

An IV, nr. 1027, ianuarie 1/13, p. 1 – 1892 [*Bilanț al reformelor economice*] (Editorial): Face un bilanț al reformelor economice realizate de Guvernul conservator: reforma

creditului agricol așa încât să folosească mai ales săteanului, organizând *avansurile* și scăpând pe micul plugar din ghearele cametei, bugete echilibrate, sporirea căilor de comunicație, înființarea Casei de Amortisment a Datoriei Publice, sporirea spitalelor rurale.

An IV, nr. 1028, ianuarie 3/15, p. 1; nr. 1032, ianuarie 10/22, p. 1; nr. 1034, ianuarie 13/25, p. 1; nr. 1036, ianuarie 15/27, p. 1; nr. 1038, ianuarie 17/29, p. 1; nr. 1055, februarie 9/21, p. 1 – *Bugetul datoriei publice*: Subvențiile și rentele se ridică la suma de 18.740,37 lei. Pensiile, recompensele naționale, pensiile viagere, indemnizațiile și compensațiile se ridică la suma de 3.880.066 lei, din care subvenția la Casa de Pensii Civile este de 2.000.000 lei. Totalul datoriei publice atinge suma de 68.135.293 lei. Proiectul de buget al Ministerului de Interne, cu direcțiile dependente – ca PTT, Serviciul Sanitar, Imprimeria și “Monitorul Oficial”, penitenciarele, Prefectura, Poliția Capitalei etc. – se ridică la suma de 16.529.017 lei. Urmează, în amănunt, defalcarea sumei pe fiecare serviciu dependent. Pentru Serviciul Sanitar este prevăzută suma de 1.659.390 lei, pentru “Monitorul Oficial” – 883.920 lei, pentru Serviciul Penitenciarelor – 1.789.280 lei, pentru Administrația Județelor – 4.115.700 lei. Cifrele sunt comparate cu bugetul pe exercițiul precedent.

An IV, nr. 1031, ianuarie 9/21, p. 1-2 – *Situația Băncii Franței*: Datele sunt extrase din cotidianul vienez “Neue Freie Presse”. Banca Franței a atins limita maximă a circulației sale de 3 miliarde jumătate. Circulația biletelor este de 3 miliarde 533 milioane. Banca este silită să facă plățile numai în metal, fie în aur, fie în argint. Stocul de aur este de 1 miliard 701 milioane. Banca nu mai poate emite noi bilete. Cererile publicului la bancă au crescut. Când banca se bucură de credit, publicul nu cere plata în aur, ci în bilete. Banca Franței are o situație atât de strălucită, încât este în măsură să-și îndeplinească orice angajament. O telegramă din Paris anunță că Banca Franței lucrează mai mult în aur și mai puțin în argint, Banca Franței refuză să mai cumpere aur.

An IV, nr. 1034, ianuarie 13/25, p. 1 – *Convenția cu Anglia*: O jumătate din exportul României se duce în Anglia, deci interesul statului român de a-și asigura piața Angliei este justificat. Or, prin convenția încheiată cu Anglia, nu numai că se asigură produsele românești pe piața Angliei, dar tariful vamal românesc este menținut în întregul lui, rezervându-se chiar statului român de a ridica taxele vamale. Liberalii consideră această convenție anodină și că conservatorii ar trebui să vină cu tratate comerciale încheiate cu Germania și Austro-Ungaria, în care se pun probleme mari și grele.

An IV, nr. 1038, ianuarie 17/29, p. 1 – *Comerțul României cu Hamburg*: Se reproduc fragmente din Raportul Consulatului General la Hamburg, din care reiese că importul din România în Hamburg crește din an în an. Se dau cifre care să ilustreze această creștere. Comerțul orașului Hamburg cu România a fost, în 1890, destul de activ. Hamburg a importat din România cantități de 92.729.100 kg, cu 42 de vapoare, în valoare de 10.626.560 mărci. Hamburg a exportat în România mărfuri în valoare de 1.050.850 mărci în 1890 și de 1.905.860 mărci în 1891.

An IV, nr. 1039, ianuarie 19/31, p. 1 – *Tocmelile agricole*: Legea tocmelelor agricole din 1882 nu a putut ocroti îndeajuns pe săteni de exploatarea cămătărească a arendașilor. Neobligând pe cel ce închiria pământ sătenilor să determine în contract anume ce parte de loc este dată pentru bani, ce parte pentru dijmă și ce parte pentru muncă,

țăranul era lăsat la bunul plac al arendașului. Proiectul de lege al lui P.P. Carp impune specificarea, în contractul agricol, a întinderii de pământ închiriate pe bani sau pe dijmă ori învoită în muncă, desființează prestațiile suplimentare în natură, obligă să se arate întinderea de pământ pentru pășune, urcă la 5 ani maximum de închiriere.

An IV, nr. 1039, ianuarie 19/31, p. 2; nr. 1041, ianuarie 21/februarie 2, p. 2; nr. 1044, ianuarie 24/februarie 5, p. 2; nr. 1047, ianuarie 28/februarie 9, p. 2; nr. 1048, ianuarie 29/februarie 10, p. 2; nr. 1051, februarie 4/16, p. 2; nr. 1053, februarie 6/18, p. 2; nr. 1057, februarie 11/23, p. 2 – Robin-Derescu, *Starea actuală a statisticii populațiunii române (după "Buletinul statistic general al României")*: Articol reprodus după "Convorbiri literare".

An IV, nr. 1041, ianuarie 21/februarie 2, p. 1; nr. 1042, ianuarie 22/februarie 3, p. 1; nr. 1043, ianuarie 23/februarie 4, p. 1 – *Tocmelile agricole în Senat (Editorial)*: Relevă faptul că P.S. Aurelian a criticat în Senat proiectul de lege, pentru acuzația aruncată proprietarilor, prin expunerea de motive, că ar practica față de săteni *tocmeli uzurare*. Autorul explică de ce acest termen este justificat. P.S. Aurelian a mai adus conservatorilor acuzația că, timp de 5 ani, nu au făcut *nimic* pentru țărani. Autorul opune acestei acuzații lista de legi votate sub ultimele guvernări conservatoare, și anume: vânzarea moșiilor statului la țărani, reforma creditelor agricole, modificarea Legii tocmelilor agricole. P.S. Aurelian a propus, în locul reformei contractelor agricole, *asociații dintre proprietari și săteni pentru munca pământului*. Ce asociație dorește P.S. Aurelian? Asociații libere sub regimul dreptului comun sau asociații reglementate de lege? În prima formulă, săteanul ar fi lăsat la bunul plac al proprietarilor și arendașilor. În cazul al doilea, se revine, fatal, la regimul contractelor agricole. G. Panu a arătat că, din contra, curentul în Occident este tocmai pentru intervenția statului în rapoartele dintre patron și muncitor și nu spre libera învoială. Dim. Sturdza a relevat că sătenii sunt exploatați și că ei au nevoie să fie protejuiți și că proiectul de lege al lui P.P. Carp este mai favorabil proprietarilor decât țăranilor. Vorbind de art. 1 din proiect, autorul articolului arată că proprietarul sau arendașul este obligat să precizeze ce teren se dă în bani, în dijmă sau în muncă. Această precizare este stipulată în favoarea țăranilor. Un deputat a cerut ca învoiala agricolă să fie lăsată la aprecierea primarului rural, ceea ce, după părerea editorialistului, ar conduce la abuz. G. Panu a cerut să se indice în tabele anexate legii prețurile în bani, în muncă și în dijmă pentru fiecare localitate. Această cerere este foarte greu de realizat, obiectează autorul editorialului.

An IV, nr. 1043, ianuarie 23/februarie 4, p. 2 – *[Tratativele comerciale cu Austro-Ungaria] (Istoria zilei)*: "Frankfurter Zeitung" arată că, după șase ani de război vamal, au început negocierile dintre România și Austro-Ungaria. Tratativele au fost influențate în bine de încheierea iminentă a Convenției comerciale dintre România și Germania. Convenția comercială austro-română va fi un vlăstar târziu născut al așa-zisei uniuni vamale a Europei Centrale. Germania a acordat României o concesiune agrară, adică taxa vamală pe cereale de 3,50 mărci, iar România va acorda Germaniei câteva reduceri de taxe vamale. Tot așa va fi și în Tratatul comercial austro-român. Austro-Ungaria va obține cu greu din partea României reduceri de taxe vamale mai substanțiale decât cele admise în Tratatul româno-german.

Concesia pe care România o va cere Austro-Ungariei va fi deschiderea granițelor pentru vitele provenind din România. Dacă această convenție va fi încheiată, ea va însemna un triumf al intereselor industriei austriece față de interesele agrare ale Ungariei.

An IV, nr. 1044, ianuarie 24/februarie 5, p. 2 – *Conferința d-lui M. Săulescu [Probleme sociale]*:
Tratând probleme sociale, conferențiarul se declară partizan al intervenției sociale. Întotdeauna, capitalul a exploatat munca. Tot ce s-a făcut în favoarea “claselor năpăstuite” nu se datorește inițiativei particulare, ci statului. Doctrina liberalismului economic (citează pe Molinari), concretizată în formula *laissez faire, laissez passer* este depășită. Statul nu mai reprezintă azi o oligarhie, ci totalitatea națiunii. Este partizan al emancipării femeilor.

An IV, nr. 1047, ianuarie 28/februarie 9, p. 1 – *Tocmelile agricole*: Arată că discuțiile au fost animate. S-a afirmat că Legea tocmelilor agricole din 1882 este mai bună, că proiectul de lege va ruina pe marii proprietari, deoarece nu vor fi lăsați să contracteze cu țărani așa cum vor ei, că proiectul nu dă proprietarilor mijloacele juridice de a executa pe țărani și că va produce vrajbă între țărani și proprietari. S-a afirmat chiar că proiectul de lege va desființa marea proprietate. În realitate, proiectul de lege ține dreapta cumpănă dintre proprietari și țărani și nu este contrar decât intereselor celor care exploatează pe țărani.

An IV, nr. 1047, ianuarie 28/februarie 9, p. 1 – *Învățământul profesional*: Vorbește despre *plaga* funcționarismului. Laudă inițiativa lui P.P. Carp, ministru Agriculturii, Industriei, Comerțului și Domeniilor, care a reorganizat acest învățământ. P.P. Carp urmărește egalizarea diferitelor clase sociale, asigurarea bunului trai al fiecărei clase în parte, suprimarea proletariului agricol și orășenesc. S-a observat că în școlile profesionale se învață prea multă teorie și prea puțină meserie. P.P. Carp a prevăzut ca în școală să se facă, din plin, aplicația practică. Elevul să învețe, încă din școală, o meserie în mod temeinic. Autorul articolului speră ca proiectul de lege să fie votat chiar în sesiunea actuală a Parlamentului (ziarul “Ialomițeanul” din Călărași).

An IV, nr. 1049, ianuarie 30/februarie 11, p. 1; nr. 1050, februarie 2/14, p. 1 – *Tesaurul public*:
Contul definitiv al exercițiului 1891-1892 s-a încheiat cu un excedent de încasări de 11.608.496, mai rămânând de încasat 3.201.717 lei. Acest lucru este cu atât mai meritoriu cu cât exercițiile pe 1884-1889 s-au încheiat toate cu un deficit total de 21.364.253 lei, pe când bugetele de la 1889 încoace s-au încheiat toate numai cu excedente. Timp de nouă ani, liberalii au înscris un excedent de 628.751 lei, deși au folosit venituri extraordinare în sumă de 25.040.268 lei, pe când excedentele ultimelor trei bugete conservatoare au atins cifra de 21.686.162.

An IV, nr. 1050, februarie 2/14, p. 1 – Varlam, A., *Învățământul rural*: Constată că proiectul de lege a învățământului, depus de curând, are o lacună. Nu se ocupă de predarea de cunoștințe agricole în școlile rurale. Este necesar ca elevii din aceste școli să capete și o pregătire agricolă. Organizarea învățământului profesional nu rezolvă decât în parte această problemă. Cere ca obiectul principal al învățământului rural să fie agronomia. În școlile care prepară pe învățătorii sătești să se predea, nu simple elemente de agricultură, ci cunoștințe cât mai întinse asupra agronomiei și, dacă se poate, să facă și practică agricolă, în ultimii doi ani, la școala specială de la Herăstrău. Fiecare școală să fie înzestrată cu 5-10 hectare de pământ.

- An IV, nr. 1052, februarie 5/17, p. 1 – *Școalele profesionale (Editorial)*: Constată că exodul populației rurale spre orașe este neînsemnat și, deci, creșterea târgurilor și orașelor românești este lentă. În aceste târguri și orașe, tineretul se îndreaptă către funcțiile salariate de la stat (ofițeri și funcționari). Se cere să se creeze în fiecare comună urbană câte o școală de comerț și una de meserii. Dar nu e suficient să crezi școli pe hârtie, neviabile, care dau promoții de funcționari. E nevoie de o organizare temeinică a școlilor profesionale, bazată pe realități, nu pe ficțiuni.
- An IV, nr. 1053, februarie 6/18, p. 1 – *Temere nejustificată [Organizarea școalelor profesionale] (Editorial)*: Relevă necesitatea luptei pentru întărirea naționalității române în vederea formării unei clase mijlocii de meseriași și negustori, meseriile și negoțul fiind în mâinile străine și, mai ales, ale evreilor. Proiectul de lege pentru organizarea școlilor profesionale stă în legătură cu această tendință. În sensul acesta, în Cameră s-au ridicat numeroase voci care au cerut excluderea străinilor din aceste școli. Problema nu se pune pentru școlile profesionale cu internate, deoarece în internate nu sunt primiți evreii. Problema se pune pentru școlile de comerț. P.P. Carp este contra oricărei clauze de excludere. Evreii nu iau în comerț locul românilor. Ei umplu un gol, pentru că românii nu îmbrățișează cariera comerțului.
- An IV, nr. 1059, februarie 13/25, p. 2; nr. 1060, februarie 14/26, p. 2 – Nicoleanu, George, *Necesitatea studierii vițelor americane în podgoriile indemne*: Singurul mijloc al combaterii filoxerei a fost socotit, la început, distrugerea vițelor bolnave. S-a dovedit însă că acest mijloc nu poate fi *singurul* și că trebuie luate măsuri de reconstituire. Vița americană rezistă, singură, filoxerei. Arată ce s-a făcut în acest sens în Franța și ce greutăți au fost întâmpinate în acea țară. Trece apoi în Austria și descrie lupta care s-a dus în acea țară de către podgoreni. Autorul propune reconstituirea pe etape, în locul unei distrugerii totale, urmată de reconstituire.
- An IV, nr. 1060, februarie 14/28, p. 1 – *Podurile noastre [de pe calea ferată]*: Comentează proiectul de lege depus de Guvern, prin care se acordă Ministerului Lucrărilor Publice un credit de 7 milioane lei pentru înlocuirea tablierelor metalice ale unor poduri și consolidarea altor poduri de cale ferată. În urma unei mari catastrofe de cale ferată, mai toate statele europene au luat aceeași măsură pentru podurile lor. În România s-au executat minuțioase verificări și constatări, după care s-au formulat propuneri concrete pentru realizarea cărora este nevoie de creditul solicitat.
- An IV, nr. 1061, februarie 16/30, p. 1 – *Monopolul spirtoaselor*: Citează un articol din revista franceză "Tribuna medicală" în care se preconizează mijloacele de luptă contra consumului de alcooluri nocive și în care se pledează pentru monopolul alcoolului. Autorul francez relevă faptul că, în principiu, ideea de monopol îi este antipatică, dar când este vorba de a salva sănătatea publică de efectele teribile ale alcoolismului, soluția monopolizării pare una dintre cele mai eficace.
- An IV, nr. 1067, februarie 23/martie 7, p. 2 – *[Vânzarea sării] (Ecouri și știri)*: Vânzarea sării pentru consumul intern în 1891-1892 reprezintă o cantitate de peste 59 milioane kg, iar cea pentru export peste 39 milioane și jumătate kg, ceea ce reprezintă în lei aproape șase milioane pentru sarea consumată în interior și aproape un milion și jumătate pentru sarea exportată. În Serbia s-au exportat aproape 25 milioane kg, în Bulgaria peste 12 milioane și jumătate kg și în Rusia peste 2 milioane kg.

- An IV, nr. 1069, februarie 25/martie 9, p. 1 – *Primul comentariu [Tocmelile agricole]*: În Camera Deputaților s-a depus un contra-proiect de lege pentru tocmelele agricole. Contra-proiectul, se spune în articol, transformă pe țărani în proprietari ai moșiilor și pe proprietari în vătafi ai ogoarelor țărănești, deoarece în contra-proiect (depus de Păucescu) se prevede că, în lipsa unui contract formal, de câte ori un cultivator va munci pe o proprietate străină fără opunerea proprietarului, produsele se vor împărți între proprietar și muncitor după regulile stabilite pentru tovărășia de produse. Dacă proprietarul se opune, atunci acesta va prelua recolta, după ce va plăti muncitorului munca deplină și sămânța. (Contra-proiectul a fost respins de Cameră.)
- An IV, nr. 1070, februarie 26/martie 10, p. 2 – Săulescu, M.N., *Cestiunea socială*: Se publică rezumatul unei conferințe ținute, sub titlul de mai sus, de M.N. Săulescu la Ateneu, în ziua de 21 ianuarie 1893. Conferențiarul arată că, dacă unele concepții despart pe Gherea, Morțun și Mille de P.P. Carp și C.C. Arion, aceeași dorință îi însuflețește: suprimarea inechităților sociale. Munca – și a unora, și a altora – se completează. Primii sunt reformatori, ceilalți sunt oameni de stat. Conferențiarul laudă Legea de organizare a școlilor profesionale și citează numeroase fragmente din expunerea de motive și din dezbaterile parlamentare.
- An IV, nr. 1072, februarie 28/martie 12, p. 1 – *Convenții de comerț (Editorial)*: Laudă convențiile comerciale încheiate cu Anglia, cu Italia, cu Franța și cu Elveția. Aceste convenții pun România în poziția de a beneficia de tariful cel mai mic al țărilor cu care statul român contractează. Producția, comerțul și “consumațiunea” română au asigurat, și în Franța și în Elveția, un tratament favorabil, fără ca România să-și sacrifice propriul său tarif vamal.
- An IV, nr. 1074, martie 3/15, p. 1 – *Munte de pietate (Editorial)*: Arată până unde s-a putut executa cămătăria asupra oamenilor nevoiași, în orașe și la țară. Cârциumarul, mai pretutindeni, este cămătarul satului. Prin Legea de reorganizare a Creditului Agricol, cămătăria la sate va fi suprimată. Acum a sosit momentul să se facă ceva și în ajutorul victimelor cămătăriei și de la orașe. În România, pentru împrumutarea pe amanet se percepe o dobândă de 60% și, uneori, de 90% și chiar de 120%. De cele mai multe ori, victimele pierd și amanetul. Autorul editorialului este încredințat că oculta cămătarilor va lupta din răspuțeri contra proiectului de lege pentru înființarea unui institut de credit pe amanet (Muntele de Pietate).
- An IV, nr. 1078, martie 7/19, p. 1 – *Legea maximului [taxelor și contribuțiilor indirecte]*: Este comentat proiectul de lege. Se arată că, de 22 de ani, Legea aceasta a maximului este în vigoare. În acești 22 de ani, orașele și satele au progresat. S-au creat nevoi noi, cheltuieli noi cărora comunele trebuie să le facă față. Unele comune mai au încă o serie de taxe vechi și șicanatoare. În comisia care discută Legea de modificare a Legii maximului s-a suprimat distincția ce se făcea între comunele urbane și cele rurale, lăsându-se tuturor comunelor dreptul de a-și alege taxele cele mai potrivite. Această modificare corespunde faptului că marea deosebire de taxe dintre comunele urbane și cele rurale înlesnește contrabanda și eludarea. Pentru o mai mare siguranță, legea stabilește că perceperea taxelor de accize se poate întinde dincolo de perimetrul de percepere, până la o distanță de 5 km în jurul orașelor.

Comunele vor fi în drept să renunțe la taxarea unor produse ale unor fabrici din interiorul acelor comune. Proiectul admite crearea antrepozitului nominal.

An IV, nr. 1079, martie 9/21, p. 1 – *Un contra-proiect [de lege pentru tocmelele agricole]*: Păucescu (autorul contra-proiectului) propune să fie obligați proprietarii, mai ales din Moldova, să părăsească actualul sistem de agricultură spre a adopta sistemul *métayage*-ului (arendarea pe fructe). Orice cultivator care va munci pe o proprietate străină, fără opunerea proprietarului, va împărți produsele. Dacă proprietarul protestează, atunci el va fi obligat să-i plătească munca și semințele. Țăranul, fără vite și uneltele necesare, este obligat a le primi de la proprietar și a le plăti prețul cu dobânda legală ("Era nouă", Iași).

An IV, nr. 1080, martie 10/22, p. 1 – *Bugetele noastre (Editorial)*: Comentând bugetul pe 1893-1894, constată că veniturile au fost fixate la cifra de 189.610.500 lei. Sub Guvernul conservator veniturile au crescut cu peste 30.000.000 lei. Această creștere nu se datorește unui impozit nou. Din contră, s-a desființat taxa de 5% asupra salariilor, s-a redus taxa asupra spirtoaselor și s-a redus taxa asupra țiucii, transformându-se într-o dare asupra hectarelor de vii și pruni. Bugetul anului viitor (1893-1894) este echilibrat, fără să se facă apel la venituri extraordinare. Bugetul pe 1893-1894 se echilibrează numai cu resursele ordinare. Bugetul pe 1891-1892 a dat un excedent de 11.742.348 lei. În general, aceste bugete excedentare întăresc creditul țării.

An IV, nr. 1080, martie 10/22, p. 1 – *Bugetele pe 1893-1894*: Comentează raportul general asupra bugetului pe 1893-1894, raport în care se relevă caracterul normal al acestui buget. Se face o comparație cu bugetele 1880-1881 și următoarele, în care au figurat ca venituri bugetare sume rezultate fie din vânzarea moșiilor statului, deși aceste venituri primiseră prin lege o altă destinație, fie din venituri extraordinare. Se ilustrează printr-o serie de cifre această constatare. În bugetul pe 1892-1893 s-au înscris pentru ultima oară venituri extraordinare.

An IV, nr. 1083, martie 13/25, p. 1 – *Situația financiară (Editorial)*: Acuză pe liberali că și-au echilibrat bugetele lor cu resurse extraordinare. Astfel, bugetul pe 1886-1887 a fost echilibrat cu suma de 37.711.000 lei, rezultată din vânzarea moșiilor satului și cu suma de 4.493.000 lei luați cu împrumut de la Casa de Depuneri. Amintește că, începând cu bugetul 1893-1894, echilibrarea bugetară nu se mai face decât cu resurse ordinare. Guvernul conservator a suprimat agioul, veniturile țării au crescut considerabil, s-a realizat o conversie care a ușurat bugetul și a eliberat ipotecile constituite anterior, s-a ajuns la bugete echilibrate cu venituri ordinare, s-au realizat excedente bugetare în cifră de 21.686.162 lei și s-a stabilit în administrația financiară o mare rânduială.

An IV, nr. 1085, martie 16/28, p. 1 – *Legea maximului [taxelor comunale și județene] (Editorial)*: Legea maximului din 1871 devenise o adevărată haină de arlechin. Proiectul de modificare a acelei legi a fost supus de multă vreme dezbaterilor publice. Opoziția liberală critică acest proiect care ar prevedea taxe și asupra bunurilor produse în interiorul comunei fără să se facă nicio deosebire de taxare între articolele provenind din străinătate și cele similare produse în țară. Autorul editorialului arată că acest proiect nu prevede ce anume taxe să fie puse în comun. Comunele au un foarte larg drept de apreciere, dacă să pună anumite taxe sau nu. De ce, de pildă, să se impună de către comună fabricatele altei comune, când acele fabricate se

produc în acea comună? Este inadmisibil să se creeze vămi interioare spre a protegii industriile unei comune contra industriilor altei comune. După cum nu este admisibil ca, alături de taxele vamale, produsele străine să fie supuse și taxelor comunale.

An IV, nr. 1085, martie 16/28, p. 3 – *[Societate de asigurare] (Informațiuni)*: O nouă societate, sub numele de "Agricola" a fost înființată în România de către membrii Societății Centrale Agricole. Această societate anonimă va avea reședința în București. Ea va face tot felul de asigurări contra grindinei, incendiului, accidentelor de transport și asupra vieții. Capitalul va fi de 3.000.000 lei, divizat în câte două emisiuni de 1.500.000 lei fiecare, în acțiuni a 200 lei bucata. Prima emisiune va fi de acțiuni nominative, care după patru ani se vor transforma în acțiuni la purtător. Maximul de acțiuni ce pot fi subscrise de o persoană este de 50 de bucăți.

An IV, nr. 1087, martie 18/30, p. 1 – *Legea maximului [taxelor comunale și județene] (Editorial)*: Opoziția liberală socotește că taxele prevăzute sunt prea mari și că s-au pus și biruri noi. Aceste taxe nu sunt decât maximuri. Comunele pot așeza taxe mai mici cu condiția să nu depășească un anumit plafon. Nu se poate însă ști precis ce vrea opoziția: să fie taxele mai mari sau mai mici sau să fie cu totul suprimate?

An IV, nr. 1089, martie 20/aprilie 1, p. 1 – *Școala de la Herăstrău*: Școala a fost înființată la 1852 de Știrbei-Vodă, la Pantelimon. În 1861 a fost mutată de Cuza-Vodă la Herăstrău. Această școală este transformată acum în Școala Superioară de Agricultură. Timp de 40 de ani, de la 1852 și până acum, școala a dat 376 de absolvenți. Fiecare absolvent a costat statul 13.000 lei. Din acești 376 de absolvenți, la 121 nu li se știe de urmă, 22 au murit, 50 au devenit cultivatori de pământ, 7 sunt arendași și 14 sunt proprietari, plus 20 de profesori și 84 de silvicultori. Deci, în total, 175 au fost dați țării ca agricultori. Ceilalți au devenit funcționari și unul chiar... popă.

An IV, nr. 1090, martie 21/aprilie 2, p. 1 – *Politica taxelor (Editorial)*: Ziarul liberal "Voința națională" critică dispoziția din Legea maximului taxelor comunale și județene, după care taxele de accize sau de consum se percep nu numai asupra obiectelor introduse din afara razei comunei, ci și asupra celor produse, fabricate, preparate sau recoltate în interiorul comunei. Legea maximului se limitează a fixa o listă de obiecte pe care comunele le pot impune cu taxe spre a-și crea veniturile necesare pentru a face față cheltuielilor comunale și de a fixa, totodată, maximul acestor taxe.

An IV, nr. 1091, martie 23/aprilie 4, p. 3; nr. 1092, martie 24/aprilie 5, p. 3; nr. 1095, martie 28/aprilie 9, p. 3 – Bibescu, Gh., *România – De la Adrianopol la Balta-Liman (Bibliografie)*: Cartea a apărut în limba franceză și a fost tradusă de B. Florescu. Ea se referă la domnia lui Bibescu. Gh. Bibescu este un istoric cunoscut în Franța. Este membru corespondent al Institutului Franței. Istoria contemporană românească a fost falsificată de partidele politice. Gh. Bibescu încearcă să reabiliteze memoria domnitorului Bibescu. Relevă rolul acestuia în problema mânăstirilor închinat. Precizează rolul lui în Revoluția din 1848 și în legătură cu românii din Transilvania. Studiul acoperă perioada 1843-1856.

An IV, nr. 1093, martie 25/aprilie 6, p. 1 – Hirpus, *Legea maximului [taxelor comunale și județene]*: Critică afirmațiile făcute de P.S. Aurelian în "Voința națională", după care Legea maximului desființează dispozițiile de protecție a industriei naționale și că

scopul legii ar fi protecția industriei străine în paguba industriei naționale. Hirpus explică de ce se pune pe aceeași linie comuna rurală și cea urbană. P.S. Aurelian crede că este vătămător pentru industria națională, deoarece taxele de accize se vor percepe atât asupra obiectelor introduse din afară, cât și asupra obiectelor produse în interiorul comunei. Deci nu se face nicio deosebire între produsele străine și cele naționale. Hirpus crede că trebuie impuse nu numai obiectele produse în alte comune, ci și obiectele produse în comuna care percepe taxa.

An IV, nr. 1094, martie 27/aprilie 8, p. 1 – Rosetti-Tescanu, Dem., *Tocmelile agricole*: -

An IV, nr. 1095, martie 28/aprilie 9, p. 1 – *Retrospective [Bilanț economic-social] (Editorial)*: Face o paralelă între guvernările liberale și actuala guvernare conservatoare. Pe când sub liberali agioul mistuia o parte din muncă, bugetele se echilibrău cu resurse extraordinare și împrumuturi, țăranii erau jefuiți de cămătări și fără pământ, acum, libertățile publice sunt reabilitate, agioul a fost suprimat și valuta românească consolidată, bugetele au devenit excedentare, s-a reorganizat Creditul Agricol pentru ca țăranii să-și poată cumpăra inventarul agricol necesar, s-a înființat Banca Agricolă, s-a reorganizat învățământul profesional, s-au încheiat excelente convenții comerciale cu Anglia, Italia, Franța și Elveția.

An IV, nr. 1096, aprilie 1/13, p. 1 – *Rea credință [Legea maximumului taxelor comunale și județene] (Editorial)*: Guvernul era obligat să se intereseze de starea mizerabilă în care se află comunele țării și însăși capitala țării. Era, deci, necesară o revizuire a Legii maximumului prin care, pe de o parte, cresc unele taxe comunale, iar pe de altă parte, se desființează o dispoziție inechitabilă, un privilegiu în virtutea căruia diferiți producători din comune erau scutiți de taxele comunale pentru produsele pe care le fabrica în interiorul comunei. Oportunitatea modificării este, deci, justificată. În ce privește dispoziția ca marfa importată să nu fie supusă la taxe comunale, aceasta figurează în toate convențiile comerciale pe care orice Guvern român le-a încheiat.

An IV, nr. 1096, aprilie 1/13, p. 1 – *Liberalism [Legea maximumului taxelor comunale și județene]*: Guvernul conservator urmărește să creeze un maximum, același, pentru toate comunele rurale sau urbane, ca în marginile acestei legi comunale să aprecieze ce taxe să înființeze la cuantumul fixat de aceste comune. Opoziția liberală nu are încredere în înțelepciunea comunelor, în dreapta judecată a Consiliilor Comunale?

An IV, nr. 1097, aprilie 2/14, p. 1 – *Legea maximumului [taxelor comunale și județene]*: Constată că, în general, comunele stau foarte rău din toate punctele de vedere. N-au pavaje, nu au apă, nu au canalizări, nu au școli. Aceste nevoi sunt urgente și remediul trebuie găsit. În legea în vigoare comunele pot impune numai mărfurile care intră în comună. Proiectul prevede că și bunurile fabricate în interiorul comunei respective pot fi impuse. Aceste produse ale industriei indigene sunt azi scutite de accize? Nu. Deoarece ele sunt taxate când sunt introduse în comune. Nu sunt taxate de comună decât produse fabricate în interiorul comunei respective. Conform proiectului, și aceste produse vor fi taxate. Așa că nu se poate vorbi de un plus de taxare pentru marfa indigenă față de marfa de proveniență străină. Rămâne mai departe în vigoare regimul de protecție a industriei naționale care nu este cu nimic atins de proiectul de lege (din "Era nouă", Iași).

An IV, nr. 1097, aprilie 2/14, p. 3 – Catargi, Lascăr, [*Legea maximului taxelor comunale*] (*a doua edițiune*): În calitatea sa de ministru de Interne, a trimis tuturor prefectilor o circulară în care se precizează că proiectul de lege nu este o lege nouă, ci o lege de modificare și de completare a legilor existente. Tariful propus conține taxe mai mici decât cele prevăzute în legile azi în vigoare. Proiectul, odată votat, nu va fi obligatoriu pentru comune, ele putând fixa taxe mai mici decât cele stabilite ca plafon. Nu este exact că proiectul de lege favorizează industria străină în paguba industriei naționale. Mărfurile străine nu vor fi taxate nici mai mult, nici mai puțin decât mărfurile indigene. Dar, pe când marfa indigenă nu este taxată decât de comune, marfa străină este taxată și la vamă cu taxe, unele dintre ele, destul de ridicate.

An IV, nr. 1098, aprilie 3/15, p. 1 – *Finanțele noastre* (*Editorial*): În polemică cu presa liberală, "Constituționalul" relevă că, pe când liberalii au susținut că agioul nu se poate desființa, Guvernul conservator l-a suprimat. Liberalii au susținut că, dacă se va schimba stocul metalic al Băncii Naționale, acțiunile băncii vor scădea și, deși stocul metalic a fost schimbat, acțiunile nu au scăzut, ci au crescut. S-a afirmat în Cameră că liberalii, în 12 ani, au emis mai puțină rentă decât au emis conservatorii în cinci ani. S-a precizat însă că emisiunile de rentă au început din 1881 și că ultimele emisiuni de rentă au fost destinate să acopere datoriile create de guvernele liberale. S-a mai precizat că de la 1881 la 1889 s-a emis rentă în valoare de 487.335.187 lei, iar sub Guvernul conservator 273.862.187 lei.

An IV, nr. 1098, aprilie 3/15, p. 1 – *O greșală* [*Legea maximului taxelor comunale*]: Un număr de comercianți se vor aduce în localul Bursei spre a discuta proiectul de lege. Comercianții nu vor putea trece cu vederea peste faptul că proiectul de lege nu modifică Legea de protecție a industriei naționale, care este suficient de apărută de taxele vamale, și că taxele comunale, mult prea mici față de taxele vamale, nu creează un privilegiu pentru marfa importată. Autorul presupune că se va discuta în special dispoziția după care va fi tratată în comună și marfa produsă, fabricată sau recoltată în interiorul comunei, nu numai marfa introdusă din afară. Autorul crede că interesele comercianților nu coincid cu cele ale industriașilor. Totul se reduce la interesul câtorva industriași de a pune în buzunarul lor echivalentul taxei comunale.

An IV, nr. 1098, aprilie 3/15, p. 1 – [*Convenții comerciale*] (*Informațiuni*): Din Budapesta se anunță că s-a adoptat de către Comisia Economică a Camerei Deputaților Tratatul de comerț încheiat cu Serbia, precum și convenția încheiată cu România pentru protecția mărcilor de fabrică.

An IV, nr. 1099, aprilie 4/16, p. 1 – *La lucru* [*Reforme economico-financiare*]: Enumeră proiectele de lege ce ar trebui discutate în reuniunea de toamnă a Parlamentului, care privesc o serie de probleme, dintre care: tocmelile agricole, Banca Agricolă, Muntele de Pietate (Casa de Împrumut pe Amanet), maximul taxelor și contribuțiilor comunale.

An IV, nr. 1099, aprilie 4/16, p. 3 – Wolf, Carl, dr., *Navigația pe Olt și importanța ei pentru România*: Se anunță apariția broșurii lui Carl Wolf, director al Casei de Economie din Sibiu. Textul a apărut mai întâi în "Buletinul geografic".

- An IV, nr. 1101, aprilie 7/19, p. 1 – *Rea credință [Legile social-economice]*: Laudă Legea vânzării bunurilor statului la țărani, Legea de organizare a Creditului Agricol menită a da țăranilor capitalul necesar culturii pământului pe care au fost împrumutați, proiectul de lege asupra tocmelilor agricole care este destinat să apere pe țărani de exploatarea nedreaptă a cărei jertfă erau până acum, în cea mai mare parte a țării, țărani. Toate aceste reforme sunt minimalizate de opoziție.
- An IV, nr. 1101, aprilie 7/19, p. 1-2; nr. 1102, aprilie 8/20, p. 1-2 – *Bărăganul. Viitorul hambar de grâne al României*: Reproduce din ziarul maghiar “Pester Lloyd” un articol cu titlul de mai sus, în care se descrie întinsul șes al Bărăganului la o altitudine de 100 m deasupra nivelului mării. Suprafața este de 11.350 km². Până acum, șesul – lipsit de izvoare și de apă – a fost folosit ca pășune. Populația este rară. Opt oameni pe km². De-abia din 1840-1850 a luat avânt producția agricolă. S-a construit o cale ferată București-Fetești, s-au introdus unelte mai perfecționate. Populația s-a ridicat la 18,55 locuitori pe km², ceea ce înseamnă că fiecare familie ar avea de cultivat câte 30 hectare, fapt ce duce la situația că mult pământ rămâne necultivat sau, dacă este cultivat, rămâne în parte nerecoltat. Apa lipsește. Ea s-ar putea găsi dacă s-ar săpa puțuri adânci. Este necesar ca această vastă câmpie să fie populată. Se speră că, datorită noii Legi a vânzării moșiilor statului către țărani, mulți săteni vor fi ispițiți să vină în Bărăgan, unde se vor putea construi sate noi și sistematizate. Relevă faptul că P.P. Carp va crea două sate noi în Bărăgan. După construirea lor, se vor construi și alte sate și noul pod peste Dunăre va da un nou impuls acestei regiuni.
- An IV, nr. 1101, aprilie 7/19, p. 2 și 3 – *[Manifestații anti-guvernamentale pe străzi] (Informațiuni) și (Ultime informațiuni)*: Se descrie manifestația de stradă organizată de liberali pe Dealul Mitropoliei, în apropierea clădirii Parlamentului. Primul ministru a fost primit cu pietre. Forțele de poliție au intervenit. Sunt mai mulți răniți. Au fost operate câteva arestări. Numeroase patrulare militare străbat străzile Bucureștiului. Manifestațiile au ca obiect proiectul de lege pentru stabilirea maximului taxelor comunale.
- An IV, nr. 1102, aprilie 8/20, p. 3 – *Mișcarea portului Călărași (Partea economică)*: În luna martie s-a observat o mișcare “extraordinară”. S-au încasat, de pildă, 139.291 hectolitri de grâu și 82.932 hectolitri de porumb. S-au mai făcut încărcări de cereale pentru export în diferite puncte fluviale din județul Ialomița. Până la 17 martie, apa Borcei a crescut. În portul Călărași s-au încărcat șleपुरi mari până la capacitatea de 2.300 kg, ceea ce dovedește că, dacă Borcea ar fi canalizată, orașul ar înflori din ce în ce mai mult, iar portul ar fi într-o continuă activitate, căci județul Ialomița este bogat în cereale.
- An IV, nr. 1103, aprilie 9/21, p. 1 – Filipescu, N., *O publicație [Legea maximului taxelor comunale]*: În calitate de primar al capitalei, s-a adresat printr-o publicație afișată prin pădurile Bucureștiului, în care s-a străduit să risipească zvonurile lansate în legătură cu proiectul de lege privind maximul taxelor comunale. Nu este exact că se vor pune taxe pe fațadă. Nu este adevărat că vor fi supuși căruțașii la o taxă sau că se va pune taxă pe carnea tăiată în București. Legea pune taxe numai pe carnea care este introdusă în București. Nu este adevărat că se vor pune taxe pe toate lucrurile fabricate în capitală. Taxele comunale nu se pot înființa decât de către Consiliul Comunal, decât cu învoirea lui...

An IV, nr. 1105, aprilie 11/23, p. 1 – *Legea maximului*: -

An IV, nr. 1107, aprilie 14/26, p. 1 – *Legea maximului*: -

An IV, nr. 1108, aprilie 15/27, p. 1 – *Noua atitudine a liberalilor [Legea maximului taxelor comunale] (Editorial)*: După ce polemizează cu ziarele liberale, recunoaște că dispoziția după care nicio deosebire nu se va face între produsele străine importate și cele indigene, la intrarea lor în comună, a fost scoasă din textul proiectului de lege. Cu aceasta nu se încalcă principiul care formează o regulă comună pentru toate statele ce încheie, între ele, convenții. În urma acestei concesi, opoziția conlucrează la discuția pe articole a proiectului de lege.

An IV, nr. 1111, aprilie 18/30, p. 3 – *Urcarea prețului grânelor (Partea economică)*: După cum relatează presa austriacă, lipsa de ploaie și rapoartele nefavorabile din interiorul Austro-Ungariei și din străinătate au provocat o însemnată creștere a prețurilor la grâne. Din Germania și Italia se anunță aceleași condiții de vreme, iar din România vine știrea că e rece și zăpadă. Din cauza aceasta, prețul grâului a crescut cu 1 florin, iar al rapiței cu 3 florini.

An IV, nr. 1111, aprilie 18/30, p. 3 – *[Concurs de instrumente agricole] (Ultime informațiuni)*: La concursul ținut la Herăstrău pentru pluguri unibrazdare a luat premiul I plugul universal Sack; pentru pluguri unibrazdare pentru deștelinare, premiul I plugul Ransomes; pentru plugul bibrazdar, premiul I plugul A. Ventzki; pentru plugul polibrazdar, premiul I plugul C. Beerman; pentru borne, premiul I Sack și pentru grapă lanț, premiul I grapa Beerman.

An IV, nr. 1112, aprilie 20/mai 2, p. 1 – *Un sfârșit [Legea maximului taxelor comunale] (Editorial)*: Ce conține Legea maximului votată de Cameră? Ea nu conține biruri noi și nici nu prejudiciază industria națională. E o lege de principii care desființează un număr de texte vechi, ridicole și șicanatoare ce existau încă din timpul Regulamentului Organic, unește într-o singură lege toate legile anterioare prin care se fixează anumite taxe comunale, scade sau majorează unele dintre taxe, unificând sistemul de impunere. E o operă mai mult de formă legislativă decât de fond.

An IV, nr. 1113, aprilie 21/mai 3, p. 1 – *Taxele comunale asupra produselor străine*: Noua Lege asupra maximului taxelor comunale este o revizuire a unei legi care e în vigoare de 20 de ani. În acest timp, nevoile comunelor au crescut. A crescut materia impozabilă și era firesc ca Guvernul să completeze și să revizuiască tariful maximal. S-a înscris în text că mărfurile importate din străinătate nu vor putea fi supuse la taxe mai mari decât mărfurile indigene. Se pretinde că Guvernul, spre a potoli opoziția liberală, a făcut o concesie importantă. În realitate, Guvernul nu a renunțat la nimic, deoarece Legea nu cuprinde nicio inovație. Problema ridicată de taxarea mărfurilor importate nu era și nici nu este de competența comunelor. Când o comună are în hotarele ei o industrie locală și vrea s-o apere de concurența străină, are la îndemână și alte mijloace decât taxele comunale. Produsele străine, pentru care s-au plătit la intrare taxe vamale, nu pot fi taxate de comune cu taxe mai mari decât marfa indigenă. De la acest principiu nu se poate deroga de către comune ("Era nouă", Iași).

An IV, nr. 1116, aprilie 25/mai 7, p. 1 – *O compensație [Legea contabilității publice]*: Se relevă faptul că, pe când Legea maximului taxelor comunale a trecut cu greu, după două

săptămâni de discuții și manifestații de stradă, Legea contabilității publice, cuprinzând 240 de articole, a trecut fără nicio discuție. Se subliniază care este economia proiectului de lege, care cuprinde patru titluri. Titlul I cuprinde dispoziții generale ce se aplică tuturor serviciilor, fixează principiile generale ale exercițiilor financiare, ale gestiunii și mânuirii banilor publici. Titlul II privește bugetul general al statului. Șefii de contabilitate răspund personal și vor fi sancționați pentru orice depășire de credit sau ordonanțare făcută fără credit prealabil deschis. Titlul III cuprinde contabilitatea administrativă. Titlul IV cuprinde contabilitatea serviciilor speciale.

An IV, nr. 1119, aprilie 29/mai 11, p. 1 – *Satele model*: Ziarul "Ialomițeanul" dă unele detalii în legătură cu satele-model ce se conturează în jud. Ialomița. Unul dintre sate se construiește pe moșia Tămășeni și va cuprinde 205 locuințe, iar celălalt, pe moșia Bărăganul-Călugăreasca, cu 189 de locuințe. Fiecare casă are 52 m.p. și cuprinde două camere 4/4, un vestibul și o prispă. Înălțimea camerei este de 3 m. Alături de fiecare casă se construiesc: grajd, magazie, pătule. Construcțiile se fac în regie. Casa propriu-zisă va costa 800 lei, iar grajdul, magazia și pătutul, câte 80-100 lei fiecare. Curtea va fi de 750 m.p., la care se vor adăuga încă 750 m.p. pentru grădină. Străzile au o lărgime de 20 m. Costul caselor va fi plătit în 26 de ani. Cei mai mulți dintre lucrătorii folosiți la aceste construcții sunt italieni și nemți, toți lucrători specializați în construcții.

An IV, nr. 1120, aprilie 30/mai 12, p. 1 – *Legea bulgară asupra mărcilor de fabrică și de comerț*: Se publică *in extenso* această lege.

An IV, nr. 1121, mai 1/13, p. 1 – Christescu, George I., licențiat în științele politice și administrative din Paris, șef de birou în Ministerul Agriculturii, Industriei, Comerțului și Domeniilor, *Un nou venit fiscal*: Nu este vorba de un nou impozit, ci de un nou mijloc pentru ca din impozitele existente să se obțină resurse din ce în ce mai considerabile. Nu preconizează impozite noi, deoarece poporul nu le mai suportă, și nici noi împrumuturi, deoarece agravează situația pe viitor. Singurul impozit care ar putea produce Tezaurului noi resurse este impozitul pe alcool prin transformarea actualului impozit în monopolul vânzării băuturilor alcoolice în beneficiul statului și exercitat de el însuși. Dacă ar crește taxa pe alcool, debitantul ar folosi alcooluri ieftine și nocive. Trebuie garantat consumatorului un alcool bun, nefalsificat. Expune în detaliu sistemul propus care ar duce la un spor de venituri de 62.302.720 lei. Acest monopol ar afecta numai vânzarea *en gros* și *en detail*. Pentru a evita fraudă, alcoolul va fi vândut în sticle sistematic închise.

An IV, nr. 1124, mai 5/17, p. 1 – *Pentru țărani (Editorial)*: Enumeră ce a făcut Partidul Conservator pentru țărani: a hotărât ca toate moșiile statului să se vândă numai țăranilor fără pământ, a organizat Creditul Agricol ca să devină un adevărat credit țăranesc, unde săteanul să găsească, fără dobânzi grele și fără forme greoaie, un capital, nu numai pentru înlesnirea plugăriei, dar și pentru instrumentele de muncă și chiar pentru stabilirea pe noul lot cumpărat, rămânând să plătească în rate multe, prin anuități ușoare. În Parlament se dezbat două legi importante: Legea tocmelilor agricole și Legea învățământului primar. Tocmelile agricole reprezintă o odioasă exploatare a țăranului. Prin noua Lege a tocmelilor agricole se caută a se deschide

ochii țaranului asupra exploatării ce i se face, se interzic contractele oneroase. Prin Legea învățământului primar, fiecare cătun va avea școala lui.

An IV, nr. 1125, mai 6/18, p. 1 – *Tocmelile agricole (Editorial)*: P.P. Carp (autorul proiectului de lege) menține, în principiu, Legea pentru tocmelile agricole și introduce unele ameliorări care, deși esențiale, nu schimbă caracterul legii, îndrumând tocmelile agricole pe o cale mai clară, pe când ante-proiectul lui Gr. Păucescu aduce atingere însuși fondului relațiilor dintre proprietar și muncitor. Gr. Păucescu vrea să înlocuiască munca pe bani, munca cu dijma, prin *tovărășie pe produse*. Această tovrășie “are ceva socialist” și ideea în sine nu este rea. Dar organizarea acestei tovrășii este complicată. Proiectul P.P. Carp are avantajul de a “împăca clasele muncitoare” și-l face pe țaran să vadă limpede când este exploatat.

An IV, nr. 1129, mai 12/24, p. 1 – *Legea tocmelilor agricole*: Relevă importanța legii și nivelul discuțiilor purtate în Camera Deputaților. Gr. Păucescu, în numele ideii conservatoare, a denunțat doctrina intervenționismului de stat și a cerut ca partidul să rămână credincios libertății economice. Deci, înapoi la dreptul comun. Această invitație elimină ideea unei legi noi, or Gr. Păucescu a propus o reglementare necunoscută în România, și anume *tovărășia de fructe*, care prin natura ei solicită neapărat intervenția statului (“Era nouă”, Iași).

An IV, nr. 1129, mai 12/24, p. 2 – *Usinele Lemaître*: Aceste uzine ocupă, în medie, 200-220 de muncitori și peste 60 de elevi dintre care o parte au locuință și hrană în fabrici. Mașinile sunt conduse de o nouă mașină semifixă fabricată în Franța. Pe lângă morile cu 1, 2 și 3 perechi de pietre, mori cu angrenaje sau curele, turbine, malaxori, piese de cărămizi, teascuri de vin, lucrări de fierărie, mașini, fabrica mai produce locomotive și batoze. Niciunul din sistemele străine cunoscute în România nu este atât de reușit ca modul în care se toacă cu batozele Lemaître. Mașinile agricole Lemaître funcționează mult mai bine decât toate mașinile cunoscute de acest fel.

An IV, nr. 1130, mai 13/25, p. 1 – *Încă un pas [Legea tocmelilor agricole]*: Camera Deputaților a votat cu 57 contra 20 Legea tocmelilor agricole. Această lege este un corolar al Legii vânzării bunurilor statului la țărani. Adversari ai legii au fost și unii conservatori, și unii liberali. Noua lege simplifică învoielile, acordă țaranului, nu numai dreptul la imaș, dar însuși proprietatea unui imaș, suprimă prestațiile în natură, ca limbă de porc, ouă, pui de găină. Legea prevede și unele sancțiuni. Clasificarea legii este de natură să înlesnească înțelegerea de către țărani a actului de învoială agricolă.

An IV, nr. 1138, mai 25/iunie 6, p. 3 – *Convenția austro-română (Partea economică)*: Negocierile pentru această convenție se pot considera încheiate. Convenția cea nouă nu va cuprinde taxe vamale, ci ambele state își asigură clauza națiunii cele mai favorizate pentru un timp limitat, dar părțile contractante pot denunța convenția după un an. Comerțul austriac va beneficia de avantajele stipulate pentru Germania, dar Austria nu a reușit să obțină concesiile tarifare speciale. “Neue Freie Presse”, comentând tratatul, crede că rezultatul nu este satisfăcător pentru Austria. Singurul avantaj acordat Austriei este că produsele austriece pot fi importate în România în aceleași condiții ca și produsele altor state și, astfel, nu mai este posibil un nou război vamal.

An IV, nr. 1139, mai 26/iunie 7, p. 1 – *O amintire [Taxe fiscale]*: Conservatorii sunt acuzați de liberali că, în proiectul Guvernului, unele articole de larg consum au fost impuse cu

dări prea mari, iar alte articole de lux, necesare doar celor avuți, au fost scutite sau prea puțin impuse. Autorul socotește aceste acuzații nefondate, dar amintește că, în 1867, Legea pentru impozitul pe băuturile spirtoase, făcută de liberali, excepta de la taxă băuturile *de lux* și lichiorurile. Iar prin Regulamentul acestei legi era scutită de taxe și berea *de lux* importată din străinătate.

An IV, nr. 1139, mai 26/iunie 7, p. 2 – [*Împrumut extern*] (*Informațiuni*): Din Berlin se telegrafiază că noul împrumut român 5 la sută amortizabil de 50 milioane franci a fost încheiat cu un sindicat din care fac parte Disconto-Gesellschaft, Bleichröder din Berlin, Rotschild din Frankfurt și Banca Națională a României. Sindicatul ia jumătate ferm și jumătate după opțiune.

An IV, nr. 1139, mai 26/iunie 7, p. 2 – [*Tratatul comercial austro-român*] (*Informațiuni*): Se citează, din discursul ținut de Kalnoky, paragraful în care se arată că Austro-Ungaria întâmpină dificultăți din partea României relative la tratatul comercial, pentru că nu reușește a asigura stabilitatea de raporturi comerciale, printr-un tarif convențional. Însă, așteptând alte timpuri, trebuie să se mulțumească cu ceea ce se poate obține, ceea ce constituie deja un oarecare progres în raport cu starea anterioară.

An IV, nr. 1143, mai 30/iunie 11, p. 1; nr. 1144, iunie 1/13, p. 1; nr. 1145, iunie 2/14, p. 1; nr. 1146, iunie 3/15, p. 1; nr. 1147, iunie 4/16, p. 1; nr. 1148, iunie 5/17, p. 1; nr. 1149, iunie 6/18, p. 1; nr. 1150, iunie 8/20, p. 1; nr. 1151, iunie 9/21, p. 1; nr. 1152, iunie 10/22, p. 1 – Duca, G.I., *Expunerea situației căilor ferate române*: În raportul făcut de Consiliului de Administrație, CFR enumeră multe ameliorări, cum ar fi: mărirea unor gări, înființarea de halte intermediare, adăugiri de linii de garaj, magazii pentru cereale, cheiuri de debarcare, înființări de gări de triaj, clădiri de ateliere la Iași și București etc. În ordine economică se poate adăuga ameliorarea tarifului de mărfuri. Planșele alese arată dezvoltarea rețelei CFR. România vine în rândul al 12-lea din 18 state europene în ceea ce privește lungimea rețelei căilor ferate. În ceea ce privește evoluția CFR, se menționează că, în 1873, în România lungimea căilor ferate era de 648 km, iar în 1893, de 2.429 km. Cele mai multe linii de cale ferată au fost construite în 1887. Cu privire la raportul dintre lungimea căilor ferate la 10.000 de locuitori, România (1,9) ocupă locul al 11-lea între statele europene "egală" cu Spania și înaintea Suediei (1,8), Rusiei (0,6) și Turciei (0,5). Iar în raport cu suprafața, România ocupă locul al 13-lea (4,6), înaintea Italiei (4,2), a Rusiei (3,1) și a Turciei (2,3). Veniturile CFR au crescut de la 4.169.519 lei în 1873 la 12.115.054 lei în 1890. Cel mai mare trafic de călători a fost în 1877 și cel mai mic în 1873. În ce privește numărul de călători, în 1873 au călătorit 647.944 persoane, iar în 1891, 4.332.813 persoane. În 1892 numărul călătorilor a fost îndoit celui din anul precedent. Traficul de bagaje a produs, în 1873, 180.434 lei, iar în 1891, 478.380 lei. Transportul mărfurilor a produs, în 1873, 4.721.518 lei, iar în 1891, 26.017.328 lei. Excedentele au variat și ele, de la 2.348.960 lei în 1873, la 14.734.455 lei în 1891. Cel mai mare excedent a fost atins în 1877 – 22.781.262 lei. Directorul general menționează lipsurile actuale ale CFR. În Convenția de răscumpărare s-a prevăzut suma de 27.680.000 lei pentru completarea acestor lipsuri și pentru ameliorări, din care numai 11.196.292 lei au fost puși la dispoziția CFR. Face apoi un tabel de lucrări necesare în viitor, care ar cere o sumă de 89.269.132 lei. Programul de lucrări

ar cere 10-12 ani, pentru care se propune ca statul să emită rentă sau să recurgă la prelevări bugetare. G. Duca insistă pentru a doua soluție, dat fiind excedentele bugetare. G. Duca propune ca venitul net al CFR să fie vărsat statului până la o limită oarecare, iar excedentul să fie afectat lucrărilor de ameliorare.

- An IV, nr. 1143, mai 30/iunie 11, p. 3 – *Treerătoarea și batozele Lemaître*: Se reproduce (ca reclamă) raportul întocmit de comisia numită de Ministerul de Agricultură în legătură cu experiențele făcute cu cele două mașini agricole fabricate de Uzinele Lemaître. Se dau numeroase amănunte tehnice privind funcționarea pe teren a acestor mașini, relevându-se și unele defecte de finisaj, care nu influențează însă randamentul lor tehnic. Comisia își exprimă nădejdea că cea mai mare parte din mașinile agricole necesare vor fi construite în țară, creându-se, astfel, o nouă industrie națională.
- An IV, nr. 1143, mai 30/iunie 11, p. 3 – *Știri comerciale [Transportul cerealelor] (Partea economică)*: Din cauza dificultăților de descărcare a vagoanelor ce sosesc în docuri încărcate cu cereale în saci, se face cunoscut că nu se mai admit expediții la docuri ale cerealelor încărcate în saci, ci numai vărsate în vagoane (în vrac).
- An IV, nr. 1149, iunie 6/18, p. 2 – *[Statistica fabricelor] (Informațiuni)*: Până la sfârșitul lunii februarie funcționau în România 114 fabrici care se bucură de foloasele acordate de Legea din 1887 de încurajare a industriei naționale. Capitalul investit în aceste întreprinderi industriale este de 29.874.000 lei. Întreprinderile industriale folosesc 7.300 de muncitori. Din aceste 114 fabrici, 21 sunt ferăstraie, 12 tăbăcării, 9 frânghierii, 7 fabrici de var negru și ciment, 6 fabrici de săpun, lumânări și parfum, 4 fabrici de postav, 4 fabrici de hârtie, 4 fabrici de petrol, 3 fabrici de parchet, 3 fabrici de textile, 3 fabrici de sticlărie, 3 fabrici de carton, 2 fabrici de coniac, 2 fabrici de conserve.
- An IV, nr. 1150, iunie 8/20, p. 1 – *Comerțul și industria (Editorial)*: Se comentează alegerile efectuate pentru Camerele de Comerț și, mai ales, pentru Camera de Comerț din București, care se situase pe o poziție potrivnică Legii maximului taxelor comunale. Aceasta nu a împiedicat să fie aleasă o listă din care fac parte numai membri conservatori, cu excluderea liberalilor, ceea ce înseamnă că și negustorii și industriașii știu cine îi apără cu hotărâre și sinceritate.
- An IV, nr. 1152, iunie 10/22, p. 1; nr. 1153, iunie 11/23, p. 1; nr. 1155, iunie 13/25, p. 1; nr. 1156, iunie 15/27, p. 1; nr. 1159, iunie 18/30, p. 1 – X.X., *Două regimuri [Probleme economice] (Editorial)*: Face o paralelă între cele două partide istorice, Conservator și Liberal. Arată rapiditatea cu care s-au îmbogățit, prin mijloace necinstite, numai în câțiva ani. În timpul Războiului de la 1877, unii membri ai Partidului Liberal au făcut acte de samsarlâc. Cu prilejul răscumpărării drumurilor de fier, s-au îmbogățit mulți liberali din jocul de la Bursă. Odată cu înființarea Băncii Naționale, s-au scris și împărțit acțiuni, închizându-se mai devreme ghișeele în folosul anumitor partizani liberali. În timpul guvernării liberale s-au făcut căi ferate, s-au ridicat clădiri, mai toate fără licitație, contrar Legii contabilității. Arendarea moșilor statului a făcut loc unor mari afaceri. În Dobrogea, coastele mării și pământurile cele mai fertile au devenit proprietăți ale liberalilor. S-au traficant și nevoile armatei. Liberalii au reacționat violent contra Tratatului comercial cu Austro-Ungaria. Decretul pentru ratificarea acestui nenorocit tratat a fost semnat în timpul

guvernării liberale. Tot liberalii au trădat și programul lui Mazar Pașa. După ce au fost antigermani și rusofili, au devenit germanofili și rusofili etc. În acest timp, Partidul Conservator a fost frământat de deziderate, nu de corupție. Nu se pot cita cazuri de frunțași conservatori incorecți. A făgăduit suprimarea agioului și s-a ținut de cuvânt, a făgăduit și a început să realizeze constituirea de moșioare de fiecare cap de familie fără pământ, a echilibrat bugetele, a ameliorat Legea tocmelilor agricole, a reorganizat învățământul agricol, comercial și industrial. Se ocupă apoi de modul în care ambele partide au respectat libertățile politice.

An IV, nr. 1152, iunie 10/22, p. 2 – [*Satul model*] (*Informațiuni*): Ziarul “Ialomițeanul” (din Călărași) scrie că satul-model de pe moșia Trămșani va fi terminat până la 15 septembrie. Când tot materialul va fi gata, toate casele, în număr de 205, vor fi construite în mai puțin de două luni. Fiecare casă va costa aproximativ 800 lei. La marginea satului Trămșani se va construi și un spital rural. În mijlocul satului s-a construit o pompă, între școală, biserică și primărie.

An IV, nr. 1153, iunie 11/23, p. 3 – [*Împrumut intern*] (*Ultime informațiuni*): Ministerul de Finanțe deschide subscrierea pentru un împrumut de 25.000.000 lei în rentă amortibilă de 5%. Produsul acestui împrumut este destinat construcției de căi ferate, spitale și alte edificii și pentru Creditul Agricol. Amortizarea se va face în 44 de ani. Prețul emisiunii este fixat la 96 lei pentru o sută de lei.

An IV, nr. 1155, iunie 13/25, p. 1 – *Țăranii sub conservatori*: Răspunde la acuzația adusă de un ziar liberal, “La Patrie”, că sub conservatori situația țăranilor nu s-a ameliorat, și anume că Legea vânzării în loturi a moșiilor statului nu se aplică, că Legea tocmelilor agricole va da roade rele și că Legea jandarmeriei rurale va duce la asuprirea țăranimii. De Legea tocmelilor agricole nu se poate încă vorbi, deoarece abia este pusă în aplicare. În ce privește Legea jandarmeriei rurale, punerea ei în aplicare este amânată. Cu privire la Legea vânzării moșiilor statului, se poate preciza că timp de trei ani, de la 1890 la 1893, au fost vândute 345 de moșii, adică 206.258 hectare sau un total de 42.225 de loturi. Deci legea a fost pusă în aplicare.

An IV, nr. 1156, iunie 15/27, p. 2 – Maxim, Dimitrie, *Cestiunea falimentelor în România*: În calitate de președinte al Secției comerciale, a dat la lumină un studiu critic: *Adevărata cauză a falimentelor este lipsa de onestitate comercială*. Cere modificarea Legii înscrierii firmelor comerciale. Legiuitorul va trebui să îngrădească dreptul de a face comerț faliților nereabilitați și celor care au fost de două ori faliți. La înscrierea firmelor, tribunalul să fie în drept a cerceta și trecutul solicitantului. Numărul falimentelor a crescut sensibil în ultimii ani.

An V, nr. 1162, iunie 22/iulie 4, p. 1 – *Iarăși legea maximului [taxelor comunale]*: Răspunzând acuzațiilor aduse de ziarul liberal “Voința națională”, arată că, înainte de a vota legea, Guvernul a ținut seama de dezideratele Camerelor de Comerț din țară și a modificat unele articole. De altfel, până la 1 iulie 1893, comunele vor vota taxele pe care le vor socoti necesare.

An V, nr. 1164, iunie 24/iulie 6, p. 1 – *Bugetul orașului București*: Bugetul capitalei prezintă la venituri și cheltuieli suma de 12.203.050 lei față de 10.511.014 lei de anul precedent. Sporul la venituri este de 1.692.035 lei. Sporurile provin din anumite taxe. Cel mai

mare spor provine din taxele asupra băuturilor și lichidelor, adică 1.418.000 lei. S-au redus și unele taxe, reduceri care reprezintă cifra de 1.202.565 lei.

An V, nr. 1166, iunie 27/iulie 9, p. 1 – *Deprecierea argintului (Editorial)*: La căderea Guvernului liberal, agioul trecuse de 17, iar acțiunile Băncii Naționale scăzuseră la 960 lei. Comerțul suferea de nesiguranța tranzacțiilor, consumatorii plăteau marfa mai scump decât făcea, falimentele curgeau, iar statul trebuia să înscrie câte 10.000.000 pe an în datoria publică numai pentru plata agioului la anuitățile datoriei. Guvernul conservator a consolidat biletul românesc de bancă și a ușurat bugetul statului, înlocuind stocul de argint al Băncii Naționale cu aur. De atunci acțiunile Băncii Naționale s-au ridicat până la 1.640 lei. Acum scade prețul argintului. Guvernul englez a oprit bătaia monedei de argint din Indii din cauza variațiilor cursului argintului, de când cu descoperirea și exploatarea minereului din America și Australia. Pe de altă parte, Guvernul austro-ungar întâmpină mari dificultăți pentru a transforma sistemul său monetar. Ziarul german "Kölnische Zeitung" scrie că România este singura țară din Europa care a știut, cu mici sacrificii, să reglementeze situația ei monetară.

An V, nr. 1170, iulie 3/15, p. 1 – *Nenorocirea țerei [Probleme economice] (Editorial)*: Arată că este firesc ca acea parte din burghezie care s-a îmbogățit în cei 12 ani de guvernare liberală să nu vadă cu ochi buni împiedicarea exploatării cămătărești la care a fost supus țăranul. Vânzarea moșiilor statului numai la țărani, Legea creditului agricol, Legea tocmelilor agricole vor fi de natură să întărească pe țărani. În materie de finanțe, regimul liberal a lăsat deficite bugetare și agioul. Azi, bugetul este excedentar și agioul suprimat. Veniturile statului au crescut. Industria a fost încurajată prin tariful vamal autonom și Legea de încurajare. Dar liberalii nu au știința să aplice aceste două legi, încheind convenții comerciale pe termen lung și organizând superficial tariful autonom. Conservatorii au întocmit tariful autonom astfel ca industria națională să beneficieze din plin și au încheiat convenții comerciale pe baza tarifului autonom, ocrotind industria și agricultura. Analizând mai departe opera legislativă a guvernelor conservatoare, constată că această operă a avantajat toate clasele sociale. O singură categorie de cetățeni nu a fost avantajată, și anume îmbogățiii peste noapte din diverse traficuri, fie de la răscumpărarea căilor ferate, fie de la înființarea Băncii Naționale, fie din arendări de moșii ale statului.

An V, nr. 1172, iulie 6/18, p. 1 – *Expoziția lucrului de la școala de meserii*: Expoziția este destinată să arate bunele rezultate ale acestei școli. Sunt remarcabile desenele industriale și ornamentale, obiectele lucrate în atelierul de fierărie și în cel de lemnărie. Exponatele demonstrează că sacrificiile făcute de stat sunt justificate.

An V, nr. 1172, iulie 6/18, p. 1 – *Cum se poate [Bilanț legislativ economic] (Editorial)*: Ironizează langajul presei liberale care consideră drept nefastă orice reformă realizată de Guvernul conservator. Sunt nefaste, între altele, legile prin care s-a suprimat agioul sau împământenirea țăranilor. Creșterea averii publice și echilibrul bugetar nu reprezintă, în opinia liberală decât o spoliere a contribuabililor. Tocmelile agricole, după aceeași opinie, nu trebuiau ameliorate. Ignobil a fost tariful vamal de pe urma căruia nu se vor îmbogăți acei câțiva industriași liberali. Tot așa, fiecare convenție comercială încheiată cu Franța, Anglia, Elveția și Italia constituie, după presa

liberală, un act de trădare națională. Faptul că s-au început tratative comerciale cu Austro-Ungaria ascunde, după opinia liberală un alt act de înaltă trădare.

An V, nr. 1173, iulie 7/19, p. 1 – *Îmbunătățirea stării țaranului (Editorial)*: Cu prilejul apropiatei inaugurări ale celor două sate-model din jud. Ialomița, se reamintește politica țărănească a Guvernului conservator. Se vorbește despre vânzarea moșiilor statului numai la țărani fără pământ. Prin avansul de bani, noilor proprietari li se asigură posibilitatea unei instalări gospodărești pe noile loturi. Prin Legea tocmelilor agricole, votată recent, se va stăvili exploatarea neomenoasă de care suferă azi țaranul în cele mai multe părți ale țării, garantându-se, în marginile posibilului, echitatea în relațiile dintre proprietari și arendași, pe de o parte, și țărani, pe de altă parte. Prin Legea învățământului profesional prin care se reorganizează învățământul agricol, se va ajunge la o ameliorare a culturii agricole.

An V, nr. 1173, iulie 7/19, p. 1 – *Fabricile din România*: Se dau câteva cifre în legătură cu aceste fabrici. Cele mai multe fabrici sunt "herăstraie" – 33 de herăstraie cu 787 muncitori, iar apoi cele 12 tăbăcării cu 469 de muncitori și 10 fabrici de frânghii cu 423 de muncitori. La o distanță mare apar cele 4 fabrici de zahăr cu 429 de muncitori și 4 fabrici de postav cu 336 de muncitori, o singură fabrică de zahăr cu 300 de muncitori etc. În total, funcționează 114 întreprinderi industriale cu 6.000 de muncitori și capital de 30.000.000 lei. Din cele 114 întreprinderi, numai 10 sunt constituite în societăți pe acțiuni, din care Fabrica Goetz (Galați), Fabrica de hârtie de la Letea (Bacău), de postav (Buhuși – Neamț), de zahăr (Bacău) etc.

An V, nr. 1174, iulie 8/20, p. 1; nr. 1175, iulie 9/21, p. 1 – Rusticus, *O amărăciune [Problema tocmelilor agricole] (Editorial)*: Recenzează un volum sub titlul *Fragmente politice*, scris de Gr. Păuțescu în problema țărănească și, mai ales, a Legii tocmelilor agricole. În prefață, autorul reafirmă că proiectul său asupra tocmelilor agricole reprezintă "un triumf al ideilor conservatoare". Rusticus nu socotește însă soluția tovărășiei pe produse drept o soluție conservatoare. Deși Gr. Păuțescu este contra intervenției statului, soluția sa este pur intervenționistă. Soluția tovărășiei pe produse este o soluție socialistă. Muncitorul agricol, în această soluție, poate pune stăpânire pe orice loc și pe oricât îi convine din pământul proprietarului, fie că proprietarul tace, fie că se opune (în acest caz muncitorul are, totuși, dreptul la plata muncii efectuate de el). Gr. Păuțescu, în ultimele două pagini ale volumului său, se plânge contra lui P.P. Carp.

An V, nr. 1175, iulie 9/21, p. 3 – *[Industrii naționale] (Ultime informațiuni)*: S-au făcut cereri, pentru înființarea de noi fabrici în România, din partea lui Gunther (fabrică de zahăr la Zimnicea), capital 2.000.000 lei, din partea lui H. Slade în numele unor acționari englezi (ferăstraie metalice pentru articole militare), capital 429.350 lei, și din partea lui E. Calivrezu și T. Andriades (fabrică de halva și rahat), capital 200.000 lei.

An V, nr. 1177, iulie 11/23, p. 1 – *Temelia casei [Probleme economico-sociale] (Editorial)*: După ce arată ce s-a legiferat pentru ameliorarea stării materiale a țăranilor și ce se va mai legifera în această direcție, și anume indivizibilitatea moșioarei țărănești, o nouă organizare a comunei rurale, căi de comunicații etc., observă că solicitudinea trebuie îndreptată și către o altă clasă, și anume a proletariatului de la orașe cărui străinii îi iau pâinea de la gură – către meseriașii români. Mii de croați, unguri,

italieni, nemți și evrei fac, în țară, zidărie, tâmplărie, tinichigerie etc. Această situație nu mai trebuie tolerată. În țara în care mii de străini s-au îmbogățit, românii mor de foame. În vederea aceasta, s-au reorganizat școlile de meserii, vor trebui reorganizate breslele, meseriașii trebuie obligați să se asocieze între ei, trebuie înființată o casă de mici împrumuturi și, mai târziu, o bancă industrială după modelul Băncii Agricole.

An V, nr. 1177, iulie 11/23, p. 1 – *Biroul statistic al comunei*: Comuna București are azi un Birou statistic. Dar el este foarte restrâns în ce privește câmpul său de activitate. N. Filipescu, în raportul său făcut în calitate de primar al capitalei, arată că în Germania, Franța, Italia și Austro-Ungaria nu există oraș însemnat care să nu aibă un birou statistic. N. Filipescu precizează că un asemenea birou trebuie să se ocupe cu statistica populației, statistica economico-financiară, statistica sanitară, morală, politică, a învățământului, a drumurilor etc.

An V, nr. 1178, iulie 13/25, p. 1 – *Înșelătorii [Bilanț legislativ economico-financiar] (Editorial)*: Conservatorii au făcut o lege prin care moșiile statului nu se mai pot vinde la târgoveți, ci numai la țărani și au organizat Creditul Agricol care să acorde credite țăranilor împrumutându-i. Ținta liberalilor este de a forma și consolida o burghezie, o stare de mijloc, dar ei nu au făcut nimic pentru meseriași, pe când conservatorii au reformat învățământul profesional și au făgăduit sindicate de meseriași. Industria mare ucide meseria, dar conservatorii trebuie să lupte în apărarea meseriașilor amenințați.

An V, nr. 1178, iulie 13/25, p. 1 – *Conferința de la Sibiu [Problema românilor din Transilvania] (Cestiunea zilei)*: La Sibiu s-a deschis Conferința românilor sub președinția lui Rațiu, care a expus plângerile românilor din Ungaria și motivele pentru care românii s-au rostit în 1893 pentru politica de pasivitate. Această politică va fi urmată până se va obține succesul dorit. Ungurii au împiedicat pe români să supună plângerile lor împăratului. Memorandumul a calificat cu asprime presa ovreo-ungurească, presă care a calomniat pe români. Românii nu doresc decât un singur lucru: să rămână români. Șeful delegației slovacilor a toastat pentru unirea românilor și slovacilor.

An V, nr. 1178, iulie 13/25, p. 3 – *Greva de la Abator (Ultime informațiuni)*: În urma unei greve izbucnite ieri la Abatorul din capitală, măcelarii nu au tăiat vite și capitala a fost lipsită ieri de carne. Cauza grevei se datorește taxei de 2 lei pe cap de vită, percepută de comună. Măcelarii au refuzat plata acestei taxe la abator pe motivul că, odată ce această taxă nu a fost percepută la introducerea vitei în oraș, nu se poate percepe taxa la abator. Ca urmare a grevei, s-a suspendat perceperea taxei și greva a luat sfârșit.

An V, nr. 1178, iulie 13/25, p. 3 – *Importul și exportul României*: În 1892 au fost importate 653.370 tone marfă în valoare de 380.747.296 lei, pe când în 1891 au fost importate 702.604 tone marfă în valoare de 435.528.685 lei. În 1892 au fost exportate 1.969.301 tone în valoare de 285.384.057 lei, pe când în 1891 au fost exportate 2.054.609 tone în valoare de 284.662.083 lei. Și pentru export, și pentru import, Anglia vine în primul rând. Pentru export, mai ales, s-au expedit în Anglia 900.827 tone în valoare de 120.584.017 lei, urmată de Germania cu 352.469 tone în valoare de 33.236.026 lei.

An V, nr. 1179, iulie 14/26, p. 1 – *Conferința de la Sibiu [Problema românilor din Transilvania] (Cestiunea zilei)*: La Conferința românilor s-a dat citire numeroaselor telegrame sosite din toate ținuturile locuite de români, telegrame în care se exprimă urări pentru realizarea mării idei naționale. Raportul Comisiei de 40 (membri) arată că românii pot acum să înceapă lupta contra Guvernului unguresc, cu atât mai mult cu cât celelalte națiuni conlocuitoare consimt la aceasta. Raportul rezumă dorințele românilor. Ei aprobă memorandumul prezentat împăratului austriac și regretă că pentru prezentarea acestui memorandum românii suferă o serie de consecințe și persecuții, protestează contra violării dreptului de asociație a alegătorilor români, se pronunță contra legilor ecleziastice, exprimă dorința de a conlucra cu celelalte națiuni nemaghiare și autorizează comitetul să continue negocierile duse în acest scop.

An V, nr. 1179, iulie 14/26, p. 2 – *[Greve] (Informațiuni)*: Greva brutarilor din Galați continuă. Lucrătorii, „așțați de socialiști”, refuză să reia lucrul. Primăria a cerut Ministerului de Război să-i pună la dispoziție 50 de soldați de la manutanță pentru a face pâine. Ministerul a satisfăcut imediat această cerere.

An V, nr. 1180, iulie 15/27, p. 1 – *Greve sau revolte? (Editorial)*: Pe când în străinătate se dă numele de *grevă* „rezistenții pasive” a muncitorilor contra capitalului, în România se dă numele de *grevă* acțiunii exploataților care se înțeleg între ei spre a scumpi marfa. Acești exploatați nu merită nicio protecție. Zilele acestea, măcelarii s-au unit contra unei taxe comunale, apoi au ridicat prețul cărnii. Cu acești exploatați nu se stă de vorbă, așa cum se stă de vorbă cu muncitorii greviști. Ceea ce fac exploatații nu este *grevă*, ci *revoltă*.

An V, nr. 1180, iulie 15/27, p. 1 – *Vânzarea moșiilor statului*: Datele statistice arată că, pe alocuri, prețul lotului mare a ajuns la 1.200 lei. În jud. Dolj, hectarul s-a vândut cu 1.600 lei, în jud. Ilfov cu 1.100 lei. În medie, s-a vândut cu 600-700 lei hectarul de pământ. Anul trecut s-au vândut 400 de loturi. Se constată că, la licitații, țăranul oferă prețuri mari, deoarece el are în curtea sa boi, unelte de muncă plus un număr de brațe de muncă (soție, copii). Deci, el nu are de suportat cheltuieli și, ca urmare, el oferă mult. Cele 400 de loturi vândute anul trecut reprezintă 4.500 hectare, care fuseseră evaluate la 1.933.032 lei, și la licitație s-au obținut 3.786.363 lei. Biroul Statistic a calculat că arenda pentru aceste 400 de loturi ar fi dat 96.640 lei, pe când prin vânzare statul, numai din procentul de 5%, va încasa aproape îndoit, adică 170.386 lei. Așadar, vânzarea moșiilor statului a creat un număr de mici proprietari de pământ și, în același timp, a ridicat sensibil veniturile statului.

An V, nr. 1180, iulie 15/27, p. 3 – *Mișcarea portului din Galați în Călărași (Partea economică)*: Arată ce cantități de cereale au fost exportate din portul Călărași pe luna iunie (grâu 2.428.225 kg, orz 1.893.045 kg, porumb 11.660.864 kg).

An V, nr. 1181, iulie 16/28, p. 1 – *Nu vor isbuti [Probleme de clase sociale] (Editorial)*: Azi, românii sunt egali în fața legilor, orice deosebire de clasă este ștearsă, fiecare este produsul muncii sale. Atunci de ce presa liberală consideră Partidul Conservator partidul boierilor? Autorul înțelege pe radicali și socialiști să nu se împace cu actuala organizare social-politică și să lupte contra vechilor partide, ponegrind organizarea prea burgheză a statului. Dar nu pe liberali. Rândurile conservatoare

sunt pline de forțe democratice îndurerate de suferința celor năpăstuiți și către această categorie se îndreaptă atenția Partidului Conservator.

An V, nr. 1184, iulie 20/august 1, p. 1 – *Cauzele rele [Revolta măcelarilor] (Editorial)*: Ziarul socotește așa-zisa grevă a măcelarilor contra taxelor comunale, nu ca o grevă de muncitor contra capitalului, ci ca o revoltă de exploatatori-patroni spre a mări prețul cărnii, deci spre a se îmbogăți în dauna consumatorilor. Deci, justifică măsura luată de primărie de a le ridica permisele, deoarece măcelarii revoltați au făcut uz ilegal de aceste permise. Acești măcelari nu sunt salariați care cer ameliorarea condițiilor de muncă, ci negustori speculanți.

An V, nr. 1185, iulie 22/august 3, p. 1 – *Popularitate [Probleme țărănești] (Editorial)*: Făcând comparația dintre Legea de împrumut din 1864 (opera lui Mihail Kogălniceanu) și Legea vânzării moșiilor statului la țărani fără pământ, Legea de reorganizare a Creditului Agricol și Legea tocmelilor agricole (opere ale lui P.P. Carp), autorul conchide că legislația agrară a lui P.P. Carp este superioară legislației agrare de la 1864. În definitiv, în 1864, s-a produs o simplă schimbare de *nume, clăcașii* au devenit *proprietari* pe aceleași pământuri. În plus, au trebuit să muncească din greu ca să-și plătească pământul. Arată apoi calitățile legislației agrare a lui P.P. Carp.

An V, nr. 1188, iulie 25/august 6, p. 3 – *Recolta grâului în principalele țări producătoare (Partea economică)*: Ziarul englez “Evening Corn Trade List” publică estimarea recoltelor de grâu în diferite țări. România vine în rândul al cincilea, cu 34.000.000 hectolitri în 1892 și 29.000.000 hectolitri în 1893 (Bulgaria figurează împreună, iar cifrele par să privească ambele țări). Rusia nu figurează în acest tabel. În rezumat, producția de grâu este inferioară cu 55.000.000 hectolitri față de cifra din anul trecut, ceea ce este socotit ca un semn încurajator pentru prețurile grâului.

An V, nr. 1192, iulie 30/august 11, p. 1-2 – *Importul german de grâne*: În tabelul importurilor de grâu, România figurează cu 618.000 chintale în 1890 și cu 707.902 chintale în 1893; pentru secară, România figurează în 1891 cu 232.996 chintale, iar în 1893 cu 218.967 chintale; pentru ovăz, România figurează în 1892 cu 63.130, iar în 1893 cu 133.221; pentru orz, România figurează în 1891 cu 526.084, iar în 1893 cu 697.440; pentru porumb, România figurează în 1891 cu 606.102, iar în 1893 cu 850.018. Se constată că, pe când importul de grâu din Rusia a scăzut de la 55% în 1891 la 3% din totalul importurilor în 1893, importul de grâu din România a crescut.

An V, nr. 1198, august 6/18, p. 1 – *Un congres socialist*: Congresul socialist de la Zürich s-a închis după discuții furtunoase. Acest “conciliu ecumenic al Bisericii socialiste” a dorit să dea îndrumări decisive mișcării. S-a vădit o puternică influență a democrației sociale germane. Majoritatea a acceptat propunerile lui Bebel și Liebknecht, iar minoritatea s-a constituit în acest congres. Această schismă dovedește că, după o eventuală victorie socialistă, reorganizarea se va face după lupte grele între socialiști. Democrații sociali germani socotesc că, după victorie, socialismul va alege tot forma statală ca organizare. Scopul socialiștilor este de a pune mâna pe stat, nu spre a-l dizolva. Însă independenții cer dizolvarea statului ca formă de organizare. Se vede clar că nu este suficient să nimicești capitalismul ca să fie întemeiate pacea și fericirea pe pământ.

- An V, nr. 1206, august 17/29, p. 1 – *Recolta anului curent*: S-a cultivat și recoltat în anul 1892-1893: grâu – 1.284.900 hectare, recoltându-se 21.184.260 hectolitri; secară – 143.010 hectare și 2.714.260 hectolitri; orz – 591.860 hectare și 12.561.980 hectolitri; ovăz – 248.480 hectare și 5.383.140 hectolitri; rapiță – 18.590 hectare cu 217.800 hectolitri.
- An V, nr. 1206, august 17/29, p. 1 – *Recolta în 1893*: O telegramă din Viena anunță că starea statistică a recoltelor pe 1893, luând 100 ca mijlocia recoltelor, este evaluată la 111 pentru grâu (România) față de 75-150 în Rusia, 100 în Danemarca, 98 în Ungaria, 100 în Suedia. Deci, România, pentru recolta de grâu, se află printre primele țări. Pentru secară, România figurează cu 130 față de Rusia cu 85-120, Ungaria cu 85-92, Bulgaria cu 61 etc. Pentru orz, România figurează cu 100 față de Rusia cu 75-115, Ungaria cu 83-118, Bulgaria cu 77 etc. Pentru ovăz, România figurează cu 130 față de Rusia cu 70-130, Ungaria cu 79-97, Bulgaria cu 80. Statele Unite figurează pentru recolta de grâu cu 382 milioane de *buckets* (vedre).
- An V, nr. 1209, august 20/septembrie 1, p. 1 – *Învățămintul profesional (Editorial)*: Pune în evidență preocupările multiple ale Guvernului, solitudinea pentru țărani (Legea pentru vânzarea moșiilor statului țăranilor fără pământ, tocmelile agricole, rețeaua de căi de comunicații etc.) și pentru clasa mijlocie. Meseriile sunt practicate azi numai de străini. Ele ar putea înlesni mijloacele de trai pentru un mare număr de români. Aceasta, grație școlilor de meserii. Datorită școlilor de comerț se va oferi comerțului un personal bine pregătit. Este drept că, până acum, toate aceste școli de meserii, de comerț, de agricultură și silvicultură nu au dat decât promoții de funcționari. Datorită Legii P.P. Carp, școlile profesionale vor fi repuse pe linia de plutire.
- An V, nr. 1209, august 20/septembrie 1, p. 1; nr. 1210, august 21/septembrie 2, p. 1 – *Procesul replicii [Situția românilor din Transilvania] (Cestiunea zilei)*: Autoritățile maghiare au intentat proces contra lui Popovici și lui Roman. Al treilea acuzat, Brote, este absent. Petrovici, apărătorul lui Popovici, a spus că el nu va propune niciun jurat, deoarece consideră pe cetățenii din Cluj ca prea interesați în pasiunile lor politice. Juriul s-a constituit și acuzații au declarat că vor vorbi în românește. Avocatul declară că replica (răspunsul la memoriul studenților maghiari contra românilor) nu este redactată numai de el, ci de încă 38 de studenți universitari. Juriul a declarat pe Popovici și pe Roman culpabili. Tribunalul a condamnat pe Popovici la patru ani de închisoare și la 500 fiorini amendă și pe Roman la un an de închisoare și la 200 fiorini amendă. Acuzații au făcut apel.
- An V, nr. 1210, august 21/septembrie 2, p. 1 – *Monopolurile statului*: Situația vânzărilor pe primele patru luni ale anului 1893-1894. La tutunuri s-a înregistrat un plus de 950.473 lei față de epoca precedentă. La sare, plusul este de 266.931 lei; chibriturile au dat un plus de 73.967 lei; cărțile de joc, un plus de 31.700 lei; timbrele, un plus de 216.252, și pulberile, un minus de 24.220 lei.
- An V, nr. 1211, august 22/septembrie 3, p. 1 – *Monopolurile statului*: Constată că veniturile cresc din ce în ce mai mult. În ce privește sarea, exportul ei nu a fost constant ascendent. În general, rezultatele sunt îmbucurătoare. Urmează o serie de considerații pe marginea cifrelor date de Direcția Monopolurilor.

- An V, nr. 1215, august 27/septembrie 8, p. 1 – *Rezervele noastre [Problema românilor din Transilvania] (Editorial)*: Ziarul explică de ce a păstrat rezervă față de procesul din Cluj contra autorilor “replicei” (răspunsul studenților români la memoriul studenților maghiari). “Constituționalul” este un organ politic, reprezentând un partid politic de guvernământ. De altfel, “Constituționalul” nu va interveni înăsprind relațiile dintre români și unguri. Recunoaște că procurorul Tribunalului din Cluj s-a dat la atacuri contra României. Ziarul îl consideră iresponsabil și crede că însuși Guvernul de la Budapesta va atrage atenția acestui procuror, arătându-i că un om în funcție, oricât de mică ar fi funcția, “nu trebuie să vorbească pe vecinii pe care nu-i cunoaște și de lucruri pe care nu le știe”.
- An V, nr. 1216, august 28/septembrie 9, p. 1 – *Minciuni. Prostii [Legea maximului taxelor comunale] (Editorial)*: Explică termenii art. 2 din lege. Acesta cuprinde două principii: nu se pot pune taxe diferențiate pentru produsele străine; accizele vor fi taxe de consum pentru unele articole și de intrare pentru altele. Ministerul Brătianu a acordat Germaniei, în 1881, o convenție comercială în concordanță cu aceste principii. Liberalii răspund că această concesie a fost acceptată deoarece, în 1875, conservatorii încheiaseră cu Austro-Ungaria o convenție în care se făcuse această concesie și Guvernul nu o mai putea refuza Germaniei. În 1886, cu ocazia tratativelor cu Austro-Ungaria, delegații români au propus clauza după care nu se vor putea percepe orice fel de taxe în cazul în care articolele de aceeași natură nu sunt produse, sau chiar dacă sunt produse, nu ar fi izbite de aceleași taxe în această țară. În realitate, clauza a fost propusă de delegații austro-ungari și ea a fost acceptată. S-a mai admis că se poate face excepție, rezervându-se pentru fiecare stat dreptul de a percepe taxe de accize la intrarea în orașe asupra băuturilor, comestibilelor, furajelor, materialelor de construcție și de iluminat.
- An V, nr. 1216, august 28/septembrie 9, p. 3 – *[Taxele vamale] (Ultime informațiuni)*: Ministerul de Finanțe a dat un ordin privind recăpătarea depozitelor taxelor vamale depuse de către importatori pentru *vagoanele rezervării* la intrarea lor, goale, în țară, când acestea s-ar reexporta pline. După acest ordin, taxele pentru acest fel de vagoane vor fi primite în consemnație. Apoi se dau o serie de instrucțiuni de ordin formal.
- An V, nr. 1218, august 31/septembrie 12, p. 1 – *Finanțele (Editorial)*: Răspunde la acuzația adusă de ziarele liberale că Guvernul conservator ar face risipă de bani publici. Bugetul conservator este de 190 milioane lei, pe când bugetul liberal era de 159.000.000 lei. Unde a mers sporul de 30 de milioane? Aproape 15 milioane servesc la plata anuităților împrumutului de 270 milioane lei contractat pentru construirea podului peste Dunăre, a docurilor, a căilor ferate etc. O altă cheltuială s-a făcut cu crearea a două regimente “de asediu”. S-a pus în aplicare Legea pentru fixarea și gradația lefurilor profesorilor. S-au cheltuit 600.000 lei pentru spitale rurale. S-a cheltuit un fond pentru pietruirea șoselelor. În acest timp, impozitele nu au fost majorate, ba unele au fost scăzute, iar altele suprimate; s-a desființat agioul, fapt ce a creat un disponibil de 9 milioane lei; veniturile Ministerului de Domenii au crescut cu 5 milioane, iar anuitatea datoriei publice a scăzut.
- An V, nr. 1219, septembrie 1/13, p. 1 – *Lealitate [Convenții comerciale] (Editorial)*: Presa liberală învinuiește Guvernul conservator că, art. 2 din Legea maximului taxelor comunale, după care nu se pot pune taxe diferențiale pentru produsele străine, constituie un

act de închinare în fața intereselor țării. "Constituționalul" arată că această clauză figurează și în convențiile comerciale încheiate de liberali. În tratativele cu Austro-Ungaria, o clauză similară a fost propusă de delegații austrieci și admisă de delegații liberali români, fără discuții. Dacă negocierile au fost, totuși, întrerupte, aceasta se datorește refuzului României de a acorda clauza națiunii cele mai favorizate. Așadar, Guvernul liberal fiind de acord cu propunerea delegaților austrieci, opoziția liberală nu mai are autoritatea morală să afirme că art. 2 constituie un act de trădare a intereselor românești. În orice caz, art. 2, susține autorul editorialului, va aduce folease statului român, dat fiind că cine vrea să apere industria națională de industria străină nu are nevoie să pună o taxă la graniță și alta la intrarea în orașe. Este suficient să pună suma acestei taxe la graniță. Admițându-se o taxare diferențială, ar beneficia numai câteva industrii indigene, dar s-ar îngreuna în egală măsură dezvoltarea naturală a acestor industrii în locurile în care aceste industrii ar fi potrivite.

An V, nr. 1220, septembrie 2/14, p. 1 – *Procesul "Tribunei" [Problema românilor din Transilvania] (Cestiunea zilei)*: Constituindu-se juriul, Septimiu declară în numele acuzaților că le pasă prea puțin să știe cine sunt judecătorii lor. El a adăugat că este vorba de o afacere politică în care ungurii sunt judecători în propria lor cauză. În ce privește articolul incriminant, acuzații declară că nu e scris de ei, ci le-a fost comunicat. Procurorul relevă faptul că "Tribuna" a denaturat faptele istorice și că acest ziar ar fi pretins că toate atrocitățile din Evul Mediu au fost inventate numai de unguri. Apărarea a arătat că, prin articolul incriminant, a fost acuzat Guvernul maghiar, și nu poporul maghiar. Apărarea susține că tot procesul este o înscenare și că, în fond, constituie o formă de persecuție politică.

An V, nr. 1220, septembrie 2/14, p. 1 – *[Problema românilor din Transilvania] (Informațiuni)*: Se telegrafiază din Cluj că procesul contra redactorilor ziarului "Tribuna", acuzată de incitare la ură contra națiunii maghiare, a început azi (12 septembrie, st.n.). Toți acuzații erau de față, în afară de Brote. Cu toată lipsa acestuia, Tribunalul, la propunerea procurorului, a decis să continue audierile martorilor, acuzații declarându-se, ei înșiși, solidari.

An V, nr. 1223, septembrie 5/17, p. 1 – *Austro-Ungaria [Problema românilor din Transilvania] (Partea exterioară)*: Se anunță din Viena că ziarul "Corespondența politică" află din București că răspunsul împăratului la asigurările de lealitate ale deputăției clerului român a făcut o bună impresie în cercurile politice române, mai cu seamă pentru că acest răspuns insistă cu tărie asupra principiului drepturilor egale ale tuturor naționalităților conlocuitoare și ale tuturor confesiunilor. Ziarul "Corespondența politică" mai constată că la București nu se atribuie nicio importanță politică declarației ziarelor de senzație care sunt în legătură cu "Liga pentru unitatea culturală a românilor", nici cercurilor de studenți care sunt sub influența ligii.

An V, nr. 1224, septembrie 7/19, p. 3 – *Știre comercială [Tarifuri de transport] (Partea economică)*: Dispozițiile tarifului special pentru transportul mărfurilor dintre Constanța-Port și Constanța-Oraș se anulează și se înlocuiesc cu alt tarif. În actul normativ se dau detalii.

An V, nr. 1225, septembrie 8/20, p. 1 – *Marina comercială română*: Problema înființării unei marine comerciale românești pare azi definitiv tranșată în favoarea statului român.

De când Austro-Ungaria, în lipsa unei flote fluviale, a pretins să i se dea poliția și rolul principal pe Dunărea română, s-a produs un mare reviriment în favoarea acestei idei. S-a propus, la un moment dat, să se înființeze o societate particulară subvenționată de stat. Ideea a fost combătută de conservatori și s-a renunțat la această propunere. Inițiativa a fost reluată de Regia Monopolurilor, care avea nevoie de vase spre a transporta sare în Serbia. S-au acordat Regiei Monopolurilor credite să cumpere remorhere și șlepuri. Au fost comandate vasele la Linz, iar motoarele în Elveția. Azi, flotila Regiei Monopolurilor numără cinci vapoare și 46 de șlepuri din cele mai solide. Regia s-a gândit să facă și un șantier la Tr. Severin. Șantierul a fost cedat regiei de către societatea austriacă ce și-l construise singură. Azi se fac planurile pentru dezvoltarea acestui șantier.

An V, nr. 1231, septembrie 17/29, p. 1-2 – *România nouă. Dobrogea. Importanța ei. Calea maritimă*: Ziarul german “Vossische Zeitung”, sub acest titlu, arată însemnătatea Dobrogei, relevând așezarea geografică, trecutul istoric și componența etnică a acestei provincii. În 1879, Dobrogea avea 107.660 de locuitori. Acum are peste 200.000. Mai toți imigranții noi sunt români. De când statul vinde în loturi moșiile sale, Dobrogea a început să fie cultivată. Azi, terenul cultivat este de cel puțin 10.000 km pătrați. În 1891, Dobrogea a produs peste 1.150.000 hectolitri de secară, 556.000 hectolitri de grâu, 241.000 hectolitri de porumb etc. Deja România dispune de 25 de vase de război și va avea în curând un șantier naval la Tr. Severin. Imediat ce podul peste Dunăre va fi terminat, pod “care va fi unul din cele mai mari din lume”, portul Constanța se va dezvolta vertiginos și va deveni pentru România “ceea ce este Odesa pentru Rusia”.

An V, nr. 1232, septembrie 18/30, p. 1 – *Finanțele (Editorial)*: După afirmația unui ziar liberal (“La Patrie”), finanțele țării se găsesc la un pas de bancrută, tocmai când bugetele au ajuns să fie echilibrate. Făcând un scurt istoric, se arată că, între 1871 și 1876, sub guvernarea conservatoare, când nu au rămas în bugetul statului decât 34.000.000 lei, s-a luptat pentru înființarea monopolurilor care au devenit mari resurse de venituri. Sub liberali, toate bugetele – în afară de unul – au înregistrat mari deficite, deși s-a încercat echilibrarea bugetelor cu resurse extraordinare, ceea ce nu este permis. Bugetul actual este echilibrat numai cu resurse ordinare. Arată, cu cifre, deficitele fiecărui buget liberal, enumerând apoi bugetele conservatoare din 1889 încoace, fiecare cu excedentul său. În total, bugetele ultimilor trei ani de guvernare liberală au dat un deficit real de 16.586.308 lei, pe când ultimele trei bugete conservatoare au dat un excedent real de 16 milioane lei.

An V, nr. 1233, septembrie 19/octombrie 1, p. 3 – *[Probleme comerciale] (Ultime informațiuni)*: Camera de Comerț din București este convocată pentru a discuta mai multe probleme importante care privesc comerțul țării și interesele lui. O problemă este aceea ridicată de abuzul care se face cu publicarea protestelor comercianților imediat după înscrierea lor în Registrul portăreilor. A doua e relativă la mulțimea de voiajori comerciali din străinătate care contractează în România afaceri cu o simplă aprobare a președintelui Camerei de Comerț. Se va propune ca autorizațiile comis-voiajorilor să fie discutate și aprobate de Camera de Comerț în plenul ei. A treia problemă este aceea a comerțului ambulant și a mijloacelor pentru stârpirea lui.

An V, nr. 1237, septembrie 24/octombrie 6, p. 1 – *Finanțele (Editorial)*: Repetă că, pe când bugetele liberale au fost deficitare, bugetele conservatoare de la 1889 sunt toate excedentare, spre a conchide că niciodată finanțele țării nu au fost mi înfloritoare (liberalii afirmaseră, din contra, că finanțele țării sunt la un pas de bancrută). Presa liberală afirmă că suma cheltuită sub liberali era de 159 milioane, pe când sub conservatori ea s-a ridicat la 189 milioane. “Constituționalul” observă că, în 1876, cheltuielile –sub liberali – erau de 99 milioane, iar în 1888 au ajuns la 159 milioane. Când un stat este în plin proces de formare și de progres, este firesc ca și cheltuielile să crească. Cu privire la politica împrumuturilor, conservatorii au împrumutat 46 milioane, pe când liberalii au împrumutat 56 milioane. Sub liberali, anuitățile împrumuturilor reprezentau 41,50% din bugetul total, sub conservatori, anuitățile nu trec de 35%. Echilibrarea bugetelor s-a realizat, sub liberali, cu resurse extraordinare, azi bugetul este echilibrat cu venituri ordinare. Sub liberali, bugetul cheltuielilor a fost mărit, în 12 ani, cu 60 milioane, iar sub conservatori, în 5 ani, cu 30 milioane.

An V, nr. 1238, septembrie 25/octombrie 7, p. 1 – *Monopolurile Statului*: Situația de la 1 aprilie 1893 la 31 august 1893 prezintă următoarele cifre: încasările pentru *tutun* au fost în 1892, în aceeași perioadă, de 15.503.781 lei față de 16.531.095 lei în anul curent. Prevederile bugetare au fost de 15.531.448 lei. Deci, un plus de 1.027.316 lei față de încasările din 1892 și un plus de 1.205.609 lei față de prevederi. La *sare* s-au încasat, pe 1892, 3.729.009 lei, iar în anul 1893, 3.202.467 lei, prevederile bugetare fiind de 3.251.622 lei, ceea ce dă un plus de încasări de 295.177 lei și față de prevederi 50.845 lei. La *chibrituri* s-au încasat, în 1892, 1.037.048 lei, iar în 1893, 1.123.518 lei, prevederile fiind de 1.020.351 lei. Deci, un plus la încasări de 86.471 lei și, față de prevederi, un plus de 103.167 lei. La *cărțile de joc*, s-au încasat 82.694 lei în 1892 și 118.924 lei în 1893, prevederile fiind de 73.308 lei; deci, un plus la încasări de 36.230 lei și, față de prevederi, de 45.618 lei. La *timbre*, s-au încasat, în 1892, 2.510.770 lei și, în 1893, 2.800.076 lei, prevederile fiind de 2.430.425 lei, deci, un plus la încasări de 289.305 lei și, față de prevederi, de 369.650 lei. La *pulbere*, s-au încasat, în 1892, 271.027 lei și, în 1893, 157.878 lei, deci, un minus de 43.148 lei.

An V, nr. 1239, septembrie 26/octombrie 8, p. 1 – *Bîrfeli contra financelor țerei*: Se reproduce din ziarul “Capitalistul” un articol în care se demonstrează falsitatea acuzațiilor aduse de presa liberală că statul ar fi aproape de bancrută și că bugetele se echilibrează cu deficite. Arată că, în realitate, bugetele liberale au înregistrat deficite, pe când bugetele conservatoare (1889-1892) s-au încheiat, toate, cu substanțiale excedente. După 12 ani de guvernare, liberalii au lăsat un deficit de 17 milioane lei, pe când conservatorii, numai după trei ani de guvernare, au dat excedente de 16.586.308 lei, ceea ce demonstrează lipsa de temei a bârfelilor.

An V, nr. 1239, septembrie 26/octombrie 8, p. 2 – *Din Camera ungară [Problema românilor din Transilvania] (Cestiunea zilei)*: Camera ungară a continuat discuțiile în legătură cu răspunsul dat de împărat deputăției clerului român. Ministrul de Interne a declarat că vor pedepsi în modul cel mai sever pe cei ce uneltesc contra unității statului; însă el nu voiește să pedepsească o naționalitate întreagă pentru actele câtorva agitatori. Guvernul ungar știe că o parte din “inteligența” românească cere autonomia Ardealului și separarea lui teritorială. Dar acești intelectuali sunt puțini. Guvernul

cunoaște legăturile dintre acești intelectuali și partizanii lor din România. Națiunea ungară este destul de puternică spre a-și apăra integritatea. Poporul român este blând, activ, cu judecată și inteligent și se lasă a fi guvernat cu înlesnire. Trebuie îmbunătățită starea materială a clerului, a profesorilor de școli românești, trebuie făcută educația tineretului “într-un spirit patriotic”. Trebuie ca națiunea ungară să folosească toate forțele sale intelectuale și materiale pentru a asimila elementele românești.

An V, nr. 1240, septembrie 28/octombrie 10, p. 1 – *Trebuie o soluțiune [Probleme social-economice]*: Arată că țara a făcut progrese mari. Toate aceste progrese sunt reale, dar numai pentru o pătură subțire a societății românești. Pătura subțire a făcut mari pași înainte din punct de vedere cultural, dar marea masă a rămas analfabetă. Numai remedierea acestor lipsuri poate consolida națiunea. În direcția aceasta conservatorii, veniți la putere după o lungă și deficitară guvernare liberală, au făcut să dispară agioul grație stabilirii etalonului aur, au ridicat starea țăranimii prin vânzarea moșiilor statului numai către țăranii fără pământ, prin reforma Legii tocmelilor agricole și prin credite agricole. Mai sunt însă multe de făcut. Administrația este încă în mâini corupte și incapabile și abuzurile sunt încă tolerate. “E rușine și păcat ca pentru serviciile ce pot aduce acești oameni în timp de 6 zile cât țin alegerile, să le dai în schimb în timp de 4 ani dreptul nețârmurit și necontrolat de a stăpâni țara.” (“Era nouă”, Iași).

An V, nr. 1242, septembrie 30/octombrie 12, p. 1 – *Mișcarea populației*: Din “Buletinul statistic al României” se reproduce o dare de seamă asupra mișcării populației în cele dintâi șase luni ale anului 1892. Regretă faptul că se publică în acest buletin dări de seamă numai pe jumătate de an. Cifrele prezentate sunt următoarele: căsătorii – 24.450 din care 12,6% în orașe și 87,4% în comunele rurale. Făcând comparație cu datele pentru aceleași luni ale anilor 1887-1891, constată că, deși față de 1891, anul 1892 prezintă o scădere de 600 de căsătorii, totuși, numărul căsătoriilor întrece simțitor media pe cei cinci ani din urmă, care este de 22.341. Scăderea din 1892 s-a produs în mediul rural, căci în 1891 au fost 21.913 căsătorii la țară, iar în 1892 au fost numai 21.359.

An V, nr. 1242, septembrie 30/octombrie 12, p. 1 – *Din Camera Austriei [Probleme bugetare]*: Se comunică din Viena că ministrul de Finanțe a depus azi la Cameră bugetul pe 1894. Cheltuielile se ridică la suma de 618.693.237 florini și veniturile la suma de 619.105.779 florini. Bugetul prezintă, deci, un excedent de 411.542 florini. Veniturile au sporit în raport cu 1893, cu 6.594.159 florini, iar cheltuielile cu 778.103 florini. Previziunile pentru venituri au fost sporite. Ministrul de Finanțe a declarat că bugetul se prezintă în cele mai bune condiții din punct de vedere economic. Reglementarea valutei trebuie efectuată cu calm. Situația financiară și economică face progrese reale. Obligațiile către creditorii externi și interni au fost îndeplinite cu punctualitate. Plata în bani este mereu considerată drept scop final al reglementării valutei.

An V, nr. 1243, octombrie 1/13, p. 1 – *Finanțele [Editorial]*: Ziarul liberal “La Patrie” afirmă că finanțele țării sunt minate prin cheltuieli inutile; creditul este compromis; milioanele de rentă au rămas fără cumpărători; piețele străine nu mai cumpără valori românești. “Constituționalul” răspunde că, dacă până la 1888 bugetele erau deficitare, de la 1888 încoace bugetele sunt excedentare; anuitatea datoriei publice

era până la 1888 de 41,50%, azi este numai de 35,97%. În ce privește creditul țării, la 1887 renta românească amortibilă 5% era cotate cu 92,50, iar azi este cotate cu 96,75.

An V, nr. 1245, octombrie 3/15, p. 1 – *Legea muncilor agricole*: Pentru aplicarea Legii tocmelilor agricole s-au trimis subprefecților o serie de îndrumări. Se precizează că modificările principale aduse Legii din 1882 se referă la modalitățile contractului agricol, la procedura de urmat pentru executarea lui și la sancțiunile menite să asigure această executare.

An V, nr. 1254, octombrie 14/26, p. 1 – *Statistica căsătoriilor*: Se arată numărul căsătoriilor din anul 1887 până în 1891 și se constată că media anuală pe acești ani a fost 22.341, dintre care 2.866 în mediul urban și 19.475 în mediul rural. Cele mai multe căsătorii se fac în lunile ianuarie și februarie. În martie și aprilie se fac puține căsătorii din cauza regulilor bisericii ortodoxe. În ce privește raportul căsătoriilor sub aspect religios: ortodocși – 94,07%, catolici – 1,99%, israeliți – 3,40%. În mediul rural, numai 3,17% din căsătorii aparțin altor rituri religioase, pe când în mediul urban 25,92% aparțin altor rituri religioase. În mediul urban, procentul căsătoriilor ritului mozaic e în creștere, pe când cel al căsătoriilor creștin-ortodoxe se află în scădere.

An V, nr. 1255, octombrie 16/28, p. 1 – *Statistica nașterilor*: Extrăgând datele ce urmează din “Buletinul statistic al Ministerului Domeniilor”, ziarul face unele comentarii ce vor fi redată în continuare. În primele șase luni ale anului 1892 cifra nașterilor a fost de 106.091, din care 15,76% în comunele urbane și 84,24% în comunele rurale. Arată cifra nașterilor din fiecare an din perioada 1897-1892. Media nașterilor în această perioadă este de 110.260, din care 17.149 în comunele rurale și 93.115 în cele rurale. Față de 1891, anul 1892 prezintă o scădere în numărul născuților de 9,58%. Pentru comunele urbane scăderea este de 6,99%, iar pentru comunele rurale scăderea este de 10,07%. Se dau apoi procente privind sexul celor născuți în anii 1891 și 1892. Din punctul de vedere al religiilor, în întreaga țară sunt 91,88% ortodocși, 1,88% catolici și 4,78% israeliți. La țară, numai 3,78% sunt străini, în timp ce la orașe 31,19% sunt străini. În comunele urbane, procentul nașterilor la creștin-ortodocși e în scădere, pe când procentul la evrei este în creștere.

An V, nr. 1256, octombrie 17/29, p. 1 – *Statistica populațiunii – Decesele*: Din același “Buletin statistic al Ministerului Domeniilor” reiese că în cele șase luni ale anului 1892 au fost, în toată țara, 96.062 de decese, din care 16,76% în comunele urbane și 83,24% în cele rurale. Se arată numărul deceselor în cei cinci ani anteriori 1887-1891 și se observă un spor de mortalitate de 20,95% față de perioada 1887-1892. Față de 1891, sporul este și mai mare. Se dau cifre după sex. În genere, bărbații mor în număr mai mare ca femeile. Din numărul de 96.062 de decese, 44.092 sunt copii până la 5 ani. După religie, la o sută de decese, 92,92 sunt ortodocși, 2,61 catolici și 2,79 israeliți.

An V, nr. 1256, octombrie 17/29, p. 1 – *Veniturile monopolurilor*: Situația de la 1 aprilie 1893 la 30 septembrie 1893: La *tutun* s-au încasat, în 1892, 18.543.526 lei, iar în 1893, 19.712.784 lei față de 18.330.285 prevederi bugetare, ceea ce dă un plus la încasări de 1.169.258 lei și față de prevederi, 1.382.499 lei. La *sare* s-au încasat, în 1892, 3.680.872 lei, iar în 1893 4.409.643 lei, deci cu un plus față de încasările precedente de 728.770 lei și cu un plus de 469.098 lei față de prevederi. La *chibrituri* s-au încasat, în 1892, 1.243.828 lei, iar în 1893, 1.371.574 lei, ceea ce dă un plus de 127.746 lei la încasări și de 147.772 lei față de prevederi. La *cărțile de joc* s-au încasat, în 1892, 104.039 lei, iar

în 1893, 92.230 lei. Pe *timbre* s-au încasat, în 1892, 3.036.019 lei, iar în 1893, 3.373.900 lei, ceea ce dă un plus de 337.880 la încasări și un plus de 435.033 lei față de prevederile bugetare. La *pulbere* s-au încasat, în 1892, 250.480 lei, iar în 1893, 206.082 lei, deci cu un minus de 44.398 lei.

An V, nr. 1257, octombrie 19/31, p. 1 – *Mișcarea populației noastre*: Din comparația cifrelor date de "Buletinul statistic al Ministerului Domeniilor", pe primele șase luni ale anului 1892, reiese că numărul nașterilor a depășit numărul deceselor cu 10.028. În comunele urbane, sporul nașterilor asupra deceselor a fost de 654 de suflete, pe când în mediul urban, sporul a fost de 9.735. În mediul rural, mortalitatea este mai mare din cauza lipsei unei rețele sanitare. În general, populația românească se află în creștere, numai că această creștere este mai mult în favoarea elementului străin.

An V, nr. 1264, octombrie 28/noiembrie 9, p. 3 – [*Probleme financiare*] (*Ultime informațiuni*): Încasările din primele șase luni au întrecut cu 8.422.194 lei încasările lunilor corespunzătoare ale exercițiului precedent. Se dau cifre privind sporurile veniturilor din contribuțiile directe, indirecte, din monopoluri, din administrația domeniilor, de la poștă și telegraf și de la căile ferate.

An V, nr. 1265, octombrie 29/noiembrie 10, p. 1 – *Un ante-proiect de lege [Modificarea legii titlurilor la purtător]*: Actuala lege a titlurilor la purtător pierdute, furate sau distruse prezintă unele deficiențe. Poprirea titlurilor pretinse furate sau pierdute este prea ușoară și înlocuirea lor cu altele este prea grea. Deseori, titularul titlului pierdut trebuie să aștepte 10 ani până obține un titlu nou. Întemeiat pe aceste constatări, Guvernul a decis să modifice Legea din 1883. Se dau detalii privind conținutul proiectului de lege modificat.

An V, nr. 1270, noiembrie 4/16, p. 2 – Popovici, Ath. N., *Deschiderea Școlii Speciale de Finance*: Se publică în întregime cuvântarea lui Ath. N. Popovici, directorul acestei școli, cuvântare în care subliniază importanța școlii, în vederea unei bune recrutări de funcționari. Școala are un program adecvat pregătirii speciale a personalului financiar. Pune în lumină programul realizat până în 1893 în materie de finanțe publice.

An V, nr. 1273, noiembrie 7/19, p. 1 – *Situații financiare (Editorial)*: Revine asupra comparației pe care o face între situația financiară sub liberali și situația financiară sub conservatori, plecând de la comunicatul Ministerului de Finanțe prin care s-a anunțat că încasările pe primele șase luni ale anului 1893 au întrecut cu aproape 8 milioane și jumătate încasările realizate în aceeași perioadă a anului trecut. Se afirmă, din nou, că sub liberali, bugetele erau deficitare, iar sub conservatori, excedentare, că în anul 1884-1885 deficitul bugetar liberal atinsese cifra de peste 13 milioane lei și că, în patru ani de guvernare liberală, excedentele se vor apropia de 30 milioane lei. Sub liberali, bugetele se echilibrau cu resurse extraordinare, fie din bilete ipotecare, fie din baterea monedei, fie din vânzarea bunurilor statului și chiar din împrumuturi. Sub conservatori, bugetele se echilibrează numai cu venituri ordinare, fără să se majoreze impozitele care, unele dintre ele, au fost reduse și unele chiar șterse.

An V, nr. 1274, noiembrie 10/22, p. 1 – *Creșterea vitelor cornute în Ungaria*: Viceconsulul României la Budapesta adresează un raport privind acest subiect, raport în care se

arată folosirea din ce în ce mai largă a chimiei agricole în Ungaria. În această țară nu s-au crescut decât vite cornute aparținând rasei bovine a stepelor din Alföd (șarul Ungariei). În țările muntoase locuite de slavi se cresc bovine de statură mică, roșietice la păr. După 1840 s-au făcut masive importuri. Dă apoi numeroase date de ordin zootehnic privind diferite rase de bovine ce se cresc în diferite regiuni ale Ungariei. Contingentul de vite în Ungaria înregistrează 4.877.603 capete în 1857, în 1870 numărul capetelor scade ușor la 4.496.905 spre a reveni în 1884 la 4.879.038. Au fost exportate aproape 700.000 de vite între 1887 și 1891 și au fost importate, în aceeași perioadă de ani, aproape 220.000 de vite. În general, exportul a scăzut, iar importul a trecut de la 26.618 de capete în 1897 la 62.679 în 1891.

An V, nr. 1276, noiembrie 12/24, p. 1 – *Averea publică și finanțele (Editorial)*: Răspunzând acuzației aduse de presa liberală, după care conservatorii nu au făcut nimic pentru dezvoltarea materială a țării, se întreabă dacă vânzarea moșiilor statului către săteni nu reprezintă o contribuție la dezvoltarea materială a țării. În ce privește industria națională, este exact că liberalii au stabilit, pentru prima oară în România, un tarif vamal autonom. Totuși, cu tot acest tarif autonom, bugetele liberale erau deficitare. Conservatorii au modificat tariful, au protejat industriile, au dat posibilitatea unei dezvoltări ulterioare a industriei, veniturile vămilelor au crescut. Este exact că liberalii au construit căi ferate, dar ele s-au construit în regiunile care prezentau un interes electoral evident. Este exact că sub conservatori (de la 1888) cheltuielile au crescut, dar și veniturile au crescut de la 159 milioane, cât erau sub liberali, la 197.000.000 lei. Trebuie să se mai adauge că sub conservatori s-a suprimat agioul care prejudicia bugetul cu vreo 10.000.000 lei pe an.

An V, nr. 1277, noiembrie 13/25, p. 2; nr. 1279, noiembrie 16/28, p. 2-3 – *Cestiunea apei în București*: În vederea alimentării cu apă a Bucureștiului, a fost adus inginerul francez Bechmann spre a-și da avizul. Acesta a întocmit un raport în care se arată că s-au făcut studii în legătură cu sursele din bazinul Dâmboviței. S-au studiat și sursele din bazinele Ialomiței, Teleajenului, Dâmbovicioarei, s-au cercetat resursele de apă din apropierea orașului, s-au efectuat sondaje la Zoița (toate acestea înainte de a veni inginerul Bechmann). S-a evaluat că aducerea apei din bazinele de la munte ar costa 25.000.000 lei, pe când alimentarea cu apă de la Zoița ar costa numai 2.000.000 lei. Ing. Bechmann trebuie să se pronunțe asupra unei din cele trei propuneri: una prin adoptarea sistemului actual de alimentare prin filtre, a doua – prin aducerea apei de la munte și a treia – aducerea apei din subteranele din jurul Bucureștilor. Ing. Bechmann laudă apa Dâmboviței, care este și abundentă și ușor de adus în București. Însă, socotind costul aducerii Dâmbovicioarei în București, ajunge la concluzia că ar costa 25.000.000 lei. Desigur că o asemenea cheltuială ar constitui un greu sacrificiu de impus Ministerului Finanțelor pentru un oraș de 200.000 de locuitori, oricât de înfloritoare ar fi situația lui financiară.

An V, nr. 1277, noiembrie 13/25, p. 2-3 – *Germania și tratatele de comerț*: Se comunică din Berlin că, la prima citire a tratatelor de comerț cu Spania, România și Serbia, conservatorii s-au declarat în Comisie contra acestor tratate, iar centrul și progresiștii – pentru. În Reichstag, unul dintre deputați a declarat că tratatele actuale au același dezavantaj ca cele din 1892; ele impun agriculturii sacrificii fără nicio compensație. România a exportat grație convenției provizorii, timp de șase

luni, mult mai mult grâu ca de obicei. Partidul Conservator nu va vota tratatele care aduc pagube agriculturii. Din partea Guvernului s-a răspuns că s-au acordat suficiente avantaje agriculturii germane, dar că și industria germană are nevoie de debușuri.

An V, nr. 1279, noiembrie 16/28, p. 1 – *Germania în tratatele de comerț*: Din Berlin se anunță că au început în Reichstag discuții cu privire la tratatele de comerț. În cursul dezbaterilor, s-a declarat că în lupta contra tratatului cu România nu s-au scos la iveală decât interesele agriculturii, însă dacă tratatul cu România este respins, agricultura nu va câștiga nimic, iar interesele industriei și, deci, ale muncitorilor vor fi foarte lovite, ceea ce ar îngreuna, în mod indirect, și agricultura. Se crede că tratatul nu va fi respins.

An V, nr. 1280, noiembrie 17/29, p. 1 – *Cuvântul Coroanei (Editorial)*: Comentând mesajul tronului la deschiderea sesiunii din toamnă a Parlamentului, arată că mesajul a subliniat frumoasa situație financiară. Pe când unele state din Europa trec prin crize financiare, România își încheie bugetul pe 1892-1893, al cărui cont s-a închis la 30 septembrie 1893, cu un excedent de peste trei milioane lei, fără să fi fost nevoie de a se atinge resursa extraordinară de 3.887.000 lei din excedentul anterior, iar încasările întrec cu mult evaluările. Se remarcă însă, adaugă editorialistul, că în Reichstag Convenția comercială încheiată cu Germania întâmpină rezistență marilor agricultori germani.

An V, nr. 1280, noiembrie 17/29, p. 3 – [*Comerțul exterior*] (*Știri comerciale*): Camera de Comerț din Iași a luat unele măsuri în ce privește exportul cerealelor din Germania. Exportatorii care doresc să beneficieze de avantajele prevăzute în Convenția comercială cu Germania trebuie să prezinte Camerei de Comerț, pentru a li se elibera certificatul de origine, o serie de acte enumerate în această informație.

An V, nr. 1281, noiembrie 18/30, p. 1 – *O chestiune prealabilă [Legislație economico-financiară]* (*Editorial*): Comentând mesajul regal citit la deschiderea sesiunii de toamnă a Parlamentului, arată că între proiectele enumerate, care vor fi depuse pe biroul Corpurilor Legiuitoare, cele economico-financiare vor fi proiectele de lege privind regimul apelor, răspunderea întreprinderilor în caz de accidente, probleme silvice, problema minelor, modificarea Legii licențelor, revizuirea Legii patentelor, modificarea parțială a tarifului vamal. Problema care trebuie discutată este dacă sunt oportune toate aceste proiecte de lege, cu atât mai mult cu cât ele modifică legi astăzi existente.

An V, nr. 1282, noiembrie 18/decembrie 1, p. 1 – *Convenția cu Germania (Editorial)*: Declară că încheierea Convenției comerciale cu Germania nu aduce nicio atingere tarifului vamal general. Acest tarif rămâne, în întregime, în picioare. Convenția cu Germania s-a încheiat pentru a înlesni comerțul românesc de cereale și nu expune România unor taxe diferențiale în Germania. Ziarul "Voința națională" afirmă că, totuși, acest tratat a modificat oarecum tariful vamal general. Somează ziarul liberal să precizeze ce texte anume din tariful general se găsesc atinse de convenție. În Parlamentul german, convenția este atacată de marii agricultori germani. "Voința națională" nu trebuie să se facă ecoul marilor proprietăți agrare din Germania.

- An V, nr. 1282, noiembrie 18/decembrie 1, p. 2 – *[Desvoltarea liniilor telefonice] (Informațiuni)*: La 1 ianuarie trecut s-au deschis primele linii telefonice din țară între Brăila și Galați. Lucrările au costat 25.000 lei. Într-un tabel se dă numărul convorbirilor telefonice dintre Brăila și Galați și în interiorul fiecăruia dintre aceste orașe. Astfel, pe când în ianuarie 1893 au fost înregistrate 71 de convorbiri între Brăila și Galați și 80 între Galați și Brăila, în octombrie același an au fost 1.243 de convorbiri între Brăila și Galați și 968 între Galați și Brăila. În timp ce în ianuarie 1893 s-au înregistrat trei convorbiri telefonice în Brăila și patru în Galați, în octombrie 1893 au fost înregistrate 1.965 de convorbiri în Brăila și 618 în Galați.
- An V, nr. 1284, noiembrie 21/decembrie 3, p. 1 – *Convenția cu Germania*: Răspunde ziarului radical “Lupta” care, luând act de declarația Guvernului că această convenție nu aduce nicio atingere tarifului vamal general, întreabă dacă actualul tarif nu a fost întocmit pentru a nu servi drept bază nici unei convenții. “Constituționalul” recunoaște că, într-adevăr, tariful a fost întocmit să nu servească drept bază niciunei convenții. Dar, din moment ce convenția încheiată nu aduce nicio știrbire tarifului general, contrazicerea nu există. “Lupta” pune o altă întrebare: este exact că introducerea clauzei națiunii cele mai favorizate în tratatul încheiat în 1876 cu Austro-Ungaria a îngăduit Austro-Ungariei să se folosească de reduceri însemnate la toate articolele tarifului vamal românesc? “Constituționalul” răspunde că această clauză formează însuși tariful. Nu există convenții care să favorizeze un stat sau altul.
- An V, nr. 1284, noiembrie 21/decembrie 3, p. 1-2 – *Cecurile*: Se studiază instituția cecului, importanța lui, modul de folosire în Anglia și Germania și condițiile în care băncile folosesc cecurile.
- An V, nr. 1285, noiembrie 23/decembrie 5, p. 1 – *Banca Agricolă (Editorial)*: Arată că, după ce Creditul Agricol a fost reorganizat spre a ajuta pe țărani să cumpere de la stat pământ și să-și completeze inventarul agricol, Guvernul s-a gândit să ajute și marea proprietate agricolă pe care s-o apere de cămătărie, punându-i la dispoziție credite ieftine spre a face față nevoilor agricole. Era firesc ca conservatorii să se gândească la agricultură și la agricultori, nu la consolidarea burgheziei rurale.
- An V, nr. 1285, noiembrie 23/decembrie 5, p. 2 – *[Probleme bancare] (Informațiuni)*: De la 19 noiembrie, Banca Națională a ridicat scontul la 6%, iar a împrumuturilor pe efecte la 7%. Cu toate acestea, cota oficială a Bursei București pe ziua de 20 noiembrie (2 decembrie) arată că scontul e de 5% și avansurile pe depozite de efecte sub lingouri e de 6%.
- An V, nr. 1286, noiembrie 24/decembrie 6, p. 1 – *Banca Agricolă (Editorial)*: Discuțiile din Parlament pe marginea proiectului de lege pentru crearea unei Bănci Agricole nu au fost prea lungi. Opoziția a recunoscut oportunitatea unei astfel de instituții de credit; a făcut însă o obiecție, întrebând de ce s-a desființat vechiul Credit Agricol. Răspunsul este că acele credite agricole, create de liberali, nu și-au atins scopurile dorite. Scopurile au fost, întâi, înființarea de societăți de capitaliști, crearea creditului pentru agricultori și ieftinirea dobânzilor. Dar societăți de capitaliști nu s-au creat, agricultorii nu au avut credite, iar dobânzile au rămas mari. Guvernul a ținut seama că nu există decât două categorii de proprietari agricoli: mari și mici. Proprietari agricoli mijlocii sunt prea puțini. Marii proprietari sunt culți și avuți,

micii proprietari sunt săraci și analfabeți. De aceea s-au adoptat procedee diferite. Banca Agricolă se bazează pe o societate pe acțiuni și ea este destinată marii proprietăți, iar Creditul Agricol, creat și susținut în întregime de stat, este destinat micilor agricultori.

An V, nr. 1287, noiembrie 25/decembrie 7, p. 1 – *O manoperă [Banca Agricolă] (Editorial)*: Proiectul de lege pentru înființarea Băncii Agricole a fost luat în considerare. Opoziția a spus că Banca Agricolă, sprijinită pe capital particular, nu este un monopol și că, deci, este posibil să se mai creeze și alte bănci agricole. “Constituționalul” arată că prin proiectul de lege nu se creează un monopol, nu se acordă Băncii Agricole nicio exclusivitate. Statul dă Băncii Agricole unele avantaje foarte importante, ca, de pildă, dreptul de a emite bonuri de casă nominative plătibile la casele statului până la concurența a 50% din capitalul social vărsat. Bănci agricole se mai pot înființa, dar de acest avantaj mare nu se va bucura decât Banca Agricolă. După cum nu vor putea beneficia și de alte avantaje acordate exclusiv Băncii Agricole, cum ar fi că gajul se constituie prin singurul efect al convenției, creanțele sunt privilegiate asupra obiectelor mobile depuse în gaj, procedura de urmărire este specială și derogatorie de la dreptul comun.

An V, nr. 1287, noiembrie 25/decembrie 7, p. 2 – *[Situția Casei de economii] (Ecouri și știri)*: Situația la 31 octombrie 1893: 87.673 de librete cu 20.324.961 lei. Au fost restituite 1895 de librete cu 924.379 lei, rămânând în circulație 85.778 de librete, reprezentând 19.400.582 lei.

An V, nr. 1288, noiembrie 26/decembrie 8, p. 1 – *Convenția cu Germania (Editorial)*: Presa liberală crede că această convenție ar crea unele pericole pentru industria națională, revenind asupra tarifului din 1886 și a războiului vamal cu Austro-Ungaria, ca armă de luptă pentru încheierea de convenții pe baza unor concesi reciproc. “Constituționalul” arată că tariful vamal din 1886 a fost modificat deoarece nu corespundea noilor nevoi ale țării, fiind înlocuit cu un alt tarif care proteja industria națională, înlătura războiul vamal și folosea Fiscului. Liberalii ar dori ca statele străine cu care se contractează să accepte ca vitele și grânele să intre în țara lor fără nicio taxă și ca produsele industriale străine să plătească taxele prevăzute în tariful autonom din 1886. Aceste condiții ar fi, desigur, excelente, dar ele duc la războaie vamale. Noul tarif general este, deopotrivă, aplicabil tuturor statelor. Ceea ce face Guvernul nu reprezintă o concesie pentru un anumit stat, ci concesi făcute tuturor puterilor laolaltă.

An V, nr. 1290, noiembrie 28/decembrie 10, p. 1 – *O nouă lege a licențelor (Editorial)*: Comentează proiectul de lege în care impozitul direct al licențelor rămâne și nu se prefacă în impozit indirect, deoarece această schimbare ar avea ca efect o absolută descărcare a comerciantului pe seama consumatorului și a producătorului. În al doilea rând, se cere o cheltuială de trei milioane lei pe an pentru încasarea taxei pe decaltru, în loc de 400.000 lei cât se cheltuiește azi. Modificările introduse sunt, între altele, scăderea taxei de 1.200 lei la 1.000 lei și ridicarea taxei de 20% la 40% drept proporțional. Se ușurează comercianții care vând cu ridicata, iar impozitul devine mai echitabil. Din aceste modificări, statul va percepe 2.751.060 lei taxă fixă și 1.462.680 taxă proporțională sau cu un minus de 786.320 lei la taxa fixă și cu un plus

de 363.080 lei la taxa proporțională, ceea ce dă, în total, un minus de 423.240 lei pentru casa statului.

An V, nr. 1290, noiembrie 28/decembrie 10, p. 1 – *O convenție [comercială]*: Guvernul român a încheiat cu Guvernul englez o convenție pentru reprimarea falselor indicații asupra provenienței mărfurilor. Citând raportul care însoțește proiectul de lege de aprobare a convenției, se arată o serie de precedente străine destinate să apere proprietatea mărcilor de fabrică contra uzurpării și falsurilor. Autorul comentează considerațiile arătate în expunerea de motive, pe care le socotește perfect juste.

An V, nr. 1291, noiembrie 30/decembrie 12, p. 1 – [*Problema românilor din Transilvania*] (*Editorial*): Arată că șeful Partidului Național-Liberal a atacat cu violență pe maghiari pentru persecuțiile la care sunt supuși românii din Ardeal. Ziarul invită pe românii din Ungaria să nu ia drept monedă bună vorbele lui D. Sturdza, să nu creadă că un Guvern român, chiar sub președinția lui D. Sturdza, va interveni vreodată în raporturile dintre regele Ungariei și supușii săi. În cumințenia lor, românii din Ungaria vor găsi ei inspirația suficientă pentru dobândirea revendicărilor lor, “întrucât ele sînt drepte”.

An V, nr. 1291, noiembrie 30/decembrie 12, p. 1-2 – *Datoria statului român [Problema românilor din Transilvania]*: Sub acest titlu, ziarul maghiar “Pester Lloyd” publică o corespondență din București în care se examinează datoria statului român pe anul financiar 1892-1893, ajunsă nominal la peste un miliard de lei, în afară de renta de 4% și 5%. După o serie de calcule, ajunge la concluzia că, în cei 10 ani viitori, datoria statului nu va trece de 1.300 milioane lei. În cei 32 de ani următori, după calculele făcute de P.P. Carp și M. Ghermani, datoria statului va scădea la o treime. Vânzarea moșiilor statului va da cel puțin 500 milioane. Ratele din aceste vânzări (32 de rate anuale) se varsă la o casă specială și vor fi folosite pentru cumpărarea titlurilor de rentă. După 32 de ani, statul nu va mai avea moșii, dar, în schimb, va avea o întinsă rețea de căi ferate, fără datorii, unul sau mai multe porturi maritime, țara bine apărată, școli și spitale. Se poate afirma, spune ziarul maghiar, că România, după 32 de ani, va fi statul cu cea mai bună situație financiară din Europa. Laudă reforma financiară care a dus la introducerea valutei aur, reformă operată iute și cu mici sacrificii, înlăturându-se astfel agioul și aducând în casa statului o economie anuală de cel puțin 10 milioane lei.

An V, nr. 1292, decembrie 1/13, p. 1 – *Noua lege a licențelor*: Arată că în țară sunt 25.915 debitanți de băuturi spirtoase care plătesc 3.537.380 lei taxă fixă și 1.462.680 lei taxă proporțională. După noua lege, depusă în Camera Deputaților, taxa fixă se va reduce la 2.751.060 lei, iar taxa proporțională va fi majorată la 1.825.760 lei. Explică, apoi, cu cifre de unde rezultă acest plus al taxelor proporționale și minusul taxei fixe. În general, debitanții de băuturi spirtoase vor fi degrevați de o parte din dările ce le plătesc și totalul acestor degrevări se va ridica la 423.240 lei.

An V, nr. 1293, decembrie 2/14, p. 1 – *Finanțele*: Arată că, la atacurile îndreptate de D. Sturdza, în Parlament, contra politicii financiare a Guvernului, s-a răspuns de către M. Ghermani, ministrul de Finanțe, care a pus în lumină starea înfloritoare a finanțelor țării grație măsurilor luate de Guvernul conservator, și anume reglarea socotelilor dintre stat și Banca Națională, retragerea biletelor ipotecare și, deci, reducerea monedei fiduciare. A venit, apoi, introducerea stocului de aur,

introducerea monometalismului de aur în locul celui de argint. La urmă, s-a vândut tot argintul. Dacă țara ar fi avut stocul de argint, ar fi avut și un agio de 50% și statul nu ar fi fost în măsură să plătească cuponul. La întrebarea pusă – de ce Guvernul a revenit de la tipul 4% la 5%? – M. Ghermani a răspuns că, după calculele făcute, s-a obținut, astfel, o economie de 108.000 lei pe an.

An V, nr. 1293, decembrie 2/14, p. 1 – *Convenția germano-română (Cestiunea zilei)*: Se telegrafiază din Berlin că a avut loc în Reichstag a doua citire a Tratatului de comerț cu România. Reprezentantul conservatorilor a declarat că va vota contra tratatului deoarece se teme că Consiliul Federal nu va crea o compensație la paguba făcută agriculturii prin regularizarea problemei monetare. Pe lângă aceasta, s-ar putea întâmpla ca, în caz de înțelegere cu România, grâul rusesc să se introducă prin intermediul acestei țări. S-a răspuns că tratatul cu România nu va aduce niciun prejudiciu viitorului tratat cu Rusia. S-au luat, de altfel, măsuri să fie oprit importul grâului rusesc prin România. Se arată de către reprezentantul Guvernului german că tratatele de comerț nu duc la scăderea prețului grâului în Germania. Războiul tarifelor cu România ar putea lua pâinea de la gură a mii de muncitori. Politica economică a Guvernului german nu este liber-schimbistă. Mai mult de 70.000 de muncitori germani trăiesc de pe urma exportului de mărfuri germane în România.

An V, nr. 1293, decembrie 2/14, p. 3 – *[Negocierile comerciale Austro-române] (Partea economică)*: “Neue Freie Presse” anunță că, după o întrerupere de cinci luni, vor reîncepe negocierile dintre Austria și România. Au fost remise Guvernului român propunerile pentru reluarea negocierilor. În negocierile suspendate în iulie s-a admis clauza națiunii cele mai favorizate. România a făcut însă și alte propuneri la care nu s-a putut cădea de acord. Aceste propuneri priveau importul oilor de proveniență română în Austria. România cerea îndulcirea regimului de import al ovinelor. Această îndulcire nu avea să figureze în tratat, România mulțumindu-se cu o simplă declarație a Guvernului austro-ungar. Se speră că această cerere va fi admisă în cele din urmă. Convenția urmează să intre în vigoare la 1 ianuarie 1894.

An V, nr. 1294, decembrie 3/15, p. 1 – *Budgetul pe 1894-1895*: Bugetul se echilibrează la venituri și cheltuieli cu cifra de 202.309.265 lei cu un plus de 12.698.765 lei. Sporul este însemnat. S-a putut constata, încă de la jumătatea acestui an, că veniturile au crescut cu 8.422.194 lei, ceea ce demonstrează că evaluarea s-a efectuat exact. Arată apoi, cu detalii cifrice, cum au sporit veniturile.

An V, nr. 1294, decembrie 3/15, p. 1 – *Casa de amortizare*: Prin Legea din 27 mai 1892 s-a înființat Casa de Amortizare pentru stingerea datoriei publice. Din raportul întocmit de Curtea de Conturi reiese că veniturile realizate pe seama acestei case, de la înființarea ei până la 31 martie 1893, au atins cifra de 6.975.212 lei. Aici au fost consemnate ratele pentru vânzarea moșiilor statului. Au fost trecute în debitul Casei procentele Casei de Depuneri, cuponul ianuarie din renta de 4% etc. Au fost răscumpărate prin sindicul Bursei București titluri de rentă 4% și cuponul – 1 iulie. Din toate acestea rezultă un sold în casa statului de 42.332,82 lei.

An V, nr. 1294, decembrie 3/15, p. 2 – *Convenția comercială germano-română (Cestiunea zilei)*: Se comunică din Berlin că Reichstagul a continuat discuțiile asupra acestei convenții. S-a declarat din partea unor deputați centriști că respingerea tratatului nu ar aduce niciun remediu situației grele a agriculturii germane, ci ar prejudicia interesele a mii

de muncitori germani. Din partea Guvernului german se arată că, după încetarea războiului vamal austro-român, marfa germană continuă să fie cerută în România. În 1892 importul german în România a întrecut cu 20 milioane mărci importul englez. Din partea Guvernului german se mai arată că, în cazul în care convenția ar fi respinsă, beneficiara nu va fi agricultura germană, ci industria străină. Convenția a fost votată cu 189 contra 165, după discuții foarte aprinse.

An V, nr. 1294, decembrie 3/15, p. 3 – [*Convenția comercială cu Austria*] (*Ultime informațiuni*): O depeșă din Viena anunță că ziarele austriece cred că tratatul de comerț între Austro-Ungaria și România, pe baza clauzei națiunii cele mai favorizate, va fi semnat în cursul acestei luni. După "Neue Freie Presse", tratatul nu va conține concesiuni speciale de tarif, ci numai desființarea prohibiției trecerii graniței pentru oile și râmătorii din România. Tratatul nu are termen fix și părțile îl vor putea denunța.

An V, nr. 1295, decembrie 4/16, p. 1 – *O cestie prealabilă* [*Organizarea corpului tehnic*] (*Editorial*): Astăzi, Corpul Tehnic este organizat în conformitate cu Regulamentul din 1862. Cu progresele pe care le-a făcut statul în acești 30 de ani, regulamentul a căzut, parte, în desuetudine. O modificare, deci, se impune. Prin proiectul Guvernului corpul de ingineri și corpul de conductori se pun sub autoritatea Ministerului Lucrărilor Publice. Centralizarea era necesară deoarece județele și comunele urbane au ingineri ale căror titluri nu au fost verificate, dacă merită a ocupa asemenea posturi.

An V, nr. 1299, decembrie 10/22, p. 1; nr. 1300, decembrie 11/23, p. 1; nr. 1301, decembrie 12/24, p. 1; nr. 1303, decembrie 15/27, p. 1; nr. 1305, decembrie 17/29, p. 1; nr. 1311, decembrie 24/ianuarie 5, p. 1; nr. 1314, decembrie 30/ianuarie 11, p. 1; nr. 1315, decembrie 31/ianuarie 12, p. 1 – *Bugetul statului pe 1894-1895. Veniturile*: Veniturile au fost evaluate la 31.995.000 lei față de 28.665.000 lei în acest an. Explicația acestui spor este că el provine din taxa de 4 lei pusă pe contribuabilul creștin-ortodox pentru serviciul clerului, de la căile ferate, de la licențe de băuturi spirtoase. Se examinează veniturile din contribuțiile directe care arată un spor de 3.330.000 lei. Evaluările sunt, sub conservatori, inferioare încasărilor. Se cercetează veniturile din contribuții indirecte, care ocupă un spor de 5.145.100 lei. Se dau o serie de cifre spre a se explica acest spor al veniturilor contribuțiilor indirecte. Se cercetează veniturile din timbru și înregistrare. Se analizează veniturile din băuturile spirtoase pentru a justifica sporul de 1.620.000 lei, apoi veniturile diferitelor ministere. La *Ministerul de Război*, veniturile s-au ridicat de la 1.378.000 lei la 1.389.000 lei. La *Ministerul de Externe*, veniturile au atins cifra de 218.000 lei față de 175.000 lei din exercițiul curent. La *Ministerul Cultelor și Învățământului*, la veniturile pe bugetul 1894-1895 au apărut trei surse noi de venituri din subvenții acordate de comunele urbane și rurale pentru plata unui număr de învățători și institutori, plus taxa de înscriere a elevilor străini, ceea ce dă, în total, 606.065 lei. La *Ministerul de Justiție*, totalul veniturilor atinge cifra de 7.510.000 lei față de 7.700.000 lei care figurează în bugetul curent. Recapitulând veniturile și cheltuielile, noul buget înscrie la venituri suma de 202.309.265 lei față de suma de 189.610.500 lei care figurează în actualul buget, deci bugetul pe 1894-1895 va înregistra la venituri un plus de 121.698.765 lei. Cheltuielile ating suma de 202.309.265 lei.

An V, nr. 1300, decembrie 11/23, p. 1 – *Cinism și demență* [*Probleme economico-financiare*] (*Editorial*): Răspunde atacurilor liberale privind politica economiei, recapitulând

reforme realizate în timpul guvernării conservatoare, și anume: Legea vânzărilor moșiilor statului la țărani lipsiți de pământ: S-a modificat Legea creditelor agricole și s-au acordat țăranilor lipsiți de pământ și de credit bani să se instaleze și să muncească noile lor proprietăți. S-a modificat Legea tocmelilor agricole. S-a venit cu un proiect de lege pentru înființarea unei Bănci Agricole. S-a înființat o Casă de amortismente pentru stingerea datoriei publice. S-au luat măsuri pentru suprimarea agioului. S-a stabilit valuta de aur. S-a realizat tariful vamal, înlăturându-se, pe de o parte, războiul vamal și, pe de altă parte, protegându-se industria națională. S-au încheiat convenții comerciale. S-au construit linii de drum de fier și se construiește podul peste Dunăre.

An V, nr. 1302, decembrie 14/26, p. 1 – *Din România [Convenții comerciale]*: Sub titlul de mai sus, ziarul berlinez "Neue Preußische Zeitung" publică o corespondență din București în care se comentează dezbaterile parlamentare pe marginea Convenției româno-germane. Se arată că D. Sturdza a criticat faptul că România a părăsit războiul vamal cu Austro-Ungaria, grație căruia România și-a câștigat independența. Ca urmare, importul din Austro-Ungaria a crescut de la 1891 încoace. S-a introdus atunci un alt tarif vamal care trebuia să facă inutilă orice convenție comercială. Și, totuși, convenții comerciale s-au încheiat. D. Sturdza nu este ostil Convenției cu Germania, dar este ostil acordării clauzei națiunii cele mai favorizate Austro-Ungariei, fără ca aceasta să ofere ceva în schimb. D. Sturdza a lăudat Germania care a tratat România la egalitate. Germania a sprijinit sincer România în toate eforturile ei. A criticat însă art. 12 din Convenția cu Germania, după care se vor pune taxe de accize și pe produsul fabricilor din interiorul comunelor din România.

An V, nr. 1302, decembrie 14/26, p. 2 – *[Expoziție agricolă] (Ecouri și știri)*: Societatea Centrală Agricolă din România a hotărât ca în toamna anului 1894 să organizeze o expoziție a produselor agricole și industriale românești. Expoziția va fi deschisă pentru toate produsele muncii solului, precum: produse agricole și alimentare, vinuri și tot felul de băuturi, industria laptelui, țesătorie, produsele pădurilor și cele horticole, creșterea albinelor și a viermilor de mătase, mașini și instrumente agricole, animale de muncă și îngrășate, păsări de curte, industrii rurale, cărți și publicații agricole etc. Vor fi admiși toți producătorii care vor justifica apartenența exponatelor.

An V, nr. 1302, decembrie 14/26, p. 2 – *[Problema navigației pe Dunăre] (Ecouri și știri)*: "Neue Freie Presse" publică o corespondență din București în care se arată că în România nu se dă o însemnătate deosebită știrilor despre intențiile Rusiei de a face navigabile gurile Dunării la Chilia. Adevărul este că Rusia a cerut de mult învoirea să facă sondaje în brațul Dunării la Chilia, cu participarea unui ofițer de marină român. Dacă Guvernul nu se va fi convins că lucrările de navigabilitate ale acestui canal se vor întinde și pe teritoriul român, va cere și participarea României la aceste lucrări. Guvernul român socotește însă că problema lucrărilor destinate să facă navigabile gurile Dunării este de competența exclusivă a Comisiei Internaționale Dunărene care, singură, poate decide.

An V, nr. 1303, decembrie 15/27, p. 1 – *Manifestul liberalilor [Convenția comercială româno-germană] (Editorial)*: Liberalii au început lupta contra Convenției cu Germania, dar nu o declară deschis. Ei sunt contra art. 12 din convenție, în baza căruia România se

obligă să pună taxe comunale (accize) și asupra produselor fabricate în interiorul comunelor. Este firesc ca orice țară să ceară ca produsele pe care le exportă să nu fie supuse, în țara respectivă, la alte taxe decât cele care se pun pe produsele indigene. Acest art. 12 face obiectul unui manifest către țară. În manifest se vorbește și de tariful vamal, cerându-se ca industria și comerțului să se alăture luptei duse de Partidul Liberal.

An V, nr. 1304, decembrie 16/28, p. 1 – *Tratatul de comerț cu Germania*: Arată că șeful liberalilor s-a declarat de acord cu Tratatul de comerț cu Germania. Face apoi o expunere asupra cuprinsului acestei convenții. Ea cuprinde dispoziții privitoare la exercițiul comerțului și industriei. Aici este de observat că tratatul stipulează libertatea statului român de a reglementa anumite profesii cu caracter comercial și de a autoriza și controla funcționarea societăților comerciale, industriale și financiare. Convenția mai cuprinde dispoziții privind schimbul mărfurilor. Aici se precizează că clauza națiunii cele mai favorizate se aplică, nu tuturor produselor de proveniență germană, ci produselor solului și industriei germane. Acest punct este important, deoarece războiul vamal cu Austria a fost numai pe hârtie, Austria naturalizând în alte țări produsele sale pe care le expedia României ca fiind de proveniență germană, olandeză sau elvețiană. Principalul în această convenție este că se definește în mod reciproc aplicarea regimului vamal convențional la articolele ce se vor importa dintr-o țară în alta. Acest regim se aplică numai produselor solului și industriei statelor contractante.

An V, nr. 1304, decembrie 16/28, p. 1 – *Articolul XII [Convenția comercială germano-română]*: Art. 12 din convenție stabilește că, dacă pe teritoriul uneia dintre cele două părți contractante s-au introdus anumite taxe, același taxă vor fi egale și la produsele indigene și la produsele importate. Acest text recunoaște, în principiu, dreptul statului sau cel al comunei de a percepe taxe de consum sau de accize la articolele străine importate în țară, cu condiția ca acest drept să fie egal cu acela perceput la articolele similare de producție indigenă. Se citează, conținând exact aceeași clauză, o serie de convenții comerciale străine: germano-elvețiană, italo-austro-ungară, austro-ungaro-elvețiană, austro-ungaro-belgiană etc. Guvernul german a consimțit să se admită excepția privitoare la facultatea ce se recunoaște comunelor noastre de a taxa la accize câteva serii de articole de consum, cu condiția ca taxele de accize să nu constituie o taxă diferențială asupra articolelor străine.

An V, nr. 1304, decembrie 16/28, p. 2 – Manolescu, N., *Despăduririle (Curier economic)*: Arată importanța pădurilor. Constată însă că se practică, în mod anarhic, despăduriri din regiuni întregi. S-a legiferat, spre a pune stavilă acestei practici, Codul Silvic din 1881. Campania contra despăduririlor a reînceput cu energie sub P.P. Carp. Citează o serie de măsuri legale și de fapt, luate în diferite țări contra despăduririlor.

An V, nr. 1304, decembrie 16/28, p. 3 – *[Lista căilor ferate române în studiu sau în construcție] (Ultime informațiuni)*: Sunt în studiu liniile: Rm. Vâlcea-Râul Vadului (60 km), Curtea de Argeș-Călimănești (40 km), Ploiești-Târgoviște (46 km), Ploiești-Urziceni-Slobozia (116 km), București-Caracal-Craiova (200 km), București-Oltenița (64 km) și Dorohoi-Noua Suliță (33 km). Studiul acestor linii s-a efectuat pe teren, iar redactarea proiectelor se va termina până în toamna următoare. Construcția lor va începe imediat ce creditele respective vor fi votate. În construcție sunt liniile:

Roșiori-Zimnicea (72 km), Dorohoi-Iași (150 km) și Giurgiu-Bazin (6 km). primele două vor fi terminate în august 1895, iar ultima în august 1894.

An V, nr. 1305, decembrie 17/29, p. 1 – *Politica economică (Editorial)*: Afirmă că până și cei mai îndârjiți adversari au recunoscut că politica economică practică de conservatori a fost plină de roade. dar conservatorii sunt criticați pentru Convenția comercială cu Austro-Ungaria din 1876. Se reamintește faptul că, după declararea ca stat independent a țării noastre, Franța, în tratativele duse, a invocat capitulațiile sale cu Înalta Poartă. În acea epocă de început, conservatorii au pus baza edificiului economic prin Convenția comercială din 1876 cu Austro-Ungaria. Era prima convenție pe care România o încheia înainte de a-și cuceri independența. În ce privește *tariful vamal autonom* legiferat de liberali, el se rezumă la cifre mari, inaplicabile și superficial calculate. Acest tarif a fost modificat de conservatori și, pe baza lui, s-au încheiat convenții comerciale.

An V, nr. 1306, decembrie 18/30, p. 1 – *Tariful vamal (Editorial)*: Opoziția liberală acuză Guvernul conservator că se acordă în Convenția cu Austro-Ungaria avantaje statului vecin, fără ca acest stat să fi dat ceva în schimb. Afirmația nu corespunde adevărului. Clauza națiunii cele mai favorizate operează reciproc, nu în sens unic. În ce privește reducerile ce se fac la tariful din 25 iunie 1891, nu sunt numai în beneficiul Austro-Ungariei și ele nu aduc nicio atingere politicii de protejare a industriei naționale. Sunt în tratat 27 de articole la care se scot taxele. Aceste articole se importă nu numai din Austria, dar și din Germania, Anglia, Franța, Rusia, Bulgaria, Italia etc. Reducerile nu se referă la articolele produse în țară. Pe lângă aceasta, nu Austro-Ungaria este țara care ne expediază cele mai multe articole pentru care s-au redus taxele de import, ci Germania. Cercetează apoi unele din articolele vamale spre a-și sprijini argumentarea.

An V, nr. 1309, decembrie 22/ianuarie 2, p. 1 – *Îndrăzneală și cinism (Editorial)*: Constată că imensa majoritate din Cameră și Senat a aprobat politica economică a Guvernului. Convențiile comerciale și tariful vamal formează un tot inseparabil și pun o bază solidă edificiului economic al țării. Industria națională este protejată, debușeurile pentru cerealele țării rămân deschise pe o perioadă de 10 ani cu clauza națiunii cele mai favorizate, comerțul este înlesnit și ușurat, venitul vămilor este asigurat. Se întreabă ce s-ar putea reproșa acestei politici economice. Numai un îndrăzneț și un cinic ar putea să-i găsească goluri.

An V, nr. 1309, decembrie 22/ianuarie 2, p. 1; nr. 1310, decembrie 23/ianuarie 4, p. 1 – Niculescu-Dorobanțu, I., *Convenția cu Germania*: I. Niculescu-Dorobanțu, președintele Societății Centrale Agricole, publică în ziarul societății, numit "Jurnalul", un articol sub titlul de mai sus, articol în care arată că, încheind această convenție, se obține un scăzământ de 1½ mărci la 100 kg, adică la chila de grâu un scăzământ de mai mult de 9 fr. asupra taxei pe care România ar trebui s-o plătească dacă nu ar încheia convenția, ceea ce ar împiedica orice concurență pe piața germană. Importul din Germania este de aproximativ 40.000.000 lei, pe când exportul de cereale în Germania este de 250-270.000.000 lei. În schimb, se acordă Germaniei pe timp de 10 ani reducerea taxelor vamale *actuale*; s-a redus vama cu 30% pentru 25 de articole care nu se fabrică în România. În ce privește crearea de noi industrii, autorul se declară ostil acestei idei, deoarece, neavând specialiști și

muncitori calificați, înseamnă să fie aduși străini, ceea ce ar pune noi probleme în legătură cu dozajul etnic. Pe lângă aceasta, noi industrii ar solicita noi contingente de forță de muncă, atunci când în agricultură este încă nevoie de brațe de muncă.

An V, nr. 1311, decembrie 24/ianuarie 5, p. 1 – *Art. XII [Convenția comercială germano-română]:* Ziarul “Era nouă” din Iași publică sub acest titlu un articol în care analizează art. 12 din convenție. Acest articol nu pune nicio sarcină comunelor fără consimțământul lor. Textul îngrădește comunelor dreptul de a pune taxe diferențiale pe articolele indigene și pe cele străine din import. De altfel, un text cu un cuprins identic a fost prevăzut în tratatul încheiat cu Germania în 1881 de către un Guvern liberal. Pune apoi, alături, art. 12 din noua convenție și art. 13 din convenția din 1881. Textele sunt aproape identice.

An V, nr. 1313, decembrie 29/ianuarie 10, p. 1 – *Adversarii noștrii [Convenția comercială germano-română] (Editorial):* Compară art. 12 din noua convenție încheiată de un Guvern conservator cu art. 13 din Convenția comercială încheiată cu Germania în 1881 de către un Guvern liberal și care, amândouă, conțin texte identice după care comunele nu pot pune taxe diferențiale pe produsele de origine indigenă sau străină. Această comparație de texte este destinată să demonstreze netemeinicia campaniei liberale care consideră că art. 12 ar constitui un act de trădare economică.

An V, nr. 1315, decembrie 31/ianuarie 13, p. 1 – *Generalitățile [Bilanț economică-financiar] (Editorial):* Ironizează efortul liberal de a demonstra că România, ca stat modern, este opera Partidului Liberal și că burghezia, care nu există, ar fi cucerit de la boierii feudali libertățile. Bagatelizează toate criticile ridicate de liberali contra politicii economice a Guvernului conservator.

1894 (an V, 1/13 ianuarie – an VI, 30 decembrie/11 ianuarie)

(Colaborator: P. Alexandrescu)

An V, nr. 1316, ianuarie 1/13, p. 1; nr. 1328, ianuarie 19/31, p. 1; nr. 1329, ianuarie 20/februarie 1, p. 1; nr. 1333, ianuarie 25/februarie 6, p. 1; nr. 1335, ianuarie 27/februarie 8, p. 1; nr. 1336, ianuarie 28/februarie 9, p. 1; nr. 1341, februarie 4/16, p. 1 – *Bugetul statului pe 1894-1895:* Bugetul datoriei publice prezintă un spor de 1.760.881 (69.896.175 față de 68.135.293). Se dau explicații pentru acest spor. Se examinează bugetul Ministerului de Finanțe. Cheltuielile în acest buget se cifrează la suma de 25.424.325 lei, cu un spor de 1.554.680 lei față de bugetul precedent. Arată cum se distribuie aceste cheltuieli pe diferite secții, industrii etc. Monopolurile statului aduc un venit de 98.700.000 lei. Se dă, apoi, un tabel cu cheltuielile Ministerului de Finanțe adunate cu cele ale monopolurilor statului, repartizate pe articole. Cifrele sunt date în raport cu exercițiul curent și se examinează cheltuielile necesitate de Administrația Monopolurilor.

An V, nr. 1316, ianuarie 1/13, p. 1; nr. 1317, ianuarie 4/16, p. 1; nr. 1318, ianuarie 5/17, p. 1 – *1893 [Bilanț legislativ] (Editorial):* La încheierea anului se face o examinare retrospectivă a realizărilor Guvernului conservator. Cităm numai realizările legislative de ordin economic: bugete echilibrate, Banca Agricolă, modificarea Legii tocmelilor agricole, reforma învățământului profesional, convențiile comerciale cu

Anglia, Italia, Franța, Elveția și Germania, consolidarea tarifului vamal. Demonstrează atașamentul conservatorilor față de țărani. Creditul Agricol reformat a început să aducă mari servicii sătenilor, învoielile agricole sunt eliberate de camătă, școlile "se răspîndesc cu rapiditate" în mediul rural. Marea proprietate este și ea mulțumită, deoarece s-a creat Banca Agricolă, iar tratatele comerciale i-au asigurat desfacerea produselor solului. Se poate ca ciocolata și licorile naționale să sufere de pe urma tratatului cu Germania, dar s-a asigurat cerealelor o piață cu taxe reduse. Industria națională nu este ucisă de convenții. De la un buget de 159 milioane în 1887-1888, s-a ajuns la un buget de aproape 200 milioane în 1894-1895.

An V, nr. 1320, ianuarie 9/21, p. 1 – Braghină, Ion G., *O privire asupra convențiilor comerciale*: Pleacă de la constatarea că România este o țară "eminamente" agricolă cu un vag început de industrie indigenă. Agricultura cere debușuri în străinătate, iar industria, abia la începutul ei, cere protecția care i s-a dat, de altfel, prin tariful vamal autonom. Între agricultură și industrie, orice Guvern român trebuie să opteze net pentru agricultură. Analizează art. 12 din Convenția cu Germania, articol în care comunele sunt oprite să pună taxe diferențiale pe produsele indigene și pe produsele din import. Constată că textul este just. Justifică atitudinea ostilă a liberalilor care constituie un partid burghez, apărător al industriei burgheze. Sfătuiește să nu se practice o politică industrială spre a nu crea germenii mișcărilor sociale. Atacă sistemul protecționist vamal.

An V, nr. 1323, ianuarie 13/25, p. 1-2 – *O casă de pensii pentru lucrători*: Ministerul de Domenii (P.P. Carp) a prevăzut în noua Lege a minelor o Casă de Pensii pentru muncitorii din mine, cariere și întreprinderile industriale ce sunt în legătură cu ele. Fondurile vor fi procurate dintr-o contribuție de 2% din salariile muncitorilor și dintr-o contribuție patronală. Când incapacitatea de lucru determinată de un accident durează mai mult de trei săptămâni și mai puțin de șase luni, familia accidentatului primește un ajutor de 35-50% din salariu. Muncitorii care au plătit 30 de ani la Casa de Pensii primesc o pensie de 60% din salariul lor. Dacă invaliditatea a devenit permanentă, muncitorul primește un ajutor de invalid. Se prevede și un ajutor dat familiei muncitorului decedat. "Rumänischer Lloyd" socotește că această Casă de Pensii reprezintă o primă încercare a legislației românești ca, pe calea cooperăției patronilor și muncitorilor să se asigure muncitorii și familiile lor contra consecințelor accidentelor și morții. Deocamdată sunt asigurați numai muncitorii din mine și cariere. Se nădăjduiește să-și îndrepte atenția și asupra celorlalți muncitori din țară.

An V, nr. 1325, ianuarie 15/27, p. 1-2; nr. 1339, februarie 1/13, p. 1-2; nr. 1395, aprilie 8/20, p. 1 – *Părinții anarhismului*: Anarhismul este o antidoctrină antisocialistă și superindividualistă. Autorul îl situează pe Proudhon printre anarhiști, caracterizând operele lui drept "un galimatia de filosofie germană, latină, biblică, mistică etc.". Anarhismul a fost atacat de Louis Blanc. S-a crezut – spune el – că Proudhon e socialist pentru că a proclamat cândva că proprietatea este un furt. Dar tot Proudhon s-a năpustit contra lui Louis Blanc, contra școlii comuniste și contra lui Bastiat. Mai târziu, Proudhon a devenit (nu va fi ultimul) apologet al dictaturii lui Ludovic Bonaparte. Analizează, apoi, doctrina lui Kropotkin, care predică un fel de "communism anarhist". Kropotkin proferează desființarea tuturor institutelor

statale. Această doctrină cuprinde în ea o contradicție totală, deoarece comunismul “este cea mai monstruoasă exagerare a puterii statului, iar anarhismul e negarea absolută a ei”. Trece la alt anarhist, Auberon Herbert, care pledează pentru o stranie și exagerată libertate a cuvântului. Lordul Herbert este predicatorul doctrinei *statului voluntar*, stat în care nimeni să nu fie silit a face ceva, nimeni să nu aibă dreptul să ordone și nimeni să nu fie obligat să asculte, deci nimeni să nu fie silit a plăti impozite. Să plătească cine vrea. Louise Michelet, cu fața ei aspră, pare “un înger al morții”. Este și ea o anarhistă, în felul ei, căci anarhia nu e o doctrină, ci sunt atâtea doctrine câți anarhiști sunt.

An V, nr. 1326, ianuarie 16/28, p. 1 – *Monopolurile Statului*: Situația încasărilor pe perioada 1 aprilie-31 decembrie 1893, față de perioada corespunzătoare din exercițiul trecut 1892-1893, înregistrează la *tutun* un plus de încasări de 1.623.134 lei, la *sare* un plus de încasări de 618.687 lei, la *chibrituri* un plus de încasări de 178.371 lei, la *cărți de joc* un plus de încasări de 46.851 lei, la *timbre* un plus de încasări de 533.598 lei și la *pulbere* un minus de 48.161 lei. În ce privește prevederile bugetare pe 1893-1894, la *tutun* s-a înregistrat un plus de 1.949.137 lei, la *sare* un plus de 193.187 lei, la *chibrituri* un plus de 208.710 lei, la *cărți de joc* un plus de 76.402 lei, la *timbre* un plus de 678.802 lei. Deci încasările au depășit cu mult prevederile.

An V, nr. 1327, ianuarie 18/30, p. 1 – *Administrațiunea monopolurilor*: Comentează darea de seamă a regiei pe intervalul 1 aprilie-31 decembrie 1893 și constată sporuri însemnate la încasările din venituri. Aceasta dovedește că evaluarea a fost corectă. În loc de deficitele liberale, apare excedentele conservatoare. Se constată că, dintre toate monopolurile, monopolul tutunului a atins cifra cea mai mare.

An V, nr. 1330, ianuarie 21/februarie 2, p. 1 – *Contul definitiv al exercițiului 1892-1893*: Cotul definitiv arată la încasări efectuate suma de 182.095.596 lei, la plăți efectuate suma de 178.532.003 lei și un excedent bănesc de 353.592 lei care, adăugat la excedentul de la 30 septembrie 1892 de 2.606.162 lei, dă un excedent total de 24.249.755 lei. Veniturile însumează cifra de 182.095.596 lei încasați efectiv față de 175.713.000 ei prevăzuți în buget. Cheltuielile au fost de 178.532.003 lei.

An V, nr. 1331, ianuarie 22/februarie 3, p. 1 – *Industria sub liberali*: Se afirmă că în șase ani conservatorii au făcut mai mult pentru industrie decât au făcut liberalii în 12 ani. Citează, cu ironie, printre industriile create sub liberali, industria hamurilor de carton pentru armată, industria tălpilor de carton pentru soldați, industria ceasornicelor lui Radu Mihai, industria apei de aur a lui Andronic.

An V, nr. 1331, ianuarie 22/februarie 3, p. 2 – Ninișescu, D., *Problema populațiilor*: Se dă rezumatul unei conferințe sub acest titlu, conferință în care se analizează teoria lui Malthus. D. Ninișescu combate această teorie. Încearcă să demonstreze că protecția natalității și mărirea numărului locuitorilor sunt soluțiile unei armonioase dezvoltări a societății.

An V, nr. 1332, ianuarie 23/februarie 4, p. 2 – *Un pronostic [Convenția comercială cu Austro-Ungaria]*: În curând, Corpurile Legiuitoare vor lua în discuție această convenție. Autorul își imaginează cum își va stabili opoziția liberală planul de atac. Parlamentul însă “își va face datoria”, votând Convenția cu Austro-Ungaria.

- An V, nr. 1333, ianuarie 25/februarie 6, p. 2 – *Convenția comercială Germano-Rusă*: Un ziar din Leipzig, despre care se spune că ar fi inspirat de Cancelarul german Bismarck, publică o corespondență din Berlin, în care conservatorii germani sunt sfătuiți să înceteze cu opoziția contra Convenției comerciale cu Rusia. Împăratul a declarat că niciodată nu va demite pe cancelar în momentul în care susține legi ce au toată aprobarea împăratului. Respingerea Convenției comerciale cu Rusia ar putea duce la conflicte politice. Țarul a dat cele mai întinse concesiuni delegatului rus însărcinat cu încheierea Convenției cu Germania.
- An V, nr. 1335, ianuarie 27/februarie 8, p. 1 – *Convenția cu Austro-Ungaria (Editorial)*: Textul convenției cuprinde un articol adițional menit a da traficului județelor limitrofe înlesniri reclamate de nevoile curente ale locuitorilor, un protocol final și o declarație ministrului Austro-Ungariei din București privitoare la tratamentul oilor și porcilor de proveniență românească la intrarea lor în Austro-Ungaria. Convenția nu schimbă starea de lucru creată de tariful vamal. Clauza națiunii cele mai favorizate acordată reciproc nu constituie pentru Austro-Ungaria un avantaj special fiindcă România nu are tarife convenționale sau diferențiale. România are un tarif vamal unic. Convenția nu are vreun termen, ci depinde de părți a o denunța. Convenția prezintă pentru România deschiderea unei noi piețe de desfacere pentru produsele românești.
- An V, nr. 1336, ianuarie 28/februarie 9, p. 1-2 – *Criza. Reducerea salariilor. Lipsa de lucru (Din America)*: Statele Unite vor juca un rol din ce în ce mai mare pe piața lumii. Criza începută în această vară va dispărea încet până primăvara următoare. Salariile au fost reduse și marfa americană va putea concura cu mărfurile străine. Totuși, așa reduse cum sunt, salariile din SUA sunt mai mari decât cele din Europa. Din cauza crizei și a închiderii multor întreprinderi, salariații sunt dispuși să lucreze cu salarii mai reduse. Înaintea crizei, lucrătorii americani erau foarte bine plătiți. În ce privește numărul muncitorilor fără lucru, acesta este de 3-5 milioane și mizeria este foarte mare.
- An V, nr. 1337, ianuarie 29/februarie 10, p. 3 – *Urcarea taxelor pe cereale în Franța (Partea economică)*: Guvernul francez intenționează să ridice taxele pe cereale, ceea ce va lovi și în exportul cerealelor rusești. Din această cauză, impresia produsă de această eventuală măsură a fost rea în Rusia. “Novoe Vremea” publică un articol în care politica protecționistă agricolă din Franța este blamată. În convenția vamală, Rusia a acordat Franței o mulțime de avantaje, în schimb primind un singur și neînsemnat avantaj. “Novoe Vremea” crede că până la urmă bunul-simț va birui. “Le Gaulois” anunță că Ambasada Rusiei ar fi declarat că acceptă taxa de 7 fr. asupra cerealelor, dar nu taxa asupra făinii.
- An V, nr. 1338, ianuarie 30/februarie 11, p. 1 – *Împrumutul pe amanet (Editorial)*: Laudă inițiativa de a crea în țară case de împrumut pe amanet. Se va veni, astfel, în ajutorul lumii sărace care este victima cămătarilor. Problema este cum să fie organizate aceste case. Dacă statul își ia sarcina să organizeze aceste case, el trebuie să contracteze un împrumut spre a avea banii necesari. El va trebui să vândă obiectele amanetate și nescoase. Comunele nu-și pot lua asupra lor o asemenea sarcină delicată. Ideea cea mai bună este să se facă o lege-tip după care casele de împrumut să fie date în concesiune. P.S. Aurelian a declarat că această idee este

medievală. Însă D. Sturdza a socotit că ideea este bună cu condiția ca aceste micii institute de credit să fie administrate de stat sau de comune. Propunerea a fost acceptată.

An V, nr. 1339, februarie 1/13, p. 1 – *Convenția cu Austro-Ungaria*: Constată că războiul vamal a adus mari pagube exportului. Lumea producătoare (agricolă) se plânge de lipsă de debușuri. Partidul Conservator are meritul de a fi inaugurat adevăratul sistem de protecție a industriei naționale, o protecție moderată și colectivă. Observă că tariful vamal autonom este unitar. El se aplică, fie că există sau nu vreo convenție comercială. Față de Austria, acest tarif se aplică și în cazul când nu ar fi convenția comercială. Din punct de vedere al exportului însă, produsele românești erau lovite, la intrarea în Austro-Ungaria, de rigorile regimului vamal, pe când țărilor cărora li s-a acordat clauza națiunii cele mai favorizate li se aplicau tarife scăzute. Cu încheierea acestei convenții, toate aceste inconveniente dispar (“Era nouă”, Iași).

An V, nr. 1339, februarie 1/13, p. 1-2 – *Părinții anarhismului*: Proudhon și Bakunin au lăsat ca succesori pe Kropotkin, din familia princiară a lui Rurik. S-a specializat în geologie. În 1872 s-a înregimentat în mișcarea lui Bakunin. Kropotkin predică “comunismul anarhist”. Comunismul este cea mai monstruoasă exagerare a puterii statului. Comunismul are ca urmare suprimarea oricărei libertăți individuale. Kropotkin cere înlăturarea tuturor legilor și a Parlamentului. Vrea să introducă un sistem anarhist fără guvern.

An V, nr. 1339, februarie 1/13, p. 1-2; nr. 1353, februarie 18/martie 2, p. 1-2 – *Minele. Grevele. Ajutoare (Revista politico-socială)*: În Parlamentele englez și francez s-a propus cumpărarea minelor de către stat. Lucrătorii mineri din Anglia, Franța și Germania sunt bine organizați. De la ei a pornit ideea răscumpărării minelor de către stat. Arată, apoi, marile greve organizate de muncitorii minieri. Cauza muncitorilor minieri a atras întotdeauna simpatia maselor și a presei de orice culoare. Examinează repercusiunea grevelor în economia națională engleză. Dorința muncitorilor este ca salariul să nu mai depindă de creșterea sau scăderea prețurilor. Forța de muncă să determine prețul produsului, iar nu acesta să determine salariul muncitorului. Răscumpărarea minelor de către stat ar conveni muncitorilor minieri. Răscumpărarea se va impune, până la urmă, tuturor statelor.

An V, nr. 1340, februarie 2/14, p. 1 – *Convenția cu Austro-Ungaria (Editorial)*: În anul 1875, când s-a încheiat prima convenție cu Austro-Ungaria, importul austro-ungar era de 40.206.069 lei, iar exportul român era de 38.735.496 lei. În 1876, importul se ridică dintr-o dată la 78.885.051 lei, iar exportul la românesc la 76.790.878 lei. În 1877, importul se ridică la 179.782.782 lei, iar exportul la 90.134.298 lei. Apoi, importul austro-ungar descrește și ajunge în 1885 la 120.683.924 lei, iar exportul ajunge la 83.783.118 lei. În 1885 au venit liberalii și au legiferat tariful autonom. Importul austriac a scăzut la 53.455.120 lei, iar exportul în Austria la 21.229.030 lei. În 1891, prin aplicarea tarifului vamal din 1891, importul austriac crește la 89.355.657, iar exportul românesc la 31.566.097 lei. Convenția cu Austria înseamnă recâștigarea pieței de desfacere pentru produsele românești.

An V, nr. 1340, februarie 2/14, p. 1 – Braghină, Ion G., *Disidența d-lui Păucescu și ideile sale în chestia țărănească*: Păucescu afirmă că, cu cât țărani au fost proclamați mai liberi, mai suverani, cu atât ei au devenit “mai fuduli, mai leneși și prin urmare mai

săraci". Ion Braghină crede că s-a făcut mult pentru țărani, dar că mai sunt încă multe de realizat. Gr. Păucescu propune tovărășia pe produse și aplicarea dreptului comun la convenții. Critică ambele propuneri. Pentru ameliorarea administrației rurale, Gr. Păucescu propune tutela marilor proprietari. Să se pună școala și biserica sub patronajul lor. Ion Braghină spune că unii proprietari sunt oameni deosebiți, dar majoritatea sunt sub orice nivel.

An V, nr. 1344, februarie 8/20, p. 1 – *Element de desordine [Legea maximului taxelor comunale] (Editorial)*: Opoziția liberală pretinde că s-au produs revolte țărănești contra Legii maximului. Legea aceasta nu e o lege obligatorie. Ea este numai o limitare a obiectelor ce pot fi taxate și în limita taxei însuși. O asemenea lege nu poate duce la revoltă. Prin aceeași lege s-au desființat un număr de taxe comunale vexatorii și nedrepte. Revoltele, acelea câte au fost, au fost provocate de agitatori, nu de legea însăși.

An V, nr. 1345, februarie 9/21, p. 1 – *Agitație antinațională [taxe comunale]*: S-au produs în țară agitații în jurul taxei de 4 lei pe care sătenii sunt obligați s-o plătească pentru întreținerea clerului. Ziarul recunoaște că această taxă nu este conformă cu principiile moderne care cârmuiesc impozitele. În realitate, această taxă se plătește de mult, dar ministrul de Finanțe a înțeles ca taxa să fie plătită prin perceptor, nu direct preotului. Ce se dorește? Desființarea taxei? Nu. Ea tot se va plăti preotului direct. Nu se cere, în fond, decât desființarea unei simple forme și nu a taxei în sine. Și atunci, de ce această agitație?

An V, nr. 1348, februarie 12/24, p. 3 – *[Convenția comercială cu Austro-Ungaria] (Ultima oră)*: Se anunță din Viena că expunerea de motive care însoțește Tratatul de comerț austro-român constată că comerțul Austro-Ungariei cu România, care a început să scadă de la 1886, și-a reluat avântul de la 1891. Cu toate acestea, a rămas cu mult îndărăt față de cum era înainte. Guvernul nu a putut obține un tratat cu tarif convențional cu România din cauza declarației acesteia din urmă că nu poate modifica articolele importante din tariful său din 1891. Concesiunile făcute Germaniei constituie maximul celor ce se pot acorda și Imperiului Austro-Ungar.

An V, nr. 1354, februarie 19/martie 3, p. 1 – *Bugetul pe 1894-1895 (Editorial)*: Proiectul prevede credite de 203.170.765 lei, adică un spor de 13.560.265 lei. Sporul bugetar, în general, este de 43.392.765 lei. Sporul s-a realizat fără să fi fost majorate impozitele (unele chiar au fost scăzute). Cele mai însemnate resurse le dau contribuțiile indirecte, iar sporul este de 21.650.000 lei. La acestea se adaugă și veniturile din monopoluri. Se analizează, mai departe, diverse capitole bugetare.

An V, nr. 1361, februarie 27/martie 11, p. 3 – *[Probleme agricole] (Ultime informațiuni)*: Ministerul Agriculturii, dorind să încurajeze cultura inului și a cânepii, precum și aceea a viermilor de mătase, a comandat 1.500 kg sămânță de cânepă din Ungaria și Bulgaria, 1.500 kg sămânță de in din Ungaria și Sicilia și 1.500 g sămânță de viermi de mătase și a decis ca aceste semințe să se distribuie acelor care i se vor adresa cu cereri, și anume: inul și cânepa fără plată sătenilor neavuți și cu prețul de cost cultivatorilor, iar sămânța de viermi de mătase gratuit.

An V, nr. 1364, martie 3/15, p. 1 – *Legea minelor*: S-ar putea afirma că o lege asupra minelor ar fi prematură, dată fiind faza actuală a economiei naționale. De obicei, bogățiile

miniere sunt date în exploatare mai greu, deoarece pretind capitaluri mari de investiție și, în același timp, se găsesc lucrători numai când cererea de forță de muncă a încetat pentru celelalte industrii, ceea ce în România nu e cazul. Și, totuși, legea este oportună, întâi, pentru că lămurește dreptul de proprietate al minei și, în al doilea rând, pentru că reglementează situația muncitorilor din mine (“Era nouă”, Iași).

An V, nr. 1365, martie 4/16, p. 1 – *Convenția cu Austro-Ungaria (Editorial)*: Deși sentimentul unanim al Camerei Deputaților este că această convenție trebuie încheiată, ea este primită cu răceală, cauzată de problema exportului vitelor mari, de faptul că convenția este favorabilă, sub acest aspect, Austro-Ungariei. Dar problema-cheie pentru România nu este problema vitelor mari, ci aceea a cerealelor. De altfel, România nici nu are vite mari de export și cu atât mai bine, deoarece este nevoie de vite pentru gospodăriile însurățeilor. Pentru exportul de vite, Austria a cerut concesiuni tarifare. S-a preferat să nu se dea concesiuni tarifare spre a apăra industria.

An V, nr. 1366, martie 5/17, p. 1 – XX., *Agitatorii! [Bilanț legislativ] (Editorial)*: XX. Răspunde tuturor acuzațiilor aduse de “agitatorii” din opoziție. În ce privește acuzațiile de ordin economic, și anume că Guvernul ar fi impus greu poporul și că finanțele merg spre ruină, XX. răspunde că, spre deosebire de regimul liberal, conservatorii au desființat agioul, au realizat un buget de 200 milioane lei și un excedent de 24 milioane, au realizat însemnate sporuri la încasări, au redus unele impozite, au suprimat altele, au majorat unele salarii, au reglementat pensiile salariaților publici. La acuzația că Guvernul conservator asuprește țărănimea, XX. răspunde cu Legea vânzării moșiilor statului numai la țărani săraci, cu reorganizarea Creditului Agricol, cu reforma Legii tocmelilor agricole.

An V, nr. 1366, martie 5/17, p. 1 – *Spitalele rurale*: Conservatorii au făcut o lege, în 1892, pentru a înființa 15 localuri de spitale, prevăzând câte 120.000 lei de fiecare spital. Din aceste 15 spitale, 8 sunt în construcție. Completează aceste date cu alte cifre spre a dovedi sollicitudinea pentru rezolvarea acestei probleme, vitală țărânimii.

An V, nr. 1368, martie 8/20, p. 1 – *Moneda divizionară de argint*: Se comentează proiectul de lege prin care se cere ca Guvernul să fie autorizat să bată moneda divizionară până la suma de 5 milioane lei, și anume: 2.000.000 lei în monedă de 2 lei, 2.500.000 lei în monedă de 1 leu și 500.000 lei în monedă de 50 bani. Unii comercianți și vameși de afaceri au protestat contra baterii monedei de 2 lei. Se arată motivele pe care se sprijină ministrul de Finanțe, Menelas Ghermani, care stăruie în baterea monedei divizionare de 2 lei.

An V, nr. 1370, martie 10/21, p. 2 – *[Brutării la sate] (Informațiuni)*: Medicul I. Neagoe a depus un raport privind rezultatele obținute în Austria și în Italia pentru combaterea pelagrei, prin înființarea cuptoarelor rurale. La inițiativa lui P.P. Carp, ministrul Agriculturii, s-au deschis trei brutării rurale, sistem Manzini (Italia) la Dărmănești, Armășești și Strihareț pentru a începe experimentările.

An V, nr. 1371, martie 11/22, p. 1 – *Bugetul pe 1894-1895*: Veniturile și cheltuielile se echilibrează astfel: la cifra de 203.170.765 lei veniturile și la 201.170.765 lei cheltuielile, rămânând ca fond pentru deschiderea de credite suplimentare și

extraordinare suma de 1.774.814 lei. Se arată, pe articole, cum se repartizează veniturile și cheltuielile.

An V, nr. 1373, martie 12/23, p. 1 – *Lucrările comunei București*: Consiliul Comunal București a votat un proiect de împrumut de 5 milioane lei care să servească la efectuarea unor lucrări edilitare. Într-o perioadă de 4-5 ani, se vor cheltui 14.000.000 lei pentru apă și canal, 3.500.000 lei pentru plata unor datorii, 5.200.000 lei pentru construcția unor clădiri de interes general (școli, spitale, piețe etc.), 2.300.000 lei pentru parcuri și cimitire și 1.000.000 lei pentru pavaje. Total: 26.000.000 lei.

An V, nr. 1374, martie 13/24, p. 1 – *Unii și alții [Convenții comerciale] (Editorial)*: Până acum, România a încheiat convenții comerciale cu Germania, Austro-Ungaria, Franța, Italia și Elveția; cu Belgia, stat cu care România a fost întotdeauna în relații comerciale și unde a exportat cereale care, de la 1882 și până în 1892, au crescut de la 593.952 lei pe an la 42.967.683 lei pe an, România nu are încă încheiată o convenție comercială care s-o pună la adăpost de tarifele diferențiale. România are interes să câștige piața Anversului, unul din cele mai mari orașe pentru comerțul cu grâne. Baza convenției este clauza națiunii cele mai favorizate. Prin această clauză România acordă Belgiei tariful autonom, iar Belgia acordă României scutirea de taxe vamale a cerealelor, fructelor, legumelor și a altor produse vegetale.

An V, nr. 1374, martie 13/24, p. 1 – *Calea ferată Dorohoi-Iași*: Legea pentru construcția acestei căi ferate a fost votată în 1889. S-a votat atunci și un credit de 15.000.000 lei. Dar această sumă s-a dovedit insuficientă pentru o linie de 153 km care deservește regiunea Moldovei de Sus, lipsită de piatră și lemn, fapt ce scumpește costul liniei. Pentru continuarea lucrărilor se mai cere un credit suplimentar de 9.900.000 lei. În articol se dau diverse cifre destinate să justifice creditul.

An V, nr. 1375, martie 15/27, p. 1 – *Respect legii [Probleme țărănești] (Editorial)*: Se vorbește că se produc uneori revolte în unele sate. Acolo unde s-au ivit tulburări, ele nu se datoresc măsurilor luate de Guvern, ci agitațiilor, zvonurilor după care s-ar pune taxe pe găini, pe vite, pe ferestre, pe hornuri etc. Socialiștii și radicalii afirmă că săteanul este adus la sapă de lemn și de aceea se revoltă. Or, de șase ani, de când sunt conservatorii la putere, ei au făcut multe legi folositoare țăranilor. Starea economică a săteanului nu s-a înrăutățit încât să justifice tulburări. Cauza trebuie căutată în faptul că în fiecare sat există chiaburi, muncitori mijlocii și săraci. Chiaburii au motive să se revolte câteodată, deoarece nu au voie să cumpere moșii de la stat, să pășuneze în pădurile statului. De asemenea, preoții și învățătorii nu au nici ei aceste drepturi. Când Consiliul Comunal pune vreo taxă, chiaburii antrenează pe cei săraci, pe care îi tiranizează și îi exploatează, punând în circulație zvonuri alarmante. Or, chiaburii satelor sunt elemente de bază ale Partidului Liberal.

An V, nr. 1377, martie 17/29, p. 1 – Găzaru, D.P., *Industria petrolului*: Răspunde afirmației făcute de ziarul "Țara", după care în toată țara sunt abia 2-3 fabrici neînsemnate pentru rafinarea petrolului, arătând că numai în județul Bacău, la Moinești, sunt 20 de fabrici dintre care două sunt destul de mari. Monteoru, Buzău și Ploiești posedă cinci fabrici. Târgoviște posedă un mare număr de puțuri și fabrici. În București funcționează o rafinărie modernă. Invită să se vină la Câmpina spre a vedea instalațiile moderne și sistematice de exploatare a petrolului, care extrag aproape 20

milioane kg de petrol pe an, din care cea mai mare parte se exportă în Austro-Ungaria. În total, se produc 80 milioane kg de petrol anual. În ce privește prețul petrolului, la Viena și Pesta este de 12 fiorini, iar în Anvers 20 franci. Numai în Rusia, “unde petrolul curge gîrlă”, prețul este de 8 franci. Se vorbește de carteluri între fabricanți, care ridică prețurile. Din cei 200 de fabricanți, numai șase sunt cartelați. Prețul “gazului” este de 10 lei, nu de 22 lei, cum se afirmă.

An V, nr. 1381, martie 22/aprilie 3, p. 1 – *Din alte timpuri [Probleme bugetare]*: Se publică extrase dintr-un raport asupra exercițiului financiar 1881-1882, în care se constată că deficitul bugetar era de 7.492.977 lei; acest deficit se adăuga deficitelor anterioare de 48.556.882 lei, ceea ce, în total, dă 56.029.860 lei. Acestea erau deficitele bugetare liberale. Acest deficit a fost acoperit cu un împrumut de 64.201.623 lei.

An V, nr. 1382, martie 23/aprilie 4, p. 2 – Ionescu-Gion, *Mihai Kogălniceanu (Conferințele Ateneului)*: Ionescu-Gion a ținut la Ateneu o conferință despre Mihai Kogălniceanu, punând în lumină marea și rodnică activitate a acestui mare bărbat de stat și patriot român.

An V, nr. 1383, martie 24/aprilie 5, p. 1 – *Tesaurul public*: Ministrul de Finanțe M. Ghermani a luat măsura să se publice o situație a Tezaurului la fiecare trimestru, nu numai o dată pe an. Din primele 10 luni ale exercițiului 1893-1894 se constată că, din evaluările bugetare ale întregului an (care se cifrează la 189.610.500), s-a încasat pe cele 10 luni suma de 161.866.008 lei, din care s-au plătit 151.379.299 lei, rămânând în casa Tezaurului este 10 milioane lei.

An V, nr. 1388, martie 31/aprilie 12, p. 1 – *Răscoala țărănilor*: Opoziția liberală a vorbit mereu de răscoale țărănești, afirmând că acest răscoale au fost înăbușite în sânge. Citează din ziarul liberal “Paloda” din Bârlad (17 și 24 martie) o notă din care reiese că toate zvonurile de răscoale țărănești înecate în sânge nu corespund adevărului. Nu există niciun mort (ziarul “La Patrie” vorbea de 200 de morți), nu s-a produs nicio brutalitate grație tacticii și prudenței armatei. Acum, când revoltele s-au potolit, “sîntem datori să aducem aluziile noastre armatei și comandanților ei”. Ziarul aduce elogii și magistraților, datorită cărora nu s-a ajuns la acte de dramatică represiune.

An V, nr. 1389, aprilie 1/13, p. 3 – *[Creșterea viermilor de mătase] (Ultime informațiuni)*: Ministrul Domeniilor, dorind să dea o mai mare dezvoltare culturii gândacilor de mătase și creșterii duzilor, a invitat în țară pe Johann Bolle, directorul Stațiunii sericicole din Goertz (Austria). Bolle a vizitat centrele sericicole din România, propunând, între altele, să se planteze duzi pe terenul Școlii de Agricultură de la Herăstrău, înființându-se la această școală și cursuri de sericicultură. Asemenea cursuri să se facă și la școlile de învățători și învățătoare. Ca urmare, ministrul a dispus să se prevadă, la școlile normale, și ore de sericicultură. Administrația Domeniilor a hotărât să facă mai multe plantații de duzi.

An V, nr. 1391, aprilie 3/15, p. 1-2 – Haret, Spiru, *Navigația aeriană. Raport asupra memoriului lui M. Brăneanu privitor la construcția unui balon dirijabil*: În ședința extraordinară a Societății Științelor Silvice, Spiru Haret, profesor universitar de mecanică, a examinat acest memoriu, conchizând că aparatul propus prezintă trei mari avantaje asupra tuturor celor ce l-au precedat, realizând o mai mare iuțeală de locomoție.

An V, nr. 1391, aprilie 3/15, p. 3 – *Cu comercianții (Editorial)*: Deoarece liberalii continuă să facă apel “la toate forțele vii ale națiunii” spre a răsturna Guvernul, autorul articolului își propune “să stea de vorbă” cu fiecare categorie socială în parte. Acum se adresează comercianților, să reflecteze asupra diverselor fapte din trecut (sub guvernarea liberală), la efectele războiului vamal cu Austro-Ungaria și la efectele negative ale acestui război, la agio, la disproporția ce există între hârtie și auz, la nesiguranța în afaceri etc. În schimb, conservatorii au desființat războiul vamal, au suprimat agioul și au consolidat valoarea biletului de bancă, au scăzut prețul transportului mărfurilor, au redus taxele pe spirt și pe licențe.

An V, nr. 1392, aprilie 5/17, p. 1 – *O explicație [Aplicarea legii maximului taxelor comunale] (Editorial)*: Ministerul de Interne a trimis o circulară Consiliilor Comunale rurale cerând să se întocmească bugetele respective pe 1894-1895, fără să mai ia ca bază veniturile ce pot proveni din taxele clerului și Legea maximului. Explicația stă în faptul că ziua de 1 aprilie se apropia și comunele trebuiau, până atunci, să-și întocmească bugetele. Cum Legea maximului nu este încă votată, comunele sunt autorizate, spre a avea la timp bugetele întocmite, să procedeze la alcătuirea lor pe baza legilor în vigoare, rămânând ca ele să aplice Legea maximului și Legea taxei de 4 lei pentru cler atunci când aceste legi vor fi promulgate. Deci, nu este vorba de o suspendare a aplicării acestor legi.

An V, nr. 1397, aprilie 10/22, p. 1 – *Agr., Cu agricultorii*: La acuzația adusă de liberali privind pretinsele efecte negative ale guvernării conservatoare asupra agricultorilor, răspunde că Guvernul conservator a servit pe agricultori (marii agricultori) cu tratatele de comerț și cu Banca Agricolă. Politica de război vamal inaugurată de liberali a avut consecințe proaste asupra agricultorilor români, ale căror produse erau lipsite de una din importanțele piețe de desfacere. Guvernul conservator a modificat tariful autonom, dându-i caracterul unui instrument serios de întreținere a unor relații comerciale normale cu țările europene. Pe baza acestui tarif modificat s-au încheiat convenții comerciale, obținându-se clauza națiunii cele mai favorizate. Banca Agricolă a eliberat pe marii agricultori de jaful cămătarilor.

An V, nr. 1399, aprilie 13/25, p. 2 – *[Banca Agricolă] (Informațiuni)*: Ministerul de Finanțe invită să se subscrie capitalul de 5.000.000 lei necesar pentru crearea Băncii Agricole. Capitalul este împărțit în 10.000 de acțiuni a 500 lei bucata. În cazul în care capitalul subscris va întrece suma de 5.000.000 lei, se va proceda imediat la o repartiție în proporții egale. La început, subscriitorii vor vărsa 10% din suma subscrisă. După cel puțin 15 zile, se va efectua al doilea vărsământ, de 20%. Vărsămintele ulterioare vor fi mai mici de 20% fiecare.

An V, nr. 1405, aprilie 22/mai 4, p. 1 – *Congresul social-democrat*: Al doilea congres al social-democraților s-a deschis în Sala Teatrului Hugo. Sunt multe scaune goale. În loje, femei. La ordinea zilei este sufragiul universal. Nu se spune nimănui “domnule”, ci numele pur și simplu. Autorul articolului se plânge că nu a înțeles altceva decât că socialiștii vor sufragiul universal.

An V, nr. 1405, aprilie 22/mai 4, p. 2 – *[Problema românilor din Transilvania] (Informațiuni)*: A treia zi de Paște s-au ținut, în mai toate orașele din țară, întruniri de protestare contra procesului ce se face de către unguri fruntașilor ardeleni care s-au plâns

împăratului Austriei de nedreptățile suferite de milioane de români sub stăpânirea maghiară.

An V, nr. 1406, aprilie 23/mai 5, p. 2 – *[Banca Agricolă] (Informațiuni)*: În ziua de 17 mai se va începe subscripția pentru capitalul de 5.000.000 lei necesar creării Băncii Agricole. Un număr de bancheri români se gândesc la formarea unei asociații care să subscrie întreaga sumă de 5.000.000 lei spre a nu lăsa pe capitaliștii străini să intre în posesia acțiunilor, deși aceștia nu sunt excluși de la subscriere. Pe de altă parte, casele de bancă din străinătate au dat ordin reprezentanților lor din România să ia parte activă la subscriere. În afară de bănci, sunt mulți particulari care vor să subscrie un număr mare de acțiuni.

An V, nr. 1407, aprilie 26/mai 8, p. 1 – *Pericolul socialist (Editorial)*: Vorbind de alegerea de la Ploiești, unde între candidați apare și un socialist, Al. Radovici, arată că, pentru socialiști, și conservatorii și liberalii formează un partid unic față de socialiști. Autorul editorialului crede că există o deosebire între cele două partide istorice. Liberalii nu vor să se atingă nici de capital și nici de venitul statului spre a ridica puterea economică. Ei vor să ajute clasa mijlocie, pe când conservatorii au un punct identic cu socialiștii, și anume ridicarea economică a muncitorilor. Însă, în timp ce muncitorii vor comunizarea capitalului, conservatorii nu acceptă această idee. Există însă în România un Partid Socialist? În Partidul Socialist sunt câteva personalități de bună calitate (Morțun, Mille, Radovici și Ion Nădejde), restul sunt străini și oameni fără suprafață intelectuală. Partidul Socialist nu reprezintă un pericol care să impună unirea conservatorilor cu liberalii contra acestui partid. Socialiștii vor deveni periculoși numai când se va forma clasa de mijloc românească.

An V, nr. 1407, aprilie 26/mai 8, p. 1 – *Banca Agricolă*: Se reproduce din “Curierul financiar” un articol cu acest titlu, în care se arată că subscripțiile la capitalul acestei bănci sunt numeroase. Banca Agricolă ar avea o bogată activitate. Privilegiul de a emite *bonuri de casă* asupra caselor statului până la jumătate din capitalul ei cu facultatea ca fiecare bon să circule timp de 30 de zile, va da băncii o mare însuflețire, în afară de faptul că îi pune la dispoziție un capital de 2½ milioane lei peste capitalul ei de 5 milioane lei. Dreptul de a sconta polițele semnate de agricultori și de a reesconta portofoliul la Banca Națională sau la alte bănci din țară va pune la dispoziția Băncii Agricole un nou capital de 7½ milioane lei. Toate aceste privilegii explică și justifică succesul subscripției.

An V, nr. 1408, aprilie 27/mai 9, p. 1; nr. 1409, aprilie 28/mai 10, p. 1; nr. 1410, aprilie 29/mai 11, p. 1; nr. 1411, aprilie 30/mai 12, p. 1; nr. 1412, mai 1/13, p. 1; nr. 1413, mai 3/15, p. 1; nr. 1414, mai 4/16, p. 1; nr. 1415, mai 5/17, p. 1; nr. 1416, mai 6/18, p. 1; nr. 1417, mai 7/19, p. 1; nr. 1418, mai 8/20, p. 1; nr. 1419, mai 10/22, p. 1; nr. 1420, mai 11/23, p. 1; nr. 1421, mai 12/24, p. 1; nr. 1422, mai 13/25, p. 1; nr. 1423, mai 14/26, p. 2; nr. 1424, mai 15/27, p. 1 – *Procesul memorandumului (Cestiunea zilei)*: Din Cluj se anunță că avocatul Frîncu protestează contra transferării procesului de la Curtea cu Jurați din Sibiu la Cluj, printr-o simplă ordonanță ministerială. Procurorul cere ca avocații să vorbească în limba maghiară. Avocatul Coroianu refuză acest lucru. Acuzatul, părintele V. Lucaci, și avocații protestează că sunt siliți să vorbească în ungurește sau li se pun interpreți. Se renunță la exercitarea dreptului de recuzare a juraților, deoarece toți jurații sunt recuzabili prin flagranta lor lipsă de obiectivitate. A doua

zi, dl Rațiu cere ca interogatoriul să fie luat în românește. Cei mai mulți din învinuiți refuză să răspundă. După amiază, acuzații continuă să răspundă la întrebări. Între timp, se comunică din Budapesta că în Camera Deputaților au loc dezbateri în legătură cu procesul memorandumului. Unii deputați protestează că nu se iau măsuri mai drastice contra manifestațiilor românilor din Cluj. Președintele Guvernului maghiar consideră discuția inoportună. După opinia lui, manifestațiilor românilor din Cluj nu prezintă niciun pericol. S-au dat ordine să fie cenzurate telegramele reporterilor ziarelor străine aflați în Cluj. Președintele Guvernului regretă manifestațiile din România și făgăduiește că va protesta pe lângă Guvernul român. Deocamdată nu s-au produs tulburări grave. Revenind la procesul memorandumului, se anunță că avocații se plâng contra amenințărilor la care este supus dl Lucaci. La ieșire, Lucaci este viu aclamat de tinerii români. Tinerii unguri au strigat și au urlat, organizând manifestații ostile contra românilor. La proces, procurorul a declarat că, și în cazul în care memorandumul ar fi adoptat, cere totuși sancționarea celor care l-au semnat. Acuzații cer achitarea. Procurorul arată că memorandumii nu sunt acuzați că au trimis memorandumul, ci pentru că l-au difuzat. Acuzații arată că memorandumul nu conține nicio provocare, ci numai adevărul. Ei invocă prescripția, deoarece memorandumul a fost redactat acum un an. Procurorul a afirmat că niciodată românii nu au fost mai favorizați decât sunt azi. Președintele a respins excepția ridicată de acuzați cu privire la prescripție. Coroianu declară că memoriul a fost decis în 1882 și că el, personal, este autorul și raportorul lui. Dl Rațiu mărturisește că a semnat memoriul, dar nu l-a difuzat. Toți acuzații neagă că ei ar fi difuzat memoriul. Se continuă cu interogatoriul acuzaților și cu schimbul de replici dintre acuzați și procuror. În ziua de 23 mai (st.n.) procurorul citește rechizitoriul. Acuzații nu sunt acuzați că au adresat o petiție către împărat, ci pentru faptul de a fi difuzat memorandumul. Dl Rațiu declară că își ia răspunderea pentru întocmirea memorandumului și arată că procesul are un caracter net politic. Se plânge că au fost lipsiți de apărare. Procurorul neagă că libertatea de apărare a fost restrânsă. Recunoaște, însă, că toți jurații sunt maghiari. Obiectul procesului, spune procurorul, nu este lupta de rasă, ci un delict penal. Românii trebuiau să se adreseze autorităților maghiare. S-a pronunțat verdictul. Acuzații sunt condamnați la pedepse variind de la două luni la cinci ani. Dl Lucaci a fost condamnat la cinci ani.

An V, nr. 1408, aprilie 27/mai 9, p. 2 – [Procesul memorandumului] (Informațiuni): Agenția Română anunță că au sosit la Cluj peste 8.000 de români. Orașul este înconjurat de trei regimente de infanterie și trei escadroane de honvezi. Țăranii români sunt încartiruiți în satele dimprejur. La deschiderea ședinței Curții cu Juri, sala era plină de români. Românii au telegrafiat împăratului Austriei. Acuzații au părăsit sala de ședințe în aclamațiile publicului. Trupele opreau pe români să intre în Cluj. S-au produs bătăi între unguri și români.

An V, nr. 1408, aprilie 27/mai 9, p. 2 – *Creditul Agricol*: Cercetează vechile case de credit și lichidarea acestora, lichidarea casei din Iași, operațiunile pe 1893 și beneficiile creditului. În ziua de 1 ianuarie 1893, vechile case de credit agricol au încheiat bilanțul, punându-se în lichidare, iar în locul lor s-a creat noul Institut de Credit Agricol care a luat asupra lui activul și pasivul acestor case, restituind statului, comunelor și județelor contribuția lor. Totodată, vechile case s-au transformat în

sucursalele noului institut, în afară de Casa de Credit Agricol din Iași, care nu a intrat în lichidare decât la 31 iulie 1893. Arată cum s-a lichidat pasivul vechilor case de credit agricol. Capitalul noului institut este de 20.000.000 lei. În cazul când acest capital nu i-ar fi suficient, Creditul Agricol poate deschide un cont curent la o bancă până la concurența sumei de 3.000.000 lei. Examinează numărul și natura împrumuturilor acordate până acum. Beneficiul brut din aceste operațiuni este de 2.049.140 lei.

An V, nr. 1408, aprilie 27/mai 9, p. 3 – *Pădurile și societatea "Progresul Silvic"*: Arată rostul acestei societăți. Sediul ei este la Administrația Domeniilor Regale. Anul acesta a avut loc Adunarea Generală a societății. S-a discutat care este tratamentul și modul de exploatare cel mai avantajos pentru pădurile de salcâm. Asupra acestei chestiuni, societatea s-a pronunțat ca salcâmul să fie tratat în crâng (prin lăstari). În a doua ședință s-a discutat dacă tăierile rase sunt bune a se aplica la munte, iar în a treia ședință s-au discutat lacunele Codului Silvic.

An V, nr. 1408, aprilie 27/mai 9, p. 3 – *[Procesul memorandumului] (Ultime informațiuni)*: Aseară a avut loc la Cluj, la dr. Rațiu, recepția delegațiilor de doamne și studenți din România, Basarabia, Bucovina și Ardeal, de țărani, ziarști etc. Fetele din Sibiu au oferit o coroană. Seara s-au ținut întruniri numeroase. Toate restaurantele sunt pline de români. Românii au trimis la Viena, la împărat, o delegație.

An V, nr. 1409, aprilie 28/mai 10, p. 1 – *Cauza revoltelor [țărănești] (Editorial)*: Noi revolte țărănești s-au ivit. De această dată, în jud. Bacău. Presa liberală afirmă că țărani s-au revoltat contra modului în care se aplică Legea maximului taxelor comunale. Autorul editorialelor reamintește că Legea maximului nu este obligatorie, ci reprezintă doar un plafon a taxărilor comunale. Deci, nu legea e de vină, ci aplicarea ei; și aplicarea nu o face Guvernul, ci fiecare comună în parte. Se recunoaște faptul că, în unele comune, aplicarea legii se face greșit.

An V, nr. 1409, aprilie 28/mai 10, p. 3 – *[Procesul memorandumului] (Informațiuni)*: Membrii Comitetului Partidului Național Român din Ungaria au adresat împăratului Austriei o telegramă în care arată că poporul român, nemaiputând suporta persecuțiile ungarilor, au făcut un memorandum către împărat, cerând dreptate. Semnatarii acestui memorandum sunt trimiși de unguri în judecată. Protestează contra acestui procedeu nevrednic de un popor civilizată.

An V, nr. 1410, aprilie 29/mai 11, p. 2 – *Din Cluj [Problema românilor din Transilvania]*: Poliția maghiară a percheziționat pe românii încartiruiți în Cluj. Oră de oră se strângeau românii din comunele din jurul Clujului. Românii vor să intre cu forța și în masă în oraș. Moșii sunt înarmați cu securi. A doua zi, Lucaci e primit, în drum spre tribunal, cu ovații de către români. Au loc busculade. Husarii șarjează. Românii din vechiul regat, sosiți în Cluj pentru procesul memorandumului, protestează la legațiile române din Viena și Budapesta contra molestărilor la care se dedau autoritățile maghiare. Urmează dezbaterile procesului.

An V, nr. 1412, mai 1/13, p. 2 – *Din Cluj. Meetingul de la grădina Banfy*: Douăzeci de mii de români sunt adunați. Vorbesc Lucaci și țăranul Herlea din Vinerea. Ovații. Vorbește președintele Comitetului Partidului Național Român, dl Rațiu. Lumea sărută mâna și hainele părintelui Lucaci care a spus că românii, care au păstrat pământul

Ardealului de veacuri cu toate sacrificiile și cu sângele lor, au dreptul să trăiască și să se dezvolte ca români în țara lor.

An V, nr. 1412, mai 1/13, p. 2 – *De peste munți [Procesul memorandumului]*: La Arad au avut loc tulburări. Mai multe mii de români, nefiind lăsați să plece la Cluj, s-au bătut cu ungurii. Avocații s-au retras din sala de ședință, deoarece nu li s-a dat voie să vorbească limba română. Cercul zvonul că este de mai înainte hotărâtă condamnarea. După ședință, acuzații vor fi arestați.

An V, nr. 1412, mai 1/13, p. 3 – *[Procesul memorandumului] (Ultime informațiuni)*: Biroul Ligii culturale transmite de la Cluj diverse telegrame. Procurorul cere arestarea dlui Lucaci care ar fi strigat: "Jos monarhul!", când el, din contra, a strigat: "Sus monarhul!". Patru studenți români din Viena au fost arestați. Noi percheziții.

An V, nr. 1413, mai 3/15, p. 1 – *Revoltele [țărănești] (Editorial)*: Dezmente toate știrile exagerate ce se publică în presa de opoziție despre așa-pretinsele revolte "de la un capăt la altul al țării". Or, toate județele, de la Mehedinți la Dorohoi, se află "în cea mai perfecta liniște". S-au produs doar câteva revolte răzlețe în Fălciu, Tutova, Bacău, revolte care s-au potolit fără jertfe.

An V, nr. 1413, mai 3/15, p. 2 – *Din Cluj. Discursul d-lui dr. V. Lucaci (la Curtea cu juri)*: Invocă prescripția. Memorandumul nu este opera a 24 de persoane, ci opera întregului popor român din Ardeal, opera întregului Partid Național Român. Partidul acesta s-a constituit în 1881 pe baza unui program.

An V, nr. 1413, mai 3/15, p. 3 – *[Procesul memorandumului] (Ultime informațiuni)*: Se transmite din Paris că Em. Picot a ținut o conferință asupra situației actuale a românilor din regatul României și din țările învecinate. A asistat în Sala Sorbonei un public imens. Conferențiarul a fost ovaționat când a terminat, zicând ca Alecsandri: "Românul nu pierde!".

An V, nr. 1415, mai 5/17, p. 2 – *[Procesul memorandumului] (Informațiuni)*: Se comunică din Sofia că studențimea bulgară a aclamat o rezoluție prin care condamnă faptele fără de lege ale Guvernului maghiar contra acuzațiilor români din Transilvania. Trimite "înflăcăratele lor simpatii" luptătorilor pentru libertatea lor națională. "Voi care aveți fericirea a fi victima izbăvitoare a libertății naționale, goliți cu tărie paharul amar pe care vi-l întinde justiția maghiară, coruptă." Ziarul bulgar "Camaradul" publică această rezoluție pe care o însoțește cu cuvinte de călduroasă simpatie pentru poporul român.

An V, nr. 1416, mai 6/18, p. 1 – *Răscoalele [țărănești] (Editorial)*: Răscoalele au un caracter politic și pur local. Opoziția arată că aceste revolte nu puteau să se producă decât din cauze mari și adânci. Nimeni nu-și pune pielea la bătaie pentru nimicuri. În ce privește revoltele din 1888, ziarul "Constituționalul" neagă caracterul agrar al acestor revolte, iar Legea creditului agricol și Legea vânzării la țărani a moșiilor statului nu au fost, atunci, făgăduite spre a potoli spiritele, ci pentru că intrau "într-o sistemă întreagă de guvernare". E, totuși, drept că Legea vânzării moșiilor statului la țărani a împușinat cauzele de revoltă. Ca și Legea tocmelilor agricole, a creditului agricol etc. Azi, însă, starea țăranilor e mai bună că în 1888, ca urmare a legilor agrare votate între timp.

- An V, nr. 1416, mai 6/18, p. 1 – *Răscoalele țărănești*: Polemizează cu ziarul “Românul” care s-a arătat surprins de faptul că ziarul “Constituționalul” nu înțelege să participe la ancheta privind răscoalele țărănești. “Constituționalul” nu participă la o anchetă servind doar scopurile electorale ale Partidului Liberal, dat fiind că, în ultima analiză, răscoalele sunt opera politicienilor din opoziție.
- An V, nr. 1416, mai 6/18, p. 2 – *Presa europeană despre cauza românismului*: Biroul Ligii culturale arată marele ecou stârnit în toată presa europeană de procesul memorandumului. Citează articole scrise de prof. Palma de la Roma, prof. Gaidoz (Paris), George Clemanceau, H. Rochefort și foarte numeroase articole din cele mai multe ziare italiene, franceze, engleze, germane.
- An V, nr. 1417, mai 7/19, p. 1 – *Posibil și probabil [Răscoalele țărănești] (Editorial)*: Bagatelizează ancheta efectuată de un număr de ziare asupra răscoalelor țărănești. Ziariștii s-au înțeles să declare că, în ultima analiză, răscoale propriu-zise nu s-au produs și că Administrația a trimis, fără noimă, armata care a împușcat, schingiuit, bătut, arestat și persecutat lumea.
- An V, nr. 1420, mai 11/23, p. 1 – *Răscoalele țărănești*: Afirmă că Legea maximului taxelor comunale nu stă la baza răscoalelor țărănești. Guvernul trebuie să se preocupe de aceste mișcări, în orice caz, deoarece acolo unde aceste revolte s-au produs trebuie să fi fost provocate de rele mai adânci. Legea clerului (taxa de 4 lei pe locuitor pentru întreținerea clerului) și Legea maximului sunt mai aspre în comunele urbane și, totuși, acolo nu s-au produs revolte. Starea economică a țăranimii, stare mult ameliorată de legile conservatoare (a vânzării moșiilor statului la țăranii săraci, a tocmelilor agricole, a creditului agricol), nu poate constitui o cauză. Cauzele nu sunt, deci, generale, ci locale. Ele trebuie găsite în proasta administrație rurală, rău servită de unii primari analfabeți și abuzivi. Înainte, evreii erau o cauză a rebeliunii. Dar evreii au fost alungați de la sate și cârciumile sunt numai în mâna creștinilor. Remediul stă în îndreptarea administrației locale (“Era nouă”, Iași).
- An V, nr. 1421, mai 12/24, p. 1 – *Pretinsa anchetă [Cauzele răscoalelor țărănești] (Editorial)*: Contestă autenticitatea anchetei făcute de unele ziare asupra cauzelor care au dus la răscoalele din jud. Bacău. Comisia aceasta nu a cercetat cu seriozitate aceste cauze. Concluziile atestă superficialitatea lucrării în sine. Mai întâi, se afirmă că nici nu au fost răscoale. Se spune că țăranii au mers *in corpore* la primării, că primarii au fugit sau cei care au rămas au fost amenințați, bătuți, sechestrați.. Aceasta se numește revoltă. Un asemenea act justifică chemarea armatei pentru a preveni vărsările de sânge. Se poate ca în aceste acte de represiune să se fi produs și excese, Dar nu represiunea a dus la revoltă, ci revolta a dus la represiune. Dar de ce s-a produs revolta? Despre aceasta nu se spune nimic în așa-pretinsa anchetă a ziarelor de opoziție.
- An V, nr. 1421, mai 12/24, p. 2 – *[Procesul memorandumului] (Informațiuni)*: Se anunță din Cluj că tribunalul a respins toate cererile acuzaților. Apoi se citește actul de acuzare din care reiese că acuzații sunt trași la răspundere ca membri ai Comitetului Național. Mulți dintre unguri se tem că, în cazul în care memorandumii vor fi condamnați, se vor produce tulburări. 23 de deputați unguri au cerut Guvernului maghiar numirea unui comisar regesc pentru guvernarea temporară a Ardealului.

- An V, nr. 1422, mai 13/25, p. 3 – [*Procesul memorandumului*] (*Ultime informațiuni*): Se publică declarația făcută de Rațiu la Curtea cu Jurați din Cluj, în care se arată cauzele care i-au îndemnat pe memorandiști să facă memoriul și să-l prezinte împăratului, și anume exclusivismul de rasă maghiar. Existența unui popor nu se discută, se afirmă. Noi, spune Rațiu, nu suntem acuzați, ci acuzatori. Rațiu spune că memorandiștii nu au lucrat în nume personal, ci ca mandatar ai poporului și un popor întreg nu poate fi chemat în justiție. Nu este de demnitatea poporului român să se apere în fața justiției de la Cluj. Prin spiritul de intoleranță, printr-un fanatism de rasă fără seamăn în Europa, se va ajunge la o sentință de condamnare care va dovedi lumii că maghiarii sunt o notă discordantă în concertul civilizației.
- An V, nr. 1425, mai 17/29, p. 1 – *Banca Agricolă* (*Editorial*): Mâine se deschide subscripția pentru acoperirea capitalului de 5 milioane lei necesari constituirii Băncii Agricole. Se remarcă o mare fierbere în jurul acestei subscripții. Se prevede un succes “colosal”. Izvorul bogăției țării este agricultura. Agricultorii sunt țărani sau boieri. Național-liberalii au căutat să ajute numai clasa de mijloc, industria, comerțul. Când ei au creat Creditele Agricole, s-au gândit să le concesioneze societăților de capitaliști, iar dintre țărani au fost preferați chiaburii. Când au creat Banca Națională, liberalii s-au gândit la comerț și industrie. Agricultorii au fost aproape uitați de liberali. Conservatorii s-au gândit la marii agricultori când au creat Banca Agricolă. Ziarul invită pe agricultorii mari să subscrie la constituirea capitalului Băncii Agricole spre a deveni titulari ai cât mai multor acțiuni.
- An V, nr. 1425, mai 17/29, p. 1 – *O socoteală* [*Banca Agricolă*]: Sub titlul *Banca Agricolă*, revista “Curierul financiar” publică un articol în legătură cu subscripția ce se va deschide la 17/29 mai pentru cele 10.000 de acțiuni ale Băncii Agricole. Autorul face un mic calcul bazat pe cifre pozitive, cu care se poate măsura valoarea acțiunilor noii instituții. Arată sumele pe care Banca Agricolă le are la dispoziție, și anume 15.000.000 lei. Se subliniază faptul că operațiunile Creditului Agricol cu sătenii, în 1893, s-au ridicat la suma de 20.000.000 lei. Deci, cei 15.000.000 lei nu vor rămâne neproductivi. Se face apoi un clacul detaliat al valorii acțiunilor Băncii Agricole.
- An V, nr. 1425, mai 17/29, p. 1 – *Tratatul de comerțiu Româno-Austro-Ungar* (*Cestiunea zilei*): Se anunță din Viena că Adunarea Deputaților a adoptat convenția și, în același timp, o rezoluție, exprimând speranța că în tot timpul acestei convenții nu se va încheia nicio convenție veterinară. Raportul lui Hallwich insistase asupra necesității de a pune capăt războiului vamal cu România; convenția oferă avantaje industriei austriece și nu pricinuieste vreo pagubă agriculturii austro-ungare. Un deputat depune o rezoluție, pe care o retrage, cerând desființarea autorizației de a măcina grâul înainte de export. Un alt deputat declară că deputații Bucovinei sunt foarte favorabili convenției. Sfătuiește să nu se lege mâinile Guvernului pentru o eventuală convenție veterinară în România și vorbește de dificultățile pe care vama română le va crea negustorilor austrieci și, mai ales, negustorilor evrei.
- An V, nr. 1426, mai 18/30, p. 1 – *O cestiune îngrijorătoare* [*Exportul de cereale*]: Starea semănăturilor este bună. Știrile ce vin, însă, din străinătate nu sunt îmbucurătoare. Starea semănăturilor este bună peste tot, ceea ce înseamnă o scădere de prețuri. Se știe ce crâncenă este concurența grânelor statelor transatlantice. Aceasta va duce la o criză economică. După datele statistice, în țările agricole transatlantice, agricultura

se întinde în fiecare an. Același lucru se întâmplă și în statele Europei. Oriunde oferta covârșește cererea, prețul scade. Europa nu ar putea fi salvată decât prohibindu-se exportul de grâne transatlantice pe tot continentul nostru. Trebuie, deci, luate măsuri potrivite.

An V, nr. 1426, mai 18/30, p. 1 – *[Banca Agricolă] (Ultime informațiuni)*: Subscrierile pentru capitalul de 5.000.000 lei al Băncii Agricole au fost închise azi, deoarece capitalul a fost subscris de mai multe ori. Pentru a da o idee de graba cu care s-au efectuat subscrierile, este de ajuns să se știe că s-au depus la Ministerul de Finanțe 3.200 de cereri pentru 13.000 de acțiuni, la casieria jud. Ilfov cereri pentru 6.800 de acțiuni, la Banca Națională 1.500 de cereri pentru 6.000 de acțiuni, la Casa de Depuneri 13.000 de cereri pentru 5.200 de acțiuni. Nu se cunosc subscrierile din provincie. Singură, Banca Națională a subscris pentru întreg capitalul de 5 milioane lei. Numai în capitală s-a subscris pentru 50.000.000 lei.

An V, nr. 1427, mai 19/31, p. 1 – *Două subscripții [Banca Agricolă] (Editorial)*: Subscripția pentru capitalul de 5.000.000 lei al Băncii Agricole a fost deschisă la ora 10 și închisă la ora 15 din aceeași zi. Aceasta dovedește că avuția publică românească a crescut sensibil și că lumea financiară are o mare încredere în noul institut de credit. S-au lansat unele zvonuri răuvoitoare, dar fără niciun efect. Se știe cum s-a făcut subscripția pentru Banca Națională, când fruntașii liberali și-au împărțit între ei, peste noapte, acțiunile. Aceste acțiuni de culise nu s-au petrecut de această dată cu subscripția pentru capitalul Băncii Agricole.

An V, nr. 1427, mai 19/31, p. 3 – *[Banca Agricolă] (Ultime informațiuni)*: Se dau amănunte cu privire la subscrierea ce s-a efectuat pentru capitalul Băncii Agricole. În toată țara, în afară de București, s-au subscris 36.221 de acțiuni, reprezentând suma de 18.160.500 lei. În capitală, în afară de Casieria Centrală și de sucursalele Băncii Naționale, subscrierea s-a acoperit de cinci ori, la Finanțe de două ori, la bancă de trei ori. Banca României a subscrie, numai ea, 1.500.000 lei.

An V, nr. 1430, mai 24/iunie 5, p. 1 – *Subscripția pentru Banca [Agricolă] (Editorial)*: Se reamintește modul în care a fost organizată subscripția. Liberalii obiectează că s-au subscris 50.000.000 lei pentru 5.000.000 lei și mai toate aceste acțiuni sunt ireductibile. Publicarea de subscripții este o simplă promisiune de a primi pentru 5.000.000 lei și de a prefera pe cei care subscriu câte patru acțiuni sau mai puține. Contrastul apare când se face subscrierea și condițiile prospectului devin clauze contractuale. Cei ce au venit după închiderea subscripției nu pot formula pretenții, deoarece pentru ei contractul nu s-a încheiat pentru că nu au subscris acțiuni.

An V, nr. 1430, mai 24/iunie 5, p. 2 – *[Procesul memorandiștilor] (Informațiuni)*: Se descrie cu lux de amănunte manifestația de simpatie organizată în capitală pentru cei condamnați la Cluj. Au participat peste 20.000 de oameni. Manifestația a pornit de la Cișmigiu spre șoseaua Kiseleff, în frunte cu A.V. Ureche, președintele Ligii culturale. Până la șosea, cortegiul număra peste 30.000 de participanți.

An V, nr. 1434, mai 29/iunie 10, p. 1 – *Iar răscoalele? [țărănești] (Editorial)*: Au izbucnit câteva revolte țărănești în jud. Tutova, Fălciu și Bacău. Ancheta unei părți a presei a constatat că nu au fost răscoale. De fapt, revolte au fost, dar ele au fost potolite.

- An V, nr. 1434, mai 29/iunie 10, p. 1 – *Repartiția acțiunilor pentru Banca Agricolă*: Ministerul de Finanțe anunță că suma subscrisă este de 49.793.000 lei sau 99.586 acțiuni. Cei 217 care au subscris câte o acțiune vor primi 217 acțiuni. Cei 527 subscriitori pentru câte două acțiuni vor primi 1.054 acțiuni. Cei 76 de subscriitori pentru câte trei acțiuni vor primi câte două acțiuni. Cei 16.069 de subscriitori pentru patru acțiuni vor primi câte două acțiuni. Cei 217 subscriitori pentru mai mult de patru acțiuni vor primi câte două acțiuni, iar restul de 6.005 acțiuni se vor împărți în proporții cât mai egale între cei 4.072 de subscriitori.
- An V, nr. 1435, mai 31/iunie 12, p. 1 – *Finanțele României*: Contul pe a 12-a lună a exercițiului 1893-1894 s-a încheiat. Rezultatul este analizat de "Curierul financiar". S-a încasat suma de 193.116.752 lei, adică cu 13.963.500 lei mai mult decât prevederile. Arată care venituri au depășit prevederile bugetului în curs și încasările din exercițiul precedent. Explicația acestui spor provine din continua sporire avuției naționale, iar depășirea prevederilor bugetare este explicabilă prin faptul că au fost bine calculate veniturile eventuale.
- An V, nr. 1435, mai 31/iunie 12, p. 3 – *Marele lucrări ale comunei [București]*: N. Filipescu, primarul capitalei, a prezentat Consiliului Comunal lista marilor lucrări edilitare, cum sunt: Hala Traian, care va costa 197.000 lei; Piața Dudești; băile populare pentru cetățenii săraci, prima fiind baia din Piața Bibescu, care va costa 150.000 lei; Ospelul Comunal, pe locul unde se ridică azi Eforia; Pavilionul de industrie, care se va ridica la Obor și va servi drept bursă de cereale, iar în timpul moșilor drept pavilion de expoziție; Gara de gunoaie de la Negru-Vodă și de la Tunari; pavajele – 1.000.000 lei; rețeaua de canale; apa pentru care s-au făcut la Joița 15 puțuri cu apă de munte. Se proiectează: săparea de 300 de puțuri spre a alimenta toată capitala; aducerea Argeșului în Dâmbovița și construirea unei cascade la Cotroceni, reprezentând o putere de 1.500 de cai; antrepozite, care vor costa 1.400.000 lei și, în sfârșit, Bulevardul Colței.
- An V, nr. 1436, iunie 1/13, p. 1 – *Cestiunea zilei [în București]*: Se dau o serie de detalii de ordin strict tehnic. Primăria crede că până la toamnă "să se poată amesteca apa de Dâmbovița cu apa subterană". Aducerea apei din izvoarele înalte ar fi costat comuna 25.000.000 lei, iar completarea filtrelor 12.000.000 lei. Cu soluția propusă, comuna va realiza o economie de 17 milioane lei asupra apei de munte și de 12.000.000 lei asupra apei filtrate din Dâmbovița.
- An V, nr. 1436, iunie 1/13, p. 3 – *[Banca Agricolă] (Ultime informațiuni)*: Vineri, 3 iunie, începe pentru capitală al doilea vărsământ de 20% pentru capitalul băncii. În provincie, vărsarea va începe sâmbătă. După efectuarea acestui vărsământ, se vor emite acțiunile provizorii. Numărul persoanelor care și-au retras subscrierea este foarte mic. După expirarea termenului de retragere, nu se va face nicio repartiție nouă. Acțiunile rămase vor rămâne în posesia băncii. Proporția repartiției celor 6.005 acțiuni ce rămân a fi împărțite la cei 4.072 de subscriitori va fi de 35%.
- An V, nr. 1437, iunie 2/14, p. 1 – *Repartiția [Banca Agricolă] (Editorial)*: Se știe că la apelul către țară făcut de Guvernul conservator pentru subscrierea a 5 milioane lei a Băncii Agricole, s-a răspuns de cetățeni cu subscrieri care au acoperit de 10 ori capitalul. Înlătură acuzația că ministrul de Finanțe nu trebuia să lase ca subscrierile să acopere de 10 ori capitalul fixat inițial. Repartiția acțiunilor s-a făcut pe principiul

ca fiecare să primească ceva, astfel ca nimeni să nu fie înlăturat. Examinează fiecare dintre soluțiile de repartitie ce s-au sugerat și conchide că soluția aleasă de M. Ghermani este cea mai justă.

An V, nr. 1439, iunie 4/16, p. 1 – *Trei legi însemnate [Probleme țărănești]*: Comentează Legea județeană, Legea judecătoriilor de ocoale și Legea jandarmeriei rurale, menite să amelioreze starea săteanului. Legea județeană asigură o bună administrare a comunelor, Legea judecătoriilor de ocoale mărește mult numărul judecătoriilor de ocoale, scutind pe sătean să străbată distanțe mari ca să găsească dreptate. Pe lângă aceasta, condițiile de recrutare a judecătorilor au fost mult înăsprite. Ele vor ridica prestigiul magistraturii rurale. Legea jandarmeriei rurale pune la adăpost viața și avutul săteanului (Legea vânzării moșiilor statului la țărani săraci, Legea de modificare a creditelor agricole, Legea de modificare a Legii tocmelilor agricole etc.).

An V, nr. 1440, iunie 5/17, p. 1 – *Pe la Banca Agricolă (Editorial)*: Capitalul Băncii Agricole de 5.000.000 lei a fost acoperit de 10 ori mai mult prin subscrierile efectuate într-o singură zi. Ministrul de Finanțe era pus în fața unei probleme grele. Să primească toate subscrierile nu putea, căci nu avea nevoie de atâtea milioane. Soluția de a acorda fiecărui subscriitor câte ceva și a interesa pe cât mai mulți pentru acest institut de credit a fost cea mai echitabilă. Liberalii au scris în masă pentru Banca Agricolă spre a pune mâna pe administrație. Pentru a-și asigura realizarea acestei manevre, presa liberală face o mare propagandă pentru retragerea subscrierilor. Dar manevra nu a reușit.

An VI, nr. 1449, iunie 17/29, p. 1 – *Datoria publică a orașului București*: N. Filipescu, primarul capitalei, a publicat un volum privitor la situația casei. Din tabelul publicat reiese că împrumuturile contractate de la 1881 la 1893 ating cifra de 73.277.227 lei, din care s-a amortizat, până la 31 decembrie 1893, suma de 4.601.320 lei, rămânând de amortizat suma de 68.675.907 lei. Plata anuităților se face regulat la scadență și, de multe ori, prin anticipație cu o lună, ceea ce dovedește că finanțele comunei merg bine.

An VI, nr. 1450, iunie 18/30, p. 1 – *Munca rodnică [Învățământul profesional] (Editorial)*: Legea învățământului profesional va intra în vigoare la 1 septembrie. Regulamentul a fost publicat. Clădirile afectate sunt pregătite. Sunt patru feluri de școli profesionale: de agricultură, de comerț, de meserii și de silvicultură. Încă de la înființarea Ministerului de Domenii s-a acordat acestei probleme o atenție deosebită. Toți miniștrii acestui minister au voit să organizeze acest învățământ, dar numai P.P. Carp a reușit să-l realizeze. S-a separat învățământul agricol de cel silvic, s-au înființat ferme-model, s-au ușurat programele de școală, s-au înființat ateliere de aplicație. Învățământul comercial a fost divizat în două etc.

An VI, nr. 1452, iunie 21/iulie 3, p. 1 – *Agricultura (Editorial)*: Laudă condițiile excelente în care s-au făcut subscrierile pentru capitalul Băncii Agricole. Relevă necesitatea acestei bănci. Criza prin care trece agricultura de 7-8 luni a făcut și mai oportună crearea acestui institut de credit. Azi, agricultorul este victima cămătarilor. Prin Banca Agricolă, agricultorul va putea să contracteze împrumuturi cu 9-10%. Precum Creditul Funciar Rural dă ajutor proprietarilor de moși să-și păstreze avutul, acordându-le împrumuturi pe ipotecă cu 5%, precum Creditul Funciar

Urban dă ajutor proprietarilor de case, punându-le la dispoziție 70.000.000 lei cu 5%, precum Banca Națională înlesnește pe comercianți, tot așa Banca Agricolă ajută pe agricultori cu împrumuturi pe gaj de produse. Alături de aceste institute de credit, se mai amintește Legea creditelor agricole care înlesnește pe micul agricultor, Legea tocmelilor agricole, convențiile comerciale care asigură desfacerea grânelor pe piețele străine, Legea învățământului profesional etc.

An VI, nr. 1453, iunie 22/iulie 4, p. 1-2 – *Aspectul pe viitor al satelor*: În Consiliul de Miniștri din 31 mai 1894 s-a elaborat un regulament pentru alinierea satelor și pentru construirea de locuințe țărănești. Vatra satului va fi împrejmuită cu un șanț sau cu un gard. Se vor planta pomi și se vor face podețe. Casele se vor face după un model-tip. Se dau detalii tehnice de arhitectură și construcții, dimensiuni, suprafețe, împărțiri etc. Străzile vor fi aliniate, având o lățime de 10-26 metri. Nu vor fi tolerate murdăriile, gropi, șanțuri. Regulamentul mai cuprinde dispoziții pentru curățenia străzii, a curții și a caselor. Fiecare comună va avea cel puțin un agent sanitar.

An VI, nr. 1454, iunie 23/iulie 5, p. 3 – *[Comerțul exterior] (Ultime informațiuni)*: Cu începere de la 25 iunie, introducerea în Bucovina din România a rămătorilor, oilor și caprelor este permisă prin punctul Ițcani. Oile vor fi supuse unei observații de 12 ore, după care vor fi puse în vânzare. Porcii vor fi examinați la Ițcani, apoi transportați în sălașele din Cracovia.

An VI, nr. 1455, iunie 24/iulie 6, p. 1 – *Primăria Capitalei (Editorial)*: Face comparația între perioada liberală a administrației comunale bucureștene și perioada conservatoare, scoțând în relief activitatea marilor primari conservatori: G. Manu, Pache Protopopescu și Nicu Filipescu. Se oprește la cel din urmă, a cărui activitate edilitară este lăudată.

An VI, nr. 1456, iunie 26/iulie 8, p. 3 – *[Specula comercianților] (Ultime informațiuni)*: După propunerea Serviciului Central de Măsuri și Greutăți, P.P. Carp, ministrul Comerțului, a luat două măsuri destinate să pună frâu lăcomiei negustorilor: unificarea dublilor decaltri care servesc la măsurarea grânelor și o dispoziție relativ la cântare. Pe viitor, negustorii cu prăvălii nu vor mai putea folosi decât cântare cu brațe egale. Pentru greutatea mai mari de 50 kg, ei se vor putea folosi de bescule zecimale. Cântarul roman nu va putea fi folosit decât de negustorii ambulanți.

An VI, nr. 1457, iunie 28/iulie 10, p. 1 – *Privitor la țărani (Editorial)*: Un ziar din capitală găsește că starea țăranilor lasă mult de dorit și invită studențimea să dea o mare atenție acestei probleme, ca și cum partidele politice ar fi incapabile s-o rezolve. Arată, citând o frază rostită cândva de P.P. Carp, interesul pe care conservatori îl arată clasei țărănești. Legea vânzării moșiilor statului la țărani săraci, Legea tocmelilor agricole, Legea învățământului profesional, Legea jandarmeriei rurale, Legea învățământului primar, convențiile comerciale, Legea judecătorilor de opace sunt tot atâtea legi care demonstrează preocupările conservatorilor pentru țărani. Că aceste legi nu au ridicat încă starea materială a țăranilor este explicabil. Timpul a fost foarte scurt. Roadele se vor vedea mai târziu.

An VI, nr. 1460, iulie 2/14, p. 1 – *Privitor la țărani (Editorial)*: Se ridică din partea ziarului "Naționalul" obiecția că legislația agrară conservatoare nu a rezolvat problema

țăărănească. –a făcut Legea vânzării moșiilor statului la țărani și, totuși, țărani se revoltă mai departe din cauza proastei aplicări a legii, spune “Naționalul”. “Constituționalul” replică în sensul că nu din cauza aceasta se revoltă țărani. De când se vând moșiile statului la țărani au fost rare și mici tulburările din această cauză. Problema este dacă s-a decis bine ca moșiile statului să fie vândute numai la țărani săraci sau dacă s-a făcut bine când s-a organizat Creditul Agricol. Dacă prețurile grânelor scad, nu este din cauza Legii vânzării, ci din cauza faptului că piața europeană este inundată de grânele americane. Legea tocmelilor agricole a umanizat raporturile dintre țărani și proprietari. Legea învățământului profesional nu a fost încă pusă în aplicare. Convențiile comerciale au deschis noi piețe pentru cerealele românești. Laudă Convenția comercială cu Austro-Ungaria.

An VI, nr. 1460, iulie 2/14, p. 3 – [*Învățământul profesional*] (*Ultime informațiuni*): Dintr-o dare de seamă a Direcției Școlii Comerciale din Iași despre activitatea școlii de la 1 octombrie 1880 până la 30 iunie 1894, rezultă că au fost înscriși în școală 853 de elevi și că nu au obținut, în tot acest timp, diploma decât 42 de absolvenți. Numărul mare al elevilor care au părăsit școala comercială înainte de absolvire dovedește că este necesar să se înființeze două grade de școli comerciale cu câte trei ani de studii, în loc de o singură școală cu cinci ani.

An VI, nr. 1461, iulie 3/15, p. 1 – *Să comparăm [Bilanț moral]* (*Editorial*): Arată că au fost miniștri liberali care erau, în același timp, arendași ai statului sau asociați cu anumiți întreprinzători de lucrări publice, miniștri cu procese scandaloase, miniștri nebuni sau proști, miniștri liberali care furau și alții care au fost condamnați, ca să nu fie amintiți prefecți și primari liberali deocheați. Invită pe liberali să găsească, printre ei, un om capabil ca P.P. Carp, Ghermani, Olărescu sau Take Ionescu.

An VI, nr. 1461, iulie 3/15, p. 1-2 – *Criza economică în Statele-Unite*: S-au produs greve ale muncitorilor minieri din Pennsylvania și ale muncitorilor feroviari din Chicago. Arată mecanismul care a dus la o reducere de salarii. Examinează marile contingente de brațe de muncă pe care Europa le trimite în SUA, contingente care au produs și ele o scădere a prețului muncii.

An VI, nr. 1462, iulie 5/17, p. 1 – *Banca Agricolă* (*Editorial*): Conducerea Băncii Agricole s-a constituit. Peste câteva zile, agricultorii vor găsi aici sprijinul de care au nevoie. Ei vor fi scutiți să se mai adreseze cămătarilor. Agricultorii vor putea împrumuta cu cel puțin jumătate mai ieftin sumele de care vor avea nevoie. Banca Agricolă este un intermediar între agricultor și capitalistul român. Au fost deputați care la discuția legii și-au exprimat teama ca Banca Agricolă să nu cadă pe mâini străine. S-a văzut acum că Banca Agricolă este condusă numai de către români.

An VI, nr. 1462, iulie 5/17, p. 1 – *Constituirea Băncii Agricole*: Arată că Banca Agricolă are drept scop să acorde agriculturilor împrumuturi pe termen scurt, pe gaj sau nu, cu o dobândă mică, de cel mult 3% peste scontul Băncii Naționale. Se laudă faptul că Guvernul a trecut legea și a pus-o în aplicare în timp scurt.

An VI, nr. 1462, iulie 5/17, p. 1 – *Canalizarea Borcei*: Canalizarea se va termina toamna viitoare. Se știe că în timpul verii, până în septembrie, navigația pe brațul Borcea de la Călărași la Dunăre era imposibilă. Azi, deși este secetă, Borcea nu a secat și corăbiile și vapoarele cele mai mari pot naviga aici ca pe Dunăre. Se crede că ar fi

util să se extindă lucrările de canalizare până la gura Ialomiței, ceea ce ar aduce județului mari avantaje din punct de vedere agricol.

- An VI, nr. 1462, iulie 5/17, p. 3 – [*Comerțul exterior*] (*Ultime informațiuni*): Guvernul austro-ungar a luat o serie de măsuri cu privire la importul de oi și porci din România. Importul este permis numai pe calea ferată. Fiecare transport trebuie să posede bilet de trecere în limba germană și, înainte ca ovinele sau porcinele să fie încărcate în vagoane, animalele trebuie vizitate de un medic veterinar al statului. În vama Ițcani, animalele vor fi din nou supuse unei cercetări veterinare.
- An VI, nr. 1463, iulie 6/18, p. 1 – *Situațiunea [Bilanț legislativ]* (*Editorial*): Recunoaște că, dacă până acum Guvernul conservator a făcut mult față de timpul și mijloacele de care a dispus, totuși este prea puțin față de ceea ce mai rămâne de făcut. Reformele făcute nu constituie decât un început. Este adevărat că, sub raport legislativ, deosebirea dintre România și alte state este mică, dar în ce privește aplicarea legilor, deosebirea este enormă. Ceea ce mai rămâne de făcut nu se poate înlăptui în grabă, cu atât mai mult cu cât violența luptelor de partid creează mari dificultăți de guvernare normală.
- An VI, nr. 1463, iulie 6/18, p. 1 – *Finanțele orașului București*: Bugetul pe 1893-1894 prezintă la venituri suma de 12.203.050 lei față de 10.511.014 lei în 1892-1893. Încasările efectuate de la 1 aprilie la 31 decembrie 1893 sunt superioare cu 984.882 lei față de epoca corespunzătoare a anului precedent. Față de prevederile bugetare, încasările din cele dintâi nouă luni ale anului 1893-1894 sunt de 68%, iar ultimele rămân a fi încasate până la 30 septembrie 1894, data închiderii definitive a exercițiului, 32%. Urmează apoi o serie de cifre și de calcule din care reiese că anul financiar 1893-1894 nu numai că nu va fi deficitar, dar va prezenta și un excedent.
- An VI, nr. 1464, iulie 7/19, p. 1 – B., *Inițiativa privată*: Demonstrează că, cu cât un stat este mai înapoiat, cu atât atribuțiile Guvernului sunt mai numeroase, mai complicate. Acolo unde populația a ajuns la un nivel ridicat cultural, statul nu are la ce interveni. În asemenea state cu populații de nivel ridicat se pot aplica principiile de descentralizare. În statele "culte", reformele sunt determinate de inițiativa particulară. În România, inițiativa particulară nu s-a manifestat. Agricultură, industrie, comerțul stagnează din cauza lipsei inițiativei particulare. Toată lumea – agricultori, industriași și comercianți – se plânge din cauza crizei, dar nimeni nu face nimic, așteaptă ca statul să ia măsuri și statul și-a făcut datoria, a obligat pe arendași să cultive în pe o anumită suprafață de pământ, să întrețină stupii de albine etc., să importe sămânță de in, de viermi de mătase etc. Marii cultivatori ar trebui să se constituie în mari asociații, să analizeze situația, să studieze problemele ce-i privesc, să propună măsuri, nu să aștepte totul de la stat.
- An VI, nr. 1464, iulie 7/19, p. 3 – *Banca Agricolă*: Banca e constituită pe acțiuni, cu un capital de 12.212.500 lei, divizat în 24.000 de acțiuni. Împrumuturile vor fi acordate pe termen de maximum nouă luni. Va sconta warante și polițe ale agricultorilor, va deschide conturi curente pe depozit de oferte sau gajuri, va putea reesconta portofoliul său la Banca Națională sau la alte case.
- An VI, nr. 1465, iulie 8/20, p. 1 – *Buna stare a finanțelor noastre*: Prevederile bugetare la încasări, pe 1893-1894, au fost de 189.676.500 lei. S-au încasat 192.149.752 lei, adică

cu 13.963.500 lei mai mult. Iar față de încasările din 1892-1893 s-a înregistrat un spor de 21.146.664 lei.

- An VI, nr. 1468, iulie 12/24, p. 1-2 – *Fabrica română de petrol*: Presa românească a fost invitată să viziteze instalațiile “Societății române pentru exploatarea petrolului”. Fabrica se află în comuna Roșu, la capătul Căii Griviței (București). Instalațiile au costat peste 1.500.000 lei. Posedă puțuri proprii sistematice, cum este cel de la Moinești, dar mai cumpără țiței și de la Monteoru. Fabrica distilează țițeiul și produce gudron, asfalt, cocs, benzină, petrol. Fabrica este condusă de un fost ziarist, I.G. Bibicescu. Aici se fabrică și lumânări din stearină. Aceeași societate a înființat și o fabrică de gheață artificială – prima în țară.
- An VI, nr. 1470, iulie 14/26, p. 2 – *Congresul economic de la Anvers*: S-a pus în discuție bimetalismul susținut de Alphonse Allard. A fost combătut de Frederiksen care a arătat că nu monometalismul este cauza crizei afacerilor, din contra, argintul a gonit aurul. Un alt orator atribuie criza monetară libertății baterii argintului. Strauss reamintește că partizanii dublului etalon monetar nu țin socoteală de probele aduse de monometaliști pentru a condamna reabilitarea argintului prin intermediul unei legislații protecționiste. Nu există, spune Strauss, nicio identitate dintre liber-schimbism și socialism și dintre monometalism și bimetalism. La altă secțiune s-a discutat durata timpului de lucru și problema limitării zilei de lucru.
- An VI, nr. 1473, iulie 17/29, p. 1 – *Liga arendașilor*: Duminică, 17 iulie, se va ține la Râmnicu Sărat o adunare a arendașilor din acel județ. Este cunoscut că deprecierea cerealelor și compromiterea recoltelor în unele județe au dus la criza economică și, deci, este firesc ca arendașii, ca și proprietarii și țăranii, să se adune spre a găsi soluții. Ziarul se teme însă ca adunarea arendașilor să nu fie, în ultimă analiză, o simplă manevră liberală.
- An VI, nr. 1474, iulie 19/31, p. 1 – *Învățământul profesional*: Luna viitoare se va deschide, în grădina Cișmigiu, Expoziția cooperativelor române. Cu acest prilej, ziarul amintește că Partidul Conservator nu a uitat pe meseriași. În acest sens s-au reorganizat școlile de meserii. Arată condițiile mizere în care funcționau înainte aceste școli și rezultatele îmbucurătoare ale reformei.
- An VI, nr. 1474, iulie 19/31, p. 1 – *Banca Agricolă*: Abia s-a constituit Banca Agricolă și acțiunile ei au debutat la bursa oficială cu o primă de 15 lei. Aceasta înseamnă dorința capitaliștilor de a cumpăra valori ce vor juca un rol important în viața financiară a țării. De azi înainte acțiunile Băncii Agricole se situează printre efectele cele mai căutate și mai bine cotate la bursă. Aceste acțiuni vor ajunge repede să dea un venit de 12-15%.
- An VI, nr. 1474, iulie 19/31, p. 2 – *De peste munți [Problema românilor din Transilvania]*: Vineri seara s-a prezentat la redacția ziarului “Dreptatea” din Timișoara un judecător maghiar spre a opera o descindere și o percheziție în căutarea broșurii *Zur romänisch-magyarischen Streitfrage (Einige Bemerkungen zur Rede des öffentlichen Anklägers im Replik-Procès)* care a fost expediată la Londra și Viena. Poșta din Timișoara a confiscat mai multe broșuri adresate unor ziare străine.
- An VI, nr. 1475, iulie 20/august 1, p. 1 – *Ceva precis [Problema țărănească] (Editorial)*: Liberalii afirmă că nu vor putea lăsa pe țăranii “sub împilările puse de conservatori pe capul

lor". Care sunt împilările? Conservatorii nu au pus biruri noi. Nu se precizează care sunt acele împilări. Legea maximului taxelor comunale sau Legea taxei pentru întreținerea clerului? Legea maximului nu e o lege de așezare de impozite, ci de îngrădire a lor. Iar despre Legea clerului nu înființează o taxă nouă, ci dispune ca actuala taxă de 4 lei să fie încasată de perceptor, și nu de preot. Liberalii afirmă că s-au făcut pași înapoi sub conservatori. Care pași? Legea vânzării moșiilor statului la țărani săraci? Sau Legea creditului agricol care ajută pe țărani să-și achiziționeze sau să-și amelioreze inventarul agricol?

An VI, nr. 1477, iulie 23/august 4, p. 1 – *Banca Agricolă*: Înființarea Băncii Agricole este destinată să vină în ajutorul agricultorilor și mai cu seamă al arendașilor care nu dispun de capital. Ei sunt nevoiți să-și vândă produsele pe nimic sau să servească drept agenți electorali spre a fi păsuți de Guvern. În ultimii trei ani mai ales, în plină criză agricolă, arendașii au suferit mult ("Era nouă", Iași).

An VI, nr. 1478, iulie 24/august 5, p. 1 – *Perspective [Bilanț legislativ] (Editorial)*: Făcând, din nou, comparație cu regimul liberal, ziarul pune în lumină legile conservatoare: dispariția agioului, desființarea taxei de 5% asupra salariilor, efectuarea vânzării moșiilor statului în loturi mici etc. Relevă, mai ales, libertatea de care se bucură presa și cetățeanul, libertatea de întruniri etc.

An VI, nr. 1480, iulie 27/august 8, p. 1-2 – *Românii din Ungaria*: Reproduce un articol, sub acest titlu, apărut în "Neue Freie Presse" din Viena, articol în care se arată că relațiile între unguri și români s-au înăsprit mult în ultima vreme. Ziarul vienez acuză pe ruși că întrețin prin agenții lor această stare de agitație. Totuși, ziarul vienez nu neagă că o parte considerabilă din vină o poartă ungurii. Ziarul austriac socotește că procesul memorandiștilor a fost o grosolană eroare publică. Ungurii se puteau mulțumi cu faptul că împăratul, căruia i s-au adresat memorandiștii români, i-a trimis acasă fără să dea nicio soluție memoriului ce i-a fost prezentat. Procesul nu a intimidat, ci i-a îndârjit pe români. În ce privește cererea românilor de a desființa uniunea Transilvaniei cu Ungaria, ea este inadmisibilă. Ungurii nu vor renunța la drepturile lor de a conduce și la predominanța totală a limbii maghiare în toată Ungaria. Ziarul austriac vede și alte cauze ale nemulțumirilor românilor, cum ar fi criza economică și extrem de proasta administrație a Ardealului. Ungurii trebuie să îngăduie românilor să participe efectiv la administrația Ardealului.

An VI, nr. 1480, iulie 27/august 8, p. 3 – *Exportul vitelor noastre în Austro-Ungaria*: Se reproduc instrucțiunile date de Ministerul ungar al Agriculturii în legătură cu exportul vitelor: importul sau tranzitul din România al vitelor cornute este oprit. Importul altor animale decât bovinele este permis în punctele vamale enumerate în instrucțiuni. Ovinele și porcinele vor putea fi aduse din România numai pe calea ferată sau pe vapoare. La intrare, vitele trebuie prevăzute cu pașapoarte în regulă. Importul și tranzitul conservelor alimentare sunt permise. Urmează o lungă serie de detalii tehnice și vamale.

An VI, nr. 1485, august 2/14, p. 1 – *Situațiunea Tezaurului (Editorial)*: S-au încasat 201.709.987 lei + 12.093.487 lei pe perioada exercițiului 1893-1894 (încă neînchis) față de prevederile care au fost de 189.676.500 lei. Creditele acordate plăților efectuate până la 31 mai 1894 sunt de 203.860.216 credite și 193.510.773 plăți. Se constată că încasările au corespuns perfect prevederilor.

An VI, nr. 1487, august 4/16, p. 1 – *Crisa agricolă (Editorial)*: Criza agricolă e foarte gravă. Doi ani răi – unul din cauza prețurilor coborâte și altul din cauza secetei – fac să sufere pe proprietari, arendași și țărani. Mulți dintre arendași sunt în pericol de a da faliment. Țăranii suferă din lipsa de prețuri, de porumb, de nutreț și de lucru. Nu se știe dacă scăderea prețurilor este datorată demonetizării argintului sau supraproducției întâmplătoare sau deschiderii de noi pământuri pentru cultură. Ziarul crede că scăderea prețurilor este accidentală și că nu poate dura. Nu este în putința Guvernului de a înlătura vreuna din cauzele crizei, dar, pentru ameliorarea situației, a încheiat, în schimb, convenții comerciale pentru asigurarea de piețe de desfacere. S-a vorbit de lipsa de irigații. Aceasta e o problemă de zeci de ani. Ziarul speră că inițiativa particulară va pune la îndemâna țăranului hrana și nutrețul de care are nevoie.

An VI, nr. 1487, august 4/16, p. 1 – *O deslușire [Banca Națională]*: S-a afirmat de către un ziar de provincie că sucursala Băncii Naționale din Iași a încetat operațiunile de scont și de avansuri. Știrea este inexactă. Centrala nu a dat asemenea dispoziții. Față de criza actuală, Banca Națională trebuie să fie mai prudentă în operațiunile sale, ajutând “comerțul serios și partea producătoare a societății”. Împrumuturile pe efecte nu pot fi acordate decât pe 4-8 luni. Banca poate anula unele credite dubioase care nu ar putea fi acoperite decât prin executarea silită a gajului. Nu este însă exact că Guvernul ar fi cerut Băncii Naționale să refuze primirea în gaj a propriilor sale efecte.

An VI, nr. 1487, august 4/16, p. 1-2 – *Raportul Camerii de Comerț, circumscripția II-a*: Raportul privește jud. Argeș, Muscel, Olt și Teleorman. În rezumat, populația agricolă a acestor județe este de 335.940 de locuitori. Grâul se cultivă pe o suprafață de 191.497 hectare, porumbul pe 226.246 hectare etc. Aceste județe posedă 22.583 stupi, dând 7.863 kg ceară și 29.560 kg miere. Sunt 188 olării, 3 fabrici de bere, 17 tăbăcării, 11 fabrici de pălării, 5 fabrici de săpun etc., 2.056 cârciumi, 640 fierării, 131 brutării, 189 bumbăcării, 373 cojocării. În acest raion (Circumscripția a II-a) se află 15 societăți și 5 institute de credit. Căi de comunicații: 220 km căi ferate, 224 km șosele naționale etc.

An VI, nr. 1487, august 4/16, p. 3 – *[Operațiuni bancare suspecte] (Ultime informațiuni)*: O pretinsă casă de bancă din Amsterdam, intitulată Bankinstitut Bauer et C-ie, difuzează în România niște așa-zise planuri de rentă amortizabilă română de 4% cu participare la imagine câștiguri incluse. Difuzarea se face prin anumite persoane angajate. În realitate, această casă nu este o casă de bancă; în spatele firmei este o singură persoană. Firma lui nu are relații de bancă pe piața Amsterdamului. Acest plan de rentă este un fel de contract prin care firma Bauer se obligă către cumpărător ca, în schimbul plății a 36 de rate a 10 lei, să-i dea drept premiu patru obligațiuni străine care – toate patru la un loc – nu valorează 50-60 lei și făgăduiește că va participa la 44 de câștiguri principale anuale de la 12 obligațiuni. În această situație se găsește și firma Hollandische Credit Bank din Amsterdam, care nu este decât, sub o altă firmă, vechea casă Grün et C-ie, care a făcut numeroase victime în România. Ministerul Justiției a luat măsurile cuvenite.

An VI, nr. 1488, august 5/17, p. 3 – *[Explorări carbonifere] (Ultime informațiuni)*: S-a afirmat de către un ziar că, cu prilejul sondajelor făcute la Cârlig (Iași) pentru aflarea apei

necesare Școlii de meserii din Iași, s-ar fi dat de straturi de huilă. Adevărul este următorul: Ministerul Domeniilor a dat în antrepriză lui Olaf Terp, un danez, să sape un puț la 200 m adâncime. Sondajele au ajuns la 170 m adâncime fără a se da de vreo sursă de apă. La această adâncime însă, au început niște puternice emanații de gaze hidrocarburice, într-o cantitate care ar putea fi întrebuințată la iluminatul întregului oraș. La scoaterea sondelor s-a extras și un fel de praf carbonifer. Însă s-a constatat că acest praf se află într-o cantitate mică și că nu este vorba de o mină.

An VI, nr. 1489, august 6/18, p. 1 – *Programa expoziției de la 1900*: Durata expoziției este de la 15 aprilie la 5 noiembrie 1900. Vor fi 18 grupe (pavilioane). La expoziție vor fi aduse numai acele opere de artă care au fost lucrate de artiștii francezi și străini de la 1 noiembrie 1889. Sunt admise orice produse industriale. Pentru premii s-au constituit anumite jurii pe clase și pe grupe și un juriu superior.

An VI, nr. 1491, august 10/22, p. 2 – Bo., *Îmbunătățirea stării meseriașilor*: Relevă starea de inferioritate calitativă în care se găsesc meseriile românești. Se lucrează primitiv, cu totul nerentabil, concurați de meseriașii străini instalați în țară și de cei din țările vecine. Meseriașii nu au de la cine învăța, sunt descurajați de concurență și la urmă se lasă de meseria lor, lăsând locul străinilor. Enumeră măsurile care au fost luate. în Elveția, Germania și Boemia de către Camerele de Comerț și de sindicatele industriale, și anume: trimiterea de maiștri învățați prin localitățile unde meseriile erau în suferință calitativ și înființarea de școli profesionale în mai multe localități spre a învăța tineretul. Invită Camerele de Comerț din țară să urmeze aceste exemple.

An VI, nr. 1492, august 11/23, p. 1 – B., *Stagnațiunea [Probleme de utilizare a forțelor de muncă]*: După ce se face culesul cerealelor și semănatul porumbiștilor, toată lumea cade într-un fel de toropeală. Stagnează și navigația pe Dunăre. Sute de mii de oameni sănătoși stau fără nicio ocupație. Proprietarii părăsesc țara și se așază la mesele de joc din cazinourile străine. Țăranii stau în casă sau la cârciumă. În porturi, hamalii nu au ce face. Sute de mii de vite rămân în staule și caii în grajduri. Această stare trebuie să înceteze. Trebuie găsite sau inventate mijloace de a utiliza această forță de muncă imensă. Problema este de resortul exclusiv al inițiativei particulare. Trebuie inițiată o campanie de presă pentru a pune în mișcare toate energiile.

An VI, nr. 1493, august 12/24, p. 1 – *Un articol economic [Cauzele crizei economice] (Editorial)*: P.S. Aurelian afirmă într-un ziar liberal că, dacă Guvernul nu este vinovat de cauzele principale ale crizei, el rămâne vinovat de cauzele ei secundare. Prima cauză secundară, după P.S. Aurelian, ar fi abrogarea tarifului autonom. Rezultatul acestei abrogări ar fi că mica industrie a pierit. Or, replică autorul editorialului, tariful vamal autonom nu a fost abrogat, ci modificat. Modificarea tarifului vamal a servit industria veche și a creat condiții favorabile pentru alte noi industrii. Guvernul a încheiat, pe lângă aceasta, convenții comerciale și a facilitat importul mărfurilor străine, ceea ce a avantajat mult comerțul românesc. A doua cauză secundară a crizei a fost sporirea cheltuielilor cu 40 de milioane pe an. Este exact că cheltuielile au sporit, dar fără să se sporească impozitele. Din contra, bugetele sunt excedentare. A treia cauză este Legea maximului. A patra cauză este refuzul Băncii Naționale de a acorda avansuri pe titluri. Aceasta este o chestiune a băncii, nu a Guvernului. Iar ridicarea scontului nu este o cauză a crizei, ci un efect al ei.

- An VI, nr. 1493, august 12/24, p. 2 – [*Canalizarea Dâmboviței*] (*Informațiuni*): Într-o ședință a Consiliului Comunal al capitalei s-a decis să se înceapă lucrările pentru derivarea râului Argeș în Dâmbovița; aceasta în vederea micului volum de apă al Dâmboviței. Valoarea lucrărilor este fixată la 500.000 lei. Canalul va avea o lungime de 21 km. El începe de lângă satul Bolintinul din Vale, trece pe la Pirotehnie până la platoul Cotrocenilor. Aici, canalul formează o cascadă de 20 m înălțime, producând – prin această cădere de apă – o putere de 1.600 cai, putere care va aduce comunei un venit de cel puțin 60.000 lei anual. De la Cotroceni, Dâmbovița va fi adâncită până la Moara lui Machedon, unde se vor executa mai multe lucrări de întărire a malurilor.
- An VI, nr. 1494, august 13/25, p. 1 – *Lipsa de nutreț*: Seceta a făcut ca recolta grâului să fie mediocră, și în cantitate, și în calitate. Recolta porumbului este proastă, iar recolta nutrețului este cu desăvârșire compromisă. Cum recolta porumbului este proastă pretutindeni, prețul a crescut și agricultorii români – care au încă multe cantități de porumb din anul trecut – îl vor vinde acum la preț ridicat. Deci, nu se va putea conta pe porumb ca hrană pentru porci și păsări. Poate s-ar putea folosi cantitățile de grâu al cărui preț este scăzut. Problema nutrețului este însă gravă. Mulți țărani își vând vitele din lipsă de nutreț, cu riscul de a nu putea face față lucrărilor de toamnă. Trebuie să se știe ce rezerve sunt în țară. Este, deci, necesar ca prefectii să întreprindă lucrări de statistică pentru a ști pe ce se poate conta. În cazul în care se va constata că nu există cantități suficiente de nutreț, se vor face importuri din statele vecine.
- An VI, nr. 1494, august 13/25, p. 2-3 – *Exportul râmătorilor și al oilor*: Ministerul Agriculturii, Industriei, Comerțului și Domeniilor aduce la cunoștință o publicație a Guvernământului Galiției (Austro-Ungaria) privitor la importul porcinelor și oilor în Austria. Nu va fi îngăduit importul porcilor și oilor decât pe calea ferată. Pentru oile și porcii importați se vor produce certificate. Se dau numeroase indicații de ordin vamal, sanitar și comercial.
- An VI, nr. 1494, august 13/25, p. 3 – *Saligny, A., Podul de peste Dunăre*: În rezumat, iată răspunsurile date de ing. Saligny, directorul lucrărilor, la interviul ce i s-a luat de către ziar. Toate terasamentele sunt gata de la Fetești la Cernavodă. Podul de la Borcea – viaductele sunt terminate. La 15 noiembrie se va putea trece peste Borcea. Punerea structurii metalice va începe în octombrie, așa că la finele lui martie 1895 întreaga lucrare va fi complet terminată. În Dunăre, pilele sunt terminate; s-a început zidirea noii gări a Cernavodei. Podul va fi inaugurat în iunie 1895. Se va da o nouă impulsie comerțului românesc prin legătură directă cu marea.
- An VI, nr. 1495, august 14/26, p. 1 – *Cheltuielile de producție ale grâului în Statele-Unite*: Problema nerentabilității fermelor a determinat Guvernul să numească o comisie care să constate mijlocia cheltuielilor de producție pe acru de pământ. Renta, gunoiul, lucrarea pământului, semănatul, treieratul, păstrarea, vânzarea etc. – 11 dolari 69 cenți. Suprafața semănată cu grâu a început să scadă. Se analizează urmările scăderii grâului. În ce privește muncitorul, el cheltuiește 75% din salariu pentru hrană.
- An VI, nr. 1495, august 14/26, p. 2 – *Recolta anului 1894*: Se dau date pentru recolta din 23 de județe. În unele județe, recolta cerealelor se prezintă bună, în altele recolta grâului și

a porumbului sunt mediocre. În cele mai multe județe, fânețele și imașurile sunt slabe. Starea viilor – în general bună.

An VI, nr. 1497, august 18/30, p. 1 – *Pasiunea oarbă [Convenții comerciale] (Editorial)*: Răspunde acuzației aduse de P.S. Aurelian în revista “Economia națională”, în care s-a spus că, în convențiile comerciale, Guvernul conservator s-a gândit să dea tot ce i s-a cerut și chiar să stipuleze că statul nu ar putea să înființeze taxe comerciale decât cu învoirea străinilor. În realitate, precizează editorialul, Guvernul a consolidat prin tratatul încheiat cu Germania câteva din taxele vamale, după cum Germania și-a consolidat propriile taxe vamale. Tarifal vamal general a fost introdus în 1886, modificat în 1891 și 1893, timp suficient să se vadă defectele. Germania a cerut reducerea a vreo 120 de taxe vamale, pe când România a acordat reducerea numai a 20 de taxe. S-a mai spus de către P.S. Aurelian că țara nu are o industrie înfloritoare și acuză pe conservatori că au sacrificat-o. Era însă mai necesar să se asigure două mari piețe de desfacere (Austria și Germania) grânelor românești, mai ales în criza economică de azi.

An VI, nr. 1497, august 18/30, p. 3 – *Veniturile monopolurilor statului*: În perioada 1 aprilie-31 iulie 1894 s-au înregistrat: un plus de 55.305 lei la tutun, un minus de 44.283 lei la sare, un plus de 44.283 lei la chibrituri, un plus de 3.806 lei la cărți de joc, un plus de 123.918 lei la timbre și un plus de 9.017 lei la pulbere.

An VI, nr. 1498, august 19/31, p. 1 – Colibășeanu, C., *Prevenirea lipsei de nutreț*: Propune ca măsură pentru prevenirea lipsei de nutreț întrebuințarea frunzei în hrana animalelor. Această măsură a fost adoptată în Franța. Se știe că frunza este căutată de erbivore, mai ales cele rumegetoare. Frunza, bine conservată, constituie un aliment foarte substanțial. În acest sens, Ministerul de Domenii, cel mai mare proprietar al pădurilor din țară, trebuie să ia urgente măsuri de colectare și conservare a frunzelor diferitelor esențe.

An VI, nr. 1499, august 20/septembrie 1, p. 3 – *Mișcarea arendașilor*: Relevă faptul că, în ultimele luni, arendașii au început să se agite din cauza crizei economice și că sunt deciși să solicite Ministerului Agriculturii să le scadă arende. Autorul articolului crede că arendașii nu au dreptate. Ca dovadă că arendarea moșiilor statului scoase la licitație a dat cifre mult superioare arendelor actuale. 46 de moșii, care erau arendate în trecut cu suma de 427.096 lei, au fost acum arendate cu suma de 614.821 lei. Aceasta înseamnă că arendașii nu se găsesc în criză.

An VI, nr. 1501, august 23/septembrie 4, p. 1-2 – *Întrunirea conservatorilor [Probleme economico-financiare ale comunei București]*: În această întrunire din culoarea de roșu, N. Filipescu a trasat programul conservatorilor. Făgăduiala că, la comună, vor repartiza veniturile în chip mai demonstrativ și mai echitabil. Accizele nu se pot desființa, deoarece ele produc un venit de 7½ milioane lei. Sunt taxe care nu însumează decât un venit de 30.000 lei pe an. Aceste taxe vor fi desființate de la 1 aprilie și vor fi înlocuite printr-o taxă asupra cărușelor care transportă vinul, nu atât pentru a spori veniturile, cât pentru a lovi în comerțul ambulant de vinuri. Ser va unifica taxa comunală și a statului asupra alcoolului, în sensul ca ambele taxe să fie percepute împreună la fabrică. Sporul acesta va fi degrevat prin reducerea taxelor asupra altor produse. Berea și vinul vor fi ușurate de taxe, iar celelalte băuturi alcoolice vor fi supuse la taxe sporite spre a combate alcoolismul. Greutatea taxelor

se va mai ușura prin înființarea antrepozitelor. Se va înființa o casă de amortizare a datoriei comunale. Se vor face o sumă de lucrări edilitare, ca: alimentarea cu apă, navigabilitatea Dâmboviței, drumul de fier de centură, băi populare, școli, hale, construcția Gării Oborului.

An VI, nr. 1501, august 23/septembrie 4, supliment – Filipescu, N., *Discursul d-lui N.F. la întrunirea din sala Dacia [Probleme edilitare economico-financiare]*: Bugetul Asistenței Sociale a Capitalei, care era în 1887 de 234.000 lei, a fost ridicat la suma de 458.000 lei. S-au reorganizat serviciile comunale ale capitalei. Socotelile comunei, care înainte se încheiau și se controlau de către Curtea de Conturi odată la trei ani, se verifica acum anual. Bugetele comunei București se executau și apoi se aprobau. Cupoanele datoriei comunale se plăteau foarte neregulat. Bugetele comunei București erau permanent deficitare. Se treceau la venituri sume fictive, pe când cheltuielile erau reale. Bugetul comunal pe 1893-1894 este, în schimb, excedentar. Încasărilor depășesc prevederile. Pentru 10 ani nu va fi nevoie în București de impozite noi. Accizele nu vor fi scăzute. Vor fi desființate câteva taxe mici. Se vor unifica taxele comunale și statale asupra alcoolului, în sensul ca ele să fie percepute la fabrici de aceeași percepători. Se va reduce taxa asupra berii și a vinului, se vor ridica taxele asupra alcoolului. Enumeră marile lucrări edilitare, cum ar fi: alimentarea cu apă, derivația Argeșului prin construirea unui canal de 21 km și a unei căderi de apă pe platoul Cotrocenilor etc.

An VI, nr. 1503, august 25/septembrie 6, p. 1 – B., *O reformă necesară [Fărâmițarea loturilor țărănești]*: S-a constatat că și pământurile date foștilor clăcași în 1866, ca și cele date însurățeilor în 1883 s-au fărâmițat, s-au împărțit prin succesiuni. Este drept că s-a interzis înstrăinarea, dar nu s-a interzis moștenirea. Autorul articolului dă o serie de date în sprijinul acestei constatări și, fără a propune o soluție precisă, se mulțumește să atragă atenția oamenilor de răspundere, invitându-i să găsească ei soluția.

An VI, nr. 1504, august 26/septembrie 7, p. 1 – *[Împrumut] (Informațiuni)*: Ministerul de Finanțe a contractat o emisiune de 120.000.000 lei rentă amortibilă 4%, pe cursul de 83 suta. Din acest împrumut vor fi alimentate lucrările de interes general care se fac din resurse speciale și care, astfel, sunt asigurate conta oricărui impediment până în 1895. Condițiile sunt avantajoase. Dacă într-un an în care recolta țării este submediocră Guvernul a găsit capital disponibil cu 4% pe cursul de 83 suta, aceasta se datorește creditului de care se bucură Guvernul. Noul împrumut constituie o dovadă că nu din cauza stării nefavorabile a creditului țării împrumutul din 1893 s-a făcut în rentă 5%, ci din cauze legate exclusiv de starea în care se găseau atunci piețele străine.

An VI, nr. 1506, august 28/septembrie 9, p. 1-2 – Filipescu, N., *Conservatorii la comună. Programul primarului N. Filipescu*: Se arată că vor fi reorganizate serviciile comunale și se dau amănunte privind această reorganizare. Se enumeră marile lucrări edilitare ale Bucureștiului, cum ar fi: alimentarea cu apă, canalul Argeșului, Bulevardul Colței, Gara Obor, tramvaiul electric, băi populare, o hală (Traian) și o piață, un pavilion de industrie, o gară de gunoarie, pasaje. În materie de impozite se vor păstra dările actuale, introducându-se unele inovații. Se vor suprima unele taxe mărunte. Se vor unifica taxele comunale cu cele ale statului prin perceperea lor de către același percepător la fabrică. Se va uniformiza taxa asupra alcoolului la 6%. Se

vor reduce taxele la vin și bere și se vor majora taxele la celelalte băuturi alcoolice. Se va zidi "Ospelul comunal".

An VI, nr. 1506, august 28/septembrie 9, supliment – Filipescu, N., *Administrația comunală a liberalilor. 12 ani de lecții. Discurs în ziua de 25 august în sala Gutenberg*: Face un rechizitoriu violent al administrației comunale liberale din 1877 în 1884. Arată că s-au făcut în 1881 și 1883 două împrumuturi în sumă totală de 28.350.000 lei pentru rectificarea Dâmboviței, alimentarea cu apă și canalizarea orașului. Banii au fost irosiți și lucrările nu au fost efectuate. Se ocupă de "afacerea" rectificării Dâmboviței (în care antreprenorul a fost net favorizat în dauna comunei), de "afacerea" canalizării orașului, în care apar noi nereguli, de apă, de iluminat etc., ajungând la concluzia că bilanțul administrației liberale a fost falimentar, ruinător, profitând doar favoriții Partidului Liberal. Dă o serie de cifre spre a documenta această concluzie.

An VI, nr. 1510, septembrie 3/15, p. 1 – *Din prostiile zilei [Împrumuturi]*: La întrebarea: unde este milionul din împrumutul Poumay (acordat comunei București), răspunde că în contractul împrumutului municipal cu lozuri din 1860 se prevede să se achite lozurile ieșite la sorți prin Casa de bancă Poumay, remițându-se de comună rate semestriale de câte 550.000 lei. Primăria a pretins că acest contract îi conferă dreptul de a nu lăsa Casei Poumay valoarea lozurilor neprezentate la plată. Și tribunalul a dat dreptate primăriei. Suma disponibilă azi este de 441.340 lei. Din această sumă, 258.000 lei au fost trecuți ca economie în bugetul anului 1889-1890, 119.690 lei se găsesc consemnați la Casa de Depuneri, iar 63.650 lei sunt în Casa Comunală.

An VI, nr. 1510, septembrie 3/15, p. 2 – *[Bilanț de realizări economice] (Ecouri și știri)*: Partidul Conservator din județul Ialomița a enumerat, într-un afiș de campanie electorală pentru alegeri comunale, următoarele realizări cu caracter economic privind acest județ: noi împrumuturi de țărani, clădirea a două sate-model, săparea puțului de la Mărculești, podul peste Dunăre, răsaduri de păduri, canalizarea Borcei.

An VI, nr. 1511, septembrie 4/16, p. 1-2 – Cristoforeanu, V., *Comuna Rîmnicul-Sărat [Bilanț de realizări economice]*: Programul de lucrări de viitor este foarte bogat. Lucrările sunt împărțite în 11 categorii. În categoria 1 figurează alimentarea cu apă, hale, abatoare, căi ferate Decauville. În categoria 2 figurează canalizarea, diverse asanări etc. În celelalte categorii figurează construcții școlare, iluminatul, pavări, școli etc. Toate aceste lucrări vor costa aproape 3 milioane lei. Lucrările urgente vor costa 1 milion lei. Se vor împărți în loturi mici 3.000 de pogoane dintr-o moșie a statului de la marginea orașului. Bilanțul de realizări enumeră: organizarea unor anumite servicii, construirea unui canal și a unui spital, unele pavări, captarea unor izvoare etc. S-au redus unele taxe comunale, s-a desființat taxa pe făină și s-au pus taxe pe zahăr, cafea și icre negre.

An VI, nr. 1511, septembrie 4/16, supliment – *Impositetele comunale*: În campania electorală pentru alegerile comunale s-a întocmit o dare de seamă în care figurează, pe două coloane, ce făgăduiesc liberalii și ce făgăduiesc conservatorii în materie de impozite. Liberalii făgăduiesc că vor desființa Legea maximului, revenind la situația anterioară. Aceasta înseamnă reînființarea a peste 209 taxe care depășesc Legea maximului. În realitate, ei nu vor desființa taxele, ci numai procedura prin care se pun taxele comunale. Conservatorii promit desființarea a 60 de taxe mărunte,

unificarea de percepere a taxelor comunale și statale asupra alcoolului, construcții de antrepozite. Manifestul este completat cu un tabel comparativ de taxe încasate în 1893 și taxe propuse de N. Fleva.

An VI, nr. 1513, septembrie 7/17, p. 3 – *[Relații externe] (Ultime informațiuni)*: Din discursul ținut de ministrul Kalnoky se desprinde pasajul în care se vorbește de relațiile cu România, care este una din cele dintâi țări care a recunoscut scopurile Triplei Alianțe. Raporturile sunt amicale. În ce privește relațiile comerciale, cu toate că aceste relații nu răspund dorințelor austriece, adică nu s-a ajuns la un tratat tarifar, ele constituie o regularizare și dau garanția că se va crea o situație mai bună decât aceea din anii trecuți.

An VI, nr. 1515, septembrie 9/21, p. 3 – *[Relații externe] (Ultime informațiuni)*: Se comunică din Budapesta că ministrul Kalnoky și-a exprimat satisfacția în privința raporturilor cu România și se apreciază dificultățile cu care are de luptat Guvernul român. Se va cunoaște, din tratative, ce se va putea obține din partea României, deși există în acea țară unele prejudecăți cu privire la resentimentele ungurești față de România. Această țară este *iridentă* prin imitație a iridentei italiene, nu de sentimente “originale”. Kalnoky declară că aceeași experiență pe care a făcut-o cu Italia a făcut-o și cu România, și anume că cu cât relațiile cu guvernele acestor țări sunt mai bune, cu atât iridenta are o mai mică suprafață de acțiune. Curentul național este foarte mare în România și este folosit ca armă contra Guvernului conservator de către liberali. Dar, în realitate, toate premisele unei atitudini agresive românești lipsesc.

An VI, nr. 1516, septembrie 10/22, p. 3 – *[Problema românilor din Transilvania] (Depeși)*: Tot din Budapesta se dă partea din discursul lui Kalnoky în care se vorbește de românii din Ungaria. Ungurii nu vor să impună României o acțiune contra libertății “fără margini” care există în acea țară. Se face o expunere asupra organizării Ligii culturale din România. Agitațiile nu provin numai din România. Cei care conduc aceste agitații sunt transilvănenii care vin din Ungaria în România sau de românii de origine transilvăneană. În bugetul României figurează o sumă pentru școlile românești din țările vecine, dar cea mai mare parte din aceste sume se cheltuiesc în Macedonia. Propaganda românească în străinătate este foarte mare, dar, dacă presa străină este favorabilă cauzei românești, guvernele respective nu se vor angaja în nicio acțiune.

An VI, nr. 1519, septembrie 14/26, p. 1 – *Contele Kalnoky și chestia Transilvaniei (Editorial)*: Comentează declarația ministrului de Externe Kalnoky. A crede – spune editorialul – că problema românilor din Ardeal este de resortul Guvernului român constituie o eroare. Nu Liga culturală a creat agitațiile și nu Guvernul român are puțința de a soluționa această problemă. Nu se poate cere Guvernului român mai mult decât a făcut. Problema ardelenescă depinde de cumiștenia maghiarilor. Guvernul maghiar trebuie să dea românilor Legea electorală pe care o au și maghiarii, astfel ca Guvernul maghiar să poată sta de vorbă cu deputații români aleși de românii din Ardeal.

An VI, nr. 1520, septembrie 16/28, p. 1-2 – *Regia monopolurilor statului*: Situația încasărilor de la 1 aprilie la 31 august 1894 înregistrează: la tutun 16.531.098 lei în 1893, 16.443.938 lei în 1894; la sare 3.309.992 lei în 1893, 3.027.011 lei în 1894; la chibrituri 1.123.519 lei în 1893, 1.140.127 lei în 1894; la cărțile de joc 118.944 lei în 1893, 108.714 lei în

1894; la timbre 2.800.075 lei în 1893, 2.825.892 lei în 1894; la pulbere 176.687 lei în 1893, 180.500 lei în 1894. Dar s-au înregistrat mici minusuri în încasări la tutun, la sare, la cărțile de joc și plusuri de valori modeste la chibrituri, la timbre și la pulbere.

An VI, nr. 1521, septembrie 17/29, p. 3 – Arion, Scarlat C., “*La situation économique et sociale du paysan en Roumanie*”: Este titlul unei lucrări tipărite la Paris și cuprinde o prefață în care autorul arată că lucrarea sa cuprinde trei părți, și anume: mizeria populației rurale, cauzele pauperismului și îmbunătățirea sorții țaranului român.

An VI, nr. 1522, septembrie 18/30, p. 2 – [*Problema românilor din Transilvania*] (*Revista politică*): Se anunță din Budapesta că Comisia Afacerilor Străine a delegației ungare a luat act de declarațiile ministrului de Externe Kalnoky cu privire la raporturile cu România și declară că bunele raporturi dintre aceste țări sunt în interesul ambelor țări. Însă comisia nu poate trece cu vederea agitațiile continue antimaghiare care împiedică, pentru un timp, consolidarea acestor raporturi. Comisia este departe de a cere ca ministrul Kalnoky să întreprindă ceva care ar lovi în sentimentele de independență ale României, însă Ungaria poate cere ca motivele plângerilor să fie înlăturate.

An VI, nr. 1529, septembrie 27/octombrie 9, p. 3 – [*Exportul de sare*] (*Ultime informațiuni*): Un ziar a anunțat că, în urma hotărârii luate de ministrul de Finanțe al Serbiei de a rezilia contractul încheiat cu Regia Monopolurilor Statului pentru furnizarea sării, relațiile dintre ambele state ar fi fost rupte. Această știre este exagerată. Relațiile dintre România și Serbia nu puteau fi rupte pentru aceste motive, deoarece chestiunea sării are un caracter strict comercial. Totuși, Ministerul de Externe, în urma hotărârii Guvernului sârb, a lăsat la Belgrad un însărcinat de afaceri care să facă act de prezență, iar ministrul României la Belgrad, care se află în capitală, nu se va mai reîntoarce la posturile lui. Ministerul de Externe întocmește o listă a pagubelor cauzate de rezilierea decisă de Guvernul sârb.

An VI, nr. 1532, septembrie 30/octombrie 12, p. 1 – *Economie național-liberală* (Editorial): P.S. Aurelian declară într-un ziar liberal că existența unei industrii naționale este târgul cel mai sigur și adesea cel mai favorabil chiar pentru agricultori. Editorialul recunoaște că ar fi de dorit o mare dezvoltare a industriei metalurgice și a industriei extractive. Dar cum se poate ajunge până acolo? Până atunci poporul trebuie să muncească. Or, numai în agricultură se poate munci cu folos. Numai agricultura este izvorul bogăției țării. Cu tariful autonom al lui P.S. Aurelian se poate opri intrarea anumitor articole fabricate, dar nu se asigură exportul mării bogății a țării. Tariful autonom a scumpit prețul articolelor fabricate și a scăzut prețul cerealelor românești. Toate eforturile Guvernului conservator au fost să nu fie supusă România unui tarif diferențial din partea Germaniei și Austro-Ungariei. Chiar dacă unele intrări ale industriilor românești *viitoare* au fost lezate, politica economică a asigurat piețe de desfacere recoltelor românești. În ce privește industria românească *existentă*, ea a fost proteguită prin taxe. De altfel, timpul a arătat că nu sunt nici capitaluri, nici brațe de muncă pentru a permite o sporire a numărului și felurilor industriei. Deocamdată trebuie favorizată agricultura. Când vor fi capitaluri – care azi sunt investite în agricultură – și brațe de muncă – angajate azi în munca agricolă... Aceasta e realitatea.

An VI, nr. 1532, septembrie 30/octombrie 12, p. 1 – *Criza economică și Banca Națională*: Criza economică este datorată unei supraproducții de cereale urmată de o scădere de prețuri. Citează însă un ziar – *Țara* – care atribuie criza unor acțiuni nesăbuite ale conducătorilor Băncii Naționale, și anume că ar fi respins de la împrumut titlurile mobiliare, silind astfel pe detentorii lor să facă apel la cămătări și că ar fi ridicat scontul. Autorul arată că ridicarea scontului Băncii Naționale nu are nicio influență asupra micilor operațiuni financiare ale negustorului mărunț. Ridicarea scontului este îndeplinirea unei datorii, aceea de a veghea la menținerea unei juste proporții între stocul ei metalic – amenințat de speculații – și circulația băncii. Monometalismul impune băncii de emisiune această politică de creștere a scontului, în vremuri de criză economică.

An VI, nr. 1533, octombrie 1/13, p. 1 – *Cerem dovezi [Criza economică] (Editorial)*: P.S. Aurelian afirmă într-un ziar liberal că, dacă Guvernul nu e vinovat că nu a plouat, ar fi însă vinovat că, nebagând de seamă că organizarea noastră economică e defectuoasă, a urmat o politică economică greșită. Era necesar, spune el, să se asigure un export cât mai mare și un import cât mai mic, import care nu poate fi diminuat decât creând industrii noi. În ce privește exportul, răspunde editorialul, el a fost mărit prin convențiile comerciale încheiate cu Germania, Austro-Ungaria, Belgia, Anglia. Dacă nu se activa astfel exportul, creându-se piețe de desfacere cerealelor românești, criza ar fi fost mult mai mare și, pe lângă aceasta, mărfurile importate ar fi fost, și ele, mult mai scumpe. De altfel, tariful vamal și Legea pentru protecția industriei naționale apără produsele industriale românești. În ce privește noile industrii, ele depind de capital și de forțele de muncă, nu de acțiunea Guvernului. De altfel, nicio industrie indigenă nu a pierit din cauza politicii economice a Guvernului, iar dacă industrii noi nu s-au înființat, aceasta se datorește lipsei de capitaluri.

An VI, nr. 1534, octombrie 2/14, p. 1 – *Un mare naționalist [Problema românilor din Ungaria] (Editorial)*: D. Sturdza a devenit, scrie autorul editorialului, un tribun al naționalismului intransigent, acuză Guvernul de slăbiciune și inactivitate prin faptul că nu a intervenit la Viena și la Pesta în favoarea românilor din Transilvania. Reamintește activitatea din trecut a D. Sturdza, rusofilia lui, germanofilia lui, faptul că a expulzat în 1885 mai mulți ardeleni și a inaugurat o politică de represiune a mișcărilor în favoarea românilor din Transilvania. Astăzi, pentru motive de oportunități electorale, D. Sturdza ține cu totul alt langaj. Este necontestat, scrie editorialul, că toată lumea românească ar dori ca românii din Ardeal să se bucure de o situație mai bună, dar nu sub forma aceasta patriotardă și violentă se servește cauza românilor din Ardeal.

An VI, nr. 1535, octombrie 4/16, p. 1 – *Un document [Problema românilor din Ungaria]*: Răspunzând declarațiilor ministrului maghiar Kalnoky, cu privire la caracterul Ligii culturale, Comitetul ligii arată că liga nu a copiat iridenta italiană, nu face o simplă acțiune de tulburări. Ceea ce însuflețește liga și pe toți românii sunt suferințele românilor din Transilvania. Liga nu poate rămâne indiferentă când se duce, din partea ungarilor, o politică de deznaționalizare a celor trei milioane de români. Liga luptă pentru dreptul românilor din Ardeal de a trăi și a se dezvolta pe propriul lor pământ. Agitațiile nu sunt determinate de ligă, ci de măsurile de represiune și persecuție luate de unguri contra românilor.

- An VI, nr. 1536, octombrie 5/17, p. 1 – *Deficitele d-lui Iancovescu [Probleme bugetare] (Editorial)*: Răspunzând lui Iancovescu, care afirma că s-au înregistrat deficite la încasări, editorialul arată în cifre că, din contra, încasările de până acum acuză un excedent față de prevederi. Veniturile monopolurilor au fost evaluate la 48.700.000 lei, adică cu un plus de 3.000.000 lei față de prevederile anului trecut. Totuși, încasările – față de prevederi – înregistrează până la 1 iulie 1894 un mic minus, dar care este compensat de un plus de 1.180.775 lei înregistrat în primele patru luni ale exercițiului 1894/1895 la contribuția directă. Examinează și alte deficite denunțate de Iancovescu.
- An VI, nr. 1540, octombrie 9/21, p. 1 – *Sînt uimitori [Probleme economice] (Editorial)*: Acuză pe liberali pentru politica lor economică, aceea de a încerca crearea de industrii neviabile, de a fi în imposibilitate de a vinde grânelor din cauza taxelor vamale impuse de statele cu care nu s-a încheiat nicio convenție comercială, de a nu putea vinde vite țărilor străine, de a cumpăra marfă industrială cu prețuri ridicate până s-o putea fabrica în România marfă la fel, de a abandona plugăria și creșterea vitelor. Politica economică conservatoare se bazează pe realitatea agrară a României, asigurând agriculturii piețe noi de desfacere. Tariful vamal conservator a deschis pentru grânelor și vitele țării piețele tuturor țărilor Europei, proteguind numai industria existentă în România. Conservatorii s-au preocupat de formarea muncitorului, reorganizând școlile de meserii. În 1888, liberalii, la plecarea lor de la Guvern, au lăsat șapte industrii cu 1.316 de muncitori și un capital de 2.610.593 lei. În 1894, după șase ani de guvernare conservatoare, sunt 141 de industrii cu un capital de 33 milioane lei și cu 8.000 de muncitori.
- An VI, nr. 1540, octombrie 9/21, p. 1 – *O liniștire [Probleme economice]*: Nu este exact că industria a fost sacrificată de Guvernul conservator. De la căderea liberalilor și până la 12 aprilie 1894 s-au înființat 143 de întreprinderi industriale, iar micile concesiuni făcute Austro-Ungariei și Germaniei nu au dus la suprimarea niciunei industrii. Agricultură a fost sprijinită prin convențiile comerciale care au deschis noi piețe de desfacere grânelor românești. Toate împrumuturile contractate de conservatori au fost destinate sfârșirii lucrărilor concepute sau începute de liberali.
- An VI, nr. 1541, octombrie 11/23, p. 2 – *[Banca Agricolă] (Informațiuni)*: Răspunzând ziarului "Voința națională", se arată că împrumuturile contractate de Banca Agricolă sunt acordate în deplină ordine. Deși activând abia de o lună, banca a acordat multe împrumuturi. Nu a refuzat niciunui agricultor împrumutul pe gaj. Cheltuielile administrative sunt moderate. Se asigură că dividendele vor fi substanțiale.
- An VI, nr. 1544, octombrie 14/26, p. 2-3 – *Grâul român în Ungaria*: Se comentează interpelarea în Camera maghiară a Deputaților făcută de deputatul T. Péchy, după care importul grâului românesc în Ungaria a provocat mari îngrijorări din cauză că nu toate morile din Ungaria se bucură de privilegiul de a măcina, fără taxe vamale, grâul adus din România, ci numai morile din jurul Budapestei. Pe lângă aceasta, grâul românesc nu e de calitate grâului unguresc. Primul ministru Wekerle a răspuns interpelării, arătând că nu s-a acordat niciunei mori, în paguba altora, vreun privilegiu. Arată că grâul unguresc este concurat nu numai de grâul românesc.
- An VI, nr. 1545, octombrie 16/28, p. 1 – *Un verdict [Revolte țărănești] (Editorial)*: Curtea cu Juri din Huși a achitat 31 de țărani socotiți vinovați de revolta din com. Țifu. Editorialul

se înclină în fața verdictului negativ al juraților, dar socotește că țărani trebuiau pedepsiți. Sunt acuzați liberali că instigă pe țărani la revoltă. Liberalii greșesc când văd în revoltă un act politic și nu un act penal.

An VI, nr. 1546, octombrie 18/30, p. 1 – *Programul liberalilor [Probleme economice]*: Subliniază faptul că problemele țărănești și cele ale marilor agricultori nu sunt cuprinse în programul liberal. Programul liberal se axează pe o singură idee: ridicarea burgheziei naționale orășenești pe spatele întregii țări. Liberalii poartă un interes cu totul secundar săteanului.

An VI, nr. 1547, octombrie 19/31, p. 1 – *Liberalii și țărani*: Dacă liberalii au făcut ceva pentru țărani, ei au procedat ca parveniții care, când recunosc unuia un drept, se prefac că-l dăruiesc. De pildă, însurăței au un drept – conform Legii agrare din 1864 – de a fi împământeniți. În urma Războiului din 1877, ei l-au acordat sub formă de înalt dar al ocârmuirii. Împământenirea însurăteilor a fost necesară, dar nu a fost francă și leală, ci un act de cărpănos. Liberalii au scos la vânzare moșiile statului, dar în loc să le vândă țăranilor fără pământ, le-au vândut orășenilor și chiaburilor, adică burgheziei. P.P. Carp a reformat legea și a îngăduit vânzarea pământurilor statului numai la sătenii săraci.

An VI, nr. 1548, octombrie 20/noiembrie 1, p. 1 – *Minele (Editorial)*: Între proiectele de legi care vor fi supuse discuției parlamentare va fi și acela al minelor. Exploatarea miniere din țară sunt foarte departe de ceea ce ar trebui să fie. Nu poate fi vorba de o industrie înfloritoare până când nu vor fi puse în valoare materiile prime abundente și combustibilul ieftin. Țara nu are o industrie extractivă. Nici chiar exploatarea petrolului nu este satisfăcătoare. În genere, nu sunt exploatare decât depozitele de țiței care se află la mică adâncime. Statul este, deci, dator să faciliteze găsirea și exploatarea bogățiilor miniere. În linii generale, proiectul de lege consideră pe proprietarul suprafeței ca proprietar al subsolului. Inițiativa explorării este însă liberă, fără să se preocupe cine e proprietarul suprafeței. În cazul când se găsește o resursă minieră și proprietarul nu dorește s-o exploateze, statul va putea concede exploatarea. În acest caz, proprietarul va primi o redevență de 3% din venitul minei. În Dobrogea, statul, conform Legii din 1882, este proprietarul subsolului. În Germania, proprietatea minei revine celui care a descoperit-o. În Franța, dreptul de proprietate a subsolului se concede de stat în schimbul unei redevențe.

An VI, nr. 1550, octombrie 22/noiembrie 3, p. 2 – *Scumpetea cărnii la Viena*: Presa vieneză anunță că în Camera Deputaților s-a continuat discuția asupra cererii măcelarilor din Viena și Praga (și alte localități) de a se permite importul vitelor din România. Reprezentantul Guvernului austriac declară că deschiderea frontierei spre România nu se poate face fără o convenție veterinară.

An VI, nr. 1551, octombrie 23/noiembrie 4, p. 1 – *Socialiștii germani*: Examinând rezultatele congresului din acest an, se vede că preocupările social-democraților germani cuprind și problemele agrare. Socialiștii nu văd în sistemul protecționist vama un mijloc de îndreptare. Rezoluția congresului din Frankfurt cu privire la acest punct tinde să rezolve chestiunea agrară în sensul de a se restitui producătorilor pământului cu mijloacele de muncă. Se pare că este vorba de colectivizarea proprietății agrare.

- An VI, nr. 1551, octombrie 23/noiembrie 4, p. 2 – *Societatea de economie a funcționarilor minist. domeniilor*: Societatea este destinată să ajute pe funcționari cu mici credite în perioada dintre încasarea lefurilor. În modul acesta, funcționarii sunt salvați de la exploatarea cămătarilor. Fiecare funcționar depune câte o cotizație de 3% din salariu. Aceste cotizații sunt restituibile în anumite cazuri. Ele formează, cu timpul, un mic capital de care poate dispune funcționarul. Împrumuturile sunt până la valoarea lefii. Dobânda este de 1%. Pentru îmbrăcăminte, împrumutul se acordă fără dobânzi. Se acordă membrilor și dividende anuale. Anul trecut, dividendul a fost de 6½%.
- An VI, nr. 1553, octombrie 26/noiembrie 7, p. 1 – *Liberalii și talpa țării*: Nu crede în sinceritatea preocupărilor Partidului Liberal pentru clasa țărănească. Socotește pe conservatori că sunt, în realitate, preocupați de starea sătenilor. Și a dovedit această preocupare printr-o serie de legi, cum sunt: Legea vânzării moșiilor statului la țărani săraci, Legea de organizare a creditului agricol, modificarea Legii tocmelilor agricole, construcția de școli etc. (“Era nouă”, Iași).
- An VI, nr. 1553, octombrie 26/noiembrie 7, p. 1 – *Situația tezaurului pe ziua de 31 august a.c.*: Pentru anul 1893-1894 s-au încasat 205.883.224 lei, prevederile bugetare fiind de 189.676.500 lei, ceea ce dă un plus de încasări de 16.156.724 lei. Arată, apoi, cum se repartizează acest plus. Pentru anul curgător, încasările până la 31 august s-au ridicat la 79.022.639 lei, cu un minus de 5.852.779 lei față de încasările pe aceeași perioadă în 1893.
- An VI, nr. 1554, octombrie 28/noiembrie 9, p. 1 – *Burghezia brătienistă (Editorial)*: I.C. Brătianu a urmărit crearea unei burghezii românești, deoarece această clasă lipsea în structura socială a țării. Editorialul nu contestă necesitatea unei astfel de clase, dar se arată ostil unei măsuri pripite. Socotește că trebuie lăsat ca procesul de formare a burgheziei să opereze fără salturi. În loc ca tineretul să se îndrepte către carierele industriale sau comerciale, el a fost, însă, dirijat spre funcționarism. Ca urmare, s-a creat o birocrație bolnavă. I.C. Brătianu a reușit însă să creeze bogătași. A îngăduit unora să devină moșieri, cumpărând loturi mari din moșiile statului, a creat industriași și, prin tarife vamale, a proteguit pe negustori. Dar această burghezie, creată în grabă, este superficială. Compară cu modul în care s-a creat burghezia în Franța.
- An VI, nr. 1556, octombrie 30/noiembrie 11, p. 1 – *Un debut rău [Presa socialistă]*: A apărut un organ zilnic: “Lumea nouă”. Ziarul este socialist. El va apărea în locul săptămânalului “Munca”. Socotește că ziarul nu-și găsește niciun rost. Muncitorii nu au timp să citească. În Apus există o muncitorime numeroasă în luptă cu capitalul. În România sunt foarte puțini muncitori și despre o luptă cu capitalul – și el modest – nu se poate vorbi. Totuși, ziarul socialist corespunde unei nevoi sociale, aceea de a discuta imparțial problemele ridicate. Este însă decepționat de faptul că primul număr a debutat cu un neadevăr, acela că țărănimea a fost “sărăcită și calicită”. Combate această afirmație și arată că de la 1864 se fac mereu legi în favoarea țărănimii.
- An VI, nr. 1556, octombrie 30/noiembrie 11, p. 1-2 – *[Punerea în circulație a monezii divizionare de argint] (Ultime informațiuni)*: Ieri s-a pus în circulație moneda de argint în valoare de 3.000.000 lei. Această monedă s-a bătut în 600.000 de bucăți a 2 lei în valoare de

1.200.000 lei, 1.500.000 de bucăți în valoare de 1 leu, 600.000 de bucăți de 50 bani în valoare de 300.000 lei. Monedele poartă efigia regelui și pe revers indicația valorii și anul 1894, în afară de moneda de 50 bani care poartă pe revers o ghirlandă de lauri și stejar, valoarea și anul 1894.

An VI, nr. 1556, octombrie 30/noiembrie 11, p. 1-2 – *Situația județului Buzău*: Se examinează situația financiar-bugetară, lucrările edilitare, serviciul sanitar și instrucția publică a acestui județ.

An VI, nr. 1562, noiembrie 6/18, p. 1 – *Fiți drepti [Problema țărănească]*: În polemică cu ziarul socialist “Lumea nouă”, care a afirmat că burghezia a sărăcit și calicit țărănimea, autorul arată ce s-a legiferat de la 1864 pentru țărani. C. Mille obiectează iar în “Lumea nouă” că țăraniile aveau, înainte de 1864, dreptul la o treime din moșia proprietarului, pe când azi nu au acest drept. Autorul contestă această afirmație. Face din nou lista avantajelor acordate țăranilor. C. Mille spune că creditul agricol este “o nenorocire” pentru țărani. Autorul socotește inexacte afirmațiile cu privire la școli, C. Mille spune că abia 10% din populația sătească știe carte. Autorul recunoaște acest lucru, dar arată că se fac eforturi ca școala să pătrundă la țară.

An VI, nr. 1562, noiembrie 6/18, p. 1-2 – *Expoziția din Paris*: Se dau amănunte asupra discuțiilor purtate de subcomisiile de organizare și asupra diverselor propuneri în legătură cu lucrările de construcție ce vor trebui ridicate în incinta acestei expoziții.

An VI, nr. 1563, noiembrie 8/20, p. 1 – *Cântarele [Probleme de măsuri și greutateți]*: Comentează dispoziția luată de Ministerul Comerțului ca negustorii să se servească de cântare romane de model nou. Ziarul “Stindardul” din Focșani nu aprobă această măsură, invocând că în timp de criză nu trebuie luate asemenea măsuri. Deși Legea din 1884 prescrie folosirea sistemului metric, ministerul a admis, spre înlesnirea vânzătorilor, folosirea – pentru lichide – de măsuri de tinichea în loc de cositor, de dubli decalitri de doage în loc de coajă de stejar, de cântare romane de sistem vechi etc. Măsura de a fi înlocuite cântarele romane de sistem vechi a fost determinată de numeroasele cazuri de fraudă în dauna consumatorilor. Înlocuirea trebuie să se facă, obligatoriu, în termen de trei luni.

An VI, nr. 1565, noiembrie 11/23, p. 1 – *Pentru țărani (Editorial)*: Regele “a dăruit” o sumă de bani pentru întemeierea unei Case de Ajutor Țărănesc. Comentează afirmația ziarului “Voința națională”, după care această casă de ajutor nu îndreaptă răul, ci constituie doar o mângâiere, căci *mila* nu poate fi leacul unei crize sociale. Editorialul recunoaște că starea țărănimii nu este strălucită, dar ea este “considerabil îmbunătățită” prin legile aduse de conservatori. Vânzarea moșiilor statului *numai* la țărani și creditele agricole au ajutat “sute de mii” de țărani. Tot conservatorii s-au îngrijit de sănătatea și cultura țăranilor.

An VI, nr. 1565, noiembrie 11/23, p. 2 – *Socialiștii germani (Revista politică)*: Lupta devine tot mai aprigă între social-democrații germani. Astfel, deputatul socialist din Nürnberg scrie despre Bebel că “acest domn” confundă programul partidului cu ideile sale proprii. Bebel a suferit un eșec la Congresul de la Frankfurt. Protestează contra regimului autocrat inaugurat în Partidul Socialist de președintele Bebel.

An VI, nr. 1566, noiembrie 12/24, p. 1 – *Darul regesc [Casa de ajutor țărănesc] (Editorial)*: Explică rostul Casei de Ajutor Țărănesc. Până acum, ori de câte ori era o secetă și țăranii se

găseau în suferință, guvernele contractau un împrumut cu care cumpărau porumb pe care îl vindeau, în rate, țăranilor. Or, împrumutul apăsa, până la urmă, pe țărani. De-acum înainte, grație acestei Case de Ajutor Țărănesc, nu se vor mai face împrumuturi, ci această casă va ajuta (fără contraplată) pe țărani să iasă din nevoi.

- An VI, nr. 1566, noiembrie 12/24, p. 1 – *O lege importantă [Proiectul de lege al minelor]:* Comentează acest proiect de lege plecând de la constatarea făcută de P.P. Carp că nu poate fi vorba de o industrie națională câtă vreme se aduce materia primă și combustibilul din alte țări. Legea va înlesni explorarea și exploatarea bogățiilor noastre miniere. Proiectul de lege se inspiră din principiile științei moderne. Societatea are dreptul să controleze apropierea solului și subsolului. Statul va interveni în relațiile dintre muncitori și patroni, adoptând în favoarea muncitorilor toate mijloacele de asistență pe care teoria și practica din alte țări le recomandă “spre a împăca pe muncitori cu soarta lor” (“Era nouă”, Iași).
- An VI, nr. 1566, noiembrie 12/24, p. 1 – *Abstracțiuni [Probleme social-economice]:* În polemică cu C. Mille de la “Lumea nouă”, autorul arată încă o dată ce s-a făcut pentru țărani. El afirmă că nu există o luptă de clasă între burghezie și țăranime. Din contra, socialiștii afirmă că această luptă există. Totuși, ei fac apel la o unire a tuturor democrațiilor, ca și cum ar putea împăca focul cu apa. A afirma existența unei lupte de clasă și a profera unirea cu democrații burghezi constituie o incompatibilitate. În realitate, lupta de clasă este o abstracțiune.
- An VI, nr. 1566, noiembrie 12/24, p. 2-3 – *Situația județului Botoșani:* Se dau detalii în legătură cu mișcarea populației, a diferitelor instituții și întreprinderi. În județ funcționează 119 mori, 7 fabrici de apă gazoasă, 4 velnițe și o sticlărie. Se dă numărul școlilor, al elevilor, al învățătorilor și profesorilor. Se analizează situația financiară.
- An VI, nr. 1567, noiembrie 13/25, p. 1 – *Respect legeri [Mișcarea socialistă în România]:* “Socialismul și socialiștii sînt antipatici tuturor”, scrie autorul articolului. Socialiștii fac însă eforturi să se apropie de partidele burgheze. Ei fac abstracție, deocamdată, de lupta de clasă. Socialismul este o ideologie a viitorului, pe care generația de azi a socialiștilor nu-l va vedea realizându-se. Până atunci, ei vor să fie deputați, miniștri sau consilieri comunali. În ce îl privește pe C. Dobrogeanu-Gherea, el a recunoscut că starea legală în România e mult superioară stării reale.. O aplicare cinstită a legilor *actuale* ar fi folositoare poporului muncitor și ar permite și dezvoltarea social-democrației. “Ar trebui liberalii să învețe minte de la socialiști.”
- An VI, nr. 1567, noiembrie 13/25, p. 2 – *Socialiștii germani [Din străinătate] (Ecouri și știri):* Dezbinarea dintre socialiștii germani se întinde tot mai mult. În orașul Heilbronn dezbinarea a ajuns la o ruptură deplină între șefii și partizanii lor și cadrele tinere care nu vor să se mai supună *pașalelor vechi*. Deunăzi, s-a ținut o întrunire a social-democrațiilor în care s-au produs, între cele două tabere, scene zgomotoase. Era aproape să se ajungă la încăierare. Tot așa stau lucrurile în Frankfurt, Berlin, München, Nürnberg etc.
- An VI, nr. 1568, noiembrie 15/27, p. 2 – *[Problema românilor din Transilvania] (Din Ungaria):* Se comunică din Budapesta că, răspunzând deputatului Șerban în legătură cu politica Guvernului ungar asupra românilor, s-a declarat din partea Guvernului ungar, în cursul unor dezbateri din Camera Deputaților, că răspunderea insuccesului

Guvernului maghiar în silințele ce-și dă pentru rezolvarea chestiunii naționalităților cade asupra șefilor români care, retrăgându-se din viața politică, au creat ligi pentru dezmembrarea Ungariei. Guvernul ia act de declarația deputatului Șerban că liniștea domnește printre românii din Ungaria.

An VI, nr. 1570, noiembrie 17/29, p. 1 – *Discursul Coroanei [Probleme economice] (Editorial)*: Comentează mesajul tronului la deschiderea Corpurilor Legiuitoare în care se relevă buna întocmire a bugetului (exercițiul trecut s-a încheiat cu un excedent de peste douăzeci de milioane lei). Bugetele conservatoare, adaugă editorialul, prezintă venituri crescânde, neîngreunate de impozite noi și dau excedente. Cât privește criza agricolă, ea se datorește unor cauze în afara voinței oamenilor. Convențiile comerciale încheiate au dus la mărirea întreprinderilor industriale de la șapte, cât erau în 31 mai 1888 sub liberali, la 142 în 1894.

An VI, nr. 1572, noiembrie 19/31, p. 1; nr. 1573, noiembrie 20/decembrie 1, p. 1 – *Legea minelor. Necesitatea ei (Editorial)*: Va veni o vreme când, în chip firesc, mulți săteni își vor căuta existența și câștigul în munca industrială. În aparență, nu se pune încă în România problema muncitorilor, de ordin industrial. În realitate însă, aceste probleme se pun de pe acum. Populația munților este mai densă decât aceea de la câmp. În munți se vor găsi săteni fără pământ. Acești săteni vor constitui rezervele de brațe de muncă disponibile. Pe lângă aceasta, pământul munților este puțin productiv, ceea ce constituie o cauză în plus pentru exodul populației rurale spre munca industrială. Pentru o reglementare a exploatării miniere pledează și faptul că este necesar ca această exploatare să se facă sistematic. Este nevoie de combustibil, de petrol și de cărbuni. Nu poate fi vorba de industrie națională fără materie primă și combustibil din țară, nu din import. Se știe că liberalii au provocat războiul vamal cu Austro-Ungaria. Marfa austriacă venea indirect prin Germania și Elveția, încărcându-se la preț cu costul călătoriei ei. Acest fapt a dus la o politică de încurajare a industriei naționale. Legea de protecție a industriei naționale a fost votată, dar numărul industriilor indigene a rămas mic (șapte) sub liberali și consumatorul a continuat să plătească scump marfa industrială. Acum, sub regimul noilor convenții comerciale și al încetării războiului vamal, nicio piedică nu se ridică exportului grânelor românești, dar țara trece prin criză economică datorită supraproduției agricole, care a dus la scăderea prețurilor cerealelor pe piața internațională. Față de aceasta era nevoie ca statul să se gândească la deschiderea de noi izvoare ale avuției naționale, la izvoarele de avuție națională ascunse în pământ. Cât timp țara trăia exclusiv din fertilitatea solului, nimeni nu se gândea la subsolul plin de bogății. Criza agricolă a făcut ca oamenii să nu mai conteze numai pe bogățiile solului. Trebuie, deci, ca oamenii de stat să se gândească la întemeierea unei adevărate industrii naționale, ca să nu fie statul tributar străinătății. Trebuie, în același timp, atrase capitalurile străine care abundă și nu așteaptă invitația statului.

An VI, nr. 1572, noiembrie 19/31, p. 1 – *Memoriul arendașilor*: 186 de arendași de moșii de stat sau particulare au tipărit o broșură sub titlul: *Criza agricolă și economică. Memoriul agricultorilor arendași*. Ei cer o reducere cu cel puțin 50% a arendelor până la expirarea contractelor sau o reziliere a unora din aceste contracte, reducerea cu cel puțin 50% a costului pe căile ferate a transportului cerealelor și taxe cât mai mici pentru exportul acestor cereale, motivând cererea pe considerentul că (după opt ani

de belșug) ultimii doi ani s-au soldat cu pierderi substanțiale. Cererea lor se sprijină și pe anumite precedente (scăderea arendelor în 1857, după Războiul din Crimeea, și scăderea cu 25% după Războiul din 1877). Autorul articolului crede că cererea arendașilor nu este justificată. Ei au avut opt ani de belșug, pe care nu i-au știut folosi. Cei mai mulți s-au dovedit inapți. În ce privește precedentele invocate, ele se referă la perioadele de după război, nu la perioadele de criză.

An VI, nr. 1574, noiembrie 23/decembrie 5, p. 1; nr. 1575, noiembrie 24/decembrie 6, p. 1; nr. 1576, noiembrie 25/decembrie 7, p. 1 – *Legea minelor. Mina și proprietatea (Editorial)*: P.P. Carp, contrar acuzațiilor, nu se atinge de proprietatea particulară. Arată în ce constă principiul proprietății, principiu asupra căruia și liberalii și conservatorii sunt de acord. Totuși, unele state, ca Franța de pildă, conferă statului dreptul de a concede subsolul, făcând abstracție de proprietar. Germania și Austria conferă acest drept “inventatorului”. Numai în Rusia, Anglia, SUA, proprietatea subsolului este la discreția proprietarului. Uită principiul proprietății particulare și principiul interesului superior al statului, după care proprietarul solului nu e și proprietarul subsolului. În România, se dă ca pildă sarea. Proprietarul care are sare în subsolul proprietății sale nu poate exploata mina sa, chiar dacă are capital și dorește a o exploata. P.P. Carp putea considera subsolul ca fiind proprietatea statului. P.P. Carp însă, fiind conservator, a declarat subsolul proprietatea celui care deține proprietatea solului, dar și statul ca având un drept de folosință asupra subsolului. În proiectul lui P.P. Carp, după ce se recunoaște proprietarului solului proprietatea minei, se dă persoanelor care doresc să exploreze terenul o redevență de 0,50% din venitul real al minei. Odată descoperită mina al cărei proprietar este proprietarul suprafeței, proprietarul este în drept să exploateze. Dacă nu are capitalul necesar, statul îi dă un capitalist care să exploreze și să exploateze mina. E un fel de tovarășie silită. Veniturile de împart între ei tovarășește. Odată stabilită această asociație obligatorie, s-a prevăzut că exploatatorul are obligația să înceapă lucrările într-un termen dar. Dacă exploatatorul nu reușește, statul găsește alt explorator. Dacă, însă, proprietarul se opune acestei asociații, exploatarea continuă, în pofida proprietarului solului, care va primi o redevență de 3% din venitul net. Proiectul impune exploratorului să ia măsuri de protecție a muncitorilor.

An VI, nr. 1574, noiembrie 23/decembrie 5, p. 2 – [*Problema românilor din Transilvania*] (*Din Camera ungară*): Camera Deputaților din Budapesta a discutat bugetul agriculturii. Ministrul a arătat că marea criză agricolă nu este numai în Ungaria, ci reprezintă o calamitate universală. La sfârșitul ședinței, un deputat a făcut ministrului de Interne o interpelare privind o întrunire în Sibiu a alegătorilor români, în care s-au luat anumite hotărâri între care convocarea unui Congres al naționalităților conlocuitoare, precum și constituirea unui comitet “clandestin” destinat să întrețină legături între românii din Ungaria și românii “din străinătate”. Ministrul de Interne a răspuns că se vor lua măsuri severe și că nu va îngădui Congresul naționalităților conlocuitoare.

An VI, nr. 1575, noiembrie 24/decembrie 6, p. 1-2 – *Situația jud. Romanați*: Finanțele: veniturile au fost împlinite la timp și cheltuielile de asemenea. Pe 1893-1894, la venituri, prevederile au fost de 73.005 lei, încasările au fost de 71.467 lei, iar pe 1894-1895, prevederile la venituri au fost de 324.000 lei, încasările de 114.274 lei, iar restul

de încasat: 209.000 lei. Proiectul de buget pentru anul viitor: venituri – 530.419 lei; cheltuieli – 469.947 lei.

An VI, nr. 1575, noiembrie 24/decembrie 6, p. 2 – [*Situația Casei de economii*] (*Ecouri și știri*): La 31 octombrie 1894 au fost 90.020 librete de economii, reprezentând un capital depus de 20.348.628 lei. În cursul lunii octombrie au fost eliberate 1992 librete contra 863.073 lei depuși, deci, în total, 92.012 librete cu 21.241.701 lei, din care, anulându-se 2.222 librete prin restituirea sumei de 1.074.453 lei, au rămas în circulație 89.790 librete, reprezentând 20.167.248 lei.

An VI, nr. 1575, noiembrie 24/decembrie 6, p. 2 – [*Situația bugetară*] (*Informațiuni*): Extrage din ziarul "Times" un comentariu despre mesajul regal la deschiderea Corpurilor Legiuitoare, privind situația bugetară. Cel mai important pasaj din mesajul tronului este acela în care se anunță un excedent de 20 milioane lei la bugetul încasărilor pe anul trecut. Acest rezultat vorbește în favoarea administrației dlui Ghermani, ministrul de Finanțe și spulberă zvonurile cu privire la vreo criză comercială și agricolă în România. În cursul celor cinci ani din urmă a rezultat o succesiune de excedente, ridicându-se treptat până la suma de 25.749.755 lei. Guvernul va fi, deci, în măsură să acopere golurile eventuale. Față de excelenta situație financiară, pare ciudat, scrie "Times", că marile capitaluri engleze s-au ținut în rezervă față de investițiile în România.

An VI, nr. 1578, noiembrie 27/decembrie 9, p. 1 – *Legea minelor. O confuzie regretabilă* (*Editorial*): S-a obiectat că proprietatea minei este o proprietate imobiliară situată în afara orașului, deci are un caracter rural. În acest caz, ea nu ar putea fi dată unui străin, căci, astfel, s-ar încălca dispozițiile constituționale. În realitate, nu se atribuie proprietatea subsolului altuia decât proprietarului solului, se atribuie numai *folosința, uzul*, care nu consumă proprietatea; deci, numai folosința se atribuie asociatului explorator impus de stat. Ce se consumă? Numai mina. Dar mina este mobilă prin destinație. Deci, nu se încălcă litera Constituției, nefiind vorba de un *imobil*, Constituția neavând în vedere decât proprietatea solului. Pe lângă aceasta, mina nu este nici urbană și nici rurală. Ea nu este situată în oraș sau în sat, ci sub pământ.

An VI, nr. 1578, noiembrie 27/decembrie 9, p. 1 – *Exploatarea liniilor ferate prin inițiativa privată*: Comentează proiectul de lege având titlul de mai sus. Acest proiect de lege are drept scop înființarea de rețele prin inițiativă privată și acordarea de avantaje particularilor care ar voi să le înființeze. Acest proiect este în legătură directă cu proiectul de lege a minelor. Din construcția acestor linii trage folos și agricultura. Proiectul de lege, odată votat, va contribui la dezvoltarea industrială, agricolă și silvică a țării. Se enumeră foloasele ce se acordă particularilor. În schimb, aceste căi ferate particulare vor transporta gratuit poșta. Pentru liniile ferate pe care se transportă și călători sau mărfuri, statul va participa cu 30% din beneficiul net, după 30 de ani de la punerea în exploatare.

An VI, nr. 1579, noiembrie 29/decembrie 11, p. 1 – *Contraziceri [Legea minelor]* (*Editorial*): Proiectul de lege a minelor a fost combătut pentru faptul că s-ar fi săvârșit o dublă încălcare a Constituției, permițând străinilor să obțină imobile rurale și expropriind pe proprietar fără forme și fără să existe o cauză de utilitate publică. În realitate, nu se ia nimic proprietarului. Din contra, se constituie o nouă proprietate, o proprietate

minieră. Se conde numai explorarea, și aceasta în asociație cu proprietarul. Unul pune capitalul, iar celălalt moșia. Ziarul socialist "Lumea nouă" recunoaște că nu este violată Constituția, dar este amenințată. Autorul editorialului amintește că, în Franța, Germania, Spania, Austria etc., subsolul este proprietatea statului, iar în România minele de sare sunt proprietatea statului.

An VI, nr. 1580, noiembrie 30/decembrie 12, p. 1 – *Legea minelor. Socialismul de stat (Editorial)*: Proiectul de lege a minelor nu are nimic cu socialismul de stat. Conservatorii nu sunt ostili socialismului de stat. Au și legiferat, inspirându-se din principiile socialiste. Prin proiect se creează o casă de ajutor și una de pensii pentru muncitorii din mine, cariere etc. Aceste case prevăd o cotizație muncitorească și o contribuție patronală de aceeași valoare. În formarea fondului, statul nu are nicio contribuție. Deci, nu e socialism de stat. În schimb, la Legea creditului agricol, conservatorii au făcut socialism de stat, deoarece statul contribuie la formarea fondului. Când P.P. Carp clădește două sate noi, face socialism de stat, deoarece statul contribuie.

An VI, nr. 1580, noiembrie 30/decembrie 12, p. 1 – *Presa opoziției și legea minelor*: Legea minelor deschide o ramură a bogăției naționale și întărește bazele industriei naționale. Proiectul de lege se sprijină pe ideea că mina aparține proprietarului solului. Proiectul ia, însă, anumite măsuri ca această proprietate să nu fie un obstacol în fața exploatării unei avuții naționale, deoarece i se impune proprietarului asociația cu exploratorul. Proiectul are meritul de a îngădui statului să intervină în raporturile dintre patron și muncitori, în favoarea muncitorilor, spre a asigura protecția acestora din urmă. Descalifică presa de opoziție care atacă, în neștire, acest proiect.

An VI, nr. 1581, decembrie 1/13, p. 1 – *Gălăgie deșartă [Legea minelor] (Editorial)*: Răspunde ziarului liberal "Voința națională", care atacă proiectul de lege a minelor sub motiv că ar încălca dispozițiile constituționale prin aceea că permite unui străin să achiziționeze terenuri rurale și că expropriează pe proprietar fără forme legale, arătând că proiectul de lege nu se atinge de proprietate. De altfel, dacă, într-adevăr, legea ar fi neconstituțională, chiar votată, ar fi declarată nulă prin decizia Curții de Casație. În realitate, proprietatea iese întărită prin viitoarea lege și, odată cu ea, este asigurată o nouă resursă de bogăție națională.

An VI, nr. 1582, decembrie 2/14, p. 1 – *Patriotism de contrabandă [Legea minelor] (Editorial)*: Presa liberală acuză Guvernul de lipsă de patriotism pentru faptul că îngăduie, prin Legea minelor, ca străinii să achiziționeze terenuri rurale. În pământ nu se găsec, însă, comori gata a fi luate și exploatate. Este nevoie de muncă științifică, de oameni pricepuți care, investind capitaluri imense, să înceapă grelele lucrări de explorare și exploatare a minei. În realitate, proprietatea care ar fi lezată, în Legea minelor, este cea boierească, or, Partidul Liberal, reprezentant al burgheziei, nu ar trebui să critice o lege care nu-l privește ca partid de clasă. Reamintește liberalilor că ei au votat art. 7 din Constituție prin care naturalizează pe toți evreii care, prin acesta, au devenit cetățeni români și, deci, în măsură să achiziționeze pământuri rurale. A da minele numai românilor înseamnă a îngropa legea și a lăsa neexploatate marile bogății miniere.

An VI, nr. 1583, decembrie 3/15, p. 1 – *Răscoalele în Cameră (Editorial)*: În Camera Deputaților s-au discutat cauzele revoltelor țărănești. Un deputat conservator (D. Rosetti-

Tescanu) a dovedit că revoltele nu se datoresc măsurilor luate de Guvern, ci agitațiilor liberale. În realitate, țărani nu s-au ridicat contra Legii maximului taxelor comunale, ci contra Legii lui Maxim, după care fiecare țaran trebuia să plătească pentru fiecare cal, vită, copil, câine etc. Or, o asemenea lege nici nu există. ea a fost scornită de liberali.

An VI, nr. 1583, decembrie 3/15, p. 1-2 – *Naționalizarea sănătății*: Critică ideea naționalizării solului. Invocă pe Adam Smith. O țară nu se compune numai din bunuri, ci, mai ales, din oameni. Analizează lupta dintre rase, dintre popoare pe teren economic. Exaltă munca productivă, trece apoi la protecționismul vamal, pentru a termina cu concluzia peremptorie că un popor care vrea să trăiască trebuie să muncească. (Toate aceste considerații sunt desfășurate sub acest titlu sanitar.)

An VI, nr. 1585, decembrie 6/18, p. 1 – *Finanțe conservatoare (Editorial)*: În șase ani bugetari, adică de la 1888-1889 la 1893-1894, în care cheltuielile statului s-au ridicat de la 161.173.462 lei la 199.261.159 lei, excedentele s-au ridicat la 45.585.931 lei, din care numai în exercițiul 1893-1894 s-a realizat un excedent de 20.336.176 lei. În ce privește încasările, prevederile pe 1893-1894 au fost de 189.676.500 lei, iar încasările în aceeași perioadă au fost de 219.597.335 lei, deci un plus de 29.920.835 lei.

An VI, nr. 1593, decembrie 16/28, p. 1 – *O cestiune de princip [Socialismul de stat] (Editorial)*: Răspunde acuzației că Guvernul conservator face socialism de stat. Dar cei care acuză au votat în Camera Deputaților un proiect de lege prin care statul este autorizat să dea cu împrumut sătenilor din opt județe porumbul necesar. O asemenea lege este aplicarea principiilor socialismului de stat. Conservatorii nu sunt pentru socialismul de stat ca sistem de guvernământ, dar, când este necesar, aplică unele principii ale socialismului de stat, de pildă, când au votat Legea vânzării moșiilor statului numai la țărani săraci sau Legea pentru organizarea creditului agricol pentru săteni. Aceste legi oficializează intervenționismul de stat. Aceasta nu înseamnă că conservatorii sunt socialiști. Socialiștii predică lupta de clasă. Din contra, conservatorii fac legi socialiste spre a armoniza interesele claselor sociale.

An VI, nr. 1596, decembrie 20/ianuarie 1, p. 2-3 – *Curtea de Conturi*: Comentează proiectul de lege pentru reorganizarea Înaltei Curți de Conturi. Opoziția a făcut două obiecții: controlul este represiv, în loc să fie preventiv, și se ia Camerei privilegiul de a alege membrii Curții. Se răspunde că această instanță nu este o delegație a Corpurilor Legiuitoare, deci nu are a fi compusă din membri aleși de aceste Corpuri. Înalta Curte de Conturi are a cerceta conturile pe care i le prezintă ministerele, comunele și județele, precum și diferiți contabili – mânduitori de bani publici.

An VI, nr. 1597, decembrie 21/ianuarie 2, p. 1 – *Bugetul căilor ferate (Editorial)*: Bugetul se ridică la cifra de 50.000.000 lei. Venitul liniilor principale și ale liniei Cernavodă-Constanța este de 50.392.000 lei. Traficul de călători s-a evaluat la 17.000.000 lei. Traficul de bagaje s-a evaluat la 520.000 lei. Traficul mărfurilor de mare iuțeală s-a situat la cifra de 1.447.000 lei. Traficul mărfurilor de mare iuțeală s-a situat la cifra de 26.916.000 lei. Total venituri: 49.733.000 lei. Total cheltuieli: 35.638.992 lei. Venitul net este, deci, de 14.119.358 lei.

- An VI, nr. 1597, decembrie 21/ianuarie 2, p. 1-2 – *Situația județului Prahova*: Se analizează starea financiară, școlile comunale, starea sanitară, starea semănăturilor, a drumurilor, a șeptelului și termină insistând asupra importanței comunicațiilor pentru comerț și industrie.
- An VI, nr. 1601, decembrie 25/ianuarie 6, p. 1 – *Nedumeriții [Legea minelor] (Editorial)*: Opoziția îl consideră socialist pe P.P. Carp pentru proiectul său de lege privitor la organizarea minelor. Se răspunde că proiectul de lege se bazează pe ideea de proprietate, pe când socialiștii predică socializarea proprietății. Ziarele “Lupta” și “Adevărul” cer ca minele să fie proprietatea statului, “Lumea nouă” cere ca muncitorii să fie proprietarii minelor. Aceste ziare sunt favorabile, însă, proiectului P.P. Carp. Libertatea și democrația sunt, indisolubil, legate. Libertatea fără proprietate nu există.
- An VI, nr. 1602, decembrie 29/ianuarie 10, p. 1 – *Situația tezaurului public*: Situația la 31 octombrie 1894 arată că s-a încasat, de la 1 aprilie la 31 octombrie 1894, suma de 105.603.187 lei, adică s-au încasat cu 9.270.026 lei mai puțin față de anul precedent. Excedentul bănesc al exercițiului 1894-1895 este la 31 octombrie 1894 de 7.417.885 lei.
- An VI, nr. 1603, decembrie 30/ianuarie 11, p. 1 – *Iar legea minelor*: Condamnă inițiativa luată de opoziție de a forma așa-zisa “Ligă patriotică” contra proiectului de lege a minelor. Orice s-ar spune, proiectul de lege este menit să deschidă o nouă sursă de avuție țării și introduce o nouă noțiune a proprietății, noțiune determinată de progresul social-economic al lumii. Atragerea capitalurilor străine pentru valorificarea bogățiilor țării constituie un act de înalt patriotism și de înțelepciune politică. Ideea de proprietate absolută este depășită. Statul nu poate rămâne indiferent la soarta muncitorilor. Statul, așa cum spune proiectul de lege P.P. Carp, iese din nepăsare și ia partea celor mulți și nevoiași. În ce privește opreliștile constituționale, ele se referă la suprafața solului, nu la subsol.

1895 (an VI, 1/13 ianuarie – an VII, 20 decembrie/1 ianuarie)

(Colaborator: P. Alexandrescu)

- An VI, nr. 1605, ianuarie 1/13, p. 1; nr. 1606, ianuarie 3/16, p. 1; nr. 1607, ianuarie 4/17, p. 1 – *1894 [Bilanț legislativ economico-financiar] (Editorial)*: Criza economică “a posomorât figura omului ce se duce”. Vremea a fost rea, bucatele au lipsit, vânzarea grânelor a stagnat din cauza supraproducției mondiale de grâne. Cu toate acestea, criza nu a zdruncinat finanțele statului. Guvernul a încheiat convenții comerciale cu Germania, Austro-Ungaria, Belgia, a înființat Banca Agricolă și a ameliorat “considerabil” starea economică a țăranilor prin ajutoarele acordate, a “desgropat” bogățiile țării, a prezentat proiectul de construire de linii ferate pentru exploatare particulare, a construit școli și spitale. Laudă munca Partidului Conservator de a da țării finanțe prospere, instituții folositoare, de a se îngriji de țăranime, acordându-i puțința de a cumpăra pământ de la stat și de a-și achiziționa inventarul agricol necesar, folosind creditul agricol ce i-a fost pus la dispoziție. Condamnă instigațiile la revolte prin colportare de minciuni și exploatarea, ca armă politică, a problemei

românilor din Ungaria. Socotește că Partidul Național-Liberal nu are un program de idei clare.

An VI, nr. 1605, ianuarie 1/13, p. 1 – *Legea minelor și art. 7*: Din cele trei obiecții ridicate contra proiectului de lege a minelor – una privitoare la inalienabilitatea la străini a terenurilor rurale, a doua privitoare la expropriere și a treia privitoare la art. 7 din Constituție (prin care se interzice străinilor dobândirea de imobile rurale) – a rămas în dezbatere numai ultima obiecție. S-a arătat însă că art. 7 se referă la suprafață, nu la subsol și că, în ultima analiză, este vorba de o proprietate de tip nou. Se știe că, înainte de 1878, străinii, în afară de evrei și turci, aveau dreptul de a dobândi imobile rurale. După modificarea art. 7, evreii au fost naturalizați în masă și puteau să dobândească pământuri rurale. Dar terenurile rurale produc un venit de aproximativ 6%, deci un venit mic, cu care evreii nu se cam mulțumesc. Ei preferă să-și investească disponibilul în ipoteci, care aduc până la 12%, sau în alte afaceri. Explorările de mine sunt costisitoare. Ele se fac, în genere, de societăți.

An VI, nr. 1609, ianuarie 6/18, p. 1 – *Legea minelor*: Răspunde ziarului socialist "Lumea nouă", după care proiectul de lege a minelor ar fi în primejdie să nu fie votat. Proiectul nu e amenințat. Sunt la mijloc două interese: unul material, acela de a avea o bună Lege a minelor, și unul moral – ca țara să aibă un Guvern conservator (ceea ce înseamnă că însăși existența Guvernului conservator este legată de trecerea prin Corpurile Legiuitoare a Legii minelor).

An VI, nr. 1609, ianuarie 6/18, p. 1-2 – *Răsboiul "România" [Problemele industriei casnice]*: Este vorba de o nouă mașină care face să reînvie industria casnică. De câțiva ani s-au înființat în țară sute de fabrici. Până acum 15 ani, această industrie (textilă) era în floare în România. Nu era casă de sătean în care pânza să nu se facă de către mâinile harnice ale țărăncii. Dar, de 15 ani, țesăturile naționale au dispărut încetul cu încetul și, odată cu această dispariție, și împuținarea mijloacelor de trai. În locul țesăturilor naționale au apărut pânzeturile străine ieftine și proaste. Niște industriași englezi din Manchester au brevetat un nou sistem de războaie pe care l-au denumit "România". Ei propun introducerea acestui război, înființând în București un mare stabiliment industrial și, în câteva centre din țară, fabrici secundare și depozite de războaie. Capitaliștii englezi ar cumpăra marfa lucrată de țărani, asigurând, astfel, țăranilor posesori de războaie desfacerea mărfurilor lucrate. Sistemul acesta se practică în Franța, Boemia, Moravia și Veneția. Se dau, apoi, amănunte tehnice de funcționare a războaielor și concluziile comisiei numite de Ministerul Domeniilor.

An VI, nr. 1609, ianuarie 6/18, p. 2 – *[Situția Casei de economie] (Ecouri și știri)*: Situația la 30 noiembrie 1894: 89.790 librete în circulație, reprezentând valoarea de 20.166.411 lei. În cursul lunii s-au mai depus 2.718 librete cu 1.041.546 lei. Deci, un total de 92.508 librete pe 21.208.957 lei depuși. S-au restituit 863.245 lei pe 1.733 librete, rămânând în circulație 90.775 librete pe 20.344.712 lei depuși.

An VI, nr. 1610, ianuarie 10/22, p. 1 – *Mincinoșii [Legea minelor] (Editorial)*: Este o minciună (afirmată de un manifest liberal) că românii nu au permis niciodată străinilor să se stabilească în țară pentru a face negoț. Lucrul acesta a fost totdeauna permis și numeroase familii au câte un grec, turc, bulgar sau evreu intrat în componența familială. E o minciună că legiuitorul a pus prin Constituție opreliște străinilor de a

dobândi imobile rurale. Această opreliște a fost legiferată abia în 1879. E o minciună că prin Legea minelor se poate coloniza țara cu străini. E o minciună când se afirmă că Legea minelor dă drept străinilor să dobândească terenuri rurale. E o minciună când se afirmă că Legea minelor dă loc la exproprieri sau când se afirmă că prin Legea minelor se aduce o atingere proprietății țărănești.

An VI, nr. 1612, ianuarie 12/24, p. 1 – *O nouă clasificare socialistă*: A.V.B. (Beldiman) afirmă în “Adevărul” că socialiștii trebuie împărțiți în două: unii capabili de a colabora la gazeta sa “spre progresul burgheziei în schimbul unui salariu” și alții care nu sunt capabili de așa ceva. A. Bacalbașa și C.D. Anghel sunt, după A.V.B., *cai pur-sânge*, cai de rasă. Se publică în “Adevărul” și un program semnat de socialistul C. Mille, care se declară “soldat supus democrației socialiste române”, program în care nu figurează nimic din ceea ce formează crezul socialist, adică proprietatea colectivă.

An VI, nr. 1613, ianuarie 13/25, p. 1 – *Legea minelor (Editorial)*: Un fruntaș liberal, Eugen Stătescu, se ocupă în “Voința națională” de Legea minelor pe care o socotește neconstituțională din cauză că se dă exploatatorului minei dreptul la cel puțin 600 hectare pământ de suprafață. În realitate, această suprafață nu i se dă exploatatorului minei ca proprietate, ci se stabilește pentru el un drept care nu e nici proprietate, nici emfiteoză, nici superficiei, ci, pur și simplu, un drept de a face lucrările necesare exploatării pentru care este obligat să plătească *arendă*. De fapt, perimetrul de 600 hectare nu se referă la suprafață, ci la subsol. Pe suprafață continuă să se are, să se semene, să se recolteze de către proprietarul suprafeței. De lucrat, se lucrează numai în subsol. Însăși cuvântul *arendă* (pe care trebuie să plătească exploatatorul minei proprietarul suprafeței) dovedește că nu este vorba de un transfer de proprietate.

An VI, nr. 1614, ianuarie 14/26, p. 1; nr. 1615, ianuarie 15/27, p. 1; nr. 1616, ianuarie 17/29, p. 1; nr. 1619, ianuarie 20/februarie 1, p. 1; nr. 1620, ianuarie 21/februarie 2, p. 1 – Holban, A.D., *Proprietatea subterană*: Subliniază importanța Legii minelor. Ea creează cea mai importantă și cea mai îmbogățitoare dintre industrii. România s-a sprijinit, economic, numai pe agricultură. Criza economică a arătat că țara nu se poate baza numai pe agricultură. Precizează noțiunea de *avuție minerală*. Ea nu e o proprietate imobiliară. Ea este o proprietate funciară *nouă*. Ea nu este veșnică (se consumă), nu este “imobilă”, nu este o proprietate imobilă *rurală* și nici nu este un accesoriu al proprietății imobiliare rurale. Examinează conținutul noțiunii de proprietate rurală, citând pe Mirabeau și pe jurisconsultul Domat, și arată că elementele specifice ale proprietății imobiliare rurale nu se găsesc în explorarea și exploatarea subsolului. Cine transmite, prin vânzare, un teren, transmite ce se află pe teren și posibilitatea de a exploata terenul, dar ceea ce se află sub teren nici vânzătorul și nici cumpărătorul nu știu. Citează pe economiștii Valovski și M. Chevalier. Teoria romană a proprietății solului în care e cuprins și subsolul aparține arheologiei juridice. Analizează dreptul consuetudinar român în care proprietarul solului nu este și proprietarul subsolului. Cea mai veche industrie minerală este exploatarea sării. Or, întotdeauna statul a avut proprietatea sării și exploatarea sării a făcut-o numai statul, în regie sau prin concesiune. Citează *Manualul administrativ al Moldovei*, tom II, p. 88, codicele Calimah, codicele Caragea. Cercetează problema în contextul *Regulamentului organic* din 1834, care obliga pe proprietar să exploateze

mina, în caz contrar aceasta trecea la stat. În principiu, averea minerală nu aparține, inițial, nimănui, iar când se descoperă e un lucru nou care se pune la dispoziția națiunii. Din acel moment, ea devine o proprietate industrială nouă care este creată numai de stat, care singur decide ce trebuie făcut cu această proprietate industrială nouă. Invocă pe L.H. Biot care a susținut că, înainte de explorare, mina nu aparține nimănui, iar după explorare și descoperire aparține statului dreptul de a dispune de ea în interesul țării. Aceasta este doctrina Facultății de Drept din Paris. Examinează proiectul de lege a minelor și conchide că averea minerală constituie o proprietate nouă, că este o proprietate mobilă (nu imobilă), că exploatarea ei poate fi concedată de stat și străinilor.

An VI, nr. 1616, ianuarie 17/29, p. 1 – *Privitor la mine*: Una dintre obiecțiile contra Legii minelor, cea mai des repetată, este aceea că, imediat după promulgarea legii, țara va fi invadată de străini care vor acapara minele. Pentru înlăturarea acestei obiecții, se invocă Franța și Algeria în care, în 1893, erau în exploatare 519 mine. Suprafața Franței, fără Algeria, este de aproape 600.000 km², a României este de aproape 130.000 km². Dacă România ar fi tot așa de dezvoltată ca Franța, în acest caz, ar putea avea cel mult 130 de mine. Din cele 301 mine de cărbuni, numai 151 au dat beneficii. Dacă România ar avea, prin absurd, 30 de mine, ar trebui să aibă 38.000 de muncitori străini (dacă toți ar fi străini). Chiar în această ipoteză absurdă, acest număr nu ar constitui o primejdie națională.

An VI, nr. 1617, ianuarie 18/30, p. 1 – *Campanii politice [Legea minelor] (Editorial)*: Obiecția principală care se ridică contra Legii minelor este așa-zisul *pericol național*, deoarece se permite străinilor de a dobândi proprietăți rurale. S-a primit această obiecție și concesiile au fost limitate la o durată de 75-90 de ani. În acest mod nu se mai poate vorbi de achiziție de proprietăți rurale. În realitate, mina nu e perpetuă, ca pământul, ci limitată la conținutul ei mineralogic. După proiectul nemodificat, proprietatea subsolului poate deveni a lui, după proiectul modificat, proprietatea devine a statului.

An VI, nr. 1620, ianuarie 21/februarie 2, p. 1 – Seulescu, M.N., *Controversabil [Legea minelor]*: “Voința națională”, ziarul liberal, afirmă că în România nu au existat exploatarea miniere. Dar, dacă s-ar fi ivit asemenea exploatarea, ar fi aplicat vechiul drept roman, după care minele erau considerate ca o dependență a proprietății solului. “Constituționalul” relevă că în România au fost câteva exploatarea miniere la Baia de Aramă, la Baia de Fier. Sunt, însă, patru produse ale industriei extractive care în secolele trecute se extrăgeau regulat în România: sare, păcură, silică și aur. Raicevici, Cantemir, Del Chiaro, Bauer și Aurelian dau chiar cifre statistice. Sarea a fost totdeauna exploatată de stat sau prin arendă. Tot așa, aurul, care era cules de țigani domnești și produsul era vândut statului. Citează Codurile Justinian și Theodosian care considerau exploatarea minelor ca un *drept regal* al statului. În acest sens, citează și pe Aguilon.

An VI, nr. 1620, ianuarie 21/februarie 2, p. 2 – *[Navigația pe Prut] (Informațiuni)*: Azi după-amiază se întrunește, la Ministerul Afacerilor Străine, Conferința internațională pentru revizuirea Convenției din 3/15 decembrie 1866 pentru navigația pe Prut. Iau parte delegați români, ruși și austro-ungari, care fac parte și din Comisia Europeană Dunăreană de la Sulina.

- An VI, nr. 1621, ianuarie 22/februarie 3, p. 1 – *Legea minelor*: Legea este indispensabilă, deoarece creează o bogăție nouă. Liberalii se agită în speranța de a veni la putere înainte de alegerile generale. Sunt, însă, și câțiva conservatori care luptă contra proiectului de lege care va fi prezentat Corpurilor Legiuitoare spre a fi amendat și, ulterior, votat (“Era nouă”, Iași).
- An VI, nr. 1622, ianuarie 24/februarie 5, p. 1 – *Streinofobii [Legea minelor] (Editorial)*: Liberalii sunt, în principiu, pentru o Lege a minelor, dar nu sunt de acord cu anumite condiții din proiect. De altfel, liberalii au depus, cu ani în urmă, un proiect de lege a minelor. În acel proiect, proprietatea minei revenea statului, iar exploatarea ei nu putea fi concedată decât românilor. Senatul nu a votat legea, deoarece nu era de acord ca proprietatea minei să revină statului. Actualul proiect P.P. Carp ține seama de proprietarul solului și îi admite pe străini la exploatare, dat fiind că, deocamdată, nu sunt în țară nici oameni cu experiență și nici capitalurile necesare.
- An VI, nr. 1622, ianuarie 24/februarie 5, p. 2 – *Monopolul grânelor*: În Prusia s-a propus monopolul grânelor. Proiectul prevede că statul este singurul cumpărător al grânelor și fabricatelor grânelor. El este și singurul vânzător, Prețurile se fixează de către stat după media prețurilor obținută într-o anumită perioadă. Excedentele se vor vărsa la casieria statului și vor fi întrebuițate pentru plata taxelor vamale, procurarea unor rezerve pentru vremuri excepționale (război, calamități etc.) și formarea unui fond de rezervă. În expunerea de motive se arată că monopolul importului de grâne este singurul mijloc de a veni în ajutorul agriculturii germane. Monopolul nu va duce la scumpirea prețului pâinii.
- An VI, nr. 1625, ianuarie 27/februarie 8, p. 1 – *Pana d-lui Pană [Legea minelor și capitalurile indigene]*: Pană Buescu susține că sunt suficiente capitaluri românești spre a exploata minele și acelea ar fi “capitalurile mobile formate prin muncă și economie care caută întotdeauna o plasare mai bună”. Acest capital mobil constă “din înlesnirea circulației mărfurilor pe căile ferate, prin înlesnirea circulației capitalurilor prin Banca Națională și în scrisorile funciare urbane și rurale”. Ziarul “Constituționalul” califică această definiție drept “o nerozie”. Pană propune crearea unor institute de credit care să atragă capitalurile mobile. Același Pană propune să se facă împrumuturi pe *produse viitoare*. Ceea ce “Constituționalul” o califică tot “o nerozie”.
- An VI, nr. 1625, ianuarie 27/februarie 8, p. 2 – *Din Reichstagul german [Probleme monetare] (“Revista politică”)*: “Uniunea economică” a Reichstagului a adoptat propunerea lui Mirbach care tinde să invite guvernele federale să întrunească o conferință monetară internațională pentru a restabili argintul ca metal-monedă.
- An VI, nr. 1625, ianuarie 27/februarie 8, p. 2 – *Din Reichstagul german [Probleme muncitorești] (“Revista politică”)*: A fost adresată o interpelare în privința executării unei ordonanțe din 1890 care garantează muncitorilor o reprezentare în reglementarea intereselor lor. Răspunzând la această interpelare, reprezentantul Guvernului prusian a spus că este de datoria acestui Guvern să execute ordonanța imperială. Sunt, însă, în curs dezbateri privitoare la această chestiune, în care se pune problema ca întreg Guvernul federal să se angajeze pe calea indicată de ordonanța imperială.

- An VI, nr. 1625, ianuarie 27/februarie 8, p. 3 – [*Problema taxării cambiilor trase în Turcia*] (*Știri comerciale*): Ministerul Agriculturii, Comerțului, Industriei și Domeniilor, fiind informat că unii dintre bancherii și comercianții români scontează cambii sau alte efecte emise în Turcia fără a se ocupa dacă aceste cambii sau efecte au sau nu timbrul legal pentru a fi în măsură să acționeze juridicește, atrage atenția celor interesați asupra dispozițiilor Legii otomane privitoare la taxele de timbru la care sunt supuse cambiile și orice alte efecte.
- An VI, nr. 1626, ianuarie 28/februarie 9, p. 1 – *Cestiunea zilei* [*Legea minelor*]: Arată că discuțiile privind proiectul de lege a minelor a dat naștere la o întregă literatură. Dar singurul document scris rămâne numai expunerea de motive a lui P.P. Carp. Mina nu este exclusiv, nici proprietatea statului, nici a proprietarului suprafeței, nici a descoperitorului ei. Toți la un loc și fiecare în limitele sale vor exercita o proprietate nouă. Legea minelor este destinată să atragă competențe și capitaluri străine. Ceea ce este, iarăși, important în proiectul P.P. Carp este grija pentru muncitor. Casele de ajutor și casele de pensii vor servi ca exemplu pentru lucrătorii din alte ramuri industriale (“Era nouă”, Iași).
- An VI, nr. 1627, ianuarie 29/februarie 10, p. 1 – *Modificarea legii minelor* (*Editorial*): Ziarul junimist “Constituționalul” susține ca cea mai justă redactarea inițială a proiectului de lege P.P. Carp. Un ziar conservator declară că mina, fiind accesorie suprafeței rurale, este un imobil rural și, deci, nu poate fi cedată unui străin spre a nu se încălca art. 7 din Constituție. “Constituționalul” crede că această opinie este eronată. Din contra, solul este accesoriul minei, dacă mina valorează milioane, pe când solul valorează infinit mai puțin. Din moment ce mina e o proprietate distinctă și subterană, ea nu poate fi rurală în sensul accesoriului suprafeței rurale. Și, nefiind rurală, mina nu intră sub incidența art. 7 din Constituție, care interzice ca o proprietate rurală să fie achiziționată de un străin.
- An VI, nr. 1628, februarie 1/13, p. 1 – *O nouă vnzare* [*Legea căilor ferate din inițiativă privată*] (*Editorial*): S-a afirmat de către liberali că Legea pentru construirea și exploatarea căilor ferate prin inițiativă particulară este făcută pentru străini. Editorialul dezmente categoric. Legea este destinată exclusiv românilor. Capitaluri românești pentru asemenea lucrări de valoare limitată se găsesc suficient. Legea rezervă statului beneficii de 30% după 30 de ani de exploatare. Aceasta nu înseamnă vânzare, ci bună gospodărire, destinată să dea o și mai mare amploare dezvoltării viitoarelor industrii românești și, mai ales, celor extractive.
- An VI, nr. 1629, februarie 2/14, p. 1 – *Legea minelor la Senat* (*Editorial*): Comentează discuțiile din Senat pe marginea proiectului de lege a minelor. D. Sturdza, din partea liberalilor, atacă proiectul pe linie constituțională. Editorialul arată că obiecția este total nefondată și denunță caracterul strict politic al atacurilor îndreptate contra acestui proiect de lege.
- An VI, nr. 1631, februarie 5/17, p. 1 – *Atacuri oarbe* [*Legea pentru construirea de căi ferate particulare*] (*Editorial*): Proiectul de lege a fost atacat ca neconstituțional, constituind un act de trădare a intereselor economice naționale. Este cert că inițiativa particulară joacă un rol însemnat în principiile economiei liberale. Se obiectează că se îngăduie și străinilor să construiască fragmente de cale ferată. Dar cine împiedică pe capitaliștii români să le construiască? Și, în cazul în care nu se găsesc capitaluri

indigene, țara trebuie să aștepte zeci de ani până să creeze posibilități de transport pentru industriile extractive? În lipsa unei burghezii puternice, I.C. Brătianu nu a închis porțile străinilor. Sperața lui a fost că străinii capitaliști vor rămâne și se vor asimila și naturaliza. În realitate, proiectul de lege nu inovează nimic, ci dă o mai mare dimensiune înseși Legii naționale liberale de încurajare a industriei naționale.

An VI, nr. 1633, februarie 8/20, p. 1 – *Lipsă de respect [Legea pentru construirea de căi ferate particulare] (Editorial)*: Opoziția obiectează că proiectul de lege încalcă dispoziții constituționale, deoarece se expropriează comunele și județele în folosul unor societăți străine. Or, scrie editorialul, scopul legii este ridicarea stării economice a țării, ținând seama de faptul că se vor ridica fabrici. Deci, este o lege care completează Legea liberală a încurajării industriei naționale. Pe lângă aceasta, se vor folosi de aceste căi și agricultura, și pădurile. Multe localități înfundate vor fi puse în valoare. În ce privește străinii, însăși Legea lui I.C. Brătianu admite prezența lor. Cu privire la expropriere, Legea pentru încurajarea industriei naționale dispune ca județele și comunele să dea, gratuit, până la 5 hectare oricărui industriaș român sau străin. Or, calea ferată este în folosul industriei naționale.

An VI, nr. 1634, februarie 9/21, p. 1 – *Legea minelor la Senat (Editorial)*: Senatul a votat luarea în considerare a proiectului de lege. Liberalii au obiectat că legea este neconstituțională. Doctrina și jurisprudența spun contrariul. S-a mai ridicat obiecția că legea va folosi numai străinilor și că românii nu vor trage niciun folos material. Or, odată ce o mină va începe să funcționeze, economia țării va fi marea beneficiară. Străinul nu este decât un instrument. S-a obiectat, de asemenea, că acele case de ajutor și case de pensii “vor zdruncina bazele pe care este așezat statul român”. S-a arătat că asemenea case funcționează de mai mulți ani la căile ferate și la monopolurile statului. Mai mult, P.P. Carp a anunțat că va depune un proiect de lege prin care se vor înființa asemenea case pentru toți muncitorii industriali de la toate întreprinderile din țară.

An VI, nr. 1635, februarie 10/22, p. 3 – *Monopolul alcoolului*: Se comunică din Franța că s-a cerut directorului contribuțiilor indirecte din Ministerul de Finanțe francez aviz în legătură cu monopolul alcoolului, aflat în discuția unei comisii a Camerei Deputaților din Franța. Acesta nu s-a pronunțat favorabil asupra ideii monopolului. Monopolul tutunului nu s-a aclimatizat decât după 80 de ani, iar cel al chibriturilor e în pierdere. Monopolul alcoolului va duce la o scădere a consumului, prin taxe ridicate. Din punctul de vedere al sănătății este o eroare să se creadă că monopolul constituie o soluție. Dacă se va decide, totuși, să se voteze o Lege a monopolului alcoolului, va trebui să se rezerve statului atât dreptul fabricației, cât și dreptul exclusiv al vânzării. Însă, în acest caz, cheltuielile de instalare și cele administrative (exproprieri, cumpărarea stocului existent etc.) vor fi imense (7-800.000.000 franci).

An VI, nr. 1637, februarie 12/24, p. 1 – *O lege nouă [Legea pentru construirea și exploatarea căilor ferate particulare] (Editorial)*: În 1887, liberalii au permis fabricanților să lege fabricile lor cu o stație de cale ferată, construind linia lor particulară. Dispoziția nu s-a putut aplica, deoarece nu se puteau expropria terenurile necesare pentru o cauză de utilitate privată. Cum statul nu se putea preocupa și de aceste căi ferate de interes limitat, se impunea nevoia ca statul să lase inițiativei particulare această posibilitate. Dar aceste construcții cer bani mulți. Deci, se vor constitui societăți speciale.

Proiectul de lege facilitează aceste construcții, creând posibilități legale și materiale. De altfel, proiectul este un corolar al Legii minelor.

An VI, nr. 1638, februarie 14/26, p. 1 – *Adoptarea legii minelor (Editorial)*: Legea minelor a fost adoptată de Senat. Această lege are un caracter net industrial, în folosul industriașilor și comercianților, deci al clasei mijlocii, reprezentată de Partidul Liberal. Agricultură rentează, dar nu constituie un venit sigur, iar funcțiile administrative sunt limitate. Rămâne, deci, un mare excedent de brațe de muncă și de muncitori intelectuali care ar putea constitui o clasă nouă, a proletariatului, care reprezintă o mare primejdie pentru oricare stat. Legea minelor vine în întâmpinarea acestei amenințări. Pe lângă aceasta, se găsește o întrebuințare capitalurilor românești disponibile. Ipoteza ca statul însuși să ia în proprietate sa minele și în sarcina lui exploatarea lor nu este admisibilă, căci ar împiedica dezvoltarea burgheziei românești de care este nevoie.

An VI, nr. 1638, februarie 14/26, p. 1 – Cratyl, *Nimic de câștigat? [Atitudinea socialiștilor români]*: Ziarul socialist "Lumea nouă" se pronunță contra mișcărilor de stradă și a acțiunii demagogice, în favoarea ideii republicane. Comentează un studiu al lui George Diamandi, *Socialiștii și dinastia*, în care se declară pentru regimul republican. Cratyl crede că socialiștii ar trebui să susțină monarhia. Socialiștii români nu sunt revoluționari, ci evoluționiști. Monarhul este un arbitru, președintele de republică este un partizan al unui partid politic. În monarh, muncitorimea ar fi putut găsi un sprijin, deoarece monarhul, spre deosebire de președintele de republică, are un drept de veto. Cât timp există lumea capitalistă, monarhia e preferabilă regimului republican.

An VI, nr. 1639, februarie 15/27, p. 1-2 – *Socialismul în Germania*: Germania este amenințată de o masivă infiltrație a elementelor socialiste în toate adunările sale legiuitoare. Se comentează studiul lui Neumann-Hoter privind *Dezvoltarea democrației sociale la alegerile pentru Reichstagul german*. Se face statistica voturilor socialiste de la 1871 până azi și se constată că, pe când în 1871 erau 113.048 de voturi socialiste, în 1893 figurează 381 de candidați socialiști care recoltează 1.786.738 de voturi. Partidul Socialist a ajuns să obțină 500.000 de voturi în plus peste ce obținuse cel mai mare partid de opoziție, adică Centrul. Dar, deși din punctul de vedere al numărului de voturi socialiștii se găsesc în fruntea tuturor partidelor politice, ei nu ocupă decât locul 4, cu 46 de deputați. Explică această situație. Din cele patru regate ale Germaniei, Saxonia a dat cea mai mare proporție de voturi pentru socialiști. Orașele libere votează pentru socialiști într-o proporție de 40-60%.

An VI, nr. 1640, februarie 16/28, p. 1-2; nr. 1641, februarie 17/29, p. 1-2 – *Asigurarea contra lipsei de muncă*: Se analizează dezvoltarea asigurării muncitorilor contra șomajului. La Neuchatel a apărut o broșură care tratează această problemă. În ea se enumeră toate încercările făcute în acest sens în diferite țări. Se menționează atelierele naționale franceze din 1845, silințele comunelor din Anglia și Germania. Autorul se oprește, mai ales, la *Trade Union*-urile care au obținut frumoase succese în această reglementare. Soluția propusă de autorul broșurii, Egger, este crearea unor case benevole de asigurare mutuală, în combinație cu casele de ajutor medical. În schimbul unei cotizații lunare, s-ar putea acorda șomerilor un ajutor pe durata de opt săptămâni. Cantonul elvețian St. Gallen a votat o Lege de asigurare contra

șomajului, prin care se introduce *asigurarea obligatorie*. Prof. G. Adler din Basel a propus, de asemenea, un proiect de lege de asigurare obligatorie. Se dau detalii cu privire la acest proiect. În Zürich s-au făcut, de asemenea, încercări spre a organiza asigurări sociale contra șomajului. În concluzie, examinând încercările și realizările din diferite cantoane elvețiene, se poate spune că problema a trecut pe planul realizărilor, că sunt baze statistice serioase pentru calcularea ajutorului de șomaj, că asigurarea trebuie să fie obligatorie pentru toate ramurile industriale, că patronii și muncitorii trebuie obligați să plătească o cotizație la care să se adauge și contribuția statului, iar conducerea acestor asigurări trebuie încredințată patronilor și muncitorilor.

An VI, nr. 1641, februarie 17/29, p. 1 – Cratyl, *Socialiștii noștri și monarhia*: Socialiștii români declară că, din punct de vedere tactic, sunt contra republicii. Cratyl se întreabă dacă socialiștii nu sunt pentru republică, sub regim capitalist, de ce nu sunt net pentru monarhie? Puși să aleagă între burghezia fără frâu, care este burghezia republicană, și burghezia cu frâu, care este burghezia monarhică, socialiștii ar trebui să prefere, până la realizarea idealului lor, monarhia...

An VI, nr. 1645, februarie 22/martie 6, p. 1 – *Budgetul pe 1895-1896 (Editorial)*: Venituri: 209.800.000 lei. Cheltuieli: 208.786.009 lei. Veniturile întrec cheltuielile cu 1.013.990 lei, care s-au destinat deschiderilor de credite suplimentare și extraordinare. Cheltuielile au fost sporite mai ales la datoria publică, spor justificat de plata anuității noului împrumut de 120.000.000 lei în rentă amortibilă 4%.

An VI, nr. 1649, februarie 26/martie 10, p. 1 – *Discuția budgetului (Editorial)*: Se remarcă faptul că în bugetul pe 1895-1896, cu toată cifra mare de 209.800.000 lei, cu tot sporul de 6.000.000 lei și cu toată criza economică, nu figurează decât cifre bugetare, niciun venit extraordinar.

An VI, nr. 1650, februarie 28/martie 12, p. 1 – *O eroare mare [Țăranii și bugetul] (Editorial)*: Comentează afirmația făcută de Dobrescu-Argeș în Parlament, după care, deși toate veniturile sunt furnizate de munca țăranilor, pentru țărani bugetul nu rezervă nimic. Răspunde la această afirmație arătând că cifra cea mai importantă din bugetul veniturilor o reprezintă contribuțiile (95.800.000 lei). Aceste contribuții se compun din foncieră, căi de comunicații, licențe, patente, zecime, amenzi, taxa clerului etc. Taxa clerului o plătește țăranul (3.000.00 lei), dar o plătește pentru întreținerea preoților lor. Cifra cea mai mare o reprezintă fonciera (13.000.000 lei), pe care o plătesc nu numai țăranii, dar, mai ales, proprietarii, deoarece ei stăpânesc cea mai mare parte din pământ. Deci, nu țăranii plătesc cea mai mare parte din contribuțiile directe.

An VI, nr. 1653, martie 3/15, p. 1 – *Țăranii și impozitele (Editorial)*: Un ziar liberal propune ca săteanul să fie ușurat la prima revizuire a impozitelor. Editorialul răspunde că, descărcând pe țărani de impozite, trebuie încărcat orășeanul prin impozite noi. Ziarul liberal afirmă că un bun sistem de impozite trebuie să aibă ca bază a impozitelor directe un minim neimpozabil. La afirmația ziarului "Constituțional" că taxa de licență o plătește cârciumarul, nu săteanul, ziarul liberal răspunde că, indirect, țăranul o plătește, deoarece el bea vinul sau rachiul. Concluzia este, după o serie de calcule, că țăranul contribuie puțin la sarcinile mari ale statului.

- An VI, nr. 1654, martie 4/16, p. 1 – *Învoire cu Bulgaria*: Ministerul Afacerilor Externe aduce la cunoștință că agentul diplomatic la Sofia a încheiat, printr-un schimb de note, o învoire cu Guvernul bulgar, pe durata 20 februarie 1895-1 ianuarie 1897, pe baza căreia mărfurile românești se vor bucura în Bulgaria de tratamentul națiunii cele mai favorizate. De acest tratament se vor bucura mărfurile românești și în privința taxelor comunale de acciză și de port.
- An VI, nr. 1654, martie 4/16, p. 1 – *Încurajarea industriei naționale*: Liberalii acuză Guvernul conservator că, prin măsurile luate, ucide industria națională și dau ca exemplu furnizarea de postavuri pentru armată. Între 1878 și 1890 armata se aproviziona de la Fabrica Alcaz. De la 1891, concesiia fiind reziliată, aprovizionarea cu postav se face prin licitație publică la care iau parte și întreprinderi străine. “Constituționalul” răspunde că fabricile din țară au furnizat, ca adjudecătoare, 522.900 metri de postav, pe când toate celelalte fabrici din Germania, Austria, Franța și Italia au furnizat, ca adjudecătoare, 463.700 metri de postav. Mai mult, ministrul de Război a depus un proiect de lege prin care, timp de patru ani, începând cu exercițiul 1895-1896, toate postavurile necesare armatei se vor comanda numai la fabricile din țară.
- An VI, nr. 1656, martie 7/19, p. 1 – *Deficitul bugetar al anului 1894-1895 (Editorial)*: N. Fleva a afirmat în Cameră că bugetul 1894-1895 se va solda cu un deficit de 18.000.000 lei. Greșeala lui N. Fleva a fost că a comparat încasările din exercițiul 1893-1894 cu încasările din exercițiul 1894-1895, în loc să compare aceste încasări cu evaluările din 1894-1895. Este netăgăduit că încasările pe 1894-1895 au fost mai mici decât cele din 1893-1894. Evaluările din 1894-1895 nu s-au făcut după încasările anului precedent, ci după media încasărilor din anii precedenți. Faptul că încasările din 1894-1895 sunt mai mici decât încasările pe 1893-1894 nu spune nimic. Este mai mult decât probabil că bugetul pe 1894-1895 nu se va solda cu niciun deficit sau cu un deficit neînsemnat, deși anul a fost excepțional de rău.
- An VI, nr. 1656, martie 7/19, p. 1-2; nr. 1657, martie 8/20, p. 1-2 – *Noua conferință monetară. Bimetalismul. Etalonul de aur*: Financiarii germani arată o oarecare preferință bimetalismului. La Conferința monetară din Bruxelles din 1892, delegații germani au declarat că Germania e mulțumită cu sistemul ei monetar. În declarațiile cele mai recente, ministrul german al Tezaurului recunoaște însă dificultățile create de deprecierea argintului. Există în Germania și adversari ai sistemului bimetalist. Guvernul german a luat, de altfel, inițiativa unei conferințe internaționale la care delegații germani vor avea o anumită atitudine. Bimetaliștii germani speră să-și impună opinia lor. Autorul articolului este însă sceptic că bimetaliștii vor avea succes. În ce privește Anglia, ea dorește ca argintul să fie ridicat ca valoare și ar fi mulțumită dacă și alte state ar trece la bimetalism. Opinia publică din Marea Britanie nu e pentru proporția 1 : 15½ stabilită printr-o convenție internațională. Anglia rămâne ferm monometalistă, spre deosebire de unele din coloniile sale (India, de pildă) care au adoptat sistemul bimetalist.
- An VI, nr. 1657, martie 8/20, p. 1 – *Țăranii și impozitele (Editorial)*: Un deputat liberal a afirmat că țăranii plătesc câte 100 lei pe an impozite directe și indirecte și că, din întreg bugetul de 209.000.000 lei, țăranii ar plăti pe jumătate. Dacă ar fi așa, declară autorul editorialului, s-ar putea socoti țăranul jefuit de stat. În realitate, cea mai mare parte dintre țărani sunt mijlocași și pâlmași. Or, mijlocașii și pâlmașii nu vând

produsele lor, nu cumpără nimic pentru a le transforma și a le conferi o valoare de schimb. În ce privește munca pe care o depune mijlocușul sau pălmașul, nu se ridică, toată, la 100 lei pe an. Țăranii nu plătesc decât fonciera, căile de comunicații și zecimile. În ce privește impozitele indirecte, ele sunt cu totul neînsemnate. Afirmația că țăranii, consumând mult alcool, sunt – prin aceasta – cei care plătesc, indirect, cea mai mare parte din impozitele asupra spirtoaselor, este eronată. Din cei 37.912.763 lei care reprezintă aceste impozite, cea mai mare parte o plătesc orașele. Țăranul nu plătește mai mult de 50 lei pe an impozite directe și indirecte.

An VI, nr. 1658, martie 9/21, p. 1 – *Noi reacționarii și anti-naționali* [*Probleme economice*]: Junimiștii au venit cu Legea vânzării moșiilor statului în loturi mici și mijlocii numai la țăranii. Înainte, moșiile statului se vindeau în loturi mari la orașeni. Legea este destinată să împrăștierească proletariatul agricol și să consolideze clasa micilor agricultori. Tot junimiștii au venit cu modificarea legii tocmelilor agricole și cu reorganizarea Creditului Agricol. Junimiștii au venit cu Legea minelor. S-a preferat ca bogățiile subsolului să fie cât mai repede valorificate, chiar cu capital străin, decât ca țara să aștepte câteva decenii să se formeze capitaluri românești. Se constată o mare dezvoltare a mecanizării muncii agricole. Aceasta va duce la crearea de brațe disponibile de muncă. Aceste brațe vor trebui să găsească de lucru la oraș, în industria extractivă care, deocamdată, nu va putea fi valorificată decât cu capital, în mare parte, străin. Deci, este binevenită Legea minelor.

An VI, nr. 1660, martie 11/23, p. 1 – *Deficitul pe 1894-1895 (Editorial)*: Se recunoaște că, în raport cu încasările exercițiului trecut, încasările pe acest an sunt cu 16.387.096 lei mai puțin. Însă veniturile bugetare sunt de două feluri: unele care se încasează până la 30 septembrie și altele a căror încasare încetează odată cu exercițiul respectiv. Astfel, veniturile din fonciere, căi de comunicații, patente, zecimi etc. se încasează până la 30 septembrie, celelalte numai până la 31 martie. Autorul editorialului face o serie întreagă de calcule spre a dovedi că suma de 16.387.096 lei încasată mai puțin față de încasările anului precedent nu poate da măsura deficitului pe care eventual l-ar avea bugetul pe 1894-1895.

An VI, nr. 1661, martie 12/24, p. 1 – *Iarăși deficitul [Probleme bugetare] (Editorial)*: Ziarul liberal "Voința națională", afirmă că deficitul bugetar va fi de 26 milioane lei. Ziarul face eroarea de a trage concluzia deficitului din faptul că încasările anului curent au fost inferioare anului precedent. În realitate, deficitul nu se calculează decât în raport cu prevederile bugetare din același an. Prevederile se fac pe baza încasărilor din exercițiile precedente. Împrejurarea că încasările au atins sau nu prevederile dă măsura deficitului sau excedentul bugetar. Autorul editorialului exemplifică cifric această concluzie.

An VI, nr. 1663, martie 15/27, p. 1 – *Țăranul periculos (Editorial)*: Se relevă faptul că Guvernul conservator a legiferat pentru țăranii, gândindu-se la țăranii săraci, la cei care au nevoie de sprijinul statului. Această preferință nu este de natură să mulțumească pe chiaburii satelor. Ei fac și desfac administrația sătească, ei beneficiază de accizele comunei și ei sunt, câteodată, cămătarii satelor. Dintre acești chiaburi a ieșit C. Dobrescu-Argeș și pe acești chiaburi îi apără el. Or, nu chiaburii sunt mari producători, ci mijlocașii și pălmașii exploatați și jefuiți de chiaburi.

An VI, nr. 1666, martie 18/30, p. 1 – *O părere eronată [Problema țărănească] (Editorial)*: Un deputat maniac, inteligent, fără o cultură serioasă, A.C. Cuza, a căutat să dovedească în Camera Deputaților că păturile conducătoare românești nu au făcut nimic pentru țărani și că țăranilor li se datorește întreaga bogăție a țării. A.C. Cuza nu a ținut seama de 1.200.000.000 lei pe care țara îi datorează în străinătate, nici de milioanele datorate de București și alte comune pentru lucrări publice, nu a ținut seama de căile de comunicații care au mărit valoarea pământurilor, nici de construirea orașelor, nici de muncitorii care lucrează în fabrici și ateliere. Țăranii au existat de veacuri, dar bogăția țării realizată în ultimii 30 de ani este un fenomen recent. Dacă țăranilor li se datorează întreaga bogăție a țării, de ce această bogăție nu s-a realizat de atâta vreme? Bogăția țării este datorată muncii tuturor claselor sociale ale țării. Nu se poate nega, iarăși, numărul mare de legi care s-au votat de la 1864 încoace în favoarea țăranilor, exproprierile, Legea creditului agricol, Legea vânzării moșiilor statului, Legea tocmelilor agricole etc.

An VI, nr. 1669, martie 22/aprilie 3, p. 1 – *Tarele sau daralele [Probleme vamale] (Editorial)*: Prin legea care stabilește modul de calcul al drepturilor de perceput asupra mărfurilor tarifare per greutate (1893) s-a introdus în legislația vamală românească sistemul obligatoriu ca baza tarifării mărfurilor să fie greutatea netă a mărfii, adică minus tara. Discuția este pe greutatea tarei. Tara e prea mică, spun negustorii. În realitate, tara – în sistemul vamal românesc – este mai ridicată decât în alte țări. Cât pentru taxa de import, care se plătește în alte țări, la unele obiecte mai puțin, la altele mai mult ca în România, autorul dă o serie de exemple și explicații.

An VI, nr. 1669, martie 22/aprilie 3, p. 3 – *Porturile Galați-Brăila*: Consiliul de Miniștri a luat o serie de măsuri pentru a îmbunătăți aceste porturi. În ce privește înlesnirea operațiilor de descărcare a mărfurilor aduse de vapoare, s-a dispus să se construiască pereuri, iar pe terenul dintre bazine și Dunăre să se construiască magazii suficiente. Descărcarea mărfurilor din vapoare se va face, ca și până acum, de către administrația docurilor. Mărfurile descărcate vor fi scutite de taxa de magazinaj timp de trei zile libere. Taxa de cheiaj se va percepe la docuri. Se vor construi la docuri magazii încăpătoare. Se iau și alte măsuri care sunt expuse în suszisa hotărâre.

An VI, nr. 1670, martie 23/aprilie 4, p. 1 – *Cheltuieli justificate [Probleme bugetare] (Editorial)*: Bugetul cheltuielilor este mai mare decât ultimul buget al liberalilor cu 50 milioane lei. Acest spor este justificat. Anuitatea datoriei publice a crescut cu 8 milioane lei. Anuitatea este datorată pentru 400 milioane lei, care au fost investiți în căi ferate, șosele, fortificații, școli. Un al doilea spor însemnat este în bugetul Ministerului de Război. Un al treilea spor de cheltuieli este în bugetul Ministerului Instrucției Publice. Acest buget era în 1888 de 14 milioane lei. El este azi de 28 milioane lei, din care 2.600.000 lei pentru învățământul rural, 1.900.000 lei pentru învățământul urban, 260.000 lei pentru învățământul profesional etc. Un al patrulea spor este în bugetul Ministerului de Finanțe (3.600.000 lei) plus sporul de 7 milioane lei pentru monopoluri. Un alt spor este în bugetul Ministerului Lucrărilor Publice (2.300.000 lei). Un spor însemnat este în bugetul Ministerului de Interne (11.000.000 lei), din care 4.500.000 lei pentru poștă și telegraf, 900.000 lei pentru spitale, 2.500.000 lei pentru jandarmeria rurală etc.

An VI, nr. 1670, martie 23/aprilie 4, p. 1 – *Amânarea unei legi [legea privind procurarea de postavuri de la fabricile din țară]*: Scopul legii este de a ajuta fabricile care funcționează în țară, fără ca statul să facă sacrificii, cu atât mai mult cu cât două dintre fabrici au licențiat muncitorii. Închiderea acestor fabrici este dăunătoare statului. S-a propus, în timpul discuțiilor în Parlament, un amendament prin care să fie obligatoriu ca fabricile să folosească numai lână românească. Lâna care e produsă în țară se găsește într-o așa de mare cantitate încât nu mai are nevoie de protecția statului și nici teamă de concurență. De aceea și prețul lânii indigene este la un nivel adecvat. În consecință, lâna este scutită de taxa de import. Protecția lânii pe care o cere dispoziția este, deci, inutilă. Discuția legii a fost amânată spre a se completa studiile.

An VI, nr. 1670, martie 23/aprilie 4, p. 1 – *Canalisarea Borcei [Problema navigabilității râurilor]*: Ministerul Lucrărilor Publice va efectua recepția definitivă a lucrărilor de curățire și rectificare a râului Borcea pe distanța Călărași-Chiciu (Dunăre). Râul Borcea este primul râu care a fost făcut navigabil. Se pune problema navigabilității râurilor românești pentru a reduce cheltuielile de transport al mărfurilor. Canalizarea Borcei s-a făcut pe o întindere de 8 km în partea în care, vara, scădeau mai mult apele. Pentru canalizare s-au cheltuit cinci sute de mii de lei, iar pentru lucrările de rectificare alte cinci sute de mii de lei. Astfel, un kilometru canalizat costa cam 65.000 lei, adică jumătate din costul unui kilometru de cale ferată. În ce privește prețul transportului, el este de 10 ori mai ieftin pe apă decât pe uscat. S-au început studii pentru canalizarea Borcei mai jos de Călărași.

An VI, nr. 1671, martie 24/aprilie 5, p. 1 – *Navigația pe Prut (Editorial)*: Camera Deputaților a luat în discuție proiectul de lege prin care este autorizat a ratifica și aplica tratatul încheiat cu Austro-Ungaria și Rusia pentru modificarea Convenției din 1866 privitoare la navigația Prutului. Până acum, taxele de navigație pe Prut nu se percepeau decât la ieșirea vapoarelor și plutelor, aducă la gura Prutului. Spre a putea fi taxate toate ambarcațiunile, se creează un al doilea birou de taxare la Ungheni-ruși. Altă modificare privește aprobarea lucrărilor numai de Comisia mixtă a Prutului. Se stabilește plata unei subvenții anuale de 15.000 lei, care se va plăti de fiecare din cele trei state, destinată lucrărilor de curățire a Prutului.

An VI, nr. 1671, martie 24/aprilie 5, p. 1 – *O agitație fără ecou [Patenta profesiunilor libere]*: Curtea de Casație a decis că patenta profesiunilor libere se socotește asupra valorii locale a întregului imobil locuit, iar nu numai asupra biroului. Profesiuniștii publici au protestat contra acestei decizii. Patentul este inadmisibil. O dispoziție aspră poate fi schimbată prin lege, dar o decizie judecătorească, ce se pronunță în interpretarea unei legi, nu poate face obiectul unui protest.

An VI, nr. 1672, martie 25/aprilie 6, p. 1 – *Apărătorii industriei [Problema fabricelor de postav] (Editorial)*: Proiectul de lege prin care Ministerul de Război este autorizat să-și procure stofa necesară armatei numai de la fabricile de postav din țară este destinat să protegiască industria indigenă. Un Guvern conservator, considerat de liberali ca dușman al industriei, face să se voteze o lege de protejire a industriei naționale. Era firesc ca liberalii, reprezentând clasa de mijloc, industria și comerțul, să voteze un asemenea proiect. Or, liberalii au votat contra pentru că în proiect nu s-a prevăzut un text în care fabricile de postav să fie obligate să-și procure numai lână

indigenă. Textul era inutil. Producătorii au nevoie de consumatori. Consumatorii sunt fabricile de postav. Dacă fabricile de postav au de lucru, implicit ele cumpără lâna. Adevărata protecție constă în protecția fabricilor de postav și nu în instituirea unui monopol.

- An VI, nr. 1672, martie 25/aprilie 6, p. 1-2 – *Tramvaiul din Galați*: În 1891 Consiliul Comunal a decis să concesioneze construirea unei linii de tramvai. Decizia nu s-a realizat până azi. S-a dispus alcătuirea unui nou caiet de sarcini ale cărui condiții sunt examinate în acest articol. Se examinează, apoi, condițiile financiare, prețurile, eventualele beneficii etc. După licitație, concesiunea a fost acordată lui Charles Georgi. Concesiunea face obiectul unui proiect de lege care este publicat în pagina 2 a ziarului.
- An VI, nr. 1673, martie 28/aprilie 9, p. 1 – *Luminarea poporului*: Arată că Guvernul conservator a înscris în buget o cheltuială de 2.600.000 lei pentru școlile rurale, ceea ce înseamnă un spor de 600.000 lei față de ultimul buget liberal din 1888. Apoi, sporul de cheltuieli pentru învățământul normal primar în care se prepară fiii de săteni este de 100.000 lei față de cifra prevăzută în bugetul liberal din 1888. Cheltuielile pentru învățământul profesional au crescut de la 75.000 lei din bugetul pe 1888 la 337.000 lei, adică cu 400%, plus suma de 400.000 lei pentru învățământul de pe lângă Ministerul de Domenii.
- An VI, nr. 1674, martie 29/aprilie 10, p. 1 – *Taxa de ½ la sută*: Taxa de ½% se percepe asupra mărfurilor care se importă și se exportă prin porturile dunărene. Această taxă nu mai corespunde, de la aplicarea noului tarif vamal, cu taxa de 8,50% fixată de Legea din 1863. Această nepotrivire s-a accentuat de la încheierea ultimelor convenții comerciale. Consiliul de Miniștri a propus și regele a semnat decretul prin care se aprobă tariful taxei de ½% asupra valorii mărfurilor și produselor ce se importă și se exportă prin porturile dunărene împreună cu tariful.
- An VI, nr. 1674, martie 29/aprilie 10, p. 1-2; nr. 1675, martie 30/aprilie 11, p. 1-2 – *Cosmovici, G.C., Mașinile în agricultură*: Într-o prefață la un catalog descriptiv de mașini americane, G. Cosmovici studiază foloasele mecanizării agriculturii. El arată că bogăția solului românesc este mult mai mare ca a solului SUA, deoarece adâncimea stratului de pământ arabil atinge în România 30-40-50 cm, pe când în SUA adâncimea stratului de pământ arabil este de 8 cm, în afară de California unde adâncimea e de 15 cm. În SUA este o mare lipsă de brațe de muncă. Dar SUA pot vinde produsele lor mai ieftin decât România, grație mașinilor agricole cu care se cultivă mult mai bine și mult mai ieftin. Face o serie de calcule spre a arăta marile avantaje financiare pe care le prezintă mașina agricolă și posibilitatea de a concura cu ușurință produsele americane. Autorul însuși exploatează moșia Scobălțeni-Iași cu mașini agricole.
- An VI, nr. 1679, aprilie 6/18, p. 1 – *Păsăreanu, I., O carte bună [Probleme agrare]*: Se face recenzia unei broșuri semnate de I. Păsăreanu în Editura Administrației Domeniilor Coroanei și destinată țăranilor. Se arată în această broșură că uniformizarea hranei țăranilor e la baza multor boli care seceră țăranimea. Detestă faptul că mulți grădinari străini pleacă în fiecare an, ducând în țara lor milioane de lei. Laudă inițiativele lui I. Kalinderu, administratorul Domeniilor Coroanei (școli, biserici, băi populare, atenee populare etc.).

- An VI, nr. 1687, aprilie 15/27, p. 1 – *Discuția legii minelor (Editorial)*: Comentează discuțiile din Camera Deputaților la proiectul de lege a minelor. Se obiectează că proiectul de lege are un caracter socialist. Un deputat a încercat să demonstreze că mina este proprietatea proprietarului solului și că dreptul regalian pe care și-l rezervă statul spre a concede explorarea și exploatarea minei este o reînviere a dreptului medieval.
- An VI, nr. 1691, aprilie 20/mai 2, p. 1 – *Regia tutunurilor*: Regia a ajuns să producă venituri de peste 40 milioane lei anual. Regia se ocupă și de agricultura țării. Sub raportul bogățiilor țării, România se află printre statele fruntașe. Regia se ocupă de ridicarea nivelului științific al culturii pământului dând îndrumări prețioase țăranilor. Cerealele semănate după tutun dau recolte abundente. Regia a încheiat o convenție cu un fabricant francez, Froissard, să-i vândă 100-150.000 kg extract de tutun necesar creșterii oilor. Regia va furniza mari cantități de extract de tutun Argentinei.
- An VI, nr. 1697, aprilie 27/mai 9, p. 3 – *[Exploatarea bălților] (Ultime informațiuni)*: Ministerul Domeniilor a decis să exploateze bălțile din Dobrogea, secția VI, în regie. Cauza acestei hotărâri este în data de 8 martie când s-a ținut licitație pentru arendarea acestor bălți și, deși în perioada precedentă ele au fost arendate cu 408.000 lei, la această licitație s-au oferit numai 300.000 lei. După calculele făcute se nădăjduiește că rezultatele vor fi excelente. Bălțile vor fi la dispoziția oricărui pescar, care este obligat să aducă tot peștele pescuit la Galați, unde un comisionar va vinde peștele cu prețul pieței și va opri pentru minister o dijma pentru fiecare fel de pește, iar pentru sine un comision de 3% din partea cuvenită pescarilor.
- An VI, nr. 1698, aprilie 28/mai 10, p. 1 – *Navigationa pe Dunăre*: În vederea executării contractului încheiat cu Serbia pentru livrarea de sare, s-a înființat un serviciu special de transporturi pe apă. Acest serviciu a luat proporțiile unui adevărat serviciu fluvial. Regia Monopolurilor posedă azi 5 remorchere, 46 de șleपुरi de fier și 6 vapoare, din care două fac serviciu regulat între Giurgiu și Rusciuc alte trei vase – cumpărate în ultima vreme – vor face serviciul Brăila-Galați-Sulina, iar al șaselea, care se construiește în țară la Șantierul din Tr. Severin, cumpărat în 1893 de la Societatea Austriacă Danubiană, va face serviciul local dintre Brăila și Galați. Este necesar ca șantierul să fie completat cu un șantier de reparații. Se va face un credit pentru acest scop și pentru achiziționarea de noi vase.
- An VI, nr. 1703, mai 4/16, p. 1-2 – *Sate noi*: Pe o serie de moși ale Eforiei Spitalelor Civile din București erau stabiliți din vechime locuitori tarlași cu ajutorul cărora arendașii cultivau moșiile. Mulți din acești locuitori au achiziționat moși ale statului, în loturi mici, și s-au stabilit pe loturile lor. Moșiile Eforiei rămânând fără tarlași, Eforia a decis să împartă fiecare din moșiile mari în loturi mai mici pe care să fie împroprietăriți săteni, construindu-le sate noi. În acest sens s-a și votat o lege prin care Eforia Spitalelor Civile este autorizată a forma, prin vânzare de loturi mici de câte 5 hectare, noi sate.
- An VI, nr. 1703, mai 4/16, p. 2 – *Linia de vapoare Constanța-Constantinopol*: S-a aprobat raportul ministrului Lucrărilor Publice prin care se cere a se contracta un împrumut de 2½ milioane lei din fondul porturilor dunărene. Această sumă se va restitui în doi ani cu dobândă de 4%. Înființarea și organizarea acestei linii se încredințează Regiei

Monopolurilor Statului. În raport se subliniază faptul că în cursul lunii iulie se va da în circulație podul peste Dunăre. Această operă trebuie să fie completată printr-un serviciu de vapoare până la Constantinopol. Pe de altă parte, trenul fulger internațional spre Constantinopol nu va putea fi îndreptat prin România decât dacă România va asigura un serviciu maritim accelerat în corespondență cu acest tren.

An VI, nr. 1704, mai 5/17, p. 1; nr. 1705, mai 6/18, p. 1 – Junior, *Discursul d-lui Eugeniū Stătescu [Probleme economico-financiare] (Editorial)*: Comentează discursul ținut în Cameră de către E. Stătescu, care a denunțat “falimentul partidului conservator”. Conservatorii, spune E. Stătescu, au sporit datoria publică cu 500.000.000 lei, au sporit impozitele și au ridicat cheltuielile bugetare de la 160.000.000 lei la 210.000.000 lei. Autorul editorialului observă că era normală creșterea cheltuielilor bugetare. De la 1876 la 1888 bugetul liberal a crescut de la 70.000.000 lei la 160.000.000 lei – o creștere firească. Tot așa este firească și creșterea bugetului de la 160.000.000 lei în 1888 la 210.000.000 lei în 1894. În ce privește impozitele, ele nu au fost mărite, ci, din contra, unele au fost suprimate, altele reduse. S-a acordat un ajutor de 2.000.000 lei Casei de Pensii, s-a sfârșit agioul, fapt care a adus o economie de 8.000.000 lei, s-a realizat conversiunea de 4%, s-a stins împrumutul Openheim. Cheltuielile bugetare au crescut în mod normal, dar bugetele conservatoare nu s-au soldat cu deficite, ci cu excedente – cu toată criza agricolă.

An VI, nr. 1706, mai 7/19, p. 1 – *Revolta pescarilor*: Șenalul Dunării, bălțile și iezerele din Dobrogea, secția VI, ce au o întindere de peste 400.000 hectare, au fost arendate până acum cu o arendă anuală de 400.000 lei. Anul acesta, arendașii – de comun acord – nu au mai oferit arenda de 400.000 lei, ci numai 300.000 lei. Amenințat să piardă 100.000 lei pe an, statul a luat hotărârea să le administreze în regie. Prima măsură luată a fost de a opri pescuitul la gurile Dunării, spre a asigura buna lor navigabilitate. S-a oprit pescuitul cu materii explozive, cu materii toxice sau cu instrumente ucigătoare, s-a reglementat pescuitul pe specii și pe sezoane. Cu toate aceste restricții, statul încasează cam 1.000 lei pe zi. Falșii pescari, adică foștii antreprenori, sunt nemulțumiți, spre deosebire de marea masă a pescarilor profesioniști, care câștigă mai mult acum decât sub regimul arendeii și care sunt mulțumiți. E vorba dar de o revoltă a foștilor arendași, nu a masei de pescari.

An VI, nr. 1706, mai 7/19, p. 1-2 – *Lucrătorii regiei*: Enumeră măsurile luate de manufacturi și depozitele Regiei din București în favoarea muncitorilor, și anume: o casă de economie, care, ca instalație și ca număr de muncitori (1.000), poate fi considerată a treia sau a patra din Europa. Reținerile obligatorii nu trec de 5% și, azi, după patru ani, fiecărui muncitor îi revine un capital de aproximativ 147 lei. Se va face o casă de ajutoare. S-ar putea realiza, prin reducerea sărbătorilor, un fond de 12.000 lei pentru ajutoare de boală și un fond de 13.000 lei pentru pensii. Se va organiza o creșă pentru copiii muncitorilor și o grădiniță de copii. Se preconizează să se construiască locuințe pentru muncitori. Se încearcă, după exemplul celor 12 țesătorii din Rochdale (Anglia), să se inițieze o educație cooperatistă.

An VI, nr. 1713, mai 18/30, p. 2 – *Împrumutul extern* (*Informațiuni*): S-a semnat contractul definitiv dintre Primăria Capitalei și Consortiul german pentru conversiunea vechilor împrumuturi ale comunei București, care se ridică la suma de 53.000.000 lei, de 5 și 5½%. Conversiunea este făcută pe cursul de 95 fix și cu dobândă de 4½%.

Consoțriul german se compune din Berliner Handelgesellschaft, Deutsche Bank din Berlin, Darmstadter Bank din Darmstadt și Marmorosch Blank din București. Primăria a acordat consoțriului facultatea de a emite lozuri cu 3%. Consoțriul nu a voit să beneficieze de acest avantaj, dând ca motiv că cea mai mare parte din țările europene opresc cu totul aceste lozuri sau le impun la dări prea mari. Din această conversiune Primăria Capitalei a câștigat 3.000.000 lei.

An VI, nr. 1717, mai 24/iunie 5, p. 1 – *Pentru producătorii de petroleu*: Cere producătorilor de petrol să exploateze portul Rotterdam pentru debitul petrolului românesc. Prețul petrolului s-a ridicat pe piața mondială. Această creștere provine din faptul că American Petroleum Company nu a reușit să nimicească orice concurență. Această societate vindea petrolul său pe un preț mai scăzut decât costa în America. Stocul din America fiind epuizat, sursele americane nu mai sunt suficiente pentru consumul care crescuse foarte mult din cauza prețului scăzut. Petrolul rusesc a urmat aceeași mișcare. Aceasta fiind situația petrolului american și rusesc, dacă România ar exporta acolo petrolul (la Rotterdam), ar avea numai de beneficiat.

An VI, nr. 1728, iunie 6/18, p. 1 – *Faptele noastre [Bilanț de realizări economico-sociale] (Editorial)*: Este evident că nu tot ce au făcut conservatorii la Guvern este perfect, dar ceea ce este neîndoios este că au muncit onest și destoinic, că au stârplit agioul, au împușinat proletariatul agricol, au îmbunătățit starea materială a salariaților, au dus o politică școlară de proporții, au votat o sumă de legi care înlesnesc munca națională și fac cu puțință prosperitatea economică. S-au pus taxe vamale ridicate numai pe mărfurile care se produc și în țară. S-au încheiat convenții comerciale avantajoase care să mulțumească și pe producător și pe consumator.

An VI, nr. 1734, iunie 13/25, p. 1 – *Viile în România*: După datele statistice, suprafața viilor în România a fost, în 1893, de 138.742 hectare. Ele au dat o recoltă de 3.121.716 hectolitri de vin, ceea ce înseamnă o producție mijlocie de 22,50 hectolitri la hectar. Prețul de vânzare a fost de 13,33 lei/hectolitru și, deci, valoarea totală se poate socoti la 42.250.819 lei. Aceste vii au fost cultivate de 216.634 viticultori. Din cele 34 de județe, 6 județe conțin 46,72% din totalul viilor. Județele Putna, Râmnicu Sărat, Tecuci, Dolj și Bacău au produs 47,14%, adică aproape jumătate din recolta țării. Dacă se va compara viticultura începând din 1865, se va putea constata că această ramură a agriculturii a sporit, până la 1892, cu 69,10%.

An VI, nr. 1737, iunie 16/28, p. 2 – *[Comerț exterior] (Informațiuni)*: Tranzitul prin Austria al cărnurilor și cărnățărilor românești destinate Germaniei se poate efectua numai când Germania primește importul. Carnea de vacă, de vițel și de oaie în tranzit prin Austria este admisă pe teritoriul german fără nicio restricție, iar carnea de porc, când e fiartă, sau orice soi de carne de porc, precum și cărnățăriile sunt admise numai cu condiția ca la inspecția ce se face la frontiera germană să dovedească neexistența trichinozei.

An VI, nr. 1738, iunie 17/29, p. 3 – *Înființarea antrepozitelor pentru mărfuri la Severin (Ultime informațiuni)*: Regia Monopolurilor Statului a încheiat cu primăria comunei Severin o convenție prin care comuna se angajează: să administreze serviciul de antrepozite fără plata taxelor vamale; comuna afectează pentru acest serviciu un grup de magazii ce se găsesc în port; să facă drumul care duce de la debarcader la magazii etc.

- An VI, nr. 1744, iunie 24/iulie 6, p. 1 – *Lucruri mici [Activitate agricolă]*: Relevă activitatea Ministerului Domeniilor, care propagă prin mânăstiri învățarea unei țesătorii mai bune și mai ieftine, cu războaie noi și sistematice, și care a făcut la Văratec o școală pentru cultura gândacilor de mătase. În Păncești-Dragomirești, jud. Roman, se formează o școală de agricultură. S-a cerut Ministerului Instrucției Publice să trimită la această școală două serii de învățători, să învețe stupăritul, pentru ca aceștia, la rândul lor, să învețe pe țăranii din comunele lor.
- An VI, nr. 1747, iunie 29/iulie 11, p. 1 – *Cinstea socialiștilor: "Lumea nouă"* – organul social-democrației române – termină un articol care tratează despre anchetarea unor fraude, și anume că fără Partidul Social-Democrat, format și susținut de cei ce sunt, zilnic, jefuiți de rodul muncii lor, nu se va putea face să domnească în țara aceasta cinstea. Este îndrăzneț, spune autorul, de a arunca blamul asupra tuturor partidelor care nu sunt socialiste. Sfătuiește pe Nădejde să treacă pe la șeful Siguranței, care îi poate arăta albumul cu o serie de socialiști prinși în flagrant delict de furt.
- An VI, nr. 1753, iulie 7/19, p. 1 – *Să discutăm [Bilanț și comparații pe linie economică] (Editorial)*: Când Guvernul conservator s-a instalat, a luat din mâna societății Lemberg-Cernăuți-Iași administrația liniei ferate Roman-Iași-Ițcani. A venit, apoi, problema agioului, pe care conservatorii l-au suprimat, și s-a introdus etalonul unic de aur. Conservatorii au reformat Legea vânzării moșiilor statului. Moșiile, care sub liberali erau vândute numai chiaburilor și orășenilor, se vând acum numai țăranilor săraci.
- An VI, nr. 1757, iulie 12/24, p. 1-2 – *Agricultura noastră*: În 1891-1892 întinderea terenului agricol s-a ridicat, în afară de pășuni, livezi, grădini de zarzavat, la aproximativ 6.175.000 hectare, adică 47,13% din tot teritoriul țării. Numărul cultivatorilor a fost de 704.308. Întinderea ce revine de fiecare cultivator este de 6 hectare și 55 arii. Comparând agricultura din România cu agricultura din alte țări, România vine în rândul al nouălea. În nicio țară nu este destinată cerealelor, proporțional, o mai mare întindere ca în România. În privința plantelor industriale, România cultivă 2,74% din totalul culturilor. Pentru vii, leguminoase, cartofi: 4,56%. România se situează în coada listei cu privire la suprafața rezervată fânețelor ca hrană a vitelor (11,33%).
- An VI, nr. 1758, iulie 13/25, p. 3; nr. 1760, iulie 15/27, p. 2-3; nr. 1761, iulie 16/28, p. 2-3; nr. 1762, iulie 18/30, p. 1; nr. 1775, august 3/15, p. 1 – *Situația tezaurului public*: La 31 martie 1895, totalul creditelor acordate era de 214.614.975 lei, iar plățile făcute până la aceeași dată erau de 95.422.439 lei. Rămân de plată, până la 30 septembrie 1895, 18.718.246 lei. Veniturile statului pentru exercițiul 1894-1895 au fost evaluate prin buget la 203.170.765 lei. S-au încasat 209.245.167 lei până la 31 martie 1895. Totuși, după calculele făcute, deficitul bugetar probabil la 30 septembrie 1895 va fi de 6.526.468 lei. În ce privește situația bănească pe 1894-1895, aceasta va fi până la 30 septembrie 1895 următoarea: plăți totale – 209.835.669 lei; încasări – 201.516.172 lei; deficit bănesc: 8.500.000 lei. Se face și situația Tezaurului Public pe ziua de 30 aprilie 1895.
- An VI, nr. 1759, iulie 14/26, p. 1-2 – *Stațiunile noastre balneare*: Numărul localităților balneare din țară este mare. În schimb, este mai mic numărul localităților care au instalațiile necesare. Numai Lacul Sărat și Govora au instalații. Celelalte stațiuni au izvoare excelente, dar nu sunt organizate. Lipsa de capital face pe mulți proprietari să le

lase în paragină. Hotelurile lipsesc. Se dă ca pildă Bălțătești, care este bine organizat. Statul poate face prea puțin. Este nevoie să se dezvolte inițiativa particulară.

An VII, nr. 1762, iulie 18/30, p. 1 – *Legea falimentelor: "Pester Lloyd"* din 25 iulie (st.n.) consacra primul său articol reformei românești asupra falimentelor. Comerțul activ dintre România și Ungaria și faptul că administrația superioară a justiției maghiare își propune o reformă radicală a procedurii falimentelor motivează o expunere a noii legi române. Dar chiar în alte circumstanțe această lege e demnă de atenție. Ea este, din toate punctele de vedere, în fruntea ideilor moderne și ea conține dispoziții care ar putea servi de model și Ungariei.

An VII, nr. 1764, iulie 20/august 1, p. 1 – *Cazul din Balcani [Revolte țărănești] (Editorial)*: În Bordeni a fost o revoltă țărănească. Țăranii l-au bătut pe arendaș. Ziarul "Lupta", comentând acest fapt, susține că nu s-a făcut nimic pentru țărani. Autorul editorialului răspunde că adevăratele cauze ale revoltei sunt strict locale. În ce privește legislația, autorul reamintește de Legea vânzării moșilor statului, care permite sătenilor fără pământ să-și cumpere pământ în condiții lesnicioase. S-a modificat Legea creditelor agricole, care și ea îi emancipează pe țărani de sub tutela interesată a arendașului. Prin aceste două legi se stabilesc raporturi de la egal la egal între săteni și arendași. Învoielile agricole nu se mai impun, ele se fac cu liberul consimțământ al țăranilor.

An VII, nr. 1765, iulie 22/august 3, p. 1; nr. 1773, august 1/13, p. 1 – *Votul universal și nevoile reale ale țăranilor*: Constată că țăranul muncește la câmp cu unelte primitive și locuiește în condiții mizerabile. Foarte greu pătrund în viața materială a țăranilor efectele civilizației și ale culturii. După 30 de ani (de la 1865), țăranul se găsește părăsit la propriile lui puteri, scăzute, cu mijloace de producție primitive, rău nutrit, rău susținut în lupta pentru viață. A sosit timpul de a practica alt sistem. Începutul a fost făcut cu legislația conservatoare. S-au vândut țăranilor pământuri în valoare de 36 milioane lei. Se pare că nu e suficient. Socialiștii români cer drepturi politice egale pentru toți, țărani și orașeni. Socialiștii afirmă că, dacă până acum țăranimea stă rău, cauza este că guvernele claselor conducătoare, compuse din proprietari, capitaliști arendași etc., nu au avut niciun interes să ridice țăranimea la o viață de cultură. Țăranimea va reuși să-și analizeze starea numai atunci când va deveni o forță politică. Deci, scăparea ar fi în votul universal. Ziarul "Era nouă" din Iași răspunde că starea prosperă și înaintată a țăranului occidental a crescut fără votul universal, ca în Germania, de pildă. Au existat și în țările din Apus guverne reacționare de clase dominante și, totuși, țăranii trăiesc acolo în condiții bune. Votul universal poate fi o unealtă de cucerire pentru democrați, dar nu pentru țărani.

An VII, nr. 1765, iulie 22/august 3, p. 2 – *[Navigația maritimă românească] (Ecouri și știri)*: Vaporul de mare "Medeea", cumpărat de Regia Monopolurilor Statului de la Societatea de Navigație Austriacă și care a fost complet renovat la șantierele din Turnu Severin, a sosit în portul Brăila și va începe în curând să facă serviciul pe linia Brăila-Galați-Constanța-Constantinopol.

An VII, nr. 1768, iulie 26/august 7, p. 1-2; nr. 1769, iulie 27/august 8, p. 1-2; nr. 1771, iulie 29/august 10, p. 1-2; nr. 1773, august 1/13, p. 1-2; nr. 1774, august 2/14, p. 1-2 –

Pocrian, E., inginer diplomat de mine, *Ceva despre cultura de mine [Probleme de industrie extractivă]*: Minele trebuie considerate ca izvoare considerabile de venit pentru o țară. Arată în ce constă însemnătatea industriei extractive și ramurile de activitate care beneficiază de această industrie. Vorbește de exploatarea aurului și argintului. Analizează factorii principali ai industriei extractive: capitalul, munca și zăcămintele. Trece apoi la cercetarea fiecăruia dintre acești factori. Examinează așezarea zăcămintelor. Dă unele detalii tehnice privind procedeele prin care se efectuează extragerea. Face apoi un istoric al industriei extractive, începând de la amiro-babilonieni.

An VII, nr. 1770, iulie 28/august 9, p. 2 – *Socialiștii în Franca (Revista politică)*: La Congresul socialist, ținut anul trecut la Nantes, socialiștii s-au împărțit în două tabere pe problema grevei generale. Guediștii merg cu grupul socialist din Cameră, în sensul că trebuie evitată greva generală, deoarece nu aduce niciun folos. Ei sunt convinși că este preferabil ca țara să fie cucerită prin alegeri. Cea mai mare parte dintre socialiști au fost de altă părere. De aceea ei se vor întruni în două congrese, unul la Troyes și altul la Limoges. Ambele aceste congrese pretind că sunt al șaptelea congres socialist. Fiecare din acest congrese va lansa câte un manifest. În manifestul guediștilor se vorbește de cucerirea municipalităților în alegerile din mai 1896. Manifestul “consiliului național possibilist al muncitorilor” polemizează aspru cu guediștii pentru pretențiile lor și pentru discordia ce o provoacă.

An VII, nr. 1772, iulie 30/august 11, p. 3 – *[Industria extractivă] (Ultime informațiuni)*: Inginerul de mine Alimănișteanu s-a întors din deplasarea cu caracter științific ce a făcut-o în jud. Gorj, Vâlcea și Argeș. El a descoperit minereuri de fier în Muntele Nedeiul, plumb și fier în Valea Latorița din Vâlcea și un filon de pirită complexe în grosime de 1,20 m și 200 m lungime în fața Ciungetului pe Valea Latoriței.

An VII, nr. 1774, august 2/14, p. 1 – *Contrațicerea fundamentală [Socialiștii și votul universal]*: Socialiștii afirmă că, dacă până acum țărănimia stă prost, cauza este că guvernele claselor dominante, compuse din proprietari, capitaliști, arendași etc., nu au avut niciun interes să ridice țărănimia la o viață de cultură. Numai când țărănimia va deveni o forță politică, țărani vor căpăta în mână unealta de a-și cuceri orice reformă pentru a se face politicește și, apoi, economicește stăpâni pe țară. Deci, în votul universal e scăparea țărănimii. Dar, observă autorul articolului, liberalii cer și ei votul universal, îl cer și radicalii. Or, țărani nu au obținut, fără politică, pământ în loturi mici din moșiile statului. Contrațicerea socialiștilor stă în faptul că, potrivit doctrinei profesate de Marx și Engels, starea economiei modifică starea politică. Nu votul universal va influența economicul.

An VII, nr. 1774, august 2/14, p. 2 – *[Navișia fluvială română] (Ecouri și știri)*: Vaporul “Orient” a sosit azi la Galați, venind din Brăila, acostând lângă pontonul debarcaderului Regiei Monopolurilor Statului. Vaporul a primit reparații complete în șantierul din Turnu Severin. El este unul dintre cele mai frumoase vapoare fluviale de pe Dunăre. Vaporul va face serviciul dintre Brăila și Galați. Odată cu intrarea în funcție a acestui vapor, vapoarele societății austriece încetează serviciul lor de navișie între Brăila și Galați.

- An VII, nr. 1775, august 3/15, p. 1 – *Navigațiunea română*: Ieri a fost inaugurat serviciul românesc de navigație pe Dunăre. Vaporul "Orient" va face serviciul dintre Brăila și Galați. Se face o amplă descriere a festivității inaugurării.
- An VII, nr. 1780, august 9/21, p. 1 – *O lucrare urgentă [Navigabilitatea Borcei]*: În județul Ialomița s-au construit cele două sate-model, s-au săpat puțuri arteziene, s-au vândut multe moșii în loturi mici și s-a canalizat Borcea pe distanța Călărași-Chiciu. Până anul acesta, navigația pe acest canal era imposibilă din cauza lipsei de apă în lunile iulie și august. Acum însă, apa este suficientă ca să poată pluti vasele. Direcția Serviciului Hidraulic a întocmit acum studiile pentru întreaga navigabilitate a Borcei. Regia Monopolurilor Statului a opinat că s-ar putea instala un serviciu de vapoare pe întreaga Borcea. Lucrarea costă aproximativ 400.000 lei.
- An VII, nr. 1780, august 9/21, p. 2 – *[Mecanizarea agriculturii] (Ecouri și știri)*: Dintre toate activitățile economice din Europa, agricultura este aceea care întrebunțează mai mult forța animală, scumpă și incomodă, ceea ce face ca produsele să fie scumpe și necompetitive. Plugurile cu vapor revin și ele destul de scump. Specialiștii nu văd soluția practică decât în puțința utilizării mașinilor fixe care transmit energia la distanță. Un cal-vapor nu costă mult într-o instalație electrică. Forța electrică este folosită la multe ferme în străinătate. Organizând două echipe, s-ar putea ara 18 hectare cu un cal-vapor și prețul unui plug electric adăugând prețul instalării unui dinam, ceea ce ar reveni la suma de 12.000 lei, pe când un plug cu aburi costă 56.000 lei. Plugul electric ară cu ușurință trei hectare în 10 ore, adâncimea brazdelor fiind 22 cm.
- An VII, nr. 1780, august 9/21, p. 3 – *[Exportul de porci] (Ultime informațiuni)*: Guvernul austriac a acordat importului de porci de proveniență din România o serie de înlesniri printre care: importul va fi admis zilnic (nu de trei ori pe săptămână). Porcii nu vor fi supuși decât unei observații de 12 ore la Ițcani. Porcii care vor fi găsiți sănătoși nu vor mai fi duși în carantină în Cracovia, ci vor putea fi introduși imediat în toată Austria. Guvernul ungar nu a încuviințat însă importul porcilor.
- An VII, nr. 1780, august 9/21, p. 3 – *Linia Dorohoi-Iași*: Lucrările se urmează cu febrilitate. Trenurile cu balast circulă zilnic între stația Todirești și tunelul Epureni. Pe întreaga linie Dorohoi-Iași pot circula trenurile cu viteză reglementară. Se vor ridica barăci provizorii în două stații și se vor deschide oficii telegrafice.
- An VII, nr. 1786, august 17/29, p. 1 – *Budgetul pe 1894-95 (Editorial)*: Este adevărat că executarea bugetului 1894-1895 se va solda cu un deficit. Dacă bugetul veniturilor ar fi fost umflat, adică încasările ar fi fost supraevaluate, Guvernul ar fi purtat vina. Or, veniturile au fost corect evaluate, în baza unor principii științifice cunoscute. Darea de seamă a Tezaurului Public pe 31 mai 1894 arată pe 1894-1895 un minus de încasări față de evaluări ce se ridică la 203.770/765 lei, contra evaluărilor pe 1893-1894 care se ridicau la 189.610.500 lei, ceea ce dă un plus de 13.560.265 lei. Dacă veniturile cresc, ele trebuie sporite în fiecare an. S-au făcut sporuri la contribuțiile directe. Tot așa este justificat sporul de evaluări la contribuțiile indirecte, la monopoluri, la domenii și la căile ferate.
- An VII, nr. 1788, august 20/31, p. 1 – *A cui e vina [Probleme bugetare] (Editorial)*: În toți anii de când sunt conservatorii la putere sunt de notat numai excedente. Rezultatul

executării bugetelor pe șase ani dă un excedent total de 45.585.931 lei. În ce privește sporurile veniturilor pe 1894-1895, când s-a înregistrat primul deficit, evaluările veniturilor s-au făcut corect, ținându-se seama de creșterea firească a încasărilor. Era normal ca atunci când bugetul pe 1893-1894 a dat cel mai mare excedent de la 1888-1889 (20.336.176 lei), veniturile pe bugetul următor să fie evaluate cu sporuri. Deși excedentul a fost de peste 20 milioane lei, sporul la evaluări a fost de numai 13½ milioane lei.

An VII, nr. 1790, august 22/septembrie 3, p. 1 – *Recoltele în 1895*: În SUA recoltele au fost anul acesta slabe. Canada a dat un plus la grâu. Recolta Americii de Sud nu poate influența prețurile, deoarece secerișul se efectuează acolo în ianuarie și februarie. În Rusia, situația este mijlocie. În Franța și în Germania este sub mijlocie. În Austria și Ungaria situația este puțin deasupra mijlociei. În România situația este bună. Deci, Franța, Germania, Italia, Elveția și Anglia au nevoie de o cantitate mai mare decât anul trecut. Totuși, prețuri fabuloase nu vor putea fi obținute.

An VII, nr. 1791, august 23/septembrie 4, p. 2 – *[Românii din Macedonia] (Informațiuni)*: Ieri s-a prezentat la Legația turcă o delegație din partea coloniei româno-macedonene din România pentru a-i remite o adresă semnată de 300 de membri ai acestei colonii, prin care protestează contra agitațiilor bulgărești din Macedonia și asigură că românii macedoneni, care formează majoritatea populației din acea provincie, păstrează sentimente de lealitate sultanului, pe care îl socotesc protector al românilor din Macedonia contra veleităților grecești și bulgărești. Ministrul Turciei a dat depline asigurări că sultanul va priveghea la conservarea limbii și naționalității românilor din Macedonia contra tuturor persecuțiilor.

An VII, nr. 1793, august 25/septembrie 6, p. 1 – *Legea minelor (Editorial)*: Răspunde afirmației făcute de un ziar de opoziție, după care Legea minelor nu se poate aplica și, chiar dacă s-ar aplica, ar fi dăunătoare țării, analizând motivele care au determinat ziarul liberal să facă o asemenea afirmație. Motivele ar fi că nu există un serviciu al minelor, că perimetrul de 600 și 1.000 hectare îngăduie multor proprietari mici să ceară concesiunea pe același perimetru. Or, un serviciu al minelor există, numai că trebuie reorganizat. În ce privește năvala micilor proprietari de pământ la concesiuni de exploatare de mine, textul legii prevede că proprietarii nu vor avea dreptul să exploateze minele din proprietățile lor decât dacă vor avea întinderi proprii unei exploatare miniere. Cu privire la îngrijorarea că aplicarea Legii minelor va fi dăunătoare țării, autorul editorialului asigură ziarul liberal că îngrijorarea nu este fondată.

An VII, nr. 1795, august 27/septembrie 8, p. 3 – *[Banca agricolă] (Ultime informațiuni)*: Banca Agricolă, lărgind operațiunile sale, înființează pe lângă sucursalele Creditelor Agricole din porturi "secțiuni de cereale" în comision, care vor face totodată și avansuri asupra cerealelor depozitate în magazii particulare sau în docuri, vor sconta, de asemenea, warante regulat emise de Administrația Docurilor, vor face avansuri și asupra cerealelor predate în șlepuri sau la gările căilor ferate.

An VII, nr. 1796, august 29/septembrie 10, p. 1 – *Navigația pe Borcea*: În curând se va inaugura podul peste Dunăre, stabilind legătura dintre întreaga Europă și portul Constanța. Monopolurile Statului au pus în circulație vapoare între Constanța și Constantinopol, între Brăila și Galați, între Călărași-Pina-Petri. Se impune să se facă

urgent lucrări de curățire a Borcei spre a face canalul complet navigabil în tot cursul anului.

- An VII, nr. 1799, septembrie 2/14, p. 1 – *Finanțe conservatoare (Editorial)*: Întreprinde o serie de calcule spre a arăta că evaluarea veniturilor din 1888-1889 până la 1893-1894 a crescut cu 44 milioane lei pe an, iar încasările au crescut cu 98,8% asupra evaluărilor. Când bugetul anterior se soldează cu un mare excedent, este normal să se adauge un spor la evaluarea încasărilor pe anul următor. Că Administrația Finanțelor țării a funcționat bine o dovedește și faptul că restanțele de încasat, care în 1888-1889 erau de 2,6%, au ajuns la 1,4% în exercițiul 1893-1894. Dacă exercițiul 1894-1895 se va solda cu un deficit, cea mai mare parte din acest deficit (8.500.000 lei) va fi acoperită din restanțele ce se vor încasa în anii următori.
- An VII, nr. 1799, septembrie 2/14, p. 1-2 – Moga, V.S., *Convorbire agricolă*: Dă o serie de sfaturi cu privire la semănăturile de toamnă, invocând pe agronomul francez Vilmorin. Arată că este nevoie de sămânță bună și de arături suficient de adânci. Semințele trebuie, în prealabil, sulfatate.
- An VII, nr. 1800, septembrie 3/15, p. 1; nr. 1803, septembrie 7/19, p. 1; nr. 1804, septembrie 8/20, p. 1; nr. 1808, septembrie 14/26, p. 1 – *Democrația (Socialiștii români)*: Cercetează condițiile în care s-a dezvoltat democrația socială în Occident. Arată că și în Principatele Române a fost un partid revoluționar care, mai târziu, a devenit Partidul Național Liberal, nu pentru considerente de ordin economic, ci pentru considerente legate de ideea de libertate politică a națiunii. Mai târziu a apărut un curent radical (G. Panu) și, odată cu el, o mișcare socialistă. Democrația socială are deci reprezentanți și în România, dar ceea ce îi lipsește este adeziunea maselor muncitorești. Partid cu tendințe social-democratice este și Partidul Radical. Aproape că țin, amândouă aceste partide, același langaj politic. Numai că radicalii acceptă colaborarea cu partidele burgheze și pentru această tendință de colaborare sunt atacați de socialiști. Examinează apoi conținutul noțiunii de *democrație* și fazele prin care a trecut și condițiile în care conceptul democratic a pătruns în România, care nu a avut o aristocrație de tip occidental. Vechile familii boierești au decăzut. Multe din aceste familii se regăsesc între răzeșii de la țară și mulți străini le-au luat locul. Așa se explică de ce urmașii claselor oligarhice de altădată au figurat printre revoluționarii și reformatorii din 1848. Partidul Conservator sau Partidul Liberal nu au o componentă de clasă. Mulți fii de țărani sunt în Partidul Conservator și fii de boieri sunt în fostul partid revoluționar, Partidul Național Liberal. Așa se explică de ce statul român a căpătat repede un aspect democratic, adaptându-se la instituțiile democratice. Recunoaște că în Partidul Conservator sunt încă unele elemente care proferează un dispreț pentru conceptul și instituțiile democratice, iar alții care socotesc că Partidul Conservator nu este suficient de democratic. Analizează atitudinea lui C.A. Rosetti și a lui G. Panu. Trecutul autorizează pe autorul articolului să creadă că guvernările viitoare vor ține din ce în ce mai mult de aceste tendințe democratice. El crede însă că idealul democratic este o pură metafizică politică și atacă votul universal pe care nu-l socotește ca o soluție. Susține sistemul elitelor în conducere, elite care se formează pe ideea de selecție de valori, pe calitate, nu pe număr, nu pe cantitate.

- An VII, nr. 1801, septembrie 5/17, p. 1 – *Nu e serios [Criza agricolă]*: Ziarul liberal “Voința națională” consideră Guvernul conservator vinovat de criza agricolă, deoarece nu a luat, la timp, măsuri de evitare a acestei crize pe care o socotește permanentă. Autorul articolului crede că această criză este trecătoare. La acuzația liberală, că Guvernul ar fi vrând efectele crizei agricole, mărind impozitele prin Legea maximului taxelor comunale, “Constituționalul” răspunde că Legea maximului a fost necesară, întâi, pentru nevoia de a regla o situație grea, creată prin diversitatea taxelor votate de comună, și, al doilea, spre a înlesni comunelor mijloace ca să iasă din mizeria în care trăiau. Singurul spor de impozite este acela impus de înființarea jandarmeriei rurale. Cu privire la convențiile comerciale încheiate de Guvernul conservator, aceste convenții, în schimbul concesiilor făcute statelor străine, au asigurat piețe de desfacere pentru cerealele românești.
- An VII, nr. 1802, septembrie 6/18, p. 1 – *Apărătorii țăranilor (Editorial)*: S-a constatat că în unele locuri proprietățile mici rurale plătesc o foncieră mai ridicată. Pentru această greșită evaluare, de care sunt responsabile comisiile respective, este învinuit ministrul de Finanțe. În realitate, Guvernul conservator a făcut mult bine sătenilor și enumeră legile pe care le-a trecut prin Parlament.
- An VII, nr. 1804, septembrie 8/20, p. 2 – *[Construcții de șosele] (Ecouri și știri)*: În ziua de 10 septembrie se va face inaugurarea șoselei Tg. Jiu-frontieră. Pe o distanță de 30 km drumul este tăiat în stâncă. Se exaltă politica de drumuri dusă de Guvernul conservator.
- An VII, nr. 1805, septembrie 10/22, p. 1 – *Românii din Ungaria (Cestiunea zilei)*: Agenția ungiurească anunță că românii amnistiați (memorandiștii) au decis să exprime împăratului mulțumiri colective într-o adresă. Lucaci și Coroianu, aflând că Banffy, președintele Guvernului, va pleca la Cluj ca să primească acolo pe împărat, s-au dus la el și l-au rugat să exprime profunda lor recunoștință împăratului. Ministrul a făgăduit că va face acest lucru, adăugând că acest demers al românilor a produs cea mai bună impresie în cercurile politice “care speră că românii vor renunța la sistemul lor de război și că vor rămîne pe teren constituțional”.
- An VII, nr. 1809, septembrie 16/28, p. 2 – *[Podul peste Dunăre] (Informațiuni)*: Se publică un extras din ziarul “Fremdenblatt” relativ la podul peste Dunăre (care a fost inaugurat), articol în care se demonstrează marea însemnătate a operei care face România independentă, în ce privește exportul cerealelor, de statul care ar putea fi la Sulina. Pentru Austro-Ungaria, aceasta va constitui o sporire a concurenței românești. Dar această concurență este compensată, date fiind relațiile economice dintre aceste două state. Descrie apoi opera tehnică realizată de inginerii români. România a devenit un factor însemnat printre statele europene și “începe să concureze la munca culturii universale”. Exaltă calitățile de om politic ale regelui Carol I.
- An VII, nr. 1809, septembrie 16/28, p. 2-3; nr. 1810, septembrie 17/29, p. 2-3; nr. 1811, septembrie 19/octombrie 1, p. 2; nr. 1812, septembrie 20/octombrie 2, p. 2; nr. 1813, septembrie 21/octombrie 3, p. 1-2; nr. 1814, septembrie 22/octombrie 4, p. 1-2 – Bădulescu, M.A., *Inaugurarea podului român peste Dunăre*: Face istoricul trecerii Dobrogei la România, care a fost dată țării prin Congresul de la Berlin în 1878 în schimbul sudului Basarabiei, care a fost smulsă de Imperiul rusesc. Stabilește o

comparație între podul lui Traian și podul de la Cernavodă. Dobrogea era, înainte de 1878, o provincie nenorocită, pustiită și ruinată. În 20 de ani de stăpânire românească, Dobrogea a progresat mult. Citează pe C. Allard care, în cartea sa *Souvenir d'Orient – La Bulgarie orientale*, descrie Dobrogea pe care o vizitase în 1855 și pe care o laudă pentru marea ei fertilitate. Satele erau toate ruinate. Calea ferată Cernavodă-Constanța a fost construită de o companie engleză. Drumurile lipseau cu desăvârșire. Apa, de asemenea. Lacurile sunt numeroase, dar cu apă sărată. Despre Constanța (Kustenge), Allard scrie că era în plină ruină. Cei mai mulți dintre muncitorii agricoli veneau din Valahia. Dobrogea era un mozaic de popoare. Muncitorii valahi sunt foarte harnici, constată Allard. Constanța era plină de ruine romane, din care populația turcă și-a construit case. Descrie fiecare naționalitate care conlocuia atunci (1855) în Dobrogea: turcii (care formau partea slabă a populației); tătarii, veniți în 1812 din Buceak și care se ocupau numai cu creșterea vitelor; bulgarii, care locuiau numai în câteva sate; rușii sau cazacii, care formau populația cea mai numeroasă la gurile Dunării (în orașe se ocupau cu negoțul, de unde și numele de lipoveni, de la cuvântul *lipove* – comerciant); rutenii; scopiții (eunucii); românii sau valahii, care locuiau tot malul drept al Dunării și formează populația cea mai însemnată din orașul Tulcea – ei se ocupau cu agricultura; țăranii valahi au păstrat puritatea tipului italian; femeile valahe erau frumoase; populația valahă “este plină de inteligență”; țiganii, care formau o mică populație nomadă; germanii (100 de familii) fugiți din Basarabia rusească. Face istoricul construirii de către societatea engleză Barkley a liniei ferate Cernavodă-Constanța (1860). Citează pe economistul Marțian care socotea atunci că această cale ferată va face o crâncenă concurență comerțului valah și care preconiza o serie de măsuri de apărare enumerate de M.A. Bădulescu. Laudă inițiativa lui Grigore Manu, directorul general al Regiei Monopolurilor care a înființat Serviciul Fluvial și Maritim Românesc. Citează o corespondență din București, publicată în “Journal de débats”, 6 iulie 1895, în care se laudă inițiativa lui Gr. Manu.

An VII, nr. 1810, septembrie 17/29, p. 1-2 – *Progresele Regiei Tutunurilor*: Se dau detalii tehnice în ce privește extractul de tutun folosit pentru a combate bolile parazitare ale animalelor și plantelor. Se dezvoltă problema răsadnițelor colective, câmpurilor de experiență, uscătoriilor-model, culturilor-model. Cultura tutunului determină pe țăranii să practice o agricultură mai sistematică și mai rentabilă. Se citează culturile-model din Germania.

An VII, nr. 1810, septembrie 17/29, p. 2 – *Imperfecțiunea plantațiilor de la Ciuperceni-Piscu de către d. ministru P.P. Carp*: În nisipurile zburătoare de la Ciuperceni și Piscu statul posedă plantații de viță indigenă pe suprafața de 30 hectare, precum și plantații de salcâmi, pini și stejari. Plantațiile de salcâmi ocupă 4-5 mii de hectare. Aceste plantații fixează nisipurile, pun în valoare terenuri care, altfel, ar fi rămas neproductive și imunizează viile afectate de filoxeră. Vița indigenă rezistă numai în pământurile nisipoase. P.P. Carp, constatând că inițiativa particulară este absentă, a decis să se înființeze câteva vii-model pe pământurile nisipoase. Salcâmul reușește bine în nisip. Stejarul însă nu a reușit. În schimb, pinul silvestru a reușit perfect. Nucul reușește și el.

- An VII, nr. 1811, septembrie 19/octombrie 1, p. 1 – *Reflecțiuni [Podul peste Dunăre] (Editorial)*: Un socialist semnează în “Adevărul” un articol în care deplânge construcția acestui pod pentru că mulți oameni și-au găsit aici moartea în valurile Dunării și pentru că înlesnirea de comunicație va înlesni exclusiv burgheziei care se va îmbogăți. Autorul editorialului blamează această atitudine. Nu burghezia va beneficia singură de acest pod, ci agricultura (deci și țărani), industria (deci și muncitorii) și comerțul. Cu cât o producție devine mai rentabilă, cu atât munca este mai bine plătită. Editorialul se sfârșește cu o violentă diatribă contra socialiștilor români.
- An VII, nr. 1816, septembrie 24/octombrie 6, p. 1 – *Pulberea fără fum [Industria națională]*: Guvernul român a încheiat o convenție cu o societate din Colonia pentru furnizarea unei mari cantități de pulbere fără fum și pentru instalarea unei fabrici la București pentru fabricarea acestei pulberi. Această societate se angajează față de Guvernul românesc să instaleze o fabrică pe cheltuiala statului român și să-i încredințeze metoda și secretul fabricației. Pe de altă parte, Guvernul român se obligă a despăgubi societatea în caz de neizbutire, pentru cheltuielile făcute cu materialele necesare și cu salariile. Instalația va trebui să fie gata la două luni după terminarea clădirii. Societatea își ia angajamentul să formeze și personalul viitoarei fabrici de pulbere fără fum.
- An VII, nr. 1816, septembrie 24/octombrie 6, p. 1-2; nr. 1817, septembrie 26/octombrie 9, p. 1-2 – Popovici, Maximilian, *Industria și d. Marinescu-Bragadiru*: Laudă inițiativa lui Marinescu-Bragadiru, care a înființat Fabrica de bere de pe Calea Rahovei din București. Numărul fabricilor de bere din România este de 20, din care numai trei sunt importante (Bragadiru, Luther și Oppler). Ele au pornit de la mici instalații. Dă o serie de detalii tehnice ale condițiilor în care se fabrică berea în Fabrica Bragadiru. Tot Marinescu-Bragadiru a înființat o fabrică de gheață artificială, o fabrică de spirt, o fabrică de drojdie presată. În cele 20 de fabrici de bere se produc anual 40.000 hectolitri de bere, deci mai puțin de 1 litru pe cap și pe an. Se plânge că impozitul este prea ridicat, căci împreună cu taxele comunale se ridică la 54% din costul de vânzare în detaliu. Cere reducerea taxelor pe bere de la 30 lei la 10 lei și comune la 5, ceea ce ar duce la ieftinirea berii.
- An VII, nr. 1821, septembrie 30/octombrie 12, p. 3 – *[Românii din imperiul otoman] (Ultime informațiuni)*: Guvernul otoman a permis înființarea unei școli comerciale la Salonic, ca școală de stat românească. Această școală în direcția căreia se află dl Ciuli, fost director al Liceului românesc din Bitolia, va arbora la solemnități tricolorul românesc.
- An VII, nr. 1822, octombrie 1/13, p. 1 – *Alcoolismul în România*: -
- An VII, nr. 1823, octombrie 3/15, p. 2 – *[Probleme de căi ferate] (Informațiuni)*: Se telegrafiază din Viena că un comunicat al Administrației drumului de fier Lemberg-Cernăuți arată că Direcția Centrală a Impozitelor și a Taxelor a aplicat societății o taxă de timbru de 192.500 fiorini pentru obligațiuni emise în 1868 pentru construirea părții românești a liniei și o taxă de 225.558 fiorini pentru cupoanele acestor titluri.
- An VII, nr. 1824, octombrie 4/16, p. 1 – *Din trecutul nostru [Bilanț legislativ economico-financiar] (Editorial)*: Acum, când criza ministerială este deschisă, se cuvine să se arate realizările legislative ale guvernării conservatoare care a găsit finanțele țării

amenințate de agio, populația rurală revoltată din cauza administrației locale și exploatată de arendași grație unei Legi a tocmelilor agricole defectuoasă, exploatată chiar de institutele de credit create pentru ea. Conservatorii au stârpit agioul și au introdus etalonul unic de aur. Au venit cu Legea vânzării moșiilor statului numai la țărani fără pământ, fără să aibă nevoie de vreo sumă de bani în momentul cumpărării. Numai cei care au pământ pot cumpăra loturi de 10 sau 25 ha, dar au nevoie de bani. Au modificat Legea creditelor agricole, unificând diferitele institute într-un singur institut.

An VII, nr. 1834, octombrie 17/29, p. 3 – *Guvernul conservator și presa străină*: “Le Journal de Bruxelles” arată că, de șapte ani de când se află la putere, conservatorii au realizat un program de reforme de care s-a folosit România. Ei au pus capăt fluctuației valutare, au ameliorat considerabil situația financiară, astfel încât de la 1889 până la 1893 excedentele au dat mai bine de 45 milioane lei Tezaurului. Fără a ridica în mod simțitor cifra datoriei publice, ei au consacrat sume enorme construcției marilor căi de comunicație. Opera legislativă a vechilor cabinete nu a fost mai puțin însemnată. Guvernul a făcut să se voteze legi pentru împrumutarea țărănilor. Din inițiativa Guvernului Catargiu, Parlamentul a adoptat chiar la începutul acestui an o întreagă legislație asupra minerilor.

An VII, nr. 1842, octombrie 26/noiembrie 7, p. 3 – *[Exportul de porcine] (Ultime informațiuni)*: Societatea Măcelarilor din Viena pentru fabricarea mezelurilor, care posedă cel mai mare abator din lume ce taie pe săptămână câte 3.000 de proci, a obținut de la Guvernul austriac autorizația specială de a importa porci din România, via Ițcani. Directorul acestei societăți a vizitat România spre a cunoaște calitatea porcinelor. Societatea cumpără numai porci de prima calitate, îngrășați, în greutate de 150-200 kg, franco Viena și, pentru uzul vienez, netto cassa la predare. Posesorii din Dorohoi, Iași, Roman, Fălciu, Tutova, Bacău, Vaslui, Covurlui sunt învățați să trateze cu numita societate.

An VII, nr. 1846, noiembrie 1/13, p. 2 – *[Situația casei de economii] (Informațiuni)*: Până în ziua de 1 octombrie 1865: 92.786 de librete în circulație, reprezentând 21.782.719 lei; 1.533 de librete eliberate în cursul lunii septembrie pentru suma de 1.005.580 lei depuși 1.637 de librete anulate reprezentând suma de 959.977 lei, sumele fiind restituite. Rămase în circulație: 92.682 de librete pentru suma de 21.828.322 lei depuși.

An VII, nr. 1852, noiembrie 8/20, p. 1 – *Deficitul anului financiar 1894-1895 (Editorial)*: După calculele făcute, deficitul nu trece de 10.200.000 lei, deși se afirmă că deficitul va fi de 25.000.000 lei. Deficitul constatat este neînsemnat față de criza agricolă pe care o traversează țara și mai ales a relei recolte a anului 1894. Acest deficit va fi însă acoperit cu 5.528.954 lei, excedentul disponibil rămas la sfârșitul lunii septembrie din totalul de 45.585.931 lei, lăsat de conservatori. Va mai fi acoperit cu 3.600.000 lei rămași neîntrebuințați, care fuseseră afectați construcției Gării Obor. Deficitul va fi acoperit și cu 1.000.000 lei din creditul de 3.000.000 lei destinat fortăreței București. În sfârșit, deficitul va putea fi acoperit cu o parte din creditul de 715.000 lei destinat Ministerului Domeniilor pentru lucrări forestiere. În total, deficitul de 10.200.000 lei va fi acoperit cu suma de 10.739.360 lei. În ce privește finanțele, conservatorii au știut să întărească încrederea străinilor în ofertele românești. La 1888, la căderea

Guvernului liberal, renta română de 4% cota 90% la Berlin, pe când azi renta de 5% cotează 90%. Efectele românești cotează și la Bursa din Paris.

- An VII, nr. 1854, noiembrie 11/23, p. 1 – *Liberalii și țeranii (Editorial)*: Se susține că Partidul Național Liberal reprezintă și susține interesele burgheziei românești. Inspirați de această preocupare, liberalii au vândut moșiile statului orășenilor, jertfind interesele țărănești. Liberalii au făcut din institutele de credit agricol un fel de societăți de cămătari. Liberalii au pus taxe enorme pe articolele țărănești.
- An VII, nr. 1859, noiembrie 17/29, p. 1 – *Risipă în finance (Editorial)*: S-a afirmat de către liberali, în cursul campaniei electorale, că Guvernul conservator a practicat o politică de risipă. Autorul editorialului răspunde că s-au cheltuit, într-adevăr, mulți bani. De pildă: 3.000.000 lei pentru podul de peste Dunăre. S-au cheltuit milioane de lei pentru șoselele Tg. Jiu-frontieră, Rm. Vâlcea-Turnu Roșu, Câmpulung-Giuvala, Cornul Luncii-Stânișoara, toate mergând spre Transilvania și Bucovina. S-au construit șapte căi ferate, s-au înființat 33 de spitale rurale, 100 de birouri PTT, 420 de școli rurale, 80.000.000 lei s-au cheltuit pentru fortificații, 6.000.000 lei pentru consolidarea valutei prin introducerea sistemului monometalist, etalonul aur. În șapte ani, conservatorii au lăsat excedente bugetare de peste 45 milioane lei.
- An VII, nr. 1860, noiembrie 18/30, p. 1 – *Iubire de țărani (Editorial)*: Conservatorii au împrumutat 80.000 de țărani. Conservatorii au sporit școlile sătești, au înființat 24 de spitale rurale, au construit drumuri publice, au înființat 2.709 oficii poștale rurale.
- An VII, nr. 1866, noiembrie 26/decembrie 8, p. 1 – *Deficitul bugetar (Editorial)*: Situația Tezaurului Public pe 1894-1895, încheiată la 30 septembrie 1895, arată că deficitul a fost de 10.448.904 lei. Acest deficit va fi acoperit cu suma de 5.528.959 lei (rămăși neutilizați din excedentele anterioare de peste 45 milioane lei) și cu suma de 4.215.046 lei, reprezentând o diferență în economia de credite acordate asupra plăților efectuate. Se vede că nu umflarea prevederilor veniturilor a dat deficitul, ci împrejurări cu totul străine de voința omului și că, față de un an greu încercat de criza agricolă, deficitul bugetar pe 1894-1895 este mic.
- An VII, nr. 1875, decembrie 8/20, p. 1-2 – Baum, Emil, *Producția și exploatarea păcurei*: Emil Baum a prezentat Ministerului Domeniilor un raport în care a arătat că există 751 de puțuri și 47 de sonde în exploatare, care aparțin la 123 de exploatări de păcură pe moșii particulare. Media adâncimii acestor puțuri variază între 60 și 240 m, iar a sondelor între 140 și 335 m. Puțurile săpate cu mâna dau o producție de 7.017 vagoane a 10.000 kg. Producția de pe moșiile statului din 152 de puțuri și o sondă înseamnă 442 de vagoane. Deci, în total, 7.460 de vagoane a 400 lei vagonul, ceea ce dă suma de 2.984 milioane lei. Capitalul folosit este de 5.235.000 lei. După studiile făcute există straturi petrolifere în jud. Dâmbovița, Prahova și Buzău, dar lipsa de capital și depărtarea de linia ferată au împiedicat exploatarea lor. Din cantitatea de petrol ce se extrage (7.460 de vagoane), 6.000 de vagoane se întrebunțează în 83 de fabrici pentru fabricarea petrolului lampant. 1.400 de vagoane se exportă, tot pentru fabricarea petrolului lampant, în Austro-Ungaria. Invită capitalurile particulare să investească sume de bani pentru exploatarea sistematică a zăcămintelor de petrol.

- An VII, nr. 1875, decembrie 8/20, p. 2 – [*Situația Băncii Agricole*] (*Ecouri și știri*): Situația la data de 30 noiembrie: împrumuturi pe gaj – 5.602.861 lei; avansuri pe efecte publice – 141.450 lei; avansuri pe produse – 430.834 lei; conturi curente: 1.071.840 lei etc.
- An VII, nr. 1878, decembrie 12/24, p. 1-2 – Antipa, Gr., *Pescăriile în România*: Se publică un rezumat al raportului făcut de Gr. Antipa către fostul ministru al Domeniilor, P.P. Carp. Gr. Antipa se ocupă numai de pescăriile din Delta Dunării, litoralul Mării Negre și lacurile din Dobrogea. Se constată în raport că numărul pescarilor s-a diminuat. De pildă, la Lacul Razim, din 10.000 de pescari au rămas o treime. Pescarii se plâng că peștele din Dunăre s-a împușinat. Raportul arată că și speciile alese de pești (nisetru, cegă, păstrugă etc.) se răresc prin exterminare. Înainte, morunul era în cantități așa de mari încât ajungea până în Bavaria, urcând apele Dunării. Pescăriile merg rapid spre depopulare. În ce privește exportul și importul, în 1880 se exportau 3.129.583 kg de pește în valoare de aproape 2 milioane lei și se importau 2.111.149 kg. Azi se importă 9.000.000 kg în valoare de 7.000.000 lei și se exportă 1.730.432 kg.
- An VII, nr. 1881, decembrie 15/27, p. 1 – *Budgetul căilor ferate pe 1896*: Cifra veniturilor este de 52.062.870 lei, din care aproape 30.000.000 lei provin din transportul mărfurilor. Cheltuielile ating cifra de 36.138.713 lei.
- An VII, nr. 1884, decembrie 19/31, p. 1 – *Budgetul căilor ferate*: Bugetul se prezintă cu un venit de 50.000.000 lei și cu cheltuieli de 36.000.000 lei. El ar fi trebuit să fie adus odată cu bugetul general al statului. Venitul de la traficul călătorilor figurează în 1896 cu cifra de 18.233.916 lei. Însă, în 1893, el a fost de 16.001.117 lei, în 1894 de 18.625.071 lei, iar în 1895 venitul anunțat este de 15.854.000 lei. Sporul este de 2.000.000 lei. Cum se justifică acest spor? Sunt linii ferate care încă nu au fost date în folosință, iar liniile noi nu produc, deocamdată, decât jumătate din ceea ce produc liniile vechi. Transporturile cu mică viteză figurează cu 28.637.454 lei. În 1894, erau de 24.698.845 lei, iar în 1895 de 23.643.517 lei. Deci, un spor de 5.000.000 lei. Sporul nu se justifică. Cheltuielile apar micșorate când numărul liniilor a crescut. Așa, de pildă, cheltuielile de întreținere pe 1894 au fost de 12.202.990 lei și cele pe 1895 au fost de 10.841.819 lei, în afară de cheltuielile pentru linia Cernavodă-Constanța. În 1896, aceleași cheltuieli sunt de 10.855.922 lei. Deci, rețeaua se întinde prin înglobarea liniei ferate Cernavodă-Constanța și cheltuielile de întreținere scad.
- An VII, nr. 1885, decembrie 20/ianuarie 1, p. 1 – *Budgete liberale (Editorial)*: Arată că deficitul ultimului buget conservator a fost de aproximativ 10.000.000 lei și nu de 25.000.000 lei, cum s-a afirmat de către presa liberală. Aceași presă a acuzat pe conservatori că au făcut risipă, ceea ce era inexact. "Constituționalul" arată că au lăsat o situație financiară bine organizată, pe când liberalii au făcut bugete fanteziste, în care se escamotau la cheltuieli sume importante, în timp ce la venituri se adăugau sume fictive, astfel că rezultau excedente imaginare. Deficitele bugetare erau inovate de bugetul liberal din 1886-1887. Aceste deficite erau tot ale bugetelor liberale anterioare, așa cum a recunoscut ministrul de Finanțe liberal din 1886. Aceste deficite au fost camuflate. La bugetul datoriei publice pe 1886-1887 s-au omis a se trece 2.240.000 lei, iar la venituri a fost trecută suma de 8.000.000 lei care trebuia să rezulte din monopolul alcoolului, monopol care, legal, nici nu funcționa atunci. Ca să se echilibreze bugetul pe 1886-1887, s-au sporit impozitele, s-a majorat licența cu

4%, s-a majorat cu 10% taxa comunelor proporțională cu valoarea locativă a debitului de spirtoase etc. Numai majorându-se substanțial impozitele s-a obținut sporul de 9.750.000 lei la venituri. Și, totuși, bugetul liberal pe 1886-1887 s-a soldat cu deficite ca și celelalte bugete liberale precedente. Liberalii s-au lăudat cu excedentul de 14.000.000 lei la bugetul pe 1880-1881, trecându-se, neregulat, o sumă de 7.232.000 lei din biletele ipotecare, ceea ce era, în realitate, un împrumut. Toate aceste bugete liberale deficitare au fost urmate de bugetele conservatoare excedentare.

1896 (an VII, 3/15 ianuarie – an VII, 31 decembrie/12 ianuarie)

(Colaborator: P. Alexandrescu)

An VII, nr. 1893, ianuarie 3/15, p. 1 – *Chestia Țărănească*: Chestia țărănească a apărut din ziua în care România a fost chemată să participe la viața de cultură apuseană de care rămăsese multă vreme despărțită și înapoiată. Fiecare din cele două partide a făcut câte ceva în folosul populației de la sate. Totuși, deși a trecut aproape o jumătate de secol, nu se poate constata că țărani și-au găsit condițiile de prosperitate morală și materială. Numai clasele avute și cele mijlocii sunt beneficiarele progresului, pe când țărani trăiesc din ce în ce mai greu și degenerază. Comentând discuțiile la adresa de răspuns la mesajul tronului, arată că niciunul din tinerii deputați liberali nu a menționat existența acestei probleme. De ce nu s-a ridicat problema sufragiului universal? Liberalii nici n-o adoptă, nici nu o condamnă, ci o lasă ca un ideal foarte depărtat. E o lipsă de orientare ("Era nouă", Iași).

An VII, nr. 1893, ianuarie 3/15, p. 1-2; nr. 1894, ianuarie 4/16, p. 1-2; nr. 1895, ianuarie 5/17, p. 1-2; nr. 1896, ianuarie 6/18, p. 2-3 – *Antipa, Gr., Pescăriile din România*: Cea mai mare vină pentru proasta stare a pescăriilor o poartă statul. El a folosit sistemul arendărilor bălților pe termen de patru ani, iar arendașii, la rândul lor, au subarendat contra 15-20% din ceea ce au pescuit subarendașii pescari. Astfel, s-a distrus averea statului, practicându-se o exploatare anarhică și barbară. O vină poartă și pescarii. Mai mult de 90% dintre pescari sunt ruși și aceștia au "vandalizat" pescăriile. Descrie metodele brutale folosite de pescarii ruși în pescuitul pe care îl practică. Gurile Dunării sunt barate, așa că niciun morun sau nisetru nu poate să-și depună icrele în Dunăre. În concluzie, se cer măsuri energice și imediate pentru a salva o avere a statului care reprezintă o valoare de cel puțin 100 milioane lei. Preconizează o Lege a pescăriilor prin care să se ia două categorii de măsuri: *măsuri restrictive* prin care să se interzică vandalismul pescarilor și *măsuri active* de repopulare, propunându-se să se stabilească pe cale regulamentară regimul pentru fiecare apă în parte. România – țara cu pescăriile cele mai bogate din Europa – este singura care nu are o Lege a pescăriilor. Statul va trebui să părăsească definitiv sistemul de arendare și să exploreze singur și direct pescăriile. Trebuie ca vânzarea peștelui să fie centralizată. Se propune să se constituie societăți de pescari care să exploateze lacurile și apele în cadrul normelor fixate de stat. Dar, mai întâi, este necesar ca statul să ia asupra sa exploatarea în regie directă a pescuitului, încercând să româneze clasa pescarilor, înlocuind actualii pescari ruși cu pescari români. Cercetează, apoi, problemele legate de producție. Pentru apele dulci propune organizarea de pisciculturi artificiale. Dă ca pildă pisciculturile de pe

râul May din Irlanda, Rin etc. Arată la ce producții impresionante s-a ajuns în Apus, folosindu-se acest sistem. Citează întreprinderea Dunbar și lucrarea lui F. Wemys Foulton. În România este necesar să se adopte aceste sisteme experimentale practicate în Apus. Dă o serie de date tehnice privind posibilitatea de a mări la maximum producția de pește. Propune să se acorde o atenție deosebită pepinierelor de stridii și midii. Tot așa s-ar putea avea o bogată producție de creveți. Ar mai trebui să se dezvolte o pescărie de mare înaltă cu certe șanse de succes (scrumbii, chefali, delfini etc.).

An VII, nr. 1895, ianuarie 5/17, p. 1 – *Alt caz ciudat [Probleme economice și naționale] (Editorial)*: Liberalii au dus o campanie contra Legii maximumului, contra Legii minelor și pentru sprijinirea revendicărilor românilor din Transilvania. Ajunși la Guvern, este firesc să ceară abrogarea celor două legi și sprijinirea revendicărilor românilor din Transilvania. În problema națională, Guvernul liberal a interzis manifestațiile din țară în favoarea românilor din Ardeal, iar cu privire la cele două legi, șeful Guvernului liberal a fost prudent în declarațiile sale, retransându-se în spatele necesității studierii problemelor respective, fără să mai vorbească de abrogarea lor pură și simplă.

An VII, nr. 1902, ianuarie 14/26, p. 3; nr. 1905, ianuarie 18/30, p. 2-3; nr. 1907, ianuarie 20/februarie 1, p. 3; nr. 1922, februarie 9/21, p. 2 – Antipa, Gr., *Pescăriile noastre*: Treptat, odată cu creșterea producției, va trebui să se mărească consumul intern și, în același timp, să se găsească debușuri în străinătate. Trebuie organizate piețe, transportul peștelui în vagoane frigorifere. La punctele importante ale pescăriilor trebuie construite cherhanale igienice. Arată cum au fost construite cherhanalele din Canada și din SUA. Se ocupă în mod cu totul special de organizarea transportului peștelui. Societatea Swansea Wagon Company din Anglia fabrică vagoane speciale după sistemul *knott, dry air system*. Se ocupă de organizarea halelor de pescării. Dă ca exemplu Central Markhale din Berlin și Billingsgate din Londra. Aceste hale au drept scop centralizarea vânzării peștelui și salvarea micului pescar din mâna cămătarilor. Autorul trece, apoi, la problema conservelor de pește, arătând că sarea românească nu e bună pentru conserve. Sarea de mare ar fi mult mai bună. Dă o serie de detalii tehnice privind folosirea sării la prepararea conservelor. Pentru a înlesni dezvoltarea industriei conservelor de pește, autorul propune să se reducă prețul sării, să se prepare o sare bună de conserve prin tratarea tehnică a sării, urmând ca ulterior să se înceapă exploatarea sării de mare din lacurile din Dobrogea. Propune o politică fiscală potrivită acestei industrii, practicându-se scăderi de taxe și impozite pe materiile prime necesare preparării conservelor de pește.

An VII, nr. 1903, ianuarie 16/28, p. 1 – *București, 15 Ianuarie 1896 [Modificarea legii vânzării moșiilor statului la țărani] (Editorial)*: Guvernul liberal vrea să modifice această lege, în sensul de a se suprima loturile mari, să fie admiși la cumpărare de loturi preoții și învățătorii și să fie modificat textul privind anumite categorii de cumpărători. “Constituționalul” combate propunerea ca învățătorii și preoții să fie admiși a cumpăra loturi de pământ din moșiile statului, punând în lumină rolul de spoliatori al acestora. De altfel, nici preotul și nici învățătorul nu sunt stabili într-o comună. În ce privește modificarea categoriilor de cumpărători, “Constituționalul” arată că

legea a urmărit trei scopuri: suprimarea proletariatului agricol, înlăturarea de la cumpărare a celor împroprietăriți în 1864 – “ca să nu se înrădăcineze în țărani că ei au un drept la pământ” și repartizarea în mod egal a populației țărănești pe tot întinsul țării. Se mai propune în proiectul de modificare a Legii vânzărilor și reducerea dobânzii. “Constituționalul” arată că măsura va da naștere unui gol bugetar greu de acoperit.

An VII, nr. 1903, ianuarie 16/28, p. 1 – *Situația tezaurului public*: Situația la 30 noiembrie 1895 arată îmbucurător, deoarece relevă un plus de 2.344.115 lei pe această lună. Așadar, echilibrul bugetar conservator se dovedește a fi fost real și evaluările exacte în pofida mării crize economice cu care a fost confruntată țara.

An VII, nr. 1911, ianuarie 25/februarie 6, p. 1 – *Legea maximului*: S-a depus în Camera Deputaților un proiect din inițiativă parlamentară pentru modificarea Legii maximului taxelor comunale. “Constituționalul” demonstrează rostul Legii maximului destinată să ofere comunelor posibilitățile de a face unele lucrări edilitare de mare necesitate. Grație acestei legi, comunele au reușit să-și echilibreze bugetele și să întreprindă lucrările impuse de nevoile lor. “Constituționalul” este convins că atât comunele, cât și unii dintre miniștri vor fi contra adoptării acestui proiect de lege modificat.

An VII, nr. 1915, ianuarie 30/februarie 11, p. 2 – [*Modificarea legii vânzării moșiilor statului la țărani*] (*Informațiuni*): Raportorul Legii de modificare a susținut să se acorde învățătorilor și preoților dreptul de a cumpăra loturi, făgăduind că Ministerul Învățământului va propune o lege prin care să se garanteze pe deplin stabilitatea preotului și învățătorului.

An VII, nr. 1918, februarie 4/16, p. 1; nr. 1919, februarie 6/18, p. 1-2 – Baci, *Agiul*: Răspunde ziarului liberal “Voința națională” care exalta virtuțile agioului, așa cum au fost exaltate de G. Cantacuzino, ministrul de Finanțe, și de N. Fleva. Baci arată că agioul s-a născut în 1883, când s-a terminat transformarea a 6.500.000 ruble în monedă de 5 lei, transformare începută încă din 1880 când s-au cumpărat 120.000 kg de argint fin la bursele din Paris și Berlin, cu care s-a bătut moneda de 5 lei, monedă care a adus pe piață o pletoră de argint. În țară rămăseseră, după Războiul din 1877-1878, cantități mari de ruble. Aceste ruble trebuiau scoase din circulație. Liberalii au adoptat alt sistem, transformând rubla în monedă națională (prin baterea monedelor de argint), ceea ce a dus la agio. Agioul a mai fost provocat și de biletele ipotecare emise în 1877. Arată consecințele financiare a păstrare a agioului. Combate afirmația că agioul ar forma o primă indirectă pentru industria națională. Ar constitui agioul o primă pentru industria națională, dacă industriașul ar găsi în țară capitalul și mașinile necesare. S-a mai afirmat că Austro-Ungaria este mulțumită cu agioul. Este inexact. Se reproduce din ziarul “L’*economiste français*” o corespondență din Viena în care se arată consecințele grele ale agioului asupra aurului în finanțele austro-ungare. Reamintește starea de mizerie în care era România pe timpul agioului și, mai ales, starea de incertitudine. Statul român era silit să încarce anuitatea pentru datoria publică cu 8.000.000 lei, calculându-se agioul la 18%. Numai China, India și America de Sud mai practică agioul. Toate țările civilizate tind spre etalonul de aur.

- An VII, nr. 1921, februarie 8/20, p. 1 – *Legea asupra pescuitului*: Comentează dezbaterile Senatului. Arată că unii senatori care erau, în principiu, contra legii, s-au mulțumit să facă numai observații de detaliu. Parlamentari din județele Brăila și Galați au dat glas protestelor pescarilor, care nu văd cu ochi buni un asemenea proiect. “Constituționalul” este de acord cu proiectul de lege pe care speră că îl vor sprijini cei mai mulți dintre parlamentari.
- An VII, nr. 1924, februarie 11/23, p. 1 – B., *Programa de la Iași [Probleme economice] (Editorial)*: În programul liberal expus la Iași se spune, între altele, că Legea din 1885 pentru înființare de antrepozite în Iași să fie pusă cât mai curând în aplicare. Autorul editorialului crede că problema va trebui amânată până în toamnă, deoarece nu sunt fonduri disponibile.
- An VII, nr. 1926, februarie 14/26, p. 1-2 – Nenițescu, I., *De la românii din Turcia europeană*: În Serbia locuiesc aproape 300.000 de români, din care o parte vorbesc limba română din România, iar cealaltă parte limba macedoromână. Orașele din Serbia sunt locuite de un mare număr de aromâni. De-a lungul liniei ferate Nis până la Zebetcea, limba română este foarte răspândită. În toată Turcia europeană locuiesc 350.000 de fărșeroți, 14.000 de căpăceari, 260.000 de arnăucheni, 32.000 de megleniți. Elementele predominante în Turcia europeană, care numără vreo 3.300.000 de locuitori, sunt: albanezi – 1.400.000, turci – 1.300.000 și români – 1.300.000.
- An VII, nr. 1928, februarie 16/28, p. 1 – *Budgetul pe 1896-1897 (Editorial)*: Lucrările pentru pregătirea și votarea bugetului nu au început. Liberalii au făgăduit suprimarea de 4 lei pentru cler, sporirea școlilor militare etc. Ambele aceste modificări cer 5.000.000 lei. E greu de crezut că se poate crea un asemenea gol bugetar. Deficitul anului 1894-1895 a fost acoperit, dar deficitul pe 1895-1896 nu va putea fi acoperit. În timp ce sub conservatori bugetele se prezentau echilibrate și aduse, din timp, la cunoștința deputaților, acum, nici comisiile nu au început să lucreze.
- An VII, nr. 1928, februarie 16/28, p. 2 – *Legea minelor și liberalii*: S-a propus în Parlament un proiect de lege din inițiativă particulară, prin care se propune abrogarea Legii minelor. S-a cerut urgența, care a fost respinsă cu 62 de voturi contra 43. Guvernul își dă acum seama că o lege atât de importantă și necesară nu poate fi abrogată pur și simplu. Un alt ziar liberal, “Românul”, recunoaște că nu poate fi vorba de abrogarea Legii minelor, ci numai de modificarea acestei legi în părțile ei inaplicabile.
- An VII, nr. 1929, februarie 17/29, p. 1-2 – *De la Banca Agricolă*: Comentează discuțiile ce au avut loc în Adunarea Generală. Directorul Băncii arată că s-au redus cheltuielile cu 100.000 lei și că, deși se simte nevoia unui nou vărsământ, acesta se va realiza doar după ce se va proceda la studiile necesare. C. Costa-Foru crede că, deocamdată, nu se poate pune problema unui nou vărsământ, deoarece acționarii, neputând plăti, vor căuta să se desfacă de acțiunile lor, provocând o scădere a cursului acțiunii. Cere amânarea până când acțiunile vor dobândi valoarea capitalului vărsat. Beneficiul net al operațiunilor efectuate este de 77.524 lei.
- An VII, nr. 1931, februarie 20/martie 3, p. 1 – *Budgetele (Editorial)*: Legea bugetară nu a fost prezentată și 1 aprilie se apropie. Liberalii au făcut promisiuni electorale de scăderi de impozite, care aduc mari goluri bugetare, au crescut soldele ofițerilor, prin Legea

învățământului primar au eliberat comunele de contribuția lor la plata personalului didactic, toate acestea fără o nouă Lege a impozitelor. S-a procedat la economii irezonabile și grăbite.

An VII, nr. 1931, februarie 20/martie 3, p. 1 – *Părerea străinilor despre administrația finanțelor noastre*: În partea financiară a revistei economice “Le Monde économique”, sub direcția lui Beauregard, profesor de economie publică la Facultatea de Drept din Paris, se arată că nevoia unui nou împrumut este neapărată în România pentru executarea deosebitelor lucrări publice, cum sunt acelea pentru podul de peste Dunăre, construirea unor noi căi ferate care să lege Brașovul de Constanța etc. Este firesc ca o țară săracă, cum e România, să contracteze asemenea împrumuturi. De la 1888 până la 1895, România și-a procurat astfel peste 423 milioane lei, din care 100.700.000 lei în 1894 prin emisiunea a 120.000.000 cu 4% și a 6.500.000 cu 5%. Se socotise că se putea avea, în medie, cam 50 milioane lei pe an prin împrumuturi care puteau fi contractate de un Guvern conservator. Se pare că voiajul ministrului liberal în străinătate nu a dat niciun rezultat.

An VII, nr. 1934, februarie 23/martie 6, p. 1 – *Dor de agiū (Editorial)*: Comentează expunerea de motive la bugetul datoriei publice, expunere în care se spune că împrumutul de 32.500.000 lei emis în 1889 în rentă 4%, pentru a stinge datoria de 26.260.000 lei a biletelor ipotecare, a fost ruinător pentru țară. Editorialul reamintește că, în 1877, s-au pus în circulație 26.000.000 lei în hârtie-monedă. Biletele au fost înlocuite de Banca Națională prin biletele sale. Pentru această operațiune, Guvernul se angajase să plătească băncii, timp de 27 de ani, 30.987.268 lei. Apoi a început să crească agioul. Guvernul conservator a găsit, în 1888, banca cu o circulație de 90.000.00 lei bazată pe stocul său efectiv de 36.000.000 lei și cu o circulație fiduciară de 26.000.000 lei făcută în baza Legii din 1888. Circulația aceasta era foarte periculoasă și conservatorii au hotărât ca biletul să se sprijine pe un *depozit aur*. S-a retras atunci emisiunea de 26.000.000 lei. S-a făcut atunci o avantajoasă emisiune de rentă 4% pentru 32.500.000 lei capital nominal și, astfel, a încetat datoria creată prin biletele ipotecare. Agioul a fost desființat. Analizează diferite opinii emise în legătură cu agioul și face o serie de calcule în legătură cu el, arătând consecințele devastatoare ale unui agio de 20-30 și 40%.

An VII, nr. 1934, februarie 23/martie 6, p. 2 – *[Românii din Macedonia] (Informațiuni)*: Protestează contra măsurii Guvernului de a expulza pe cei doi efori ai școlilor românești din Macedonia, veniți la București pentru a se înțelege cu primul ministru asupra situației școlilor românești din Macedonia. În fața acestei măsuri, opt ziare din capitală s-au întrunit în localul societății presei și au hotărât să organizeze o adunare cu toți reprezentanții ziarelor bucureștene.

An VII, nr. 1934, februarie 23/martie 6, p. 3 – *Expulzarea macedonenilor*: Statul ajută școlile și bisericile românești din Macedonia. Grație acestui ajutor, s-au putut înființa școli în Macedonia și Albania. Aceste ajutoare au fost sporite de conservatori. A izbucnit însă un conflict între românii din Macedonia. Între timp, liberalii au preluat puterea și ajutoarele acordate acestor școli au fost suspendate. Eforia românească din Bitolia a trimis la București două delegații. Ministrul Învățământului (P. Poni) le declară că nu le recunoaște eforia. Au cerut atunci audiență primului ministru, care nu numai

că nu le-o acordă, dar dă dispoziții de expulzare. Delegația macedoromână s-a refugiat în locuința lui N. Fleva care s-a opus expulzării.

- An VII, nr. 1938, februarie 25/martie 7, p. 2 – *Export de râmători*: “Societatea productivă a fabricanților de mezeluri” din Viena a deschis un debușeu pentru exportul de râmători din România. Îndeamnă presa să dea o mai mare importanță acestei inițiative. Direcția CFR a redus taxele de transport pentru exportul de râmători, de la Turnu Severin până la Viena, cu aproape 50%. Arată importanța pentru economia națională a acestui export.
- An VII, nr. 1939, februarie 27/martie 8, p. 1 – *Cestiunea zilei [Expulzarea delegației românilor macedoneni] (Editorial)*: Guvernul a renunțat să expulzeze pe cei doi macedoneni. “Constituționalul” blamează actul pripit de expulzare (azi retras) comis de primul ministru D. Sturdza, amintindu-i că în octombrie 1895 declarase, la Iași, pe când era numai opozant, că un prim-ministru nu trebuie să ia hotărâri pripite.
- An VII, nr. 1939, februarie 27/martie 8, p. 2 – *Igiena țăranului român (Bibliografie)*: Se recenzează două lucrări premiate și tipărite de Academia Română, asupra igienei țăranului român, semnate de N. Manolescu, profesor la Facultatea de Medicină, și de dr. Gh. Crăiniceanu. Lucrarea se bucură de o bună apreciere a ziarului, cu atât mai mult cu cât domnul Gh. Crăiniceanu fusese apreciat încă din primăvara anului 1890 de “Constituționalul”.
- An VII, nr. 1943, martie 2/14, p. 1 – *Echilibrarea bugetului (Editorial)*: Bugetul ultim sub Guvernul conservator era de 209.000.000 lei. Bugetul care este prezentat de Guvernul liberal atinge aceeași cifră, în schimb s-au suprimat unele cheltuieli necesare, s-a redus subvenția pentru școlile românești din Macedonia, s-a suprimat Consulatul român din Bitolia, s-au desființat școli. Cu toate aceste reduceri, bugetul liberal a rămas tot la 209 milioane lei. S-a prevăzut la datoria publică o anuitate în plus de 2.501.874 lei, ceea ce reprezintă un viitor împrumut de 50 milioane lei. Bugetul liberal nu este nici echilibrat, deoarece prezintă un deficit de aproape 6 milioane lei acoperit de o resursă extraordinară, în loc să fie acoperit cu resurse normale. Arată că și în trecut, spre deosebire de bugetele echilibrate cu resurse normale prezentate de Guvernele conservatoare, liberalii au prezentat bugetele echilibrate numai cu resurse extraordinare, ceea ce contravine științei financiare. Guvernul conservator a creat două case de amortizare, una pentru răscumpărarea rentei perpetue, alta pentru răscumpărarea rentei amortibile, amândouă alimentate din vânzarea bunurilor statului. Fondurile acestor case, conform legilor lor organice, nu pot fi folosite decât la răscumpărarea rentelor. Guvernul liberal desființează casele de amortizare și folosește în alte scopuri suma de 5.900.000 lei găsită acolo. Cu acea sumă, Guvernul liberal și-a echilibrat bugetul. Taxa clerului, de 4 lei, a fost desființată, dar golul lăsat de această suprimare a fost acoperit cu cei 5.900.000 lei găsiți la casele de amortizare.
- An VII, nr. 1950, martie 10/22, p. 1; nr. 1951, martie 12/24, p. 1; nr. 1952, martie 13/25, p. 1 – *Opera de distrugere [Măsuri economico-financiare]*: P.P. Carp a dat o atenție deosebită problemei pădurilor, introducând un sistem național de exploatare a pădurilor și reorganizând învățământul silvic prin crearea unei școli speciale de silvicultură. Actualul ministru de Domenii a desființat această școală și a redus cu ¼ numărul agenților silvici. S-a înființat acum 25 de ani un serviciu de statistică. Acest serviciu

a fost amputat de guvernările liberale de atribuțiile firești. P.P. Carp, în 1892, a creat prin buget o direcție a statisticii. Actualul Guvern liberal a redus Direcția Statisticii la un simplu serviciu. P.P. Carp a dat o anumită amploare Serviciului Balneoclimatic. Actualul ministru de Finanțe a desființat fondurile pentru instalarea noilor hoteluri din Govora. P.P. Carp a dispus înființarea a trei ferme-model care să funcționeze pe lângă școlile de agricultură, spre a da puțință elevilor acestor școli să practice sistemele cele mai înaintate ale agriculturii moderne. Actualul ministru de Domenii nu mai înființează a treia fermă-model proiectată și prevăzută în buget de P.P. Carp, iar a doua fermă-model a fost închisă pentru economii bugetare (ferma de la Studina).

An VII, nr. 1951, martie 12/24, p. 1 – *Finanțe liberale (Editorial)*: Liberalii, în opoziție, au făgăduit țării desființarea impozitului personal și folosirea excedentelor bugetare la mărirea amortizării anuale a datoriei publice. Impozitul personal nu a fost desființat și nici măcar redus. El apare în bugetul liberal. Excedentele bugetare nu au mai fost folosite, în bugetul liberal, la mărirea amortizării anuale a datoriei publice. Din contra, Guvernul liberal a desființat Casa de Amortizare pentru stingerea datoriei publice, înființată în 1892. Nu este corect să fie întreținute cheltuielile ordinare cu venituri din vânzarea bunurilor statului, destinate exclusiv stingerii datoriei publice. A echilibra bugetul cu resurse extraordinare constituie o eroare financiară fundamentală.

An VII, nr. 1953, martie 14/26, p. 1 – *Înfrînarea cheltuielilor (Editorial)*: Guvernul liberal a practicat reduceri bugetare de 4.879.161 lei și, totuși, suma cheltuielilor a rămas aceeași. Într-adevăr, cheltuielile în bugetul 1895-1896 erau de 209.800.000 lei, iar în bugetul 1896-1897 cheltuielile sunt de 209.928.000 lei. Dacă s-au practicat reduceri la bugetele unora dintre ministere, în schimb s-au adăugat două milioane și jumătate de lei la anuități și două milioane lei la Ministerul de Război. S-au făcut și unele reduceri de venituri, dar golul lăsat de aceste reduceri în buget a fost acoperit cu 6.300.000 lei “din capitalul țării”.

An VII, nr. 1957, martie 19/31, p. 1 – *Echilibrul bugetar (Editorial)*: Constată că actualul Guvern liberal practică metode inadmisibile în echilibrarea bugetului. Astfel, el consideră ca venit bugetar pe anul 1896-1897 suma de 3.600.000 lei, numerar găsit disponibil la Casa de Amortizare. Cu această sumă se umple un gol pe care veniturile ordinare nu-l pot umple. Anul viitor, 1897-1898, această sumă de 3.600.000 lei va lipsi. Cu ce se va umple atunci golul bugetar? Se poate afirma, deci, că bugetul pe 1896-1897 este dezechilibrat. Guvernul liberal a sporit soldele militare. Pe 1896-1897, suma necesară este de 600.000 lei. Pe 1897-1898, suma necesară va fi de 1.200.000 lei (deoarece pe 1896-1897 soldele militare s-au mărit numai de la jumătatea anului). Guvernul liberal a mai trecut în buget, la venituri, o sumă provenită din procentele veniturilor căilor ferate pentru fondul de rezervă. În total 5.000.000 lei, care reprezintă golul în perspectivă pentru bugetul 1897-1898. S-au mai înscris în buget, ca venit ordinar, 2.000.000 lei proveniți din anuitatea moșiilor statului care au fost vândute. Dar aceste venituri au un caracter extraordinar cu care nu se poate echilibra un buget. Guvernul liberal a scăzut evaluările de la veniturile vămilor și de la monopoli și domenii.

- An VII, nr. 1959, martie 21/aprilie 2, p. 1 – *Agiatorii se mișcă [Probleme monetare]*: Comentează interpelarea deputatului Pană Buescu, care a cerut ministrului de Finanțe dacă, față de prețurile grânelor românești, nu ar fi de părere să fie introdusă și valuta de argint. Se bănuiește că interpelarea nu este privită cu ostilitate de Guvern.
- An VII, nr. 1960, martie 22/aprilie 3, p. 1 – *Echilibrul bugetar (Editorial)*: Arată că bugetul liberal pe 1896-1897 este dezechilibrat și că de pe acum se poate afirma că și bugetul pe 1897-1898 va acuza un deficit de cel puțin 5.000.000 lei. Demonstrează că echilibrul bugetar al anului viitor se echilibrează prin cei 3.600.000 lei găsiți la Casa de Amortizare și prin 2.000.000 lei anuitatea vânzării în loturi a moșiilor statului, deci cu surse extraordinare. În ce privește bugetul 1897-1898, simte în perspectivă lipsa sumei de 3.600.000 lei de la Casa de Amortizare, nu se vor putea trece 2% pentru fondul de rezervă a CFR, vor trebui 600.000 lei pentru plata sporului la soldele militare.
- An VII, nr. 1960, martie 22/aprilie 3, p. 1 – *Farceur [Probleme țărănești]*: Contestă Partidului Liberal vreo preocupare serioasă pentru clasa țărănească. Din contra, liberalii au cerut și au obținut modificarea Legii pentru vânzarea moșiilor statului, în sensul ca ele să fie vândute numai în loturi de 6 ha, împiedicând formarea proprietății mijlocii țărănești. A desființat patru din cele 19 posturi de ingineri ai statului. În acest mod, se va temporiza vânzarea moșiilor statului. Sau, poate, ministrul de Domenii se gândește să creeze un corp de ingineri hotarnici particulari.
- An VII, nr. 1962, martie 22/aprilie 3, p. 2-3 – *Situațiunea Tesaurului Public*: După calculele făcute rezultă că bugetul exercițiului 1894-1895 s-a soldat la închiderea lui definitivă cu un deficit bugetar de 7.450.001 lei și un deficit în numerar propriu de 10.365.499 lei.
- An VII, nr. 1965, aprilie 1/13, p. 2 – *[Problema românilor din Transilvania] (Ecouri și știri)*: "Times" din 9 aprilie (st.n.) anunță că Guvernul unguresc a oprit circulația în Ungaria a unui pamflet conținând un discurs rostit de dl Sturdza în 1894 pe motivul că acest discurs este ostil statului unguresc. Acest discurs a fost rostit în vremea când dl Sturdza, fiind în opoziție, folosea problema românilor din Ungaria drept armă contra Guvernului conservator pe care îl acuza că trădează interesele românești. Interdicția acestui discurs, scrie "Times", acum, când dl Sturdza este prim-ministru, pricinuieste surprindere în lumea politică.
- An VII, nr. 1965, aprilie 1/13, p. 2 – *De peste munți [Problema românilor din Transilvania]*: Un proces politic se va judeca la Tribunalul unguresc din Alba-Iulia. 19 țărani români din comuna Cioara sunt dați în judecată pentru că au exprimat printr-o adresă adeziunea lor pentru membrii Comitetului Național, cu ocazia judecării procesului memorandiștilor.
- An VII, nr. 1967, aprilie 2/14, p. 1 – *Situația tezaurului public la 31 ianuarie 1896*: S-au încasat 209.800.000 lei. Pentru exercițiul 1894 s-au evaluat încasările la 203.170.765 lei și s-au încasat 144.776.089 lei. Diferențele pentru exercițiul 1895-1896 sunt de 5.904.767 lei. În ce privește situația creditelor, s-au acordat 219.815.829 lei și s-au cheltuit efectiv 159.211.862 lei. Situația bănească a exercițiului 1895-1896 a înregistrat la venituri bugetare 159.211.862 lei și aceeași cifră s-a înregistrat pentru cheltuielile prevăzute în buget.

An VII, nr. 1968, aprilie 3/15, p. 1 – *Datoria publică*: Datoria publică la 1 aprilie 1895 și la 1 aprilie 1896 se prezintă astfel: împrumuturile contractate până la 1 aprilie 1895 reprezintă suma de 1.275.568.960 lei; capitalul neamortizat încă la 1 aprilie din aceste împrumuturi se ridică la 1.178.144.490 lei. În această sumă, renta perpetuă este trecută cu 31.193.000 lei. În cursul anului 1895-1896, prevăzându-se alocarea pentru a se amortiza o sumă de 13.753.958 lei, datoria publică probabilă la 1 aprilie 1896 va fi de 1.164.390.537 lei.

An VII, nr. 1971, aprilie 6/18, p. 1 – *Industria și comerțul sub liberali*: Arată că s-au făcut de către liberali multe făgăduințe pentru comerț și industrie. Legea maximului, combătută de liberali, nu a fost abrogată. Nu au fost abrogate nici convențiile comerciale încheiate de Guvernul conservator. S-a făgăduit că Legea pentru încurajarea industriei naționale, lege destinată să ajute numai marile întreprinderi, va fi extinsă și la micile întreprinderi. Legea nu a fost modificată. P.P. Carp depusese un proiect de lege pentru modificarea legii actuale a burselor spre a da viață acestei instituții “care agonizează”. Proiectul de lege nu a ieșit din cantoanele Parlamentului.

An VII, nr. 1971, aprilie 6/18, p. 1-2 – Alimănișteanu, C., *Combustibilii minerali*: În conferința pe care a ținut-o, C. Alimănișteanu arată că statul român plătește 15.000.000 lei altor popoare pentru combustibil și, în același timp, statul devastează propriile păduri. Cel mai bine este să se exploateze *antracitul, lignitul și huila*. Despre antracit, conferențiarul spune că el conține 90% cărbune. Existența lui în România a fost semnalată de A. Saligny și prof. L. Mrazec. Arată în ce constau observațiile prof. L. Mrazec. Despre huilă, autorul spune că are 75-90% cărbune. Arată în ce locuri se află huilă. Despre lignit, autorul spune că sunt două categorii în România. Arată ce cantități se pot extrage și cum trebuie organizată extracția. Trece apoi la *petrol*. Autorul consideră că industria petroliferă românească stă foarte prost. Nu s-a făcut suficientă reclamă în țară pentru ca petrolul să fie utilizat cât mai mult în industrie. Iar în afară, nu se contractează exportul de petrol decât în cantități mari și în anumite condiții de respectare strictă a termenelor de predare. Prețurile interne ale petrolului sunt mult mai mari decât cele practicate în străinătate. Deci, industria petroliferă nu poate lua amploare, deoarece nu are suficienți cumpărători. Și nu are cumpărători, fiind prea scump. Propune să se întreprindă studii geologice serioase, să se modernizeze sistemul de exploatare, să se aplice reduceri de taxe și de cheltuieli de transport, să se studieze mijloacele de a se răspândi întrebuințarea în toate ramurile industriale românești. În ce privește comerțul cu străinătatea, România este handicapată de faptul că se află în apropiere de două mari centre petrolifere: Caucazul și Galiția; pe lângă aceasta, producătorii de petrol nu sunt buni comercianți și nu știu să facă rentabil acest produs, folosind căile de comunicație pe apă (Dunăre).

An VII, nr. 1979, aprilie 16/28, p. 1 – *Portul Constanței (Editorial)*: Se comentează o lege votată de Parlament, prin care Ministerul Lucrărilor Publice este autorizat să contracteze totalitatea lucrărilor hidraulice pentru portul Constanța. Se acordă un nou credit de 12.000.000 lei pentru care Guvernul este autorizat să emită renta de 4%. Face un istoric al fazelor prin care a trecut proiectarea portului Constanța, cum s-a ținut licitația în 1895 și motivele care au determinat Guvernul conservator să limiteze

valoarea lucrărilor de construcție a portului la 12.000.000 lei și nu la 24.000.000 lei, valoare acceptată de liberali.

- An VII, nr. 1980, aprilie 17/29, p. 1 – *Liberalismul guvernului [Tocmelile agricole]*: S-a depus în Parlament un proiect de lege din inițiativă parlamentară pentru modificarea Legii tocmelilor agricole. Conservatorii s-au silit să pună o bază solidă și să stabilească norme obiective pentru învoielile dintre muncitorii agricoli și proprietari. Această lege, astfel modificată, reprezintă o piedică pentru unii dintre exploataorii neomenoși ai țăranilor. Desființarea Legii tocmelilor agricole ar aduce o mare tulburare la țară și ar lăsa pe țărani la bunul plac al proprietarilor și arendașilor.
- An VII, nr. 1982, aprilie 19/mai 1, p. 1 – *Pescăriile (Editorial)*: Ministerul Domeniilor a depus în Camera Deputaților un proiect de lege a pescuitului. Legea prezintă calități (pe care nu le precizează), dar completările făcute în comisii îi denaturează sensul, transformând o lege bună într-o lege proastă. Se propune respingerea legii așa cum a fost modificată (nu se precizează în ce constau modificările aduse în comisii).
- An VII, nr. 1982, aprilie 19/mai 1, p. 2 – *Din străinătate [Datoriile publice] (Editorial)*: Totalul datoriilor publice în Europa se ridică la 116 miliarde franci sau 320 franci pe cap de locuitor. Anuitatea de plată revine la 12,65 fr. pe cap de locuitor. În ordinea descrescândă a datoriei publice respective, România vine în rândul al 11-lea din 21 de țări, cu 192 fr. pe cap de locuitor, Portugalia fiind în frunte cu 794 fr., Franța cu 677 fr. etc., iar Elveția e a 21-a țară cu 21 fr. pe cap de locuitor.
- An VII, nr. 1984, aprilie 21/mai 3, p. 1 – *Taxele pe alcool*: Comentează proiectul de lege privitor la taxele pe alcool prin care se ridică taxa pe spirt de la 5 bani la 8 bani de fiecare grad și se reînființează primele de export. Legea cuprinde un articol în care se prevede că dispozițiile legii se aplică “din ziua în care se citește mesajul pentru înaintarea proiectului în desbaterea Adunării Deputaților”. Critică această dispoziție anticonstituțională.
- An VII, nr. 1984, aprilie 21/mai 3, p. 1-2 – Assan, R.G., *Industria morăriei (Recenzie)*: După cum Argentina este țara cea mai aptă din America pentru cultura cerealelor, tot așa România este cea mai aptă țară din Europa. În 1880 suprafața cultivată cu grâu nu trecea de o jumătate de milion de hectare, în 1886 suprafața era peste un milion de hectare, în 1892 era de mai mult de două milioane de hectare, iar producția era de peste 23 milioane hectolitri. Cea mai mare concurență a făinii de grâu este, în România, mălaiul. Sunt 98 de mori perfecționate în România. Dintre acestea, 15-20 de mori au o capacitate de peste trei vagoane pe zi. Totalul capitalului angajat este de 15.870.000 lei. Morile din București macină pe zi 36 de vagoane, iar morile din Brăila – 26 de vagoane. În Dobrogea nu funcționează mori perfecționate. Dezvoltarea portului Constanța nu aduce cu sine înființarea de mori perfecționate. Preferința acordată de morari celor două orașe dunărene, Brăila și Galați, se explică prin faptul că sunt porturi la Dunăre.
- An VII, nr. 1985, aprilie 23/mai 5, p. 1-2 – Miculescu, I.G., *Aplicarea legii maximului (taxelor comunale)*: Legea maximului a avut ca scop mărirea mijloacelor puse la dispoziția comunelor de a-și face lucrările edilitare absolut necesare, lăsând însă comunelor perfecta libertate de apreciere și de stabilire a taxelor, fără să treacă de un anumit plafon. Or, unii subprefecți, cum este cel din plasa Siret (jud. Botoșani), a ordonat

Consiliilor Comunale să aplice toate taxele prevăzute în Legea maximului, adică taxele-plafon, fără ca niciun Consiliu Comunal să aibă libertatea de a fixa taxe mai mici decât cele maxime.

An VII, nr. 1988, aprilie 27/mai 9, p. 1 – *Situația tesaurului public*: Evaluările bugetare pe întreg exercițiul 1895-1896 au fost de 209.800.000 lei, iar cele pe exercițiul 1894-1895 au fost de 203.170.765 lei. Deci, plusul de evaluări pe 1895-1896 a fost de 6.629.235 lei. Cunoscându-se rezultatul final al exercițiului 1894-1895, se poate conchide că exercițiul 1895-1896 nu va da un deficit prea mare.

An VII, nr. 1990, aprilie 30/mai 12, p. 1 – X., *Calea ferată Cernavodă-Constanța (Editorial)*: Afirmă că răscumpărarea căii ferate Cernavodă-Constanța a fost o operațiune incorectă. Face istoricul acestei operațiuni. Linia a fost cumpărată cu 16.800.000 lei. Linia nu adusesse niciun beneficiu societății concesionare engleze, iar odată intrată în posesia statului, ea nu a acoperit decât cheltuielile de exploatare. Numai dobânda la capitalul emis era de 1.000.000 lei pe an. Or, se cere, pentru reconstruirea completă a acestei căi ferate, suma de 7.000.000 lei. Deci, această linie a necesitat un deburs de 37.800.000 lei, aproape 600.000 lei de fiecare kilometru de cale ferată.

An VII, nr. 1993, mai 4/16, p. 1 – *Situația creditelor*: De la 1881 la 1896 au fost acordate credite în valoare de 918.339.673 lei. Dintre aceste credite au fost anulate credite în valoare de 27.939.752 lei. Pentru acoperirea lor a fost emisă renta amortizabilă 5% în valoare nominală de 568.025.000 lei și renta 4% în valoare de 247.570.000 lei. Totalul produsului net încasat de Tezaur este de 722.009.492 lei. Au fost contractate împrumuturi în valoare de 890.339.921 lei. Guvernul mai poate contracta împrumuturi până la valoarea de 168.305.347 lei.

An VII, nr. 1993, mai 4/16, p. 1 – *Muncă rodnică [Probleme financiare] (Editorial)*: Comentează mesajul tronului de închidere a sesiunii parlamentare și ironizează aluzia la “munca rodnică” a Parlamentului liberal. Nicio problemă esențială nu a căpătat vreo soluție. S-au scăzut veniturile statului, s-au scăzut și unele cheltuieli, dar bugetul nu a fost echilibrat. E drept că s-au votat credite extraordinare în valoare de 130.000.000 lei. Dar Guvernul este în drept să contracteze împrumuturi până la valoarea de 168.305.347 lei. La ce îi folosesc atunci noile împrumuturi de 130.000.000 lei?

An VII, nr. 1996, mai 8/20, p. 3 – *[Probleme fiscale] (Ultime informațiuni)*: Prefectul județului Ilfov a luat măsura ca primarii să perceapă toate prestațiile prescrise de la 1872 până la 1881. Sătenii s-au revoltat și sunt temeri de tulburări serioase, cu deosebire în comuna Maia.

An VII, nr. 1998, mai 10/22, p. 1-2; nr. 2007, mai 24/iunie 5, p. 2 – Alimănișteanu, C., *Sondagiul din Bărăgan [Problema apei]*: Citează o seamă de autori și cercetători români (Gr. Ștefănescu, prof. de geologie, Cosmovici, M. Drăghicescu și pe geologul Foetterle) care au afirmat că apa în Bărăgan există doar la adâncimi foarte mari (800-1.000 m). În opoziție cu aceste păreri, Schueler, consilier de mine din Saxonia, și C. Iacovenco au afirmat că există apă în Bărăgan la adâncimi mici. C. Alimănișteanu a făcut o serie de sondaje în apropiere de Gara Mărculești, care demonstrează că trebuie făcute 5-6 sondaje în câteva regiuni, deoarece apa este foarte necesară pentru agricultură. S-ar putea găsi și petrol în câmpie, afirmă C.

Alimănișteanu. "Constituționalul" adaugă, în pofida afirmațiilor liberale, că se găsește apă în Bărăgan. Ceea ce s-a căutat în sondajul de la Mărculești a fost apă țâșnitoare. Săpăturile au dat de ape țâșnitoare la o adâncime de 300 m. Lucrările nu au fost inutile, deoarece s-a putut studia subsolul acestei regiuni. Cheltuielile făcute cu aceste sondaje s-au ridicat la suma de 280.000 lei, din care 130.000 lei au servit la cumpărarea de unelte și aparate, pe când pentru puț s-au cheltuit 150.000 lei.

An VII, nr. 2003, mai 18/30, p. 1 – *Bimetalism*: Sub acest titlu, "Le Temps" comentează discursurile ținute la banchetul Ligii bimetaliste din Paris. Un deputat francez a declarat că problema este de ordin internațional. Soluția ei depinde mai ales de Anglia, care este în măsură să reglementeze valoarea metalelor prețioase. "Le Temps", care este monometalist, combate bimetalismul. După ce termină citatul din ziarul francez, "Constituționalul" ironizează atitudinea ziarului "Voința națională" care și-a exprimat convingerea în sistemul bimetalist.

An VII, nr. 2011, mai 29/iunie 10, p. 1-2; nr. 2012, mai 30/iunie 11, p. 1-2; nr. 2013, mai 31/iunie 12, p. 1-2 – Bley, Gustave, *La Roumanie – Etude economique et commerciale (Recenzie)*: Recenzia este semnată de Const. Calmuschi. Studiul a apărut la Editura V. Giard et E. Brière. Volumul cuprinde patru părți: o schiță istorică, organizarea administrativă a României, o expunere a comerțului românesc de la 1866 la 1896 și concluzii. Două capitole prezintă un interes deosebit: Dobrogea și Dunărea. Bley condamnă anexarea sudului Basarabiei de către ruși și subestimează Dobrogea. Partea privitoare la comerțul românesc este cea mai voluminoasă. Analizează, mai întâi, comerțul de la 1866 la 1877, când expansiunea atinge cifra de 235.256.286 lei, iar importul 165.933.503 lei, apoi comerțul din perioada 1877-1881, când viața economică ia un mare avânt grație Convenției comerciale cu Austria din 1876. În a treia subdiviziune, se ocupă de comerțul românesc de la 1881 la 1895. În ce privește porturile, nu se ocupă decât de Constanța și Galați. La urmă, G. Bley se ocupă de mișcarea industrială. În concluzie, G. Bley arată că România modernă este datorită fraților Brătianu, Rosetti, fraților Golești și lui Mihail Kogălniceanu. G. Bley arată că Partidul Liberal este cel mai important.

An VII, nr. 2013, mai 31/iunie 12, p. 1 – *Naționalistul Pallade [Probleme industriale]*: Liberalii au afirmat că sunt promotorii industriei naționale. În loc de a materializa această atitudine ideologică, ministrul Industriei și Comerțului pune piedici înființării de noi industrii. Furniturile necesare diferitelor administrații publice nu se comandă la întreprinderile din țară. Aceasta se constată mai ales la Ministerul de Război. În ce privește Ministerul de Domenii, mobilierul pentru noul palat al ministerului nu a fost comandat în țară, de pildă la atelierele Școlii de Meserii din București, ateliere pentru care s-au cheltuit 700.000 lei și la care sunt obligate autoritățile să se adreseze. Mobilierul noului palat al ministerului a fost comandat la o fabrică din străinătate.

An VII, nr. 2017, iunie 5/17, p. 1-2 – Benger, E., *Rumaenien, ein Land der Zukunft (România, o țară de viitor) [Probleme economice]*: Lucrarea privește agricultura, industria minieră, apele minerale și stațiunile balneare, silvicultura, industria, comunicațiile, comerțul exterior, finanțele statului, institutele de credit etc. În ce privește agricultura, autorul face o comparație cu țările vecine care au stat sub dominația turcească pentru a explica starea înapoiată a agriculturii românești. Laudă eforturile

Administrației Domeniilor Coroanei și ale unor proprietari de moșii (Goilov – Botoșani, Cazadin – Neamț, Marghiloman – Buzău, Ciuntu – Roman). Autorul tratează problema diverselor împrumuturi ale țăranilor. Ocupându-se de munca agricolă, autorul constată lipsa de brațe de muncă și marea imigrație de muncitori agricoli străini. Analizează industria extractivă și arată, după date științifice, bogăția subsolului românesc. Trece apoi la căile de comunicație, la problemele silvice și la comerțul exterior.

- An VII, nr. 2017, iunie 5/17, p. 3 – *Împrumutul de 90.000.000 (Prospect)*: 90.000.000 lei = 72.900.000 mărci germane, în titlu de rentă 4% amortibilă în 1896, ale cărui capital și dobânzi sunt plătibile în aur. Din produsul acestui împrumut, 55½ milioane lei sunt destinați construirii de căi ferate și de poduri, iar 20 milioane lei înființării de instituții agricole. Noul împrumut va fi emis în obligațiuni la purtător a 500 lei (405 mărci germane). Amortizarea se va face pe valoarea nominală în curs de 44 de ani. Se dau apoi o serie de detalii tehnice și băncile la care se pot face subscrieri.
- An VII, nr. 2019, iunie 7/19, p. 1-2 – *Agricultura sub liberali*: Reamintește că, atunci când Guvernul conservator legifera Creditul Agricol, vânzarea la țăranii săraci a moșiilor statului și modificarea legii tocmelilor agricole, a fost acuzat de liberali că face socialism de stat, suprimând libertatea convențiilor. În programul de la Iași, liberalii s-au preocupat în mod special de industrie și comerț și de *protecțiunea agriculturii*. Până acum însă, nu s-a legiferat nimic pentru protecția agriculturii. Enumeră o serie de economiști, mai mult sau mai puțin pregătiți, membri ai Partidului Liberal, a căror competență este minimalizată și supusă unei critici partizane.
- An VII, nr. 2020, iunie 8/20, p. 1 – Miclescu, Ioan Gh., *Pentru d. ministru de finanțe [Probleme financiare]*: Întrebă de ce Casa de Depuneri și Consemnațiuni, reprezentată în județe prin casierii generali, nu primește de la preoții parohi economiile din excedentele bugetare sau din donații de la credincioși, economii care încep să se formeze la bisericile sătești și urbane? Ar fi util ca acești bani să nu rămână în mâinile preoților parohi unde nu fructifică. Cere ministrului de Finanțe să ordone Casei de Depuneri să primească aceste fonduri de rezervă ale parohiilor.
- An VII, nr. 2020, iunie 8/20, p. 3; nr. 2021, iunie 9/21, p. 3 – *[Împrumutul de stat] (Ultime informațiuni)*: Subscrierea împrumutului de 90.000.000 lei, deschisă ieri, a dat, ca efect al creditului ridicat al țării, rezultate foarte bune. Pe piața Berlinului, subscrierea s-a închis încă de ieri, înainte de amiază. Din celelalte piețe străine nu se cunoaște încă rezultatul. De asemenea, nu se cunoaște rezultatul subscrierilor la sucursalele Băncii Naționale. Până acum, Banca Națională a primit știri că împrumutul a fost acoperit în țară de două ori și jumătate. Subscrierea din străinătate, la care au luat parte finanțele din Franța, Germania, Belgia, Elveția și Olanda, a acoperit împrumutul de trei ori.
- An VII, nr. 2026, iunie 15/27, p. 1 – *O nouă nelegiuire [Prima de export] (Editorial)*: Guvernul liberal actual a reînființat primele de export pentru spirt. S-a motivat această măsură, invocându-se creșterea producției, a comerțului povernelor, a vitelor, a agriculturii etc. Prima de export pentru spirt fusese suprimată, deoarece nu se mai făcea export de spirt, concurența cu primele de export austriece și rusești fiind deci imposibilă. Liberalii au reînființat prima de export pentru spirt: câte trei bani de fiecare grad. S-a votat, în același timp, creșterea taxei asupra spirtului. Ministrul de

Finanțe a început să aplice numai textele privind majorarea taxei, dar nu și taxele privind acordarea primei de export, reducând, printr-o simplă mărire administrativă, prima de la trei bani la doi bani de fiecare grad, deși legea a fixat la trei bani gradul de spirt exportat. În realitate, prima nu se acordă, nici așa redusă, deoarece spirtul nu se exportă, în schimb s-a mărit taxa pe spirt, taxă care se aplică cu rigoare.

- An VII, nr. 2026, iunie 15/27, p. 1 – *[Socialiștii francezi și legislația muncitorească] (Telegrame externe)*: Se anunță din Paris că Jules Guesde (deputat socialist) a expus în Camera franceză a deputaților teoriile colectiviste marxiste, declarând că nu vrea suprimarea capitalului, ci a capitaliștilor. Lucrătorii vor fi coproprietarii întreprinderilor individuale și toate întreprinderile mari vor deveni monopoluri de stat. Mișcarea a început și va continua în pofida adversarilor socialiștilor. Cu ocazia discuției asupra proiectului de lege reglementând munca femeilor și a copiilor în fabrici, Jules Guesde a propus un amendament prin care se limitează la opt ore ziua de lucru.
- An VII, nr. 2029, iunie 19/iulie 1, p. 1 – *Domnia legilor [Legea minelor și legea vânzării moșiilor statului]*: Legea minelor a fost votată sub un regim conservator. Guvernul liberal nu a abrogat-o, dar nici nu o aplică. Citează cazul unui inginer, Borneanu, care a cerut o concesiune de explorare. Concesiunea i-a fost refuzată. Înainte de 1888, moșiile statului se vindeau numai în corp întreg, la favoriți și chiaburi. Conservatorii au modificat legea și moșiile s-au vândut în loturi mici de câte cinci hectare țăranilor săraci, fără pământ. Până în octombrie 1895, au fost vândute 541 de moșii la 74.035 țărani, adică 381.874 hectare, plus 99 de moșii în 1.517 loturi a 10 și 25 hectare, adică 20.546 hectare. Deci, în total, s-au vândut 640 de moșii, adică 402.420 hectare, 75.552 de țărani devenind proprietari de pământ. De opt luni de când au venit la putere, liberalii nu au vândut nici palmă de loc, niciun hectar.
- An VII, nr. 2030, iunie 20/iulie 2, p. 1 – *Un comunicat [Prima de export la spirt]*: Guvernul a dat un comunicat în care explică de ce a diminuat taxa de export pe spirt, de la 3 bani la 2 bani de fiecare grad de alcool. “Constituționalul” atrage atenția că, din 1.556.106 grade exportate, 1.132.523 grade sunt exportate de fabrica de la Islaz (jud. Brăila). Cifrele acestea, scrie “Constituționalul”, confirmă faptul că export de spirt nu există. În comunicat, Ministerul de Finanțe arată că diminuarea primei de export de la 3 bani și 2 bani fiecare grad de alcool este prevăzută de noua lege din 20-21 aprilie 1896.
- An VII, nr. 2031, iunie 21/iulie 3, p. 1 – *Rezultatul execuțiunii bugetului general al statului pe exercițiul 1895-1896 la 31 martie 1896*: Veniturile statului au fost fixate prin Legea bugetară pentru anul 1895-1896 la suma de 209.800.000 lei, iar cheltuielile la 208.941.209 lei, restul de 958.790 lei fiind destinați ca fond pentru deschiderea de credite. Pe lângă aceste resurse, a mai fost pusă la dispoziția Tezaurului suma de 7.695.000 lei provenită din excedentul Tezaurului. Din compararea cifrelor reprezentând prevederile și încasările, rezultă un deficit de 11.025.040 lei.
- An VII, nr. 2031, iunie 21/iulie 3, p. 2 – *[Românii din Transilvania] (Informațiuni)*: “Tribuna” din Sibiu publică informația că, în comuna Mehadia, jandarmii unguri au împușcat 30 de români, bărbați și femei. Țăranii sunt sături de revoltă. Cauza acestor măceluri ar fi organizarea cărților funduare pentru “pășunatele comunale”.

- An VII, nr. 2031, iunie 21/iulie 3, p. 3 – *Comerțul României cu Finlanda*: Ministerul de Comerț a trimis Camerelor de Comerț o adresă în care a arătat importanța raporturilor comerciale cu “Ducatul” de Finlanda. Piețele finlandeze oferă un debușeu pentru produsele agricole românești, pentru sare și pentru petrol. Finlanda posedă o flotă comercială compusă din 19 vapoare cu un tonaj de 100.000 tone, gata să facă transporturi și în Marea Neagră, la portul Constanța.
- An VII, nr. 2033, iunie 23/iulie 5, p. 1; nr. 2034, iunie 26/iulie 8, p. 1 – *Rezultatul execuțiunii bugetului general al statului pe exercițiul 1895-1896 la 31 martie 1896*: Cheltuielile au fost fixate la 208.841.209 lei plus 958.790 lei fond de deschidere de credite. La aceste sume se mai adaugă alte credite care fac împreună un total de 214.666.160 lei. În rezumat, comparând drepturile constatate în favoarea statului cu drepturile constatate în favoarea creditorilor statului, se înregistrează un deficit de 1.393.090 lei. Situația bănească, comparând încasările cu plățile, arată un deficit de 13.586.072 lei. Totalul bonurilor de tezaur emise atinge la 31 martie 1896 suma de 84.310.833 lei, din care s-au plătit 28.942.000 lei, rămânând în circulație 55.368.933 lei, cheltuielile extraordinare fiind de 55.972.776 lei.
- An VII, nr. 2035, iunie 27/iulie 9, p. 1 – *Situația tesaurului public la 30 aprilie 1896*: Încasările pe 1895-1896 sunt de 182.370.964 lei. Evaluările bugetare fiind de 209.800.000 lei, diferența este de 27.429.035 lei. Din tabelul publicat reiese că Ministerul Domeniilor dă singur un minus de 9.177.533 lei, iar contribuțiile indirecte dau un minus de 8.678.036 lei. Contribuțiile directe dau un minus de încasări de 4.354.450 lei, iar Ministerul Lucrărilor Publice dă un minus de 3.319.000 lei. Un minus important îl dau monopolurile statului (1.736.991 lei).
- An VII, nr. 2036, iunie 28/iulie 10, p. 1; nr. 2037, iunie 29/iulie 11, p. 1 – *Efectele legii Carada [Industria zahărului și taxele fiscale]*: Industria zahărului era la început reprezentată prin două fabrici (Chitila și Sascut). Ele obținuseră scutire de taxe pe timp de 20 de ani de la înființare. Din cauză că multe comune au pus totuși taxe, iar zahărul străin nu era suspus niciunei taxe de intrare în comună (conform convențiilor comerciale), o lege din 1882 a acordat anumitor fabrici o primă de încurajare de 16 bani pe kilogramul de zahăr alb. Cum una din cele două fabrici a încetat a mai funcționa, prima a fost încasată numai de fabrica din Sascut. Prima nu a mai dat însă rezultatele așteptate, deoarece nicio nouă fabrică de zahăr nu s-a mai înființat. În timpul ultimei guvernări conservatoare, mai mulți capitaliști s-au oferit să înființeze o fabrică de zahăr cu condiția să se asigure că plata primei să urmeze a fi efectuată încă 15-20 de ani. Cererea le-a fost refuzată, dat fiind că prima creează privilegiați, că Legea de încurajare a industriei indigene oferă suficiente avantaje și că producția internă de zahăr este cu mult sub capacitatea de absorbție a pieței românești. Noul Guvern liberala depus însă în Parlament un proiect de lege prin care plata primei se statornicește pe încă 15 ani. Proiectul de lege este destinat să avantajeze pe unii capitaliști liberali care intenționează să înființeze fabrici de zahăr.
- An VII, nr. 2043, iulie 7/19, p. 3 – *Banca Agricolă*: Banca Agricolă a înființat în unele localități sucursalele sale proprii, care sunt însărcinate să dea o mare dezvoltare avansurilor pe produse, fie în magaziile particulare, fie în magaziile băncii. Condițiile de împrumut sunt de 8% dobândă pe an și 1‰ comision pentru fiecare 45 de zile sau fracțiune. Dobânda se percepe la sfârșit și numai pe zilele care s-au scurs de la

încasarea avansului până la restituirea lui, având de plătit însă un minimum de 15 zile. Cheltuielile de magazinaj, de descărcare și expediere vor fi exact sumele ce se cheltuiesc. Banca Agricolă se însărcinează și cu vânzarea sau reexpedierea produselor în alte porturi, după dorința clienților (anunț).

An VII, nr. 2045, iulie 9/21, p. 1 – B., *Comisiunile financiare*: Ironizează pe ministrul de Finanțe, Gogu Cantacuzino, ale cărui intenții și făgăduințe de a reduce cel puțin taxa căilor de comunicație nu au putut fi realizate. În locul acestor degrevări fiscale, ministrul de Finanțe a instituit mai multe comisii financiare pentru întocmirea proiectelor de lege privitoare la reforma tuturor legilor financiare. Se crede că prin aceste legi și în vederea asigurării echilibrării bugetului se vor propune mai multe majorări de taxe și impozite.

An VII, nr. 2047, iulie 11/23, p. 1 – *Faliment [Probleme economico-financiare] (Editorial)*: Făcând bilanțul făgăduielilor electorale liberale cu realizările, editorialul arată că unele legi conservatoare, destinate a fi abrogate, nu au fost abrogate. Astfel, Legea maximumului taxelor comunale, contra căreia au fost răsculate satele și orașele, a rămas în vigoare. Liberalii nu au desființat nici impozitul personal. Au desființat, în schimb, Casa de Amortizare a Datoriei Publice și au trecut milioanele economisite ca venit la buget.

An VII, nr. 2048, iulie 12/24, p. 1; nr. 2051, iulie 16/28, p. 1 – *Situația tesaurului public*: Situația în ziua de 30 aprilie 1896 precizează care sunt încasările exercițiului 1896-1897 pentru luna aprilie în raport cu evaluările și încasările din perioada corespunzătoare a exercițiului trecut. În aprilie 1896, încasările au atins suma de 18.931.834 lei, față de evaluările care au fost fixate *pe anul întreg* la 209.928.000 lei. În 1895, încasările au fost de 10.624.149 lei față de evaluările pe anul întreg care se ridicau la suma de 209.800.000 lei. În ce privește creditele, până la 30 aprilie 1896 au fost acordați 950.886.673 lei, din care au fost anulați 27.939.752 lei. Asupra acestor credite au fost emise rentă amortibilă 5% capital nominal 568.025.000 lei și rentă amortibilă 4% capital nominal 247.500.000 lei. S-au încasat din aceste rente emise 722.009.490 lei. Până la 30 aprilie 1896 s-au efectuat plăți de 780.790.864 lei.

An VII, nr. 2051, iulie 16/28, p. 1; nr. 2053, iulie 18/30, p. 1; nr. 2054, iulie 19/31, p. 1; nr. 2056, iulie 23/august 4, p. 1; nr. 2057, iulie 24/august 5, p. 1; nr. 2059, iulie 26/august 7, p. 1; nr. 2061, iulie 28/august 9, p. 1; nr. 2063, iulie 31/august 12, p. 1; nr. 2064, august 1/13, p. 1; nr. 2065, august 2/14, p. 1; nr. 2066, august 3/15, p. 1 – *O ochire retrospectivă [Bilanț legislativ]*: Stabilește o paralelă între atitudinea Partidului Național Liberal în problemele naționale ale românilor de peste granițe, în timpul opoziției, și atitudinea aceluiași partid după ce a ajuns la cârma țării. Face un istoric al activității lui revoluționare. După ce a folosit ca armă politică problema românilor din Transilvania, D. Sturdza, care a pronunțat cuvinte aspre cu privire la persecuțiile ungurești contra românilor din Transilvania, odată ajuns șef al Guvernului, face o declarație de totală retractare. Urmează contradicțiile create prin încălcarea Constituției și a legilor, săvârșite în timpul guvernării și atitudinea față de funcționari. Aceleași contradicții și în ce privește ameliorarea organizării judecătorești și descentralizarea administrativă. Arată în amănunt cum s-au dezis liberalii în ce privește înfrânarea cheltuielilor și echilibrarea bugetelor, precum și revizuirea Legii vânzărilor domeniilor statului.

- An VII, nr. 2052, iulie 17/29, p. 3 – Ordeanu, I.S., *Cultura sfeclei, industria zahărului și agiu (Bibliografie)*: Este pur și simplu anunțată, fără a fi recenzată.
- An VII, nr. 2058, iulie 25/august 6, p. 1; nr. 2060, iulie 27/august 8, p. 1 – *Situația tesaurului public la 31 mai 1896*: Din tabelul recapitulativ care arată situația încasărilor privitoare la exercițiul 1895-1896 la 31 mai 1896, rezultă că la o evaluare de 209.800.000 lei a corespuns o încasare de 185.483.481 lei. De aici rezultă un minus de 24.316.518 lei încasări față de evaluări. Trebuie remarcat că aceste cifre mai pot fi modificate în cele patru luni care urmează până la încheierea anului financiar 1895-1896. Pe exercițiul 1895-1896 evaluările bugetare pe întreg anul au fost de 209.800.000 lei, iar încasările efectuate de la 1 aprilie până la 31 mai 1895 au fost de 22.242.896 lei.
- An VII, nr. 2064, august 1/13, p. 1 – *O nouă măsură vexatorie pentru comercianți [Probleme vamale]*: Ministerul de Finanțe a luat măsura ca, la vămuirea mărfii, comerciantul să nu arate organelor vamale numai factura, dar să lase și o copie după acea factură. Această măsură a indignat pe comercianți, deoarece, în acest fel, nu li se respectă secretul profesional. Se pare că la mijloc este interesul personal al unui demnitar al acestui minister, demnitar care este, el însuși, industriaș.
- An VII, nr. 2066, august 3/15, p. 1 – *Laudă zădarnică [Bilanț legislativ economic-social] (Editorial)*: Liberalii afirmă că au muncit la ridicarea clasei țărănești. Or, ideea fundamentală pe care se sprijină Partidul Național Liberal este ridicarea clasei mijlocii care lipsește de multă vreme. Această idee este națională și liberală. E națională pentru că liberalii apără pe naționali contra străinilor și este liberală pentru că ideea de libertate rezidă tocmai pe această clasă. Numai că ridicarea clasei mijlocii se face în dauna celorlalte clase. Astfel, articolele industriale necesare țăranilor au fost impuse cu taxe mari. Liberalii au protejat industria națională pe seama țăranului. Statul a avut și are moșii mici și mari. Spre a favoriza clasa de mijloc, liberalii au dispus vânzarea moșiilor statului în corpuri întregi. Sub conservatori, moșiile statului au fost vândute în loturi mici numai țăranilor fără pământ. Național-liberalii au creat casele de credit agricol. Aceste case deveniseră niște asociații de cămătari. Conservatorii le-au desființat și au creat un Credit Agricol de stat.
- An VII, nr. 2067, august 4/16, p. 1; nr. 2068, august 6/18, p. 1; nr. 2070, august 9/21, p. 1; nr. 2071, august 10/22, p. 1; nr. 2072, august 11/23, p. 1 – *O ochire retrospectivă [Bilanț legislativ]*: Arată rostul și importanța modificării Legii vânzării moșiilor statului, votată de Parlamentul conservator. Modificarea avea drept scop să suprimă proletariatul agricol, împrăștiind pe sătenii fără pământ, stabilind ca moșiile statului să le fie vândute numai lor. Numai după îndestularea lor și din ce va prisosi, pot să mai cumpere și acei țărani care mai au pământ după Legea agrară din 1864 sau prin moștenire. Legea din 1889 a fost modificată de liberali în sensul ca moșiile statului să fie vândute numai țăranilor aflați pe moșia ce se vinde sau vecini cu ea. O altă reformă este reducerea dobânzii de la 5% la 4%, dobândă ce o au de plată țăranii cumpărători de pământ. Arată dezavantajele acestei reforme. Se ocupă apoi de Legea pescuitului, reamintind raportul lui Grigore Antipa. Legea a fost bună inițial, ca proiect de lege, dar a fost atât de mult modificată de comisiile parlamentare, încât a devenit inaplicabilă. Analizează, între altele, taxa asupra alcoolului. Trece apoi la probleme de politică externă.

- An VII, nr. 2072, august 11/23, p. 1-2 – Teodor, *Portul Constanța*: Deși lucrările au fost adjudecate asupra firmei Hallier, ele nu au fost – nici după aproape un an – începute. Mici schele au fost ridicate. Studii au fost făcute, proiecte au fost ridicate, dar altceva nimic. Or, până la inaugurarea portului Constanța mai sunt doar două luni. Cere lămurirea situației.
- An VII, nr. 2073, august 13/25, p. 1 – *Exploatatorii Țăranilor (Editorial)*: Editorialul afirmă că liberalii nu au făcut nimic pentru țărani. Mai mult, ei au fost exploatați economic de liberali. “Voința națională” răspunde, afirmând că liberalii nu exploatează pe țărani, care formează un fond de rezervă etnică de care nu trebuie să se atingă. “Constituționalul” afirmă că prin tariful vamal autonom, sub pretext că se protejește industria națională, se stoarce munca țăranului. Ziarul liberal răspunde că, datorită tarifului vamal autonom, rămân în țară 120 milioane lei și că țăranii nu contribuie cu nimic la venitul vămilor care trece peste 30 milioane lei. Conservatorii au micșorat tariful vamal, punând taxe strict necesare spre a protegi industria națională, pe când liberalii au pus taxe enorme.
- An VII, nr. 2074, august 14/26, p. 1 – *Liberalii exploatatori (Editorial)*: Tariful vamal autonom a fost creat de liberali, nu atât pentru a proteja industria națională, cât pentru a crea capitaliști pe spatele consumatorilor. Numai tariful autonom, așa cum a fost modificat de conservatori, protejește cu eficacitate industria națională. Într-adevăr, sub regimul vamal liberal (până în 1888) nu s-a creat decât o singură fabrică indigenă, pe când sub regimul vamal conservator s-au înființat numeroase întreprinderi industriale. În ce-i privește pe țărani, Legea liberală a vânzării moșiilor statului pe corpuri întregi și pe loturi, dar contra bani, nu a favorizat pe țăranii săraci, ci pe chiaburii satelor și pe orășenii care aveau bani. Numai conservatorii au modificat această lege, stabilind că nu pot cumpăra loturi din moșiile statului decât țăranii fără pământ cărora Creditul Agricol, reorganizat de conservatori, le avansase sumele necesare plătibile în rate mici pe termen îndelungat. Liberalii vor să transforme pe toți străinii aciuși în România – greci, bulgari, sârbi, ruși, nemți, evrei botezați – în burghezie națională autohtonă, îmbogățind-o pe spatele țăranimii.
- An VII, nr. 2074, august 14/26, p. 2; nr. 2075, august 15/27, p. 2-3 – *Consulatul României la Cernăuți – Raport consular [Situația economică]*: Bucovina a avut cel mai mult de suferit pe timpul războiului vamal dintre România și Austro-Ungaria. Până în 1886, Bucovina a fost piața intermediară dintre cele două state. Mai ales Moldova a păstrat puternice legături comerciale cu Bucovina. Oprirea importului de vite din România a fost prima lovitură adusă Bucovinei, iar după 1886, negoțul a stagnat complet. Situația a fost restabilită după încheierea noii convenții comerciale cu Austro-Ungaria, pe baza clauzei națiunii cele mai favorizate. Oprirea importului de vite din România a avut singurul avantaj că în Bucovina s-a dezvoltat mult creșterea vitelor. Prin poziția sa geografică, Bucovina este destinată să servească drept piață de tranzit din România spre statele din Occident. Criza economică a avut efectele ei și în Bucovina. Situația s-a mai ameliorat, totuși criza agricolă din 1894-1895 s-a arătat plină de proaste consecințe în Bucovina. Valoarea tranzacțiilor de cereale a fost, în 1894, inferioară celei din 1893. Se dau o serie de cifre demonstrative. Pentru marfa industrială, Bucovina nu a servit decât ca țară de

tranzit, deoarece ea nu are o industrie. Singurul articol pe care Bucovina îl exportă în România este lemnul lucrat. În 1895, Bucovina a exportat în România 15 mii de vagoane de lemn de construcție. În realitate, numai aproximativ 8 mii de vagoane au fost destinate României, restul a fost trimis, prin Sulina, în țările din Levant. Bucovina exportă în România legume păstăioase (400 de vagoane în 1895). Bucovina mijlocește importul zahărului brut din Rusia în România (100 de vagoane în 1895).

An VII, nr. 2077, august 18/30, p. 1-2 – *Ancheta agricolă*: Comentează un articol publicat în “Jurnalul Societății Centrale Agricole din România”, în care se relatează lucrările unei comisii de anchetă. Comisia se ghidează după un chestionar întocmit în 1893 de o comisie de anchetă agricolă a comunei Königsbach din Marele Ducat Baden. Acest chestionar constituie un vast inventar de probleme agricole privind pământul și averea agricultorului. Ancheta care se întreprinde acum în România este socotită oportună.

An VII, nr. 2079, august 21/septembrie 2, p. 1-2 – *Cestiunea patentelor*: Camera de Comerț din Botoșani, luând în discuție comunicarea Ministerului de Finanțe privind modificările ce ar trebui introduse în Legea patentelor, a prezentat un memoriu în care se cere ca patenta să fie în raport cu venitul fiecărui profesionist. Taxa actuală se fixează după localitate, după numărul locuitorilor și după valoarea locativă a încăperilor în care se exercită profesiunea. Or, după aceste criterii, au fost lăsați la fel toți profesioniștii dintr-o localitate. Pe aceste considerente, Camera de Comerț din Botoșani propune ca patenta să fie fixată în raport direct cu venitul profesiei respective. Dezvoltă apoi motivele economice și juridice care pledează pentru această propunere. Camera de Comerț crede că și funcționarii statului trebuie impuși după salariile lor. Camera propune și un barem de taxare după venit, începând de la 1% pentru veniturile între 1.501 și 3.000 lei și terminând cu 8% pentru veniturile ce depășesc anual suma de 50.000 lei.

An VII, nr. 2080, august 22/septembrie 3, p. 1 – *Așa este [Probleme economice și financiare] (Editorial)*: Combate afirmațiile unui ziar liberal după care, grație tarifului vamal autonom, s-au creat multe întreprinderi industriale, făcând să rămână în țară cel puțin 120 de milioane pe an, care înainte treceau granița. “Constituționalul” recunoaște necesitatea creării unei industrii naționale, dar nu acceptă ca o clasă socială să exploateze o altă clasă socială. Articolele necesare țaranului au fost greu taxate, taxe care înlesneau pe industriași să adune mari capitaluri. Dacă această clasă mijlocie și-ar fi format singură capitalurile, totul ar fi normal. Dar când statul conferă acestei industrii un cvasimonopol de exploatare a consumatorului, în acest caz se servește nu interesul general, ci un interes de clasă. La afirmația ziarului liberal că noile întreprinderi industriale constituie un mijloc de folosire a brațelor de muncă de la țară, “Constituționalul” răspunde că nu există rezerve disponibile de brațe de muncă la țară. Din contra, se importă brațe de muncă din țările vecine. Numai la munte sunt brațe de muncă disponibile și numai acolo s-ar putea întemeia noi fabrici. “Constituționalul” amintește de sistemul liberal pe bază de asociații de cămătari – exploatare ai țaranilor.

An VII, nr. 2082, august 24/septembrie 5, p. 1 – *O comparație [Probleme economice și financiare] (Editorial)*: Se compară politica financiară liberală cu aceea conservatoare. Cei care

au creat venituri statului sunt conservatorii. Legea licențelor și Legea monopolurilor dau anual 48.700.000 lei. În materie bugetară, liberalii au practicat o politică de transfigurare a realității. Bugetele deficitare ale acestora au fost echilibrate cu împrumuturi. Apoi, tot liberalii au trecut la veniturile bugetare sumele încasate de pe urma vânzării bunurilor statului. Bugetele conservatoare au dat excedente de 45.500.000 lei. Ele erau normal echilibrate, adică cu venituri ordinare. Liberalii acuză pe conservatori că au cheltuit inutil multe fonduri. Este drept că cheltuielile sub conservatori au atins 209.800.000 lei, dar și sub liberali cheltuielile au atins 209.928.000 lei, cu deosebirea că cheltuielile sub conservatori au fost destinate țăranimii.

- An VII, nr. 2083, august 25/septembrie 6, p. 1-2 – *Creditul agricol*: Creditele Agricole au fost înființate în 1881, dar rezultatele fiind slabe, ele au fost reorganizate în 1892 și transformate într-o sigură Casă Centrală la București, cu sucursale în țară. Rezultatele în 1895 au înscris la beneficii suma de 1.448.335 lei, din care 1.303.519 lei a fost vărsată statului. Situația comportă o expunere amănunțită a împrumuturilor acordate pentru cumpărare de loturi. Creditul Agricol este destinat exclusiv țăranilor. Banca Agricolă este destinată marilor proprietari (împreună cu Creditul Funciar Rural). La 31 decembrie, soldul Creditului Agricol era de 228.637 creanțe în valoare de 20.287.494 lei. Cele mai multe creanțe sunt cele în valoare de la 51 lei la 100 lei. Pentru instalarea țăranilor pe noile loturi, Creditul Agricol a avansat Ministerului Domeniilor suma de 634.000 lei. Situația prezintă și alte cifre privind cei 1.007 țărani împrumutați direct de minister în case construite. În total, au beneficiat de împrumuturi de instalare 1.258 de săteni.
- An VII, nr. 2083, august 25/septembrie 6, p. 2 – *[Situația Casei de economie] (Ecouri și știri)*: Situația anterioară datei de 1 august 1896 prezintă 96.761 librete cu o valoare de 23.590.221 lei. La aceste cifre se adaugă cele 1984 librete emise în cursul lunii iulie 1896, reprezentând o valoare de 1.257.730 lei.
- An VII, nr. 2092, septembrie 6/18, p. 1; nr. 2094, septembrie 8/20, p. 1 – *Situația tesaurului public la 30 iunie 1896*: Cheltuielile fiind de 209.510.480 lei, iar încasările de 190.994.885 lei, rezultă un excedent de plăți pe ziua de 30 iunie 1896 pentru exercițiul 1895-1896 de 18.515.595 lei. Veniturile fiind de 45.808.656 lei, iar plățile de 42.446.428 lei, rezultă un excedent de încasări de 3.362.227 lei. În ce privește situația generală a creditelor extraordinare acoperite prin emisiunea de rentă amortizabilă și a plăților efectuate pe aceeași dată, situația arată că au fost acordate credite de 976.663.984 lei și că din aceste credite au fost efectuate plăți în sumă de 787.370.499 lei, de unde rezultă că au rămas la dispoziția Guvernului credite în valoare de 189.293.720 lei. Guvernul mai poate contracta împrumuturi de 207.718.401 lei.
- An VII, nr. 2098, septembrie 13/25, p. 1 – *Excedentele noastre [Probleme bugetare]*: Arată că rezultatul executării bugetului 1888-1889 a dat un excedent de aproape 629.000 lei. Rezultatul executării bugetului 1889-1890 a dat un excedent de peste un milion lei. Excedentul bugetului pe 1890-1891 a fost de peste opt milioane lei. Bugetul țării a fost ridicat de la 160 milioane (ultimul buget liberal) la 170 milioane (bugetul conservator 1890-1891) și, totuși, un excedent de opt milioane reprezintă o administrație bună. Excedentul bugetului conservator 1891-1892 a fost de aproape 12 milioane lei. Excedentul bugetului conservator 1892-1893 a fost de peste 3

milioane și jumătate, iar excedentul bugetului conservator 1893-1894 a fost de peste 20 milioane. În total, bugetele conservatoare au dat excedente în valoare de peste 45 milioane și jumătate lei. Deficitul bugetar din 1894-1895, datorită crizei agricole, a putut – din această cauză – să fie ușor acoperit din excedentele anterioare crizei.

An VII, nr. 2102, septembrie 19/octombrie 1, p. 1; nr. 2103, septembrie 20/octombrie 2, p. 1 – *Situația tesaurului public la 31 iulie 1896*: Situația încasărilor înregistrează peste 190 milioane lei. Contribuțiile indirecte dau, singure, un minus de aproape opt milioane lei față de evaluări, monopourile dau un minus de peste un milion lei, Ministerul Domeniilor dă un minus de peste 7 milioane lei. În total, față de evaluări, minusul este de peste 20 milioane și jumătate lei. Până la închiderea definitivă a exercițiului mai sunt încă două luni. Numai după trecerea acestor luni se va putea stabili cu precizie deficitul bugetului 1895-1896. Trece apoi la situația încasărilor pe exercițiul 1896-1897 față de încasările pe exercițiul 1895-1896. Rezultă pentru ultimul exercițiu un plus de încasări de aproape 13 milioane lei. Comparând veniturile bugetare cu cheltuielile bugetare, rezultă un excedent de încasări la 31 iulie 1896 de peste 6 milioane lei. Situația creditelor arată că Guvernul mai poate dispune de o sumă de aproape 190 milioane lei. Cu privire la împrumuturi, Guvernul mai poate contracta împrumuturi de peste 202 milioane lei.

An VII, nr. 2126, octombrie 18/30, p. 1 – *Situația tesaurului public la 31 august 1896*: Situația încasărilor arată un deficit de aproape 8 milioane din contribuțiile indirecte, un deficit de peste 3 milioane la Ministerul Lucrărilor Publice, un deficit de peste 5 milioane și jumătate la Ministerul de Agricultură și Domenii. La 30 septembrie s-a închis exercițiul și peste 2-3 săptămâni se va cunoaște deficitul exercițiului 1895-1896. În ce privește exercițiul 1896-1897, el ne dă la încasări un plus de peste 15 milioane și jumătate lei până la 31 august 1896.

An VII, nr. 2127, octombrie 19/31, p. 2 – *[Românii din Macedonia] (Informațiuni)*: Ministerul Cultelor și Instrucțiunii Publice a refuzat în mod definitiv să mai plătească profesorii școlilor românești din Macedonia. Comitetul societății macedoromâne din București, în urma acestui refuz, a trimis, deocamdată, suma de 5 mii lei pentru plata salariilor, hotărând, în același timp, să deschidă subscripții pentru întreținerea școlilor române cărora Guvernul liberal le-a tăiat subvenția.

An VII, nr. 2129, octombrie 22/noiembrie 3, p. 2 – *[Portul Constanța] (Informațiuni)*: Vorbind de ultimele creații mărețe în domeniul construcțiilor în România, "Norddeutsche allgemeine Zeitung" scrie că portul Constanța este dovada manifestă a avântului economic al României și o garanție că munca perseverentă și inteligentă a poporului român va atinge scopuri și mai mari. Întâlnirea amicală dintre șefii de stat ai României și Serbiei este o dovadă de forță ce câștigă în statele dunărene sentimentul comunității de interese economice și cât de mult se apreciază valoarea unor relații care nu pot decât să favorizeze prosperitatea popoarelor.

An VII, nr. 2130, octombrie 23/noiembrie 4, p. 1 – *Iarăși industria sub liberali*: S-a declarat de un ministru liberal că Guvernul acestui partid dorește să dea o dezvoltare cât mai mare industriei naționale. Pentru acest scop, a adăugat ministrul, trebuie ca Guvernul să fie cât mai larg în acordarea avantajelor prevăzute de Legea din 1887. Domnia sa a pus un accent deosebit pe industria morăritului, căci față de scăderea prețurilor la cereale, este nevoie ca această industrie să lucreze din plin pentru a

trimite pâine în țările în care nu mai pot pătrunde cerealele românești. La discuția Legii pentru încurajarea industriei naționale (1887), unii liberali s-au pronunțat contra ideii înființării unor mari întreprinderi industriale, fiind partizanii reînvierii și lărgirii micilor ateliere meșteșugărești. Azi, după un an de guvernare liberală, Comisia Industrială nu a dat curs decât la 10-15 cereri de acordare de avantaje din cele mai mult de o sută de cereri înregistrate. În ce privește *morăritul*, s-au propus: reducerea taxelor de transport a făinii, grîșului și tărâței, acordarea avantajelor Legii din 1887, desființări de taxe, scutiri de vamă. Avizul Comisiei Industriale a fost în sensul de a se acorda o reducere de 50% din taxele de transport, scutire de taxa portului etc. Dar nici acest aviz nu a căpătat încă aprobare.

- An VII, nr. 2131, octombrie 24/noiembrie 5, p. 1 – *Ancheta agricolă*: Formularul anchetei agricole cuprinde șase capitole: demografia, proprietatea, cultura și producția, animalele domestice, instrumentele agricole, igiena, sănătatea, instrucția. Se aduc critici anumitor titluri, contradicții, neclarități, confuzii de termeni, omisiuni.
- An VII, nr. 2140, noiembrie 5/17, p. 1 – *Finanțe (Editorial)*: Arată că, în 1888, regimul liberal a lăsat o grea moștenire Guvernului conservator, bugete deficitare și echilibrate cu resurse extraordinare, agioul etc. Guvernul conservator a redus unele impozite, a desființat alte impozite, a remunerat mai satisfăcător salariații publici și a lăsat în casa statului excedente bugetare de peste 45 milioane lei. Partidul Conservator a desființat agioul care amenința situația financiară a țării, a consolidat valuta, creând acea siguranță în tranzacții, ceea ce a contribuit mult la prosperitatea statului, a desființat taxa de război (5%) asupra salariilor funcționarilor, a îmbunătățit aparatul administrativ, a echilibrat întotdeauna bugetele cu resurse ordinare.
- An VII, nr. 2142, noiembrie 7/19, p. 1 – *Poliția financiară*: Circulă zvonul după care ministrul de Finanțe ar pregăti o lege pentru înființarea monopolului alcoolului. Este incontestabil că Guvernul are nevoie de mărirea venitului bugetar, în vederea acoperirii deficitului bugetului viitor. Pe de altă parte, s-a cerut la diferite ministere să procedeze la economii severe. Ziarul "Constituționalul" este încredințat că Guvernul nu va propune o mărire de impozite. Critică valoarea intelectuală și profesională a membrilor Guvernului.
- An VII, nr. 2146, noiembrie 13/25, p. 1 – *Exploatarea în pîrloage [Probleme agricole]*: Pentru a dovedi incapacitatea de administrare a bunurilor statului, autorul aduce ca pildă moșia Comana al cărei contract de arendare expiră anul viitor și care a fost scoasă la licitație pentru o nouă perioadă de cinci ani. Cinci licitații succesive nu au ajuns la prețul stabilit și atunci Ministerul Domeniilor a decis s-a exploateze în regie. Moșia are 2.000 hectare și autorul dă o serie de detalii de agrotehnică pentru a conchide că statul se face vinovat de neglijență și incompetență, ceea ce îi aduce mari pagube.
- An VII, nr. 2152, noiembrie 20/decembrie 2, p. 3 – *Fabricile de spirt*: Arată că în România funcționează 48 de fabrici de spirt. Aceste fabrici au întrebuințat în cursul anului 1895-1896 mari cantități de porumb (peste 47 milioane și jumătate de kilograme), grâu (aproape 8 milioane kilograme), melasă (aproximativ un milion kilograme), cartofi (aproape 11 milioane kilograme), făină de seară (2 milioane și jumătate kilograme) etc. Deci, aceste fabrici servesc ca piață de desfacere pentru cereale. Numai nouă fabrici, proprietate evreiască, consumă exclusiv cartofi; celelalte produc alcool din porumb și grâu. Cea mai mare fabrică de spirt e aceea a lui

Marinescu-Bragadiru, care consumă anual aproape 7 milioane kilograme de diferite cereale.

- An VII, nr. 2153, noiembrie 30/decembrie 12, p. 1 – *Situația tesaurului public pe 30 septembrie 1896*: Evaluările bugetare pe anul 1895-1896 au fost de 209.800.000 lei, din care s-au încasat aproape 195 milioane lei, dând un minus de aproximativ 15 milioane lei. Evaluările bugetare pe anul 1896-1897 au fost de 209.928.000 lei. Până la 30 septembrie s-au încasat peste 103 milioane lei contra aproximativ 87 milioane lei din anul 1895-1896, ceea ce dă un plus de aproximativ 16 milioane lei.
- An VII, nr. 2167, decembrie 10/22, p. 1-2 – *Raport consular [Problemele economice ale Franței]*: Consulul general al României la Paris a depus un raport din care reiese că piața cerealelor este moderată pentru grânele franceze. În ce privește grânele străine, transporturile sunt inexistente. Se dau numeroase detalii cifrice privind prețurile cerealelor în diferitele porturi ale Franței. La finele raportului, consulul general Bonnemains dă unele cifre privind petrolul.
- An VII, nr. 2176, decembrie 20/ianuarie 1, p. 1 – *Repausul de Duminică (Editorial)*: Autorul este net contra legiferării repausului duminical. P.S. Aurelian, noul prim-ministru, a cerut Camerei Deputaților să ia în examinare, pe secțiuni, proiectul de lege pentru reglementarea repausului duminical. Editorialistul socotește inoportună această discuție, reamintind că proiectul de lege fusese odată respins de Cameră.
- An VII, nr. 2177, decembrie 21/ianuarie 2, p. 1 – *Bugetul căilor ferate (Editorial)*: Bugetul prezintă la venituri cifra de 52 milioane lei și la cheltuieli peste 35 milioane și jumătate lei, la care trebuie adăugate veniturile și cheltuielile docurilor și ale Serviciului Maritim, ceea ce mai adaugă aproximativ câte 4 milioane lei la venituri și cheltuieli. Obiectează că proiectul de buget al CFR a fost prezentat târziu.
- An VII, nr. 2181, decembrie 29/ianuarie 10, p. 1 – *Finanțe splendide. Buget viitor*: Arată că bugetul pe 1896-1897 acuză un plus de cheltuieli față de bugetul anterior. Ministrul liberal de finanțe a înscris în buget, pentru a-l echilibra, un capital de aproape 6 milioane lei, care avea, prin lege, o altă destinație. Recunoaște că încasările din primul semestru au dat un anumit excedent, ca urmare a ameliorării pieței cerealelor românești, aceasta datorat unor cauze în afara voinței omenești și nu meritelor ministrului de Finanțe. Spre a continua să echilibreze bugetul, ministrul de Finanțe s-a decis să reducă din cheltuieli. Prevede că reducerile vor fi păgubitoare și nu vor putea împiedica o deconfitură financiară.
- An VII, nr. 2181, decembrie 29/ianuarie 10, p. 1-2 – *Creditul agricol*: Se dă o dare de seamă amănunțită a acestui institut de credit.
- An VII, nr. 2182, decembrie 31/ianuarie 12, p. 1 – *O măsură nechibzuită [Problema apei în Bărăgan]*: P.P. Carp, fost ministru al Domeniilor, luase hotărârea să se sape la Mărculești un puț spre a găsi apă pentru Bărăgan. S-a lucrat la acel puț mai mult de doi ani. În cele din urmă, s-a dat de apă, la 10 m adâncime, dar nu de apă țâșnitoare. Cu lucrările și instalațiile s-cu cheltuit aproape 600.000 lei. La venirea ministrului liberal al Domeniilor, lucrările au fost suspendate și, apoi, lichidate. Se deplânge această măsură.

1897 (an VIII, 3/15 ianuarie – an IX, 31 decembrie/12 ianuarie)

(Colaborator: P. Alexandrescu)

- An VIII, nr. 2184, ianuarie 3/15, p. 1-2 – *Budgetul ministerului de domenii*: Arată că Guvernul liberal este parcimonios cu cel mai important departament. Alocațiile din trecut au fost micșorate cu 8%. Reducerile operate nu sunt justificate, deoarece criza agricolă a trecut și sunt speranțe că încasările vor fi excedentare. Arată la ce capite s-au operat reducerile de cheltuieli.
- An VIII, nr. 2185, ianuarie 4/16, p. 1-2; nr. 2188, ianuarie 10/22, p. 1-2 – Alimănișteanu, C., *Cestiuni economice*: Într-o conferință ținută la 7 decembrie la Societatea Inginerilor și Industriașilor, C. Alimănișteanu a spus că studiile științifice în materie de mine sunt împiedicate de lipsa de mijloace, nu există o hartă topografică, nu sunt posibilități de a vizita colecțiile și muzeele din străinătate, nu există microscopie, laboratoare și nicio bibliotecă bine înzestrată. Se comit mereu erori în domeniul hidrologiei, al minelor, al geologiei, deoarece problemele respective sunt lăsate pe seama unor oameni bine intenționați, dar incompetenți. Bucureștenii nu au apă suficientă și doar la o presiune de cel puțin 20-30 m. C. Alimănișteanu a făcut o întâmpinare primarului capitalei privind problema alimentării cu apă. Propune să se facă o serie de sondaje până la 6-7 sute de metri, și anume în partea dinspre str. Schitu Măgureanu a Lacului Cișmigiu.
- An VIII, nr. 2186, ianuarie 5/17, p. 1 – *Domnia legilor [Legea minelor] (Editorial)*: Partidul Conservator a alcătuit o Lege a minelor. O sumă de capitaliști și specialiști străini, îndată ce au luat cunoștință de această lege și au văzut că încercările lor de a pune capitaluri în explorarea terenului și în exploatare sunt garantate de lege, și-au prezentat cererile lor Guvernului, care a pus toate aceste cereri la dosar. Această atitudine negativă față de o lege votată este de natură să zdruncine creditul țării în afară.
- An VIII, nr. 2186, ianuarie 5/17, p. 2 – *Varietate. Câmpiile de aur din Australia*: Industria aurului în Australia datează din 1889. Un explorator a adus vestea existenței aurului în acel continent și capitalurile și exploratorii au năvălit în mare măsură. Azi, câmpiile aur ale Australiei Occidentale acoperă o suprafață de 750.000 km². Numai o mică parte din acele câmpii este concedată. Dintre toate aceste câmpii, cele mai bogate sunt cele din Coolgardie.
- An VIII, nr. 2187, ianuarie 9/21, p. 1; nr. 2188, ianuarie 10/22, p. 1; nr. 2189, ianuarie 11/23, p. 1 – X., *Agitația la C.F.R. [Probleme social-economice]*: Situația personalului este reglementată de Legea din 31 martie 1888. A fost instituită și o casă specială de pensii pentru funcționarii care au o leafă de maximum 100 lei pe lună. Se stabilește dreptul salariaților la locuință gratuită sau la o indemnizație de locuință egală cu leafa pe două luni și jumătate. După 35 de ani, salariații au drept la o pensie egală cu leafa întregă. Salariații au drept la ajutoare în caz de accident de muncă și la ajutor de boală. La Casa de Pensii a funcționarilor CFR contribuie și statul cu peste două milioane lei. S-au organizat și magazine care vând alimente, confecții, încălțăminte și alte bunuri de larg consum plătibile odată cu plata lunară a salariului. Descrie agitațiile unora din salariații CFR prin Societatea Funcționarilor

Feroviar și revendicările lor pe linie de salarii. Ziarul blamează pe N. Fleva care vrea să folosească aceste revendicări drept armă politică.

An VIII, nr. 2187, ianuarie 9/21, p. 3 – *[Agitația salariaților c.f.r.] (Ultime informațiuni)*: Situația este gravă la căile ferate. Sunt șefi de serviciu care nu mai ies pe linie de teama picherilor și subalternilor lor. Se afirmă că două ordine de suspendare a unor impiegați nu au fost transmise de telegrafiști. Anarhia cea mai deplină bântuie la acest serviciu. Toți șefii de serviciu și-au manifestat intenția de a părăsi serviciile lor, deoarece nu mai sunt în măsură să mai domine situația. Ziarul acuză Guvernul liberal că a semănat ură în timpul opoziției și că acum culege furtună. Greva a izbucnit și nu mai poate fi potolită de Guvern.

An VIII, nr. 2188, ianuarie 10/22, p. 1 – *Un succes diplomatic [Agitația funcționarilor c.f.r.] (Editorial)*: Este învinovățit Guvernul liberal pentru faptul că în alegerea conducătorilor administrativi a prevalat criteriul politic în locul criteriului calitativ și al competenței.

An VIII, nr. 2190, ianuarie 12/24, p. 1 – *C.F.R. [Agitația salariaților]*: Arată anarhia care domnește la CFR. Dacă această anarhie ar continua, atunci ar avea dreptate cei care susțin că o administrație de stat a CFR nu este de dorit și că în interesul tuturor ar fi să fie concedată. Se plânge că sunt deputați în Parlament care atacă cu vehemență pe ingineri și, în general, pe funcționarii superiori. Laudă pe inginerii ceferiști care au construit docurile de la Brăila și Galați, podul peste Dunăre și mii de kilometri de cale ferată.

An VIII, nr. 2193, ianuarie 16/28, p. 1 – *Carp, P.P., Discurs la Botoșani în ziua de 13 ianuarie 1897 [Probleme economice]*: Arată motivele pentru care România gravitează către Tripla Alianță. Expune, apoi, principiile de bază ale conservatorilor. Afirmă că pentru țărani s-a făcut tot ce era posibil și că, în limita forțelor statului, s-a căutat întărirea acestei clase în așa fel încât țărănimea să fie producătorul țării întregi. Conservatorii au suprimat agioul. Crede că cu resursele actuale statul român nu poate progresa. Sunt necesare noi impozite. Este necesar un impozit asupra succesionilor directe. Trebuie înființat impozitul mobilier. Este necesară o modificare a patentelor. Trebuie să se revină la vechea lege asupra băuturilor spirtoase. Este falsă teoria economiilor cu orice preț. Economiiile pot aduce unele ușurări temporare, dar mai târziu aduc sărăcie. Cheltuielile trebuie să fie întotdeauna producătoare.

An VIII, nr. 2196, ianuarie 19/31, p. 1 – *Pentru ministrul agriculturii [Unelte agricole]*: Un agricultor (I.N. Danielescu) a inventat un fel de plug-sapă cu care se poate prăși, săpa și mușuroia porumbul și cu care se poate ara pentru semănatul rapiței și al grâului în porumb. I.N. Danielescu a obținut pentru plugul-sapă medalia de argint la Expoziția Universală din Paris și diverse certificate. El cere să i se recunoască invenția, așa cum în alte țări se acordă brevete. Primul ministru a făgăduit că va depune un proiect de lege pentru acordarea brevetelor pentru invenții. Propune ca, până se va alcătui și vota acest proiect de lege, ministrul Domeniilor să numească o comisie al cărei proces-verbal de constatare să asigure inventatorului, prin lege specială, drepturile de exploatare a invenției sale.

An VIII, nr. 2199, ianuarie 23/februarie 4, p. 2 – *[Recensământul animalelor] (Ecouri și știri)*: După raportul Comisiei din 1895, însărcinată cu recensământul animalelor, pe care l-a depus la Ministerul de Interne, se constată 21.701.525 vite cornute, 197.872 asini, 284.497 catâri, 74.379.562 oi, 652.666 porci, 2.748.860 capre, 92.497 struți domestici, 9.111.322 păsări de curte, 187.500 grame de sâmânță de gândaci de mătase și 39.920 stupi de albine.

An VIII, nr. 2204, ianuarie 29/februarie 10, p. 1-2; nr. 2205, ianuarie 30/februarie 11, p. 1-2; nr. 2206, februarie 1/13, p. 1-2; nr. 2207, februarie 2/14, p. 1-2; nr. 2208, februarie 4/16, p. 1-2; nr. 2209, februarie 5/17, p. 1-2 – Galeriu, G., ing., *Chestiunea combustibilului mineral*: Odată cu funcționarea căilor ferate, s-a pus problema combustibilului mineral (petrol, antracit, huilă și lignit). Arată marea importanță ce o prezintă acest combustibil pentru România. O țară, ca să poată progresa, trebuie să posede combustibil abundent și ieftin și căi de comunicație convenabile. Combustibilul mineral apără pădurile, acest combustibil fiind preferat combustibilului lemnos. Arată că prețurile la Gara de Nord București a combustibilului mineral sunt mult mai ieftine ca prețul lemnului de foc. Stabilește, apoi, consumul în Europa al cărbunelui și importul în România al acestui combustibil. Anglia a procurat 2/3 din cantitatea de cărbuni importați în 1895. Relevă calitatea excepțională a cărbunelui importat din Anglia. Arată prețul cărbunelui englez pe piața românească. El este folosit și de industria indigenă. Studiază chestiunea combustibilului întrebuițat de căile ferate. Autorul pune întrebarea dacă România are sau nu combustibil mineral. Face un mic istoric al încercărilor de a găsi zăcăminte de combustibil mineral. Arată unde au fost găsite și ce calitate au combustibilii minerali din România. Analizează dificultățile înainte de exploatare, dificultăți care fac să ezite capitaliștii să investească bani în asemenea mine. Problema rentabilității minelor de combustibili este studiată în comparație cu rentabilitatea minelor de plumb argenticifer. Arată rentabilitatea minelor de cărbuni din Franța, Belgia și Westfalia. Examinează exploatarea minelor de către stat în România, plecând de la minele (ocnele) de sare. În ipoteza în care exploatarea minelor de cărbuni se va face de către particulari, statul trebuie să ajute pe exploatareii români. Face un istoric al minelor de lignit din România. Descrie mina de la Scheia, exploatată din 1893 de către o societate engleză. În concluzie, autorul arată că în condițiile de azi nu poate fi vorba de înființarea unei industrii extractive românești din cauza indiferenței statului care nu înțelege că România nu trebuie să rămână tributară străinătății pentru combustibilul mineral. Statul este dator să acorde avantaje excepționale și chiar premii pentru descoperiri și exploatare de mine.

An VIII, nr. 2206, februarie 1/13, p. 1 – *Bugetul pe 1897-1898 (Editorial)*: Proiectul de buget se prezintă cu un plus de 4.913.000 lei față de bugetul precedent. Creditele cerute pe 1896-1897 au fost de 209.928.000 lei, iar creditele cerute pe 1897-1898 sunt de 241.841.000 lei. Se înregistrează un spor de 2.757.972 lei la datoria publică; deci, datoria publică a crescut la 79.235.109 lei. Se înregistrează un spor la bugetul Ministerului de Război de peste 2 milioane lei. Reducerile sunt neînsemnate. Sporul de 4.913.000 lei se acoperă din creșterea cifrei impozitului pe căile de comunicație și a cifrelor funciare, a licențelor, patentelor, zecimii. Sporul total la contribuțiile directe va fi de 1.200.000 lei. La contribuțiile indirecte sporul este de 2.010.000 lei.

Cifra veniturilor din vămi a fost sporită cu 1.100.000 lei. Se vor propune două proiecte de legi asupra patentelor și asupra timbrului.

An VIII, nr. 2219, februarie 16/28, p. 1; nr. 2220, februarie 18/30, p. 1; nr. 2221, februarie 19/martie 3, p. 1-2; nr. 2222, februarie 20/martie 4, p. 1-2; nr. 2223, februarie 21/martie 5, p. 1-2; nr. 2225, februarie 23/martie 7, p. 1; nr. 2226, februarie 25/martie 9, p. 2 – *Bugetul domeniilor*: Este frapantă tendința îngustă de economie. Acest buget trebuia sporit an cu an, ținând seama de nevoia de a se da un nou avânt activității acestui departament. Spre a se pune în aplicare Legea vânzării moșiilor statului la țărani, se cere un studiu aprofundat, lucrări de parcelare. Toate acestea reclamă cheltuieli serioase. Or, 33% din acest fond a fost redus. Problema forestieră este ignorată. În bugetul viitor se reduce cu 50% fondul pentru studii de punere în valoare a pădurilor statului. Bursele de studii pentru elevii săraci, în loc să fie majorate, sunt reduse, de la 20.000 lei la 12.000 lei. Serviciul de Statistică, atât de important, este redus la ultima expresie. Au fost diminuate fondurile pentru explorări miniere, sondaje și studii geologice, ceea ce denotă că ministrul actual nu dorește să aplice Legea minelor. Aceleași neeconomice reduceri se fac în fondurile Școlii de Medicină Veterinară, reduceri au fost operate și în fondurile școlilor de arte și meserii, împiedicându-le să aibă ateliere utilizate, materiale necesare punerii în practică a cunoștințelor căpătate de elevi. În schimb, s-au mărit fondurile pentru anchete agricole. S-a prevăzut în buget un fond de 60.000 lei pentru un “simulacru de concursuri și expoziții”. S-au prevăzut în proiectul de buget fonduri pentru crearea unor școli de lăptărie, de irigație și drenare, de horticultură. S-au creat de către conservatori două ferme-model pentru care s-au cheltuit 450.000 lei de fiecare fermă. Trebuia să se creeze o a treia fermă. Nu s-au prevăzut fonduri pentru această nouă fermă. În ce privește fondurile pentru cele două ferme-model, ele au fost reduse, ciuntite. Se oprește la organizarea Școlii de Lăptărie, al cărei rost este discutabil. Aceleași concluzii sunt formulate și pentru Școala de Horticultură. În buget au fost prevăzute fonduri – 24.870 lei – pentru o școală practică de demonstrare a irigațiilor și lucrărilor de drenare. Nu crede că o asemenea școală este oportună.

An VIII, nr. 2222, februarie 20/martie 4, p. 1; nr. 2223, februarie 21/martie 5, p. 1; nr. 2224, februarie 22/martie 6, p. 1; nr. 2225, februarie 23/martie 7, p. 1; nr. 2226, februarie 25/martie 9, p. 1-2; nr. 2229, februarie 28/martie 12, p. 1-2; nr. 2230, martie 1/13, p. 1-2 – *Noua lege a patentelor*: Legea actuală a patentelor datează de la 1862, cu unele modificări din 1877. Legea a fost votată în timpuri în care comerțul și industria erau în față. Și textele și tabelele anexe sunt pline de lacune și confuzii. Principiul pe care ar fi trebuit să se bazeze noua lege este acela al echității, al raportului dintre taxă și beneficiul fiecărui profesionist. Ideea care domină în proiectul de lege liberal este fiscalitatea. Se sporește foarte mult taxa pe baza celor opt categorii pe care se bazează și legea azi în vigoare. Cantitatea fixă pentru fiecare categorie a fost îndoită și chiar, pentru unele clase, întreită, ținându-se seama de importanța loialității. Taxele proporționale au fost și ele sporite de la 2% la 5% și de la 10% la 15%. Mai mult, taxa se aplică și la orașe cu un număr de locuitori mai mic decât cel prevăzut de legea actuală. Birourile de expediție au căzut și ele sub rigorile proiectului de lege și li s-a majorat taxa, plus o nouă taxă specială. Băncile, bancherii și casele de scont vor plăti taxe majorate. Bancherii vor plăti o taxă anumită fixă după localitate.

Ar fi trebuit ca taxa să fie în raport cu capitalul respectiv. Taxa este fixă, indiferent de capital. E suficient ca bancherul să activeze în București sau altă localitate. Critică și modul în care au fost taxate societățile în nume colectiv. Examinează, apoi, taxele care se vor aplica contoarelor de scont și caselor de schimb. Ele sunt mai inechitabil stabilite decât în legea actuală. Cu privire la articolele de lux (bijuterii), proiectul de lege alege o bază de taxare arbitrară: locul magazinului. Comisionarii sunt taxați toți la fel în noul proiect de lege. Taxele pe profesiile libere sunt majorate. Se ocupă, apoi, de industrii și comerțul agricol, care nu au scăpat de aplicarea noii legi. Arendașii, negustorii de cereale, industria morilor, mașinile agricole, băcanii sunt sever taxați. Sunt taxate și institutele de cultură pe care legea actuală le-a exceptat. Sunt majorate taxele asupra societăților de asigurare. Nu a fost aplicat principiul extensiunii proporționale a impozitului. Nu au fost exceptate nici industriile care abia se înfiripează (“născînde”). În concluzie, proiectul de lege asupra patentelor este o lucrare fiscală nenorocit inspirată și o înrăutățire a legii actuale. Proiectul va ruina pe cei mai mulși patentari, iar consumatorii cei săraci vor suferi consecințele aplicării viitoarei legi, deoarece sporirea taxelor va duce la ridicarea prețurilor bunurilor de larg consum.

An VIII, nr. 2229, februarie 28/martie 12, p. 1 – *Casa rurală (Editorial)*: Prin Legea Casei Rurale se stabilește că orice moșie particulară poate fi cumpărată de stat pe prețul convenit între săteni și proprietar și apoi vândută țăranilor în loturi de până la 12 hectare. Prin modificarea făcută în 1884 a Legii vânzării moșiilor statului, s-a prevăzut că vânzarea se face numai în loturi mici, fără plata unei arvune, înlesnind țăranilor capital pentru stabilire și inventar agricol. Liberalii au modificat din nou Legea Casei Rurale, tinzând la nimicirea mării proprietăți, la slăbirea clasei conducătoare și la nivelare. Casa Rurală, așa cum o preconizează P.S. Aurelian, duce la dezastru. Combinațiile financiare ce se preconizează prin Legea Casei Rurale, așa cum a fost modificată de liberali, măresc considerabil datoria publică, stabilesc creditul statului și înlesnesc pustiitoarele efecte ale crizelor agricole viitoare.

An VIII, nr. 2231, martie 2/14, p. 1 – *Principiul Casei rurale (Editorial)*: Camera Deputaților a votat Legea Casei Rurale. Conservatorii sunt pentru principiul ca statul să aibă dreptul de a cumpăra moșii de la particulari pentru ca, apoi, să le revândă țăranilor. Liberalii au oroare de intervenția statului. Ei înființează o Casă Rurală care să sancționeze vânzările-cumpărările între săteni și proprietari. Casa Rurală devine, astfel, un samsar, nu un cumpărător. Această situație nu va fi de natură să rezolve eventualele litigii născute în legătură cu moșia vândută (probleme de revendicare, de pildă) și țăranii nu vor fi apărați contra unor eventuale acțiuni de revendicare, căci lotul nu este cumpărat de la stat, ca în concepția conservatoare, ci direct de la particular prin intermediul Casei Rurale, investită cu calitatea de samsar.

An VIII, nr. 2231, martie 2/14, p. 1; nr. 2233, martie 5/17, p. 1-2 – Missir, Petru, *Casa rurală*: Ideea de a fi împrumutăriși sătenii cu loturi din moșiile cumpărate de stat de la particulari aparține lui P.P. Carp. Statul intervine între două categorii sociale, dintre care clasa proprietarilor mari este puternică și influentă. După proiectul liberal al Casei Rurale, prețul cumpărării se stabilește de comun acord între săteni și proprietari. El trebuie confirmat de Casa Rurală. Dar aprecierea aceasta a Casei Rurale a prețului nu oferă suficientă garanție de obiectivitate. Această apreciere

poate fi influențată de criteriile politice, de relațiile dintre Consiliul de Administrație al Casei Rurale și proprietarul respectiv etc. Când sunt în apropiere moșiile ale statului, este preferabil ca acestea să fie vândute sătenilor, nu moșiile particulare. După proiectul P.P. Carp, cumpărarea de moșiile particulare se făcea numai acolo unde moșiile statului nu puteau îndestula interesele țăranilor. Critică legea liberală sub acest aspect ("Era nouă", Iași).

An VIII, nr. 2235, martie 7/19, p. 3 – *Comerțul cu grâne al Indiei (Diverse)*: "Buletinul Ministerului Agriculturii" din Anglia publică un articol privitor la acest comerț, din care reiese că exportul de grâu al acestei țări, în loc să se dezvolte, descrește treptat din cauza condițiilor speciale din acea țară și din cauza concurenței Argentinei și a SUA. Agricultură, în starea ei rudimentară, nu poate să reziste. S-au mai adăugat și calamitățile naturale care au compromis recoltele de cereale, astfel că milioane de oameni sunt pradă foamei. Starea nenorocită a Indiei, la care a contribuit și regimul ei politic, trebuie să fie o pildă pentru toate țările producătoare de grâne. Când starea economică este, în general, satisfăcătoare, fiecare trebuie să se gândească la mijloacele necesare spre a o menține la același nivel și, mai cu seamă, este datoria tuturor să se îngrijească din vreme pentru a preveni sau atenua crizele de natura celeia care face ravagii în India.

An VIII, nr. 2236, martie 8/20, p. 1 – I.D., *Un proiect de lege al d-lui Cantacuzino [Modificarea legii timbrului – taxei de înregistrare]*: Se pretinde că modificarea este necesară spre a îndepărta părțile obscure și a împlini lacunele legii actuale. Legea asupra mărcilor de fabrică și de comerț din 15 aprilie 1879. Proprietarii de mărci de fabrică se bucură de o serie de drepturi importante. Singura dispoziție fiscală prevăzută de această lege este taxa de 20 lei la înregistrarea mărcii. Dar această taxă nu figurează în proiectul de lege. În Legea timbrului, supusă modificării, se supun la o taxă de înregistrare de 50 bani contractele de comision când onorariul trece de 100 lei. Problema comportă unele neclarități. Proiectul de lege nu aduce nicio clarificare care era necesară. I.D. mai face și alte observații din care reiese că proiectul de lege nu îndepărtează toate părțile obscure ale legii în vigoare.

An VIII, nr. 2243, martie 16/28, p. 1 – *Situația tesaurului public la 31 ianuarie 1897*: Încasările exercițiului curent fiind de peste 170 milioane lei, iar cele ale exercițiului 1895-1896 fiind de peste 150 milioane și jumătate de lei, rezultă în favoarea exercițiului 1896-1897 un plus de încasări de aproape 19 milioane și jumătate de lei. La acest plus participă Ministerul Lucrărilor Publice cu peste 5 milioane și jumătate de lei, iar cel al Domeniilor cu peste 2 milioane și jumătate de lei. Veniturile figurează cu un plus de peste 7 milioane lei.

An VIII, nr. 2245, martie 19/31, p. 1 – Ionibace, Teodor, *Legea breslelor*: Atrage atenția asupra faptului că în noianul reformelor care se legiferează puțini s-au gândit la soarta meseriașilor români. Aduce laude lui P.P. Carp care s-a îngrijit de această categorie în Legea breslelor. Când problema breslelor a fost ridicată de conservatori, liberalii i-au acuzat că vor să revină la vechile corporații și la privilegiile lor. Citează pe P.P. Carp care a declarat că meseriile stau în România în afară de activitatea națională, ceea ce va ucide, până la urmă, forțele productive ale poporului. Speră ca P.P. Carp va fi în măsură să continue opera începută.

An VIII, nr. 2245, martie 19/31, p. 2; nr. 2246, martie 20/aprilie 1, p. 2 – Reson, *Nedreptate strigătoare [Legea patentelor]*: Arată că Legea nu face deosebirea dintre liber-profesionist și funcționar public. Medicii veterinari, prin natura profesiei lor, nu sunt liber-profesioniști, ci numai funcționari. Dezvoltă pe larg motivele care pledează pentru exceptarea acestei categorii de profesioniști de la Legea patentelor.

An VIII, nr. 2253, martie 29/aprilie 10, p. 1 – B.B., *Creditul funciar*: -

An VIII, nr. 2261, aprilie 8/20, p. 1-2 – *Bugetul domeniilor*: Adus în discuția Comisiei Bugetare a Camerei Deputaților, proiectul de buget al Ministerului Domeniilor a primit unele modificări. Astfel, la Serviciul Silvic, comisia a redat agenților silvici cheltuielile de deplasare, dar a redus cu 5.000 lei fondul pentru punerea în exploatare a pădurilor. Vânzarea moșiilor statului la țărani mergea prea lent, deoarece se redusese cu 33% alocația pentru lucrările de constatare și vânzare a loturilor. Comisia a redus cu 50% această alocație. Autorul articolului critică această măsură. Pentru fermele-model nu s-au alocat fondurile necesare. Ferma-model de la Studina va continua să arendeze parcele la țărani, în loc să întreprindă lucrări de cercetare și experiență. În ce privește Școala de Arte și Meserii din București, i s-a redat suma de 33.713 lei necesară pentru mașina cu aburi și pentru unelte.

An VIII, nr. 2264, aprilie 11/23, p. 3; nr. 2265, aprilie 12/24, p. 3 – *Țăranii în Ungaria*: În Ungaria, o proprietate de 10 jugăre (5 ha 761 mp) nu ajunge să hrănească o familie. În unele părți nicio proprietate de 20 jugăre nu este suficientă. De aceea, mulți țărani își caută de muncă în alte părți. Țăranii din Transilvania vin în România și mai ales în Muntenia. Dărilor sunt foarte mari pentru țărani. Micii proprietari au de plătit câte 9 lei de jugăr, apoi 60% din funciar ca dare către comună și prestări în valoare de 45 lei. Agricultură Ungariei, datorită căilor ferate, este tratată științific, dar concurența americană a dus la scăderea salariilor și la sporirea dijmei. Mecanizarea agriculturii lovește pe țăranii muncitori. Or, numai cu mașini agricole se poate ține piept concurenței americane. Acum 15 ani, muncitorii agricol luau din recolta de porumb și din recolta de grâu a 10-a parte. Acum situația s-a înrăutățit. Țăranii sunt împovărați. Arendașii mari pun pe seama țăranilor și plata asigurării contra grindinei. Autorul trage din aceste constatări concluzia că, dacă e vorba să se întemeieze o clasă de țărani mici proprietari de pământ, trebuie să li se dea mijloacele necesare pentru o cultură intensivă a pământului. Trebuie ca țăranii să fie instruiți cum să-și are și să-și semene lotul, astfel Casa Rurală rămâne fără rost.

An VIII, nr. 2265, aprilie 12/24, p. 1 – *Finanțele*: Întrebă ce reforme financiare au realizat liberalii de un an de când sunt la putere. Criza agricolă a trecut și posibilități de remediere au apărut. S-a spus că se impun economii bugetare. Dar în loc de economii, au sporit cheltuielile care pe acest an sunt cu 5.000.000 lei mai multe decât bugetul cheltuielilor lăsat de conservatori. În același timp evaluarea veniturilor a fost exagerată și deficitul va fi inevitabil.

An VIII, nr. 2269, aprilie 19/mai 1, p. 1 – *Serviciul minelor*: Deși solul românesc conține multe gismente miniere, numai Regulamentul Organic și legiuirile lui Calimah și Caragea au avut în vedere această ramură. Ele s-au mărginit însă a sancționa dreptul de proprietate asupra fondului minier, fără a regla modul de exploatare. Din această cauză proprietarii s-au arătat nepăsători față de bogățiile miniere din subsolul proprietății lor. Meritul revine ultimului Guvern conservator care a votat legea

minelor. Trebuia, deci, ca acestei legi să i se asigure o corectă aplicare prin crearea unui bun serviciu al minelor. După multe stăruințe acest serviciu a fost întemeiat. Se arată schema de organizare actuală a Serviciului Minelor.

An VIII, nr. 2271, aprilie 22/mai 4, p. 1 – Natap, *Nu e pentru cine se gătește, ci pentru cine se nemerește [Legea pentru repaosul duminical]*: Critică această lege. În comunele rurale legea nu se aplică. Nu se aplică nici în comunele urbane. Legea se găsește “în agonie”. Socialiștii au nădăjduit că votarea acestei legi, pe care ei au susținut-o cu toată căldura, le va aduce un număr sporit de membri dintre muncitorii favorizați de Legea repaosului duminical. Aceeași speranță au nutrit-o și liberalii care au votat legea. Fiecare a urmărit un interes electoral. Legea nu se aplică decât în București și în orașele mari.

An VIII, nr. 2277, aprilie 30/mai 12, p. 1-2 – Un industriaș, *Cheltuielile economice și actualul guvern*: Legea încurajării industriei naționale a dat rezultate. Sute de fabrici au fost create, acoperind piața cu produse variate și de bună calitate. Acest avânt a fost oprit de guvernarea liberală, în ultimii doi ani. Sute de cereri de înființări de noi întreprinderi industriale stau nerezolvate. Pentru punerea în valoare a subsolului patriei, Guvernul conservator a votat Legea minelor. Deși s-au depus numeroase cereri pentru explorarea și exploatarea subsolului, Guvernul liberal nu a luat nicio hotărâre. Sa votat proiectul de lege pentru construcția de căi ferate de interes particular. Guvernul liberal nu a pus în aplicare nici această lege a cărei aplicare a fost suspendată în vederea unei viitoare modificări.

An VIII, nr. 2278, mai 1/13, p. 1 – B.B., *De-ale Creditului Fonciar (Editorial)*: S-a efectuat la Creditul Funciar Rural o anchetă și un inventar. Dar opinia publică nu a fost informată. Creditul Funciar Rural nu este o întreprindere privată. O societate cu atât de numeroase privilegii, la care sunt ipotecate moșii de o valoare mai mare de o jumătate de miliard de lei și care a emis înscrișuri pentru 250 până la 300 milioane lei, nu este o întreprindere de interes particular. Sunt grave bănuieli asupra corectitudinii gestiunii fostului subdirector general, azi decedat. Se cere o declarație limpede.

An VIII, nr. 2278, mai 2/14, p. 1 – *Noul tarif de călători pe c.f.r. (Editorial)*: Caracteristica noului tarif este că voiajorii de orice clasă, care vor face o călătorie pe o distanță mai mică de 380 km, vor plăti biletele de drum mai scump decât în trecut, ceea ce va nemulțumi marea majoritate a călătorilor. Majorările de tarif au fost dictate de insuficiența resurselor bugetare. E drept că tariful pentru distanțele mari a fost redus, dar ceea ce interesează publicul este tariful pe distanțele mici și cele mai frecventate. Ceea ce este mai trist e că tocmai călătorii de clasa a III-a sunt cei mai loviți.

An VIII, nr. 2282, mai 6/18, p. 1 – *Neadevăruri [Probleme financiare]*: Afirmă că este inexact că bugetul actual este echilibrat, deoarece raportorul general al Comisiei Bugetare a declarat că bugetul de cheltuieli este insuficient înzestrat, insuficiență ce va fi înlăturată prin credite extraordinare și suplimentare, și bugetul veniturilor nu va fi echilibrat dacă anul agricol va fi mediocru. S-a afirmat că reforma Legii patentelor avea să aducă un spor anual de 400.000 lei; or, acest spor s-ar fi ridicat la vreo 3.000.000 lei. S-a afirmat că majorarea tarifului pe CFR nu are drept scop mărirea

veniturilor. În realitate, această majorare va produce un spor de aproape 2.000.000 lei anual.

An VIII, nr. 2284, mai 8/20, p. 1 – *Cinste colectivistă [Legea încurajării industriei naționale] (Editorial)*: Legea datează din 1887. Datorită acestei legi s-au înființat multe întreprinderi industriale. Dar, după ce liberalii au venit la putere, sute de cereri de a se crea noi întreprinderi industriale au rămas, în marea lor majoritate, nerezolvate. Nu s-au rezolvat decât cererile partizanilor liberali. Dă ca exemplu faptul că fabricilor de frânghii li se acordase scutirea de vamă pentru cânepa importată. În 1892 această scutire nu s-a mai acordat spre a se încuraja cultura cânepii în țară. Totuși, ministrul liberal al Domeniilor a acordat această scutire unei fabrici, valabilă timp de 8 ani. Or, scutire de vamă nu trebuie să se acorde decât pentru materia primă care nu se găsește în țară. Cauza este că firma Wachtel din Iași a obținut scutirea pentru a favoriza un demnitar liberal (G. Mîrzescu) interesat în această întreprindere.

An VIII, nr. 2285, mai 9/21, p. 3 – *[Legea repausului duminical] (Ultime informațiuni)*: Legea repausului duminical – opera Partidului Liberal pentru a dovedi Clubului Muncitorilor (socialiști) că e un partid democrat – începe să cadă în desuetudine, după îndemnul chiar al organelor polițienești. Astfel, prefectul de poliție a comunicat, prin comisari, comercianților că magazinele vor putea fi deschise pe ziua de 10 mai, contrar textului expres al legii. Această măsură va nemulțumi pe funcționarii comerciali.

An VIII, nr. 2290, mai 16/28, p. 1; nr. 2291, mai 17/29, p. 1 – B.B., *Banii și colectivității*: Se cer lămuriri privind o serie întreagă de acte antrenând pagube în avutul obștesc. S-au găsit lipsă în casa Creditului Funciar Rural 300.000 lei. Nu s-a dat niciun răspuns. Tache Ionescu a declarat că pe vremea când era ministru a fost nevoit să dea unui episcop un “bacșiș” de 7.000 lei ca să sfințească o biserică. Un fost ministru liberal (G. Mîrzescu) cere pentru o întreprindere, în care era interesat, o scutire ilegală de taxe vamale. La subscrierile pentru înființarea Băncii Naționale, liberalii falsifică lista subscrierilor. La răscumpărarea căilor ferate, un număr de parlamentari liberali joacă la bursă asupra acțiunilor societății de căi ferate. Cea mai vestită afacere este cea a răscumpărării liniei ferate Constanța-Cernavodă unde, după ce statul se învoise cu concesionarii asupra prețului, s-au mai adăugat la preț câteva milioane de lei în plus spre a fi împărțite între anumiți fruntași liberali.

An VIII, nr. 2302, iunie 1/13, p. 1 – *Acum au brodit-o [Criza economică]*: Arată că “Monitorul Oficial” este plin de anunțuri de vânzări de imobile rurale și urbane scoase la licitație de către societățile creditelor funciare din București. Această abundență de vânzări silite dovedește existența unei crize grave. Acum când o însemnată parte a semănăturilor s-a distrus de ploi, de grindină și de inundații, acum când creditul s-a restrâns și dobânzile s-au ridicat, nu era momentul ca instituțiile de credit funciar să pornească valul de urmăriri silite. Acuză ministrul de Finanțe de incapacitate și enumeră motivele care justifică o asemenea acuzație.

An VIII, nr. 2304, iunie 5/17, p. 1 – *Legea repausului [duminical]*: Contra acestei legi s-au adus numeroase critici, ceea ce se dovedește că legea a fost defectuos alcătuită. Astfel, a impune repausul în anumite zile de sărbătoare (națională sau religioasă) și a nu-l impune în alte zile de sărbătoare este nelogic. După cum nu pot fi obligate să țină,

mai ales vara, închise măcelăriile și pescăriile, câte două zile în șir, știut fiind că populația săracă nu are pivnițe sau ghețării. Tot așa, a obliga negustorii din micile târguri să țină închise prăvăliile lor, când sătenii sunt liberi duminica să vină la târg după târguieli, este nedrept etc.

An VIII, nr. 2306, iunie 7/19, p. 1 – *Situația financiară (Editorial)*: Situația bugetului actual este foarte compromisă. Slab echilibrat, bugetul putea sfârși bine dacă era ajutat de o bună recoltă. Dar ploile, grindina și incendiile au compromis recolta. Deci încasările vor fi slabe, mult sub prevederi. Pe lângă aceasta, cheltuielile vor fi sporite deoarece trebuie refăcute drumuri și poduri nimicite de revărsări, trebuie refăcute căile ferate pe porțiunile distruse și prevăzute fonduri pentru combaterea bolilor ce derivă din aceste calamități. De unde se vor procura sumele necesare pentru acoperirea golurilor. Guvernele conservatoare posedau rezerve suficiente, excedente masive pentru acoperirea daunelor provocate de calamități, ceea ce nu este cazul cu actualul Guvern liberal. Iar rețeta împrumuturilor nu este indicată.

An VIII, nr. 2311, iunie 13/25, p. 1 – *Executat, în loc de spălat [Problema unei scutiri de taxe vamale]*: S-a arătat că Ministerul de Finanțe a acordat o scutire de taxe vamale unei fabrici (sprijinite de un demnitar liberal) pe timp de 10 ani pentru cantitățile de cânepă importate. Or, asemenea scutire nu trebuia acordată, deoarece trebuie încurajate culturile de cânepă din țară. Ziarele liberale răspund acestei acuzații și "Constituționalul" arată, în detalii, pe ce se sprijină acuzația, menționând acte și date.

An VIII, nr. 2312, iunie 14/26, p. 1 – *Desmințire colectivistă [Probleme bugetare] (Editorial)*: Este știut, relevă autorul editorialului, că bugetul actual va da un deficit, că a fost rău echilibrat, trecându-se în el venituri care nu se vor realiza și efectuându-se cheltuieli care nu au fost prevăzute. Legile patentelor și a timbrului nu vor mai putea produce veniturile scontate, deoarece nu sunt încă votate. Între timp, ploile și inundațiile continuă și Guvernul trebuie să avizeze la măsuri urgente pentru care Parlamentul trebuie convocat și consultat.

An VIII, nr. 2313, iunie 15/27, p. 1-2 – *O expoziție agricolă*: În Guatemala s-a deschis o expoziție agricolă. Arată unde este situată și organizată această expoziție. Această țară nu poate oferi decât produse agricole, iar puțina industrie pe care o posedă este în mâini străine. Cafeaua este producția cea mai principală a țării. Vine apoi zahărul din trestie de zahăr. Lângă expoziția Guatemalei este și cea a Californiei, care expune vinuri, bere și câteva produse ale regiunii. Chile expune câteva calități superioare de cereale, porumb, fasole și celebra sa silitră. Expoziția din Costa Rica expune cafea, cacao, zahăr, fructe, lemnărie etc. Această expoziție reprezintă producția Americii Centrale.

An IX, nr. 2316, iunie 19/iulie 1, p. 2 – *[Proprietatea rurală în Rusia] (Ecouri și știri)*: Proprietatea rurală din Rusia datorează suma de peste un miliard de ruble; în total, sunt îndatorate 119.516 moșii cu 49.875.235 desetine sau 43% din proprietatea particulară.

An IX, nr. 2316, iunie 19/iulie 1, p. 2 – *[Căi ferate] (Ecouri și știri)*: De la 1891 la 1895 rețeaua de căi ferate a pământului a crescut cu 62.465 km sau 8-9%, ajungând la 698.356 km. America are 369.685 km, Europa – 249.899 km, Asia – 43.279 km, Australia – 22.349

km, Africa – 13.143 km. Capitalul investit în aceste căi ferate este de 146.732.000.000 mărci sau 210.000 mărci de fiecare kilometru.

- An IX, nr. 2318, iunie 21/iulie 3, p. 2 – *Agitația românilor din Tessalia (Revista Politică)*: “Neue Freie Presse” a primit din Constantinopol o telegramă în care i se anunța că o delegație a românilor din Tessalia a predat luni ambasadorilor din capitala Turciei un raport în care se relevă faptul că în acea regiune trăiește un mare număr de români care, toți, vor să rămână sub domnia otomană. Numai Turcia le garantează salvarea intereselor lor naționale și economice. Roagă ca, la rectificarea frontierei dintre Turcia și Grecia, românii să fie lăsați în partea ce va reveni Turciei. Românii sunt numeroși în toată Tessalia, dar mai ales în ținutul Trikala. Cantonul Aspropotamos cuprinde 42 de localități locuite exclusiv de români. Numărul locuitorilor din aceste 42 de localități este de 50.000. Delegația românească roagă pe ambasadorii marilor puteri europene să nu admită ca românii să fie jertfiți pe altarul intereselor grecești.
- An IX, nr. 2323, iunie 28/iulie 10, p. 1-2 – *Eforia română și școalele sale [Românii din Macedonia]*: Unul dintre eforii români din Bitolia a acuzat eforia de lipsă de activități. Întrebat de un redactor al ziarului “Constituționalul”, președintele Eforiei Centrale din Bitolia arată că acuzația este nedreaptă și descrie activitatea acestei eforii.
- An IX, nr. 2324, iunie 29/iulie 11, p. 1 – *Finanțele colectiviste*: În 1896-1897 veniturile au fost evaluate la cifra de 209.928.000 lei, pe când pentru 1897-1898 veniturile au fost evaluate la cifra de 215.153.000 lei. Or, după situația Tezaurului pe 30 aprilie a.c., încasările până în acea zi prezintă un minus de 8.477.042 lei. Acest minus este îngrijorător, deoarece ministrul de Finanțe a înscris, ca venituri, anuitatea moșilor vândute, venitul caselor de amortizare și numerarul disponibil al acestor case, care – toate – se ridică la vreo 6 milioane lei. Această sumă nu va intra în buget și, deci, minusul de 8 milioane lei este cu atât mai îngrijorător. Analizând, în continuare, veniturile care nu au corespuns evaluărilor, ajunge la concluzia că, date fiind recoltarea și dezastrele inundațiilor, minusul la încasări va crește inevitabil.
- An IX, nr. 2326, iulie 2/14, p. 1 – *Oameni prevăzători [Probleme fiscale] (Editorial)*: Primele de export la alcool au fost reînființate. Ca să acopere suma necesară pentru aceste prime, a majorat taxa asupra consumului alcoolului. Cu alte cuvinte, se ia de la cei mici și se dă la cei mari. Or, față de veniturile din această taxă care au fost evaluate la 13.000.000 lei, s-au încasat 9.200.000 lei. Deci, Ministerul de Finanțe nu va putea acoperi, cu plusul scontat din majorarea taxei pe alcool, primele de export pe spirtoase.
- An IX, nr. 2329, iulie 5/17, p. 1 – *Iarăși cânepa (Editorial)*: Discută scutirea de taxe vamale pentru cânepa importată de o fabrică din Iași, deși trebuia încurajată cultura cânepii în țară. Înainte de a acorda scutirea, ministerul trebuia să ceară avizul Comisiei Industriale. Acest aviz a fost negativ. Or, ministerul a acordat scutirea numai pe baza unui raport întocmit cu un an și jumătate înaintea deciziei de scutire. Guvernul conservator acordase și el un permis unei societăți englezești să introducă în țară 500.000 de fire de bumbac, 50.000 de fire de in și cânepă și 20.000 de fire de lână pe an, pe o durată de 15 ani. Acest permis era însă justificat, atunci, pe faptul că această societate vânduse țării un număr de războaie și firele erau destinate acestor războaie.

- An IX, nr. 2332, iulie 9/21, p. 1; nr. 2338, iulie 16/28, p. 1; nr. 2339, iulie 17/29, p. 1 – Natap, *Realitatea [Probleme de comunicații]*: Din articolele publicate sub acest titlu în acest ziar, reținem *al treilea articol* în care se face procesul actualului Guvern pentru politica sa din cadrul Ministerului Lucrărilor Publice. Se vorbește de lucrările efectuate în portul Constanța, despre concesiile Hallier. Cercetează activitatea acestui departament. Reținem, apoi, *al șaselea articol*, care se ocupă cu Departamentul Agriculturii, Industriei, Comerțului și Domeniilor. Se face, în acest articol, o aspră critică activității unor anumiți demnitari liberali, fără să se articuleze însă acuzații nete și fapte concrete. În cel de *al șaptelea articol* se critică, după aceleași criterii strict subiective, activitatea liberală la Departamentul Finanțelor. Combate majorarea taxelor asupra alcoolului. Bugetele au fost întocmite fără pricepere. Fondul Casei de Amortizare l-a înscris, ilegal, ca venit ordinar în buget și a reorganizat Ministerul de Finanțe.
- An IX, nr. 2335, iulie 12/24, p. 3 – *Cronica agricolă*: Plantațiile noi de arbori și viță cresc uimitor. Cu creșterea mare a prețurilor vinului, contrafacerea de vin se exercită pe o scară întinsă. Cronicarul se plânge de proliferarea scaieților între culturile de cereale. Inundațiile vor avea consecințe grele. În Franța, deficitul va fi de 20 de ori mai mare ca anul trecut și, deci, importul va fi intensificat, din cauza calamităților. În Belgia, Olanda, ca și în Rusia, situația nu e bună. În Ungaria, recolta grânelor este compromisă. În toată Europa, într-un cuvânt, recolta este proastă. În România nu va fi foamete, dar lipsa în vistieria statului se va agrava mult. Dacă grânele pe care România le posedă vor fi vândute la preț bun, se va putea compensa ceva. Se speră că și prețul porumbului va crește.
- An IX, nr. 2336, iulie 13/25, p. 1 – *Angajamentele opoziției [Legi economice neaplicate] (Editorial)*: Legea pentru căile ferate de interes particular a fost pusă în aplicare. Această lege – ca și Legea minelor – a fost violent combătută de liberali, când erau în opoziție, opoziția făgăduind, atunci, să le modifice. Or, legile nu au fost modificate. În 1871-1876, P.S. Aurelian, ca economist liberal, combătuse Legea monopolului tutunului și făgăduia s-o modifice. Mai târziu, liberalii venind la putere și P.S. Aurelian fiind ministru din 1877 până în 1884, nu numai că nu a modificat sau abrogat legea, dar a adăugat monopoluri: cel al chibriturilor și cel al cărților de joc.
- An IX, nr. 2337, iulie 15/27, p. 1 – *Pricepere și nepricepere [Probleme economice] (Editorial)*: Ironizează pe un redactor al ziarului “Voința națională”, care a afirmat că dezvoltarea României s-a oprit brusc în 1888 când liberalii au părăsit puterea, spre a reîncepe în 1895 când ei au revenit la cârma statului. Reamintește principalele acte realizate în timpul guvernării conservatoare: modificarea Legii vânzării moșiilor statului la țărani în sensul ca moșiile să fie vândute numai țăranilor, în condiții avantajoase fără plata unui avans în bani; modificarea Legii tocmelilor agricole. Fermele-model au fost înmulțite și perfecționate, Școala de Agricultură reorganizată, sate-model au fost ridicate, au fost înființate pepiniere de pomi roditori, agricultura a fost și ea reorganizată, vânatul a fost cruțat printr-o lege specială, s-a sistematizat pescăria. Pentru comerț și industrie s-a stârpit agioul, s-a întocmit un tarif vamal echitabil, s-au încheiat convenții comerciale, s-au reorganizat școli de comerț și școli de meserii. S-au luat măsuri pentru o sistematică exploatare a pădurilor, s-au făcut împăduriri în Bărăgan și în terenurile nisipoase.

S-a votat Legea minelor pentru a înlesni mai ales extragerea combustibilului pentru industrie și căile ferate.

- An IX, nr. 2340, iulie 18/30, p. 2 – [*Înființarea unei bănci românești*] (*Informațiuni*): S-a înființat Banca Generală Română. Capitalul este de 10.000.000 lei, care va putea fi sporit până la 20.000.000 lei, în acțiuni de câte 1.250 lei. Președinte este P.S. Aurelian, iar vicepreședinți – Menelas Ghermani și un reprezentant al firmei Disconto-Gesellschaft. În Consiliul de Administrație figurează, între alții, reprezentanți ai firmelor Disconto-Gesellschaft și Bleichröder, precum și un bancher din Berlin.
- An IX, nr. 2340, iulie 18/30, p. 2-3 – *Noua bancă* [*Mișcarea bancară în România*]: Ziarul "Allgemeine Zeitung" din München a publicat un articol privitor la noua bancă generală română, articol în care se relevă că, între institutele de bancă din România, cel mai vechi este Banca României, ca sucursală a unei bănci din Londra. Această bancă este creată prin inițiativă particulară, pe când Banca Națională și cele două institute de credit ipotecar sunt create de forțele guvernării liberale. Fondatorii Băncii Naționale, recrutați dintre fruntașii liberali, s-au bucurat de un îndoit profit, acela de a li se înlesni o rapidă îmbogățire și de a li se mări influența într-un partid în care banul joacă rolul principal. Arată, în detaliu, operațiunile "oculței" liberale care este constituită din membrii direcției Băncii Naționale și, mai ales, activitatea lui Emil Costinescu în culisele bancare.
- An IX, nr. 2342, iulie 20/august 1, p. 1 – *Pâinea*: Pâinea s-a scumpit. Populația săracă suferă. Brutarii justifică creșterea prețului pâinii prin scumpirea grâului, calitatea inferioară a grâului nou, lipsa de aprovizionare etc. Propune ca orașul București, Consiliul Comunal, să fabrice pâine neagră și s-o vândă populației în cost.
- An IX, nr. 2342, iulie 20/august 1, p. 1-2 – *Două proiecte* [*Probleme financiare*]: A apărut o broșură semnată de bancherul M.E. Nahmias, prin care se propune ca Ministerul de Finanțe să ia inițiativa unei emisiuni de obligațiuni cu premii în valoare nominală de 3.000.000 lei, împărțiți în 750.000 obligațiuni a 4 lei fiecare, spre a se crea o fundație populară. Scopul fondului: ajutorarea incendiabililor și a inundaților, în care caz se va putea opera o contopire a instituției ce se va înființa și crearea unui Munte de Pietate. Se dau detalii privind organizarea emisiunii. Din suma de 3.000.000 lei subscrisă se vor cumpăra ca fond de garanție scrisuri funciare urbane 5% în sumă de 2.200.000 lei. Se face și un plan de trageri sau, în loc de această combinație, să se destineze întreaga sumă de 3.000.000 lei pentru înființarea Muntelui de Pietate. Se dau detalii pentru această a doua variantă.
- An IX, nr. 2342, iulie 20/august 1, p. 2 – [*Banca Generală română*] (*Ecouri și știri*): În actul constitutiv al acestei bănci se prevede că, în ce privește capitalul social, el este divizat în 8.000 de acțiuni la purtător a câte 1.250 lei acțiunea. Firmele Bleichröder, B. Gesellschaft și Frații A.H. Elias subscriu, fiecare, în ordinea citată, 2.785.000 lei, 3.715.000 lei și 2.450.000 lei. S-a depus la Banca Națională suma de 3.000.000 lei.
- An IX, nr. 2348, iulie 27/august 8, p. 1; nr. 2359, august 10/22, p. 1; nr. 2362, august 14/26, p. 1; nr. 2363, august 15/27, p. 1 – *Legea repausului* [*duminical*]: Critică Legea repausului duminical, deoarece nu-i vede importanța socială, economică și religioasă. Această lege nu a fost cerută nici de muncitori și nici de oamenii religioși, ci de "așa zișii" funcționari comerciali și de unii comercianți. De o asemenea lege nu profită decât

această mică breaslă. Ar fi normal ca și cârciumile și restaurantele să fie închise duminica. De ce unii funcționari comerciali să stea acasă și alți salariați să muncească? De altfel, legea e una pentru târgoveți și alta pentru săteni, care tocmai duminica sunt liberi să facă diverse cumpărături la târg. Pe lângă aceasta, nu a fost consultat Sinodul, care trebuia să fixeze zilele de sărbătoare religioasă. Prin această lege nu s-a garantat muncitorilor și tineretului acestei clase libertatea de a folosi zilele de duminică și de sărbători religioase în interesul îmbunătățirii propriilor lor condiții culturale și morale, ci libertatea de a frecventa localurile de perdiție și cârciumile. De altfel, Legea repausului duminical nu este o lege socială. Populația agricolă care formează marea majoritate a națiunii nu a cerut o asemenea lege. Nu au cerut-o nici funcționarii publici. Comercianții, în cea mai mare parte, au ținut duminicile și sărbătorile religioase fără să aibă nevoie de lege. Meseriașii și muncitorii cu ziua nu au lucrat niciodată duminica și sărbătorile religioase, fără să aibă nevoie de o lege; profesioniștii liberi, la fel. Atunci, poate fi socotită această lege, cerută numai de funcționarii comerciali, o reformă socială în înțelesul exact al noțiunii? Autorul este de acord ca Guvernul să intervină în raporturile dintre patroni și muncitori, reprimând tendințele de exploatare patronală. În ramura comerțului, salariații nu s-au plâns de exploatare și nici nu au făcut greve. Prin Legea repausului nu au fost avantajați cei mai obidiți salariați, ci cei mai puțin împovărați, căci unele magazine trebuie să țină închis duminica și altele, cum sunt simigeriile, brutăriile, cârciumile – nu. Salariații, liberi duminica, vor umple cârciumile și localurile de petrecere.

An IX, nr. 2350, iulie 30/august 11, p. 1 – *O idee! [Probleme bugetare] (Editorial)*: Se știe că bugetul va fi deficitar. Întrebă ce propunere are de făcut Guvernul pentru a evita deficitul? Se crede oare că bugetul va fi excedentar? Sau se crede că veniturile încasate vor acoperi cheltuielile? Sau că deficitul va fi neînsemnat? S-au propus două proiecte de lege, acela al patentelor și acela privind taxa de timbru. Dar proiectele acestea nu au fost votate. Cu veniturile ce s-ar fi realizat din aplicarea acestor proiecte s-ar fi obținut suma de 6.000.000 lei, dacă proiectele ar fi fost votate la timp.

An IX, nr. 2355, august 5/17, p. 1; nr. 2362, august 14/26, p. 1; nr. 2363, august 15/27, p. 1 – *Legea repausului duminical*: -

An IX, nr. 2357, august 8/20, p. 3 – *[Marina comercială românească] (Ultime informațiuni)*: Astăzi se găsesc în construcție la diferite șantiere din străinătate câteva nave necesare marinei comerciale. La societatea Fairfield la Glown, un vapor poștal pentru cursa Constanța-Alexandria. Vaporul ("Regele Carol") va costa 2.200.000 lei. În șantierul Napier (Glasgow) se construiesc două cargoboturi (pentru mărfuri). Aceste vase costă, fiecare, aproximativ 900.000 lei. Două vase de aceeași categorie se mai află în construcție pe șantierele societății Howald din Kiel. Vasele vor intra în serviciu în toamna aceasta.

An IX, nr. 2358, august 9/21, p. 1 – *D. Ionel Brătianu și digul de la Galați (Editorial)*: Realizarea digului este socotită ca punerea în practică a unui punct programatic. Insistă asupra... submediocrității ministrului Lucrărilor Publice, care a impus 10% asupra salariilor personalului tehnic pentru acoperirea cheltuielilor necesare construcției

digului. Reținerea este ilegală. Autorul editorialului socotește că însăși construcția digului trebuia să facă obiectul unei legi votate de ambele Corpuri Legiuitoare.

An IX, nr. 2373, august 28/septembrie 9, p. 1-2 – *Expoziția de mijloace de reclame*: La Amsterdam s-a deschis o expoziție de reclame comerciale. Reclama trebuie să fie eficace și exactă. Se dau numeroase detalii privind această expoziție.

An IX, nr. 2377, septembrie 3/15, p. 1-2 – *Institutul internațional de statistică*: Institutul și-a ținut a șaptea sesiune la Petersburg. Pentru lucrările sale, institutul s-a împărțit în patru secțiuni: metodologie, populație, justiție și statistică istorică; agricultură; industrie, comerț, colonii și metale prețioase; finanțe, credit, instituții de prevedere. Delegatul român, Gr.P. Olănescu face parte din secțiunea a patra. Un alt comitet a fost ales pentru studiul împrumuturilor cu ipotecă, având ca raportor general pe delegatul român.

An IX, nr. 2379, septembrie 5/17, p. 1 – *Tesaurul public*: Pe exercițiul 1896-1897 evaluările au fost de 209.928.000 lei. Până la 30 iunie curent s-au încasat 205.929.672 lei. Pe exercițiul 1897-1898 evaluările au fost de 215.153.000 lei. La încasări s-a înregistrat un minus de 5.283.000 lei.

An IX, nr. 2379, septembrie 5/17, p. 3 – *Starea viilor în Franța*: Franța, împreună cu Corsica, este împărțită în 10 regiuni. În ce privește recolta vinului, ea este mai bună ca în România, dar inferioară recoltei din Franța din anul trecut. Din toate departamentele, numai trei sunt notate cu 100 (foarte bine), 20 cu 80-99, 21 cu 60-79, 7 cu 59-50, 9 cu 49-30 (mediocru) și 9 cu 29-30 (rea). Media aritmetică: 64, față de 90 din anul trecut. Dacă anul trecut Franța a recoltat 44.656.153 hectolitri, anul acesta va recolta aproape 40.000.000. Ceea ce dovedește că intemperiiile au produs o scădere considerabilă, dar nu atât de mare ca în România.

An IX, nr. 2392, septembrie 21/octombrie 2, p. 2; nr. 2393, septembrie 23/octombrie 4, p. 3 – *Din Dobrogea. Întrunire socialistă*: Întrunirea socialistă care trebuia să se țină în Tulcea a fost oprită de autoritățile locale. Socialiștii din Tulcea sunt “niște ruși, preinși nihilști, dându-se drept victime ai tarismului”. După ce s-au stabilit în Tulcea, a început un exod de dezertori ruși care s-au raliat mișcării socialiste. Această mișcare, sub paravan socialist, este în realitate o mișcare panslavistă întreținută de autoritățile rusești. La această mișcare panslavistă au aderat bulgarii din Dobrogea care visează o Bulgarie mare de la Dunăre la Marea Egee, cuprinzând și Constantinopolul. Dobrogea nu are proletari. Cel mai sărac locuitor este proprietar. Propaganda dusă de pretinsul Club Muncitoresc nu a fost socialistă, ci panslavistă-iredentistă.

An IX, nr. 2402, octombrie 3/15, p. 1-2; nr. 2403, octombrie 4/16, p. 1-2; nr. 2404, octombrie 5/17, p. 1-2; nr. 2405, octombrie 7/19, p. 1-2; nr. 2410, octombrie 12/24, p. 1-2; nr. 2411, octombrie 14/26, p. 1-2 – *Dobrogea*: Denunță mișcarea clandestină de bulgarizare a Dobrogei, sub influența curentului panslavist dirijat de Rusia. Cea mai mare parte a județului Tulcea este bulgarizată. Școlile bulgărești progresează de la an la an. Comitete iredentiste bulgărești sunt în plină activitate. Bulgarii sunt mai puțini la număr decât românii, totuși activitatea de bulgarizare este în desfășurare. Cauza se găsește în numeroasele greșeli înfăptuite de guvernele din București. Este Dobrogea pământ bulgăresc? Nu, deoarece numărul bulgarilor, mai

ales la data anexării, era neînsemnat. Nu a fost nicio provincie turcească. Și nici măcar românească. Este o provincie locuită de diferite popoare, care nu a aparținut etnic niciunui popor. Face un istoric al Dobrogei. Guvernele din București trebuiau să întreprindă o mare campanie de colonizare cu români aduși din Macedonia și din Epir, eventual cu italieni. Trebuia să se organizeze administrativ Dobrogea după un sistem special adaptat condițiilor locale. Face o strânsă analiză a proprietății rurale din această regiune. Examinează condițiile proaste în care s-a pornit la construcția de școli. Critică politica față de lipoveni care fuseseră aici colonizați la hotarul dinspre Rusia. Propune o politică de toleranță și simpatie mai ales pentru atragerea clerului lipovean. Face un nou istoric al Dobrogei. Până în momentul anexării, acțiunea panslavistă nu începuse, toți locuitorii acceptând de bună voie stăpânirea românească. Cercetează în detaliu acțiunea panslavistă. Arată care este programul iredentei bulgare sprijinită de Rusia și cum se realizează acest program. Se întreabă care era datoria Guvernului român.

An IX, nr. 2403, octombrie 4/16, p. 1 – *Creațiunile d-lui Aurelian [Școalele profesionale agricole]:*

P.S. Aurelian a creat trei noi școli agricole: o școală specială de irigații, o școală de horticultură și o școală de lăptărie. Aceste școli sunt, deocamdată, înființate pe hârtie. În afară de mici fonduri prevăzute în buget, nu s-a stabilit sediul acestor școli, recrutarea personalului didactic și a elevilor etc. Școala de Irigații este proiectată și înființată la Studina – Romanați, acolo unde nu e apă. Personalul didactic pentru o asemenea școală lipsește cu desăvârșire. Școala de Pomărit ar funcționa la Herăstrău ca anexă a Școlii Centrale de Agricultură. Cea de a treia școală, Școala de Lăptărie, este proiectată a fi înființată pe lângă ferma Laza-Vaslui; or, locul ales este nepotrivit. Pe lângă aceasta, țara nu are specialist român în această materie. Propune ca această școală să fie înființată la Herăstrău și atașată Școlii Centrale de Agricultură.

An IX, nr. 2404, octombrie 5/17, p. 1 – *Finanțe (Editorial):* Situațiile financiare arată că sub

Guvernul conservator excedentele bugetare au atins cifra de 45.585.931 lei. Ultimul an al guvernării conservatoare s-a soldat cu un deficit de 10.365.499 lei, dar el a fost acoperit din excedentele anterioare. Deci, guvernarea conservatoare s-a terminat cu un buget echilibrat. Situația Tezaurului pe 1895-1896 arată un deficit de 16.655.248 lei. Dar în acel an au guvernat liberalii. Atunci de ce au desființat taxa clerului? De ce au sporit soldele ofițerilor? Liberalii au acoperit golurile cu disponibilul de 3.600.000 lei de la Casa de Amortizare pe care au desființat-o și cu veniturile aceleiași case (339.000 lei). Au înscris în buget și încasat 2.238.206 lei anuitatea moșiilor statului vândute. Aceste venituri cu caracter extraordinar se ridică la cifra de vreo 6 milioane și jumătate de lei. Aceasta reprezintă o economie "conservatoare" pe care liberalii au trecut-o în buget și au cheltuit-o. La 31 iulie liberalii arată o lipsă de 2.230.000 lei pe 1895-1896 și o lipsă de 6.813.276 lei pe exercițiul 1897-1898.

An IX, nr. 2406, octombrie 8/20, p. 1 – *Ruina industriei naționale:* Arată efectele private ale

măsurii luate de Guvern de a nu aplica Legea minelor și Legea drumurilor de fier de interes particular. Capitaliștii români, care ar fi fost dispuși să investească fonduri, ezită astăzi. Or, liberalii se mândresc cu Legea pentru încurajarea industriei naționale. În realitate, ei nu au încurajat crearea de noi întreprinderi industriale.

Sub guvernarea conservatoare, care a durat aproape 7½ ani, s-au înființat peste 100 de întreprinderi industriale. De când au venit liberalii, cererile de înființare de mici întreprinderi industriale rămân nesoluționate, cu foarte rare excepții.

An IX, nr. 2407, octombrie 9/21, p. 1 – *Expoziția universală din 1900*: România a răspuns afirmativ la invitația de a lua parte la marele concurs internațional ce se organizează în Franța. Toate statele din lume au dat același răspuns afirmativ. Cere ca Guvernul român să acorde o mare atenție organizării standului românesc. În țările de export al produselor industriale, inițiativa privată nu are nevoie de stimulare, ci de înlesnire din partea statului. În România, produsele industriale nu se exportă, iar produsele agricole nu au nevoie să fie expuse, inițiativa particulară este inexistentă. Pentru România, participarea la această expoziție nu este o chestie de afacere comercială, ci o problemă de amor propriu. De aceea rolul Guvernului român este imens.

An IX, nr. 2408, octombrie 10/22, p. 1-2 – N.M., *De ale silviculturii românești*: Analizează un articol publicat de ing. N.C. Nădejde în "Revista pădurilor" din iulie-august 1897, pe prima pagină, asupra influenței pădurilor asupra inundațiilor. Exact sub același titlu a apărut în "Revue des eaux et forêts" din 1879, scris de Degorsse. Pune pe două coloane cele două articole și constată plagiatul.

An IX, nr. 2409, octombrie 11/23, p. 1 – *Finanțe colectiviste (Editorial)*: Situația încasărilor de la 1 aprilie până la 31 august 1897 dă, ținând seama de evaluările bugetare și încasările din epoca corespunzătoare din 1896-1897, un minus de 10.848.196 lei. Pe când de la 1 aprilie la 31 august 1896 s-au încasat 82.264.164 lei, pe aceeași perioadă (până la 31 august 1897) s-au încasat numai 71.415.967 lei. Lipsa este însă mai mare, deoarece evaluările pe 1897-1898 au fost de 255.153.000 lei, adică, față de evaluările pe exercițiul precedent, ele au fost sporite cu 5.225.000 lei, ceea ce dă un minus de aproximativ 13.000.000 lei. Arată de unde apare acest minus. Se mai remarcă o încasare în minus la Ministerul Lucrărilor Publice de 3.090.485 lei. La Ministerul de Domenii, minusul este de 2.221.908 lei. La aceste apreciable lipsuri de încasări se adaugă faptul nepermis de a trece ca venit bugetar normal suma de 3.600.000 lei de la Casa de Amortizare.

An IX, nr. 2410, octombrie 12/24, p. 1 – Un june reacționar, *Podul peste Dunăre*: Este vorba de un pod care ar urma să fie construit lângă Turnu Severin. Se ironizează cearta politicianilor pe paternitatea ideii. I.I.C. Brătianu, ministru de Lucrări Publice, ar intenționa să ridice podul în partea de sus a orașului, nu în partea de jos pe locul unde a fost construit podul de către Apolodor din Damasc. Ironizează inițiativa Ministerului Lucrărilor Publice.

An IX, nr. 2410, octombrie 12/24, p. 1 – *Situația tezaurului public la 31 august 1897*: Încasările pe 1896-1897 au fost de 208.888.383 lei, deci un minus de 1.039.616 lei, iar încasările pe exercițiul 1897-1898 sunt de 71.415.966 lei, adică un minus de 10.848.196 lei față de prevederi.

An IX, nr. 2411, octombrie 14/26, p. 1 – *Veniturile c.f.r.*: Veniturile pentru cele dintâi nouă luni ale anului curent se ridică la 33.132.840 lei. Cifra înscrisă în bugetul 1897, ca venituri, este de 53.418.000 lei. Veniturile probabile ale CFR pe acest an vor însuma aproximativ 47.640.840 lei. Deci, minusul va fi de 5.877.160 lei. Iată, așadar, că un

singur serviciu se va solda cu un deficit de 6.000.000 lei sau cu un minus de 33% asupra prevederilor bugetare. Critică modul și criteriile după care s-au făcut evaluările veniturilor pe acest an.

An IX, nr. 2411, octombrie 14/26, p. 3 – *Întrunirea de la Dacia [Problema românilor din Ungaria]*: Se critică vizita Regelui Carol I la Budapesta și se votează o rezoluție în care se arată că nicio prietenie reală nu poate exista între Ungaria și România cât timp românii din Ungaria vor fi asupriți și că Guvernul român, sfătuind pe suveran să facă această vizită și să decoreze pe fostul procuror ungar de la procesul memorandiștilor, a săvârșit o gravă eroare.

An IX, nr. 2412, octombrie 16/28, p. 1-2; nr. 2414, octombrie 18/30, p. 1-2; nr. 2415, octombrie 19/31, p. 1-2 – Statistician, *De la Congresul statistic*: Critică trimiterea lui N. Bazilescu ca delegat la Congresul de la Petersburg. Se ocupă de broșura scrisă de acest delegat și enumeră greșelile făcute. Bazilescu socotește că populația României este de 7.000.000 locuitori, fără să se bazeze pe niciun studiu, ci doar pe simple deducții de pe rolurile fiscale. Constată toate cifrele date de Bazilescu ca fiind unele fanteziste și altele superficiale.

An IX, nr. 2413, octombrie 17/29, p. 1-2 – Demetrescu, M., *Învățământul rural [Statistica învățământului rural]*: Se critică lucrarea lui M. Demetrescu, arătând că datele statistice sunt neprecise. La nașteri, procentul este de 41 la 1.000 locuitori, procent mult superior tuturor statelor din Europa, în afară de Ungaria (42%). Recensământul elevilor de la 7 la 14 ani a dat 663.536. Sunt 3.446 localuri de școală, dintre care 2.522 sunt proprietatea statului, comunelor și județelor și 924 sunt închiriate. În aceste școli funcționează 4.085 învățători. Sunt 2.909 școli cu un singur învățător, 447 cu doi învățători, 74 cu trei învățători și numai 16 cu patru învățători. Pentru ca să se dea învățătură întregii populații rurale ar fi nevoie de 12.640 învățători.

An IX, nr. 2419, octombrie 24/noiembrie 5, p. 1; nr. 2420, octombrie 25/noiembrie 6, p. 1 – Baciū, *Exercițiul 1896-1897 (Editorial)*: Excedentele nu pot fi reale decât atunci când cheltuielile vor cuprinde toate sarcinile aferente anului pentru care se stabilește bilanțul. Excedentul de 3.245.000 lei s-a calculat omițându-se plăți importante cu scopul de a prezenta acest exercițiu ca excedentar. Dă o serie de precedente în care s-a folosit acest sistem inadmisibil. Taxa clerului a fost suprimată. Dar pentru golul lăsat de această măsură s-au creat patru noi resurse care ating cifra de 6.300.000 lei, și anume amortismentul pentru moșiile statului vândute, ratele de plată ale sătenilor cărora li s-a împrumutat porumb, venitul Casei de Amortizare și numerarul găsit la acea casă. Primul venit nu putea constitui o resursă bugetară. În realitate, excedentul provine din excedentele bugetare ale guvernărilor conservatoare 1888-1895. Explică modul în care guvernările conservatoare realizau marile excedente bugetare realizate.

An IX, nr. 2423, octombrie 29/noiembrie 10, p. 3; nr. 2424, octombrie 30/noiembrie 11, p. 2 – Nădejde, N.C., *De-ale silviculturii românești (Răspuns dlui N.M.)*: Răspunde acuzației de plagiat ce i-a fost adresată sub semnătura N.M. pentru articolul *Influența pădurilor asupra apelor*, apărut în "Revista pădurilor". Explicația constă în faptul că tipograful a uitat să culeagă ghilimelele respective. N.C. Nădejde a adaptat concluziile autorului articolului din revista franceză (de unde s-a inspirat

specialistul român) la realitățile românești. N.C. Nădejde atacă, apoi, direct, pe descoperitorul plagiatului căruia îi contestă pregătirea și competența profesională.

An IX, nr. 2424, octombrie 30/noiembrie 11, p. 2 – [*Împrumut extern*] (*Informațiuni*): În cercurile financiare se vorbește că ministrul de Finanțe a plecat la Berlin și Paris pentru a încerca conversiunea rentei 5%. Ministrul a găsit piața Berlinului foarte puțin favorabilă unei astfel de operații. Bancherii din Berlin, însă, s-ar fi arătat dispuși a-i oferi orice sumă pe rentă. Ministrul nu le-a cerut decât câteva milioane pe bonuri de tezaur pentru ca să poată face față plăților ce se îngrămădesc în lunile de iarnă.

An IX, nr. 2436, noiembrie 14/26, p. 1-2; nr. 2437, noiembrie 15/27, p. 1-2 – I.R., *Dobrogea*: Problema componenței etnice a Dobrogei, înainte de anexarea ei la România, a preocupat mai mulți autori români și străini. După părerea lui I.R., populația jud. Tulcea număra atunci 115.000 locuitori, dintre care 33.000 români, 20.000 ruși și lipoveni, 17.000 bulgari, 15.000 turci, 7.000 tătari etc. După anexare, populația jud. Tulcea număra, în 1885, 92.246 locuitori, dintre care 29.386 români, 21.000 bulgari, 20.000 ruși și lipoveni, 5.336 tătari, 4.624 turci etc. În 1891, românii formează 33,06% din populația jud. Tulcea, pe când slavii (bulgarii, rușii și lipovenii) 45,59%. Critică apoi proasta administrație a anumitor prefecti.

An IX, nr. 2437, noiembrie 15/27, p. 1; nr. 2438, noiembrie 16/28, p. 1; nr. 2443, noiembrie 23/decembrie 5, p. 1; nr. 2444, noiembrie 25/decembrie 7, p. 1; nr. 2445, noiembrie 26/decembrie 8, p. 1; nr. 2451, decembrie 3/15, p. 1 – *Marina de comerț* (*Editorial*): Pune la îndoială afirmațiile ziarului "L'Indépendance Roumaine", după care bugetul Serviciului Maritim de poștă și pasageri între Constanța și Constantinopol s-a încheiat cu un deficit anual care trece de un milion și că ministrul Lucrărilor Publice socotește că acoperirea deficitului s-ar putea realiza prin înființarea unui serviciu de cinci vapoare-marfă între Rotterdam și Brăila și un alt serviciu de două vapoare între Brăila și Arhipelag. Editorialistul nu crede că aceasta constituie o soluție, deoarece, pe de o parte, tonajul mărfurilor importate este mult inferior capacității vapoarelor care intră în Dunăre. Pe de altă parte, exportul românesc este deservit de peste 1.600 de vase, ceea ce ar reveni prea puțin celor cinci vase românești. Arată și alte inconveniente ce s-ar crea prin înfrățirea unor linii maritime românești. Arată că, pe când importul românesc nu atinge 360.000 tone, exportul depășește 1.800.000 tone. Face apoi o serie de calcule spre a arăta ce pagubă ar trebui să suporte bugetul țării prin crearea celor cinci curse de vapoare-marfă. Calculează toate veniturile pentru fiecare din cele trei ipoteze de linii propuse: Brăila-Anvers-Cardiff; Brăila-Rotterdam-Cardiff; Brăila-Rotterdam. La suma cheltuielilor de exploatare a adăugat dobânda capitalului investit, amortizarea, întreținerea, asigurarea etc. Singura linie care nu dă beneficiu este cursa Brăila-Rotterdam. Trece la examinarea contractului cu societatea W.H. Müller din Rotterdam, care a obținut agenția generală a liniei de vapoare. Cea cinci vapoare românești, efectuând 30 de drumuri pe an, vor transporta, la dus, 96 mii de tone de cereale, iar la întors 96 mii de tone cărbuni și mărfuri. Acest contract aduce pagube de 125.695 lei pe an statului român. Critică și contractul de furnizare de cărbuni încheiat cu sindicatul westfallian, contract care va păgubi statul cu suma de 1.158.575 lei. În concluzie, socotește că exploatarea liniei Brăila-Rotterdam nu

trebuie să revină statului. Guvernul expune statul, prin aceste contracte, la mari pagube și nici nu ține socoteală de faptul că societățile englezești, atinse în interesele lor, vor ajunge la represalii și la creșterea probabilă a navlului.

An IX, nr. 2441, noiembrie 20/decembrie 2, p. 1-2 – *Ungaria și România*: Sub acest titlu a apărut în “Münchner Neueste Nachrichten” un articol în care se analizează importurile dintre aceste două state. Ziarul german condamnă atitudinea ungarilor față de românii din Transilvania. Ungurii vor să extermină limba română din Ungaria. Contra acestei opere de maghiarizare forțată, românii fac eforturi disperate să-și mențină naționalitatea, limba și credința. Ziarul german își exprimă simpatia pentru lupta românilor din Ungaria.

An IX, nr. 2442, noiembrie 21/decembrie 3, p. 1-2 – Lupulescu, Ioan, *Înființarea de magazine cu silozuri în stațiunile căilor ferate române*: Analizează lucrarea ing. Schlawe, care a fost înaintată Guvernului.

An IX, nr. 2449, noiembrie 30/decembrie 12, p. 1-2 – Centon, *Dobrogea. Un pericol grav*: Dobrogea are două frontiere deschise spre țările slave (Rusia și Bulgaria). Prin frontiera de la nord se strecoară numeroși ruși (cazaci). Prin frontiera de la sud se strecoară bulgari. Totul este bine organizat de cele două state spre a dezromâniza Dobrogea. Cere imediata colonizare a regiunilor ce se învecinează cu cele două granițe amenințate.

An IX, nr. 2450, decembrie 2/14, p. 1 – *Răspuns “Curierului Financiar” [Problema marinei comerciale]*: Răspunde “Curierului financiar”, care afirmase că ziarul “Constituționalul” a făcut unele erori și confuzii evaluând la 253.000 lei contractul încheiat de statul român cu Casa Müller din Rotterdam și că ar fi o eroare să se treacă în această evaluare cheltuielile de manipulare pentru încărcare și descărcare. “Constituționalul” arată, citând pasaje și clauze din contract, că nu a făcut erorile ce i se atribuie.

An IX, nr. 2451, decembrie 3/15, p. 1 – X.X., *Convenția comercială cu Turcia*: Convenția, depusă la Guvern pe biroul Camerei Deputaților, include clauza națiunii cele mai favorizate. Socotește că tariful convențional atașat convenției este criticabil. Se întreabă care au fost, însă, motivele care au determinat Guvernul să reducă taxa la piatra de granit, când prin această reducere se aduce o gravă atingere exploataării din carierele de granit și piatră din țară.

An IX, nr. 2452, decembrie 4/16, p. 2 – *[Problema românilor din Transilvania] (Informațiuni)*: Ion Rațiu a convocat la Sibiu o întrunire spre a protesta contra maghiarizării numelor toponimice. Guvernul ungar a dat dispoziții ca țăranii români să nu pătrundă în Sibiu. Cu toate acestea, 600 de alegători români au reușit să intre și să facă pe străzile orașului o manifestație de protest. Întrunirea a fost oprită de autoritățile maghiare.

An IX, nr. 2453, decembrie 5/17, p. 1 – Galeriu, G., *Scrisoare adresată d-lui ministru al domeniilor statului [Problema minelor de aur]*: Un ziar, “Drapelul”, vorbind de zăcămintele de aur din Valea lui Stan din Rm. Vâlcea, afirmă că aceste zăcămintele au fost descoperite de Serviciul Minelor care, primul, a găsit stânca de unde apele aduc nisipurile aurifere. G. Galeriu scrie că încă din 1895 a cerut Ministerului de Industrie să i se acorde dreptul de exploatare a zăcămintelor de metale prețioase

descoperite pe o moșie a statului din jud. Suceava. Meritul descoperirii de stânci aurifere din România îi revine în întregime.

An IX, nr. 2453, decembrie 5/17, p. 1 – [*Școalele de la țară*] (*Ultime informațiuni*): În anul școlar 1896-1897 au fost înscriși în școlile rurale din România 218.159 școlari, ceea ce reprezintă 38% din copiii centrelor școlare, 52% ai locuitorilor rurali. Dintre aceștia au fost prezenți la examen 76% din cei înscriși și au fost promovați 64% din cei prezenți la examene. Absolvenții rurali au fost 6-880 sau 6-4% din promovații școlilor rurale.

An IX, nr. 2455, decembrie 9/21, p. 2 – *Din Ardeal [legea de maghiarizare a numelor comunelor din Ungaria]*: Legea a provocat vii proteste în tot Ardealul. Alături de români protestează sașii și slavii. Mocioni a publicat în ziarele "Dreptatea" de la Timișoara și "Foaia de Duminică" un violent protest. S-au organizat întruniri de protest în mai multe localități din Ardeal. În Reichstagul german s-au formulat vii proteste contra aplicării acestei legi. Presa germană este unanimă în a prezenta pe unguri ca un anacronism în acest secol. Marele profesor Mommsen a declarat că fapta ungarilor este o rușine.

An IX, nr. 2457, decembrie 11/23, p. 1 – *Budgetul C.F.R. Serviciul maritim (Editorial)*: Arată că proiectul înființării curselor de vapoare de marfă Brăila-Rotterdam va da deficite. Suma fixată ca venit total al Serviciului Maritim este de 3.390.000 lei. Capacitatea celor cinci vapoare este 192.000 tone. Navlul pe tonă este de 14 lei fixat de minister. Această cifră nu este exactă. Navlul este de 13,75 lei. Ținând seama de această nouă cifră, venitul de pe transportul celor 192.000 tone va fi de 2.262.750 lei și nu de 2.697.000 lei. Dar vasele, socotite că pot ajunge până la Brăila, nu vor putea descărca marfa decât la Sulina, din cauza apelor scăzute în timpul lunilor de vară. Deci, vapoarele nu vor face cursa completă Brăila-Rotterdam. Remarcă faptul că nu s-au înscris în buget anumite sume necesare pentru această linie, și anume cele necesare pentru amortizarea capitalului investit, pentru asigurarea vaselor, pentru renta emisă, care sporesc datoria publică. În total, deficitul acestei linii va fi de 1.560.860 lei.

An IX, nr. 2458, decembrie 12/24, p. 1-2; nr. 2460, decembrie 14/26, p. 1-2; nr. 2461, decembrie 16/28, p. 1-2 – *Motivele guvernului în favoarea liniei de navigație Brăila-Rotterdam*: Se analizează un raport al lui C. Nanu în care se arată că negoțul general de cereale al Olandei crește mereu grație avântului portului Rotterdam. În ce privește relațiile comerciale ale României cu Olanda, ele au crescut de la 4.500.000 florini în 1882 la 34.300.000 florini în 1895. Raportul enumeră avantajele Rotterdamului asupra Anversului și insistă asupra superiorității portului Rotterdam – capăt de linie de navigație. Urmează concluzia lui C. Nanu pentru linia de navigație Brăila-Rotterdam.

An IX, nr. 2470, decembrie 30/ianuarie 11, p. 1 – *Situația tesaurului public*: La contribuțiile directe, toate veniturile dau un minus total de 391.549 lei. La contribuțiile indirecte, veniturile dau un plus de 519.358 lei. Însă acest plus provine de la taxa băuturilor spirtoase. Vămile și timbrele dau un minus. Monopoliurile statului dau un minus de aproape 900.000 lei. Veniturile Ministerului de Domenii dau un minus de peste 3 milioane lei (mai ales din arende). În total, s-au încasat aproape 112 milioane lei față de evaluările cifrate la peste 126 milioane lei.

An IX, nr. 2470, decembrie 30/ianuarie 11, p. 1-2 – *De ale administrațiunei agriculturii*: Se denunță diverse aspecte de proastă administrație și de incompetență la Comisia pentru Secarea Deltei și la lucrările pentru crearea unui sindicat pentru lăptării la Școala de Medicină Veterinară, la ferma-model Studina, la Școala de Irigație, la ferma Laza, la școlile de agricultură.

An IX, nr. 2471, decembrie 31/ianuarie 12, p. 2 – [*Probleme fiscale*] (*Informațiuni*): În 1877, Guvernul liberal a impus funcționarilor publici și particulari un impozit de 5% pe lună asupra salariilor lor spre a întâmpina cheltuielile războiului. Guvernele liberale au menținut acest impozit 12 ani, deși războiul a încetat în 1878. Spre a pune capăt acestei stări anormale, Guvernul conservator l-a desființat. Regimul actual are intenția să-l reînființeze spre a echilibra bugetul pe anul viitor. Se va depune în acest sens un proiect de lege pe biroul Corpurilor Legiuitoare la începutul anului 1898.

1898 (an IX, 6/18 ianuarie – an IX, 30 decembrie/11 ianuarie)

(Colaborator: P. Alexandrescu)

An IX, nr. 2475, ianuarie 6/18, p. 1 – *Finanțe liberale: "Voința națională"*, ziar liberal, a dezmințit știrea dată de "Constituționalul" privitoare la realizarea unui împrumut de 220.000 lei. Poate cifra să fie mai mică sau mai mare, dar nevoia unui împrumut este de neînlăturat. Bugetul a fost rău echilibrat. Până la 31 octombrie curent, diferența dintre evaluări și încasări este de 14.426.057 lei. Deficitul va fi, până la sfârșitul exercițiului, foarte mare. Dacă proiectele de legi pentru patente și timbru ar fi fost votate, poate s-ar fi împlinit golul bugetar. Contractând împrumutul, se va adăuga deficitului anuitatea datoriei publice. Propune remanierea impozitelor.

An IX, nr. 2476, ianuarie 9/21, p. 1-2 – *De ale silviculturii românești*: Este vorba de plagiatul comis de C. Nădejde, care a publicat în "Revista pădurilor" din iulie-august 1897 un articol despre influența pădurilor asupra inundațiilor, copiind un alt articol publicat, sub același titlu, într-o revistă franceză.

An IX, nr. 2479, ianuarie 13/25, p. 1 – *Liberalii și creditul funciar urban* (Editorial): Arată cum s-a creat această instituție. Legea s-a votat în 1873. Reamintește că, în 1877, după ce declarase războiul, Guvernul liberal a încercat să plaseze în străinătate bonuri de tezaur chiar cu 18%. Se imaginase operația ca să se ipotecheze în bloc la Creditul Funciar pentru 30 milioane lei toate moșiile statului, iar titlurile emise de credit să le lombardeze la niște bănci străine. Operațiunea era interzisă de Legea organică a Creditului, primejduind însăși existența acestui institut de credit.

An IX, nr. 2480, ianuarie 14/26, p. 2-3 – *Regimul forestier în Italia* (*Diverse*): Se dau numeroase detalii de tehnică forestieră. Printr-o lege din 1877, modificată ulterior, toate pădurile din Italia sunt supuse regimului forestier.

An IX, nr. 2481, ianuarie 15/27, p. 2 – [*Convenția feroviară cu Serbia*] (*Ecouri și știri*): Se publică textul convenției privitor la joncțiunea căilor ferate printr-un pod peste Dunăre. Podul se va construi între Turnu Severin și Cladova. Studiile privesc în întregime statul român. Ingineri sârbi vor fi atașați comisiei de studiu. Planurile vor trebui terminate la sfârșitul lunii septembrie 1898.

- An IX, nr. 2482, ianuarie 16/28, p. 1-2; nr. 2483, ianuarie 17/29, p. 1-2; nr. 2484, ianuarie 18/30, p. 1-2; nr. 2485, ianuarie 20/februarie 1, p. 1-2; nr. 2486, ianuarie 21/februarie 2, p. 1-2; nr. 2487, ianuarie 22/februarie 3, p. 1-2; nr. 2488, ianuarie 23/februarie 4, p. 1-2; nr. 2489, ianuarie 24/februarie 5, p. 1-2 – A.B., *Starea culturală a Aromânilor*: Face un istoric al școlilor române până la 1880. Școlile au început să apară între anii 1864 și 1878. Atacă pe Apostol Mărgărit. Descrie starea socială a românilor macedoneni și actele lui Apostol Mărgărit în calitate de inspector al școlilor. Denunță “anarhia” din administrația școlilor și critică diversele anchete ordonate în Macedonia și conduse de delegați ai ziarului “L’Indépendance Roumaine”. Vorbește de organizarea școlilor bulgare din Macedonia. Arată rezultatul final al propagandelor bulgare și române după 30 de ani.
- An IX, nr. 2482, ianuarie 16/28, p. 3 – [*Operațiunea deschiderilor de credite suplimentare și extraordinare*] (*Ultime informațiuni*): În bugetul anului curent s-a înscris, ca fond de deschideri de credite suplimentare și extraordinare, suma de 443.570 lei. Fondul era prea mic și, ulterior, Guvernul a încercat să-l sporească prin anularea unor credite necheltuite și prin trecerea acestor anulări la fondul de credite. Ulterior, anulările au fost epuizate și, peste suma inițială, Guvernul a obținut de la Cameră încă 4.200.000 lei, adică de zece ori fondul inițial.
- An IX, nr. 2488, ianuarie 23/februarie 4, p. 1 – *Un nou bir*: Se intenționează să se așeze un impozit nou asupra consumului zahărului (de 15 bani de fiecare kilogram). Proiectul prevede că legea intră în vigoare “din momentul prezentării Mesagiului”. Este drept că bugetul este dezechilibrat, că se va solda cu un mare deficit și că, în consecință, este nevoie de noi impozite. Justificarea noului impozit se bazează însă pe altă explicație, și anume că statul trebuie să acorde fabricilor de zahăr o primă de fabricație de 16 bani de fiecare kilogram de zahăr fabricat și că, deci, statul trebuie să acopere această primă. “Constituționalul” critică acordarea acestei prime de care nu profită decât capitalistul străin. Țara, scrie autorul articolului, nu are interes să protegiască această industrie.
- An IX, nr. 2488, ianuarie 23/februarie 4, p. 2 – [*Situația financiară a Băncii Naționale*] (*Ecouri și știri*): Totalul operațiunilor Băncii Naționale în cursul anului trecut se ridică la 312.180.047. Beneficiul este de 3.357.659 lei.
- An IX, nr. 2489, ianuarie 24/februarie 5, p. 1 – *Gheșeftul cu hârtia* (*Editorial*): Se arată că Fabrica de hârtie Letea este o afacere liberală în care sunt interesați cei trei frați Brătianu. Or, sub pretextul de a încuraja industria națională, s-a plănuțit a obliga statul să se aprovizioneze cu hârtie (stat, județ, comună) numai de la Fabrica Letea. La Senat s-au făcut unele modificări și alături de Fabrica Letea au fost plasate toate fabricile de hârtie din țară, conferindu-le două avantaje mari: acela al unor prețuri de încurajare, deci mari, și acela de a importa, ele, hârtia din străinătate și a o preda statului cu un câștig bun... După discuții, s-a mai prevăzut, însă, că fabricile nu vor furniza decât hârtia fabricată de ele, revizuirea prețurilor făcându-se din cinci în cinci ani.
- An IX, nr. 2490, ianuarie 27/februarie 8, p. 1 – Baci, *Fățărnicie liberală* [*Probleme bugetare*] (*Editorial*): Relevă faptul că liberalii s-au fâlit cu un excedent bugetar de 3.200.000 lei pe exercițiul 1896-1897 și cu suprimarea taxei clerului. În realitate, acest excedent rezultă din excedentele bugetelor precedente conservatoare. Echilibrul pe 1896-1897

s-a realizat prin numerarul găsit la Casa de Amortizare, prin venitul celor 7.000.000 lei efecte ale aceleiași Case de Amortizare și prin ratele de plată ale sătenilor cărora li s-a dat porumb. Din această sumă de peste 4 milioane lei, s-a scos excedentul de 3.200.000 lei și s-a acoperit un deficit de peste un milion de lei. Analizează, în continuare, afirmațiile presei liberale privind buna gestiune financiară, pretenție pe care Baciou o înlătură, invocând o serie de cifre.

An IX, nr. 2490, ianuarie 27/februarie 8, p. 1 – B.B., *Letea și Sascut [Problema fabricelor de zahăr]*: Insistă asupra afacerii Fabricii de hârtie Letea și încercarea de a crea acestei fabrici liberale un monopol de furnizare de hârtie către stat, județ și comună. În Senat, Marghiloman a reușit să se facă să voteze că monopolul se referă exclusiv la hârtia fabricată în fabrica respectivă și nu la hârtia importată, precum și dispoziția ca condițiile contractuale să fie revizuite la fiecare cinci ani. În ce privește zahărul, se pune problema primei pe care statul o plătește fabricilor de zahăr pentru cantitățile fabricate. Fabrica Sascut produce azi trei milioane de kilograme pe an. Pentru fiecare kilogram i se acordă 16 bani primă, adică aproape o jumătate de milion. Acuză pe liberali că își protejează propriile lor industrii în paguba statului și pe spinarea poporului.

An IX, nr. 2491, ianuarie 28/februarie 9, p. 1 – *Căile ferate de interes local*: Recunoaște că legea nu a dat rezultatele scontate. S-a făcut eroarea de a supune două categorii de căi ferate – aceea a căilor ferate de interes local și aceea a căilor ferate de interes privat – aceluiași regim legal. A doua eroare este că s-a crezut că se pot crea căi ferate de interes local fără a se face apel la subvenție. Anglia, Franța, Prusia, Austro-Ungaria, Italia, Belgia au adoptat sistemul subvenției.

An IX, nr. 2491, ianuarie 28/februarie 9, p. 1 – Filotti, Z., *Catenaccio [Probleme fiscale] (Editorial)*: Potrivit Constituției, un impozit nu se poate impune decât prin lege. Dar, pentru că până la votarea legii respective se pot produce, între timp, speculații în dauna statului și a consumatorilor, se aplică imediat taxa respectivă printr-un decret regal sub rezerva aprobării Parlamentului. Acest sistem se numește *Catenaccio*. El este bun, cu condiția să nu se abuzeze de el. Altfel, se merge la zdruncinarea stării financiare a statului și la compromiterea sistemului în sine. România a folosit sistemul, în ultimii trei ani, de două ori, odată cu reforma și creșterea taxelor asupra băuturilor spirtoase și cu creșterea taxei pe zahăr. Propune sistemul englez, după care, în cazul în care decretul de înființare a unei taxe nu este aprobat de Parlament, taxele încasate până atunci să fie restituite. Sistemul acesta, implicând eventualitatea restituirii este admis și în Belgia și Germania.

An IX, nr. 2491, ianuarie 28/februarie 9, p. 2 – *[Aplicarea legii repausului duminical] (Ecouri și știri)*: Se știe că există o Lege a repausului duminical. Bună sau rea, ea trebuie aplicată de toți: și de stat, și de particulari. Arată însă că organele de stat încalcă, ele însele, legea.

An IX, nr. 2492, ianuarie 29/februarie 10, p. 1 – *Imposite peste imposite*: În opoziție, liberalii cereau reducerea impozitelor, iar ajunși la Guvern liberalii majorează impozitele. Astfel, s-a mărit, sub diferite pretexte, impozitul asupra alcoolului, asupra taxelor călătorilor și bagajelor la căile ferate, asupra patentelor, asupra timbrului, precum și taxele de înregistrare, taxa pe consumul de zahăr.

An IX, nr. 2492, ianuarie 29/februarie 10, p. 1; nr. 2493, ianuarie 30/februarie 11, p. 1 – *Iar exercițiul 1896-1897 (Editorial)*: Arată că excedentul de 3.200.000 lei nu poate fi considerat real decât cu condiția ca el să cuprindă toate sarcinile aferente exercițiului 1896-1897. Or, acest excedent nu îndeplinește condiția de mai sus.. Demonstrează cu cifre această afirmație. Ministrul de Finanțe nu a trecut sarcinile totale ale exercițiului 1896-1897, în scopul de a scoate – cu orice preț – un excedent bugetar. Analizează bugetul Ministerului de Finanțe spre a arăta că și aici au fost escamotate cifre spre a nu se învedera existența unor sarcini pe acest exercițiu. De pildă, este anormal ca la încasări mai mari să se plătească o sumă mai mică pentru remizele percepturilor. În realitate, remizele au fost plătite, dar suma reală nu a fost trecută la cheltuieli. Suprimarea taxei asupra clerului, care aducea un venit de 3.000.000 lei, a fost compensată prin resurse rezultând din noul recensământ, resurse găsite la Casa de Amortizare și înscrise, ilegal, în buget. Creșterea taxei asupra alcoolului nu a produs, cum se pretinde de liberali, o scădere de venituri de 3.000.000 lei, căci chiar din situația prezentată de Ministerul de Finanțe pe 30 septembrie 1897 se vede că impozitul asupra spirtoaselor a produs în 1895-1896 un venit de aproape 11 milioane lei, iar în 1896-1897 un venit de peste 10 milioane lei, adică doar o scădere de aproximativ 900.000 lei. În concluzie, exercițiul 1896-1897 nu corespunde adevărului, deoarece s-au înscris în buget resurse de la Casa de Amortizare ce făceau parte din excedentele bugetelor conservatoare, iar în buget nu figurează toate cheltuielile privitoare la acest an. În realitate, nu este vorba de un excedent de 3.000.000 lei, ci un deficit de 3.000.000 lei.

An IX, nr. 2493, ianuarie 30/februarie 11, p. 1 – L., *Impozit – protecțiune*: Guvernul a prezentat un proiect de lege pentru înființarea unei taxe de consum asupra zahărului. Proiectul a fost votat de Cameră. Acum se găsește la Senat. Prin acest proiect se înființează un impozit de 15 bani pe kilogramul de zahăr. Critică acest impozit, dar el este necesar spre a echilibra un buget dezzechilibrat, deficitar. Nevoia va sili acest Guvern să propună și alte impozite sau majorări de impozite. Acest impozit are însă un alt cusur. Prin proiect se acordă o primă de export și Fabricii din Sascut, căreia nu i se acordase această primă încă de acum doi ani. Aceasta creează o stare de superioritate Fabricii Sascut. Critică această măsură.

An IX, nr. 2493, ianuarie 30/februarie 11, p. 1-2 – *Franchetă liberală [Probleme bugetare]*: Toată lumea știe că gestiunea acestui an va da un deficit. Un guvern serios nu ascunde acest lucru. Liberalii îl ascund. Guvernul a echilibrat rău bugetul, a umflat veniturile și a înscris pentru credite extraordinare și suplimentare o sumă mică. Cifra pentru credite s-a cheltuit repede și aceasta a făcut ca bugetul pe 1896-1897 să dea nu numai un deficit enorm, dar se adaugă la acest deficit și 4.000.000 lei proveniți din faptul că s-a înscris la fondul de credite o sumă prea mică. Critică impozitul asupra consumului de zahăr, care nu este destinat să încurajeze industria națională a zahărului, ci pentru a mări veniturile bugetare cu 2.800.000 lei.

An IX, nr. 2497, februarie 6/18, p. 1-2; nr. 2502, februarie 12/24, p. 1-2; nr. 2504, februarie 14/26, p. 1-2; nr. 2505, februarie 15/27, p. 1-2; nr. 2507, februarie 18/30, p. 1-2; nr. 2508, februarie 19/martie 3, p. 1-2; nr. 2509, februarie 20/martie 4, p. 1-2; nr. 2520, martie 5/17, p. 1-2; nr. 2521, martie 6/18, p. 1-2; nr. 2523, martie 8/20, p. 1-2; nr. 2525, martie 11/23, p. 1-2; nr. 2567, mai 3/15, p. 1-2; nr. 2568, mai 5/17, p. 1-2; nr. 2569, mai

6/18, p. 1-2 – Galeriu, George, *Minele și România: Începe prin a face un istoric, vorbind de legenda minelor în România. Scrie că sarea, aurul, arama, salpetrul etc. au fost exploatare din vremuri imemorabile în România. Numele anumitor localități atestă această presupunere. Se referă la unele amintiri din istoria politică și economică a românilor cu privire la exploatarea minelor din Dacia Traiana. Trece, apoi, la epoca Regelui Géza II (1142) și administrația medievală a stăpânitorilor unguri din anii care urmează. Rezultă că minele erau productive chiar de pe vremea stăpânirilor barbare. În Transilvania, locuitorii din regiunea munților metaliferi au rămas mineri și azi. Trece, apoi, la Dacia Cisalpină. În Moldova au existat, încă de pe timpul lui Vasile Lupu, exploatare miniere, iar Turcia – între altele – cumpăra din Țările Române și salpetru. Ceea ce dovedește că începutul exploatareii salpetrului în Moldova a trebuit să aibă loc odată cu înlocuirea arcurilor prin puști, iar abandonarea acestei exploatare datează de la răpirea Basarabiei, în 1812. Amintește de Codicile Calimah și ale lui Caragea și, apoi, de Regulamentul Organic, în care se consfințesc drepturile proprietății după obiceiurile țării. Ajunge la concluzia că dreptul de a exploata minele în această țară era un drept regal *ab antiquo*. Arată în amănunt ce mine au fost exploatare și ce zăcăminte au fost explorate. Arată cum s-au exploatare minele de aramă din Bucovina, după răpirea acestei provincii și cum, înainte de răpire, s-a exploatare aurul. Austriei au început exploatarea zăcămintelor de plumb argentifer, de fier și magneziu, sare rafinată etc. În Basarabia, înainte de răpire, se exploatare salpetrul și sarea de mare. Arată, apoi, ce s-a exploatare și ce s-a explorat în Oltenia și Muntenia. Deci, existența minelor în România nu este o legendă. S-a putut verifica faptul că unele spuse populare au un mare sâmbure de adevăr. Ori de câte ori armatele rusești ocupau țara, delegați ai societăților miniere rusești explorau munții. Invită guvernele să acorde o mare atenție exploatareii raționale a marilor și diverselor zăcăminte din țară. Trece, apoi, la examinarea tehnică a fiecărei regiuni miniere.*

An IX, nr. 2500, februarie 10/22, p. 1 – *Lipsă de consecință [Încurajarea industriei naționale]*: Se critică Legea pentru concesiile acordate fabricilor de hârtie (recte Fabricii Letea) și *restitutio in integrum* a Fabricii Sascut – le socotește a fi legi de interes personal și nu destinate să încurajeze industria națională. Conservatorii au acordat avantaje industriei naționale fără să țină cont decât de interesul statului. Liberalii acordă avantaje numai fabricilor la care sunt cointeresați fruntași liberali.

An IX, nr. 2500, februarie 10/22, p. 3 – [*Școala de meserii și expoziția universală din Paris*] (*Ultime informațiuni*): Direcția Școlii de Meserii din București a întocmit o listă de obiecte pe care această școală le poate trimite standului român al Expoziției Universale din Paris din anul 1900. Obiectele sunt destinate să arate metoda de învățământ în cei patru ani de școală și gradul de îndemânare arătată de elevi în cei doi ani de aplicație. În acest scop, se propune, spre a fi expuse, o serie de lucrări practice și o locomotivă cu focar de ars păcură, o lucrare de sculptură, obiecte de lăcătușerie, obiecte turnate în bronz etc.

An IX, nr. 2502, februarie 12/24, p. 1 – Filotti, Z., *Reforma legii asupra patentelor*: Dezvoltarea economică a țării a impus statului sarcini care, cu impozitele actuale, nu mai pot fi acoperite. De aceea, se recurge la emisiuni de rentă chiar pentru cheltuielile care trebuie acoperite cu venituri ordinare. De altfel, sistemul fiscal românesc este total

depășit. Este, deci, nevoie de o reformă a sistemului de impozite. Actuala lege a patentelor nu mai corespunde nevoilor moderne. Face un istoric al legislației patentelor. Pentru prima oară, Regulamentul Organic a stabilit patenta. Patenta se compune dintr-o taxă fixă și o taxă proporțională. Taxa fixă variază după populația orașului. Comunele sunt împărțite în șase categorii. Această împărțire este arbitrară. Unele profesii, care nu raportează aproape nimic, sunt supuse la o taxă exorbitantă. Reforma propusă de actualul ministru de Finanțe nu reprezintă o reformă, deoarece se păstrează sistemul de mai sus, sistem care aparține Legii din 1862. Proiectul menține cele șase categorii de comune. S-au mai schimbat unele grupări de localități, s-a mai trecut o profesie de la o categorie la alta, dar, în general, modificări de esență nu au intervenit.

An IX, nr. 2502, februarie 12/24, p. 2 – [*Industria zahărului*] (*Informațiuni*): Administrația Domeniilor Coroanei ar fi dispus să se ia inițiativa înființării unei mari fabrici de zahăr la Segarcea, Dolj. Administrația s-a adresat proprietarilor agricoli vecini cu acest domeniu al Coroanei, invitându-i să introducă cultura sfeclei de zahăr pe proprietățile lor. Ziarul invită pe agricultori să dea curs acestei invitații.

An IX, nr. 2502, februarie 12/24, p. 3 – [*Convertirea unei părți din datoria publică*]: Ministerul de Finanțe a depus un proiect de lege pentru convertirea datoriei publice. Nu se știe care este valoarea conversiunii propuse de ministrul liberal și nu se cunosc încă toate condițiile conversiunii rentei perpetue de 5% din 1875 și a celor amortibile din 1881-1888, precum și a obligațiilor rurale 6% din 1880 în titlu de rentă amortibilă 4%. Dacă ministrul de Finanțe va izbuti să ajungă la o notabilă scădere a anuității fără prelungirea termenelor, aceasta va constitui o reușită. Cine nu dorește ameliorarea datoriei publice a statului care a ajuns la 1.223.000.000 lei?

An IX, nr. 2503, februarie 13/25, p. 1 – [*Bugetul pe 1898-1899*] (*Editorial*): Cifra la care s-a oprit Guvernul este de 222.061.000 lei, în timp ce ultimul buget conservator de cheltuieli s-a oprit la cifra de 209.800.000 lei, pentru veniturile și cheltuielile exercițiului 1895-1896. Cheltuielile au fost, deci, sporite în acest buget cu 13.000.000 lei, deși au sporit taxa alcoolului, au scumpit căile ferate și au înființat un impozit nou asupra consumului de zahăr. Încasările bugetului în curs au mers prost și exercițiul a lăsat un deficit de 15.000.000 lei. Amintește că, pentru a echilibra bugetul pe 1896-1897, liberalii au înscris la venituri diverse sume economisite de conservatori. În 1897-1898, evaluările au sporit cu 5.225.000 lei. Față de aceste evaluări, situația Tezaurului Public pe 30 noiembrie 1897 arată un minus de încasări de 14.634.922 lei, când, deci, încasările scad începând cu 1895-1896, evaluarea veniturilor pe bugetul 1898-1899 la 222.061.000 lei este hazardată. Cifrele au fost, în realitate, umflate cu venituri extraordinare, sporuri eventuale la taxa spirtoaselor și la lucrări accidentale și extraordinare la șantierul din Turnu Severin. Este de văzut ce va face Guvernul cu suma de aproape 7 milioane lei cu care se sporesc cheltuielile.

Suma veniturilor și cheltuielilor s-a fixat la 222.061.000 lei. Urmează defalcarea acestor sume pe ministere, case speciale etc. Veniturile din contribuții directe sunt evaluate la 33.800.000 lei, cu un plus de 190.000 lei față de exercițiul în curs, iar veniturile din contribuții indirecte sunt evaluate la 66.570.000 lei, cu un plus de 5.410.000 lei față de exercițiul în curs. La cheltuieli, datoria publică figurează cu suma de 81.807.072 lei, cu un plus de 2.591.963 lei.

- An IX, nr. 2505, februarie 15/27, p. 1; nr. 2507, februarie 18/30, p. 1 – *Evaluarea veniturilor bugetare pe 1898-1899*: Deși din situația ultimă s-a înregistrat o scădere de încasări față de prevederi, evaluările înregistrează, la contribuții directe, un plus de 900.000 lei față de evaluările bugetului în curs. Era, deci, firesc, ca la prevederi să nu figureze acest plus. Venitul foncierei a fost sporit cu 100.000 lei. Tot așa s-a adăugat o sumă de 50.000 lei la venitul licențelor de băuturi spirtoase etc. Arată în detaliu că toate aceste sporuri nu sunt justificate. La contribuții indirecte, sporul este însă de 5.410.000 lei. Arată cum se justifică sporul. Mai întâi, sporul de 2.600.000 lei provenit de la taxa pe consumul zahărului. La vămi nu a sporit și nici nu a scăzut. La taxele asupra băuturilor spirtoase a adăugat 2.000.000 lei în plus. În concluzie, sporul de 5.410.000 lei la contribuții indirecte este exagerat și a deformat cifra de la taxa de înregistrare, amestecând un venit bugetar cu unul extraordinar.
- An IX, nr. 2507, februarie 18/30, p. 1 – *Succes diplomatic [Convenția comercială cu Turcia] (Editorial)*: Nevoia încheierii acestei convenții nu era absolută. România nu pierde și nici nu câștigă nimic de pe urma acestei convenții. E o convenție care va rămâne literă moartă.
- An IX, nr. 2508, februarie 19/martie 3, p. 1 – *Participare la expoziția din 1900*: Îndeamnă Guvernul să întreprindă lucrările necesare pentru participarea țării la această expoziție. Camerele de Comerț au atras, toate, atenția Guvernului asupra necesității prezenței noastre la Expoziția din Paris. E drept că producătorii particulari din sectorul agricol nu sunt prea interesați. Ei nu au nevoie de participarea la expoziție pentru determinarea desfacerii cerealelor pe piețele străine. Iar industria indigenă este abia la început. Participarea României are scopul de a arăta locul ce i se cuvine în concertul statelor europene, ca bogăție naturală și ca producție. Organizarea participării cade, deci, exclusiv, în sarcina statului, spre deosebire de statele industriale în care inițiativa particulară are un rol important în organizarea participării țării respective.
- An IX, nr. 2509, februarie 20/martie 4, p. 1 – Baci, *Pentru "Voința Națională" [Probleme bugetare] (Editorial)*: Repetă că socotelile încheiate pentru exercițiul 1896-1897 nu sunt exacte, deoarece nu s-au trecut în aceste socoteli toate cheltuielile din acel an. În 1896-1897 au fost în circulație bonuri de tezaur și, în același an, s-a emis și un împrumut de 90 milioane lei rentă amortibilă 4%, ale cărui anuități sunt plătibile la 1 noiembrie și la 1 mai ale fiecărui an. Până la 1 noiembrie 1896, din acest împrumut s-au realizat peste 54 milioane lei, iar până la 31 martie 1897, capitalul de 70.000.000 lei. Pentru 54 milioane lei trebuia să se plătească la 1 noiembrie o anuitate de cel puțin 1.500.000 lei, iar pentru 70.000.000 lei o anuitate de 1.700.000 lei. În total, 3.200.000 lei, care trebuiau plătiți din bugetul anului 1896-1897, fiindcă constituia o sarcină a acelui an. Or, "Voința națională" afirmă că nu s-au plătit decât 1.800.000 lei, ceea ce dovedește că nu s-au trecut în conturile exercițiului toate cheltuielile aferente anului 1896-1897. Excedentul de 3.200.000 lei nu este, deci, cel real.
- An IX, nr. 2509, februarie 20/martie 4, p. 2 – *[Căile ferate] (Informațiuni)*: În 1883, când statul a luat în exploatare rețeaua CFR, aceasta avea o lungime de 1.250 km și aducea un venit *net* de 10.082.051 lei. În 1897, lungimea rețelei CFR este de 2.900 km, iar venitul *net* este de 10.747.535 lei. În schimb, cheltuielile de exploatare erau, în 1883, de 12.802.178 lei, iar în 1897 ele sunt de 36.199.347 lei. În 1896, veniturile CFR au

fost evaluate la 15.300.000 lei, liberalii le-au sporit cu 1.588.000 lei, ridicându-le la 16.838.000 lei, deci evaluările din 1896 nu fuseseră acoperite de realizări.

An IX, nr. 2511, februarie 22/martie 6, p. 1; nr. 2512, februarie 24/martie 8, p. 1; nr. 2515, februarie 27/martie 11, p. 1-2; nr. 2516, februarie 28/martie 12, p. 1 – *Evaluările bugetare pe 1898-1899*: Evaluările admise pe 1897-1898 au fost de 50.170.000 lei. Pentru exercițiul 1898-1899, evaluările propuse se ridică la suma de 51.650.000 lei. Analizează evaluările și realizările fiecărui articol de monopol în parte. Media încasărilor pentru tutun pe ultimii trei ani a fost de 36.653.037 lei. Totuși, evaluarea pe 1897-1898 a fost fixată la 38.000.000 lei. Această prevedere nu s-a realizat. Pe 1898-1899, Ministerul de Finanțe a scăzut cu 250.000 lei evaluările. Această scădere este prea mică. Aceleași evaluări “umflate” s-au practicat și la sare, chibrituri, cărți de joc și șantierul din Turnu Severin. Pe 1897-1898, veniturile Ministerului de Domenii au fost evaluate la 23.383.000 lei. Pentru 1898-1899, evaluările veniturilor au fost diminuate cu 1.459.000 lei. Veniturile din arende de moșii au fost evaluate la 10.400.000 lei pe 1896-1897, pe 1897-1898 ele au fost sporite cu 140.000 lei. Dar cum încasările în primele șase luni au fost inferioare prevederilor cu 1.295.907 lei, ministrul de Finanțe a fixat prevederile, în 1898-1899, cu 1.388.000 lei mai puțin. Trece la dobânzile bunurilor și, apoi, la venitul pădurilor care a fost evaluat, în 1897-1898, la 4.090.000 lei. Aceste evaluări nu au fost realizate, soldându-se cu un minus de 760.072 lei, ceea ce nu l-a împiedicat pe ministrul de Finanțe să evalueze veniturile prevederilor pe 1898-1899 la 4.200.000 lei. Examinează, apoi, articol cu articol proiectul de buget privitor la acest minister.

An IX, nr. 2518, martie 3/15, p. 3 – [*Conversiunea rentei*] (*Ultime informațiuni*): Ministrul de Finanțe a anunțat că aranjamentul cu băncile cu care se face conversiunea este încheiat și că, deci, conversiunea este, în fapt, împlinită. Această conversiune va fi amortizată timp de 60 de ani, iar cursul de emisiune va fi de 91½ mai puțin 1% pentru cheltuieli. Așadar, se vor converti renta perpetuă din 1875, obligațiunile rurale 6% și renta amortizabilă 5% din anii 1881-1888. Un ziar liberal, “L’Indépendance Roumaine” afirmă însă că, în ce privește renta amortizabilă, ea va face obiectul unor noi negocieri. Pare, deci, că nu este terminată întreaga conversiune. Sunt necesare unele lămuriri cu privire la împrumutul de 75 milioane lei pe care Guvernul vrea să-l realizeze pentru stingerea datoriei bonurilor de tezaur. Întreabă dacă aceste bonuri de tezaur au fost emise numai pentru plata lucrărilor în execuție ori și pentru efectuarea altor cheltuieli pe care bugetul nu le-a putut acoperi.

An IX, nr. 2522, martie 7/19, p. 1 – *Conversiunea* (*Editorial*): Ministrul de Finanțe a declarat că operațiunea conversiunii va fi efectuată pe bazele următoare: titlul de 4% va fi emis pe cursul de 91½%, iar termenul de amortizare va fi de 60 de ani. Un ziar guvernamental afirmă că, deocamdată, nu va fi convertită decât o mică parte din totalul acelor împrumuturi. Dorește să știe dacă operațiunea conversiunii va aduce un beneficiu sau dacă va apăsa greu pe finanțele statului. Arată care sunt obligațiunile Tezaurului pentru împrumuturile ce se convertesc, înainte de conversiune, și care vor fi obligațiunile Tezaurului după conversiune. Se vor converti în rentă de 4% împrumutul din 1875 în rentă 5% perpetuă, din care azi se mai află în circulație un capital nominal de 30.225.000 lei, împrumutul în obligațiuni

de stat 6% emise în 1880 pentru conversiunea obligațiunilor rurale 1864, împrumutul cu rentă 5% făcut în cursul anilor 1881-1888. Sarcinile Tezaurului, înainte de conversiune, se ridică, în capital și dobânzi, la suma de 922.457.181 lei. Anuitatea semestrială va fi de 10.957.905 lei. Arată că operațiunea conversiunii efectuată în 1890, când a avut loc conversiunea obligațiunilor de stat 6%, este superioară celei actuale. Citează pe Paul Leroy-Beaulieu care, în tratatul său de finanțe, de multe ori dă numele de conversiune unei operațiuni destinate să amâne amortismentul. Din acest punct de vedere, actuala conversiune nu este o conversiune, ci un expedient cu care ministrul de Finanțe dorește să umple golurile bugetare ale anului viitor.

An IX, nr. 2522, martie 7/19, p. 1-2 – Davidescu, Florian, *Conferința ținută la societ. "Progresul silvic" despre pădurile rășinoase din țară*: Sub acest titlu, Florian Davidescu a ținut o conferință la societatea "Progresul silvic". A arătat starea pădurilor de munte, condițiile abuzive de exploatare, pășunatul abuziv. A prezentat informații în legătură cu tratamentele ce se aplică în țările apusene pădurilor de munte. Trece la observațiile proprii și experiențele făcute pe Domeniul Bicaz, unde a aplicat toate tratamentele admise de știința forestieră. Insistă asupra lucrărilor necesare pentru punerea pădurilor în valoare, citând opiniile profesorului G. Hüfel din Nancy. Propune să se aplice grădinaritul și tăierile rase cu însămânțări artificiale acolo unde pot fi admise.

An IX, nr. 2523, martie 8/20, p. 1 – *Monopolul cânepei*: Critică faptul că s-a creat un monopol în favoarea unei fabrici de frânghie din Iași, acordându-i-se scutire de taxe vamale pe cânepa importată, deși în țară se cultivă cânepă. Alți fabricanți din România au cerut aceleași privilegii și Guvernul i-a refuzat. Ziarul liberal "Voința națională" recunoaște că scutirea de vamă acordată acelei fabrici din Iași (Moritz Wachtel) constituie un monopol, iar extinderea acestei scutiri la toate celelalte fabrici de frânghie din țară ar duce la desființarea culturii de cânepă din România. Guvernul ar trebui să retragă acest avantaj Fabricii Wachtel, dar îi este teamă de un eventual proces cu daune. Ziarul "Constituționalul" propune să se ceară prin justiție anularea scutirii.

An IX, nr. 2524, martie 10/22, p. 1 – Baci, *Creditul funciar rural (Editorial)*: Arată condițiile suspecte în care se convoacă Adunările Generale ale Creditului Funciar Rural transformat "într-un focar politic și instrumentul unei coterii". Invită pe toți împrumutații să facă front contra "uneltirilor" lui D. Sturdza.

An IX, nr. 2527, martie 13/25, p. 1-2; nr. 2528, martie 14/26, p. 1-2; nr. 2530, martie 17/29, p. 1-2; nr. 2531, martie 18/30, p. 1-2; nr. 2540, martie 29/aprilie 10, p. 1-2; nr. 2541, martie 31/aprilie 12, p. 1-2 – *Bugetul domeniilor*: Analizează acest buget, socotind că s-au înscris unele cheltuieli inutile și au fost operate unele reduceri inadmisibile. Pentru 1896-1897, cifra bugetului era de aproape 6 milioane lei, cu un minus de peste o sută mii de lei. Pentru a ajunge la această reducere, s-au desființat Direcția Generală Statistică și 42 de posturi de agenți silvici. Comisia bugetară a refuzat însă desființarea posturilor de agenți silvici. Cheltuielile propuse pentru bugetul pe 1897-1898 au fost de 6 milioane lei, foarte aproape de cifra bugetului precedent. Și în acest buget se procedează la tăieri și reduceri inutile. Pentru bugetul pe 1898-1899, cifra a fost fixată la 6.377.000 lei. Analizează reducerile și adăugirile făcute.

Examinează expunerea de motive prin care se motivează reducerile făcute și consideră motivele invocate neserioase. Examinează, apoi, adăugirile, articol cu articol. În concluzie, se arată că preocuparea ministrului de Domenii a fost să dea, cu orice preț, acestui departament mijloacele de a-și desfășura marea sa activitate economică.

An IX, nr. 2528, martie 14/26, p. 1 – *Modificarea unei legi (Legea pentru combaterea filoxerii)*: Prin Legea din 1885 s-a stabilit un impozit de 4 lei de fiecare hectar de vie, pentru a veni în întâmpinarea cheltuielilor necesare pentru distrugerea viilor filoxerate. În 1891, impozitul a fost redus la 2 lei de hectar de vie. Ministerul Agriculturii era obligat să pună gratuit la dispoziția proprietarilor de vii butași de viță cultivați în pepinierele statului. Prin modificarea acestei legi, această gratuitate dispăre. Ea rămâne numai pentru micii proprietari țărani cărora li se vor da vițe americane pentru reconstituirea unei jumătăți de hectar. Critică această dispoziție. Din moment ce proprietarii își cumpără butașii de vie, trebuia ca ei să fie scutiți, în schimb, de impozitul filoxeric. Statul are interes ca cele 44.700 ha, care azi sunt distruse sau infectate, să fie refăcute, deci inițiativa particulară trebuie stimulată.

An IX, nr. 2532, martie 19/31, p. 1 – *O curioasă administrațiune [Căile ferate]*: Menționează o seamă de infracțiuni la Legea generală a contabilității statului, între care aprovizionarea cu cărbuni străini care au fost contractați fără licitație. Întreabă de ce CFR preferă cărbunii din Westfalia cărbunilor din Cardiff. Critică și prețul ridicat care se plătește pentru acești cărbuni care sunt mai proști și mai scumpi decât cărbunii din Cardiff.

An IX, nr. 2536, martie 24/aprilie 5, p. 1-2 – Baciū, *Bugetul anului 1898-1899 și D. Raportor C. Stoicescu*: Comentează raportul general al bugetului și afirmă că taxa pe consumul de zahăr nu a fost înființată, așa cum pretinde raportorul, spre a face față primelor de fabricație, ci pentru a mări veniturile statului. Neagă pretenția raportorului că bugetul este echilibrat, deoarece echilibrarea nu s-a realizat cu venituri certe, ci cu venituri accidentale, incerte. Bugetul 1898-1899 se va solda, sigur, cu deficit și arată pe ce se întemeiază Baciū în aceste afirmații. Conchide, arătând că primul buget liberal pe 1896-1897 s-a soldat cu un excedent de 3.200.000 lei grație înscrierii în buget a numerarului Casei de Amortizare, al doilea buget – pe 1897-1898 – este deficitar și al treilea buget – pe 1898-1899 – va fi tot deficitar.

An IX, nr. 2537, martie 25/aprilie 6, p. 3 – *Buget de expediente (Ultime informațiuni)*: Ministrul de Finanțe a prezentat bugetul său de 226.061.000 lei la venituri și cheltuieli. S-a pretins că acest buget este perfect echilibrat. Menelas Ghermani a demonstrat că lipsesc vreo două milioane lei la cheltuieli și că este adăugat, pe nedrept, vreun milion și jumătate de lei la venituri. Guvernul, spre a asigura echilibrul bugetar, a depus la Cameră un proiect de lege prin care reținerea care se practică asupra venitului net al CFR spre a forma fondul de rezervă se va înscrie în bugetul general al statului. Resursa aceasta de 543.100 lei nu este înscrisă în buget. Înscrierea se va face spre a echilibra un buget neechilibrat.

An IX, nr. 2544, aprilie 3/15, p. 1-2 – Silva, *Galeria forestieră*: Silva își propune să scrie o istorie a silviculturii românești, a administrației pădurilor și va arăta bărbații care s-au distins în această administrație.

An IX, nr. 2548, aprilie 10/22, p. 3 – *Recolta vinului în 1895 și 1896 (Diverse)*: După comunicările primite la Ministerul de Agricultură francez, România este înscrisă cu 6.221.140 hectolitri de vin în 1896, Italia venind pe primul loc cu 28.296.240 hectolitri. România se plasează a doua, Portugalia și Germania cu 5.000.000 hectolitri se clasează a treia și a patra, vine apoi Bulgaria cu 3.703.727 hectolitri și Austria cu 3.486.121 hectolitri. Franța nu figurează în acest tabel întocmit de Ministerul de Agricultură francez.

An IX, nr. 2549, aprilie 11/23, p. 1 – *Pensiile civile*: Atribuie Guvernului liberal intenția de a modifica Legea pensiilor în sensul ca etatea de pensionare să fie fixată la 60 de ani, adică cu șase ani mai târziu decât o fixează legea actuală, iar cea mai mare pensie să fie acordată după 40 de ani de serviciu, ceea ce ar reprezenta 2/3 din media salariilor pe ultimii cinci ani.

An IX, nr. 2549, aprilie 11/23, p. 1-2; nr. 2550, aprilie 12/24, p. 1-2; nr. 2551, aprilie 14/26, p. 1-2; nr. 2552, aprilie 15/27, p. 1-2; nr. 2553, aprilie 16/28, p. 1-2; nr. 2555, aprilie 18/30, p. 1-2; nr. 2556, aprilie 19/mai 1, p. 1-2 – Arion, Scarlat C., *Starea țăranului român*: Numește secolul al XIX-lea secolul problemei sociale. Societatea se prezintă ca o piramidă. Mizerie la bază și splendoare la vârf. Această flagrantă inegalitate economică nu corespunde cu egalitatea juridică instaurată în acest secol. E drept că există o iremediabilă inegalitate în natură. Inegalitatea constituie un stimulent, cu condiția să nu se creeze extreme. Trebuie evitată o inegalitate economică flagrantă. Doctrina liberalistă proferează că nu e nimic de făcut. S. Arion nu este de acord cu această doctrină. Statul trebuie să intervină. În România, peisajul social este dezolant. Pe de o parte, orașele care par să fi apucat pe calea civilizației moderne și, pe de altă parte, satele care zac în mizerie și sărăcie. Citează lucrarea *La peninsule des Balkans. La Roumanie*, T. II, de Emile de Laveley. Și locuința și hrana țăranului sunt dintre cele mai mizerabile. Analizează cauzele acestei stări. Țăranul este un capital de exploatat. Laudă lovitură de stat a lui Cuza-Vodă contra tiraniei boierilor. Împroprietărirea clăcașilor a fost un act mare. Dar nu trebuie să fie obligați la plata despăgubirilor. Țăranii au fost impuși la dări grele. Legea tocmelilor agricole din 1866 a fost un blestem pentru țărani, deoarece a făcut munca către moșier obligatorie. Mizeria e în plin marș. În 1879, plata anuităților încetează și Legea tocmelilor agricole este modificată. Dar patru cauze continuă să înrăutățească starea țăranilor: lipsa de pământ, Legea contractelor de muncă, starea de incultură, alcoolismul. Propune parcelarea și vânzarea moșiilor statului la țărani, modificarea legii tocmelilor agricole, ușurarea substanțială a impozitelor. Moșierul plătește 9,054% impozite și țăranul 33,60%. Propune ca golul lăsat de diminuarea impozitelor plătite de țărani să se ridice pe tutun, să se taxeze succesiunile și donațiile, să se modifice taxa pe alcool, ținând seama de ravagiile alcoolismului, să se impună toate veniturile (impozitul pe totalitatea veniturilor, maximum 4%), ceea ce ar aduce statului un venit de 20-30 milioane lei, scutirea țăranimii de capitație și de taxa pentru șosele. Cei avuți trebuie să fie impuși mai mult. Se oprește asupra stării de incultură a țăranului: școli multe și pe lângă fiecare școală o mică fermă-model.

An IX, nr. 2550, aprilie 12/24, p. 2 – *[Prețul cerealelor pentru export] (Informațiuni)*: Telegramele din America anunță creșterea prețurilor la cereale. Lipsa de produse pe piața

românească se datorește faptului că ungurii au cumpărat, în timpul iernii, cereale de la țărani și moșieri, cu prețuri ridicole. În satele care nu sunt deservite de căi ferate se mai găsesc rezerve. A treia parte din șlepurile sosite în portul Galați din Prut a fost vândută. Restul – din cauza ridicării prețurilor – nu vor posesorii să-l mai vândă, așteptând un preț mai bun. Creșterea prețurilor la grâu și porumb este sensibilă, dar nimeni nu vinde, așteptând și ei aceeași creștere de prețuri.

- An IX, nr. 2551, aprilie 14/26, p. 1 – *Liberalii și industria (Editorial)*: Reamintește că conservatorii au modificat tariful vamal autonom care a apărat industria națională, au încheiat convenții comerciale, au rezolvat fără întârziere cererile pentru acordarea avantajelor prezentate de Legea pentru încurajarea industriei naționale. De când au venit liberalii la putere, cererile pentru acordarea acestor avantaje stau nerezolvate. Liberalii justifică aceasta arătând că nu pot acorda scutiri de impozite, deoarece ar scădea veniturile statului, nu pot acorda scutiri de taxe vamale pentru același motiv, nu pot acorda reduceri de taxe de transport, deoarece ar micșora veniturile căilor ferate și conchide că liberalii nu dau prea multă atenție problemei încurajării industriei naționale.
- An IX, nr. 2554, aprilie 17/29, p. 1 – *Finanțe colectivoiste (Editorial)*: Diferența încasărilor pentru exercițiul 1897-1898 față de exercițiul 1896-1897 este de minus 6.693.642 lei și nu de 4.493.000 lei, cum afirmă liberalii. Ținându-se seama că evaluările au fost umflate pentru bugetul 1897-1898 cu 5.225.000 lei, iar minusul de încasări, până acum, este de 6.693.642 lei, se poate spune că diferența este de aproape 12 milioane lei. Aceasta este situația pe 28 februarie 1898.
- An IX, nr. 2565, mai 1/13, p. 1-2 – *Noua lege pentru warante agricole*: Publică în întregime această lege în care se stabilește că orice agricultor poate obține un împrumut pe produsele agricole sau industriale provenite din exploatarea sa, păstrate în magazinele sau pe pământurile exploatare. Textul publică lista produselor warantabile, care cuprinde, pe lângă cereale, vinuri, lemne, sare marină etc. Produsul warantat rămâne gajul împrumutătorului.
- An IX, nr. 2571, mai 8/20, p. 1-2 – *Grâul și resbelul*: În "Le Temps" a apărut un articol sub titlul de mai sus, semnat de unul dintre cei mai competenți agronomi ai Franței, articol pe care "Constituționalul" îl reproduce în întregime. Recolta SUA a fost bună în 1897 și proastă în Europa, mai ales în Franța. Nimic nu ar fi putut schimba prețurile care trebuiau să scadă în SUA. Războiul cu spaniolii a schimbat situația. Grâul a fost stocat de o societate americană constituită în grabă și prețurile au început să crească. Reproduce cursul pieței din New York, începând de la 28 februarie. După știrile care i-au parvenit, recolta Argentinei prezintă un excedent de 13 milioane hectolitri, care va începe să sosească în Europa cel mai târziu peste două săptămâni.
- An IX, nr. 2586, mai 29/iunie 10, p. 1 – *Finanțele (Editorial)*: Cu toate făgăduielile din opoziție, liberalii, nu numai că nu au înfrânat cheltuielile, dar le-au majorat de la an la an cu câte 7.000.000 lei pe an, iar lucrările publice se fac numai din împrumuturi. Au sporit, în același timp, impozitele, introducând taxa pe zahăr, sporind taxele pe alcool și pregătesc modificarea patentelor și a Legii timbrului. Nevoia de a așeza noi impozite reiese din faptul că la evaluările încasărilor de 215.153.000 lei, până la 1 aprilie, a corespuns o încasare de 195.723.744 lei, deci o diferență de 19.429.255 lei.

Oricât s-ar încasa până la 30 septembrie, deficitul nu va fi mai mic de 10 milioane lei. Autorul editorialului subliniază că despre noi impozite nu poate fi vorba, iar împrumuturile merg greu, pe când bonurile de tezaur au trecut cu mult mai mult decât de trei ori cifra până la care ministrul are dreptul să emită asemenea bonuri.

An IX, nr. 2587, mai 30/iunie 11, p. 2 – [*Căi ferate*] (*Informațiuni*): În urma votării creditului de 6 milioane lei, lucrările liniei ferate Tg. Ocna-Comănești-Palanca au fost reluate. Peste 6.000 de muncitori sunt angajați. Până la Comănești, linia ferată – în afară de gări – este terminată. Această linie va face joncțiunea, la Palanca, cu linia ungurească Kézdivásárhely.

An IX, nr. 2591, iunie 4/16, p. 3 – [*Constituirea unei societăți anonime*] (*Ultime informațiuni*): S-a format și constituit în București o societate română pentru întreprinderi electrice și industriale. Capitalul social este de 2.500.000 lei cu facultatea de a-l ridica până la 10.000.000 lei. Această societate s-a format cu concursul societății germane pentru întreprinderi electrice din Frankfurt pe Main (Societatea Electrică Lahmeyer et. comp.), Breslauer Disconto-Bank din Berlin, Banca Iescheck et. comp.

An IX, nr. 2604, iunie 19/iulie 1, p. 3 – [*Probleme miniere*] (*Ultime informațiuni*): La Bahna, proprietatea statului din jud. Mehedinți, se va începe în curând exploatarea unei mine de caolin granulos pentru fabricarea porțelanului.

An IX, nr. 2606, iunie 21/iulie 3, p. 1-2; nr. 2607, iunie 23/iulie 5, p. 1-2 – Alimănișteanu, Al., *Comerțul nostru de vinuri în Germania*: Din raportul întocmit de Al. Alimănișteanu reiese că, deși România este una din țările producătoare de vinuri, exportul de vinuri nu se arată la această înălțime. Dat fiind că concurența pe piața internațională a cerealelor este din ce în ce mai aprigă, România ar trebui să se preocupe de dezvoltarea altor producții și industrii. Propune ca agricultorii români să se dedice și viticulturii. Arată că în Germania via este cultivată pe 126.129 hectare. Filoxera nu a cauzat prea multe daune. Producția viilor germane în 1896 a fost de peste 5 milioane de hectolitri. Cultura viei este mai mult în mâna micului cultivator. Consumul vinului în Germania este foarte mic din cauza prețului ridicat. Există un import mare de vinuri din multe alte țări printre care România nu figurează. Autorul stăruie să se depună eforturi pentru importul vinului românesc în Germania. Calitățile vinurilor românești sunt apreciate favorabil, după cum arată o serie de specialiști străini citați. Trebuie să se vândă vinurile românești cu prețuri mai scăzute pentru a fi competitive. Ministerul de Domenii ar putea deschide un depozit de vinuri în capitala Germaniei.

An IX, nr. 2608, iunie 24/iulie 6, p. 1 – *Hai la expoziție* [*Participarea României la expoziția din 1900 de la Paris*]: Guvernul s-a hotărât să activeze pentru participarea României. Autorul articolului se teme de nereușită. Industria românească nu este la înălțime. Progrese industriale s-au înregistrat numai sub guvernarea conservatoare. Liberalii nu au avantajat industria națională. Ar fi bine să se știe lista exactă a fabricanților care au cerut să li se acorde avantajele Legii de încurajare a industriei naționale și nu li s-a răspuns nimic.

An IX, nr. 2609, iunie 26/iulie 8, p. 1 – *Trecătorul, Sindicatele străine*: Se zvonește că un sindicat de capitaliști englezi ar fi în ajunul de a cumpăra toate fabricile de bere din România. Unii afirmă că o asemenea operație ar constitui dovada creditului de care

se bucură comerțul nostru în străinătate. Pe autorul articolului această știre îl întristează – faptul că întreprinderile industriale intră pe mâini străine. În domeniul petrolului, abia s-au făcut unele explorări încununate de succes și statul se și gândește să încredințeze exploatarea petrolului unor societăți englezești, olandeze, germane etc.

An IX, nr. 2610, iunie 27/iulie 9, p. 1 – *Expoziția Poni [Expoziția universală de la Paris]*: Remarcă faptul că P. Poni, comisarul general al României la Expoziția universală din anul 1900 din Paris, face apel, aproape exclusiv, numai la străini pentru a organiza pavilionul românesc, pavilion care va fi construit de un arhitect francez. Vor fi expuse, între altele, tutun și țigări din fabricile din Havana, pielărie din Rusia, sticlărie din Boemia, porțelanuri din Sevres etc. Iar la diferite congrese internaționale care vor fi organizate la Paris, în 1900, au fost delegați francezi, austrieci, suedezi, italieni. Așa, de pildă, pentru chimie – prof. Berthelot, pentru literatură – Ibsen, pentru muzică – Verdi, pentru antropologie – Lombroso etc.

An IX, nr. 2614, iulie 3/15, p. 1; nr. 2615, iulie 4/16, p. 1; nr. 2616, iulie 5/17, p. 1; nr. 2617, iulie 7/19, p. 1 – Barzan, *Factorul economic și criminalitatea*: -

An IX, nr. 2614, iulie 3, p. 3 – *[Participarea României la expoziția universală din Paris] (Ultime informațiuni)*: Participarea României la expoziție a intrat pe un drum greșit. Mulți industriași stau la îndoială dacă să participe sau nu. Cu toate acestea, Guvernul a cerut și a obținut de la Parlament un credit de 1.300.000 lei pentru pregătirea lucrărilor, un credit care va fi repede epuizat, pe când Italia s-a mulțumit cu un credit de 900.000 lei, iar Elveția cu un credit de 600.000 lei.

An IX, nr. 2616, iulie 5/17, p. 1 – *Finanțele liberale (Editorial)*: Evaluările pe 1897-1898 au fost de 215.153.000 lei, iar încasările de 199.310.013 lei, ceea ce dă un deficit de 15.812.986 lei. Este drept că până la 30 septembrie mai sunt încă cinci luni de încasări. Dar din veniturile indirecte care au dat un plus de 6 milioane și jumătate de lei, mai mult decât în exercițiul precedent, grație taxei pe alcool, nu se va mai încasa nimic. Tot așa din taxa pe zahăr sau din veniturile Ministerului de Lucrări Publice, care au dat un minus față de evaluări. Deficitul s-a creat de pe urma cheltuielilor mărite, din evaluări exagerate. Când încasările merg greu, se recurge la bonurile de tezaur care apoi sunt plătite din împrumuturi realizate. Legea bugetară, în conformitate cu Legea contabilității, autorizează pe ministru să emită bonuri de tezaur până la suma de 20.000.000 lei. Or, actualul ministru de Finanțe a emis bonuri de tezaur până la suma de 64.282.125 lei. Pentru a plăti aceste bonuri se face un împrumut cu conversiune. Rezultatul practic este că din produsul împrumutului de 75 milioane lei din 1898 s-au plătit 33.629.625 lei bonuri de tezaur și au rămas în circulație 30.652.500 la 30 aprilie. Deci nu a plătit decât jumătate din bonurile de tezaur aflate în circulație pe piață.

An IX, nr. 2618, iulie 8/20, p. 1 – *Administrațiune financiară (Editorial)*: Deficitul constatat la 30 aprilie 1898 va mai scădea, prin încasările ce se vor face până la 30 septembrie 1898. Până la 30 aprilie a.c., totalul încasărilor a fost de 199.557.087 lei, iar al cheltuielilor de 206.741.540 lei. Totuși, există un minus de 15.842.000 lei față de prevederi și acest minim este destul de mare. Chiar dacă va scădea până la 30 septembrie, el va exista în realitate.

- An IX, nr. 2620, iulie 10/22, p. 3 – *[Probleme de petrol] (Ultime informațiuni)*: Se telegrafiază din Londra că în proprietatea acțiunilor societății “Steaua Română”, societate anonimă pentru extragerea petrolului, s-a produs o schimbare prin faptul că Banca Ungară de Industrie și Comerț din Budapesta a cedat o parte importantă a acțiunilor societății “Steaua Română” ce le aveau în portofoliu unui sindicat de mari petroliști din Londra. Acest sindicat a format la Londra o societate cu numele “Romanian Oil Trust”, care printre administratorii ei numără tot ce are mai frumos comerțul din Londra. După cum se vede, industria română de petrol începe a fi bine apreciată în principalele cercuri financiare ale Europei.
- An IX, nr. 2621, iulie 11/23, p. 1-2 – *Activitate ministerială [Bilanț legislativ economic]*: La afirmația că politica economică au creat-o liberalii și că Partidul Național Liberal va activa pentru protecția agriculturii, comerțului și industriei, așa cum s-a declarat în programul publicat în 1892, răspunde că liberalii, la Guvern fiind, nu au făcut nimic din punctul de vedere al politicii economice generale. Ei nu au desființat tariful vamal modificat de conservatori, nici convențiile comerciale încheiate de conservatori, iar Legea maximului taxelor comunale – făcută de conservatori și violent combătută de liberali – a rămas în picioare. Liberalii nu au făcut nimic prin care să ocrotească agricultura și industria. Legea minelor nu se aplică, iar cererile de acordare de avantaje pentru industria națională au rămas nesatisfăcute. Au combătut legislația economică conservatoare de care însă, odată ajunși la putere, nu s-au atins. În schimb, nu au înaintat cu un pas pe drumul înfloririi industriale și agricole a țării de când sunt la Guvern.
- An IX, nr. 2642, august 8/20, p. 2 – *[Probleme industriale] (Ecouri și știri)*: P. Poni, comisarul general al României pe lângă Expoziția universală din Paris, a vizitat “vasta” uzină de petrol și Fabrica de uleiuri minerale a societății “Steaua Română”, situată lângă bariera Griviței. P. Poni, care este profesor de chimie, a putut aprecia, cunoscător, instalațiile. În special secțiunea uleiurilor minerale, care este înzestrată cu aparatele cele mai perfecționate; i-au atras atenția rezultatele excelente obținute în fabricarea acestui articol pentru care, până de curând, România era tributară Rusiei.
- An IX, nr. 2646, august 13/25, p. 2-3 – D.-B., *Probleme sociale*: Secolul viitor va fi, fără îndoială, secolul mișcărilor sociale. Se vor da lupte pentru reformele sociale. Semnalul este dat de Austro-Ungaria. Procesul social începe să se desfășoare și el își va urma calea lui naturală. Viața socială este compusă din doi factori: mentalitatea și mediul. Indivizii exploatează alți indivizi, ca și lumea animală sau vegetală.
- An IX, nr. 2648, august 15/27, p. 1 – *Creditele funciare și stațiunile balneare*: S-a spus adesea că trebuie ajutate stațiunile balneare românești, ca exodul spre stațiunile străine să fie cât mai diminuat. Se propune, ținând seama de faptul că statul a vândut locuri în stațiunile balneare spre a se clădi vile, ca instituțiile de credit funciar să vină în ajutorul proprietarilor de locuri, acordându-le împrumuturi pentru a-și construi vile. Deși stațiunile balneare sunt comune rurale, s-ar cuveni ca Institutul de Credit Funciar Urban să acorde aceste împrumuturi.
- An IX, nr. 2649, august 18/30, p. 1 – *Situația economico-financiară (Editorial)*: S-a afirmat de ziarul liberal “Voința națională” că de la 1 aprilie și până la 30 iunie 1898 s-au încasat aproape 51 milioane lei față de aproape 40 milioane lei încasați în aceeași perioadă în cursul exercițiului 1897-1898. Ceea ce este important de știut este a se

cunoaște raportul încasărilor la evaluările respective. Cere să se explice de ce evaluările cresc cu câte 7.000.000 lei în fiecare an. Se știe că evaluările bugetare pentru exercițiul 1897-1898 au fost de 215.153.000 lei. Până la 30 iunie 1898 s-a încasat pentru acest exercițiu suma de 204.958.117 lei, de unde rezultă un minus de 10.194.882 lei. Nu au mai rămas decât patru luni și deficitul nu va putea fi acoperit. Caracteristica guvernărilor liberale este aceea că ele *strâng* bani, dar se feresc să cheltuiască pentru progresul economic.

An IX, nr. 2650, august 19/31, p. 1-2; nr. 2651, august 20/septembrie 1-2, p. 1; nr. 2652, august 21/septembrie 2, p. 1-2; nr. 2653, august 22/septembrie 3, p. 1-2 – Popovici, Constantin, *Inalienabilitatea proprietății rurale în raport cu practica administrativă*: Opera săvârșită prin Legea de la 15 august 1864 este amenințată de un mare pericol: specula umană și camăta. Ținând seama de experiență, legiuitorul de la 1864 a prevăzut inalienabilitatea pământului vândut. Or, prin mijloace incorecte se caută a face inoperantă această prevedere. Se folosesc următoarele mijloace: schimbul, fără ca tradiția lucrului să fie reciprocă; vânzarea deghizată simulând înstrăinarea către un sătean, când în realitate acesta este interpusul altuia care nu are calitatea de a cumpăra; revendicarea; arendarea pe un timp foarte îndelungat. Examinează, rând pe rând, aceste mijloace ilicite destinate să înfrângă principiul inalienabilității lotului de împrumut. Arată indiferența autorităților față de aceste frecvente încălcări ale Legii agrare din 1864.

An IX, nr. 2661, septembrie 2/14, p. 1 – Trecătorul, *Industria casnică națională*: La afirmația făcută de un director de școală de țesătorie că 40 de ani nu s-a făcut nimic în România pentru încurajarea industriei casnice, se răspunde că, încă de la 1853, adică acum patruzeci și cinci de ani, două doamne au luat inițiativa de a da româncelor puțința să-și dezvolte activitatea pentru industria casnică. Centrul asociației este stabilit la Golești. În 1882 această societate se contopește cu o altă societate, "Concordia", sub numele de "Furnica". Grație acestei societăți, portul național este din ce în ce mai îndrăgit. Astăzi, societatea "Furnica" distribuie lucrătoarelor sale, țărănci, peste o sută de mii de lei anual. Societatea "Furnica" furnizează Ministerului de Război o parte din pânza necesară armatei.

An IX, nr. 2666, septembrie 8/20, p. 3 – *De la expoziția din Constanța (Ultime informațiuni)*: Pe data de 6 septembrie s-a deschis expoziția de vite, industrie și agricolă de la Târgul de vite din Anadolchioi, care cuprinde opt pavilioane cu obiecte de industrie casnică din Tulcea, Constanța și Ialomița. Două pavilioane "foarte sărăcăcioase" adăpostesc exponate ale industriei agricole și ale industriei propriu-zise. Sunt expuși vreo 500 de cai, vite albe, oi. O supraabundență de șervete, velnițe, mahrame, covoare, scoarțe, pestelci, ștergare etc.

An IX, nr. 2669, septembrie 12/24, p. 2 – *[Comerț exterior] (Informațiuni)*: "Buletinul Direcției Generale a Căilor Ferate Ungare" publică o statistică în ce privește traficul de mărfuri ce se face prin gările Predeal și Vârciorova între România și Ungaria. După această statistică, România a exportat de la 1 ianuarie la 31 august, prin Predeal și Vârciorova, mărfuri în greutate de 157.000 tone. În aceeași perioadă, România a importat 146.000 tone, dintre care numai 70.000 tone din Ungaria, iar restul din Austria, Germania și Franța. Anul trecut, în aceeași perioadă, importul României pe căile ferate a atins cifra de 89.000 tone.

An IX, nr. 2675, septembrie 20/octombrie 2, p. 1; nr. 2680, septembrie 26/octombrie 8, p. 1 – *Situația tesaurului public*: Situația încasărilor pe exercițiul 1897-1898, de la 1 aprilie 1897 la 31 iulie 1898, în raport cu evaluările, prezintă la prevederi cifra de 215.153.000 lei și la încasări 206.060.479 lei. Încasări efectuate în aceeași perioadă în 1896-1897: 207.197.962 lei. Deci, față de încasările efectuate în cursul exercițiului 1896-1897, se înregistrează un minus de 1.137.483 lei, iar față de evaluările pe 1897-1898, un minus de 9.092.520 lei. În ce privește *cheltuielile*, creditele acordate prin buget se ridică la suma de 220.409.691 lei, iar plățile efectuate, la suma de 217.210.650 lei. Față de creditele acordate s-au cheltuit cu 3.199.040 lei mai puțin, iar față de plățile efectuate în 1896-1897, s-au cheltuit cu 7.706.236 lei mai mult. Pentru exercițiul 1898-1899, evaluările pe întreg anul sunt de 222.095.000 lei. Încasați până la 31 iulie 1898: 68.392.410 lei. Situația cheltuielilor la 31 iulie 1898: creditele acordate se ridică la suma de 221.671.204 lei; plăți efectuate – 64.953.698 lei. Guvernul liberal afirmă că încasările exercițiului 1898-1899 au un plus de peste 13 milioane lei la 31 iulie 1898. Pe exercițiul curent s-au încasat 69.562.866 lei și s-au cheltuit 64.893.780 lei, deci un excedent de încasări de 4.669.086 lei. Trecând la încasările din exercițiul trecut și la plățile respective, se constată că s-au încasat 206.060.479 lei și s-au cheltuit 216.963.273 lei. Deci un deficit de 10.902.794 lei. Apoi, soldul bonurilor de tezaur era, la 1 iulie 1898, de peste 35 milioane lei, iar acest sold a crescut până la 31 iulie la peste 40 milioane și jumătate de lei. Deci un excedent în încasări de 4 milioane lei și un excedent de plăți de 10 milioane lei, precum și 40 milioane lei bonuri de tezaur în circulație dau o înfățișare exactă a situației.

An IX, nr. 2678, septembrie 24/octombrie 6, p. 1-2; nr. 2679, septembrie 25/octombrie 7, p. 1-2; nr. 2680, septembrie 26/octombrie 8, p. 1-2; nr. 2684, octombrie 1/13, p. 1-2; nr. 2685, octombrie 2/14, p. 1-2; nr. 2688, octombrie 6/18, p. 1-2; nr. 2689, octombrie 7/19, p. 1-2; nr. 2690, octombrie 8/20, p. 1-2; nr. 2691, octombrie 9/21, p. 1-2; nr. 2692, octombrie 10/22, p. 1-2; nr. 2693, octombrie 11/23, p. 1-2 – Popovici-Conta, Constantin, *Aplicarea legii pentru tocmele agricole*: În aplicarea acestei legi țăranul este lăsat fără apărare, adeseori constrâns corporal, executat fără ca formele legale să fie împlinite, executat chiar când contractul este ilegal, nul sau anulabil, executat chiar fără contract pentru suplimente uzuale pentru obligațiunile luate de locuitori. Deseori, intenționat nu se face contractul agricol. Acuză autoritățile de nepăsare. Arată importanța culturii, spre a-l face pe țăran apt să se opună abuzului, să fie el însuși în măsură să aprecieze contractul. Critică compunerea autorităților comunale din oameni care nu-și ajută consătenii, din primari care sunt la ordinele proprietarilor. Examinează în ce condiții se execută contractul. Independența țăranilor în contractările agricole se reduce la o iobăgie modernă. Dreptul la pășunat este încălcat. În contractul agricol nu se spune nimic despre acest drept la hrană a vitelor, nu se îngrijește nimeni de calitatea semințelor, nu se iau măsuri pentru măsurarea terenurilor date spre cultura lor, nu se stabilesc condiții obiective pentru consemnarea pagubelor etc. Prezintă o serie de exemple pentru a arăta justețea observațiilor făcute. Descrie actele de trădare a intereselor țărănești comise de primari și delegați sătești. În concluzie, afirmă că boierii autentici au ținut cu țărani. Atacă pe fanarioți, pe arendașii străini, pe negustorii din Fanar care încetul cu încetul au jefuit pe boieri și le-au luat locul, jefuind și exploatând apoi pe țărani.

Acuză pe ciocoi – pacostea țării și, mai ales, a țăranilor. Citează diverse mărturii vechi și noi spre a-și sprijini constatările.

An IX, nr. 2681, septembrie 27/octombrie 9, p. 3 – Reporter, *Expoziția viticolă de la ministerul domeniilor*: Face un istoric al culturii viței-de-vie. Arată rolul jucat de pepinierele statului care a prevăzut înființarea unor școli de cultură sistematică. Laudă pepinierele de la Istrița, Pietroasa și Vișan. Expoziția cuprinde întregul proces de cultură a viței americane obținut pe cale științifică și reprezentat prin: coarnă albă, Cotnari, Odobești, Dealul Mare. Expoziția mai cuprinde o secție importantă de fructe.

An IX, nr. 2684, octombrie 1/13, p. 3 – *Recolta din Franța (Diverse)*: În 1898 recolta totală de grâu a fost de peste 131 milioane hectolitri contra aproximativ 87 milioane hectolitri din anul trecut. În medie, recolta a fost bună.

An IX, nr. 2698, octombrie 18/30, p. 1 – *Șase și jumătate milioane deficit*: Situația Tezaurului Public la 31 august arată că deficitul exercițiului 1897-1898 până la această dată era de 8.856.000 lei. Cum însă în cursul lunii septembrie s-au încasat încă 2.300.000 lei, deficitul definitiv este de 6.500.000 lei. Reamintește că bugetele conservatoare au dat 45 milioane lei excedente și 27.000.000 lei deficite, ceea ce dă un excedent net de 18 milioane lei, deși sub conservatori s-au efectuat multe lucrări și reforme care au cerut cheltuieli serioase. Sub liberali, reforme nu s-au făcut, lucrări nu s-au efectuat, reduceri masive la bugetul cheltuielilor au fost operate și, totuși, bugetul lor este deficitar.

An IX, nr. 2701, octombrie 22/noiembrie 3, p. 1-2 – *Impozitul de 5%*: Problema care se pune celor care întocmesc proiectul de buget este cum și cu ce vor fi alimentate veniturile. Deficitul care se anunță provine din faptul că prevederile au fost exagerate. Probabil că se va recurge din nou la umflarea evaluării veniturilor și la așezarea de noi impozite. Se vorbește de reînființarea impozitului asupra salariilor. Impozitul de 5%, care fusese legiferat pentru epoca Războiului din 1877-1878 și care fusese desființat de Guvernul conservator în 1889, va fi reînființat la 1 aprilie viitor.

An IX, nr. 2702, octombrie 23/noiembrie 4, p. 1 – Baciū, *Conversiunea și politicienii noștri (Editorial)*: Ministrul de Finanțe a declarat la 28 februarie că conversiunea unei sume de 449.264.000 lei din datoria publică a izbutit pe deplin și că noile titluri 4% vor fi emise pe cursul de 91½ minus 1% drept de cheltuieli. Iar termenul de amortizare va fi de 60 de ani. Puțin după aceea "Monitorul Oficial" a anunțat un împrumut de 180.000.000 lei capital nominal, din care 75.000.000 lei împrumut nou, iar restul de 105.000.000 lei va servi la conversiunea obligațiunilor 6% rurale, 5% perpetuă și o parte din 5%, emisiunile din 1881-1888. Cauza acestei operațiuni este că băncile din Berlin au refuzat să ia ferm întreaga conversiune. Ziarul trage concluzia că liberalii ar fi compromis creditul țării în străinătate. Băncile din Berlin au refuzat să ia restul de 354.000.000 lei pe același preț de 90½%.

An IX, nr. 2702, octombrie 23/noiembrie 4, p. 1-2 – *Impozitul personal*: Liberalii au făgăduit, prin programul lor din 1892, că vor desființa impozitul personal sub motiv că acest impozit este injust, deoarece apasă asupra claselor sărace. Sunt trei ani de când liberalii dețin puterea, dar impozitul personal nu a fost desființat.

An IX, nr. 2704, octombrie 25/noiembrie 6, p. 1-2 – *Impozitul patentelor*: Bugetele conservatoare au fost excedentare fără creare de noi impozite și fără majorarea celor în vigoare. Din contra, au fost desființate unele impozite, cum este cel de 5% asupra salariilor. Prin stabilirea etalonului aur s-a ajuns la consolidarea creditului statului. Bugetele au fost totdeauna echilibrate. În schimb, liberalii nu au reușit să diminueze cheltuielile. Din contra, le-au sporit cu 13.295.000 lei. Autorul este sigur că bugetul va fi echilibrat cu venituri evaluate exagerat, cheltuielile vor fi sporite. Guvernul va fi nevoit să creeze noi impozite. În primul rând, va fi reînființat impozitul de 5% asupra salariilor și va fi remaniat impozitul patentelor. De altfel, un proiect de lege a fost depus în acest sens. Probabil că el va fi reactualizat după terminarea alegerilor comunale.

An IX, nr. 2708, octombrie 31/noiembrie 12, supliment – Filipescu, N., *Administrația comunală a Bucureștiului*: Într-un discurs electoral ținut la 25 octombrie, în sala Dacia, la o întrunire publică, N. Filipescu enumeră, în polemică cu liberalii, reformele realizate de Guvernul conservator: bugete excedentare, stârpirea agioului, conversiunea titlurilor 5% cu titluri de 4%, o modificare a impozitelor, amintește de campania dusă de liberali contra Legii maximumului taxelor comunale votată de conservatori, lege pe care aceștia au aplicat-o după ce au venit la Guvern. Arată, apoi, lucrările edilitare pe care administrația comunală conservatoare le-a realizat sub conducerea sa în București.

An IX, nr. 2718, noiembrie 12/24, p. 1 – *Înfrânarea cheltuielilor*: Deși liberalii au prevăzut în programul lor din 1892 înfrânarea cheltuielilor, guvernele liberale au împovărat pe contribuabili, de la 4 octombrie 1895 la 1 aprilie 1898 cu următoarele împrumuturi: pe seama statului peste 90 milioane lei, pe seama județelor peste două milioane lei și pe seama comunelor urbane peste 31 și jumătate milioane lei. În total: peste 124 milioane lei, adică aproape 50 milioane lei pe an.

An IX, nr. 2721, noiembrie 15/27, p. 1-2; nr. 2731, noiembrie 28/decembrie 10, p. 1-2; nr. 2741, decembrie 10/22, p. 1-2; nr. 2742, decembrie 11/23, p. 1-2; nr. 2753, decembrie 24/ianuarie 5, p. 1-2 – *Din ale regiei monopolului statului*: Anunță că directorul Regiei a plecat în Turcia să cumpere tutun. Critică această operațiune. Marfa societății Regiei otomane este de calitate inferioară. Normal, cumpărarea se face pe bază de licitație. Socotește că licitația nu trebuie înlăturată ca mod de selectare a vânzătorilor de tutunuri. Astfel, s-au cumpărat, fără licitație, pentru mai bine de un milion de lei tutunuri, de la această Regie otomană. Arată condițiile în care funcționează Regia otomană, care nu are monopolul culturii de tutunuri în Turcia, ci numai monopolul fabricării, insistând asupra calității inferioare a acestor tutunuri. Trecând la Administrația Regiei, autorul afirmă că această regie exploatează prost și scump produsele sale. Analizează monopolul chibriturilor și acuză administrația că nu administrează cu pricepere și că bețele de chibrituri sunt de proastă calitate.

An IX, nr. 2724, noiembrie 19/decembrie 1, p. 1-2 – *Societățile cooperative și comercianții*: Este reprodus un articol în "Buletinul Camerei de Comerț" din Iași, articol în care se arată relațiile dintre cooperatie și comercianți. Amintește de cooperativa de consum de la Rochdale (Anglia) înființată de 28 de muncitori. Descrie antagonismul dintre

cooperație și comercianți și critică acțiunea cooperatistă românească ce exprimă mai mult un sentiment antisemit decât o necesitate economică.

- An IX, nr. 2730, noiembrie 27/decembrie 9, p. 1 – *Bugetul imperiului german (Telegrame)*: Bugetul este fixat la peste un miliard și jumătate de mărci. Suma totală a bugetului pe 1899, comparată cu aceea a bugetului pe 1898, este cu peste 35 de milioane și jumătate de mărci mai mare. Suma va fi acoperită printr-un împrumut de aproape 90 milioane. Cheltuielile pentru armată și marină sunt majorate.
- An IX, nr. 2736, decembrie 4/16, p. 3 – *[Naviția fluvială] (Ultime informațiuni)*: Regia Monopolurilor Statului a cumpărat un nou vapor de la Societatea Austriacă de Naviție. Vaporul se numește “Agamemin” și a fost cumpărat la prețul de 250.000 lei. El a fost trimis la șantierul din Turnu Severin spre “a fi botezat”.
- An IX, nr. 2736, decembrie 4/16, p. 3 – *[Împăduriri] (Ultime informațiuni)*: Lucrările de împădurire artificială pe care Ministerul Domeniilor a hotărât să le facă în Dobrogea au început. Se știe că Ministerul a și trimis de acum o lună în Dobrogea mai multe vagoane de ghindă, împădurirea urmând a se face numai cu stejar. O comisie de silvicultori a plecat în localitate spre a face delimitarea terenurilor care urmează a fi împădurite.
- An IX, nr. 2737, decembrie 5/17, p. 3 – *Statistica Europei (Diverse)*: Europa are 366.425.790 locuitori. 36 oameni pe kilometru pătrat. Această populație susține în timp de pace o armată de 3.403.444 soldați, iar în timp de război, o armată de peste 21 milioane soldați. Întreținerea acestei armate costă, pe an, peste 6 milioane franci. Datoria publică pe cap de locuitor revine la 320 franci. Repartizată pe țări, în Portugalia datoria revine la 794 fr., urmată de Franța cu 677 fr. Cheltuielile statelor europene, pe an, sunt de 29 miliarde și jumătate de franci, câte 55 fr. de fiecare locuitor. Cifrele interesează Congresul Păcii.
- An IX, nr. 2746, decembrie 16/28, p. 1 – *Liberalii și legea minelor*: Ziarul “Drapelul” al disidenților liberali reproșează lui D. Sturdza, primul ministru, că nu a depus pe biroul Parlamentului proiectul de lege pentru modificarea Legii minelor. Se știe că până acum această lege nici nu a fost aplicată. De trei ani această mare problemă a industriei extractive românești a rămas fără nicio soluție.
- An IX, nr. 2747, decembrie 17/29, p. 1 – *Legea minelor (Editorial)*: Fiind în opoziție, liberalii au combătut Legea minelor. De când au venit la Guvern, ei nu au procedat nici la aplicarea și nici la modificarea ei. În sfârșit, în ultimul moment, Guvernul a depus un proiect de lege modificator. Statul este declarat proprietar al moșiilor particulare sub care se află mine de sare. În afară de aceste mine, pentru celelalte zăcămintele proprietatea revine proprietarului solului. Comparând Legea minelor a lui P.P. Carp cu proiectul de modificare, editorialul constată superioritatea Legii P.P. Carp. Această modificare “îngroapă minele în subsolul proprietarului” și vor rămâne neexploatate.
- An IX, nr. 2748, decembrie 18/30, p. 1 – *Legislatorii liberali [Modificarea legii minelor] (Editorial)*: Trei proiecte de legi sunt în discuția Parlamentului, între care modificarea Legii minelor. Voind să modifice esențial legea, adică acolo unde se creează o proprietate minieră pentru proprietarul suprafeței, prevăzând mijloace adecvate pentru

exploatare, proprietatea minieră este menținută, dar minele vor rămâne neexploatate. Iar minele de sare rămân proprietatea directă a statului.

- An IX, nr. 2748, decembrie 18/30, p. 2 – Brătianu, Vintilă, *Regia monopolurilor statului*: Se publică o scrisoare semnată de V. Brătianu, director general al Regiei, în care se restabilește adevărul în ce privește fabricarea chibriturilor. Dă o serie de detalii tehnice privind fabricarea bețelor de chibrituri.
- An IX, nr. 2750, decembrie 20/22, p. 1 – *Legea minelor (Editorial)*: Face un istoric al legislației miniere în România. Prima lege care reprezintă o concepție clară și organică este Legea P.P. Carp. Legea Carp a fost dictată de faptul că agricultura comportă mari variații datorită unor factori naturali. Trebuie căutată încă o ramură de activitate care să sporească mijloacele de trai și de progres. Această preocupare domină Legea P.P. Carp. Legea a recunoscut pe proprietarul solului ca proprietar al subsolului, dar i s-a cerut ca mina să fie exploatată. Dacă proprietarul nu vrea sau nu poate, trebuie să vină altcineva care s-o exploateze. Legea acordă proprietarului dreptul la copărtășie fără să-l oblige să participe la cheltuielile de exploatare. Dacă proprietarul refuză copărtășia, primește o redevență anuală de 4% asupra beneficiului net. Liberalii au combătut legea. Respinge argumentele invocate de liberali contra Legii Carp. După trei ani, timp în care legea nu a fost aplicată, se vine cu un proiect de lege de modificare care face inexploatabilă mina. În același timp suprimă Casa de Pensie și Ajutor a muncitorilor.
- An IX, nr. 2752, decembrie 23/ianuarie 4, p. 1 – *Liberalii și Țăranii*: Dărilor directe sunt evaluate, pe exercițiul curent, la aproape 39 milioane lei, iar dărilor indirecte, la peste 138 milioane lei. Pe când venitul de la căile de comunicație este evaluat la aproape 6 milioane lei, venitul din alcool este de 15 milioane lei, darea licențelor este evaluată la peste 5 milioane și jumătate lei. Toate aceste venituri din căi de comunicație, alcool, licențe, vii și pruni se suportă în cea mai mare parte de către săteni (27.589.000 lei). Tot așa, veniturile din tutun, sare și chibrituri (47.060.000 lei) sunt suportate în bună parte de săteni.
- An IX, nr. 2755, decembrie 29/ianuarie 10, p. 1-2 – *O vizită la moșia regală Cocioac*: 7.000 pogoane de pământ arabil și 7.000 pogoane păduri. Moșia întreține o fabrică de frânghie și o fabrică de împletitură de cânepă, o fabrică de fabricat brânzeturi – posedă 60 de vaci de rasa Allgäu (10-12 litri de lapte). Se prepară brânzeturi fine, ca: Brie, Camembert etc.
- An IX, nr. 2756, decembrie 30/ianuarie 11, p. 3 – *[Navigație maritimă] (Ultime informațiuni)*: Tratatul dintre Serviciul Maritim Român și Societatea de Navigație a Egiptului asupra stabilirii joncțiunii liniei românești Constanța-Constantinopol cu linia Constantinopol-Alexandria par a fi terminate cu succes. Pasagerii și mărfurile vor fi transbordate la intrarea în Bosfor pe vasele egiptene sau viceversa, asigurându-se parcurgerea acestei distanțe în 46 de ore.

1899 (an X, 1/13 ianuarie – an XI, 29 decembrie/10 ianuarie)

(Colaborator: P. Alexandrescu)

An X, nr. 2758, ianuarie 1/13, p. 3 – *Bibliografie [Politica economică și comercială]*: A apărut de sub tipar *Politica noastră economică și comercială. Ministerul nostru de domenii, ce este și ce trebuie să fie*, extrase din “Rusia Contemporană” de Matei M. Drăghiceanu.

An X, nr. 2759, ianuarie 3/15, p. 1-2 – *Înflorirea finanțelor*: Explică datorită căror cauze bugetul pe 1894-1895 și cel pe 1895-1896 au fost deficitare. Deficitul de peste 10 milioane lei pe 1894-1895 și cel de peste 16 milioane și jumătate de lei se datoresc marii crize agrare. Aceste deficite în sumă de 27 milioane lei au fost acoperite din excedentele bugetelor anterioare în sumă de aproape 50 milioane lei. Bugetul pe 1897-1898 s-a soldat cu un deficit de aproape șapte milioane lei. Liberalii afirmă că acest deficit nu ar fi fost atât de mare dacă nu ar fi desființat popăritul (impozitul pentru cler). Dar și conservatorii au desființat taxa de 5% asupra salariilor salariaților. Făcând o serie de calcule, autorul afirmă că, în realitate, excedentele reale ale bugetelor conservatoare ar fi fost de 67.000.000 lei. Conservatorii au redus anumite taxe (taxa pe alcool), au redus prețul pe căile ferate etc., pe când liberalii au creat impozite noi (taxa pe zahăr). În concluzie, deficitele bugetelor conservatoare au o justificare, pe când deficitele bugetelor liberale nu au.

An X, nr. 2759, ianuarie 3/15, p. 3 – *[Navigația fluvială] (Ultime informațiuni)*: Serviciul Navigației Fluviale Române a încheiat diverse contracte cu mai multe societăți ungare și germane pentru transportul petrolului pe Dunăre între Sulina, Budapesta și Ratisbon. În aceste convenții Dunărea a fost împărțită în trei zone: prima cuprinsă între Sulina și Belgrad, care va fi deservită exclusiv de vapoare românești, a doua între Belgrad și Budapesta, care va fi deservită de orice vapoare, indiferent de pavilion, și a treia între Budapesta și Ratisbon, care va fi deservită numai de vapoarele aparținând societăților de navigație ungare și germane care au semnat convenția.

An X, nr. 2761, ianuarie 6/18, p. 1; nr. 2762, ianuarie 9/21, p. 1; nr. 2763, ianuarie 10/22, p. 1; nr. 2764, ianuarie 12/24, p. 1; nr. 2765, ianuarie 13/25, p. 1; nr. 2766, ianuarie 14/26, p. 1 – Missir, Petru, *Efectele nepriceperii [Legea minelor]*: Citează pasaje din expunerea de motive a Legii minelor în care P.P. Carp declară că industria minieră este sufletul oricărei activități industriale. Autorul observă că orice Guvern ar fi trebuit să ia imediate măsuri pentru a înlesni explorarea și exploatarea zăcămintelor. Trebuia introdusă garanția unui regim legal pentru *libertatea explorărilor* și pentru *siguranța capitalurilor* investite. După lege, proprietatea subsolului revine proprietarului solului. Exploatarea minieră constituie un drept regal al statului în alte țări (Franța). Legea minelor lasă exploatarea minelor inițiativei particulare. Legile vieții sociale sunt predominante de caracterul lor limitat și relativ. P.P. Carp declară în expunerea de motive că proprietatea este o *nevoie socială* ce izvorăște numai din raporturile de muncă între om și pământ. În teoria pură, proprietatea solului nu ar trebui să aparțină decât aceluia care pentru prima oară “a combinat munca umană cu o materie virgină de ori ce contact cu omul”. Legea minelor definește proprietatea ca un drept absolut și exclusiv ce se poate exercita însă numai în limitele determinate de lege. Dreptul de a explora subsolul aparține proprietarului solului. Dar dacă acesta refuză sau nu are mijloace, este obligat să accepte ca

copărtași pe cei care explorează sau exploatează. Iar dacă refuză copărtașia, atunci întreaga concesiune trece la cel care exploatează, proprietarul primind o redevență. Acest *drept de folosință* acordat altuia decât proprietarului este denumit *proprietate minieră*, drept limitat în durata lui. Liberalii primesc cadrul general al Legii P.P. Carp; introduc însă un element nou – consimțământul proprietarului solului pentru exploatarea subsolului. Nici măcar operații de explorare nu se pot face fără acest consimțământ. E greu să se creadă că se vor găsi capitaliști care să rămână tot timpul la discreția proprietarului. Liberalii exclud dreptul de intervenție a statului. Ei se mențin la concepția romană a proprietății. Liberalii sunt xenofobi. Ei se tem de capitalurile străine. Liberalii greșesc, deoarece nu cunosc mecanismul economic. Capitalistul străin care a investit bani trebuie să vândă produsele spre a-și acoperi cheltuielile. Vânzarea o va face celor din țară cu un preț mai mic, deoarece nu se adaugă la preț nici taxele vamale și nici o bună parte din cheltuielile de transport. Care sunt cei din țară care cumpără? Industria națională. Bogăția ce se produce în țară numai din cultura pământului nu mai este de ajuns. Trebuiau create alte ramuri de producție. Roadele industriei extractive în care străinii ar investi capitalurile lor rămân în țară industriei naționale care are, neapărat, nevoie. Prin modificarea Legii minelor în sensul dorit de liberali, pierd și proprietarii subsolului neexploatare și industria indigenă, nevoită să facă apel la industria extractivă străină (“Era nouă”, Iași).

An X, nr. 2763, ianuarie 10/22, p. 1-2 – *De ale regiei monopolurilor statului*: Arată că Regia fabrică și exploatează prost și scump. Se dau detalii pentru demonstrarea acestei constatări. Se fac comparații cu fabricile străine de chibrituri.

An X, nr. 2765, ianuarie 13/25, p. 2 – *[Ravagiile filoxerii] (Ecouri și știri)*: Filoxera a făcut, comparativ, mult mai mari ravagii în Serbia decât în România. După un raport întocmit de Ministerul sârbesc de Agricultură, rezultă că, până la finele anului 1897, din 95 mii de hectare de vie, aproape 60 mii de hectare sunt atacate de filoxeră și 35 mii au rămas neatacate. Adică 62,18% din vii sunt filoxerate, pe când în România numai 25% din vii au fost filoxerate. Pentru replantarea viilor, Serbia a înființat 11 pepiniere.

An X, nr. 2766, ianuarie 14/26, p. 1 – *Bugetul pe 1899-1900 (Editorial)*: Liberalii au cerut, în opoziție, înfrânarea cheltuielilor. Fiind la Guvern, liberalii au procedat, într-adevăr, la reduceri de cheltuieli, dar reduceri discutabile. Cu toate acestea, cifra bugetară, în loc să scadă, s-a ridicat. În al doilea și al treilea an, bugetele liberale au înregistrat, în plus, peste 6 milioane lei cheltuieli pe fiecare an. Pe 1899-1900, bugetul prezintă la venituri cifra de 228.375.000 lei față de 222.095.000 lei din exercițiul 1898-1899 sau cu un plus de peste 6 milioane lei. Liberalii au introdus în buget și cifre ce nu erau bugetare. Liberalii au sporit taxa pe alcool de la 5 la 8 centime. Pe țărani, creșterea impozitului pe alcool nu i-a îndepărtat de alcoolism. În practică, veniturile din alcool au crescut, ceea ce înseamnă că alcoolismul la țară continuă să facă ravagii. Plusul la veniturile din alcool este de 3.000.000 lei. Cel exploatat este, deci, tot țăranul.

An X, nr. 2766, ianuarie 14/26, p. 1; nr. 2767, ianuarie 15/27, p. 1; nr. 2768, ianuarie 16/28, p. 1; nr. 2769, ianuarie 17/29, p. 1; nr. 2771, ianuarie 20/februarie 1, p. 1; nr. 2772, ianuarie 21/februarie 2, p. 1; nr. 2773, ianuarie 22/februarie 3, p. 1 – *Bugetul pe 1899-1900*: La

venituri, bugetul a înscris cifra de 228.375.000 lei, adică cu 6.280.000 lei mai mult ca anul în curs. La cheltuieli, aceeași cifră și același plus. Veniturile din contribuțiile directe au fost evaluate la 34.110.000 lei față de 33.800.000 lei din acest an. Deci, cu 310.000 lei mai mult. Se arată în detaliu veniturile pe foncieră, căi de comunicație, licențe, patente, zecime și amenzi. Cifra din contribuțiile indirecte este de 70.290.000 lei, cu un plus de 3.720.000 lei față de evaluarea din bugetul curent. Se arată în detaliu veniturile din vămi, timbre, vize, taxa de înregistrare, amenzi, alcool, taxa pe hectar, taxa pe zahăr.

An X, nr. 2769, ianuarie 17/29, p. 1-2 – *Congresul absolvenților școalelor de meserii*: Se declară în acest congres din partea diferiților vorbitori că mai toți absolvenții au ajuns în poziții mulțumitoare, că unii dintre meseriași se lasă de meserie deoarece vor să intre în ateliere particulare și așteaptă totul de la stat, că alți meseriași părăsesc meseria din cauza concurenței străine, mai ales a evreilor.

An X, nr. 2770, ianuarie 19/31, p. 1 – *Legea minelor (Editorial)*: Prin modificarea Legii minelor (în sensul ca explorarea și exploatarea să nu se facă decât cu consimțământul proprietarului) se sacrifică interesele generale în favoarea intereselor proprietarului, paralizând interesele de exploatare. Proiectul de lege prevede două categorii de mine: concesionabile și neconcesionabile. Împărțirea este arbitrară. Pe lângă aceasta, proprietarul de mine, în dorința de a-și exploata mina, va ceda drepturile sale vreunui grec sau evreu și, astfel, legea, în aplicarea ei, va folosi tot străinilor, adică teama liberalilor de străini nu se va găsi înlăturată prin modificarea propusă.

An X, nr. 2773, ianuarie 22/februarie 3, p. 1 – *Sindicatul agricole (Editorial)*: Amintește că, acum zece ani, junimiștii au propus un proiect de lege pentru organizarea sindicatelor profesionale. Propunerea a întâmpinat o vie opoziție din partea liberalilor. Or, acum, s-a depus un proiect de lege pentru sindicatul agricole. În Cameră, P.S. Aurelian a criticat Guvernul că nu a depus un proiect pentru toate sindicatul profesionale, nu numai pentru cele agricole. Nevoile sunt mai imperioase decât voința și dorința oamenilor. Ele arată necesitatea organizării acestor sindicate.

An X, nr. 2773, ianuarie 22/februarie 3, p. 1 – *Agitația la țară [Liberalii și socialiștii]*: Socialiștii, sub scutul Guvernului liberal, au început a se organiza la țară și, în același timp, au început să se producă, pe ici, pe colo, răscoale țărănești, revolte, acte de nesocotire a autorităților locale. Este drept că situația țăranilor nu este bună. Ei nu au în mare parte ce le trebuie. Guvernul trebuie să procedeze la reforme economice, dar, în același timp, trebuie să vegheze ca socialiștii să nu ia contact cu țărani. Ignoranța și mizeria țăranilor, "aliate cu semiignoranta socialiștilor" pot duce la consecințe nedorite.

An X, nr. 2774, ianuarie 23/februarie 4, p. 1 – *Mișcarea din sate*: Ministerul de Interne s-a sesizat de unele informații privind starea de spirit la țară. În două rânduri, la distanță de 11 ani, s-au produs două răscoale țărănești instigate de liberali. Autorii morali ai actualei stări de efervescentă la țară sunt fruntașii liberali, pentru că, între altele, liberalii au modificat Legea vânzării moșilor statului la țărani, diminuând condițiile de cumpărare a pământului. Partidul Liberal a propus, în 1895, înființarea *Casei Rurale*, dar nu au înființat-o. Partidul Liberal a contractat o alianță cu socialiștii lui V.G. Morțun, grație căreia socialiștii au început să agite satele.

An X, nr. 2774, ianuarie 23/februarie 4, p. 1 – *Legea minelor – Mea culpa*: Arată că nu toate minele trebuie să facă obiectul unei concesiuni, ci numai minele de importanță. Liberalii, prin modificarea propusă, leagă orice explorare sau exploatare de mină de consimțământul proprietarului solului. Examinează juridic problema conținutului noțiunii de proprietate în conformitate cu noul Cod Civil. Exercițarea dreptului de proprietate asupra subsolului este supusă prescripțiilor legii. Codul Civil, presupunând existența unor legi și regulamente de mine, a restrâns prin acest fapt dreptul proprietarului solului asupra subsolului. Legea din 1895 a fixat un termen de două luni, timp în care proprietarul se putea decide să exploreze și să exploateze singur subsolul (acest termen era, după Regulamentul Organic, de 18 luni pentru Muntenia și de 5 ani pentru Moldova). Dar, după expirarea acestui termen, statul, neputând lăsa în nelucrare o avuție de mare importanță pentru economia țării, era în drept să ia măsurile de rigoare.

An X, nr. 2774, ianuarie 23/februarie 4, p. 1-2; nr. 2775, ianuarie 24/februarie 5, p. 1-2; nr. 2776, ianuarie 26/februarie 7, p. 1; nr. 2777, ianuarie 27/februarie 8, p. 1-2; nr. 2778, ianuarie 28/februarie 9, p. 2; nr. 2779, ianuarie 29/februarie 10, p. 2; nr. 2780, ianuarie 30/februarie 11, p. 2; nr. 2781, februarie 2/14, p. 2 – Arion, Scarlat C., *Cestiunea socială [Starea muncitorilor industriali]*: Într-o conferință ținută la 10 ianuarie 1899, S.C. Arion pleacă de la ideea că întreaga viață morală a societăților își are sursa în viața economică. Nu există fenomen social care să nu-și aibă sursa într-un raport economic. Arată proporția ce desparte pe cei mulți și săraci de cei puțini și bogați. La Londra, durata medie a vieții în clasele bogate este de 55-56 ani și la săraci este de 29 ani. Mortalitatea, în lume, este de 3-4 ori mai mare la cei săraci. La Bruxelles, mortalitatea copiilor în familiile bogate este de 6%, pe când în familiile lucrătorilor este de 54%. Analizează fenomenul criminologic așa de răspândit între muncitori (citează pe Achille Loria, *Problèmes sociaux contemporains*, și pe Cheysson, *Habitations ouvrières*). Bogăția, care este produsul muncii, nu aparține celui care a produs-o. Marea majoritate a claselor muncitoare din Apus abia câștigă cât să trăiască de la o zi la alta. Șiretenia, lipsa de scrupule, reaua-credință au devenit condiții indispensabile pentru înavuțiri rapide. Dă o serie de exemple din istoria politică și militară. Arată condițiile de mizerie în care trăiește muncitorimea. Personal, conferențiarul, vizitând fabrici și ateliere, a putut constata cum este exploatată munca femeii și a copiilor, programul de 10-12 ore pe zi, murdăria și lipsa de aer a uzinelor. Salariile sunt extrem de mici. Analizează salariile muncitorilor industriali din Anglia, Franța și Belgia. Peste 8.000 de oameni nu au unde dormi în Paris. SUA numără aproape 500.000 de oameni care nu au ce mânca. Citează apoi un număr de miliardari care își îngăduie toate fanteziile din lume. De ce această inegalitate? se întreabă conferențiarul. În nicio țară nu există nici libertate, nici egalitate și nici fraternitate, nimic din mult-trâmbițatele principii ale revoluției franceze din 1789. Face un istoric al mișcării contra acestui sclavaj, începând cu secolul al XVI-lea (Luther). Citează publiciști protestanți ca Hubert Languet, Hofmann, care proclamă dreptul la rezistență față de abuzul autorității constituite. Vorbește de mișcarea filosofică din secolul al XVIII-lea (Voltaire, Diderot, D'Alembert, Condillac), invocă utilitarismul lui Helvétius și Bentham din secolul al XIX-lea. Trece la școala fiziocrată (Quesnay, Turgot, Gournay), la apariția liberalismului pe care îl critică cu severitate. Grație liberalismului, forțele oprimate pe

cei slabi și condamnă pe muncitori la foame și mizerie. Vorbește despre interdicția de asociere a muncitorimii industriale. Individualismul liberal a fost aplicat cu rigoare până în 1850. Era firesc ca o astfel de stare să înlesnească propagarea ideilor socialiste. Plecând de la ideile de libertate și egalitate socialistă, se străduiesc să obțină eliberarea și emanciparea muncitorului. Libertatea trebuie să constituie nu numai dreptul, dar și putința individului să-și dezvolte personalitatea, iar egalitatea constă în posibilitatea oferită tuturor de a-și dezvolta facultățile. Citează pe Ledru-Rollin și pe Louis Blanc. Primele cereri ale muncitorilor au fost reducerea orelor de lucru și suprimarea marșandajului. Se creează primele societăți de producție după model socialist. După 1848 începe lupta pentru organizarea sindicatelor. Face istoricul mișcării socialiste care, în 1869, numără două milioane de aderenți. Analizează manifestul Internaționalei socialiste în care se proclamă dobândirea de către proletariat a posesiunii colective a instrumentelor de muncă. Ca mijloc de luptă, Internaționala socialistă repudiază mijloacele legale și Parlamentul. Revine, însă, după 1870, la căile legale. Azi, spune conferențiarul, Partidul Socialist este foarte puternic în toate statele apusene. În acest sfârșit de secol oamenii de stat au ajuns să se mândrească, afirmând că luptă pentru realizarea revendicărilor clasei muncitoare. Afirmă că Bismarck a fost acela care a introdus socialismul de stat în Germania. Este o sarcină a politicii conservatoare să declare că statul nu este făcut numai pentru cei bogați, ci pentru întreaga națiune. Laudă socialismul de stat. Predică armonia dintre clasele sociale și intervenția statului pentru apărarea celor slabi. Examinează problema reducerii zilei de lucru. Copiii până la 14 ani nu mai sunt primiți la muncă. Arată reformele ce s-au legiferat în Anglia (minim de salariu), în Belgia (introducerea minimului de salariu). Grație sindicatelor, muncitorii nu mai sunt singuri în fața atotputerniciei patronatului, în Anglia și Franța. Analizează participarea muncitorilor la beneficii. Citează falansterul de la Guisi fondat de Godin. Descrie dezvoltarea societăților cooperative. Citează celebra Societate a Pionierilor din Rochdale fondată în 1844, care azi numără un milion de asociați și realizează pe fiecare an 100 milioane lei economii. În Anglia s-au constituit multe societăți de ajutor mutual care vin în ajutorul muncitorilor. Sunt societăți, tot în Anglia, care pentru o cotizație mică, asigură bătrânețea. În Franța, societățile de asigurare sunt dezvoltate. În Germania există asigurări obligatorii impuse prin Legea Bismarck din 22 iunie 1889. Revendicarea cea mai mare a socialiștilor este, azi, suprimarea proprietății. Această revendicare nu e justă, declară conferențiarul care este de părere că singura organizație posibilă este proprietatea individului având ca stimulent al muncii interesul personal. S. Arion precizează că nu trebuie confundat socialismul de stat – care este o *doctrină conservatoare*, după opinia sa, care conservă prerogativele clasei dominante și proferează dreptul statului de a interveni, când va crede el că e bine, în favoarea muncitorimii – cu socialismul comunist, care cere distrugerea societății actuale, suprimând proprietatea și statul. De asemenea, nu trebuie confundat socialismul cu anarhismul.

An X, nr. 2774, ianuarie 23/februarie 4, p. 2 – [Mișcările țărănești] (Informațiuni): Față de agitația ivită printre țărani din jud. Teleorman și Olt, organele de urmărire judiciară au deschis o anchetă. S-a luat interogatoriul membrilor Comisiei de propagandă a Partidului Socialist. După ultimele știri, aproape întreg județul Olt

este în fierbere. O companie de jandarmi a primit ordin să cutreiere tot județul. O parte din țărani au constituit un club muncitoresc cu sediul în Caracal.

An X, nr. 2774, ianuarie 23/februarie 4, p. 2 – *[Navigația fluvială] (Informațiuni)*: Direcția Serviciului de Navigație Fluvială, după exemplul Direcției de Navigație Maritimă, se ocupă, în înțelegere cu mai multe societăți străine, de navigația pe Dunăre, cu organizarea transporturilor directe de mărfuri expediate din una din gările din țară și destinate porturilor din susul Dunării până la Ratisbon. În momentul de față se tratează cu societatea maghiară din Budapesta. Directorul Regiei Monopolurilor, Vintilă Brătianu, a plecat la Belgrad să trateze cu societatea sârbească de navigație și a luat măsurile necesare pentru înființarea unei agenții române la Belgrad.

An X, nr. 2774, ianuarie 23/februarie 4, p. 3 – *[Agitațiile țărănești] (Ultime informațiuni)*: Agitația țărănească crește. Primarii sunt bătuiți, subprefecții huiduiți, proprietarii amenințați. S-a pus în mișcare armata. Prin unele comune circulă plângeri adresate țarului împotriva regelui, cerând ca “autocratul rus” să intervină pentru a li se da pământ. În alte localități există cluburi socialiste “care împing pe săteni la încălcarea învoielor, la rezistență contra autorităților și la agitații pentru pământ”. Broșura răspândită prin sate, cu titlul *Noua epistolă către țărani și muncitori*, asmute pe săraci contra bogaților și cere soldaților să treacă de partea țăranilor și muncitorilor. În județul Vaslui agitația socialistă este condusă de Spiridon Popescu, directorul gimnaziului, și de M. Pastia, directorul Școlii primare de băieți. Organele judiciare au citat pe Ficșinescu, redactor la ziarul socialist “Lumea nouă”, care se îndeletnicește cu propaganda.

An X, nr. 2775, ianuarie 24/februarie 5, p. 1 – *Agitațiunea agrară*: Vin știri “rele” din țară. Mișcarea “criminală” din 1888 pare să se reînnoiască în 1899. Atunci, ca și azi, s-a făgăduit pământ țăranilor, făgăduieli “care nu erau realizabile”. Țăranii au așteptat proiectul Casei Rurale a lui P.S. Aurelian, care trebuia să-i înlesnească să cumpere pământ. Agitația nu este o simplă izbucnire de moment, ci îndelung pregătită. Sunt luni de când ziarele din provincie vorbesc despre activitatea cluburilor socialiste sub protecția Guvernului liberal care s-a aliat cu socialiștii Nădejde și V.G. Morțun.

An X, nr. 2775, ianuarie 24/februarie 5, p. 1 – *Situațiunea tesaurului public la 30 noembrie 1898*: De la 1 aprilie la 30 noiembrie 1899 încasările au fost de peste 151 milioane și jumătate de lei față de prevederile (pe tot anul) de 222 milioane lei. Pe 1897-1898 încasările, pe aceeași perioadă, au fost de aproape 129 milioane lei față de 215 milioane lei prevederi (pe tot anul). La contribuții indirecte, plusul a fost de 11 milioane lei, provenind din majorarea taxei asupra alcoolului. Situația bănească la veniturile bugetare este suma de aproape 153 milioane lei, iar la cheltuielile bugetare aproape 135 milioane lei. Deci, un excedent de încasări de aproape 18 milioane lei. Situația împrumuturilor cu bonuri de tezaur prezintă un sold de bonuri de peste 42 milioane lei, la 1 noiembrie 1898, și un sold de 45 milioane și jumătate de lei, la 30 noiembrie 1898, sau un plus de peste două milioane lei împrumutați de la Disconto-Gesellschaft din Berlin.

An X, nr. 2776, ianuarie 26/februarie 7, p. 3 – *Mișcarea țărănească în România mică (Ultime informațiuni)*: Peste 300 de țărani au venit la Caracal și au cerut la Prefectură și la Parchet (Procuratură) eliberarea instigatorilor arestați. În comuna Buzești primarul a fost bătut. Acolo mulțimea a înconjurat pe prefect, pe procuror și pe căpitanul de

jandarmi, obligându-i să elibereze pe cei arestați. Se formează în diferite sate din jud. Olt cluburi socialiste. Învățătorii sunt arătați ca instigatori.

An X, nr. 2777, ianuarie 27/februarie 8, p. 1 – *Răscoalele țărănești (Editorial)*: Arată că, în Parlament, ministrul de Interne (M. Pherekyde) a declarat că liniștea domnește pretutindeni să că justiția și poliția au dat de urma agitatorilor care sunt Al. Radovici, Stere, Diamandi, Morțun, Nădejde, Banghereanu și Ficșinescu. Autorul editorialului denunță pe liberali, care “merg mână în mână” cu socialiștii. Acuză pe liberali că, și în trecut, tot ei au agitat masele, după cum apără azi pe socialiștii care instigă pe țărani la revolte.

An X, nr. 2777, ianuarie 27/februarie 8, p. 1 – *Galeriu, G., Legea minelor (urmare)*: Arată că modificarea făcută de liberali, ca nimeni să nu exploateze nicio mină fără consimțământul formal al proprietarului și că nimeni nu va putea explora subsolul fără consimțământul proprietarului solului, blochează orice progres. După această modificare, Legea minelor din 1895 nu va fi aplicată decât la subsolul aparținând statului. Această modificare creează un zid menit să îngreuească exploatarea zăcămintelor. Laudă dispozițiile Legii minelor din 1895 (Legea P.P. Carp). Pe lângă aceasta, liberalii suprimă Casa de Pensie și Casa de Ajutor ale muncitorilor. Când un muncitor este chemat să ducă o muncă atât de grea și plină de riscuri ca munca în mină, este anormal ca statul să nu intervină pentru apărarea minerului și a familiei lui. Citează un hrisov al domnitorului Mihai Sturdza din Moldova, privitor la o mină de fier din jud. Suceava, în care se vorbește despre apărarea familiilor celor ce vor munci în mină.

An X, nr. 2778, ianuarie 28/februarie 9, p. 1 – *D. Sturdza și socialiștii*: Reformarea Legii vânzării moșiilor statului și propunerea înființării Casei Rurale “au deschis pofte nerealisabile”. Este de necontestat că propaganda socialistă a împins pe săteni la revolte. Nu înțelege cum gruparea socialistă, care s-a contopit cu Partidul Național Liberal, se dedă la propagarea ideilor socialiste din moment ce socialismul a fost desființat prin fuziune. D. Sturdza este șeful Partidului Național Liberal din care fac parte socialiștii. Deci, D. Sturdza este șeful socialiștilor. El a întărit acțiunea subversivă a socialiștilor, contribuind la provocarea revoltelor țărănești.

An X, nr. 2779, ianuarie 29/februarie 10, p. 1; nr. 2780, ianuarie 30/februarie 11, p. 1; nr. 2782, februarie 4/16, p. 1; nr. 2784, februarie 6/18, p. 1; nr. 2786, februarie 9/21, p. 1; nr. 2787, februarie 10/22, p. 1; nr. 2788, februarie 11/23, p. 1; nr. 2789, februarie 12/24, p. 1; nr. 2791, februarie 14/26, p. 1; nr. 2792, februarie 16/28, p. 1 – *Budgetul ministerului de domenii*: Pe lângă cheltuielile care se ridică la 134.922.476 lei până în noiembrie 1898, sunt în circulație bonuri de tezaur în sumă de 45.545.956 lei. Nu se poate vorbi de excedentul de 18.000.000 lei, când veniturile în aceste opt luni nu au fost decât 152.743.562 lei, adică cu 31.723.970 lei mai puțin decât suma cheltuielilor efectuate unitar cu valoarea bonurilor de tezaur. Examinează, apoi, reducerile operate în bugetul Ministerului de Domenii. A suprimat, de pildă, fondul de 10.000 lei pentru luarea pe seama statului a Școlii de Meserii din Craiova. S-au suprimat bursele elevilor trimiși în străinătate. Nu s-au prevăzut fonduri pentru Serviciul Minelor. S-a micșorat fondul pentru explorări geologice. S-au făcut și unele reduceri la școlile profesionale. Analizează adăugirile de fonduri.

- An X, nr. 2779, ianuarie 29/februarie 10, p. 3 – *Mișcarea țărănească (Ultime informațiuni)*: Din Craiova se anunță că prefectul face o anchetă asupra acțiunii de instigare la revoltă a trei învățători care adunau pe săteni în localuri publice și îi îndemnau să gonească pe proprietari fiindcă proprietățile se cuvin sătenilor, proprietatea mare fiind o hoție. Un deputat a denunțat ministrului de Interne propaganda pe care agenții socialiști o fac în județul Roman, făgăduindu-li-se “concesiunea pământurilor și dijme din zece una.
- An X, nr. 2780, ianuarie 30/februarie 11, p. 2 – *Mișcarea țărănească (Informațiuni)*: Procurorul a făcut o descindere la Clubul Muncitorilor din capitală, unde au fost confiscate broșuri. O descindere a fost operată la Nădejde, fruntaș socialist, de unde au fost ridicate broșuri și scrisori către țărani.
- An X, nr. 2780, ianuarie 30/februarie 11, p. 3 – *Mișcarea țărănească (Ultime informațiuni)*: La Parchetul (Procuratura) din capitală au fost aduși și arestați doi “jugănari” ruși bănuți că treceau din sat în sat și culegeau semnături pe o petiție adresată țarului Rusiei, prin care țărani cereau intervenția monarhului rus.
- An X, nr. 2781, februarie 2/14, p. 2 – *Mișcarea țărănească (Informațiuni)*: Agitația nu s-a calmat în toate județele Olteniei. La 28 ianuarie sătenii din com. Ghioca, jud. Olt, s-au dus *in corpore* la primărie să reclame corespondența ce o așteptau de la Clubul socialist din București în ziarul “Lumea nouă”. Primarul și notarul s-au refugiat la subprefectură și subprefectul a vrut să aresteze pe cei care conduceau grupul. A fost însă silit să se retragă, huiduit fiind de către săteni. În drumul lui, el a găsi în plină efervescență și satele Crâmpa și Șerbănești. Subprefectul a cerut ajutorul armatei. În Dolj au fost arestați opt săteni și trei învățători.
- An X, nr. 2783, februarie 5/17, p. 1 – *Guvernul și socialiștii (Editorial)*: Ministrul de Interne, M. Pherekyde, a declarat că nu există nicio alianță între liberali și socialiști. V.G. Morțun a precizat că o alianță a fost încheiată, dar ea a fost vremelnică și strict electorală. Autorul editorialului afirmă însă că o alianță între liberali și socialiști există și a dat o serie de exemple: la Ploiești, primarul este socialist (Radovici), la Galați și Bârlad, un consilier comunal este socialist, iar în Iași, ajutorul de primar, Stere, este socialist. Însuși președintele de Consiliu (D. Sturdza) a calificat pe socialiști “tinerime generoasă”.
- An X, nr. 2783, februarie 5/17, p. 1 – *Atelierele de aplicație ale școlii de meserii din București*: La licitația pentru lucrările de fierărie pentru tezaurul noii clădiri a Casei de Depuneri a reușit Școala de Meserii din București, luând asupra ei lucrări în valoare de 100.000 lei. Școala posedă două serii de ateliere: ateliere de studii și ateliere de aplicație. Atelierele de aplicație funcționează într-o clădire mare în care sunt instalate două mașini cu aburi, fiecare de 50 cai putere. Lucrează acolo 64 elevi. Au lucrat și muncitori din afară când erau de executat comenzi importante, cum au fost cele ale Ministerului Instrucțiunii Publice, ale CFR, ale Eforiei Spitalelor Civile etc.
- An X, nr. 2784, februarie 6/18, p. 1-2 – Bolintineanu (și alții), *Apel către toți inginerii, arhitecții și antreprenorii români*: Se plâng semnatarii apelului că nenumărate lucrări au fost adjudecate străinilor, așa că inginerii și arhitecții români sunt nevoiți să se angajeze la stat. Cere să se solicite adjudecătorilor dovada titlului și a practicii în țară, echivalarea titlurilor străine pe care le prezintă. Cere modificarea acestor texte

pentru a le face mai clare spre a nu permite interpretări dăunătoare elementelor românești.

An X, nr. 2786, februarie 9/21, p. 1 – *D. Dim. Sturdza și răscoalele (Editorial)*: Critică faptul că D. Sturdza a recunoscut alianța cu socialiștii cărora le-a adresat invitația să intre în Partidul Național Liberal. D. Sturdza a recunoscut pericolul ce-l prezintă socialismul, citind pasaje din diferite broșuri și manifeste care nu fuseseră interzise, deci nu prezentau un caracter ilicit. Răspunderea Guvernului pentru răscoalele care s-au produs este învederată de o serie de erori, cum ar fi aceea de a fi desființat jandarmeria rurală, de a fi redus numărul subprefecțiilor. D. Sturdza a acuzat Administrația Comunală, pe unii deputați și alegători influenți care și-au realizat interesele lor particulare în dauna ideii de justiție și a intereselor țărănimii. În realitate, autorul editorialului acuză pe socialiștii care au răzvrătit pe țărani. Desigur că țăraniii luptă, cum e firesc, pentru îmbunătățirea traiului lor, dar, după opinia autorului, aceasta nu se face prin răscoale, ci așteptând mersul firesc al dezvoltării economice “cari singur aduce remediul”.

An X, nr. 2788, februarie 11/23, p. 1 – B.B., *Șefii partidului socialist (Editorial)*: Este cert, crede B.B., că socialiștii au instigat pe țărani. Ei au colaborat cu Guvernul și astăzi ocupă unele funcții bine remunerate (primar, ajutor de primar, consilier comunal). Pretutindeni, de altfel, crede B.B., șefii socialiști sunt iubitori de viață plăcută din munca altora. În Franța, dl Jaures a trecut de la stânga republicană moderată, unde ocupa un loc modest, la socialiști, unde este *leader*. În Germania, Singer, socialist și proprietar de fabrici, nu a ameliorat cu nimic soarta lucrătorilor din fabrica lui. Bebel are o splendidă vilă pe malul Lacului Zürich. În Austria, Adler și Ellenbogen, ambii evrei, sunt avocați și încasează onorarii mari etc.

An X, nr. 2788, februarie 11/23, p. 2 – *Mișcarea inginerilor, arhitecților și antreprenorilor români*: În urma apelului făcut de un comitet provizoriu, un mare număr de ingineri, arhitecți și antreprenori de lucrări publice și furnituri de materiale s-au adunat în ziua de 6 februarie. La acea adunare s-a spus, în substanță, că adunarea privește cu mulțumire dezvoltarea instrucțiunii în toate direcțiile. Dar statul, “înființând vaste manufacturi de spirite trebuie să creeze și piețe de desfacere pentru desfacerea lor”. Se deplânge faptul că statul român nu a ținut seama de acest imperativ. Străinii se bucură în România de o toleranță inadmisibilă de a concura la toate licitațiile de lucrări publice și de furnituri de materiale, toleranță dăunătoare cetățeanului român. Guvernele trebuie să se gândească mai mult la înzestrarea țării cu legi economice. S-a decis înființarea unei Societăți a Antreprenorilor Români.

An X, nr. 2790, februarie 13/25, p. 3 – *[Acțiunea socialistă] (Ultime informațiuni)*: Rapoarte de prefecti semnaleză Ministerului de Interne că, abia dizolvate, cluburile se reînființază. Tenacitatea aceasta indică faptul că acțiunea de propagandă nu a încetat și că de la centru continuă acțiunea socialistă. Dacă Guvernul se socotește dezarmat față de această “primejdie”, nu are decât să propună Parlamentului măsurile necesare. Dacă, din contra, Guvernul este suficient înarmat, nu se înțelege de ce acțiunea lui este așa de puțin simțită.

An X, nr. 2795, februarie 19/martie 3, p. 1; nr. 2806, martie 4/16, p. 1; nr. 2808, martie 6/18, p. 1; nr. 2809, martie 7/19, p. 1 – *Quidam, Proiectul de lege asupra învățământului profesional*: Critică proiectul lui Spiru Haret. Proiectul trece învățământul

profesional de la Ministerul de Domenii la Ministerul Instrucțiunii Publice. Autorul critică această măsură. Nu toate școlile profesionale trec însă sub autoritatea Ministerului Instrucțiunii, ci numai cele 128 de școli primare agricole, cele trei școli practice de agricultură, Școala Centrală de la Herăstrău și Școala de Silvicultură. Trec, de asemenea, cele 145 de școli primare de meserii, două școli de arte și meserii, 80 de școli profesionale, nouă școli comerciale și o școală veterinară. Socotește că planul pe care Spiru Haret a alcătuit proiectul său de lege este defectuos. Examinează, rând pe rând, planurile învățământului agricol, al meseriilor și al comerțului. În rezumat, toate ramurile de învățământ sunt incomplet prevăzute, școlile din aceeași ramură de învățământ sunt fără legătură firească între ele. De altfel, chiar în amănunțele lui, proiectul de lege este greșit alcătuit. Proiectul, crede Quidam, "nu merită onoarea de a fi transformat în lege". Arată, în alt articol, că s-au introdus unele modificări în lege de către comisiile Camerei Deputaților, modificări pe care Quidam le socotește justificate, deși sunt încă insuficiente. Revine asupra fiecărei categorii de școli profesionale, criticând unele dispoziții din proiect.

An X, nr. 2795, februarie 19/martie 3, p. 2 – *[Probleme viticole] (Informațiuni)*: O societate de capitaliști străini, asociați cu câțiva capitaliști mari din România, studiază înființarea de trei pepiniere de vițe americane, una la Odobești, alta la Drăgășani și alta în Prahova. Lipsa viței americane pentru reconstituire este mult simțită și înființarea de pepiniere particulare este de mult așteptată.

An X, nr. 2796, februarie 20/martie 4, p. 1 – *Situația bănească la 31 decembrie 1898 a exercițiului 1898-1899*: Încasări efectuate – 169.971.750 lei, iar cheltuieli bugetare – 150.582.496 lei. Deci, un excedent de încasări la 31 decembrie 1898 de 13.389.254 lei.

An X, nr. 2797, februarie 21/martie 5, p. 1 – Baciū, *Discuția bugetului 1899-1900 (Editorial)*: Bugetul liberal pe 1886-1887 nu era echilibrat, deoarece nu cuprindea la cheltuieli o sumă de 2.240.000 lei la bugetul datoriei publice, iar pe de altă parte, figura între venituri suma de 8.000.000 lei ce provenea din proiectul de monopol al cârciumilor, proiect care nu a mai fost prezentat. La situația financiară a Tezaurului Public pe 1897, fostul ministru de Finanțe, G. Cantacuzino, a făcut o statistică a tuturor veniturilor statului de la 1889-1890 la 1896-1897, adică timp de opt ani, din care reiese că, față de prevederi, încasările au fost constant superioare evaluărilor. Astfel, timp de opt ani, contribuțiile directe au crescut cu 8.000.000 lei, contribuțiile indirecte cu 19.000.000 lei, vămile cu 10.600.000 lei, în total cu 52.000.000 lei. Din aceștia, un an este al liberalilor și restul ai conservatorilor.

An X, nr. 2800, februarie 25/martie 9, p. 3 – *Bibliografie [Problema agrară în România]*: Din revista germană "Donauländer", care este redactată la Budapesta, au apărut mai mult articole despre România, între care și articolul cu titlul *Die Agrarfrage in Rumänien*, scris de P. Bucovineanu, în care s-a făcut istoricul proprietății țărănești. Domnia sa începe cu secolul al XVI-lea (Mihai Viteazul), trece în revistă răscoala lui Tudor Vladimirescu, influența politică rusească, Regulamentul Organic și împrumutarea de la 1864. Din datele expuse de P. Bucovineanu reiese că, de la 1868 la 1875, liberalii au vândut la orașeni moșii ale statului în întindere de 77.705 hectare, cu prețul de 24.574.940 lei. Sub conservatori, nu s-au vândut orașenilor decât 17.138 hectare, cu aproape 5 milioane lei. Revenind liberalii, s-au vândut la

orășeni aproape 37.000 hectare, iar la țărani aproape 21.000 hectare. Junimiștii au vândut, în perioada 1889-1896, la țărani fără pământ aproape 78.000 hectare în loturi de 5 hectare (adică 364.419 hectare).

An X, nr. 2801, februarie 26/martie 10, p. 1 – *O greșală [Alianța liberalilor cu socialiștii] (Editorial)*: Critică alianța pe care liberalii au făcut-o cu socialiștii, alianță care s-a concretizat prin anumite numiri și acorduri electorale. Se referă, mai ales, la doi socialiști: Al. Radovici și C. Stere, numiți: primul – ca primar la Ploiești, al doilea – ca ajutor de primar la Iași.

An X, nr. 2802, februarie 27/martie 11, p. 1-2; nr. 2803, februarie 28/martie 12, p. 1-2; nr. 2804, martie 2/14, p. 1-2 – Socec, Ioan, *Agricultura și fermele model. O vizită la ferma model Laza*: Starea înfloritoare a agriculturii în statele occidentale se datorește științei răspândite de la catedrele școlilor superioare agricole și revistelor de specialitate, școlilor practice de agricultură, fermelor-model și expozițiilor periodice. România a progresat în multe direcții, dar în agricultură lucrurile merg greu. S-au creat, ce e drept, școli practice de agricultură și o școală centrală (de la Herăstrău), dar efectele au fost slabe, deoarece elevii nu au unde să facă practică. În ultimii ani s-au creat ferme-model unde elevii școlilor de agricultură își completează cunoștințele teoretice. În România, domeniile Coroanei exploatate în regie sunt adevărate ferme-model, apoi moșiile școlilor de agricultură și, în sfârșit, fermele-model de la Laza și de la Studina. I. Socec a vizitat ferma-model de la Laza care posedă toate clădirile necesare. Arată ce mai trebuie construit ca să poată face față unei activități complete. Cercetează condițiile în care este administrată ferma. Apoi, condițiile tehnice în care se lucrează, folosirea plugului cu aburi, cultura lucernei și a trifoiului, a răchitei și a hameiului. Se oprește asupra creșterii cailor de muncă, a vacilor Pinzgau, a oilor și asupra organizării și funcționării atelierelor de lemnărie și fierărie.

An X, nr. 2807, martie 5/17, p. 1-2; nr. 2808, martie 6/18, p. 1-2 – F., *Marina Națională*: Asupra criticilor aduse de către presa străină serviciilor maritime ale României, autorul articolului crede că este util să se oprească fără supărare. De la început, marina românească știa că va avea de a face cu concurența vaselor aparținând serviciilor străine. Critică modul în care este administrată marina comercială românească. S-au cerut credite pentru utilarea vaselor românești. Cercetează cum s-au folosit aceste credite, ce vapoare au fost achiziționate, de ce s-au creat anumite linii pentru ca, după aceea, unele din ele să fie închiriate la societăți străine. Analizează activitatea pe fiecare linie în parte. Arată accidentele care s-au produs, proasta selecție a personalului – care au dus la nemulțumirile create printre pasageri. Conchide că au fost juste criticile aduse de presa străină serviciului românesc maritim.

An X, nr. 2811, martie 10/22, p. 1 – X., *Convențiunea între România și Germania*: Prin convenție se înființează, între București și Berlin, un tren expres zilnic care scurtează cu șase ore durata călătoriei. Convenția asigură o legătură telegrafică cu Constantinopolul, legătură necesară relațiilor de afaceri pe care România vrea să le stabilească cu Orientul. Convenția mai prevede ca ultimă clauză plata unei subvenții de 50.000 lei societății care va așeza și va garanta buna funcționare a cablului telegrafic Constanța-Constantinopol, cu restricția ca această sumă să fie redusă cu 5.000 lei de fiecare 10.000 lei care ar întrece un venit brut de 50.000 lei provenit din taxele

cuvenite cablului. Socotește justă această clauză. Se obiectează însă că Turcia, care folosește și ea acest cablu, nu plătește nimic. Dar pentru Turcia acest viitor cablu nu este absolut necesar, deoarece ea mai are și alte legături telegrafice cu Occidentul. Autorul consideră că, în totalitate ei, convenția este avantajoasă pentru România.

An X, nr. 2812, martie 11/23, p. 1 – *Principalul [Proiectul de lege asupra învățământului profesional] (Editorial)*: Spiru Haret pune un accent deosebit pe educația intelectuală a elevilor. Opoziția pune accentul pe ideea ca școala să dea, înainte de toate, meseriași. Principalul este să se dea românului o meserie, să-l facă negustor sau agricultor. Se știe că meseriile sunt aproape exclusiv în mâinile străinilor, iar agricultura este înapoiată. Este suficientă educația intelectuală primită de elevi până la intrarea lor în școlile profesionale.

An X, nr. 2816, martie 16/28, p. 1 – B.B., *Raporturile lui D. Sturdza cu Banffy [Problema românilor din Ardeal]*: La Budapesta a apărut o broșură privind anumite angajamente luate de D. Sturdza față de Banffy, și anume de a face să înceteze mișcarea națională din Ungaria, de a suprima plata rentei fixată prin două legi și datorată de statul român școlilor române din Brașov. B.B. critică această atitudine a lui D. Sturdza, care amintește de cele mai negre zile ale domniei fanarioților.

An X, nr. 2818, martie 18/30, p. 3 – *[Răscoale țărănești] (Ultime informațiuni)*: Se anunță din jud. Argeș că un nou început de răscoală s-a ivit pentru țărani din comuna Vulpești. Nu există informații precise. Ceea ce se știe este că autoritățile civile și militare s-au deplasat acolo pentru potolirea răscoalei dintr-un alt sat.

An X, nr. 2819, martie 19/31, p. 3 – *Întrunirea studenților [Problema românilor din Ardeal] (Ultime informațiuni)*: Guvernul trece prin momente grele. Cu ocazia întrunirii studenților, armata a fost concentrată pe străzile capitalei. Toate împrejurimile Sălii Dacia sunt împănate de soldați. Strada este înțesată de poliție. Sala Dacia este ocupată de studenți.

An X, nr. 2821, martie 21/aprilie 2, p. 1 – *Legea învățământului profesional*: Reforma învățământului profesional a trecut prin Camera Deputaților. Critică legea prin faptul că a trecut învățământul profesional de la Ministerul Domeniilor la Ministerul Instrucțiunii Publice. Motivul invocat de Spiru Haret s-a bazat pe ideea *unității* de direcție a învățământului. Întreabă de ce acest principiu nu a fost aplicat în întregime, trecând la acest minister și Școala de Poduri și Șosele sau Școala de Medicină Veterinară? În materia de învățământ la școlile comerciale nu mai figurează, ca până acum, învățarea unei limbi străine. La școlile de meserii, în schimb, se învață limba franceză sau germană. Dar la școlile superioare de meserii nu se învață nicio limbă străină.

An X, nr. 2822, martie 23/aprilie 5, p. 1-2 – *Întrunirea de eri [Problema românilor din Ardeal]*: În urma apariției broșurii publicate la Budapesta, în care se arată că D. Sturdza, șeful Guvernului liberal, și-a luat anumite angajamente față de Banffy, opoziția a convocat o întrunire de protest în Sala Dacia. Vorbesc T. Maiorescu, Al. Marghiloman, Take Ionescu, N. Fleva și C. Dissescu, care condamnă cu vehemență pe D. Sturdza care a putut să-și ia față de șeful Guvernului ungar angajamentul de a potoli mișcarea națională românească din Ardeal, precum și angajamentul de a suspenda plata ajutorului dat școlilor române din Brașov. S-a votat o moțiune de

condamnare a Guvernului D. Sturdza. Vor urma numeroase întruniri organizate de opoziție despre care "Constituționalul" va da ample dări de seamă.

An X, nr. 2836, aprilie 9/21, p. 1; nr. 2837, aprilie 10/22, p. 1 – Filotti, Z., *Un pericol economic [Problema navigației fluviiale]*: Face un istoric al actelor internaționale care au stabilit situația juridică a Dunării și care au dus la constituirea Comisiei Europene a Dunării. Tot prin acte internaționale s-a autorizat Austro-Ungaria să perceapă anumite taxe la Porțile de Fier, cu care acest stat să întreprindă lucrări de amenajare a navigației în acest punct. Cu toate că lucrările de la Porțile de Fier nu sunt terminate, Guvernul ungar stăruie ca taxele de navigație să fie aplicate de la 1 mai viitor. Z. Filotti socotește că această taxă lovește în interesele exportului românesc de cereale care se face mai ales pe Dunăre. Analizează modul și valoarea taxelor ce se vor percepe de unguri. Făcând o serie de calcule, în raport cu cheltuielile făcute de Guvernul ungar la Porțile de Fier, arată că taxele sunt foarte mari și că sunt de natură să "omoare" comerțul pe această cale fluvială.

An X, nr. 2849, aprilie 28/mai 10, p. 1 – *O vorbă măcar [Program legislativ economico-financiar] (Editorial)*: Guvernul liberal condus de D. Sturdza a fost înlocuit de un Guvern conservator prezidat de G. Cantacuzino, fără junimiști. Cere ca noul Guvern să-și fixeze o atitudine netă în problema financiară. Statul are nevoie de noi surse pentru a-și acoperi nevoile. Este sau nu nevoie de un nou impozit? Guvernul D. Sturdza s-a retras, lăsând în circulație bonuri de tezaur în valoare de 90 milioane lei, ceea ce constituie o datorie publică mare. Mai sunt și alte datorii. Aceste datorii trebuie plătite. Cum se va proceda? Se vor face împrumuturi sau se vor crea noi impozite? Autorul crede că este nevoie ca Guvernul să încheie un nou împrumut. Dar și împrumutul trebuie plătit. Din ce venituri se va plăti și ce se va face cu lucrările publice viitoare? Care va fi politica bugetară? Trebuie să se facă cheltuieli absolut necesare spre a da un nou avânt ramurilor de bogăție.

An X, nr. 2857, mai 7/19, p. 1 – *Greutăți [Probleme economice] (Editorial)*: Enumeră greutățile care stau în fața noului Guvern (conservator), printre care o recoltă proastă. Exportul va fi slab. Neputând exporta, statul nu va putea plăti mărfurile importate. Vămile vor produce venituri mai slabe; accizele tot așa. Bugetul va fi, inevitabil, deficitar. Fostul Guvern nu a putut realiza conversiunea datoriei publice, nu a putut face emisiunile de rentă pentru lucrările începute, ceea ce l-a obligat să facă față cu bonuri de tezaur, împovărând datoria publică. Noul Guvern va fi silit să continue să facă față plăților tot cu bonuri de tezaur. Probabilitatea unor economii bugetare masive, de 7-8 milioane lei, pare exclusă. Iar despre un împrumut mai mare nu poate fi vorba.

An X, nr. 2861, mai 13/25, p. 2 – *[Comerțul exterior] (Informațiuni)*: În urma închiderii granițelor către Austria, Guvernul a făcut să se deschidă granițele către Rusia pentru exportul porcilor. Prețurile obținute în Rusia sunt foarte avantajoase și deja până acum s-au efectuat câteva transporturi.

An X, nr. 2866, mai 19/31, p. 1 – *Finanțe (Editorial)*: Constată că sunt în circulație prea multe bonuri de tezaur, iar timpul pentru efectuarea unui împrumut pe rentă în străinătate este încă nefavorabil. Până acum, ministrul de Finanțe continuă să emită bonuri de tezaur, iar tratativele din Berlin și Paris pentru contractarea unui împrumut au rămas fără rezultat. Nu se pot arunca răspunderile pe Guvernul

precedent. Un apel la Creditul European este inevitabil. Dar împrumutul este numai un expedient. Trebuie alcătuit un buget *adevărat* și așezate noi impozite. Constată însă că Guvernul actual nu are niciun program.

An X, nr. 2869, mai 23/iunie 4, p. 1 – *Chestie financiară*: Analizând programul noului Guvern, autorul arată că nu poate fi făcut vinovat Guvernul precedent că nu a încheiat împrumutul. În ce privește viitorul, primul ministru (G. Cantacuzino) a făgăduit că va încheia un împrumut, că va da țării un buget adevărat și că, de va fi nevoie, va așeza noi impozite. Critică fiecare din aceste formulări de principii programatice.

An X, nr. 2871, mai 26/iunie 7, p. 1 – *Gogorița Birurilor [Probleme fiscale] (Editorial)*: În programul său, noul Guvern a trata problema impozitelor. Guvernul s-a angajat să facă tot ce-i stă în putință să satisfacă nevoile statului fără a fi silit să ceară țării noi jertfe. Există un fel de timiditate de a nu lua taurul de coarne și de a nu recunoaște că Guvernul va trebui să creeze noi impozite.

An X, nr. 2876, iunie 2/14, p. 1-2 – *Cooperativele școlare*: E o instituție nouă care funcționează în SUA și în Italia. Prima cooperativă școlară s-a înființat în Italia la Legnano, în 1895, de către Eudomonti. Este un fel de asociație de ajutor mutual între elevi. Cooperativele școlare din Italia au fost precedate, zece ani mai înainte, de cooperativele școlare din SUA. Analizează organizarea acestor cooperative. Mișcarea este destinată să creeze, încă din școală, un spirit nou de economie cooperatistă.

An X, nr. 2881, iunie 9/21, p. 2 – *[Agitații țărănești] (Informațiuni)*: S-a comunicat că în Slatina au năvălit țărani și că s-au produs ciocniri între țărani și trupe. În Gara Slatina, agitația țărănească a luat caracterul unei adevărate răscoale și autoritățile au făcut uz de arme. Cauza este că la Colegiul 3 de Cameră a candidat un oarecare Al. Bogdan-Pitești, sprijinit de socialiști și liberali. S-a constatat că mai mult de două mii de țărani au pornit spre oraș pentru a cere anularea alegerilor Colegiului 3. Se afirmă că provocarea a venit din partea țăranilor care ar fi împușcat și rănit peste 30 de soldați. S-a tras în mulțime – unii cad morți și mulți alții, răniți.

An X, nr. 2881, iunie 9/21, p. 3 – *[Turburările țărănești] (Ultime informațiuni)*: După ultimele știri sosite, numărul morților (dintre țărani și soldați) ar fi de 14, iar numărul răniților este foarte mare. Orașul Slatina este ocupat de trupe. S-a deschis o anchetă asupra lui Al. Bogdan-Pitești, socotit ca instigator.

An X, nr. 2882, iunie 10/22, p. 1 – *Îngrozitor [Agitațiile țărănești] (Editorial)*: Țărănimea din jud. Olt s-a răsculat și a venit să ocupe orașul Slatina. Această răscoală este în legătură cu lupta electorală și cu situația agricolă nenorocită din acest an. În alegeri se folosește o propagandă demagogică. Țărănimea săracă și amărâtă "se lipsește" de cei ce știu să-i speculeze durerile și revendicările și să-i făgăduiască un trai mai bun. Dacă nu ar fi fost mașina administrativă care a falsificat alegerile, cei desemnați și doriți de țărani ar fi fost aleșii. Anul rău agricol și amenințarea foametei au contribuit la această stare de revoltă țărănească. Organele locale au restabilit ordinea. Dar aceasta nu este suficient. Se cer măsuri de îndreptare a relelor constatate.

An X, nr. 2883, iunie 11/23, p. 1 – *Răspunderile [Mișcările țărănești] (Editorial)*: Țăranii din jud. Olt, care s-au răzvrătit, nu s-au ridicat contra legilor și instituțiilor. Guvernul și-a

pierdut capul și, în loc să folosească metode civilizate de persuasiune, a folosit arma. Vinovată de această răzvrătire este administrația din jud. Olt, "care a brutalizat și falsificat alegerile".

An X, nr. 2883, iunie 11/23, p. 3 – *[Mișcarea socialistă] (Ultime informațiuni):* "Instigatorii" socialiști Banghereanu și Ficșinescu au fost condamnați de către Curtea de Apel din Craiova la câte un an închisoare pentru "instigațiile" lor în jud. Romanați. Contra cererii procurorului, toți țărani implicați în dezordinile din jud. Romanați au fost achitați.

An X, nr. 2884, iunie 12/24, p. 1 – *Nesocotiții [Mișcările țărănești]:* Cercetările asupra "măcelului" din Slatina demonstrează răspunderea autorităților locale. Țăranii au fost terorizați la alegeri și au fost înverșunați de faptul că armata i-a atacat cu baioneta la armă. Țăranii au fost împușcați fără somații legale. Țăranii au fost puși pe goană și măcelăriți pe o distanță de 8 km.

An X, nr. 2887, iunie 16/28, p. 1 – *Măcelul de la Slatina [Mișcările țărănești] (Editorial):* Este cert că țăranii morți în Gara Slatina au fost împușcați fără somațiile legale. Se discută natura somațiilor și prescripțiile legale care stabilesc când și cum se fac asemenea somații. Au fost uciși oameni care cereau dreptate, au fost măcelăriți țăranii puși pe goană din cauza omorului. Țăranii au stat trei zile și trei nopți în Gara Slatina. Autorul acuză Guvernul de incapacitate.

An XI, nr. 2896, iunie 27/iulie 9, p. 1 – *Taxa asupra alcoolului:* S-a depus pe biroul Camerei Deputaților un proiect de lege pentru majorarea taxei pe alcool de la 8 la 12 bani pe grad și decaltru. Autorul critică această măsură, deoarece alcoolul este o materie impozabilă care dă, și așa, venituri mari. Evaluată pentru exercițiul 1898-1899 la 15.000.000 lei, această taxă a produs până la 30 aprilie 1899 22.755.087 lei, deci cu un plus de aproape 8 milioane lei. Or, o astfel de materie impozabilă nu trebuia grevată cu o taxă în plus. Expunerea de motive explică majorarea acestei taxe pe necesități sanitare. Or, prima majorare a acestei taxe de la 5 la 8 bani nu a dus la micșorarea cantității de alcool consumat. Din contra, consumul de alcool s-a mărit de la 1895-1896 cu 10 milioane litri. Va fi acest impozit suportat cu ușurință? Aceasta e prima întrebare pe care trebuie să și-o pună un ministru de Finanțe. Se știe că țăranul este acela care suportă orice mărire de taxe pe alcool, același țăran care este confruntat cu o secetă grea, cu o situație economică amenințătoare datorită lipsei de pășuni pentru vite etc.

An XI, nr. 2897, iunie 29/iulie 11, p. 2 – *[Starea recoltei în lume] (Informațiuni):* În SUA recolta grâului va fi inferioară celei din 1898 care se ridicase la 245 milioane hectolitri. Din Rusia vin știri foarte rele. Cerealele de iarnă, grâu și secară, în districtele Odessa și Nicolaev, sunt complet distruse de secetă. În general, recolta va fi, poate, inferioară celei din 1897, an dezastruos. În Germania, recolta se anunță mulțumitoare, deși inferioară celei din 1898. În Austria, recolta va fi de 600.000 hectolitri peste recolta din 1898. Destul de bună în Italia, recolta este proastă în Spania, deplorabilă în Bulgaria, slabă în India. Veștile din Australia sunt bune.

An XI, nr. 2898, iulie 1/13, p. 2 – *[Măsuri impuse de lipsa de pășuni] (Informațiuni):* Din cauza secetei care a dus la lipsa de pășuni, Direcția Generală CFR a luat dispoziția să reducă cu 25% taxa de transport pentru vitele care vor fi duse de la șes la munte

pentru pășunat. Se dau o serie de amănunte în legătură cu condițiile de aplicare a acestei măsuri luate la cererea Ministerului Agriculturii.

An XI, nr. 2901, iulie 4/16, p. 1 – *Dificultăți [Probleme economice și financiare] (Editorial)*: Pentru România, țară eminentamente agricolă, un an rău agricol are urmări dezastruoase. Populația “de jos” este amenințată de mari dificultăți. Exportul de cereale este considerabil scăzut. Importul de mărfuri este și el diminuat. Prețul vieții se scumpește. Comerțul lânzește și este zguduit de numeroase falimente. Vămile produc puțin. Veniturile CFR s-au diminuat sensibil. Consumul se restrânge către strictul necesar. La toate acestea se adaugă marea datorie flotantă și situația proastă a piețelor străine la care nu se mai poate face apel. Guvernul nu e vinovat de aceste calamități. Dar nu se vede nicio măsură adecvată. Consolidarea datoriei flotante nu s-a putut face. Creditul se strânge, scontul se ridică, dobânda crește.

An XI, nr. 2901, iulie 4/16, p. 1 – *Taxe de la Porțile de fier (Telegrame)*: Din Budapesta se anunță că s-a publicat, azi, tariful pentru Porțile de Fier. Orice corabie, încărcată sau goală, plătește 20 pfenigi de fiecare tonă. Mărfurile sau animalele sunt impuse la o taxă de 18 pfenigi de fiecare sută de kilograme. Încărcăturile complete de cărbuni, de pietre, de ciment, de lemn, de petrol etc. sunt taxate la 6 pfenigi de fiecare sută de kilograme. Corăbiile cu călători plătesc 50% din aceste taxe. Dunărea este împărțită în două zone de taxare. Tariful va fi pus în aplicare de la 1 septembrie 1899.

An XI, nr. 2908, iulie 13/25, p. 1 – *Unde e răul? [Probleme financiare] (Editorial)*: Este cert că anul agricol a fost rău și că va avea o mare înrâurire asupra încasărilor. Dar două împrejurări vor atenua urmările crizei agricole: bugetul, care este prea bine așezat ca un an de secetă să-l zdruncine, și situația agricolă care nu este pretutindeni în țară atât de rea. Mai există un însemnat stoc pentru export din anul trecut. Dificultatea e în altă parte. Liberalii au lăsat o mare datorie flotantă de 65 milioane lei. Răul este că au fost începute multe lucrări publice care trebuie plătite. Așa se explică de ce a crescut datoria flotantă.

An XI, nr. 2908, iulie 13/25, p. 1-2; nr. 2909, iulie 14/26, p. 1-2; nr. 2910, iulie 15/27, p. 1-2; nr. 2911, iulie 16/28, p. 1-2; nr. 2912, iulie 17/29, p. 1-2 – N.C.F., *Necesitatea reorganizării serviciului maritim român*: Serviciul acesta trăiește o viață anemică. Propune să se acorde un tarif privilegiat de tranzit mărfurilor destinate a fi transportate pe apă. Dar aceasta nu ar fi suficient. Cercetează starea actuală a marinei comerciale românești, pe care o critică din toate punctele de vedere. Constată că sunt cinci marine: Marina Militară, Serviciul Maritim, Navigația Fluvială, Serviciul Monopolurilor pentru vasele ce transportă sarea și Serviciul Hidraulic. Cercetează Serviciul Maritim și constată că serviciul nu are, până azi, niciun vas propriu pentru a deservi liniile proiectate și în parte create și nicio linie bine organizată. Cere reorganizarea marinei naționale, punându-se în legătură strânsă toate ramurile ce o compun. Se impune, deci, crearea unei Direcții Generale a Marinei Naționale de Comerț, care să depindă exclusiv de Ministerul Comerțului. Dă o serie de detalii organizatorice, tehnice și financiare în sprijinul acestei propuneri.

An XI, nr. 2909, iulie 14/26, p. 1 – *Panem et circenses [Probleme agrare] (Editorial)*: Li s-a îngăduit țăranilor, de către ministrul de Domenii, să intre cu vitele lor în păduri pentru pășunat. Același ministru a trimis să se cumpere sute de vagoane de fân

pentru a fi împărțite sătenilor. Se va cumpăra și porumb spre a fi distribuit țăranilor. Pe lângă aceasta, Guvernul a depus un proiect de lege, care a și fost votat de urgență, pentru a se prelungi arendașilor statului contractele, îngăduindu-li-se să plătească restanțele din arende în rate trimestriale. Autorul atacă aceste măsuri care sunt de natură să provoace noi și mari cheltuieli, tocmai într-o epocă de mare criză economică.

An XI, nr. 2910, iulie 15/27, p. 2 – [*Navigația maritimă română*] (*Ecouri și știri*): S-a format o nouă societate de navigație sub denumirea de Societatea Anonimă de Navigație Belgo-Română. Între acționarii societății figurează, pe lângă alți capitaliști, Creditul Anversois din Belgia, precum și Creditul Belgo-Român. Noua societate a achiziționat două vapoare: "Belgique" și "Roumanie", care vor începe în curând cursele lor regulate pe linia Anvers-Rotterdam-Galați-Brăila.

An XI, nr. 2911, iulie 16/28, p. 1 – Un curios, *Taxele de la Porțile de fier* (*Editorial*): Autorul arată că a atras altădată atenția asupra acestei taxe puse de Guvernul maghiar asupra vaselor care trec prin Porțile de Fier, dar Guvernul român nu a luat nicio măsură de protest. Un ziar guvernamental ("La Roumanie") justifică această taxă și face istoricul ei. Autorul crede că problema este deschisă. Explicația Guvernului ungar nu este mulțumitoare. După tratatele de la Londra și Berlin, taxele nu se pot percepe decât pe vase, nu pe mărfuri. Și însăși taxa pare să fie exagerată. De altfel, prin această taxă, exportul românesc de grâne spre piețele Dunării de Jos vor fi blocate, nemaiputând concura cu grânele ungurești.

An XI, nr. 2911, iulie 16/28, p. 1 – *Congres socialist* (*Revista politică*): În septembrie se va ține la Paris un congres al socialiștilor francezi la care vor lua parte toate grupările socialiste din Franța. La acest congres se va discuta ruptura provocată în sânul partidului prin intrarea lui Millerand în cabinetul burghez al lui Waldeck-Rousseau. Congresul va număra 800 până la 1.000 de membri. Jaures, șeful moderaților, speră că va reuși să împace, prin elocința sa, pe adversarii lui de azi, Guesde și Vaillant. Se știe că, alcătuiindu-se Guvernul Waldeck-Rousseau, scopul acestuia a fost să apere republica contra monarhiștilor. Republicanii de toate nuanțele au crezut atunci oportun de a se concentra și s-a recurs și la socialiști spre a intra în Guvern. A intrat Millerand în Guvern și, de aici, ruptura cu socialiștii. E probabil că Jaures va convinge că un socialist poate fi tot atât de bun ministru într-un cabinet burghez, precum un socialist poate fi membru într-un Consiliu Comunal burghez.

An XI, nr. 2913, iulie 18/30, p. 1 – *Situația tezaurului* (*Editorial*): Pe ziua de 31 mai, situația arată că, din totalul veniturilor evaluate pe 1899-1900 la aproape 229 milioane lei, s-au încasat, pe primele două luni ale exercițiului, 33.729.072 lei față de 35.775.964 lei încasați în aceeași perioadă a exercițiului trecut. Deci, numai în primele două luni, încasările au scăzut cu 2.064.892 lei. Această scădere se observă la toate veniturile bugetare. În ce privește situația bănească, ea este bună, căci încasările fiind de 33.729.072 lei, iar cheltuielile de 30.794.319 lei, rezultă un excedent de peste 3 milioane lei. Deci, situația este aproape normală. Cu totul altfel stau lucrurile cu situația fondului realizat prin emisiunea de rentă amortizabilă. Aici apare un excedent de plăți de aproape 71 milioane lei. Toate aceste plăți sunt făcute prin împrumuturi realizate pe bonuri de tezaur, al cărui sold este, la 31 mai 1899, de

69.591.092 lei. Este cifra cea mai ridicată atinsă până acum de datoria flotantă. Se întreabă dacă nu cumva această cifră va crește în viitor.

An XI, nr. 2913, iulie 18/30, p. 1 – *Cumpărările de fân*: Ministrul de Domenii (N. Fleva) a cerut credit să procure sătenilor mei, a cerut credit pentru cumpărarea de fân, a venit cu o lege în ajutorul arendașilor statului care suferă de secetă, a îngăduit sătenilor să intre cu vitele în pădurile statului pentru pășunat. Este cert că fânul lipsește și că țăranii duc lipsă de nutreț pentru vite. Problema este de a se ști dacă e reală această lipsă, ce cantitate lipsește, dacă nu s-a cumpărat mai mult decât este nevoie. La aceste întrebări se cere un comunicat-răspuns.

An XI, nr. 2916, iulie 23/ august 4, p. 1 – *Cumpărările de fân (Editorial)*: În momentul când Guvernul a cerut să i se acorde credit pentru cumpărare de fân, el știa cât fân lipsește și de ce sumă este nevoie. Există bănuiala că s-ar fi cumpărat fân fără licitație și pentru o sumă întreită față de cât s-a acordat. Este necesar să se știe, spre a risipi orice bănuială, cât s-a cumpărat și cu cât s-a depășit creditul obținut. Se afirmă că întreaga cantitate de fân s-a cumpărat printr-o întreprindere din București și că, din capul locului, imediat după votarea creditelor, s-ar fi cumpărat fân pe o sumă întreită decât creditul acordat.

An XI, nr. 2921, iulie 29/august 10, p. 1 – *Liberalii și finanțele (Editorial)*: Examinează metodele de alcătuire, de publicare, de discuții și de votare a bugetului. Nimic nu se face sub pecetea secretului de stat. Opinia publică este în măsură să urmărească toate aceste faze. Sunt, apoi, situațiile Tezaurului Public ce se publică periodic. Lumina este completă și știrile false lansate de cei interesați nu pot, deci, atinge creditul statului. De aceea și băncile străine cunosc bine situația financiară și nu se lasă induși în eroare de vreo gazetă în goană de senzațional. Așa se explică faptul că bancherii străini au încredere în creditul statului român. Dovadă sunt numeroasele împrumuturi contractate în străinătate pe bonuri de tezaur.

An XI, nr. 2925, august 3/14, p. 1 – *Comunicatul d-lui N. Fleva [Cumpărarea de fân pentru țărani] (Editorial)*: Autorul precizează că a cerut Ministerului de Domenii să răspundă dacă este adevărat că Guvernul a cumpărat fân pe sume mai mari decât creditul obținut, dacă această cumpărare s-a făcut printr-o singură întreprindere comercială din București. Comunicatul răspunde *indirect*, continuând că s-a cumpărat mai mult decât se putea cumpăra cu sumele acordate și că fânul s-a cumpărat prin mai multe întreprinderi comerciale. Socotește răspunsul necomplet. Ministrul de Domenii afirmă că suma de 2.000.000 lei obținută servea ca avans, or, legea prin care s-a acordat acest credit nu face această distincție.

An XI, nr. 2925, august 3/14, p. 3 – *Știri economice [Starea recoltei în Europa]*: În Austro-Ungaria și în Germania, recolta e mai bună decât mijlocie. În Franța, recolta nu este cu mult inferioară recoltei strălucite din anul trecut. În Belgia și în Olanda, recolta e bună. În Rusia, România, Bulgaria și Turcia, precum și în sudul Europei, recolta este slabă. Suma totală a recoltei lumii este evaluată la 870 milioane hectolitri sau cu 130 milioane mai puțin ca anul trecut și cu 30 milioane mai puțin decât îi trebuie lumii spre consum. Fiindcă din recolta anului trecut au mai rămas depozite la care se vor adăuga cerealele din Argentina și Australia, lipsa va fi acoperită.

- An XI, nr. 2927, august 5/17, p. 1 – *Știri de senzație [Mișcările țărănești] (Editorial)*: În lipsă de știri senzaționale, unele ziare inventează mișcări țărănești sau fac din țăntar armăsar. Dacă cineva s-ar lua după asemenea ziare, ar putea crede că țara stă pe un vulcan și că de la un moment la altul poate izbucni vreo revoltă de mari proporții. Ziarul vrea să se pună capăt acestor știri false. Seceta a fost, într-adevăr, mare și socialiștii au cutreierat satele, dar țăranii stau liniștiți. Leacul contra revoltelor este o bună administrație. De obicei, aceia care se numesc socialiști sunt niște indivizi fără căpătâi. De altfel, li se va atribui socialiștilor mult mai mult decât sunt în stare să facă, căci cu socialiștii lucrurile s-au terminat. I. Nădejde, șeful lor, s-a retras din politică, alții s-au înscris la liberali, iar alții s-au lepădat de credințele lor.
- An XI, nr. 2929, august 8/20, p. 3 – *[Cumpărări de terenuri petrolifere] (Ultime informațiuni)*: O societate olandeză a cumpărat întinse terenuri petrolifere în județul Prahova. Societatea se numește “Internationale Roumeensche Petroleum Matschppy” și dispune de un capital de 6 milioane lei. Se dau numele proprietarilor care au vândut terenuri acestei societăți. În total, societatea olandeză a cumpărat, joi, terenuri petrolifere pentru suma de 1.480.000 lei.
- An XI, nr. 2933, august 13/25, p. 2 – *[Participarea României la expoziția universală de la Paris] (Ecouri și știri)*: Comisariatul General al Expoziției a desemnat spațiile destinate României. Aceste spații sunt în număr de patru: în Palatul Țesăturilor, spațiul românesc este de 26,50 m lungime și 9 m lățime și este situat între spațiile destinate Italiei, Portugaliei și Olandei. În acest spațiu se vor expune obiecte din lână, fire, țesături. În Palatul Agriculturii, s-au rezervat României trei compartimente: pentru agricultură – 23,50 m lungime, pentru alimentație – 8,50 m lungime și 5,60 m lățime și pentru expoziția Domeniilor Coroanei - 8,50 m lungime/5,60 m lățime. Această secțiune se află situată între pavilioanele Franței, Danemarcei, Suediei și Italiei. În Palatul Artelor Chimice, compartimentul românesc are 7,50/4,40 m și acolo vor fi expuse articole chimice, farmaceutice și parfumerie. În Palatul Artelor Frumoase, compartimentul românesc este de 16,70/7,75 m.
- An XI, nr. 2934, august 14/26, p. 1 – N.N., *Priviri financiare (Editorial)*: Guvernul actual a moștenit o datorie flotantă de câteva zeci de milioane, datorie făcută cu executarea unor mari lucrări. Împrumuturile de rentă nu au putut fi realizate. Împrumutul, până la urmă, se face chiar în condiții mai puțin favorabile. Cu acest împrumut însă, Guvernul nu scapă de dificultăți, ci numai de bonurile de tezaur. Bani cu care statul se va împrumuta sunt deja cheltuiți. Se vor schimba polițele cu scadență scurtă și cu dobânzi grele în rentă amortibilă cu dobânzi mai mici. Guvernul va trebui să-și echilibreze bugetul. Statul român mai are nevoie de lucrări mari spre a-și spori avuția. Vor trebui create noi resurse.
- An XI, nr. 2937, august 18/30, p. 3 – *[Pregătire profesională] (Ultime informațiuni)*: Ministrul Agriculturii a luat măsura ca toamna aceasta să se facă la pepinierele Serviciului Viticol cursuri practice de viticultură, pomologie și cultura plantelor furajere. La aceste cursuri vor asista țăranii din diferite comune, învățători și preoți. Odată cu aceste cursuri se vor face și aplicații practice pe teren. Acelora care vor lua parte la aceste cursuri și lucrări practice, ministerul le acordă câte 50 bani pe zi de întreținere. Cursurile vor dura 20 de zile toamna, cu începere de la 15 septembrie, și 10 zile primăvara, de la începutul lunii martie.

- An XI, nr. 2938, august 19/31, p. 1-2; nr. 2939, august 20/septembrie 1, p. 1-2; nr. 2940, august 21/septembrie 2, p. 1-2 – Barzan (Dinescu, I.), *Observații sociale*: Tratează problema inegalității naturale dintre oameni, spre a demonstra fragilitatea ideilor socialiste. Atacă modul în care este organizată școala, condițiile în care se face educația tinerilor generații, pe care le pregătește pentru a îngroșa rândurile proletariatului intelectual. Copiii nu mai vor să îmbrățișeze meseria părinților. Toți aspiră la funcții plătite de stat. Citează studiul *Le regime moderne* al lui H. Taine și pe filosoful Fouillée, pe Edmond Demolins (*A quoi tient la supériorité des anglo-saxons*). Laudă sistemul englez de educație. Citează pe H. Bérenger (articolul *Proletariatul intelectual din Franța* din "Revue des revues" din 15 ianuarie 1898). Citează și *Capitalul* lui K. Marx, spre a arăta că originea capitalului este munca. Condamna pe titularii averilor mari care nu fac nimic. Citează pe Ch. Gide (*Principes d'économie politique*) și pe E. Haeckel, autorul operei *Histoire de la création des êtres organisés*, pentru a conchide că în viața în care domină o inegalitate "absolută", vor învinge cei mai bine pregătiți fizic, intelectual și moral.
- An XI, nr. 2941, august 22/septembrie 3, p. 1 – *Note ale săptămânii [Probleme economice] (Editorial)*: Două probleme se cer examinate și soluționate: problema taxelor impuse de unguri la Porțile de Fier și împrumutul ce se află în faza negocierilor. Însă chestiunea cea mai grea nu este realizarea împrumutului cu care să se plătească bonurile de tezaur, ci sporirea resurselor care, fără a prejudicia producția, să dea statului puțința de a-și realiza misiunea. În ce privește taxele ordonate de Ungaria la Porțile de Fier, ele lovesc tare în interesele economice românești. Nu se știe până acum ce a făcut Guvernul, dar de ieri a intrat în vigoare, la Gherdapuri, regimul de taxare unguresc.
- An XI, nr. 2941, august 22/septembrie 3, p. 3 – [*Participarea României la expoziția universală din Paris*] (*Ultime informațiuni*): Ieri dimineață a avut loc adunarea persoanelor care au declarat că sunt gata să-și expună produsele agricole. Întrunirea a fost prezidată de C. Olănescu, comisarul general al pavilioanelor românești. Spațiul destinat României pentru exponatele ei agricole este pe o lungime de 31 m. Olănescu a arătat cum și-au organizat standurile America și Rusia. El a subliniat că produsele românești sunt competitive prin calitatea lor superioară. A indicat că va împărți expoziția românească agricolă pe patru regiuni: Moldova de Sus, Moldova de Jos, Oltenia și Muntenia. Sunt 800 de expozanți români.
- An XI, nr. 2942, august 24/septembrie 5, p. 1 – *Încurcături [Probleme economice] (Editorial)*: Arată că lumea nu este mulțumită de condițiile în care s-au făcut cumpărăturile de fân, pentru care s-au cheltuit 5.000.000 lei peste cele 2.000.000 lei acordate de Camera Deputaților. Lumea nu este mulțumită cu sporirea taxei cu 5% asupra alcoolului, ceea ce a mâhnit și pe producători și pe consumatori. Înmulțirea bonurilor de tezaur nu este de natură să consolideze creditul românesc peste hotare. Sporirea anuității datoriei publice periclitează echilibrul bugetar. Ministerul Lucrărilor Publice trebuia să sporească liniile ferate și celelalte căi de comunicație.
- An XI, nr. 2942, august 24/septembrie 5, p. 2 – [*Grevă*] (*Ecouri și știri*): O grevă de 7-8.000 de mineri s-a declarat în districtul Dombrowa Sosnowicz (Polonia Rusă). Lucrătorii cer ziua de lucru de opt ore, o mărire de salariu, înființarea de "pensionate" pentru

muncitori și legiferarea asigurării. Patronii au trimis emisari în Galiția și Silezia spre a angaja muncitori care nu sunt sindicalizați.

An XI, nr. 2943, august 25/septembrie 6, p. 1 – *O veste bună [Problema românilor din Macedonia] (Editorial)*: Sub ultimul Guvern conservator, grație unor puternice impulsuri, conștiința românească se accentuase în Macedonia. Școlile românești sporeau, gimnaziul din Berat și liceul din Bitolia ajunseseră la nivelul școlilor din România. Școala Normală de Fete progresa și la Salonic era gata să funcționeze o școală românească de comerț. Autoritățile turcești au dat tot concursul. Plecarea conservatorilor de la putere a fost o “nenorocire” pentru românii din Macedonia. După ce au plecat liberalii de la putere, a reînceput opera de cultură românească. S-a pus la cale deschiderea Școlii de Comerț din Salonic, s-au reînființat 12 școli primare, din care una la Constantinopol, a sporit numărul studenților români la Universitatea din capitala Turciei etc.

An XI, nr. 2946, august 28/septembrie 9, p. 2 – *[Probleme de lucrări publice] (Informațiuni)*: Ministerul Lucrărilor Publice a luat decizia de a nu mai face, în viitor, lucrări în regie. Această decizie s-a luat în urma constatărilor ce s-au făcut că mai toate lucrările în regie sunt mult mai costisitoare. În special, ministerul s-a convins că lucrările pe care le execută Direcția Căilor Ferate, care absorb sume considerabile, ar putea să fie executate în aceleași condiții tehnice dacă s-ar da prin licitație, realizându-se, astfel, mari economii. Măsura aceasta nu se va aplica asupra lucrărilor în regie executate de țărani din locurile unde a bântuit seceta.

An XI, nr. 2948, august 31/septembrie 12, p. 2 – *[Secarea bălților] (Informațiuni)*: În urma circulării trimise de Ministerul Lucrărilor Publice inginerilor din județe, relativ la secarea bălților din interiorul și din apropierea comunelor, lucrări care trebuie efectuate cu sătenii din comunele bântuite de secetă, s-au primit răspunsuri din mai multe județe. Aceste lucrări se vor face din fondul de 1.300.000 lei destinat să vină în ajutorul țăranilor loviți de secetă.

An XI, nr. 2949, septembrie 1/13, p. 2 – *[Navigația maritimă românească] (Ecouri și știri)*: Agenția Stangen din Berlin a propus Direcției SMR să creeze o agenție româno-germană pentru transportul de călători de la Berlin spre Alexandria și Cairo, orașe care au devenit stațiuni turistice hibernale. Direcția SMR a pus condiția ca agenția Stangen să înființeze la New York o a doua agenție care să asigure liniilor ferate românești și liniilor maritime românești traficul de călători din Lumea Nouă spre Extremul Orient. În acest caz, călătorii vor fi transportați în luxoasele vagoane cu paturi ale companiei internaționale și, apoi, cu vapoarele SMR, “care sînt cele mai rezezi din tot Orientul”. În scopul prelungirii liniei maritime până la Alexandria, se vor comanda încă două vapoare cu o viteză de 18 mile pe oră.

An XI, nr. 2951, septembrie 3/15, p. 1 – *Reforma impozitelor (Editorial)*: Se afirmă că la Ministerul de Finanțe se lucrează la reforma Legii patentelor și la Legea timbrei, precum și la o eventuală reformă a impozitelor. Autorul editorialului se întreabă: dacă Guvernul este decis să reformeze impozitele, de ce ar fi nevoie de acele două proiecte de legi de modificare? Guvernul liberal a înscris în buget anuitatea unui nou împrumut, iar actualul Guvern conservator a sporit taxa pe alcool și cu această sporire se acoperă anuitatea. Deci, nu se vede necesitatea absolută de a crea noi resurse. Autorul editorialului crede mai utilă o remaniere a impozitelor.

- An XI, nr. 2952, septembrie 4/16, p. 1 – *Muțenie [Reforme fiscale] (Editorial)*: Constată că un ziar guvernamental (“Epoca”) publică un articol pe pagina 1, sub titlul *Reforma impozitelor*, în care recunoaște că actualul sistem de impozite din 1894 nu va putea rezista mult timp nevoilor crescânde ale statului. Dar adaugă că, în cel mult *două decenii*, se va impune o reformă radicală a impozitelor. Până atunci statul ar putea, după opinia ziarului guvernamental, să recurgă la noi resurse financiare, cum ar fi reforma patentelor și impozitul “pe sânge” asupra celor scutiți de serviciul militar. Dar ziarul “Epoca” nu precizează dacă aceste opinii sunt ale Guvernului sau ale unui economist. Este vremea ca Guvernul să rupă tăcerea.
- An XI, nr. 2952, septembrie 4/16, p. 2 – *[Taxele asupra vaselor care trec pe la Porțile-de-fier] (Ecouri și știri. Din străinătate)*: În “Journal de Debats”, de la 11 septembrie, se publică un articol în care se arată că, în problema taxelor de la Porțile de Fier, Guvernul rus a adoptat același punct de vedere ca și Guvernul român. Tema Guvernului rus este că, deoarece Austro-Ungaria nu a fost decât mandatarul puterilor semnatare ale Tratatului de la Berlin cu privire la navigația pe Dunăre, acest stat nu are dreptul să fixeze taxele de peaj și să reglementeze navigația la Porțile de Fier decât în acord cu marile puteri europene și cu statele riverane. Această interpretare a fost notificată Guvernului ungar. Germania, Italia și Franța nu au luat nicio atitudine, dar Anglia pare să încline pentru punctul de vedere rus. Ungurii sunt dispuși să facă unele reduceri ale taxelor numai spre a salva principiul. Rușii nu admit nicio tranzacție pe această chestiune. Guvernul austriac nu este de acord cu Guvernul ungar pe această chestiune.
- An XI, nr. 2952, septembrie 4/16, p. 3 – *[Taxele de la Porțile-de-fier] (Ultime informațiuni)*: Atitudinea Guvernului român cu privire la tarifele de la Porțile de Fier nu se cunoaște. Se vorbește că Guvernul a îmbrățișat același punct de vedere ca și Guvernul rus, în sensul că Austro-Ungaria nu are dreptul să fixeze *singură* taxele de peaj, nici să reglementeze navigația la Porțile de Fier și că acest drept aparține marilor puteri și statelor riverane. România ar fi propus ca Guvernul ungar să fie, proporțional, despăgubit, de către statele direct interesate, de cheltuielile de la Porțile de Fier.
- An XI, nr. 2953, septembrie 5/17, p. 1 – *Cursul apelor [Problema irigațiilor]*: Acum treizeci de ani, G. Cantacuzino, actualul prim-ministru, atunci ministru de Lucrări Publice, s-a gândit să construiască un sistem de irigație în câmpia Munteniei, similar celui din Lombardia italiană. Intenționa să construiască un canal Tr.-Severin-Brăila, trecând prin regiunea dealurilor. Pentru ridicarea planurilor l-a angajat pe comandorul Gioja, care lucrase la Canalul de Suez. Gioja a evaluat lucrarea la câteva miliarde și ministrul a fost nevoit să renunțe la proiect. G. Cantacuzino făgăduiește, azi, reglarea cursurilor apelor, astfel ca țara să nu mai fie expusă inundațiilor. Ambele proiecte sunt excelente, dar ele trebuie serios studiate. Nu crede în realizarea făgăduielii.
- An XI, nr. 2953, septembrie 5/17, p. 2 – *[Publicație economică] (Informațiuni)*: Camera de Comerț din Galați a intervenit pe lângă Ministerul de Domenii pentru crearea unui serviciu special comercial cu privire la cursurile curente ale cerealelor pe piețele Europei și ale Americii. De asemenea, a mai cerut ca aceste cursuri să se publice în “Monitorul Oficial” și să se comunice telegrafic burselor și celorlalte autorități.

- An XI, nr. 2955, septembrie 8/20, p. 3 – [*Producția de petrol în România*] (*Ultime informațiuni*): “The Petroleum Industrial and Technical Review” din Londra publică un raport al consulului general englez Liddell asupra producției de petrol în România în anul 1898. Liddell arată că, în 1898, România a produs 240.000 tone petrol și că exploatarea petrolului are mare viitor, dar că este condiționată de construcția unor conducte de la Ploiești sau Câmpina la Galați, Brăila, Giurgiu sau Constanța.
- An XI, nr. 2955, septembrie 8/20, p. 3 – [*Navigația maritimă și fluvială*] (*Informațiuni*): În cursul lunii august au sosit în Galați 44 de vapoare cu un echipaj de 350 de marinari și 1.417 călători și 11 vase cu pânză cu un echipaj de 80 de marinari, toate venite prin Sulina. Din porturile rusești au sosit șapte vapoare, venite pe Dunăre și pe Prut, cu un echipaj de 106 oameni și 120 de călători, 20 de șlepuri cu 54 de oameni și o barcă cu doi oameni. Din porturile maritime rusești au sosit nouă vapoare din Odessa, trei din Batumi, unul din Sevastopol și unul din Ostchacoff, precum și o corabie din Odessa.
- An XI, nr. 2956, septembrie 10/22, p. 1-2 – *Asistența prin muncă*: Sistemul asistenței celor săraci prin pomană este degradant. Singura asistență demnă este aceea *prin muncă*. Una dintre primele instituții care a fost creată în acest scop a fost în Paris, după 1870, de către M. Mamoz. Arată cum este organizată această instituție. Sunt, de altfel, mai multe instituții de acest fel. Dă, ca pildă, Azilul din Piața Saint-Germain din Paris, creat în 1892, și Casa din Auteuil, creată în 1890. S-a creat și o instituție de asistență prin muncă agricolă (Grădinile de lucrători de la Sedan). O instituție analogă s-a creat și la Saint-Etienne, Franța.
- An XI, nr. 2962, septembrie 18/30, p. 1 – *O propunere greșită [Problemă fiscală]*: Ziarul “Epoca” sfătuiește pe ministrul de Finanțe să pună impozit pe firme și afișe. Autorul critică această propunere, mai ales că ziarul “Epoca” cere să fie taxate și reclamele din ziare.
- An XI, nr. 2962, septembrie 18/30, p. 3 – [*Taxele de la Porțile-de-fier*] (*Ultime informațiuni*): “Neue Freie Presse” anunță că Franța s-a raliat la opinia Rusiei (că taxele puse de Guvernul ungar la Porțile de Fier sunt ilegale și că aceste taxe ar fi trebuie așezate de marile puteri și de statele riverane). Germania ezită și așteaptă o dispoziție mai favorabilă la Budapesta pentru a nu pricinui neplăceri Guvernului austro-ungar.
- An XI, nr. 2963, septembrie 19/octombrie 1, p. 3 – [*Înființări de întreprinderi industriale*] (*Știri economice*): Camera de Comerț din Focșani a comunicat cu firma “Zalathnaier Schwefelkies industrie aktien gesellschaft” din Budapesta și a înființat în comuna Mărășești o fabrică de făină din oase, unsoare de os, ulei, îngrășăminte și alte produse chimice, cu un capital de 630.000 lei. Administratorul societății s-a adresat Camerei de Comerț din Focșani, făcând cunoscut că oferă 300 lei pe vagonul de oase.
- An XI, nr. 2966, septembrie 25/octombrie 7, p. 1 – *Situația financiară (Editorial)*: Situația Tezaurului Public la 31 iulie 1899 arată că încasările de la 1 aprilie la 31 iulie au rămas în urmă cu 8.518.050 lei față de evaluările pe acest exercițiu, care au fost sporite cu aproape 7 milioane lei. Sumele în minus nu sunt numai de la Ministerul de Domenii sau de la contribuțiile directe, cât mai ales de la contribuțiile indirecte, unde se constată un minus de 2.512.054 lei, de la monopolurile statului, unde

minusul depășește un milion lei etc. Scăderea de la încasările din contribuțiile indirecte dă de gândit, deoarece taxa pe alcool a fost recent sporită. Dar dacă pentru bugetul ordinar deficitul se compensează cu excedentul precedent, la bugetul extraordinar situația este mai gravă, deoarece există un sold de bonuri de tezaur aflate în circulație de peste 93 milioane lei. Cu atât mai gravă este situația cu cât Ministerul de Finanțe "a pompat" de la Banca Generală, de la Creditul Belgo-Român, de la societatea Jeschek et comp., de la Banca României, de la Banca Generală Română, de la Disconto-Gesellschaft din Berlin, de la Casa de Depuneri și de la Marmorosch Blank et comp. tot ce aceste întreprinderi bancare au putut da.

An XI, nr. 2969, septembrie 26/octombrie 8, p. 1 – Un exportator, *Vreau un răspuns [Problema taxelor de la Porțile-de-fier]*: Navigația pe Dunăre a fost declarată liberă pentru toate națiunile fără niciun impozit. Guvernul ungar a executat niște lucrări la Porțile de Fier, între Gura Vacii și Vârciorova. Pentru acoperirea cheltuielilor, Guvernul ungar a pus taxe pe toate vapoarele goale sau pline care trec pe la Porțile de Fier. E vorba de un canal care să fie navigabil tot timpul, oricât de mare ar fi seceta. Întrebă dacă vapoarele continuă să fie taxate și atunci când ele nu folosesc canalul construit de unguri, deoarece Guvernul ungar nu acceptă acest punct de vedere, iar autoritățile românești de la Turnu Severin au acceptat punctul de vedere al Guvernului maghiar.

An XI, nr. 2974, octombrie 2/14, p. 1 – *Program economic foarte bogat (Editorial)*: Un oficios al unei grupări liberale disidente ("Drapelul") afirmă că programul actualului Guvern este foarte bogat din punct de vedere economic. Se făgăduiește în program contractarea unui împrumut, crearea de noi impozite, reformarea bazelor pe care stă bugetul, încurajarea industriei, măsuri pentru ridicarea agriculturii etc. "Constituționalul" arată că nimic din toate aceste reforme economice nu figurează în programul actualului Guvern. E drept că Guvernul a făgăduit, printre altele, cadastrarea și irigațiile. Programul Guvernului este mai mult un program politic, dar nu un program economic.

An XI, nr. 2980, octombrie 10/22, p. 1 – *Zile triste [Criza financiară] (Editorial)*: Criza financiară a intrat într-o fază acută. Creditul a dispărut, protestele polițelor curg, falimentele se înmulțesc, încrederea fabricilor străine în piața românească se zdruncină. Când un guvern afirmă că țara este frământată de agitații socialiste "care pun în primejdie proprietatea", când s-a acordat moratoriu arendașilor statului, justificat de criza agricolă, când Guvernul pompează tot numerarul disponibil din țară pentru nevoile datoriei flotante, creditul țării suferă în străinătate. Guvernul actual este în mare parte culpabil.

An XI, nr. 2980, octombrie 10/22, p. 1 – *Institutul financiar român*: N. Preda a lansat un apel către proprietarii funciari din țară pentru crearea unui institut financiar care va cuprinde: o bancă ipotecară, o bancă de operațiuni financiare și o bancă de lucrări publice și private. Constituirea capitalului se va face prin acțiuni de câte 500 lei fiecare, plătibile câte 10 lei pe săptămână, în curs de 10 ani, astfel încât institutul să dispună, după 10 ani, de un capital de 500 milioane lei. În toate județele s-au și constituit comitete. Sediul institutului va fi pe strada Smârdan. Numărul proprietarilor funciari care au acceptat să participe la crearea acestui institut trece de 300. Se speră că, astfel, camăta va fi suprimată.

- An XI, nr. 2980, octombrie 10/22, p. 1-2; nr. 2994, octombrie 28/noiembrie 9, p. 1-2; nr. 2995, octombrie 29/noiembrie 10, p. 1-2 – Bellu, N., *Cazierul comercial*: Cu toate sancțiunile prevăzute în Codul de Comerț, numărul falimentelor este în creștere. Nu sunt, deci, suficiente sancțiunile și restricțiile de tot felul. Mai este nevoie de o selecție prealabilă a celor care devin comercianți. În România, oricine, chemat sau nechemat, poate fi comerciant. Nu este obligat să îndeplinească nicio condiție. Partea morală nu interesează. Cu bani puțini, un negustor poate intra în afaceri de zeci de mii de lei. Este ușor să se ajungă la falimente frauduloase, lezând pe cei care au investit sume de bani sau care au împrumutat. Propune organizarea unui cazier comercial. Cazierul comercial este un registru în care se înscrie fiecare poliță emisă de un comerciant. În alt registru se vor nota girurile date de comercianți. Numai astfel se va putea cunoaște debitul fiecărui comerciant. Dă, apoi, detalii despre modul în care ar trebui organizat acest cazier comercial.
- An XI, nr. 2984, octombrie 14/26, p. 3 – [*Agitația comercianților de băuturi spirtoase*] (*Ultime informațiuni*): Aproape 300 de comercianți de băuturi spirtoase din Brăila s-au întrunit spre a protesta contra taxei de 30 bani la decalitrul de vin, ce li s-a impus de comună. Primarul a declarat că nu poate să revină asupra taxei. Comercianții au delegat o comisie care să se deplaseze la București la Ministerul de Interne.
- An XI, nr. 2985, octombrie 16/28, p. 1 – *Situația financiară*: Situația până la 31 august 1899 arată că încasările pe exercițiul 1898-1899 au fost de aproape 235 milioane lei față de evaluări, care au fost de peste 222 milioane lei. Deci, un plus de peste 12 milioane și jumătate de lei. Excedentul încasărilor asupra plăților este de aproape 11 milioane lei. Încasările pe exercițiul 1899-1900 sunt, însă, cu aproape 15 milioane lei mai puține decât încasările, pe aceeași perioadă din exercițiul 1898-1899, deși evaluările pe exercițiul 1899-1900 au fost sporite cu aproape 7 milioane lei. Se înregistrează, deci, un excedent *de plăți* de peste 7 milioane lei. Se arată de unde provine minusul de aproape 15 milioane lei. În ce privește bonurile de tezaur, se află în circulație – la 31 august 1899 – bonuri în sumă de aproape 93 milioane lei.
- An XI, nr. 2985, octombrie 16/28, p. 2 – [*Problema românilor din Austro-Ungaria*] (*Informațiuni*): Din Viena se anunță că deputatul român Lupu a declarat în Camera Deputaților că românii, ca toți austriei cei buni, doresc pacea între națiunile din Austria. El a cerut autonomia tuturor provinciilor și egalitatea drepturilor pentru toate naționalitățile conlocuitoare. Românii vor sprijini Guvernul austriac în eforturile sale pentru pacificare. El speră ca Guvernul austriac să acorde mai multă atenție națiunii române.
- An XI, nr. 2986, octombrie 17/29, p. 3 – [*Criza financiară*] (*Ultime informațiuni*): Camera de Comerț din București a ținut o ședință aseară. Singura chestiune care a ocupat toată ședința a fost criza financiară. S-au discutat măsurile de luat pentru a remedia răul, pentru a ameliora starea pieței, pentru a cere Guvernului să retragă bonurile de tezaur. S-a decis să se intervină la Banca Națională spre a continua să facă toate înlesnirile pieței. O delegație se va prezenta primului ministru și ministrului de finanțe.
- An XI, nr. 2987, octombrie 19/31, p. 3 – [*Criza financiară*] (*Ultime informațiuni*): Sâmbătă a fost o consfătuire la Banca Națională între membrii Consiliului de Administrație al Băncii și directorii marilor întreprinderi bancare din București. S-a decis a se

intervenii pe lângă bănci să nu îngreuneze situația Băncii Naționale diminuând stocul, ceea ce ar sili-o să-și restrângă operațiunile.

An XI, nr. 2989, octombrie 21/noiembrie 2, p. 1 – *Cum îl apără [Criza financiară] (Editorial)*: Autorul pune întrebarea: pe ce s-a biziuit actualul ministru de Finanțe (Generalul Manu) când a luat răspunderea situației financiare? Oficiosul Guvernului răspunde: pe creditul *nesfârșit* al țării, pe puterea ei economică și financiară. Ceea ce a înăspriț situația financiară, arată oficiosul Guvernului, au fost criza agricolă și situația monetară din străinătate. Autorul găsește răspunsul foarte slab. Este netăgăduit că s-a produs, între timp, o criză agricolă și una monetară europeană. În momentul când s-a publicat programul Guvernului, ambele crize erau previzibile. Guvernul nu a știut să ia măsurile elementare de prevenire.

An XI, nr. 2989, octombrie 21/noiembrie 2, p. 3 – *[Împrumut extern] (Ultime informațiuni)*: “Neue Freie Presse” află din Berlin că până în două săptămâni se vor termina tratativele dintre statul român și bancherii germani, francezi și englezi, cu privire la consolidarea datoriei flotante românești, datorie care a ajuns la o sută de milioane lei. Nu este încă decis dacă se va încheia un împrumut nou sau se vor emite bonuri noi de tezaur pe timp mai lung purtând cupoane de dobândă.

An XI, nr. 2989, octombrie 21/noiembrie 2, p. 3 – *[Participarea României la expoziția universală din Paris] (Ultime informațiuni)*: Comisariatul General al expoziției se consultă cu arhitecții angajați să facă proiectele de amenajament interior. Până acum au fost terminate proiectele grupelor privitoare la industria chimică, fire, țesături, haine, inginerie civilă și mijloace de transport, pielărie. Sunt în studiu standurile pentru agricultură, păduri, vânat și pescuit, alimente și metalurgie.

An XI, nr. 2990, octombrie 22/noiembrie 3, p. 1 – *Nesuficient [Criza financiară] (Editorial)*: Față de hotărârile luate de Camera de Comerț din București, oficiosul Guvernului (“Timpul”) își exprimă mulțumirea că această instituție nu a cerut moratoriul (deși Guvernul a acordat arendașilor statului moratoriul), însă, dacă nu se va contracta împrumutul (care se tratează în străinătate), multe întreprinderi mari comerciale vor da faliment. Camera de Comerț îndeamnă să se încheie împrumutul. Autorul editorialului crede că Guvernul, în loc de a înlătura la timp dificultatea bonurilor de tezaur, a mărit această dificultate, emițând alte bonuri pentru noile trebuințe. Guvernul este învinuit și de faptul de a nu fi contractat la timp împrumutul pentru consolidarea datoriei flotante.

An XI, nr. 2990, octombrie 22/noiembrie 3, p. 3 – *[Comerț exterior] (Ultime informațiuni)*: Societatea engleză “The Merchant Investors Limited London” tratează cu orașul Brăila pentru a transporta în Anglia, pe apă, carne proaspătă, provenită de la vitele tăiate la abatorul din Brăila. În acest scop a intervenit la CFR, să-i pună la dispoziție câteva vagoane frigorifere cu care să transporte carnea la Constanța, iar de aici, în Anglia, cu vapoarele frigorifere ale societății.

An XI, nr. 2992, octombrie 24/noiembrie 5, p. 2 – *[Bonurile de tezaur] (Informațiuni)*: Se afirmă că Guvernul a izbutit să plaseze bonuri de tezaur pe o sumă mai mare și cu o scadență mai lungă la Berlin, ca să poată plăti bonurile de tezaur care scad în noiembrie pe la casele de bancă din București și ca să aducă oarecare înlesnire creditului comercial din țară.

- An XI, nr. 2994, octombrie 28/noiembrie 9, p. 1 – X., *Consolidarea datoriei flotante (Editorial)*: Nu se știe dacă până acum s-a contractat împrumutul care se tratează. S-a spus că Guvernul ar fi reușit să consolideze datoria flotantă, emițând bonuri de tezaur cu scadență de cinci ani și cupoane de dobândă. Se vorbește de o sumă de 180 milioane lei. Autorul este însă de părere că oricare ar fi scadența bonului de tezaur, el constituie o datorie flotantă și nu se poate vorbi de consolidare. Datoria ar fi consolidată numai atunci când s-ar emite o rentă și statul ar amortiza-o într-un termen lung. Statul român are resurse însemnate. Însă o datorie așa de mare nu se poate plăti decât practicând economii bugetare până la 30 milioane lei, ceea ce este imposibil.
- An XI, nr. 2994, octombrie 28/noiembrie 9, p. 1 – *Pensionarii*: Dreptul de pensionare a fost înființat sub Regulamentul Organic. Legea din 1868 a legiferat acest drept. Actuala lege este din 1890. Ziarele guvernamentale se arată îngrijorate de generozitatea acestei legi și cer restrângerea dreptului, ceea ce pare că ar fi în intenția ministrului de Finanțe. Arată că Legea din 1890 nu este o lege ruinătoare pentru stat și motivează această constatare.
- An XI, nr. 2996, octombrie 30/noiembrie 11, p. 1 – *Un succes al guvernului [Problema taxelor de la Porțile-de-fier] (Editorial)*: Se ironizează “succesul” pe care l-a obținut Guvernul român obținând de la Guvernul ungar făgăduiala unei eventuale reduceri a taxelor. Or, dreptul Guvernului ungar de a pune o asemenea taxă a fost contestat de marile puteri. Libertatea de navigație pe Dunăre nu a fost lăsată la bunul plac al Guvernului maghiar. Asemenea taxe nu sunt valabile decât în momentul în care marile puteri și statele riverane le acceptă.
- An XI, nr. 2999, noiembrie 3/15, p. 1 – *Comerțul nostru exterior în 1898*: În 1898 au fost importate în România 882.902 tone marfă contra 693.819 tone importate în 1897. În 1898 au fost exportate 2.814.192 tone contra 2.082.245 tone în 1897. Valoarea acestor mărfuri a fost de 389.908.439 lei pentru importul lor și de 283.181.567 lei pentru cele exportate, pe când în 1897 valoarea mărfurilor importate a fost de 355.782.804 lei, iar a celor exportate a fost de 224.179.090 lei. După diferite state, s-au importat din Austro-Ungaria, în 1898, 196.073 tone în valoare de 109.059.156 lei, din Germania – 175.678 tone în valoare de 110.535.081 lei, din Anglia – 232.263 tone în valoare de 76.144.431 lei. Cel mai puțin s-a importat din Bulgaria – 32.643 tone în valoare de 3.195.129 lei.
- An XI, nr. 3001, noiembrie 5/17, p. 1 – *Pășunatul în păduri*: Critică măsura luată de ministrul Domeniilor (N. Fleva) de a îngădui ca vitele țăranilor să pască în pădurile statului. Până acum 10-12 ani pășunatul în păduri a adus mari pagube pădurilor. Măsura luată de N. Fleva a fost motivată de secetă. Dar, atunci, îngăduința de a pășuna în păduri trebuia dată numai în regiunile bântuite de secetă. În condițiile create de permisiunea fără discriminare de a intra cu vitele în păduri s-au pierdut însemnate venituri ce se obțineau de către stat din vânzarea fânului din luminișurile pădurilor.
- An XI, nr. 3001, noiembrie 5/17, p. 1 – *Împrumutul*: Ziarele oficiale anunță că împrumutul este “ca și” contractat. Autorul articolului trage concluzia, din informațiile date de presa guvernamentală, că suma împrumutată este de 125 milioane lei, sumă la care se ridică azi datoria flotantă, că statul român și-a luat obligația față de bancherii din Berlin să sisteze, până la debitarea acestui împrumut, executarea lucrărilor publice

începute. Împrumutul se va face cu bonuri de tezaur, crede un ziar guvernamental. Condițiile, crede același ziar, sunt oneroase. Autorul articolului reproșează Guvernului faptul de a nu fi făcut împrumutul la timp, când criza financiară nu ajunsese la proporția de azi.

An XI, nr. 3002, noiembrie 6/18, p. 2 – [*Învățămintul profesional*] (*Informațiuni*): Pe lângă Șantierul Naval din Tr. Severin, Regia Monopolurilor a înființat o școală de meserii menită a produce buni lucrători români. În urma unui examen, s-au adus, ca elevi, 100 de copii români, în cea mai mare parte fii de țărani, care, pe lângă întreținere, vor primi o retribuție de la 50 bani pe zi până la 1,50 lei pe zi.

An XI, nr. 3002, noiembrie 6/18, p. 3 – [*Împrumutul*] (*Ultime informațiuni*): Ziarul "Timpul", care vorbește de împrumutul pe cale de semnare, nu dă amănunte în legătură cu condițiile contractuale. Ziarul "Constituțional" se crede în măsură să anunțe că împrumutul este făcut cu o dobândă de 5%, socotind acțiunea de 100 la 90 lei plus plata cheltuielilor și comisionului. Sindicatul se obligă a plăti în numerar bonurile de tezaur plasate de Guvern la băncile din țară, rămânând să se înțeleagă cum o vrea cu băncile din străinătate. El se mai însărcinează și cu plata cuponului din decembrie al datoriei publice.

An XI, nr. 3003, noiembrie 7/19, p. 1 – *Succes cu ieremiade* [*Împrumutul*]: Guvernul a încheiat un împrumut de 175 milioane lei și a consolidat datoria flotantă. Deși este un succes, presa guvernamentală se plânge de condițiile grele ale împrumutului. Nu se cunosc în amănunt condițiile contractuale. Nu se știe nici dobânda care este de plată. Probabil că dobânda este grea.

An XI, nr. 3003, noiembrie 7/19, p. 3 – [*Împrumutul extern*] (*Ultime informațiuni*): Se anunță din Berlin că cercurile financiare confirmă știrea încheierii învoielii dintre Guvernul român și un grup de societăți bancare pentru plasarea de bonuri de tezaur pe termen de cinci ani. Grupul cuprinde: Disconto-Gesellschaft, Bleichröder și Rotschild, Comptoir National d'Escompte din Paris, Banque de Paris et des Pays-Bas, Banque de Paris și Société Générale de Paris, precum și câteva bănci din București. Totalul bonurilor este de 175 milioane franci nominal și dobânda de 5%. Guvernul român se obligă să nu contracteze niciun împrumut nou în timpul cât circulă aceste bonuri, în afară doar pentru plata lor. Bonurile se vor emite în Germania, Franța, Belgia, Olanda și România.

An XI, nr. 3004, noiembrie 10/22, p. 1 – *O taină* [*Împrumutul extern*] (*Editorial*): Împrumutul de 175 milioane a fost realizat, dar nu se cunosc în amănunt condițiile contractuale. Autorul editorialului nu socotește avantajos faptul că se anunță bonuri de tezaur pe termen de cinci ani, în loc să se încheie un împrumut care să se plătească prin amortizare, într-un termen lung. Guvernul a fost silit să plătească o dobândă de 5%, deoarece dobânda este ridicată pe piețele străine. Guvernul nu poate încheia niciun împrumut în timpul acestor cinci ani, în afară numai de împrumutul pentru plata și retragerea bonurilor de tezaur. Comunicatul adaugă că bonurile de tezaur vor fi plasate și în România, când împrumutul părea a degreva piața românească de presiunea acestor bonuri, pentru a alimenta creditul comercial.

An XI, nr. 3005, noiembrie 11/23, p. 1 – *Ne lămurim* [*Împrumutul extern*] (*Editorial*): Critică încheierea împrumutului de 175 milioane, pe bonuri de tezaur, pe termen de cinci

ani, cu dobândă de 5%, emisiune pe cursul de 91. Guvernul s-a împrumutat cu 175 milioane nominal, cât are să plătească statul peste cinci ani, plus o dobândă anuală de 8.750.000 lei. Dacă se scoate câtimea împrumutului și comisionul, Guvernul primește numai 156.625.000 lei, restul rămâne beneficiul băncilor. Împrumutul impune serioase îngrijorări. De unde se va plăti dobânda de aproape 9 milioane lei? Trebuie pândit momentul favorabil pentru a transforma împrumutul din datorie flotantă în împrumut pe rentă, altfel va fi imposibil ca statul să plătească, în 1904, 175 milioane lei. Aceasta cere o sporire a resurselor bugetare, sporire ce trebuie efectuată imediat.

An XI, nr. 3005, noiembrie 11/23, p. 1 – *Consolidarea datoriei (flotante)*: Din comunicatul Guvernului privitor la împrumutul de 175.000.000 lei pentru consolidarea datoriei publice flotante reiese că Guvernul, încă de la instaurare, a încercat să încheie împrumutul. Dar, în același comunicat, se spune că tratativele au început abia acum trei săptămâni. Condițiile sunt oneroase. Împrumutul de 175.000.000 lei este împărțit în două, și anume într-un împrumut de 100 milioane lei, menit a preschimba bonurile de tezaur a căror scadență se apropie, și unul de 75 milioane lei, pe care băncile îl vor achita după trebuință pentru a se plăti lucrările angajate. Deocamdată, Guvernul va scăpa de povara bonurilor de tezaur cu scadență scurtă, înlocuindu-le cu bonuri de tezaur cu scadență în cinci ani.

An XI, nr. 3006, noiembrie 12/24, p. 1 – *Din nota oficioasă [Împrumutul extern]*: Examinează critic nota Guvernului în legătură cu împrumutul. Se spune în comunicat că Guvernul a început tratative în vederea încheierii împrumutului încă de-acum șapte luni. Și, câteva rânduri mai jos, spune că tratativele au fost *reuate* acum trei săptămâni. Ceea ce înseamnă că tratativele au fost, între timp, întrerupte. De ce? Probabil că băncile au fost la început alertate de știrile privind progresele socialiștilor la sate, de faptul că s-a acordat moratoriul arendașilor statului etc. Se afirmă în comunicat că împrumutul *consolidează* datoria publică. Nu o consolidează, ci o *prelungeste*. În realitate, deși acest împrumut nu consolidează datoria flotantă, ci obligă statul să plătească peste cinci ani 175.000.000 lei, deși se primesc, efectiv, 156.425.000 lei plus câte 8.750.000 lei dobândă anuală, adică 43.750.000 lei pe cinci ani, el va exercita o influență binefăcătoare asupra creditului comercial privat.

An XI, nr. 3006, noiembrie 12/24, p. 1-2; nr. 3007, noiembrie 13/25, p. 1-2 – Popovici-Conta, Const., *Răspândirea cunoștințelor economice*: Analizează organizarea și scopurile Asociației Culturale pentru Răspândirea Cunoștințelor Economice în Popor. Această societate va publica un cadastru comercial al României, vizând exclusiv interesele economice ale țării, va înființa o bibliotecă populară, comercială, industrială și agricolă și va fonda o instituție economică populară. Se va tipări un dicționar cadastral. Biroul statistic al asociației va fi organizat pentru a lucra în sensul menirii sale. Arată rostul bibliotecilor populare comerciale și industriale. În ce privește *instituția economică*, ea se va dezvolta treptat, în raport cu mijloacele sale materiale și va cuprinde săli de lectură, săli de conferințe, scene pentru manifestații artistice. Clădirea va purta numele de "Casa Poporului". Pe lângă "Casa Poporului" din București vor fi organizate expoziții de fabricate, de mașini, unelte etc. Vorbește de organizarea administrativă a acestei "Case". Totul va trebui să se bazeze, exclusiv, pe *inițiativa particulară*.

- An XI, nr. 3007, noiembrie 13/25, p. 1 – *Proletariatul intelectual*: Plecând de la faptul că pentru trei postul de copist, la unul din minister s-au prezentat 100 de candidați, un ziar dă semnalul de alarmă. Pe de altă parte, se spune că neamul a fost copleșit de străini și, mai ales, de evrei. Ceea ce este adevărat. Aproape că nu există industriaș sau comerciant român, iar agricultura a intrat pe mâinile arendașilor străini. Încă de acum 10 ani, P.P. Carp a arătat pericolul care îl reprezintă faptul că românii nu vor să facă nici comerț și nici industrie. Ziarul cere măsuri, dar nu represive, ci o lentă și profundă operă de educație. România trebuie orientată spre industrie și comerț printr-o bună politică de credite.
- An XI, nr. 3008, noiembrie 14/26, p. 1 – *Efectele împrumutului [extern]*: Deși împrumutul de 175.000.000 lei pentru consolidarea datoriei publice flotante a fost încheiat, valorile românești au suferit o nouă scădere. Este oare suma de mai sus insuficientă? Nu. În șapte luni, Guvernul nu a făcut lucrări noi, ci trebuie să plătească suma de 124.000.000 lei rămasă de la liberali, și anume 64.000.000 lei bonuri de tezaur și 60.000.000 lei pentru lucrări în curs de executare. Explicația scăderii constă în faptul că prin acest împrumut nu s-au adus bani în țară. E o simplă preschimbare de bonuri de tezaur.
- An XI, nr. 3009, noiembrie 16/28, p. 2 – *Întrunirea meseriașilor (Informațiuni)*: Ieri a avut loc o adunare a meseriașilor, a tuturor breslelor de meseriași. În moțiune, meseriașii cer alcătuirea unei legi pentru ocrotirea muncii românești. În acest sens au întocmit un proiect de lege care va fi luat în dezbatere de Adunarea Comisiunilor Tuturor Breslelor.
- An XI, nr. 3010, noiembrie 17/29, p. 1 – X., *Lămuriri necesare [Împrumutul extern] (Editorial)*: Nădăjduiește că parlamentarii, luând în discuție împrumutul de 175.000.000 lei pentru consolidarea datoriei flotante, vor întreba pe ministrul de Finanțe de ce a întârziat cu încheierea împrumutului și de ce statul a fost pus în poziția sau de a accepta condițiile leonine, sau de a fi declarat în stare de încetare de plăți. Împrumutul a fost contractat în cea mai proastă perioadă a anului, când banii sunt mai rari și mai scumpi ca oricând, când toate băncile au ridicat scontul lor, când depresiunea provocată de războiul sud-african este atât de grea. De ce s-a pierdut atât timp prețios?
- An XI, nr. 3010, noiembrie 17/29, p. 1 – *Sub furcile caudine [Probleme financiare]*: Comentează mesajul regal citit la deschiderea sesiunii parlamentare. Mesajul arată că Parlamentul trebuie să revizuiască în spirit larg legislația economică, care, singură, poate atrage capitalurile de care țara are nevoie. Legea căilor ferate particulare, adaugă mesajul, trebuie lărgită în așa fel încât inițiativa particulară să poată lua și ea parte la înzestrarea României cu căi de comunicație. Guvernul nu pare, însă, convins de această nevoie. El a promovat un naționalism exacerbat, un antisemitism aproape violent, ceea ce nu e de natură să atragă capitalul străin.
- An XI, nr. 3011, noiembrie 18/30, p. 1 – *Împrumutul Manu*: Împrumutul extern de 175.000.000 lei preschimbă datoria flotantă pe termen mai scurt într-o datorie flotantă pe termen de cinci ani. Din această sumă, o parte va fi folosită pentru o serie de lucrări publice începute încă de Guvernul precedent. Dobânda va fi de 5%. Se bonifică societăților bancare (sindicatului) 9% plus comision și cheltuieli 1,50%. Deci, pentru suma de 156.625.000 lei (care va rămâne din împrumut), statul este îndatorat să plătească

218.750.000 lei, adică 62.125.000 lei mai mult decât a primit. Culpa ministrului de Finanțe a fost faptul că a temporizat încheierea împrumutului. Dacă împrumutul se va plăti la termen, dobânda va fi, în realitate, de 7,70%. Dacă împrumutul se va plăti cu un an înainte, socoteala se încheie cu o dobândă de 8,20%, iar dacă se plătește cu doi ani înainte, dobânda va fi de 9,08% și așa mai departe. În cazul în care piața va fi foarte favorabilă și datoria se va consolida după un an de zile, dobânda va fi de 10,83%.

An XI, nr. 3011, noiembrie 18/30, p. 1 – *O consfătuire [Probleme financiare] (Editorial)*: La consfătuirea majorității parlamentare, s-a declarat că în sesiunea în curs se va veni cu proiecte de noi impozite. Iar ministrul de Finanțe a declarat că cheltuielile pentru marile lucrări publice începute de Guvernul precedent apasă greu asupra creditului țării. În consecință, a propus să anuleze toate creditele votate, să suspende lucrările începute și să execute celelalte lucrări publice cu veniturile bugetare ordinare. Pentru a ajunge aici, autorul articolului crede că vor trebui sporite veniturile ordinare prin noi impozite. Ministrul de Finanțe nu a precizat care vor fi acele noi impozite.

An XI, nr. 3011, noiembrie 18/30, p. 1 – *Vine ziua judecăței [Probleme economice]*: Este judecată cu asprime gestiunea ministrului de Agricultură (N. Fleva) pentru o serie întreagă de măsuri, între care faptul că pădurile statului ar fi fost devastate prin învoirea acordată locuitorilor de a-și hrăni vitele în păduri, faptul că a anemiat veniturile bugetare acordând moratoriul arendașilor statului și faptul că a dispus cumpărarea de mari cantități de fân, fără autorizarea Parlamentului, mult peste trebuințele țării și pentru o sumă întreită față de cât se putea dispune legal. Cu toate că s-a putut obține de la furnizori renunțarea la contracte pentru o cantitate de 6.400 de vagoane din cele 9.000 de vagoane de fân cumpărate, statul a plătit ca preț pentru aceste renunțări suma de aproximativ un milion de lei.

An XI, nr. 3013, noiembrie 20/decembrie 2, p. 1 – *Situația tezaurului (Editorial)*: Din situația Tezaurului Public la 30 septembrie 1899 rezultă că, pe când evaluările bugetare pe 1898-1899 erau de 222.095.000 lei, iar încasările de 112.123.615 lei, evaluările bugetare pe 1899-1900 sunt de 228.805.000 lei sau cu peste 6 milioane și jumătate de lei mai mult, iar încasările sunt, la data de 30 septembrie 1899, de 89.613.248 lei, adică cu peste 27 milioane și jumătate de lei mai puțin. Deci, spor la evaluări și scăderi la încasări. Minusul la încasări rezultă la contribuții directe și la contribuții indirecte (de peste 6 milioane lei). Autorul editorialului socotește că minusul de la veniturile din contribuții indirecte nu va mai putea fi acoperit până la sfârșitul exercițiului 1899-1900. Un minus de peste 4 milioane și jumătate de lei se înregistrează în veniturile Ministerului de Domenii și un alt minus de peste 6 milioane și jumătate de lei la Lucrări Publice.

An XI, nr. 3014, noiembrie 21/decembrie 3, p. 1 – *Prin finanțe*: Declarațiile Guvernului se contrazic. Pe de o parte, se spune că e nevoie de economii și noi impozite și, pe de altă parte, se sporesc cheltuielile cu vreo 19 milioane lei pe an plus 9 milioane lei cu care a crescut datoria publică. În afară de ministrul Istrati, niciun alt ministru nu a propus vreo economie bugetară. Cu privire la impozite, Guvernul va spori taxele de timbru și înregistrare, va introduce taxa pe moștenirile directe și va spori taxa pe

sucesiunea colateralilor, va mări patentele, va reintroduce taxa de 5% asupra salariilor.

An XI, nr. 3014, noiembrie 21/decembrie 3, p. 2 – [*Taxe de transport pe carne*] (*Informațiuni*): La 1 decembrie vor intra în vigoare noile taxe pentru transportul de carne proaspătă de la Iași la Berlin, conform înțelegerii încheiate între Căile Ferate Române și cele germane. Direcția CFR anunță că transporturile de carne proaspătă, expediate de la Iași la Berlin cu mare iuțea, în cantități de cel puțin 10.000 kg de scrisoare de trăsură și de vagon se vor plăti după baremul indicat în acest anunț. Încărcarea transporturilor incumbă părților.

An XI, nr. 3014, noiembrie 21/decembrie 3, p. 2 – *Situația monetară în Rusia (Telegrame)*: În vederea ameliorării situației monetare, ministrul Finanțelor, cu autorizarea împăratului, a încuviințat banca statului, până la 1 martie 1900, să facă avansuri pe hârtii negarantate, însă absolut sigure. Un sindicat financiar din Petersburg va fi creat cu un capital de 5 milioane și jumătate de ruble, pentru cumpărarea diferitelor hârtii care plătesc un dividend, pentru a evita astfel scăderea cursurilor. Se vor lua alte măsuri pentru a favoriza creditul negustorilor mai mici și pentru a menține situația băncilor particulare ale lumii industriale și comerciale.

An XI, nr. 3014, noiembrie 21/decembrie 3, p. 3 – [*Taxele de la Porțile-de-fier*] (*Ultime informațiuni*): “Corespondance de Budapest” publică un comunicat prin care se relevă faptul că România privește ca o jignire a drepturilor sale de suveranitate declarația ministrului Hegedus în Comisia Financiară ungară, declarație din care reiese că taxele de la Porțile de Fier nu constituie o chestiune bănească pentru Ungaria. Ministrul ungar nu a rostit un singur cuvânt cu privire la România, dar a insistat asupra drepturilor de suveranitate ale Ungariei pe malurile sale dunărene, precum Ungaria recunoaște drepturile României pe malul ei dunărean. Îndeplinind mandatul ce i-a fost dat de Tratatul de la Berlin, Ungaria nu aduce jignire niciunui stat străin, dar nu poate îngădui niciun amestec străin în îndeplinirea acestui mandat câtă vreme va observa cu lealitate limitele mandatului. Guvernul ungar a subordonat cu totul punctele de vedere financiare intereselor navigației. Dovadă este faptul că cheltuielile anuale impuse Ungariei de regularizare a Porților de Fier nu ar putea fi compensate de taxe, nici chiar în anii cei mai favorabili.

An XI, nr. 3015, noiembrie 23/decembrie 5, p. 1 – *Cea dintâi preocupare [Probleme financiare]* (*Editorial*): Mesajul regal proclamă că cea dintâi preocupare a Guvernului a fost să mențină neatins creditul țării. Autorul editorialului examinează această declarație în lumina realității, arată că Guvernul, care găsisse în aprilie 64 milioane bonuri de tezaur, în loc să lichideze această situație, nu a reușit să împiedice ca soldul bonurilor de tezaur, aflat în circulație la 30 septembrie 1899, să ajungă la 103 milioane. A doua măsură luată de Guvern, în conformitate cu această recomandare din mesajul tronului, a fost că a impus Băncii Naționale să facă statului un împrumut interzis de statutele băncii, ceea ce a privat comerțul de o parte din sursele sale în timpul crizei economice. Același Guvern a golit lăzile Casei de Depuneri și Consemnațiuni, care a fost silită să amâne restituirea depozitelor. A treia măsură a fost că Guvernul a lăsat, luni de zile, neplătite datoriile sale. În sfârșit, împrumutul de 175 milioane lei a fost contractat în condiții oneroase cu o

dobândă *reală* de 7,68% pe an, dobândă care ar putea ajunge până la 16,08% dacă împrumutul s-ar achita în termen de un an.

- An XI, nr. 3016, noiembrie 24/decembrie 6, p. 1 – X., *O lecție [Împrumutul extern]*: Din publicarea condițiilor pentru subscrierea împrumutului pe bonuri de tezaur reiese că la împrumut sunt invitați, nu capitaliști mari care să primească bonuri de tezaur, ci micul capital, micile economii care subscriu câte un bon de 500 lei sau de 405 mărci. Aceasta dovedește că societățile bancare sunt convinse că banii plasați în hârtie românească sunt bine plasați chiar când este vorba de bonuri de tezaur cu scadență relativ scurtă. În al doilea rând, se vede că prețul emisiunii fixat de băncile străine este de 98,50 lei de fiecare sută, cu toate că banchierii conveniseră la o emisiune de 91 lei de fiecare sută. X. se întreabă de ce, atunci, nu s-a convenit un împrumut pe rentă amortizabilă în loc de bonurile de tezaur cu scadență de cinci ani. Din toate acestea se poate conchide că s-a putut contracta un împrumut, că creditul statului nu a scăzut din moment ce emisiunea făcută de bancheri este pe 98,50 lei pentru o sută, și nu de 91 cât fusese fixat prețul emisiunii, și că numai datorită incapacității Guvernului împrumutul, în loc să se facă în rentă amortibilă, se face pe bonuri de tezaur.
- An XI, nr. 3017, noiembrie 25/decembrie 7, p. 1 – *Criza financiară și inginerii*: Ziarele guvernamentale acuză pe ingineri pentru motivul că ar fi responsabili de criza financiară prin care trece țara, deoarece s-au efectuat prea multe lucrări. Eroarea este evidentă. Inginerii nu hotărăsc care anume lucrări publice trebuie efectuate. Ei nu sunt decât executanții unor decizii luate de forurile politice. S-a adus inginerilor vină că s-ar fi făcut prea mult lux în efectuarea lucrărilor. Chiar dacă o asemenea acuzație ar fi fost justă, ce înseamnă în bani luxul despre care se vorbește? Câteva milioane în total. În ultima analiză, controlul îl are ministrul de resort și, deci, și răspunderea. În orice caz, nu la cele câteva milioane se rezumă criza financiară.
- An XI, nr. 3018, noiembrie 26/decembrie 8, p. 1 – *Dări pe stări [Probleme de impozite noi]*: În mesajul tronului, la deschiderea Parlamentului, se vorbește de noile impozite “repartizate cu dreptate pe toate păturile societății”. Autorul articolului se întreabă dacă este vorba de “biruri pe pături”. Citind adresa de răspuns la acest mesaj, reiese că, într-adevăr, este vorba de noi impozite împărțite echitabil pe toate categoriile sociale. Adică se vor crea mai multe feluri de dări și aceste dări se vor impune diferitelor stări ale națiunii. Cerându-i-se lămuriri, ministrul de Finanțe a arătat că nu este vorba de vreo remaniere de impozite, ci de diferite operațiuni de “cîrpeală”, de creare de venituri diferite, și anume: impozitul de 5% asupra salariilor, cu o modificare a Legii patentelor și cu o modificare a Legii timbrului.
- An XI, nr. 3018, noiembrie 26/decembrie 8, p. 1; nr. 3019, noiembrie 27/decembrie 9, p. 1 – Baci, *Împrumutul (Editorial)*: Se știe că resursele normale ale statului provin din încasările impozitelor. Din lipsă de încasări (care câteodată pot întârzia), statul este silit să-și procure bani din împrumuturi scurte pe 3-6 luni. Astfel de împrumuturi se fac pe polițe pe care statul le numește *bonuri de tezaur*. Operația aceasta este obișnuită în oricare stat, cu condiția să nu depășească anumite limite. Orice depășire este de natură să periclitizeze viitorul financiar al unui stat. Datoria flotantă este îngrijorătoare pentru stat, deoarece termenul scadenței bonurilor de tezaur este scurt și statul nu trebuie niciodată să fie în încetare de plăți. Spre a evita o asemenea

situație, statul este silit să accepte condițiile cele mai aspre. Guvernul actual a moștenit un sold de 64 milioane lei în bonuri de tezaur. Se impunea, deci, ca statul să ia *urgente* măsuri de lichidare. Guvernul a tergiversat și, între timp, numărul bonurilor de tezaur a crescut. Criza a fost agravată și de moratoriul acordat arendașilor statului, dar și de cumpărăturile de fân din străinătate. Baciuc acuză Guvernul de a nu fi încheiat la timp împrumutul ținând seama de faptul că, dacă Germania, Belgia, Rusia și Anglia duc lipsă de capital, Franța dispune de un miliard și jumătate de bani de la băncile ei. Lipsa de numerar pe piețele străine nu era generală, ci locală. Trezindu-se târziu și amenințat de bancrută, statul a încheiat în condiții grele împrumutul de 175 milioane lei. Prin acest împrumut, datoria flotantă de 103 milioane lei s-a consolidat într-o *altă* datorie flotantă mărită la 175.000.000 lei cu bonuri de tezaur cu scadență mai lungă (cinci ani), cu o dobândă *aparentă* de 5%. Deci, statul va primi *efectiv* numai 156.625.000 lei. Acoperirea deficitului anului curent va necesita 24.000.000 lei. Din 49.250.000 lei ce rămân după ce va fi acoperită datoria flotantă de 103.000.000 lei, vor rămâne – prin acoperirea deficitului curent de 24.000.000 lei – 25.250.000 lei, care trebuie orientați spre lucrările publice începute. Or, aceste lucrări necesită o sumă de 38.900.000 lei. Mai rămâne, deci, o lipsă de 15.690.000 lei de acoperit. Respinge, apoi, afirmația ziarului "Timpul", după care împrumutul de azi este mai avantajos decât împrumutul din 1888 încheiat de P.P. Carp.

An XI, nr. 3018, noiembrie 26/decembrie 8, p. 2 – Grecianu, Paul, *Impozitul asupra succesiunilor (Informațiuni)*: Se anunță apariția în Editura Socec a lucrării cu titlul de mai sus. Autorul este subdirector la Ministerul Finanțelor.

An XI, nr. 3019, noiembrie 27/decembrie 9, p. 2 – Șerban, G.D., *Legea repausului duminical*: G.D. Șerban, președinte al Camerei de Comerț din Iași, trimite ziarului o scrisoare în care afirmă că Legea repausului duminical și-a dovedit ineficacitatea și că este, de pe acum, căzută în desuetudine. Legea nu a putut armoniza toate interesele, fie ale comercianților, ale industriașilor, ale muncitorilor, fie ale consumatorilor. Nu crede că ar fi util societății ca, în timp ce alte magazine să fie închise duminică, localurile de cârciumi să fie deschise și de ce consumatorul să nu poată cumpăra alimente duminică încă două ore după ora 12.

An XI, nr. 3020, noiembrie 28/decembrie 10, p. 1 – *Administrația noastră și comerțul ambulant*: S-a arătat în Camera Deputaților că Legea comerțului ambulant nu se respectă. Autorul articolului afirmă că încălcarea acestei legi se face la lumina zilei, fără nicio precauție. Negustorii ambulanți circulă pe străzile și prin localurile cele mai frecventate sub nasul autorităților, fără nicio opreliște.

An XI, nr. 3025, decembrie 4/16, p. 1 – *Vinovatul [Împrumutul de 175 de milioane lei] (Editorial)*: Guvernul actual a dovedit că Guvernul precedent a pus în circulație bonuri de tezaur pentru 64.000.000 lei și a angajat lucrări publice pentru vreo 60 milioane lei. Aceasta a fost marea culpă a Guvernului precedent. Ce a făcut Guvernul actual? El nu a limpezit imediat moștenirea încurcată ce i-a revenit. Ministrul de Finanțe este vinovat de jena financiară prin care a trecut și trece țara. Guvernul aluat de la Banca Națională 40 milioane lei. Din această cauză, Banca Națională a fost constrânsă să restrângă operațiunile sale pe piață și, de aici, stagnarea comerțului. Ministrul de Finanțe a fost apărât, afirmându-se că a fost mai bine să se ia bani de la Banca

Națională decât să se protesteze polițele statului. Dar datoria statului nu este aceea de a opri statul să nu se prăvălească în bancrută, ci să evite, cu orice preț, ca statul să nu ajungă la marginea prăpastiei. A prevedea este a guverna.

An XI, nr. 3027, decembrie 8/20, p. 1; nr. 3031, decembrie 12/24, p. 1-2 – *Legea patentelor*: Sunt mulți ani de când se simte nevoia modificării Legii patentelor. Legea din 1863 a fost modificată în 1877. De atunci nu s-a mai făcut altă modificare. Multe din dispozițiile acestei legi sunt confuze, altele sunt în contradicție cu alte legi fiscale. Multe din profesiile apărute ulterior nu figurează în tabelele-anexe. Impunerea se face prin asimilare, ceea ce dă loc arbitrarului și abuzurilor. Proiectul de lege depus la ministrul de Finanțe este incomplet. El se ocupă numai de patenta a patru categorii de comercianți: bănci, bancheri, case de schimb și societăți anonime sau în comandită. Preocuparea autorului proiectului de lege nu este de a ajunge la o reglementare sistematică și echitabilă a materiei, ci la sporirea, cu orice preț, a taxelor fără să se țină seama de condițiile speciale ale fiecărei profesii. Critică redactarea confuză a textelor de lege. Taxa proporțională este înlocuită cu o taxă *fixă* și una *proporțională*. Se teme că arbitrarul nu va fi evitat. Găsește în analiza diverse contradicții.

An XI, nr. 3031, decembrie 12/24, p. 1 – X., *Căile ferate de interes local (Editorial)*: În mod general, se știe că drumurile de fier de interes local își au originea în preocuparea Guvernului de a împiedica decăderea economică a acelor regiuni care se găsesc în afara rețelei de căi ferate ale statului și de a egaliza, pe cât se poate, condițiile de trai pe toată întinderea țării. Nevoile erau mari, dar capitalurile lipseau. Pentru a face posibilă participarea capitalurilor la suportarea unor cheltuieli mai mici, s-a admis ideea liniilor înguste, precum și contribuția proprietarilor riverani, eventual o subvenție a statului. Așa s-a rezolvat problema în Anglia, Franța, Germania, Belgia, Olanda, Austro-Ungaria. Aceste linii nu vor fi rentabile. Proiectul de lege se limitează numai la liniile ferate care vor deservi industriile, uzinele, fabricile. O problemă care trebuie rezolvată este aceea a exproprierii terenurilor ce vor fi afectate construcției acestor linii.

An XI, nr. 3034, decembrie 16/28, p. 1 – *Sistemul colectivist și afacerea Hallier [Construcția portului Constanța] (Editorial)*: Hallier, antreprenorul lucrărilor de construcție a portului Constanța, a părăsit aceste lucrări și statul a fost nevoit să le continue în regie. Deși antreprenorul a fost în culpă, el a cerut ca un tribunal de arbitri – și nu instanțele judecătorești – să rezolve litigiul. Autorul editorialului se întreabă ce îl face pe Hallier să fie semeț. Critică proiectul de lege depus de ministrul Lucrărilor Publice, proiect prin care se autorizează Guvernul să renunțe la contract și să se supună litigiului tribunalului de arbitri, adică exact ce pretinde Hallier.

An XI, nr. 3034, decembrie 16/28, p. 1; nr. 3035, decembrie 17/29, p. 1 – *Afacerea Hallier [Construcția portului Constanța]*: Guvernul a depus un proiect de lege pentru rezilierea contractului cu antreprenorul lucrărilor de construcție a portului Constanța. "Constituționalul" arată că ziarul guvernamental "Timpul" a afirmat, în legătură cu această afacere, două neadevăruri: acela că partea antreprenorului ar fi de 25 milioane lei, din care, scăzându-se comisionul de 23,80%, ar rămâne 19 milioane lei și că lucrările ar fi evaluate la 60 milioane lei. În realitate, cifra este de 53 milioane lei, din care urmează să se scadă rabatul acceptat de licitant. Rabatul

acceptat de Hallier a fost de 6 milioane lei. Până acum au fost cheltuiți 8 milioane lei. Va mai fi nevoie pentru terminarea lucrării de încă 30 milioane lei. Autorul își exprimă teama că Guvernul se va mulțumi cu o construcție cât mai economicoasă, necompletă. Se dau o serie de detalii juridice ale acestei afaceri, spre a demonstra iregularitatea în comportarea Guvernului.

An XI, nr. 3035, decembrie 17/29, p. 1 – *Afacerea Hallier în Cameră [Construcția portului Constanța] (Editorial)*: Comentează discuțiile purtate în Camera Deputaților în această afacere. Relevă condițiile obscure în care proiectul de lege prin care se reziliază contractul cu Hallier și se supune litigiului tribunalului de arbitri a fost votat în Cameră. Nu se știe care a fost motivul pentru care Guvernul a pus o grabă suspectă în votarea de urgență a proiectului de lege. Hallier nu contractase decât pentru lucrările hidraulice ale portului. Arată, în continuare, dedesubturile afacerii și analizează intervențiile parlamentarilor din opoziție.

An XI, nr. 3035, decembrie 17/29, p. 2 – *Un memoriu [Starea precară a locuitorilor din județul Constanța] (Informațiuni)*: Într-un memoriu adresat regelui, prefectul județului și Consiliul Județean Constanța arată că seceta a lovit mult pe săteni. Parte dintre ei se hrănesc cu buruieni. Țăranii nu au hrană pentru ei, nu au nutreț pentru vitele lor, nu au putut face semănăturile de toamnă, nu au sămânță pentru semănăturile de primăvară. Țăranii se plâng că nu au de unde să se împrumute, căci institutele de credit, băncile și cămătarii îi refuză. Cer ca Ministerul de Domenii să le pună la dispoziție suma de 800.000 lei, pe care acest minister o are din închirierile pământurilor destinate de lege pentru plantații comunale.

An XI, nr. 3042, decembrie 25/ianuarie 6, p. 1 – *Asupra situației [Probleme financiare] (Editorial)*: Critică activitatea Guvernului conservator. Amintește de revolta țăranilor din Slatina, afacerea cumpărării unor mari cantități de fân peste ce era necesar și pentru o sumă întreită față de cea obținută din partea Parlamentului, împrumutul (de 175.000.000 lei), "împovărător și rușinos". S-au votat un șir de impozite, în loc să propună o mare reformă fiscală. Critică noul import de 5% asupra salariilor, când atâtea valori mobiliare române în afara masei impozabile, critică noua zecime asupra impozitelor directe, impozitul pe consumul de zahăr și pe petrol, care apasă mai ales pe spatele populației sărace, modificarea unilaterală a Legii patentelor. Își exprimă îndoiala asupra modului în care Guvernul va folosi veniturile ce se vor obține din aceste majorări sau noi impozite.

An XI, nr. 3042, decembrie 25/ianuarie 6, p. 1 – *Ministrul de finanțe*: Ziarul conservator "Timpul" justifică faptul că ministrul de Finanțe a luat de la Banca Națională peste 20% din capital pe bonuri de tezaur, prin aceea că statutul băncii îngăduie o asemenea operațiune. Autorul articolului arată că ministrul de Finanțe a luat, peste cele 20% din capitalul vărsat, și din rezerva băncii, ceea ce însumează 4.800.000 lei plus 4.000.000 lei în aur și 1.700.000 lei în hârtie. Mai întâi, statutele băncii au stabilit o marjă de 20% până la care statul se poate împrumuta de la Banca Națională. Or, Guvernul a luat de la bancă peste 43% din capitalul vărsat și din rezervă. În al doilea rând, diminuarea stocului Băncii Naționale a avut ca rezultat apariția agioului și agravarea crizei. Îndată ce ministrul de Finanțe a ridicat de la Banca Națională cei patru milioane în aur, un agio de 3-4% și-a făcut apariția. Deci, măsura a fost rea și ilegală. În aprilie 1899, când actualul Guvern a venit la putere,

erau emise bonuri de tezaur pentru 60 milioane lei și erau angajați 60.000.000 lei pentru lucrări. Dacă se făcea la timp împrumutul, el se putea încheia pe rentă amortibilă, deoarece renta românească de 5% era cotate la Berlin la peste 100. Incapacitatea Guvernului a făcut ca emisiunea bonurilor de tezaur să treacă de 100 milioane lei și creditul țării să fie grav atins.

An XI, nr. 3042, decembrie 25/ianuarie 6, p. 2 – F., *O convenție dezaastroasă [Convenția feroviară româno-maghiară]*: Este vorba de o convenție încheiată între CFR, inclusiv Serviciul Maritim, și Căile Ferate Ungare, inclusiv cele două societăți de navigație maghiare subvenționate de statul ungar, convenție prin care se stabilește un tarif direct de transport pe calea ferată și pe mare din Ungaria, cu destinația Orientului. Examinează în detaliu această convenție și ajunge la concluzia că este oneroasă pentru statul român, deoarece se ia Serviciului de Navigație Român clientela sa din România, serviciu care va fi, de acum înainte, concurat de societățile maghiare de navigație. Autorul analizează și alte aspecte negative ale acestei convenții.

An XI, nr. 3044, decembrie 29/ianuarie 10, p. 1 – *Afacerea Hallier în România [Construcția portului Constanța]*: "National Zeitung" pune la punct o serie de afirmații inexacte lansate în legătură cu această afacere. Face un istoric al afacerii. Deși Hallier nu era în măsură să preia lucrările hidraulice ale portului, el a fost preferat deoarece era francez. Puțin timp după începerea lucrărilor, Hallier a lăsat totul baltă și a plecat la Paris. Guvernul francez este acela care a cerut Guvernului român ca litigiul să fie supus unui tribunal de arbitri și nu instanțelor judecătorești, sub amenințarea că nu ar admite cotarea noului împrumut la Bursa din Paris, deși nu era nicio legătură între împrumut și afacerea antreprenorului incapabil Hallier.

1900 (an XI, 4/16 ianuarie – an XII, 10/23 decembrie)

(Colaborator: P. Alexandrescu)

An XI, nr. 3048, ianuarie 4/16, p. 1 – *Un proiect de organizare [Organizarea Ministerului agriculturii, industriei, comerțului și domeniilor]*: Din titulatura ministerului se suprimă "domeniile" sub cuvânt că domeniile statului trebuie încredințate unei administrații speciale. Autorul recunoaște că actuala organizare a ministerului este deficitară: prea multe servicii inegal distribuite. Spre a remedia această lipsă ar fi trebuit o descentralizare cumpătată și rațională, iar în fruntea serviciilor să fie numite persoane pregătite profesional. Cere o recrutare severă bazată pe condiții perfect obiective spre a nu se strecura oameni incompetenți.

An XI, nr. 3049, ianuarie 5/17, p. 1; nr. 3050, ianuarie 6/18, p. 1; nr. 3053, ianuarie 12/24, p. 1; nr. 3054, ianuarie 13/25, p. 1 – Holban, A.D., *Un budget bun (Editorial)*: Guvernul făgăduiește că va alcătui un buget bun. Deocamdată, situația bugetară este proastă. Veniturile sunt umflate. Ele nu acoperă cheltuielile. Nu toate cheltuielile reale figurează în buget. S-a recunoscut de Guvern că un buget nu e bun când unele cheltuieli ordinare nu figurează în el și se fac împrumuturi cu rentă și când cheltuielile se acoperă, toate, din resurse ordinare. În realitate, cheltuielile se înscriu în măsura veniturilor. Comentează declarațiile lui Take Ionescu pe care le ironizează. Socotește absurdă afirmația lui Take Ionescu după care un buget de economii este o calamitate. Take Ionescu declară că va face un buget cu cheltuieli

sporite, fără nicio reducere. Autorul examinează bugetul actual de 228 milioane lei. Este cert că se va solda cu un deficit de 30 milioane lei. Bugetul lui Take Ionescu este de 242 milioane lei, adică cu 14 milioane lei mai mult. Se îndoiește că un asemenea buget va fi bun. Nu este suficient ca birurile noi să producă cele 14 milioane lei în plus. Take Ionescu declară că nu se va face apel la împrumuturi. În ultima analiză, bugetul Take Ionescu va fi egal cu bugetul actual. Or, bugetul actual prezintă un deficit de 30 milioane lei. Cum va fi, atunci, bugetul Take Ionescu un buget bun? Este drept că, aparent, țara a făcut progrese. Multe palate ale autorităților publice și militare s-au ridicat în orașele României. Nicăieri nu s-au împlinit nevoile *reale*. De la bugetul de 60 milioane lei din 1867, s-a ajuns la bugetul de 242 milioane lei în 1900-1901 și la o datorie publică de un miliard și jumătate de lei, plus datoriile județelor și comunelor. Această imensă datorie este o sarcină foarte grea. S-a evaluat exagerat venitul și s-a contractat disproporțional datoria publică. Acestea au dus la criză. Soluția nu poate sta în noi biruri. Sistemul trebuie schimbat. Bugetul trebuie redus, nu mărit. Propune să se înființeze o casă specială a Tezaurului de rezervă al statului. Mulți ani, de azi înainte, bugetul nu trebuie să treacă de 200 milioane lei. Trebuie reduse cifrele din bugetele fiecărui minister. Să se stabilească plafonul maxim al salariilor la 1.200 lei lunar, al diurnelor la 20 lei pe zi, al pensiilor la 8.000 lei anual.

- An XI, nr. 3051, ianuarie 9/21, p. 1 – *Serviciul agriculturii*: Examinează proiectul de lege pentru organizarea Ministerului de Agricultură, Comerț, Industrie și Domenii. Analizează cuprinderea și competența Direcției Agriculturii compusă din două servicii: agronomic și zootehnic. Serviciul Agronomic se va ocupa de stațiunile meteorologice, de conservarea pădurilor și de problema împăduririlor (autorul socotește că nu au locul lor în cadrul acestui serviciu), de lucrările de statistică (autorul relevă că mai există în minister un serviciu de statistică), de convențiile vamale și de tarifele de transporturi (pe care autorul le atribuie Ministerului de Finanțe, nu celui de Agricultură), de serviciul viticol (pepinierile viticole).
- An XI, nr. 3051, ianuarie 9/21, p. 2 – *[Navigația fluvială română] (Ecouri și știri)*: Serviciul Navigației Fluviale publică o statistică comercială pe anul 1898, din care reiese că parcul naval cuprinde șase vapoare de pasageri (valoare 1.150.000 lei), cinci remorhere (1.178.000 lei) și 48 de șleपुरi (3.203.453 lei). Venitul traficului este de 1.275.098 lei.
- An XI, nr. 3054, ianuarie 13/25, p. 1 – *Industria și comerțul*: Ocupându-se de proiectul de reorganizare a Ministerului de Agricultură, Comerț, Industrie și Domenii, critică modul de grupare a atribuțiilor din Serviciul Industriei. Acestui serviciu i se dau concesiunile minelor și Consiliul de Mine. Nu este de acord cu această măsură, deoarece există un serviciu special al minelor. Serviciului Comercial i s-a dat problema patentelor, or, această problemă este de competența exclusivă a Ministerului de Finanțe. Tot așa critică soluția de a se da problema tarifelor de transport pe apă și pe uscat acestui minister, când această problemă este de resortul Ministerului de Finanțe.
- An XI, nr. 3055, ianuarie 14/26, p. 1-2 – Un comerciant, *Transporturi [Convenția feroviară româno-ungară]*: În convenție s-a stabilit un tarif pentru transportul de mărfuri în tranzit din Ungaria la Galați și Constanța, un alt tarif pentru transportul mărfurilor

din aceste două porturi în porturile Mării Negre și ale Mării Egee, obligația CFR să încredințeze transportul acestor mărfuri numai vapoarelor românești și ungurești. Se atrag, astfel, pe CFR o parte a mărfurilor ungurești destinate Orientului și se asigură un serviciu regulat între porturile românești și un mare număr de porturi din Orient. Arată avantajele oferite României de această convenție. Mărfurile românești nu vor fi concurate de mărfurile străine, deoarece, ele fiind mai aproape de porturi, costul transportului va fi mai mic și, deci, și prețul mai diminuat.

An XI, nr. 3057, ianuarie 16/28, p. 1 – *Domeniile statului*: Analizând proiectul de lege pentru reorganizarea Ministerului de Agricultură, Comerț, Industrie și Domenii, arată că, prin efectul Legii secularizării pământurilor bisericesti, statul a devenit proprietarul numeroaselor bunuri imobile ce au aparținut Bisericii. Pentru administrarea acestor averi, care au trecut în competența Ministerului de Agricultură încă din 1883, s-a creat atunci și se reorganizează acum Direcția Domeniilor. Direcția are trei servicii: Serviciul Funciar, care se ocupă cu vânzarea bunurilor statului și cu întreținerea și clădirea de imobile ale statului, Serviciul Exploatării Moșiilor și Acareturilor și Serviciul Pădurilor și Apelor. Critică dispoziția după care se dă exploatarea bălților la acest serviciu.

An XI, nr. 3057, ianuarie 16/28, p. 1-2 – *Reclama (comercială) în cursul veacurilor*: Se face istoricul reclamei comerciale, începând cu Egiptul antic și continuând cu Imperiul Roman, Evul Mediu, până în 1899.

An XI, nr. 3058, ianuarie 18/30, p. 1 – *Un atentat [Bugetul pe 1900-1901] (Editorial)*: Bugetul actual se va solda cu un deficit de 30 milioane lei. Bugetul actual a fost fixat la cifra de 228.805.000 lei, iar pentru exercițiul viitor cifra este de 242.599.000 lei, deci cu 13.794.000 lei mai mult. Autorul editorialului socotește că este inadmisibil ca, atunci când bugetul actual se soldează cu un deficit atât de mare, să se alcătuiască bugetul viitor pe o cifră cu aproape 14 milioane lei mai mult. Sporul veniturilor, prevăzut pe exercițiul viitor, nu este rezultatul unei creșteri normale a veniturilor existente, ci derivă din biruri noi care trebuie să acopere marea anuitate a recentului împrumut de 175.000.000 lei pe bonuri de tezaur. Cifra înscrisă pentru plata dobânzilor este de peste 6 milioane lei. Restul până la 13.794.000 lei ar trebui capitalizat pentru retragerea bonurilor de tezaur. În loc de aceasta, restul este destinat altor cheltuieli.

An XI, nr. 3059, ianuarie 19/31, p. 1 – *Serviciul minelor*: Comentând proiectul de reorganizare a Ministerului Agriculturii, Comerțului, Industriei și Domeniilor, subliniază importanța deosebită pe care o are exploatarea minelor. În 1895 s-a votat Legea minelor, dar aplicarea ei a fost suspendată. Guvernul actual a pus-o în aplicare, însă acest Serviciu al Minelor este incomplet organizat. Termină, cerând ca școlile profesionale să capete o dezvoltare cât mai accentuată.

An XI, nr. 3059, ianuarie 19/31, p. 1 – *Manifestul Bogdan Pitești [Probleme țărănești]*: În manifestul electoral al lui Bogdan-Pitești, redactat în termeni “de o violență extraordinară”, face apel la antagonismul dintre clasele sociale și la forța brutală. Niciunul din cei care au reprezentat sau reprezintă Colegiul III nu a trăit viața săteanului. Toți (în afară de Bogdan-Pitești) sunt dușmanii țărănimii. Autorul articolului acuză pe “anarhistul” Bogdan-Pitești, vechi client al cabinetelor judecătorilor de instrucție, de demagogie. Bogdan-Pitești duce o viață de huzur, fără să muncească, stâlp de cafenele.

- An XI, nr. 3059, ianuarie 19/31, p. 2 – [*Fondul pentru punerea în valoare a pădurilor statului*] (*Informațiuni*): Se comentează proiectul de lege pentru crearea acestui fond. Proiectul este reeditarea Legii din 1892 (Legea P.P. Carp), actualul proiect împrumutând atât principiul și economia Legii din 1892, cât și textul. În 1895, când conservatori au părăsit puterea, erau adunați vreo 400.000 lei pe seama acestui fond, pe care Guvernul care a urmat l-a integrat în buget spre a-l echilibra, schimbând astfel destinația legală a fondului. Era, deci, suficient să se pună în aplicare Legea din 1892, fără să fie nevoie de un proiect.
- An XI, nr. 3060, ianuarie 20/februarie 1, p. 1 – *Anuitatea datoriei publice* (*Editorial*): Creditele acordate în 1899-199 pentru plata anuității datoriei publice s-au ridicat la suma de aproape 90 milioane lei, adică un plus de aproape 5 milioane și jumătate de lei. Anuitatea a crescut cu aproape 11 milioane lei pentru 1900-1901. Analizează proiectul de buget pe 1900-1901 și variațiile tabelelor de amortisment spre a releva faptul că datoria publică crește cu milioane numai prin efectul variației tabelelor de amortisment. Vine apoi dobânda împrumutului de 175 milioane lei, care este de aproape 9 milioane lei. În 1900-1901 se stinge însă o datorie de aproape 50 milioane lei în obligațiuni de 5% căi ferate, bugetul fiind astfel degrevat cu anuitatea acestui împrumut (peste 3 milioane lei). Se mai stinge și împrumutul pentru despăgubirea locuitorilor din Giurgiu și Calafat de pagubele suferite în 1877-1878, degrevând bugetul cu aproape 40 mii lei. Se scade, astfel, din articolul privitor la dobânzi pentru bonuri de tezaur ce nu se mai pot emite, suma de 2 milioane lei. Așa că totalul scăderilor este de peste 5 milioane lei și, astfel, anuitatea de aproape 11 milioane lei se reduce cu mai mult de 5 milioane lei și totalul, în loc să fie de peste 91 milioane lei, este de aproape 86 milioane lei.
- An XI, nr. 3063, ianuarie 23/februarie 4, p. 1 – *Situația Tesaurului Public la 30 noiembrie 1899*: S-au încasat de la 1 aprilie la 30 noiembrie 1899 peste 121 milioane lei față de peste 151 milioane și jumătate de lei încasate în aceeași perioadă a exercițiului precedent, deci cu peste 30 milioane lei mai puțin. Prevederile pe exercițiul 1899-1900 au fost cu aproape 7 milioane mai mult ca prevederile exercițiului precedent. În ce privește situația bănească, se vede că s-au încasat peste 121 milioane lei și s-au cheltuit peste 130 milioane și jumătate de lei, ceea ce dă un excedent de plăți de peste 9 milioane lei. Minusul cel mai mare provine de la contribuțiile indirecte, peste 11 milioane și jumătate de lei.
- An XI, nr. 3063, ianuarie 23/februarie 4, p. 1 – *Ideea genială* [*Situația Casei de depuneri și consemnațiuni*]: P.P. Carp, discutând proiectul de lege pentru modificarea legii de organizare a acestei Case, a socotit bună măsura de a se îngădui Casei de Depuneri de a plasa capitalurile încredințate în efecte ale statului și în efecte "sigure" ale statelor din Europa Occidentală. P.P. Carp a întrebat de ce nu se acordă acestei Case dreptul de a emite obligațiuni? E ceva când Casa emite obligațiuni și altceva când Casa ia creanțele sale și le lombardează. Casa nu va mai împrumuta județele și comunele. O casă specială se va ocupa de aceste împrumuturi ce se acordă organelor locale.
- An XI, nr. 3063, ianuarie 23/februarie 4, p. 2 – [*Împrumuturi externe*] (*Ecouri și știri*): Ziarul "Swet", vorbind de încheierea împrumutului persan de 5%, îl socotește ca un pas înainte al pătrunderii influenței ruse în regiunea Oceanului Indian și o dovadă de

continuă creșterea a puterii financiare rusești. Dacă Rusia este în stare să realizeze combinații atât de scumpe, aceasta se datorește neobositei energiei și vastelor planuri (de expansiune) ale ministrului rus de Finanțe, Witte.

An XI, nr. 3065, ianuarie 27/februarie 8, p. 2 – *[Situția pădurilor] (Ecouri și știri)*: După o statistică întocmită de Serviciul Silvic, statul posedă 1.122 păduri, dintre care 725 exploatate și 397 neexploatate; suprafața totală a acestor păduri este de 1.085.033 hectare. Pădurile exploatate au produs în decembrie 1889-1899 un venit total de 39.685.912 lei.

An XI, nr. 3070, februarie 2/14, p. 1 – *Greutatea [Dificultățile de ordin financiar] (Editorial)*: Situația financiară este grea. Creditul, în perioada contractărilor, "stă ascuns", cererile de credit se refuză și, când se acordă, dobânzile sunt mari. Comerțul suferă cumplit. Toată speranța este în deschiderea navigației pe Dunăre, pentru exportul grânelor stocate în magazine. Recolta viitoare pare că va fi bogată. Bugetul statului se resimte de pe urma crizei. Încasările merg greu și, ca urmare, și plățile se fac cu dificultate. O mare parte dintre funcționari nu au primit încă salariile. Încasările noilor impozite vor merge și ele greu, oamenii neavând cu ce plăti. Sporul de cheltuieli, când bugetul se încheie cu un mare deficit și echilibrul bugetului viitor este problematic, nu a fost o măsură chibzuită.

An XI, nr. 3071, februarie 4/16, p. 1 – *Ce e cu bugetul? (Editorial)*: Până acum proiectul general de buget nu a fost depus pe biroul Camerei Deputaților. Nu a fost făgăduită o refacere a bugetului căilor ferate. Proiectele de lege care erau în legătură cu viitorul buget au fost votate. Astfel, s-au votat: legea care impune cu 5% salariile funcționarilor, Legea timbrului și Legea patentelor. S-a votat legea care impune o taxă asupra petrolului și legea care stabilește o taxă asupra consumului de zahăr. S-a votat zecimea de percepere. Un guvern care capătă 15.000.000 lei din noile impozite este în măsură să echilibreze bugetul.

An XI, nr. 3072, februarie 5/17, p. 1 – *Tot din ale d-lui Fleva [Proiectul de reorganizare a ministerului agriculturii, comerțului, industriei și domeniilor]*: Proiectul nu ține seamă de legile în vigoare. Serviciul Minelor nu a fost reorganizat în conformitate cu Legea minelor. Două servicii în același minister au atribuții identice. Din această cauză nu există niciun plan unitar, organic. Relevă și alte deficiențe în legătură cu Serviciul Minelor.

An XI, nr. 3072, februarie 5/17, p. 2 – *[Probleme monetare] (Ecouri și știri)*: Ziarele au anunțat că Ministerul de Finanțe a decis să retragă din circulație monedele de argint de 50 de bani, urmând a se emite monedă divizionară de 5, 10 și 20 de bani de nichel. Știrea nu este exactă. Ministerul Finanțelor retrage de câțiva timp din circulație monedele de 50 de bani care sunt uzate. În afară de aceasta, Ministerul de Finanțe a constatat că moneda de aramă s-a împuținat. Acum se studiază problema dacă trebuie să se emită din nou monedă divizionară de aramă sau de nichel.

An XI, nr. 3075, februarie 8/21, p. 1 – *Istoricul unei modificări [Codul de comerț și societățile străine] (Editorial)*: A fost întrebat ministrul de Justiție dacă va cere modificarea Codului de Comerț cu privire la societățile străine spre a face să participe capitalurile străine la completarea rețelei de căi ferate. Venind în dezbatere Legea

pentru căi ferate particulare, s-a arătat că legea nu va putea fi pusă în aplicare decât după ce va fi modificat Codul de Comerț.

- An XI, nr. 3077, februarie 11/23, p. 1 – *Tot reorganizarea ministerului de domenii*: Analizează proiectul de lege în lumina Legii minelor și relevă o serie de contradicții în ce privește Serviciul Minelor. Cercetează atribuțiile serviciului și distribuirea pe posturi a funcționarilor acestui serviciu, constatând unele inadvertențe de natură a împiedica buna funcționare a serviciului.
- An XI, nr. 3080, februarie 15/27, p. 1 – *Slăbiciune și interes [Socialiștii și liberalii] (Editorial)*: Un număr de tineri socialiști au trecut în rândul liberalilor. Asta înseamnă că socialiștii au renunțat la lupta lor de clasă și au devenit burghezi exploatare ai proletariatului. Această renunțare este firească. Socialiștii au putut să vadă că în țară nu există luptă de clasă și că ceea ce caracterizează statul român este solidaritatea tuturor cetățenilor săi. Se întreabă, însă, de ce tinerii socialiști, renunțând la ideile lor, au ales Partidul Liberal. Face o serie de considerații defavorabile Partidului Liberal.
- An XI, nr. 3080, februarie 15/27, p. 1 – *Liberalii și socialiștii*: Comentează, critic, declarația de înscriere a lui V.G. Morțun și a grupului lui de socialiști în Partidul Liberal. Constată că aderenții socialiști ai lui V.G. Morțun depuseseră armele încă de acum trei ani. Autorul articolului bănuiește că plata acestei înscrieri va fi însemnată.
- An XI, nr. 3084, februarie 19/martie 3, p. 1-2 – *Bugetul Franței*: Bugetul Franței a ajuns în acest an la peste 3 miliarde și jumătate, la care se adaugă aproximativ un miliard de la bugetele organelor locale. Totalul cheltuielilor este de 4 miliarde. În 1789, bugetul era de 531 milioane. Impozitele sunt grele în Franța. Francezul plătește 95 fr. impozit, pe când englezul plătește 88, iar germanul – 58. Datoria publică se ridică la 30 milioane. Cheltuielile sunt foarte mari. S-au făcut mari lucrări publice și școli după faimosul plan Freycinet. Epoca cea mai risipitoare a fost în 1883 când se atinsese cifra de aproape 4 miliarde. De atunci s-au practicat severe economii.
- An XI, nr. 3085, februarie 20/martie 4, p. 1 – *Bugetul ministerului de lucrări publice*: Cifra totală este de peste cinci milioane lei, cu un minus de aproximativ 500.000 lei la cheltuieli. Se arată la ce servicii s-au practicat reducerile. În general, reduceri au fost făcute la personal.
- An XI, nr. 3087, februarie 23/martie 7, p. 1 – *O economie bugetară. Învățământul meseriilor*: Ziarele oficioase au anunțat că au fost suprimate unele catedre la Școala de Meserii din București. Se arată efectele proaste pe care le pot avea asemenea reduceri. Critică din nou Legea Spiru Haret, care a trecut învățământul profesional la Ministerul Instrucțiunii Publice. Din această cauză învățământul profesional este tratat ca o rudă săracă.
- An XI, nr. 3088, februarie 24/martie 8, p. 1 – *Încasările [Probleme bugetare] (Editorial)*: Încasările până la 31 decembrie 1899, adică timp de nouă luni, ale exercițiului curent, au fost cu aproape 33 milioane și jumătate de lei mai puține decât în aceeași a exercițiului precedent. Acest rezultat este cu atât mai grav cu cât evaluările pe exercițiul curent au fost majorate cu aproape 7 milioane lei. La contribuțiile directe, unde se prevăzuse un spor de aproape 4 milioane lei, încasările au fost cu peste 15 milioane lei mai puține decât în exercițiul precedent; numai la monopolurile statului,

diferența la încasări, față de exercițiul precedent, este de aproape 2 milioane lei. Veniturile Ministerului de Domenii înregistrează și ele un minus de peste 6 milioane și jumătate de lei grație moratorului acordat arendașilor moșniilor statului. Căile ferate înregistrează și ele un minus de peste 4 milioane lei.

An XI, nr. 3088, februarie 24/martie 8, p. 1 – Olănescu, P.Gr., *Întîmpinare [Problema moșnenilor]*: Greceanu, în calitate de senator, a dat unele explicații în legătură cu moșnenii din Muntenia, ca răspuns la cele spuse de Th. Rosetti referitor la răzeșii din Moldova. Greceanu atribuie posesiunilor moșnenilor un caracter cvasifeudal, așezate de voievozi în locuri de importanță strategică. Se oprește asupra acestei interpretări, citând un document – Cartea de Hotărnicie – ce s-a făcut la 3 iulie 1795 de către slugerul Vlăduță Tetoianu și vistierul Constantin Socoteanu.

An XI, nr. 3089, februarie 25/martie 9, p. 1 – *Cestiunea organizării ministerului de domenii (Editorial)*: Ceea ce se poate discuta cu privire la proiectul de lege este numai oportunitatea lui. P.P. Carp nu s-a gândit la un asemenea proiect, deoarece serviciile ministerului funcționau bine. Autorul editorialului dezvoltă argumentele care se opun modificării organizării acestui minister.

An XI, nr. 3089, februarie 25/martie 9, p. 2 – *[Împrumutul de 175 de milioane] (Informațiuni)*: Consorțiul bancherilor (cu care s-a încheiat împrumutul), având încă în lăzile sale 13 milioane din împrumuturile contractate anii trecuți, rentă 5-4%, a obligat statul român să-și ia înapoi aceste titluri, concedând o bonificație asupra cursului de emisiune. Statul va fi silit să plaseze, el, aceste 13 milioane pe cursul cel mai bun pe care îl va putea obține; de aici, o pagubă pentru statul român de 200.000 lei, în cazul cel mai bun, sau de 600.000-700.000 lei, în cazul în care cursurile s-ar ridica. Camera Deputaților a acceptat această operațiune.

An XI, nr. 3090, februarie 26/martie 10, p. 1 – *Așteptăm bugetele (Editorial)*: Comisia bugetară a Camerei Deputaților, luând în discuție bugetele, a constatat că veniturile sunt evaluate arbitrar și cheltuielile fiecărui departament întrec suma veniturilor. În evaluarea veniturilor nu este bine nici a înscrie cifrele din anul trecut, când recolta a fost rea, nici încasările curente. Propune să se ia ca cifră de orientare cifra medie a ultimilor doi ani (nu cinci ani, cum se obișnuiește). Noile resurse create de actualul Guvern pot acoperi golurile, dar nu se știe dacă vor acoperi și sporul de cheltuieli determinat de dobânda ultimului împrumut de 175 milioane lei. Acum când criza este în toi, evaluarea veniturilor trebuie făcută cu mare prudență. Cu noile impozite și cu unele reduceri bugetare s-ar putea ajunge la un rezultat. Trebuie însă înfruntate nu numai dificultățile bugetare, dar și dificultățile financiare. Împrumutul pe bonuri de tezaur “ne strînge de gît”. La aceasta s-a adăugat și răscumpărarea a 13 milioane lei din renta rămasă neplăsată din conversiunea din 1898, ca o condiție contractuală a ultimului împrumut.

An XI, nr. 3090, februarie 26/martie 10, p. 1 – *Contul definitiv al exercițiului 1898-1899*: Veniturile au fost evaluate la 222.095.000 lei. S-au constatat drepturi asupra Tezaurului pentru suma de 240.813.484 lei, deci, un plus asupra prevederilor de aproape 19 milioane lei. Din aceste drepturi s-au încasat până acum peste 236 milioane lei. Mai rămân de încasat aproape 5 milioane lei. Creditele au fost evaluate la 220.750.715 lei, care, împreună cu alte sume menționate în situație, ating cifra de 227.250.785 lei. Din aceste credite s-au constatat drepturi în favoarea creditorilor

statului pentru suma de 226.520.715 lei. Excedentul total bănesc este de peste 11 milioane și jumătate de lei. Scăzând din acest excedent creanțe ale statului, excedentul real pe exercițiul 1898-1899 este de aproape șase milioane lei.

- An XI, nr. 3093, martie 1/14, p. 1 – *Economistul Aurelian [Muntele de Pietate]*: Într-un discurs, P.S. Aurelian, vorbind despre proiectul Guvernului de a înființa un *Munte de Pietate*, a calificat acest proiect “o rușine națională”. Muntele de Pietate, care funcționează în Franța, Austria, Germania, nu poate fi socotit drept “o rușine”. Muntele de Pietate constituie un mare ajutor pentru cei săraci, care, la nevoie, în loc să plătească dobânzi de 120% pe an diversșilor cămătari, ar plăti cel mult 10%.
- An XI, nr. 3093, martie 1/14, p. 1-2; nr. 3094, martie 2/15, p. 1-2 – *Marele avînt economic al Germaniei*: Nicio țară nu a făcut, în ultimii 15-20 de ani, progrese atât de mari ca Germania. Comerțul german, care era în 1872 de 5 miliarde 960 mii de mărci, era în 1877 de 7 miliarde și jumătate de mărci. Producția minereurilor de fier a crescut din anul 1879 și până azi de la aproape 4 miliarde la 15 miliarde mărci. În 15 ani, exportul mașinilor s-a dublat. A crescut spectaculos numărul societăților, de la 825 societăți cu 403 milioane mărci capital, la 4.200 societăți cu peste 8 miliarde mărci capital. S-a dezvoltat foarte mult marina. Cauzele prosperității sunt următoarele: creșterea populației, de la 40 milioane în 1870 la 54 milioane, spiritul de organizare și metodă și modul în care comercianții știu să trateze cu clienții lor din străinătate. S-a dat, apoi, o mare dezvoltare învățămîntului tehnic. Sunt remarcabile calitățile de inițiativă și energie ale tineretului german.
- An XI, nr. 3094, martie 2/15, p. 3 – *[Bugetul căilor ferate] (Ultime informațiuni)*: Economiiile realizate se ridică la suma de 1.379.000 lei, și anume 385.000 lei de la indemnizațiile de chirii, 527.000 lei din reducerile de personal și 458.000 lei din suspendări de lucrări. Bugetul se soldează cu 62 milioane lei la venituri și 43 milioane lei la cheltuieli.
- An XI, nr. 3096, martie 3/16, p. 2 – *[Situația de la Casa de depuneri, consemnații și economie] (Ecouri și știri)*: La 1 februarie 1900 se aflau în circulație 111.469 librete de economii, reprezentând o sumă de 29.572.620 lei. În cursul lunii ianuarie au fost eliberate 2.016 librete pentru suma de 1.072.306 lei și au fost anulate 2.370 librete în valoare de 1.275.453 lei. Prin urmare, pentru luna ianuarie 1900, restituirile făcute de Casa de Economii întrec cu 203.147 lei depunerile.
- An XI, nr. 3097, martie 8/18, p. 1 – *Bugetul C.F.R.*: Veniturile sunt evaluate la peste 62 milioane lei, iar cheltuielile la peste 43 milioane și jumătate de lei, ceea ce dă un venit net de peste 18 milioane și jumătate de lei. Se arată în detaliu de unde provin aceste venituri.
- An XI, nr. 3102, martie 11/24, p. 1 – *Învățămîntul meseriilor*: Răspunde unui ziar care a reproșat școlilor de meserii că nu scot meseriași, ci candidați la posturi de funcționari, arătând că Școala de Meserii din București are acum 450 de elevi și că acești elevi lucrează șase ore pe zi în ateliere, iar în ultimii doi ani de aplicație, lucrează câte zece ore pe zi în ateliere. Această nouă organizare datează din 1894. Dar, chiar și sub vechea organizare, școlile de meseriași au dat mulși meșteșugari. Deci, existența unor asemenea școli nu este un lux, ci o necesitate.

An XI, nr. 3104, martie 14/27, p. 1 – *O nouă idee genială [Probleme bugetare]*: Pentru a întâmpina jena monetară prin care trecea Tezaurul, i s-a îngăduit – printr-o lege – Casei de Depuneri și Consemnațiuni să lombardeze creanțele pentru a obține suma rezultată din această operațiune. Pentru a crea resurse noi pentru acoperirea deficitelor vechi, ministerul a găsit în lăzile statului titluri aparținând Casei de Amortizare, titluri a căror valoare se ridică la peste 6 milioane și jumătate de lei. Titlurile erau însă “găurite” și nu mai puteau fi puse în circulație. Ministerul de Finanțe a plătit, totuși, datorii vechi cu aceste titluri. Autorul ironizează această operațiune.

An XI, nr. 3104, martie 14/27, p. 1-2; nr. 3105, martie 15/28, p. 2; nr. 3107, martie 17/30, p. 2; nr. 3108, martie 18/31, p. 2 – Vlăhuță, Constantin P., *Câteva chestiuni foarte importante interesând pe toți împrumutații de la Creditele Funciare*: Toate țările resimt concurența americană. Concurența americană, care merge crescând, a schimbat cu totul starea economică a tuturor țărilor agricole europene. Își exprimă temerea că statul nu va fi în măsură să achite repede împrumutul de 175.000.000 lei. Constată că scrisurile funciare rurale 4% ating cursuri din ce în ce mai scăzute. Cere să se admită un tip nou de scrisuri de 5 sau 6%. Se plânge de procedura care se aplică membrilor care rămân cu rate în întârziere. Protestează și contra faptului că s-a prevăzut o majorare pe care trebuie s-o suporte nu numai cei ale căror rate de împrumut sunt restante, ci toți debitorii Creditului Funciar. Enumeră și alte erori săvârșite, insistând asupra naturii creditului funciar agricol.

An XI, nr. 3105, martie 15/28, p. 1 – *Scăderea cursului valorilor românești (Editorial)*: La Bursa din Berlin, cursul împrumuturilor românești a suferit o scădere generală. Scăderea este datorată procesului Hallier (la Tribunalul de arbitri din Paris – Hallier trebuia să execute lucrările hidraulice din noul port Constanța). Autorul editorialului nu crede însă că aceasta este cauza scăderii cursului valorilor românești. Adevăratul motiv ar fi, în primul rând, împrumutul de 175.000.000 lei făcut pe bonuri de tezaur și încheiat *in extremis*. Statul și-a legat mâinile în mod absolut în ce privește emisiunea de bonuri de tezaur. Guvernul, fiind în situație grea, a recurs la anumite expediente. S-a mai adăugat și răscumpărarea de către statul român a titlurilor de credit nevândute de consorțiul care și-a luat asupra lui conversiunea, lombardarea în străinătate a unor creanțe ce nu aparțin aceluia care lombardează și folosirea titlurilor găurite (anulate) din tezaurul Casei de Amortizare.

An XI, nr. 3106, martie 16/29, p. 1 – *Proiectul de buget (Editorial)*: Proiectul Guvernului a evaluat veniturile și cheltuielile la suma de 242.599.000 lei, în timp ce proiectul Comisiei Bugetare a Camerei Deputaților a evaluat veniturile la 245.276.437 lei, iar cheltuielile la 238.229.413 lei, așa că bugetul se prezintă cu un excedent de 7.047.024 lei. Nedumerirea este că s-au votat impozite noi de 18.035.000 lei, veniturile statului au fost evaluate la 245.276.437 lei, iar deficitul bugetar al bugetului în curs este de 30-35 milioane lei, și situația financiară este grea. Sporul adus de noile impozite abia putea acoperi o parte din acest deficit, necum să mai dea și excedentul de 7 milioane lei stabilit de Comisia Bugetară. Comisia Bugetară a înlăturat propunerea de a se echilibra bugetul pe ipoteza unui an agricol rău. Se creează impozite noi și din veniturile acestor impozite se vor cheltui cu 11 milioane lei mai mult ca anul trecut. Și cel puțin două milioane lei se vor cheltui în plus pentru agricultură sau lucrări publice.

- An XI, nr. 3107, martie 17/30, p. 1 – *O apărare a guvernului [Problema scăderii cursului valorilor românești în străinătate] (Editorial)*: Ministrul de Finanțe a declarat că cele 13 milioane lei rentă răscumpărată de Guvern cu prilejul încheierii împrumutului de 175 milioane lei nu au putut influența cursul valorilor românești, deoarece aceste valori de 13 milioane sunt încă în lăzile consorțiului bancar, ele nefiind aruncate pe piață. Dar, dacă numai faptul că s-a vorbit de această operațiune a putut contribui la scăderea valorilor românești, ce va fi când cele 13 milioane de valori vor fi aruncate pe piață? Cele trei cauze ale scăderii valorilor românești la Bursa din Berlin sunt: răscumpărarea celor 13 milioane, lombardarea creanțelor Casei de Depuneri și o anumită declarație a ministrului de Finanțe (Take Ionescu).
- An XI, nr. 3107, martie 17/30, p. 1 – *Un comunicat [Împrumutul de la Casa de Depuneri]*: Ministerul de Finanțe aduce la cunoștință faptul că statul nu a împrumutat nici de la Casa de Depuneri și nici de la Primăria orașului București, așa cum a afirmat ziarul "Constituționalul". Din contra, datoria statului către Casa de Depuneri, care era de 7.600.000 lei la 1 aprilie 1899, era de 1.550.000 lei la 1 decembrie 1899. Ministerul de Finanțe nu este dator nici Primăriei București. În anul 1895, Tezaurul Public era dator față de Primăria Capitalei cu 5.668.080 lei, dar, prin plăți succesive, această datorie era stinsă la 31 decembrie 1899.
- An XI, nr. 3110, martie 21/aprilie 3, p. 1 – *Financiarii guvernului (Editorial)*: Noile impozite legiferaute dau peste 18 milioane lei venituri. Dar aceste noi impozite nu reflectă o nouă concepție, un nou sistem, ci sunt lucruri vechi în haine noi. Astfel, sporirea impozitului pe alcool nu este un *nou* impozit. Taxa de 5% asupra salariilor a mai existat. Sporirea taxei pe consumul de zahăr nu este, iarăși, un impozit nou. Nici perceperea de zecime. Patentele sunt vechi. Timbrele, de asemenea. Singurele impozite noi sunt impozitele pe hârtia de țigară și pe petrol. Statul însă nu a avut nevoie de toate aceste impozite noi, deoarece noul buget înscrie de la început un excedent de 7 milioane lei. Numai că exercițiul curent dă un deficit mare, care trebuie acoperit din venituri ordinare, din care trebuie plătită și datoria flotantă. De ce atunci s-au majorat cheltuielile cu 11 milioane lei? Conchide, arătând incapacitatea financiară a Guvernului.
- An XI, nr. 3110, martie 21/aprilie 3, p. 2 – *[Statistica populației] (Ecouri și știri)*: Cifra totală: 5.912.520. Din această sumă, 2.994.890 sunt bărbați și 2.917.624 femei. Capi de familie bărbați: 1.269.417, iar capi de familie femei – 180.808. Populația în comunele rurale este de 4.798.012, iar în comunele urbane – 166.251.
- An XI, nr. 3113, martie 24/aprilie 6, p. 1 – *Budgetul (Editorial)*: Proiectul de buget prezintă un excedent de 7 milioane lei care nu se justifică. Cifra veniturilor este cam umflată. Autorul editorialului nu crede că veniturile înscrise din băuturi spirtoase, zahăr, tutun, CFR vor fi realizate. Importul va merge foarte slab până în toamnă. Taxa pe băuturile spirtoase va fi sub cele 20 milioane prevăzute. Economii efectuate pe hârtie nu provin din economii permanente. Milioanele suprimate de la Ministerul de Război vor apărea, inevitabil, în bugetul viitor, căci armată fără trupe, fără echipament și fără manevre este cu neputință.
- An XI, nr. 3113, martie 24/aprilie 6, p. 1 – *Comerțul nostru*: Starea comerțului este îngrijorătoare. În orașe, stagnarea este completă. Jumătate din prăvălii sunt închise. În Iași, Craiova, Brăila și Galați, acolo unde comerțul era înfloritor, azi tânjește.

Creditul comercianților români în străinătate este sleit. Fabricanții din Germania nu mai trimit marfă în România. Cauzele acestei crize financiare se găsesc în neseriozitatea unora din comercianții români.

An XI, nr. 3113, martie 24/aprilie 6, p. 1 – *Moneda divizionară*: Camera Deputaților a votat o lege prin care creează o monedă divizionară mai modernă și aduce Tezaurului un venit de un milion două sute de mii lei. De la 1867 la 1894, statul român a pus în circulație monede de aur, argint și aramă, în valoare de 95.770.800 lei. Din acestea, s-au retras din circulație 25.000.000 lei în argint, rămânând în circulație 386.290 monede de aur de 20 de lei, reprezentând suma de 7.725.800 lei, iar restul în monede de argint și de aramă. Dintre aceste monede de argint și de aramă, monedele de aramă de 2 bani au dispărut aproape cu totul, ceea ce îngreunează mult tranzacțiile. Pentru a înlătura acest rău, ministrul de Finanțe este autorizat să bată 20.000.000 monede de aramă de 2 bani. Inovația legii noi este că introduce monedele de nichel.

An XI, nr. 3114, martie 25/aprilie 7, p. 1 – *Guvernul și creditul (Editorial)*: Recunoaște că situația economică a României agricole a contribuit la slăbirea creditului țării în străinătate. Dar și Guvernul are vina lui, aceea de a nu fi tratat împrumutul de 175.000.000 lei în primăvară, când încă nu se cunoștea situația agricolă deficitară. Critică legea prin care s-a autorizat răscumpărarea celor 13 milioane rentă sau legea prin care s-a autorizat lombardarea în străinătate a creanțelor “nebankabile”. Mijlocul cel mai sănătos de a remedia criza este de a crea noi venituri și de a practica noi economii. Guvernul a creat noi venituri, așezând noile impozite socotite la 28 milioane lei. Nu trebuia însă sporit bugetul de la 228 milioane lei la 335 milioane lei, nu trebuiau admise noi cheltuieli.

An XI, nr. 3118, martie 31/aprilie 13, p. 1 – *Contrazicere cu pricină [Situația financiară la 31 ian. 1900]*: În legătură cu afacerea Hallier (antreprenorul lucrărilor hidraulice din portul Constanța) se arată că situația financiară la 31 ianuarie curent prezenta ca excedent de plăți o sumă de aproape 25 milioane lei la situația bănească bugetară și o sumă de aproape 98 milioane lei ca excedent de plăți în situația fondului realizat prin emisiune de rentă amortibilă. Plățile efectuate peste încasările realizate se cifrează la aproape un milion și jumătate lei. Soldul bonurilor de tezaur în circulație la 3 ianuarie 1900: aproape 40 milioane lei. Toate acestea, la debit. Pe când la credit, statul are, la 31 ianuarie, un sold asupra sindicatului de bănci împrumutătoare (împrumutul de 175.000.000 lei) peste 14 milioane lei. Conchide că această situație financiară este gravă.

An XI, nr. 3128, aprilie 14/27, p. 1 – *Iluzii de naiv [Situația financiară]*: Autorul articolului nu crede că Guvernul va mai putea ieși din grava criză financiară creată de incapacitatea lui. Unii cred că o recoltă bună ar fi o soluție. Este o iluzie. Alții cred că Guvernul este hotărât să contracteze un nou împrumut. Până când datoria flotantă nu va fi consolidată și până când statul nu va încasa bonurile sale de tezaur de 175 milioane lei, nu poate fi vorba de un nou împrumut. Deci, și această speranță este o iluzie.

An XI, nr. 3131, aprilie 18/mai 1, p. 1 – *Legea pentru baterea de monete divizionare*: “Monitorul Oficial” din 13 aprilie a promulgat Legea pentru baterea de monedă divizionară de nichel și rebaterea monedelor de argint. Legea a produs o vie nemulțumire.

Ministerul de Finanțe a publicat un fel de comunicat pentru lămurirea legii. Din art. 6 al legii rezultă că toate monedele de aur și de argint ce se vor găsi prea uzate și care nu au pierdut însă a zecea parte din greutatea lor legală vor fi primite la casieriile publice. Altfel, ele vor fi tăiate și restituite posesorilor fără despăgubire. Monedele de aur și de argint care vor fi subțiate sau tăiate altfel decât prin uz vor fi primite cu anumite scăderi, iar de la 1 aprilie 1901 nu vor mai fi primite, ci tăiate și remise posesorilor fără nicio despăgubire. Autorul articolului arată consecințele unei astfel de măsuri inechitabile și păgubitoare pentru cetățeni.

An XI, nr. 3131, aprilie 18/mai 1, p. 1-2 – *Escrocheria monetară*: Ministerul de Finanțe, spre a face față nemulțumirilor create de apariția Legii pentru baterea monedelor, a ținut să prevină publicul să nu refuze monedele de aur și de argint uzate. În ce privește monedele găurite, ele vor suferi anumite scăderi la primirea lor de către casieriile publice. Cetățenii consideră legea ca o încercare de a face să se scadă valoarea monedelor cu 25% și chiar cu 50% sau să-și piardă complet valoarea dacă vor fi prezentate la plată după o anumită dată (1 aprilie 1901).

An XI, nr. 3131, aprilie 18/mai 1, p. 2 – *[Circulația monezelor uzate] (Informațiuni)*: În urma celor petrecute în chestiunea monedelor, Ministerul de Finanțe a dat un comunicat în care arată că, fiind informat că unele persoane refuză monedele de aur și de argint uzate, pe motiv că legea ar fi dispus demonetizarea lor, pierzând puterea lor liberatorie, ministerul aduce la cunoștința generală că o asemenea dispoziție nu există în lege și că toate casieriile nu au încetat să primească asemenea monede la valoarea lor integrală și să le preschimbe, la cerere, în alte monede neuzate.

An XI, nr. 3132, aprilie 19/mai 2, p. 1 – *Mult, repede și bine [Legea pentru baterea monezii] (Editorial)*: Legea pentru baterea monedelor de argint, aur, nichel a împlinit toate calitățile. A fost făcută în pripă, votată în goană, discutată formal. De-abia când a fost pusă în aplicare comercianții au dovedit că au înțeles mai bine legea decât ministrul și consilierii săi și au aplicat-o cum s-au priceput. Este cert că Guvernul a făcut această lege în vederea unui câștig ilicit, a unei surse neoneste.

An XI, nr. 3132, aprilie 19/mai 2, p. 2 – *[Probleme financiare] (Ecouri și știri)*: Sâmbătă seara, casierul Tezaurului Public a ridicat de la Casa Centrală a Căilor Ferate suma de 5.800.000 lei din fondul de pensie al instituției. Această sumă se zice că a fost luată sub formă de împrumut de către stat. Direcția Generală a CFR nu a mai rămas decât cu ceva mai mult de 2 milioane lei din acest fond.

An XI, nr. 3134, aprilie 21/mai 4, p. 2 – *[Resursele petrolifere ale țării] (Ecouri și știri)*: Marele inginer de mine din Germania, Zorgen, a fost trimis în România pentru a face un memoriu în urma studiilor pe care le va face asupra terenurilor petrolifere. El a vizitat câteva puncte din țară unde se află petrol, precum Valea Prahovei, a Dâmboviței și a Cașinului. În această excursie geologică a fost întovărășit de mai mulți ingineri români, precum și de Alimănișteanu, șeful Serviciului Minelor din Ministerul Domeniilor. În concluzie, ing. Zorgen a declarat că România posedă terenuri foarte bogate care se ridică la valoarea de 15 miliarde lei. După el, România este a treia țară petroliferă din punct de vedere al abundenței resurselor.

An XI, nr. 3134, aprilie 21/mai 4, p. 3 – *Rescoala din Rusciuc (Ultime informațiuni)*: Dezordinile din Bulgaria au căpătat un caracter grav. Ieri, țărani din district s-au adunat în

jurul Rusciucului și au năvălit în oraș. Armata a fost mobilizată și, pentru a se împrăștia răsculații, s-au dat ordine să se tragă în mulțime. Soldații au refuzat să tragă. Un ofițer, furios de nesupunerea soldaților, a ucis un sergent. Polițaiul orașului a fost aruncat de răsculați pe una din ferestrele poliției. 70 de sate din district sunt răsculate. Toți țăranii vin spre Rusciuc înarmați.

An XI, nr. 3135, aprilie 22/mai 5, p. 1 – *Eventualitatea unui împrumut (Editorial)*: Se vorbește de contractarea unui împrumut de 80 sau de 100 milioane lei. Este cert că statul are nevoie, deoarece este descoperit cu 60-80 de milioane. Se știe că Guvernul s-a obligat atunci când a contractat împrumutul de 175.000.000 lei să nu mai încheie niciun împrumut până când nu va plăti bonurile de tezaur. Obligația nu are valoare, deoarece Guvernul se va adresa aceluiași consorțiu de bancheri cu care s-a contractat împrumutul de 175 milioane lei, consorțiu care este în măsură să renunțe la clauza pusă de el. Se speră că va reuși, dar problema este de unde va acoperi anuitatea noului împrumut? În loc să reducă cheltuielile, Guvernul le-a sporit în noul buget, acoperite fiind din veniturile noilor impozite, în loc ca aceste impozite să acopere deficitul anterior. În alcătuirea noului buget nu s-a prevăzut anuitatea unui eventual împrumut, deci această eventualitate era previzibilă.

An XI, nr. 3137, aprilie 25/mai 8, p. 2 – *Petrolul în România*: Face un istoric al industriei petrolifere în lume. În România, extragerea petrolului a început cam pe la mijlocul secolului al XIX-lea. Cu toate acestea, industria petroliferă a stagnat. Și, azi, atât extragerea petrolului, cât și fabricarea derivatelor lui se află în starea cea mai primitivă. De vreo doi ani încoace, societăți străine și indigene au început să dezvolte o activitate febrilă. Acum a venit momentul să se dea o direcție sănătoasă acestei industrii. Se trimite însă în străinătate petrol brut, care nu poate concura petrolul american și pe cel rus. Propune ca petrolul ce se exportă să fie de o bună calitate, având o compoziție uniformă. Pentru aceasta este nevoie să fie construite rezervoare în câteva din porturile românești, rezervoare legate de surse prin conducte. Mai propune să se facă studii și analize asupra petrolului românesc spre a se cunoaște adevărata valoare a petrolului românesc.

An XI, nr. 3138, aprilie 26/mai 9, p. 2 – Kalinderu, Ioan, *Domeniul Coroanei (Înființarea unei case de pensii)*: Într-o adresă trimisă organelor administrative ale Domeniilor Coroanei, I. Kalinderu, administratorul domeniilor, anunță că de la 1 aprilie 1900 a înființat o Casă de Pensii și Ajutor pentru salariații Domeniilor Coroanei. Fondul casei se va alimenta din subvenția acordată de administrația domeniilor și dintr-o cotizație de 10% asupra salariilor. Pensia se va acorda după 10 până la 30 de ani vechime. Dă amănunte asupra organizării acestei Case de Pensii și Ajutor.

An XI, nr. 3142, aprilie 30/mai 13, p. 1 – *Situația tezaurului (Editorial)*: Situația Tezaurului la 29 februarie 1900 arată că încasările din exercițiul 1899-1900 sunt cu peste 41 milioane lei mai mici decât încasările din aceeași perioadă din 1898-1899. Acest minus este agravat prin sporul de evaluări care se ridică la aproape 7 milioane lei. Guvernul este vinovat că a lăsat ca deficitul să crească fără a spori la timp resursele sale, că a contractat prea târziu și, deci, *in extremis*, împrumutul de 175 milioane lei. Desigur că nu se poate ști care va fi deficitul final. Dar el va fi foarte mare. Totalul creditelor acordate pe 1899-1900 a fost de peste 236 milioane lei, cu 12 milioane lei mai mult ca în exercițiul precedent. Plățile efectuate ating cifra de aproximativ 186 milioane și

jumătate de lei, deci o diferență în plus de aproximativ 2 milioane și jumătate de lei. În ce privește situația bănească de la 1 aprilie 1899 până la 29 februarie 1900, s-au încasat peste 159 milioane și jumătate de lei și s-au cheltuit aproape 183 milioane lei, deci un excedent de plăți de peste 23 milioane lei. La 31 ianuarie 1900 se aflau în circulație aproape 40 milioane lei bonuri de tezaur. În cursul lunii februarie 1900, Guvernul a achitat aproape 23 milioane și jumătate lei, astfel că la 29 februarie 1900 se mai aflau în circulație peste 16 milioane lei în bonuri de tezaur. Se dau detalii în ce privește situația împrumutului de 175 milioane lei.

An XI, nr. 3143, mai 2/14, p. 1 – *Serviciul de navigațiune română*: Cifra reală a achizițiilor pentru crearea Serviciului Maritim Român este de 9.500.000 lei. Acest serviciu a suferit până acum numai pagube, și anume 2.916.439 lei deficit pe ultimii trei ani. Costul vapoarelor fiind de peste 8 milioane și jumătate de lei și cota amortizării de 5%, rezultă că pasivul este de aproape 500.000 lei pe an.

An XI, nr. 3151, mai 12/25, p. 2 – *[Situația libretelor de economii] (Ecouri și știri)*: De la 1 aprilie 1900 se aflau în circulație 110.257 librete ale Casei de Depuneri și Consemnațiuni, în valoare de 28.892.675 lei. În cursul lunii martie 1900 au fost eliberate 1.515 librete, reprezentând depuneri în sumă de 906.041 lei și au fost anulate 2.401 librete în valoare de 1.314.695 lei. Prin urmare, în luna martie 1900, restituirile întrec cu 408.654 lei depunerile.

An XI, nr. 3152, mai 13/26, p. 1 – *Monopolul alcoolului (Editorial)*: Ideea monopolului alcoolului este veche. Ea nu a fost însă pusă în aplicare. Acum, când statul este în plină criză financiară, se pune din nou problema. Guvernul a trimis o comisie să studieze monopolul alcoolului în Rusia. Guvernul are, totuși, teamă să înfrunte opinia publică. Circulă un proiect de lege pentru așezarea monopolului pe care Guvernul l-a lăudat fără să-l adopte însă formal.

An XI, nr. 3153, mai 14/27, p. 1-2; nr. 3155, mai 17/30, p. 1-2; nr. 3156, mai 18/31, p. 1-2; nr. 3158, mai 22/iunie 3, p. 1-2 – *Lorellino, Inaugurarea pavilionului românesc (Din Paris)*: Pavilionul era prea mare sau lumea era prea puțină? Un taraf de lăutari. Macheta monumentului de la Adamclisi și exponatele Domeniilor Coroanei s-au bucurat de o atenție mai mare. În curând se va deschide și chioșcul de tutun, un mic giuvaer arhitectural datorat tânărului arhitect P. Antonescu.

An XI, nr. 3160, mai 24/iunie 6, p. 1 – *Discreditul țării [Probleme financiare] (Editorial)*: Arată că există o coborâre a creditului țării în străinătate, deoarece ministrul de Finanțe (Take Ionescu) nu a făcut nimic să amelioreze situația financiară. A recurs la expediente și a scos la mezin tot ce mai are țara. A îngăduit lombardarea creanțelor Casei de Depuneri, a făcut o Casă a Creditul Județean, care de la prima operațiune "a schiopătat". A pus în valoare renta anulată ("găurită").

An XI, nr. 3160, mai 24/iunie 6, p. 1 – *Lipsa creditului*: Pe lângă criza agricolă, țara trece și prin criza comercială. Există o legătură între aceste două crize: neîncasarea arendelor, nevândarea produselor agricole etc. Dar răul cel mai mare, și anume restrângerea importului de mărfuri, stă în impunitatea acordată de legile românești debitorilor de rea-credință. Procesele comerciale dau la iveală adevărate scandaluri.

An XI, nr. 3160, mai 24/iunie 6, p. 1 – *Munca copiilor în Germania: "Deutsche Rundschau"* publică un articol semnat de W. Stieda cu titlul de mai sus. Arată cum, odată cu

dezvoltarea industrială din secolul al XIX-lea, copiii au fost, scandalos, folosiți la munci grele din uzine, fabrici și mine. Erau angajați copii de la șase ani pentru o muncă de 12 ore, hrăniți și cazați mizerabil de patroni. Un Regulament din 1839 a oprit angajarea copiilor mai mici de nouă ani. În 1842, s-a constatat că 8.000 de copii între 9 și 10 ani erau întrebuințați la munci foarte grele. Patronii reușiseră să facă autoritățile să nu aplice Regulamentul din 1839 și fabricile de textile de mătase reîncepuseră să folosească copii de la cinci ani. La 1853, sub influența Revoluției de la 1848, nu s-a mai îngăduit angajarea copiilor decât de la 12 ani în sus. Dar patronii reușiseră să înfrângă și această lege și, în 1875, se descoperă că 88.000 de copii erau folosiți la munci grele. La 1891, vârsta minimă de angajare a fost ridicată la 13 ani. E drept că, deseori, condițiile de igienă și de hrană erau mai bune în fabrici decât în cocioabele familiilor de muncitori.

An XI, nr. 3160, mai 24/iunie 6, p. 2 – [*Cooperative de consum*] (*Informațiuni*): O nouă cooperativă de consum este pe cale să se înființeze în București. Bazele avantajoase ale cooperativei care va da dividende nu numai cooperativilor, dar și consumatorilor, dau siguranța succesului întreprinderii. S-a hotărât ca subscripția să înceapă la 1 iunie. Capitalul cooperativ cu numele de "București" este de 200.000 lei și acțiunea este de 25 lei plătită cu 5 lei lunar.

An XI, nr. 3161, mai 25/iunie 7, p. 3 – [*Taxe vamale*] (*Ultime informațiuni*): Acum câteva zile, ministrul României la Constantinopol a protestat contra modului în care sunt taxate produsele românești de către vameșii turci. Aceste suprataxe aplicate produselor din România, după expirarea tratatului de comerț româno-turc, au avut la început un caracter general, fiind aplicate produselor tuturor țărilor. Marile puteri au protestat și Guvernul turc a redus taxele numai asupra produselor provenind din țările cu care Turcia are convenții comerciale. În categoria României intră și Bulgaria, Serbia, Grecia, Muntenegru și Persia. Pe baza art. 50 din Tratatul de la Berlin, România a cerut pentru produsele sale beneficiul dreptului dat de capitulații, ca și marile puteri.

An XI, nr. 3161, mai 25/iunie 7, p. 3 – [*Căi ferate particulare*] (*Ultime informațiuni*): Două noi concesiuni de linii ferate de interes particular au fost concesionate de Ministerul Lucrărilor Publice: una lui Barbu Știrbei pentru o linie de joncțiune între moara sa și Gara Buftea și o a doua lui Al. Lupașcu pentru o linie de joncțiune între Filiași și Gara Băicoi.

An XI, nr. 3162, mai 26/iunie 8, p. 1 – *O apărare* [*Probleme fiscale*] (*Editorial*): Acuză Guvernul că, în loc să vină cu o reformă a impozitelor, a legiferat o serie de expediente: a sporit taxa de consum asupra alcoolului, a sporit patentele, a modificat Legea timbrului, a adăugat o zecime de percepere, a pus o taxă de 5% asupra salariilor, "toate acestea numai și numai ca cei cu capitaluri și venituri mari să nu fie supărați" prin reforma sistemului fiscal, mulțumindu-se cu impozitul egalitar al căilor de comunicație care aduc un venit de 6.000.000 lei.

An XI, nr. 3162, mai 26/iunie 8, p. 1 – *Bărbați politici și oameni de afaceri*: Deplânge faptul că prima grijă a celor care întemeiază câte o întreprindere, o societate anonimă comercială sau industrială este de a alcătui Consiliul de Administrație, nu cu oameni competenți, ci cu oameni politici de influență, care, fără deosebire de partid, se strâng cu plăcere la masa Consiliului de Administrație unde îi unește, nu

dragostea de țară, ci comunitatea cu mici interese meschine. Iar când ajung miniștri, acești bărbați de stat nu uită niciodată că sunt membrii cutărui Consiliu de Administrație. Invită pe oamenii politici să părăsească de îndată aceste îndeletniciri păgubitoare pentru interesele țării.

An XI, nr. 3163, mai 27/iunie 9, p. 1 – Un agricultor, *Conflictul turco-român [Probleme vamale] (Editorial)*: România a avut o convenție comercială cu Turcia, convenție care a expirat. Turcia a propus o reînnoire – pe alte baze – a acestei convenții și o convenție provizorie pe trei luni până se vor termina convorbirile. Cum convenția a expirat, Turcia a aplicat tariful autonom. Ziarele guvernamentale susțin că, în lipsa tratatului de comerț, statul român se bucură față de Turcia de drepturile pe care le dau capitulațiile marilor puteri europene. Această chestiune nu este însă clară și autorul cere ca Guvernul să vină cu lămuriri, căci dacă este exact că România se bucură, pe baza Tratatului de la Berlin de același regim ca și marile puteri, de ce s-a încheiat atunci convenția cu Turcia, convenție care a expirat?

An XI, nr. 3163, mai 27/iunie 9, p. 2 – *[Comerțul exterior] (Ecouri și știri)*: Buletinul oficial al Camerei de Comerț din Constantinopol anunță că, în urma expirării convenției comerciale cu România, Sublima Poartă a majorat taxele vamale pe produsele românești de la 8% la 12-42%. Buletinul își exprimă speranța că, în interesul ambelor state, se va stabili în curând o înțelegere care să pună capăt acestui incident vamal. Apoi, acest buletin arată că, în 1898, exportul României în Turcia a fost de 75.339.081 piaștri, iar exportul Turciei în România de 19.909.444 piaștri.

An XI, nr. 3163, mai 27/iunie 9, p. 2 – *[Comerțul exterior] (Ecouri și știri)*: La Ministerul de Domenii se prepară mai multe mostre de lână de diferite varietăți cu anumite explicații asupra prețului și a cantităților ce s-ar putea găsi în țară spre a fi trimise la diferite case mari din străinătate, în scopul de a se găsi prețuri mai avantajoase pentru acest produs.

An XI, nr. 3164, mai 28/iunie 10, p. 1 – *O primejdie [Căile ferate particulare]*: De când s-a pus în aplicare Legea pentru construirea căilor ferate de interes particular, Ministerul Lucrărilor Publice este asaltat de numeroase cereri de concesiuni din partea multor nechemate. Atrage atenția ministerului să cântărească bine pe cei care le solicită asemenea concesiuni, cerându-le serioase garanții materiale și morale. Să nu se repete scandalul de la concesiunile petrolifere, când un oarecare Scorțescu cumpăra concesiuni cu 25 bani și le revindea a doua zi cu 10.000 lei.

An XI, nr. 3164, mai 28/iunie 10, p. 2 – *[Resursele de petrol] (Ecouri și știri)*: Directorul Diviziei Comerțului și Industriei, C. Alimănișteanu, a arătat într-un raport că, după ultimele date, se poate evalua la minimum 10.000 hectare suprafața terenurilor petrolifere din țară. După rezultatele exploatărilor de până acum se poate stabili că un hectar produce anual 1.500 de vagoane de petrol, adică 20.000 de hectare produc 30 milioane de vagoane pe an. Vagonul fiind calculat cu minimum 150 lei, avem pentru cele 30 milioane vagoane pe an cifra de 7 miliarde 500 milioane lei.

An XI, nr. 3165, mai 31/iunie 13, p. 2-3 – *Societatea "București" [Mișcarea cooperatistă]*: Apelul la subscripție pe care îl face societatea cooperatistă de consum "București" menționează dezvoltarea cooperației de consum în Germania, în care funcționează azi 17.000 de societăți cooperative de tot felul (de credit, de consum, de producție).

Aceste cooperative au aproape jumătate de milion de cooperatori. Și în România s-au creat mai multe cooperative, dintre care cele de consum au avut cele mai multe succese. Cooperația "Mercur" a realizat un beneficiu net de 16%. Se explică mecanismul funcționării viitoarei cooperative.

An XI, nr. 3167, iunie 2/15, p. 1 – *Încasările bugetare la 31 martie 1900 (Editorial)*: Pe exercițiul 1899-1900 s-a încasat de la 1 aprilie 1899 la 31 martie 1900 suma de 170.201.395 lei față de suma de peste 220 milioane lei încasată anul trecut, ceea ce dă un minus de încasări de peste 50 milioane lei. Se știe că evaluările bugetare pe 1899-1900 au fost sporite cu aproape 7 milioane lei față de evaluările bugetare pe 1898-1899. Pe lângă aceasta, deși s-au pus unele impozite noi, minusul de încasări este foarte mare. Desigur că mai sunt de așteptat unele încasări ulterioare, dar cifrele de la veniturile contribuțiilor directe, ca și unele din cifrele de la veniturile contribuțiilor indirecte nu se vor mai modifica. Numai la monopolurile statului deficitul este de aproape 3 milioane 500 mii lei. Este sigur că deficitul va depăși cifra de 27 milioane lei.

An XI, nr. 3167, iunie 2/15, p. 1 – Assan, B.G., *Rezultatul dezastros ce l-a avut Convenția României cu Turcia*: Arată că, prin Convenția comercială cu Turcia, mărfurile turcești s-au bucurat de un tarif scăzut, pe când mărfurile românești nu s-au bucurat de asemenea reduceri de taxe. Face o serie întreagă decalcule asupra unor taxe vamale ce s-au perceput la produsele turcești (lămâi, portocale, rodii, ulei din măslină), unde statul a pierdut 245.200 lei. Încearcă să dovedească faptul că întotdeauna balanța comercială cu Turcia a fost nefavorabilă pentru România care a importat din Turcia mai mult decât a exportat.

An XI, nr. 3168, iunie 3/16, p. 2 – *[Exportul de vite] (Ecouri și știri)*: Guvernul austriac a prelungit până la 1 august termenul de export al porcinelor din România și a acordat permisiunea pentru export mai multor comercianți de vite.

An XI, nr. 3169, iunie 4/17, p. 3 – *[Incidentul vamal româno-turc] (Informațiuni)*: "Neue Freie Presse" anunță că ministrul plenipotențiar al României a înmânat ministrului de Externe al Turciei o notă în care cere amânarea tarifului timp de trei luni și reîntoarcerea imediată la relații normale. În motivele care însoțesc nota se arată de ce Guvernul român a amânat tratativele pentru o nouă convenție și se declară că România este gata să înceapă imediat tratativele. Nota se termină cu cuvintele că România, în cazul în care Poarta nu va ceda, va ridica mânușa pe care Poarta i-o aruncă prin noile sale măsuri. După citirea și predarea notei, trimisul României a atras atenția ministrului asupra seriozității situației, cu observația că "excitația" în România, din cauza acestei măsuri, a ajuns la un grad mare, așa că este nevoie de o remediere imediată pentru ca relațiile dintre cele două state să nu sufere.

An XI, nr. 3169, iunie 4/17, p. 3 – *[Răscoale țărănești din Bulgaria] (Informațiuni)*: Se anunță că răscoala țărănească din Bulgaria, pe chestiunea Legii dijmei, a izbucnit din nou. Se reproduce textul telegramelor publicate în "Epoca", cuprinzând amănunte asupra răscoalei din Duran-Cale aproape de frontiera românească din Dobrogea.

An XI, nr. 3170, iunie 6/19, p. 1 – *O mare grijă [Probleme economice] (Editorial)*: Arată dimensiunile crizei economice din România. Convențiile comerciale expiră în 1903. Trebuie începute din vreme studiile necesare în vederea noilor convenții. Convenția

comercială cu Turcia a expirat acum trei luni și Guvernul, care știa de această scadență, nu a luat măsuri din vreme.

- An XI, nr. 3170, iunie 6/19, p. 1 – L.G., *O licitație la pepiniera "Istrița" [Probleme de organizare agricolă]*: În legătură cu licitația anunțată în "Monitorul Oficial", autorul arată importanța acestei pepiniere. Licitația are ca obiect vânzarea unor cai de muncă de rasă normandă, foarte necesari pentru muncile agricole. Deplânge faptul că s-au prezentat puțini ofertanți la această licitație și interesul minor pentru perfecționarea metodelor noi de cultură agricolă. Relevă faptul că rolul cailor și al vitelor în agricultură este capital. Noile grajduri de cai de la Istrița sunt destinate să pună la dispoziția tuturor proprietarilor mari și mici cele mai moderne mijloace pentru agricultură. Introducerea cailor în lucrările câmpului atrage o schimbare radicală în hrană, înînhămare, în educația la care trebuie supuși agricultorii.
- An XI, nr. 3170, iunie 6/19, p. 1-2; nr. 3171, iunie 7/20, p. 1-2 – *O propunere privitoare la modificarea legii pensiilor*: Propune o serie de măsuri de lege ferenda. Recunoaște că salariile funcționarilor publici absorb jumătate din veniturile bugetare, iar creșterea numărului pensionarilor este îngrijorătoare. Critică dispoziția după care pensia se acordă de la 10 ani vechime. Critică numărul mare de pensii viagere și recompense naționale. Subvenția acordată de stat pentru pensii pe exercițiul 1900-1901 se ridică la suma de 6.300.000 lei (din care 2.630.000 lei pensii militare). Nu se va stăvili numărul pensionarilor decât stăvilind numărul funcționarilor. Propune ca minimum de ani pentru acordarea pensiei să înceapă de la 25 de ani. Depunerile funcționarilor pentru pensii (reținerile din salarii) să fie capitalizate, pe partizi, la o bancă ce se va crea anume. Fondul de depuneri pentru fiecare salariat va fi inalienabil timp de 30 de ani.
- An XI, nr. 3173, iunie 9/22, p. 1 – *Din necesitate, virtute [Probleme financiare] (Editorial)*: Guvernul a depus la băncile din Berlin și Paris un fond de peste 12.000.000 lei ca primă dotație pentru plata cuponului de iulie al rentelor române 4% și 5% din anii 1889, 1890, 1891, 1892, 1893 și 1894. Acestui fapt i s-a făcut o mare publicitate, ceea ce nu se face în mod obișnuit. Faptul că statul își plătește datoriile este însă o știre importantă pentru un guvern în plină criză financiară. Dar un lucru pe care lumea nu-l știe este că suma de 12.000.000 lei nu este preluată din încasări, ci această sumă se află de mult depusă în mâinile bancherilor din Berlin și Paris. Ea face parte din împrumutul de 175 milioane lei pe bonuri de tezaur, pe care bancherii nu l-au vărsat întreg Guvernului. Ei nu au dat suma întreagă împrumutată, deoarece împrumutul s-a încheiat în noiembrie când se știa că recolta din 1899 e compromisă și că încasările vor merge greu. Este drept că Guvernul, în căutare de bani, voia să pună mâna pe această sumă de 12 milioane lei, dar bancherii au refuzat.
- An XI, nr. 3173, iunie 9/22, p. 3 – *[Congres economic internațional] (Informațiuni)*: La Paris s-au ținut diverse congrese economice internaționale sub președinția lui Caillaux, ministrul de Finanțe. Gr.P. Olănescu a prezentat la Congresul Valorilor Mobiliare o lucrare asupra istoricului agioului în România, iar la Congresul Proprietății Funciare, tot Gr.P. Olănescu a prezentat un studiu asupra impozitelor care grevează proprietatea funciară în România.
- An XI, nr. 3174, iunie 10/23, p. 2 – *Analize comparative asupra grânelor românești și străine*: Serviciul Docurilor a adunat, cu prilejul Expoziției Universale din Paris, o colecție

tipică de grâne din Moldova. Colecția a fost supusă unor analize speciale ale căror rezultate sunt reprezentate într-un tablou grafic. Deși grânele din România aparțin unui număr foarte mic de varietăți, se vede că grânele din Moldova sunt mai bogate în gluten decât grânele din Muntenia. În ce privește greutatea hectolitrică, grâul românesc are, în medie, 80 kg, iar grânele străine (în medie) 78 kg. Din celelalte analize (randamentul de făină, de gluten umed, compoziția fizică a grăunțelor) rezultă superioritatea grânelor românești asupra celor străine.

An XI, nr. 3177, iunie 14/27, p. 1-2 – Giuvara, Trandafir, *Conflictul vamal cu Turcia*: Trandafir Giuvara răspunde lui B.G. Assan, care a afirmat că Convenția comercială cu Turcia fost defavorabilă României. Trandafir Giuvara arată, în amănunt, cu date și cifre, că afirmațiile lui B.G. Assan sunt greșite.

An XI, nr. 3178, iunie 15/28, p. 1; nr. 3179, iunie 16/29, p. 1-2; nr. 3180, iunie 17/30, p. 1; nr. 3182, iunie 20/iulie 3, p. 1 – Assan, B.G., *Convențiunea cu Turcia și rolul d-lui T. Giuvara*: Răspunde lui Trandafir Giuvara, care arătase că tratatul comercial cu Turcia (încheiat de T. Giuvara) este favorabil României. Reia cifrele expuse în alt articol din "Constituționalul", analizează articolele pe care le-a exportat Turcia și arată că România ar fi putut încasa peste 500.000 lei și, în plus, că Turcia a exportat mult mai mult decât a importat. De altfel, de efectele războiului vamal cu Turcia a început să profite Ungaria, care a și expediat la Constantinopol primele 30.000 kg făină și 10.000 kg lemn, care trec în tranzit prin România, neplătind nici taxe de cheaj, nici taxa de 1/2% pentru porturi.

An XI, nr. 3178, iunie 15/28, p. 2 – *Plante textile*: Industria textilă prelucrează bumbacul, inul, cânepa, iuta. Bumbacul, iuta, cânepa de Manila, inul de Zeelanda cresc la tropice. Inul și cânepa cresc în climatele temperate. În România, ca plantă textilă poate fi socotit și teiul din care se fabrică sfori și frânghii. Pânzeturile de bumbac au fost introduse în România acum 100 de ani. Pe stat ar trebui să-l intereseze inul și cânepa, care reușesc foarte bine în pământul românesc. Arată importanța inului pentru fabricile de textile și importanța cânepii pentru fabricarea sacilor în care se transportă grânele românești. Invită statul să acorde inului și cânepii – materia primă care se găsește în țară – toată atenția necesară.

An XI, nr. 3179, iunie 16/29, p. 2 – *[Criza agricolă] (Ecouri și știri)*: Gust. Mendl, consulul general al României la Anvers, arată în raportul său că recolta rea din România a cauzat în Belgia pagube mari, atât comerțului de cereale, cât și morăritului. Comerțul și morăritul au fost nevoite să-și satisfacă nevoile cu grâne de peste ocean. Dar aceste grâne transmaritime nu i-au satisfăcut. Comerțul și morăritul sunt mult mai mulțumite cu grânele românești. De-abia s-a aflat în Belgia cu satisfacție că recolta merge bine în România. Știrile despre frumoasa cultură din România și rezultatul "splendid" al rapiței vor face să renască încrederea în renta românească ce fusese părăsită în urma recoltei nenorocite.

An XI, nr. 3179, iunie 16/29, p. 2 – *[România la Expoziția universală din Paris] (Ecouri și știri)*: Comisariatul General al României a telegrafiat că juriul a acordat premiile. Numai pentru două județe, România a obținut până acum trei premii mari și vreo 20 de medalii de aur. Străinii au fost foarte bine impresionați de buna calitate a cerealelor românești.

- An XI, nr. 3181, iunie 18/iulie 1, p. 1 – *Războiul vamal cu Turcia (Editorial)*: Ministrul României la Constantinopol a fost primit de sultan. El a cerut această audiență spre a protesta contra hotărârii Consiliului de Miniștri turc care a acceptat reînceperea tratatelor pentru încheierea unui nou tratat comercial, dar până atunci să rămână în vigoare tariful diferențial vamal (care este defavorabil României). Autorul editorialului se arată sceptic în ce privește rezultatul audienței la sultan, deoarece însuși sultanul a autorizat pe ministrul de Externe turc să mențină tariful diferențial până la terminarea tratatelor comerciale. E drept că ordinul (iradeaua) sultanului vorbește de statele balcanice, or, România nu este un stat balcanic. Cine este răspunzător de acest război vamal? În parte, răspunderea apasă pe Guvern, care a lăsat să treacă timpul fără să înceapă tratativele.
- An XI, nr. 3181, iunie 18/iulie 1, p. 3 – *[Baterea monezii] (Ultime informațiuni)*: La Ministerul de Finanțe se știe, azi, rezultatul licitației pentru baterea monedei de nichel. Moneda de nichel, în sumă de 3 milioane lei, împărțită în 500.00 de piese a 20 de bani, 1.500.000 piese de 10 bani și 1.000.000 piese de 5 bani, s-a adjudecat de Monetăria din Bruxelles cu prețul de 21,49 lei pentru 100 lei nominal. Rebaterea monedelor de argint și baterea a 600.000 lei în monede de bronz s-a adjudecat de Casa Bosse und Selwe din Altona (Westfalia) cu prețul de 1,56 lei pentru 100 lei nominal bucăți de câte 1 leu și 1,87 lei pentru 100 lei nominal bucăți de 50 bani. Prețurile pentru nichel și bronz conțin și materia brută, iar pentru argint conțin taxa de rebatere, deoarece se vor întrebuința tot piesele scoase din uz, adăugându-se aliajul pierdut.
- An XI, nr. 3182, iunie 20/iulie 3, p. 3 – *[Industria petroliferă] (Ultime informațiuni)*: La Paris s-a constituit o nouă societate anonimă pe acțiuni pentru industria petrolului, sub denumirea de “Societatea franco-română a petrolului din Câmpina”. Sediul acestei societăți este la Câmpina. Capitalul social este de 250.000 lei, împărțit în 2.500 de acțiuni.
- An XI, nr. 3186, iunie 24/iulie 7, p. 1 – *Resboiul vamal [cu turcii]*: Prin Convenția comercială cu Turcia, expirată la ora actuală, se stabilea un termen de trei luni în timpul căruia trebuiau să înceapă tratativele pentru reînnoirea ei. În acest timp, deși Turcia invitase România să înceapă tratativele, Guvernul nostru nu s-a grăbit. După trecerea celor trei luni, Turcia a aplicat tariful diferențial majorând taxele vamale. Ca răspuns, s-a aplicat și de organele vamale românești un tarif majorat asupra mărfurilor importate din Turcia și, astfel, războiul vamal a început. Critică atitudinea indolentă a Guvernului.
- An XI, nr. 3187, iunie 27/iulie 10, p. 3 – *[Baterea monezii] (Ultime informațiuni)*: Presa vorbește că monetăria face pregătiri pentru topirea monedei uzate retrase din circulație, pentru ca apoi aliajul brut să fie predat pe greutate și titlu Casei din Hamburg căreia i s-a adjudecat moneda de argint. Ziarul întreabă pentru ce se topește moneda în țară. Monedele trebuiau predate Casei din Hamburg. Se fac cheltuieli perfect inutile.
- An XI, nr. 3192, iulie 4/17, p. 1 – *Camăta la sate*: Sunt cămătari care se îndeletnicesc cu cămăta în sate, luând dobânzi de 30-40%, scontând până și minorilor viitoarele moșteniri. Dar această cămăta – și încă mult mai aprigă – o practică arendașul sau cârciumarul care, pentru împrumuturi obișnuit, iau 2-300%. Deci se vede că nici Creditele Agricole și nici Banca Agricolă nu apară pe țărani de ravagiile cametei. Măsurile de

repreziune vor fi inutile dacă nu se analizează bine cauzele  i dacă nu se iau măsuri efective  i eficiente. Autorul articolului propune înființarea de bănci populare.

An XII, nr. 3208, iulie 23/august 5, p. 1 – *Situația tesaurului public la 30 aprilie*: Evaluarea bugetară pe 1899-1900 a fost de 228.805.000 lei. S-au încasat, p n  la 30 aprilie 1900, peste 173 milioane lei fața de peste 222 milioane lei încasați în epoca corespunzătoare a exercițiului 1898-1899. Deci, diferența este de peste 51 milioane  i jumătate de lei, iar fa a de evaluările bugetare este de aproape 55 milioane  i jumătate de lei. Situația bănească a exercițiului 1899-1900: s-au încasat, p n  la 30 aprilie 1900, aproape 178 milioane lei  i s-au cheltuit peste 217 milioane  i jumătate de lei, ceea ce dă un excedent de plăți de peste 39 milioane  i jumătate de lei. Situația încasărilor, la 30 aprilie 1900, a exercițiului 1900-1901, fața de evaluarea bugetară  i de încasările din aceeași perioadă a exercițiului 1899-1900 este următoarea: evaluarea pentru întregul an este de peste 245 milioane lei. De la 1 aprilie s-au încasat peste 10 milioane  i jumătate de lei fața de peste 19 milioane  i jumătate de lei încasați de la 1 la 30 aprilie 1899. Situația bănească a exercițiului 1899-1900, la 30 aprilie 1900, înregistrează încasări de peste 14 milioane lei  i plăți de peste 9 milioane  i jumătate de lei, deci un excedent de încasări de aproape 5 milioane lei.

An XII, nr. 3216, august 2/15, p. 1 – *Situațiunea economică financiară*: “Berliner B rsen Zeitung” publică, sub titlul *Situația economică-financiară a României*, un articol în care   i arată mul umirea instaurării noului Guvern P.P. Carp cu primul ministru la Finanțe. Relevă că P.P. Carp a introdus valuta de aur, vânzarea moșiilor statului la  arani, a creat Legea minelor şi a deschis larg u ile capitalurilor străine. Este convins că P.P. Carp va rezolva criza financiară. Noul ministru are intenția să procedeze la severe economii, la reducerea numărului funcționarilor, la plafonarea salariilor (maximum 800 lei lunar). Despre contractarea unui nou împrumut nu crede că poate fi deocamdată vorba. Recolta este excelentă.  n portul Brăila s-au încheiat importante tranzacții la cereale, ob in ndu-se prețuri bune.

An XII, nr. 3223, august 10/23, p. 2 – Reporter, *România la expoziția din Paris*: S-au acordat României peste 1.100 de recompense. Pavilionul românesc s-a bucurat de o reală apreciere. Arată activitatea membrilor români ai juriului. Grâul românesc a fost cotate ca cel mai bun în comparație cu cel străin. De aceeași apreciere elogioasă s-a bucurat  i viticultura românească.  ntre delegații străini, cel care a acordat o atenție cu totul deosebită a fost delegatul german, care a fost surprins de greutatea de 83 kilograme pe hectolitrul a grâului românesc şi de 53-56 kilograme pentru un hectolitrul de ovăz alb. Delegatul francez s-a interesat îndeaproape de sistemul de cultură adoptat în România, iar delegatul italian de procedeele tehnice în viticultura românească.

An XII, nr. 3223, august 10/23, p. 3 – *[România la expoziția din Paris] (Ultime informațiuni)*: Marea întreprindere poligrafică a fra ilor Jean  i Emil Socec a obținut *Marele Premiu* (Grand Prix) la Expoziția Universală din Paris. Acesta e singurul mare premiu obținut de români în ramura artelor grafice. Juriul francez a admirat foarte mult legăturile de lux ale cărților. Tipografia “Carol G bl” a obținut medalia de bronz.

An XII, nr. 3225, august 12/25, p. 1 – *Situația tesaurului public la 31 mai 1900*: Pentru exercițiul 1899-1900, s-au încasat peste 178 milioane lei. Fa a de evaluările bugetare, minusul

este de peste 50 milioane și jumătate de lei. Situația bănească înregistrează aproximativ 178 de milioane lei la încasări și peste 217 milioane și jumătate lei la plăți (cheltuieli). Deci, excedentul de plăți este de aproximativ 40 milioane lei. Pentru exercițiul 1900-1901 s-au încasat aproximativ 22 milioane lei față de aproximativ 33.800.000 lei încasați pe exercițiul trecut. Situația bănească pe exercițiul 1900-1901 dă un excedent de încasări de aproximativ 1.800.000 lei.

An XII, nr. 3228, august 17/30, p. 1 – *Un nou succes [Convenția comercială cu Turcia]:* Negocierile cu privire la încheierea unei convenții comerciale provizorii cu Turcia au ajuns la un bun rezultat. Relațiile comerciale cu Turcia sunt restabilite pe data de 15 august, așa cum erau înainte de 15 februarie, când s-a denunțat convenția ce era în vigoare. În baza acestei convenții comerciale provizorii, Turcia va percepe, ca în trecut, 8% *ad valorem* la toate produsele românești, suprimând tariful diferențial care supunea la taxe de 60-70% produsele românești. Această convenție are durata până în iulie 1901, cu perspectivă de înnoire. Această convenție este importantă, deoarece grânela, făina, lemnul, petrolul și alcoolul din România își vor găsi un dețuseu pe care îl pierduseră, iar din punct de vedere politici, s-au restabilit bunele și tradiționalele raporturi dintre România și Turcia.

An XII, nr. 3235, august 25/septembrie 7, p. 2 – *[Comerțul exterior] (Ecouri și știri):* În timpul din urmă, România acoperea o mare parte a consumului de făină în Turcia, în special în Constantinopol, unde consumul de făină este evaluat la 1.200.000 saci a 75 kg, adică aproximativ 100 milioane kilograme. În anii trecuți, România acoperea până la 60% din această cantitate, pe când restul se importa din Odessa și Marsilia. Ungaria furniza, până acum cinci ani, 9.000 de saci anual la Constantinopol, dar din 1896, importul din Ungaria a încetat cu desăvârșire. Anul trecut, acest import de făină la Constantinopol se cifra, în saci a 75 kg astfel: din Marsilia – 161.400; din România – 155.700; din Rusia – 99.000; din America – 86.700; din Bulgaria – 50.000; din Belgia – 3.600 etc. Cota-parte a României la furnitura de făină pentru Constantinopol scăzuse până la 27% din cauza creșterii drepturilor vamale. Acum, însă, creșterea este revocată.

An XII, nr. 3239, august 31/septembrie 13, p. 1 – *Greva de la tramvay:* Se vorbește de o apropiată grevă a lucrătorilor de la tramvaie. În București existau două societăți de tramvaie: "Noua societate" și "Vechea societate". Vizitii de la prima societate se bucurau de o zi de repaus pe săptămână, zi plătită. Cei de la a doua societate nu beneficiau de acest drept. Acestea două societăți au fuzionat și vizitii de la noua societate au cerut să beneficieze și ei de acest drept. Direcția nu numai că a respins cererea, dar a suprimat acest drept și vizitiilor de la vechea societate. Ca să calmeze spiritele, Direcția a făgăduit o mărire de salariu în schimbul renunțării la ziua de repaus, însă peste un an. Ziarul socotește justă revendicarea vizitiilor și realizabilă, deoarece noua societate este destul de prosperă.

An XII, nr. 3239, august 31/septembrie 13, p. 1 – *Asociațiunea generală a absolvenților școalelor de arte și meserii:* Asociația funcționează de doi ani. Ea a organizat un birou de plasare și un congres și acum tratează cu un bancher care oferă capitalul necesar pentru înființare de ateliere. Ea face cunoscut membrilor ei că se va crea o întreprindere la care se pot întovărăși meseriașii. Ziarul invită pe meseriașii români

să ia taurul de coarne și să-și deschidă cât mai multe ateliere proprii, luptând astfel contra invaziei de străini.

- An XII, nr. 3240, septembrie 1/14, p. 1 – *Situația financiară și guvernul (Editorial)*: Guvernul a moștenit o situație financiară foarte grea, mai ales o datorie flotantă de 175 milioane lei, apoi, anul agricol greu și criza financiară prin care a trecut țara anul trecut au generat un deficit bugetar însemnat. Toate acestea au silit Guvernul precedent să creeze impozite noi pentru acoperirea anuității noii datorii și a deficitului în perspectivă. Pe lângă aceasta, în străinătate, capitaliștii găsesc mai rentabilă plasarea capitalurilor în întreprinderi decât în împrumuturi. Guvernul reflectează asupra acestei situații și va prezenta planul său financiar.
- An XII, nr. 3240, septembrie 1/14, p. 2 – *[Situația Casei de economie] (Ecouri și știri)*: La 31 iulie 1900, s-a înregistrat faptul că, după ultima situație, au fost puse în circulație 109.229 de librete în valoare de 28.303.475 lei. În cursul lunii iulie s-au eliberat 1981 de librete în valoare de 1.093.197 lei. Au fost anulate, în cursul lunii iulie, 1976 de librete, așa că au rămas în circulație, la 1 august 1900, 109.234 de librete reprezentând 28.243.564 lei depuneri.
- An XII, nr. 3247, septembrie 10/23, p. 3 – *[Panică prin depunătorii Casei de economie] (Ultime informațiuni)*: O nouă panică începe a se răspândi “printre clasele puțin luminate” ale populației. Unii se tem că, de nu-și vor ridica banii de la Casa de Economii, vor suferi mari pagube, deoarece patru ani această casă nu va mai plăti nici capital și nici dobândă. Ziarul dezmente categoric aceste zvonuri. Reamintește că și în 1898-1899 publicul fusese alarmat că se vor suspenda plățile la Casa de Economii. Și atunci cererile de retragere se îngrămădeau. Casa de Economii a plătit tot ce i s-a cerut. Casa de Economii, ca și atunci, plătește și va plăti tot ce i se va cere. Singurii care vor păgubi vor fi cei care își retrag depunerile și vor întrerupe, astfel, curgerea dobânzilor la depunerile retrase.
- An XII, nr. 3248, septembrie 12/25, p. 3 – *[Panica depunătorilor pe librete de economie] (Ultime informațiuni)*: Retragerile depunerilor de la Casa de Economii continuă. Ziarul insistă din nou pe lângă depunători și îi îndeamnă să nu-și retragă depunerile, deoarece economiile lor sunt mult mai sigure la Casa de Economii decât în mâinile lor.
- An XII, nr. 3249, septembrie 13/26, p. 1 – *Situația tesaurului public la 30 iunie 1900*: Până la 30 iunie 1900 s-au încasat în contul exercițiului 1899-1900 peste 182 milioane lei față de peste 229 milioane lei încasați în aceeași epocă a exercițiului 1898-1899, deci cu aproximativ 47.300.000 lei mai puțin. Cu privire la situația bănească s-au încasat în cursul exercițiului 1899-1900 peste 182 milioane lei și s-au cheltuit peste 223 milioane lei, deci un excedent de plăți de peste 41 milioane lei. Pe exercițiul 1900-1901 s-au încasat peste 33 milioane și jumătate lei față de aproape 45 milioane și jumătate lei încasați de la 1 aprilie la 30 iunie 1899 sau cu aproximativ 11.800.000 lei mai puțin. Cu privire la situația bănească, s-au încasat, de la 1 aprilie la 30 iunie, aproximativ 37.400.000 lei și s-au cheltuit peste 45 milioane lei, ceea ce dă un excedent de plăți de 7.710.575 lei.
- An XII, nr. 3250, septembrie 14/27, p. 2 – *[Panica la ghișeele Casei de economie] (Informațiuni)*: Față de știrile răuvoitoare lansate cu privire la Casa de Economii, Ministerul de

Interne a adresat tuturor agenților administrativi o circulară prin care le face cunoscut că zvonurile răspândite sunt false. În această circulară se mai arată că banii încredințați acestei case sunt bine asigurați și că ei vor fi restituiți la cerere. Se adaugă însă că trebuie să se recomande depunătorilor să nu-și retragă depunerile. Se reamintește că în iarna anului 1896-1897, când s-au răspândit iarăși zvonuri de acest fel, mulți și-au retras banii, dar și mulți au regretat ușurința cu care au procedat.

An XII, nr. 3252, septembrie 17/30, p. 3 – *Aurul și argintul în Mexic (Diverse)*: Mexicul este o țară industrială. Producția de aur și argint sporește neîncetat. De la 1894-1895, când exploatarea aurului ajunsese la aproape 5 milioane dolari și a argintului la peste 54 milioane dolari, și până azi producția aurului s-a dublat. Mexicul avea în 1899, 8.970 de mine. Numărul minerilor este de 100.220. Mexicul duce lipsă de cărbuni de pământ și de brațe de muncă.

An XII, nr. 3258, septembrie 26/octombrie 7, p. 2 – *Interview cu d. G.Gh. Cantacuzino [Probleme economice]*: G. Cantacuzino, șeful Partidului Conservator, a acordat ziarului austriac "Neue Freie Presse" un interviu în care a tratat, printre altele, și unele probleme economice. Despre finanțele României a spus că ele constituie o adevărată calamitate. Vor trebui reduse cheltuielile statului. Va trebui micșorat numărul funcționarilor. Nu poate fi vorba de contractarea unui împrumut extern. Cel mult ar putea fi convertit împrumutul făcut la Disconto-Gesellschaft din Berlin. Este foarte posibil să se avanseze României 15 milioane lei, dând în schimb, ca garanție, fabricarea hârtiei de țigară. Arată că s-au adus unele modificări legislative spre a îngădui o mai mare participare a capitalului străin. Țara posedă imense zăcăminte de petrol. Se constituie mereu noi societăți pentru exploatarea petrolului.

An XII, nr. 3261, septembrie 28/octombrie 11, p. 1 – *Cedarea venitului monopolului hârtiei de țigarete*: După ce publică expunerea de motive și proiectul de lege, ziarul adaugă că Guvernul român speră că venitul se va ridica la peste două milioane lei pe an. Vânzarea este evaluată la 500.000 de cutii al căror venit brut este de peste trei milioane lei, din care se scad 32% – cheltuielile. Cedând acest venit net timp de 12 ani și 7 luni, Guvernul încasează de la sindicatul băncilor peste 15 milioane lei, la care se adaugă 6% dobânda pe an la 12.150.000 lei și 5% la restul.

An XII, nr. 3261, septembrie 28/octombrie 11, p. 2 – *[Situția Casei de economie] (Ecouri și știri)*: Pe 31 august 1900 au fost puse în circulație 109.234 de librete reprezentând 28.243.564 lei depuși. Au fost eliberate în cursul lunii august 1.545 de librete pe 948.405 lei depuși. Acestea dau un total de 110.779 de librete și 29.191.969 lei depuși. S-au anulat în cursul lunii august 2.146 de librete reprezentând 1.265.489 lei, astfel că au rămas în circulație la 31 august 108.633 de librete pe suma de 27.926.480 lei depuși.

An XII, nr. 3262, septembrie 29/octombrie 12, p. 1 – *Planul d-lui P.P. Carp [Probleme financiare] (Editorial)*: P.P. Carp a făcut o deosebire fundamentală între trecutul financiar recent (trecut care este rău) – adunând sumele necesare pentru acoperirea sumei cu care este descoperit statul – și viitor. Adunând toate aceste sume, s-a găsit că ele se ridică la 43 milioane lei. Pentru acoperirea acestor 43 milioane lei au fost afectați cei 15 milioane lei luați asupra monopolului hârtiei de țigarete. A mai fost afectată o sumă de 10-12 milioane lei proveniți din concesiuni de petrol și a mai fost afectată și

partea statului la capitalul Băncii Naționale. Dat fiind că veniturile bugetare actuale nu pot da decât maximum 220 milioane lei, se vor practica reduceri bugetare și se vor crea resurse noi.

An XII, nr. 3264, octombrie 1/14, p. 1 – *Taxa pe țuică (Editorial)*: Se pare că opoziția liberală nu se rostește contra acestui impozit. Liberalii, în 1886, au înființat o taxă de 4 bani pe grad și decaltru de alcool din fructe, tescovină etc. Această taxă a fost anulată de ministrul Menelas Germani, înlocuind-o cu taxa pe fiecare hectar de pruni. Or, P.P. Carp susținuse pe vremuri această anulare. Dacă P.P. Carp cere astăzi să se pună această taxă, aceasta nu înseamnă o contradicție, deoarece condițiile financiare s-au schimbat de atunci. Era pe vremea când bugetele se soldau cu excedente. Acum, starea financiară lasă mult de dorit. Toată lumea trebuie să contribuie la acoperirea sumei cu care statul este descoperit.

An XII, nr. 3264, octombrie 1/14, p. 1 – *Situația tesaurului public la 31 iulie 1900: Exercițiul 1899-1900*: situația încasărilor – peste 185 milioane lei față de evaluările repetitive de aproximativ 229 milioane lei și față de 233 milioane lei încasați în aceeași perioadă a exercițiului 1898-1899. În ce privește situația cheltuielilor: peste 231 milioane lei. În epoca corespunzătoare a exercițiului precedent, s-au cheltuit peste 224 milioane lei. Situația bănească: din veniturile bugetare s-au încasat peste 185 milioane lei și s-au cheltuit peste 225 milioane lei. Deci, un excedent de plăți de aproximativ 12 milioane lei. În *exercițiul 1900-1901*: s-a încasat, de la 1 aprilie la 31 iulie 1900, suma de peste 50 milioane lei față de aproximativ 60 milioane lei încasați în perioada corespunzătoare a exercițiului precedent. Situația bănească: s-au încasat din venituri bugetare aproximativ 54 milioane lei și s-au cheltuit peste 60 milioane și jumătate lei. Deci, un excedent de plăți de aproximativ 7 milioane lei.

An XII, nr. 3264, octombrie 1/14, p. 2 – *[Industria națională] (Ecouri și știri)*: Ministerul de Interne a confirmat concesiile acordate de Primăria Iași lui Eduard Ghica de a instala la abatorul local o fabrică de conserve. Concesiile sunt date cu condiția ca, după expirarea termenului, toate instalațiile să rămână comunei. Pentru procurarea capitalului se va face apel la marii crescători de vite din Moldova, pentru înființarea unei cooperative cu un capital de 300.000 lei, bazată pe împărțirea beneficiului proporțional cu cantitatea de carne furnizată fabricii de fiecare cooperant. Din capitalul de 300.000 lei, jumătate va fi plasat pentru cumpărarea și instalarea fabricii.

An XII, nr. 3265, octombrie 3/16, p. 3 – *[Proiectul de lege pentru impozitul asupra țuicei] (Ultime informațiuni)*: Ziarul dă unele lămuriri cu privire la acest proiect de lege. Se afirmă de unele ziare că 10 decaltri de alcool corespund cu 33 decaltri de țuică. În realitate, 10 decaltri de alcool corespund cu 10 decaltri de țuică. Dă apoi lămuriri cu privire la taxa pe borhot. În ce privește locul unde se va percepe taxa pe țuică, ea se va încasa la ieșirea din depozit.

An XII, nr. 3266, octombrie 4/17, p. 1 – *Bugetul rectificativ*: Opoziția liberală a propus ca Guvernul să vină chiar acum, în sesiunea extraordinară, cu un buget rectificativ, spre a se putea face și cele mai radicale economii. Ziarul nu este de acord cu această propunere. Deocamdată, se vor practica reduceri bugetare de 18 milioane lei pe an pentru viitor, se vor pune impozite noi, iar în caz de nevoie, statul își va vinde capitalul din acțiunile Băncii Naționale. Trecutul trebuie neapărat lichidat, iar

viitorul trebuie asigurat prin reduceri care să nu afecteze organizarea serviciilor. Nu trebuie aruncați pe drumuri funcționarii. Se vor face reforme, dar nu se vor crea victime.

An XII, nr. 3267, octombrie 5/18, p. 2 – *[Asigurarea contra calamităților naturale] (Ecouri și știri)*: Pe lângă Regia Monopolurilor Statului s-a creat o casă de asigurare contra grindinei, inundațiilor și incendiilor pentru cultivatorii de tutun, precum și o altă casă pentru acordarea de prime, ajutoare și avansuri către acești cultivatori. Capitalul inițial va fi de 100.194 lei, luați din fondul de 697.177 lei, reprezentând produsul reținerilor de 2 și 3 bani pe kilogram pentru recoltele din 1893, 1894 și 1895. Această casă va începe să funcționeze la 1 aprilie 1901. Casa de prime, ajutor și avansuri este destinată cultivatorilor săraci. Capitalul acestei case va fi de 569.983 lei, reprezentând restul fondului de rețineri. Ajutoarele vor fi de 150-350 lei pentru cultivatorii al căror teren cultivat va fi de cel puțin cinci hectare. Avansurile vor fi garantate cu recolta și vor fi rambursabile în timp de maximum zece ani.

An XII, nr. 3269, octombrie 7/20, p. 1 – *Declasarea salinelor (Editorial)*: Proiectul de lege pentru declasarea salinelor de la Doftana și Ocnele Mari este în discuția Parlamentului. Proiectul nu conține vreo dispoziție pentru *concesiunea* salinelor declasate în vederea fabricării sodei și derivatelor din sare. Salinele sus-amintite vor fi declasate și instalațiile vândute. O continuare a exploatării acestor saline declasate nu mai este posibilă. Instalațiile vor fi prefăcute în bani. Ceea ce rămâne din aceste saline este numai masivul de sare. O societate industrială vrea să înființeze o mare fabrică de sodă și derivatele sării, care va avea nevoie de zăcămintele de sare care aparțin statului. Statul are tot interesul să pună la dispoziția unei asemenea societăți zăcămintele de sare din salinele declasate ale căror instalații vor fi cumpărate de acea societate. Sarea aceasta nu va fi pusă în consumul intern sau extern, ci va fi exploatată exclusiv pentru fabricarea sodei și a derivatelor sării. Deci nu se concede exploatarea sării pentru consumul pieței, ci pentru scopuri industriale.

An XII, nr. 3269, octombrie 7/20, p. 1 – *O lămurire [Serviciul de navigație]*: Un ziar anunță că Guvernul are de gând să concesioneze flota comercială a României. P.P. Carp a recunoscut că nu a fost luată o decizie, dar că există tratative începute. Dacă va fi nevoie de o asemenea concesiune, se va face. Depinde de mersul tratativelor.

An XII, nr. 3274, octombrie 13/26, p. 1 – *Expediente [Probleme financiare]*: Prin expedient se înțelege o măsură ocazională scurtă, nu tocmai recomandabilă, întrebuintată în împrejurări dificile și trecătoare. E o măsură solitară, fără nicio legătură cu un plan. Opoziția califică măsurile luate de P.P. Carp, ca ministru de Finanțe, pentru ameliorarea situației financiare, drept expediente. Măsurile acestea nu sunt expediente. Ele se integrează într-un plan stabilit de P.P. Carp. El a căutat să adune bani pentru a acoperi suma cu care statul este descoperit, aceasta spre a degaja viitorul buget de ipotecile trecutului. Sumele adunate sunt destinate să acopere *întreaga* sumă cu care statul este descoperit. Impozitul asupra țuicii nu este un expedient. El nu a fost creat pentru a umple golul de 43 milioane lei, ci pentru a servi bugetelor viitoare. Măsura nu e trecătoare, ci permanentă.

An XII, nr. 3275, octombrie 14/27, p. 1 – *Contraziceri [Impozitul asupra țuicei]*: Ziarele opoziției anunță că producătorii cei mari de țuică plănuiesc să se înțeleagă între ei să nu scoată țuica din depozitele lor vreme de un an, când cred că noul impozit va fi

desființat. Urmarea unei asemenea înțelegeri, spune autorul articolului, va fi că alcoolul din fructe va fi înlocuit pe piață cu alcoolul din cereale. Riscul este mai mare pentru producătorii de țuică din fructe, deoarece cantitatea de alcool consumată nu va fi mai mică, ci doar că cea mai mare parte din alcool va fi din cereale care este de mult taxată. Deci, statul nu va pierde, ci exclusiv producătorii de alcool din fructe.

- An XII, nr. 3276, octombrie 17/30, p. 1 – *O apărare [Probleme bugetare] (Editorial)*: Opoziția liberală cere ca Guvernul să procedeze la alcătuirea unui buget rectificativ, procedând mai întâi la o operație chirurgicală financiară foarte severă, urmând ca ulterior să vină cu noile măsuri financiare. P.P. Carp arată că, deocamdată, statul este descoperit cu 43 milioane lei. Prima datorie este să se acopere acest gol cu măsuri extrabugetare și, numai după ce statul este acoperit, să se alcătuiască un buget corespunzător cu nevoile actuale. Economii nu privesc atât prezentul, cât, mai ales, viitorul. Ele nu trebuie practicate spre a umple un gol, când sunt alte mijloace extrabugetare ce trebuie folosite în primul moment.
- An XII, nr. 3278, octombrie 19/noiembrie 1, p. 1 – *Proiectul meseriașilor*: Meseriașii s-au adunat în congres și au analizat Memoriul-lege asupra corporațiilor, asupra relațiilor dintre patroni și lucrători. Acest memoriu are părți realizabile și părți irealizabile. Așa, de pildă, este dispoziția prin care se conferă corporației un drept de monopol privind angajarea lucrătorilor. O asemenea prevedere încalcă libertatea individuală și libertatea comercială. De asemenea, ziarul socotește că este greșită ideea de a se cere ajutoare de la stat și comună pentru școli de adulți, când statul are deja școli de meserii și când meseriașii sunt singurii în măsură să realizeze această operă cu propriile lor mijloace.
- An XII, nr. 3281, octombrie 22/noiembrie 4, p. 1 – *O cestiune terminată [Impozitul asupra țuiceii] (Editorial)*: Agenții fiscali au terminat lucrările de constatare. Lucrările au decurs în liniște, în afară de Buda și de Pârscov, unde s-au produs tulburări și unde țăranii producători de țuică s-au dat la unele manifestări de revoltă. Este vorba de o lege, nu de un ucaz, de o lege votată de aleșii țării. Legea, exprimând voința națională, trebuie respectată de toți.
- An XII, nr. 3281, octombrie 22/noiembrie 4, p. 2 – *[Mișcări țărănești] (Informațiuni)*: La Pârscov (jud. Buzău) s-au produs noi manifestări. Ieri după-amiază, un număr de 300 de săteni, care se opun aplicării Legii impozitului pe țuică, s-au adunat în fața primăriei. Țăranii au atacat armata cu focuri de armă. Soldații cad sub lovituri de alice. O primă salvă cu cartușe oarbe nu liniștește mulțimea. O a doua salvă cu gloanțe pline face primele victime: un mort și doi răniți.
- An XII, nr. 3283, octombrie 25/noiembrie 7, p. 1 – *Situația tesaurului public la 31 august 1900: Exercițiul 1899-1900*: situația încasărilor de la 1 aprilie 1899 la 31 august 1900 înregistrează suma de aproximativ 189 milioane și jumătate lei față de aproximativ 235 milioane lei încasați în aceeași perioadă în exercițiul precedent. Situația cheltuielilor înregistrează la credite suma de aproximativ 240 milioane lei. S-au efectuat plăți de peste 232 milioane lei. Situația bănească: venituri bugetare peste 189 milioane și jumătate lei și cheltuieli bugetare de peste 226 milioane lei, deci, un excedent de plăți de peste 36 milioane și jumătate lei. *Exercițiul 1900-1901*: s-a încasat, de la 1 aprilie la 31 august 1900, suma de 68 milioane și jumătate lei, deci, o

diferență față de evaluări de aproximativ 5 milioane lei. La situația bănească se înregistrează la încasări venituri bugetare de 72.288.546 lei și la cheltuieli 72.485.999 lei, deci, un excedent de plăți de numai 197.452 lei.

An XII, nr. 3286, octombrie 29, p. 1; nr. 3299, noiembrie 15, p. 1 – E.L., *Iluminatul public și actuala companie de gaz*: -

An XII, nr. 3290, noiembrie 3/16, p. 1 – *Adevărații vinovați [Mișcările țărănești] (Editorial)*: Ziarul acuză că răscoalele țărănești din 1888, 1894 și 1900 au fost instigate de liberali. Nu este vorba de o vinovăție penală, ci de o vinovăție morală și politică. În mod permanent, liberalii au exaltat masele, au speculat nemulțumirile și au desfășurat o vie acțiune de demagogie. Acum, ei agită țărănimea contra legii prin care se taxează țuica din fructe.

An XII, nr. 3291, noiembrie 4/17, p. 1 – 36 *decisiuni [Concesiuni petrolifere]*: “Monitorul Oficial” publică 36 de decizii date de Ministerul Agriculturii, Comerțului, Industriei și Domeniilor, prin care se declară libere diferite perimetre ocupate de diferiți căutători de petrol. Aceasta înseamnă că s-au cerut cu ușurință terenuri petrolifere fără ca aceștia să aibă capitalul necesar.

An XII, nr. 3294, noiembrie 8/21, p. 1 – *O greșală [Concesiunile petrolifere] (Editorial)*: Guvernul a acordat concesiuni pentru exploatarea petrolului pe proprietățile statului. Desigur că ar fi bine ca românii să fie în măsură să exploateze terenurile petrolifere. Dar dacă românii nu vor sau nu pot să exploateze terenul, statul având nevoie de bani, zăcămintele petrolifere nu pot rămâne neexploatate. Iar faptul că 36 de asemenea concesiuni date românilor au fost retrase este un act normal de bună chivernisire a avuțiilor statului. Ceea ce silește statul să dea concesiuni străinilor este marea nevoie de bani.

An XII, nr. 3295, noiembrie 10/23, p. 1 – *Pericolul național? [Concesiunile petrolifere] (Editorial)*: Statul acordă concesiuni petrolifere pentru a acoperi deficitul bugetar. Statul este descoperit cu 43 milioane lei. Bugetul cu veniturile sale nu acoperă această sumă. În afară de aceasta, statul mai are o datorie flotantă de 175 milioane lei pe care trebuie s-o acopere în timp de cinci ani și, pe deasupra, lucrări extraordinare de ascultat. Este necesară o reformă totală a bugetului. Statul are nevoie de *noi* resurse. Concesionarea terenurilor petrolifere constituie una din aceste *noi* resurse. S-au redus salariile funcționarilor cu 5%. Chiar dacă se vor reduce aceste salarii cu 8%, cu 10%, nu se vor obține decât câteva milioane în plus. Aceasta e o politică fiscală, nu financiară. Un cetățean împovărat de dări, cu salariu redus, nu este un cetățean realizat. Prin concesiunile petrolifere nu este epuizat cetățeanul, ci este exploatată o avuție națională.

An XII, nr. 3300, noiembrie 16/29, p. 1 – *Deschiderea camerilor [Program economic]*: Odată cu deschiderea sesiunii parlamentare, Guvernul va avea prilejul să-și prezinte programul de lucru. Programul se va axa pe ideea de economii bugetare. Economii nu trebuie însă să dezorganizeze serviciile și nici nu trebuie să arunce în mizerie atâtea familii de funcționari. Din bugetul de 245 milioane lei, 93 milioane lei reprezintă datoria publică. Numai bugetele ministerelor de Război și de Culte au înregistrat la cheltuieli suma de 70 milioane lei. Economii reprezintă o problemă

delicată. Țara și statul nu sunt doi termeni identici. Impozitele grele aduc profit statului, dar nu țării.

An XII, nr. 3301, noiembrie 17/30, p. 1 – *Stăm de vorbă [Program economic] (Editorial)*: Guvernul va face, în primul rând, o economie de 15 milioane lei asupra bugetului actual, va face, apoi, o remaniere a impozitelor directe care va procura statului importante venituri, se va simplifica aparatul administrativ, creând o comună rurală cu resurse mai mari. În acest fel, bugetul va fi în măsură să răspundă la nevoile ordinare și extraordinare ale statului. Trebuie însă degajat viitorul de greua ipotecă a trecutului, prin măsuri și venituri extraordinare.

An XII, nr. 3306, noiembrie 24/decembrie 7, p. 1 – *Situația tesaurului public la 30 septembrie 1900: Exercițiul 1899-1900*. Evaluările bugetare se ridică la suma de aproximativ 229 milioane lei, iar încasările, la aproape 194 milioane lei. În exercițiul 1898-1899, încasările au fost de peste 236 milioane lei, deci, un minus de aproape 42 milioane și jumătate lei față de încasări și un minus de aproape 35 milioane lei față de prevederi. Totalul creditelor acordate a fost de aproximativ 240 milioane lei. Plățile au însumat peste 225 milioane lei. Situația bănească înregistrează la încasările din veniturile bugetare aproape 194 milioane lei, iar la cheltuieli suma de peste 229 milioane lei, deci, un excedent de plăți de aproape 35 milioane și jumătate lei. *Exercițiul 1900-1901* înregistrează la prevederi peste 245 milioane lei, iar la încasări cifra de peste 89 milioane lei. Totalul creditelor este de 238 milioane lei, iar cheltuielile făcute până la 30 septembrie ating suma de aproape 95 milioane lei. Situația bănească înregistrează la încasări din venituri suma de peste 93 milioane lei și la cheltuieli aproape 94 milioane și jumătate lei, ceea ce dă un excedent de plăți de peste un milion lei.

An XII, nr. 3309, noiembrie 28/decembrie 11, p. 1 – *Pe planul financiar (Editorial)*: S-a depus pe biroul Camerei proiectul de lege prin care Guvernul este autorizat a emite 8.000 de titluri la purtător, denumite delegații de cupon, pe temeiul titlului nominativ de 4 milioane lei pe care statul îl are în capitalul Băncii Naționale. Aceste titluri, având fiecare o valoare nominală garantată de stat de 2.000 lei, prezintă o valoare de 16 milioane lei. Statul nu vinde, prin aceasta, titlul său de 4 milioane lei din capitalul Băncii Naționale, nici nu-l împarte în titluri mai mici și nici nu conferă deținătorilor titlurilor, pe care le numește delegații de cupon, vreunul din drepturile de control pe care le are statul la Banca Națională. Tot ce face statul este să cedeze dividendele anuale în schimbul unei sume împărțite a titlului pe care îl are.

An XII, nr. 3311, noiembrie 30/decembrie 13, p. 1 – *Ostilitatea! [Capitalul statului la Banca Națională] (Editorial)*: Opoziția critică proiectul de lege prin care se autorizează Guvernul să alieneze partea sa din capitalul Băncii Naționale, afirmând că un asemenea proiect constituie un act de ostilitate față de banca de emisiune. După cum a tratat vânzarea minelor de petrol, a pădurilor, a minelor de sare, a hârtiei de țigară, a Serviciului Maritim, afirmă opoziția, Guvernul se gândește să trateze și vânzarea acțiunilor sale la Banca națională. Ziarul propune ca acțiunile acestea să le cumpere chiar acționarii Băncii Naționale. În definitiv, valoarea ridicată a acțiunilor Băncii Naționale se datorește privilegiului pe care statul l-a acordat acestei bănci. Acest privilegiu poate fi prelungit sau nu. Ceea ce este esențial este, deci,

privilegiul, nu partea statului din capitalul băncii, parte de care statul este în drept să dispună când nevoile o cer.

An XII, nr. 3311, noiembrie 30/decembrie 13, p. 1 – *Luptă zadarnică [Partea statului din capitalul Băncii Naționale] (Editorial)*: Opoziția socotește că statul nu poate să alieneze partea sa din capitalul Băncii Naționale, așa cum se propune prin proiectul de lege depus de Guvern, decât după modificarea legii și statutelor Băncii Naționale. Ziarul crede că prin proiectul de lege nu se aduce nicio modificare legii și statutului Băncii Naționale. Prin proiectul de lege nu se creează noi acțiuni; titlul statului asupra Băncii Naționale rămâne ce a fost: un capital al statului în bancă până când expiră privilegiul Băncii Naționale. Până atunci statul este în drept să cedeze capitalul său la bancă (4 milioane lei), pentru a lua pe el 16.000.000 lei. Fiecare acționar are drept să-și alieneze acțiunile sale. Același drept îl are și statul. Cei de la Banca Națională nu au un privilegiu asupra capitalului statului. Din moment ce privilegiul statului nu este atins, Banca Națională nu are de suferit de pe urma alienării de către stat a acțiunilor sale.

An XII, nr. 3319, decembrie 10/23, p. 1 – *Beneficiile delegațiunilor de cupon [Alienarea acțiunilor statului la Banca Națională]*: Un ziar liberal critică proiectul de lege prin care statul este autorizat să alieneze partea sa din capitalul Băncii Naționale sub cuvânt că statul ar ceda celor ce i-ar cumpăra acțiunile nu numai dividendul convenit, ci și dreptul de 20% asupra totalului beneficiilor băncii ce se cuvine statului pentru acordarea privilegiului. Această afirmație nu este exactă. Într-adevăr, statul va emite 8.000 de titluri la purtător, reprezentând valoarea participării sale la capitalul Băncii Naționale, și aceste titluri vor participa la beneficiile ce se cuvin statului pentru titlul său. În realitate, statul are două feluri de venituri din Banca Națională: venitul ca acționar și venitul ca urmare a dreptului regalian în baza căruia statul conferă privilegiul Băncii Naționale. Statul nu vinde decât acțiunile lui, nu și dreptul său regalian.

Cuprins general

Volumul 1

Cuvânt-înainte
Activitatea, Orăștie
Actualitatea, București
Adevărul (Glasul Poporului), Budapesta
Adevărul, București

Volumul 2

Agrarul, București
Banatul, Lugoj
Binele public, București
Biserica și școala, Arad
Breslașul Român, Iași
Buciumul român, Iași
Buciumul, București
Buciumul, Paris

Volumul 3

Buletinul Camerei de Comerț și Industrie, Botoșani
Buletinul Camerei de Comerț și Industrie, Constanța
Buletinul Ministerului Agriculturii, Industriei,
Comerțului și Domeniilor, București

Volumul 4

Bunul econom, Orăștie
Calea ferată, București
Calendar pentru poporul românesc, Brașov
Calendarul Amicul poporului, Sibiu
Calendarul Bunului econom, Sibiu
Calendarul poporului, Sibiu
Calendarul românului, Caransebeș
Câmpul, București
Cărțile săteanului român, Gherla
Casa rurală, Grindu, apoi Urziceni (jud. Ialomița)
Civilizația, Buzău
Columna lui Traian, București
Comerțul și industria, București
Concordia, București
Concordia, Pesta

Conservatorul
Conservatorul progresist, București
Conservatorul, București
Constituționalul, București
Constituționalul, București

Volumul 5

Constituțiunea, București
Constituțiunea, Iași
Contemporanul, Iași
Convențiunea, București
Convențiunea, Iași
Convorbiri didactice, București
Convorbiri literare, Iași, București
Convorbiri pedagogice, Satul nou, Panciova și Brașov
Cooperatorul român, București
Creditul român, București
Critica socială, Iași
Cronica, București
Curierul băncilor populare din România, Teișani
Curierul comercial, București
Curierul de Iași, Iași
Curierul financiar, București

Volumul 6

Curierul Principatelor Unite, București
Dâmbovița, București
Deșteptarea, Brașov
Economia rurală, București
Epoca, București